RP 29/2016 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om reformering av beskattningsförfarandet och skatteuppbörden

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det en lag om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och en ny lag om skatteuppbörd. Propositionen innehåller också ett förslag till lag om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och ett förslag till apoteksskattelag, som avses ersätta lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift och lagen om apoteksavgift. Enligt förslaget ska skattekontolagen upphävas och de behövliga bestämmelserna överföras till de föreslagna lagarna om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, om skatteuppbörd och om skattetillägg och förseningsränta.

Syftet är att göra förfarandet enhetligt och bestämmelserna klarare när det gäller de skatter som ska betalas på eget initiativ och som Skatteförvaltningen uppbär. Därför avses den föreslagna lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ innehålla de allmänna bestämmelserna om deklaration, betalning, påförande och ändringssökande i fråga om de skatterna.

Enligt huvudregeln ska de skattskyldiga deklarera dessa skatter elektroniskt. Sista inlämningsdagen för deklarationer i pappersform ska enligt förslaget sammanfalla med den sista dagen för inlämning av elektronisk skattedeklaration.

Tillämpningsområdet för förlängda skatteperioder utvidgas i syfte att minska småföretagens administrativa börda och effektivisera Skatteförvaltningens verksamhet. Samtidigt avses villkoren för tillämpning av sådana perioder bli mer flexibel.

Påföljderna i fråga om skatter som betalas på eget initiativ avses bli mer enhetliga och mer verkningsfulla. Samtidigt införs enklare förfaranden för rättelse av fel.

Propositionen innebär att bestämmelserna om ändring av beskattningen, påförande av skatt och ändringssökande och de allmänna förfarandebestämmelserna blir enhetliga för alla skatteslag, med undantag för nödvändiga undantag i fråga om specifika skatteslag. Tidsfristen för myndighetsinitierad ändring av beskattningen och för den skattskyldiges ändringssökande ska i regel vara tre år från ingången av året efter skatteårets, kalenderårets eller räkenskapsperiodens utgång. Skatterättelsenämnden avses vara första instans för att söka ändring i beskattningen när det gäller skatter inom Skatteförvaltningens uppgiftsområde. Prejudikatbesvär ska i fortsättningen gälla alla skatteslag.

Lagen om skatteuppbörd ska gälla det förfarande som ska iakttas vid uppbörd, betalning och indrivning av alla skatter och avgifter som ska betalas till Skatteförvaltningen. Förfarandet för uppbörd och indrivning av skatter ska ses över. De reviderade uppbördsförfarandena gäller alla skatter och ska enligt förslaget införas stegvis. Det särskilda skattekvittningsförfarandet frångås och återbäringsbeloppen ska användas som betalning för utestående fordringar till Skatteförvaltningen inom det ordinarie skatteuppbördsförfarandet. Bestämmelserna om förfarandet för uppbörd av skatter som betalas på eget initiativ i den föreslagna lagen om skatteuppbörd avses huvudsakligen motsvara bestämmelserna i den gällande skattekontolagen. Lagen om skattetillägg och förseningsränta föreslås innehålla bestämmelser om dröjsmålspåföljder i fråga om alla skatteslag. Regleringen om att söka ändring i beslut inom skatteuppbörden avses bli enhetlig med motsvarande reglering inom den övriga skattelagstiftningen.

Propositionen innehåller också förslag om ändringar som följer av att förfaranderegleran görs enhetliga och regleringsstrukturen ses över. Det rör sig om ändringar bland annat i mervärdesskattelagen, lagen om skatt på vissa försäkringspremier, lagen om förskottsuppbörd, lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst, lagen om källskatt för löntagare från utlandet, lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget, lagen om källskatt på ränteinkomst, lotteriskattelagen, lagen om beskattningsförfarande, fastighetsskattelagen, lagen om skatt på arv och gåva, lagen om överlåtelseskatt, inkomstskattelagen, lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund, lagen om Skatteförvaltningen, lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut, lagen om skattetillägg och förseningsränta och lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter.

Innehållet i apoteksskattelagen ska huvudsakligen motsvara den gällande lagen om apoteksavgift. De uppgifter som gäller apoteksskatt ska enligt förslaget överföras från Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet och regionförvaltningsverken till Skatteförvaltningen. Samma bestämmelser om skatter som betalas på eget initiativ ska tillämpas på apoteksskatten som på andra sådana skatter. I lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet föreslås ändringar som innebär att apoteksskatten blir en utgift som kan dras av från inkomsten av näringsverksamhet. I läkemedelslagen föreslås tekniska ändringar till följd av apoteksskattelagen, och dessutom beaktas den rätt som Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet har att få uppgifter i läkemedelslagen.

I vissa lagar föreslås ändringar av teknisk natur.

Lagarna avses träda i kraft vid ingången av 2017.

———

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL ... 1
INNEHÅLL ... 3
ALLMÄN MOTIVERING ... 10
1 INLEDNING ... 10
1.1 Projektet Valmis ... 10
1.2 Senare etapper av reformen ... 11
2 NULÄGE ... 12
2.1 Beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ... 12
2.1.1 Regleringen av beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ... 12
2.1.2 Deklaration och betalning av skatt ... 12
2.1.3 Rättelse av fel i skattedeklarationen ... 15
2.1.4 Beskattning enligt uppskattning och rättelse av skatt som fastställts enligt uppskattning ... 16
2.1.5 Återbäring till utlänningar, diplomatåterbäring och återbäring av källskatt ... 17
2.1.6 Utomståendes skyldighet att lämna uppgifter ... 18
2.1.7 Regleringen av beslut som Skatteförvaltningen meddelar ... 19
2.1.8 Särskilda förfarandebestämmelser ... 21
2.1.9 Påföljdsavgifter och andra påföljder ... 22
2.2 Ändringsbeskattning och sökande av ändring ... 26
2.2.1 Huvudprinciperna för ändring av beskattningen på myndighetsinitiativ ... 26
2.2.2 Ändring av beskattningen i fråga om skatter som ska betalas på eget initiativ ... 29
2.2.3 Ändring av inkomstbeskattningen ... 31
2.2.4 Ändring av arvs- och gåvobeskattning och fastighetsbeskattning ... 33
2.2.5 Åtgärdseftergift ... 34
2.2.6 Sökande av ändring i beskattningen ... 35
2.2.7 Genomförande av ändringar samt följdändring ... 40
2.3 Skatteuppbörd och indrivning ... 42
2.3.1 Reglering av skatteuppbörd och indrivning ... 42
2.3.2 Skattekonto ... 43
2.3.3 Betalning av skatt ... 44
2.3.4 Återbäring av skatt ... 45
2.3.5 Skattekvittning och kvittning ... 48
2.3.6 Indrivning av skatt ... 48
2.3.7 Sökande av ändring i beslut om skatteuppbörd och indrivning ... 50
2.4 Apoteksavgift ... 51
3 LAGSTIFTNINGEN I UTLANDET ... 53
3.1 Ändringsbeskattning, sökande av ändring och påföljdsavgifter ... 53
3.1.1 Allmänt ... 53
3.1.2 Sverige ... 53
3.1.3 Danmark ... 56
3.1.4 Norge ... 59
4 BEDÖMNING AV NULÄGET ... 61
4.1 Beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ... 61
4.1.1 Regleringen av beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ... 61

4.1.2 Deklaration och betalning av skatt 62
4.1.3 Rättelse av fel i skattedeklaration 64
4.1.4 Beskattning enligt uppskattning och rättelse av skatt som fastställts enligt uppskattning 65
4.1.5 Återbäring till utlänningar, diplomatåterbäring och återbäring av källskatt 65
4.1.6 Utomståendes skyldighet att lämna uppgifter 65
4.1.7 Påföljdsavgifter och andra påföljder 65
4.2 Ändringsbeskattning 68
4.2.1 Förutsättningar för ändring av beskattningen 68
4.2.2 Förfarande för sökande av ändring 69
4.2.3 Grundbesvär 70
4.2.4 Prejudikatbesvär 71
4.2.5 Beskattning som ska verkställas på nytt och ny behandling av ett ärende 71
4.3 Skatteuppbörd och indrivning 72
4.3.1 Reglering av skatteuppbörd och indrivning 72
4.3.2 Skattekonto 72
4.3.3 Betalning och återbäring av skatt 73
4.3.4 Skattekvittning och kvittning 73
4.3.5 Indrivning av skatt 74
4.3.6 Sökande av ändring i skatteuppbörd och indrivning 74
4.4 Apoteksavgift 74
5 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN 75
5.1 Beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ 75
5.1.1 Regleringen av beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ 75
5.1.2 Deklaration och betalning av skatt 76
5.1.3 Rättelse av fel i skattedeklaration 78
5.1.4 Beskattning enligt uppskattning och rättelse av skatt som fastställts enligt uppskattning 79
5.1.5 Återbäring till utlänningar, diplomatåterbäring och återbäring av källskatt 80
5.1.6 Utomståendes skyldighet att lämna uppgifter 80
5.1.7 Regleringen av beslut som Skatteförvaltningen meddelar 80
5.1.8 Särskilda förfarandebestämmelser 81
5.1.9 Påföljdsavgifter 81
5.2 Ändringsbeskattning och sökande av ändring 86
5.2.1 Förutsättningar för ändring av beskattningen 86
5.2.2 Förfarande för sökande av ändring 94
5.2.3 Grundbesvär 97
5.2.4 Beskattning som ska verkställas på nytt och ny behandling av ett ärende 98
5.2.5 Följdändring 98
5.3 Skatteuppbörd och indrivning 99
5.3.1 Reglering av skatteuppbörd och indrivning 99
5.3.2 Nytt uppbördsförfarande 100
5.3.3 Betalning av skatt 101
5.3.4 Återbäring av skatt och kvittning 101
5.3.5 Indrivning av skatt 103
5.3.6 Sökande av ändring i skatteuppbörd och indrivning 104

5.3.7 Vissa andra ändringar ... 105
5.4 Apoteksskatt ... 106
5.4.1 Målsättning och alternativ för genomförandet ... 106
5.4.2 Stiftandet av apoteksskattelagen ... 106
5.4.3 Skattskyldighet ... 107
5.4.4 Beräkningen av apoteksskattens belopp ... 107
5.4.5 Behörig myndighet ... 107
5.4.6 Beskattningsförfarandet och sökande av ändring ... 108
5.4.7 Uppbörd av apoteksskatt ... 110
5.4.8 Rätt för Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet att få information ... 111
5.4.9 Apoteksavgift som betalas på Åland ... 111
6 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER ... 111
6.1 Ekonomiska konsekvenser ... 111
6.2 Administrativa konsekvenser ... 113
6.3 Konsekvenser för de skattskyldiga ... 117
7 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN ... 120
8 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER ... 122
DETALJMOTIVERING ... 123
1 LAGFÖRSLAGEN ... 123
1.1 Lag om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ... 123
1 kap. **Allmänna bestämmelser** ... 123
2 kap. **Allmänna bestämmelser om förfarandet** ... 125
3 kap. **Skatteperioder** ... 128
4 kap. **Den skattskyldiges deklarationsskyldighet** ... 131
5 kap. **Utomståendes skyldighet att lämna uppgifter** ... 138
6 kap. **Betalning av skatt** ... 140
7 kap. **Påföljdsavgifter** ... 142
8 kap. **Påförande av skatt och rättelse av beslut** ... 150
9 kap. **Beslut av Skatteförvaltningen** ... 165
10 kap. **Ändringssökande** ... 167
11 kap. **Särskilda bestämmelser** ... 174
12 kap. **Ikraftträdande** ... 175
1.2 Lag om skatteuppbörd ... 179
1 kap. **Allmänna bestämmelser** ... 179
2 kap. **Specialbestämmelser om vissa skatter** ... 182
3 kap. **Betalning av skatt** ... 188
4 kap. **Användning av betalningar eller andra prestationer till betalning av skatt** 190
5 kap. **Återbäring av skatt** ... 191
6 kap. **Användning av återbäring till betalning av fordringar** ... 195
7 kap. **Indrivning av skatter** ... 198
8 kap. **Befrielse från skatt** ... 201
9 kap. **Preskription** ... 202
10 kap. **Ansvar för skatter** ... 203
11 kap. **Internationell överföring av skattemedel** ... 204
12 kap. **Ändringssökande** ... 205
13 kap. **Särskilda bestämmelser** ... 206

14 kap. **Ikraftträdande** 208
1.3 Apoteksskattelagen 209
1.4 Lag om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift 211
1.5 Lag om beskattningsförfarande 213
1.6 Mervärdesskattelagen 230
1.7 Lag om skatt på vissa försäkringspremier 241
1.8 Lag om förskottsuppbörd 242
1.9 Inkomstskattelagen 247
1.10 Lag om källskatt på ränteinkomst 247
1.11 Lag om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst 249
1.12 Lag om källskatt för löntagare från utlandet 252
1.13 Lag om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget 253
1.14 Lag om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter 255
1.15 Lag om Skatteförvaltningen 256
1.16 Lag om skatt på arv och gåva 256
1.17 Lotteriskattelagen 260
1.18 Lag om överlåtelseskatt 262
1.19 Fastighetsskattelagen 267
1.20 Lag om skattetillägg och förseningsränta 268
1.21 Lag om beskattning av inkomst av näringsverksamhet 271
1.22 Läkemedelslagen 271
1.23 Lag om upphävande av skattekontolagen 272
1.24 Lag om upphävande av 7 § 4 mom. i lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut 272
1.25 Lag om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund 272
1.26 Lag om skatteredovisning 273
1.27 Tonnageskattelagen 273
1.28 Lag om skattelättnader för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder 273
1.29 Lag om rundradioskatt 273
1.30 Lag om skatt för titlar 273
1.31 Punktskattelagen 273
1.32 Lag om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket 274
1.33 Bilskattelagen 274
1.34 Fordonsskattelagen 274
1.35 Bränsleavgiftslagen 274
1.36 Lag om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar 274
1.37 Lag om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet 274
1.38 Banskattelagen 275
1.39 Lag om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet 275
1.40 Lag om ett system för betalningstjänst- och deklarationsservice för småarbetsgivare 275
2 NÄRMARE BESTÄMMELSER OCH FÖRESKRIFTER 275
3 IKRAFTTRÄDANDE OCH ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER 275
4 FÖRHÅLLANDE TILL GRUNDLAGEN SAMT LAGSTIFTNINGSORDNING 275
LAGFÖRSLAG 280
1. Lag om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ 280
2. Lag om skatteuppbörd 303

3. Apoteksskattelag 326
4. Lag om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift....329
5. Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarande 332
6. Lag om ändring av mervärdesskattelagen 341
7. Lag om ändring av lagen om skatt på vissa försäkringspremier 352
8. Lag om ändring av lagen om förskottsuppbörd....353
9. Lag om ändring av inkomstskattelagen....359
10. Lag om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst....361
11. Lag om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst 364
12. Lag om ändring av lagen om källskatt för löntagare från utlandet....367
13. Lag om ändring av lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget....369
14. Lag om ändring av lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter 371
15. Lag om ändring av lagen om Skatteförvaltningen 373
16. Lag om ändring av lagen om skatt på arv och gåva 374
17. Lag om ändring av lotteriskattelagen 377
18. Lag om ändring av lagen om överlåtelseskatt 379
19. Lag om ändring av fastighetsskattelagen 384
20. Lag om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta 386
21. Lag om ändring av 8 och 43 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet....390
22. Lag om ändring av läkemedelslagen 391
23. Lag om upphävande av skattekontolagen....393
24. Lag om upphävande av 7 § 4 mom. i lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut 394
25. Lag om ändring av 9 § i lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund....395
26. Lag om ändring av lagen om skatteredovisning....396
27. Lag om ändring av 31 § i tonnageskattelagen....398
28. Lag om ändring av 17 § i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder 399
29. Lag om ändring av 5 § i lagen om rundradioskatt....400
30. Lag om ändring av 9 § i lagen om skatt för titlar 401
31. Lag om ändring av 47 § i punktskattelagen....402
32. Lag om ändring av 8 § i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket....403
33. Lag om ändring av 65 § i bilskattelagen 404
34. Lag om ändring av fordonsskattelagen 405
35. Lag om ändring av 2 och 25 § i bränsleavgiftslagen....406
36. Lag om ändring av 2 § i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar 407
37. Lag om ändring av 13 § i lagen om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet....408

38. Lag om ändring av 20 § i banskattelagen 409
39. Lag om ändring av 7 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet 410
40. Lag om ändring av 2 § i lagen om ett system för betalningstjänst- och deklarationsservice för småarbetsgivare 411
BILAGA 412
PARALLELLTEXT 412
5. Lag om ändring av lagen om beskattningsförfarande 412
6. Lag om ändring av mervärdesskattelagen 429
7. Lag om ändring av lagen om skatt på vissa försäkringspremier 466
8. Lag om ändring av lagen om förskottsuppbörd 468
9. Lag om ändring av inkomstskattelagen 488
10. Lag om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst 489
11. Lag om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst 494
12. Lag om ändring av lagen om källskatt för löntagare från utlandet 499
13. Lag om ändring av lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget 502
14. Lag om ändring av lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter 505
15. Lag om ändring av lagen om Skatteförvaltningen 507
16. Lag om ändring av lagen om skatt på arv och gåva 508
17. Lag om ändring av lotteriskattelagen 516
18. Lag om ändring av lagen om överlåtelseskatt 523
19. Lag om ändring av fastighetsskattelagen 531
20. Lag om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta 535
21. Lag om ändring av 8 och 43 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet 540
22. Lag om ändring av läkemedelslagen 541
25. La om ändring av 9 § i lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund 543
26. Lag om ändring av lagen om skatteredovisning 544
27. Lag om ändring av 31 § i tonnageskattelagen 546
28. Lag om ändring av 17 § i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder 547
29. Lag om ändring av 5 § i lagen om rundradioskatt 547
30. Lag om ändring av 9 § i lagen om skatt för titlar 548
31. Lag om ändring av 47 § i punktskattelagen 548
32. Lag om ändring av 8 § i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket 549
33. Lag om ändring av 65 § i bilskattelagen 550
34. Lag om ändring av fordonsskattelagen 550
35. Lag om ändring av 2 och 25 § i bränsleavgiftslagen 551

36. Lag om ändring av 2 § i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar 552
37. Lag om ändring av 13 § i lagen om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.....553
38. Lag om ändring av 20 § i banskattelagen.....553
39. Lag om ändring av 7 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet.....554
40. Lag om ändring av 2 § i lagen om ett system för betalningstjänst- och deklarationsservice för småarbetsgivare 555

ALLMÄN MOTIVERING

1 Inledning

1.1 Projektet Valmis

Enligt programmet för statsminister Juha Sipiläs regering ska regeringen i syfte att effektivisera Skatteförvaltningens verksamhet, förbättra de skattskyldigas rättssäkerhet och tillgång till information och minska den administrativa bördan genomföra reformer i fråga om de skatter som Skatteförvaltningen tar ut. Genom reformerna ska förfarandena för beskattning och skatteuppbörd samt systemet för att söka ändring i beskattningen och påföljdssystemet inom beskattningen bli enhetligare och enklare. Dessutom kommer elektroniska förfaranden och realtidsbeskattning att främjas.

Det är av kostnadsskäl mest ändamålsenligt att genomföra de förfarandereformer som regeringsprogrammet förutsätter samtidigt som Skatteförvaltningen reformerar sina informationssystem 2016—2019 (nedan kallat *projektet Valmis*). Beskattningsfunktionerna och de skatteslag som Skatteförvaltningen uppbär förs in i det nya informationssystemet. Det är också meningen att de propositioner som gäller förfarandereformen lämnas och träder i kraft stegvis allt eftersom tidsplanen för reformering av informationssystemen tillåter det.

Avsikten med denna proposition är att genomföra den första etappen av reformens lagstiftningsändringar. De gäller skatter som ska betalas på eget initiativ. Skatterna ska behandlas i det nya informationssystemet med början år 2017. Nu ska förfarandebestämmelserna för dessa skatter göras enhetliga och ses över, vilket sker genom att bestämmelserna sammanförs i en ny lag om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Ett enhetligt förfarande för beskattning och skatteuppbörd samt tydliga och tidsenliga regler kommer också att förbättra den skattskyldiges rättssäkerhet och minska den administrativa bördan. Särskilda förfaranden ska införas bara om skillnaderna mellan de olika skatteslagen kräver det. Apoteksskatten föreslås bli en ny skatt inom Skatteförvaltningens ansvarsområde som ska betalas på eget initiativ, och den ska enligt planerna ersätta den apoteksavgift som nu tas ut av apoteken.

Förslagen i propositionen innebär att bestämmelserna om rättelse av beskattningen, fastställande av skatt, omprövning av beslut och ändringssökande och de allmänna förfarandebestämmelserna blir enhetliga för alla skatteslag. Tidsfristerna för olika förfaranden avses bli mer enhetliga, och omprövningsförfarandet och prejudikatbesvär ska utvidgas till alla skatter inom Skatteförvaltningens uppgiftsområde.

Vidare genomförs nu första etappen av en total översyn av skatteuppbörden, och den går ut på att i en och samma lag om skatteuppbörd samla bestämmelserna om förfarandet för betalning, återbäring och indrivning av alla skatter och avgifter som Skatteförvaltningen uppbär. Eftersom det nya informationssystemet ska införas stegvis måste förfarandet för uppbörd av olika skatteslag genomföras i olika systemmiljöer under en övergångsperiod, och därför ska lagen om skatteuppbörd innehålla bestämmelser med olika innehåll när det gäller uppbördsförfarandet för de olika skatteslagen.

Avsikten är att det reviderade uppbördsförfarandet ska tillämpas i det nya informationssystemet från och med 2017 när det gäller de skatter och avgifter som omfattas av det nuvarande skattekontoförfarandet plus vissa andra skatter och avgifter. På de skatter och avgifter som inte behandlas i det nya informationssystemet ska i ett första skede tillämpas bestämmelser som motsvarar bestämmelserna i den gällande lagen om skatteuppbörd. Lagen om skatteuppbörd avses få dels bestämmelser som det reviderade förfarandet kräver, dels bestämmelser

som fortfarande behövs under en övergångsperiod för att upprätthålla det tidigare uppbördsförfarandet. Arvsskatten och gåvoskatten överfördes till det nya systemet vid ingången av 2016 och förfarandet för återbäringen av källskatt på vinstutdelning, royalties och räntor till inkomsttagare övergår till det nya informationssystemet vid ingången av 2017 – i fråga om dessa tillämpas huvudsakligen det tidigare uppbördsförfarandet, men dock så att vissa delar av det nya förfarandet införs redan vid ingången av 2017. Det reviderade uppbördsförfarandet ska utvidgas till andra skatter inom Skatteförvaltningens uppgiftsområde under senare etapper av reformeringen av informationssystemet.

Under övergångsskedet kommer hela det område som lagen om skatteuppbörd reglerar inte att motsvara den slutliga målbilden, exempelvis kommer användningen av skatter och avgifter som betalning för skatter inte att motsvara det som eftersträvas. Bestämmelserna om indrivning av skatt ska vara enhetlig i fråga om alla skatter redan under övergångsskedet.

1.2 Senare etapper av reformen

Under den andra etappen av projektet ska inkomstbeskattningen av samfund föras över till det nya informationssystemet. Samtidigt ska bestämmelserna om förfarandet för inkomstbeskattning av samfund ses över och bestämmelserna om uträkning av ränta vid inkomstbeskattning göras enhetligare och förenklas. Ett nytt uppbördsförfarande ska införas vid uppbörd av inkomstskatt av samfund. E-förfaranden ska användas i ökad utsträckning.

Den sista projektetappen går ut på att göra de förfarandeändringar som behövs i fråga om andra skatteslag och se över redovisningen. Den sista etappen för införande av informationssystemet ska gälla inkomstbeskattning, överlåtelsebeskattning och fastighetsbeskattning av personkunder och sådan mervärdesskatt som en särskild ordning för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som avses i mervärdesskattelagen (1501/1993) tillämpas på. Inom inkomstbeskattningen ska deklarationen och verkställandet av beskattningen ske mer i realtid. Bestämmelserna om administrativa påföljder för andra skatter som ska betalas på eget initiativ än de som reviderades under den första etappen ska ses över så att den grundläggande strukturen för påföljdsbestämmelserna är enhetlig för alla skatteslag. Ett nytt uppbördsförfarande ska införas när det gäller uppbörd av inkomstskatt, överlåtelseskatt och fastighetsskatt för personkunder. Förfarandet för skatteuppbörd ska göras enhetligt när alla skatteslag förts över till det nya uppbördsförfarandet.

Vid finansministeriet pågår arbetet med att starta ett nationellt inkomstregister. Målet är att planera och upprätta en central och heltäckande databas med individuella inkomstuppgifter. Det är meningen att uppgifterna ska anmälas till databasen i realtid särskilt för varje betalning och enligt gemensamt accepterade standarder. Syftet är att de flesta aktörer som behöver enskilda medborgares inkomstuppgifter i sin verksamhet ska använda sig av uppgifterna i registret. Som exempel kan nämnas Folkpensionsanstalten, Skatteförvaltningen och arbetspensionssektorn. Registret planeras med beaktande av informationsproducentens och informationsanvändarens operativa behov gentemot registret, vilket innebär att i samband med att registret införs ska bedömas hur väl sanktionerna i fråga om arbetsgivarskyldigheter är förenliga med förändringar som sker i och med inkomstregisterprojektet. Det är meningen att den första registerfasen ska införas vid ingången av 2019 och den andra vid ingången av 2020.

2 Nuläge

2.1 Beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

2.1.1 Regleringen av beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

En skatt som ska betalas på eget initiativ avser i allmänhet en skatt där den skattskyldige själv ska räkna ut beloppet och betala skatten inom den tid som anges i lag. Med andra ord avses för det första de skatter inom skattekontolagens (604/2009) räckvidd som uppbärs av Skatteförvaltningen och den slutliga löneskatt för löntagare som avses i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976). Den slutliga löneskatten hör inte till skattekontolagens tillämpningsområde, men i praktiken har den lagen tillämpats på den skatten. Med skatter som ska betalas på eget initiativ avses också annan mervärdesskatt än den som hör till skattekontolagens tillämpningsområde, såsom skatt som ska deklareras och betalas genom en sådan särskild ordning för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som avses i mervärdesskattelagen.

Bestämmelser om förfarandena i fråga om de skatter som ska betalas på eget initiativ finns i skattelagarna om de berörda skatterna. De innehåller också de materiella bestämmelserna för respektive skatteslag. Bestämmelser om beskattningsförfarandet finns i mervärdesskattelagen, lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och lotteriskattelagen (552/1992). Bestämmelserna i mervärdesskattelagen gäller med stöd av lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966) också för förfarandet i fråga om premieskatter.

Med stöd av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978), lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995), lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget och lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) tillämpas lagen om förskottsuppbörd och lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) på förfarandena i de nämnda lagarna. Med stöd av lagen om arbetsgivres socialskyddsavgift (366/1963) tillämpas lagen om förskottsuppbörd på förfarandena i fråga om socialskyddsavgifter.

Skattekontolagen innehåller dessutom bestämmelser om betalning, deklaration och återbäring av sådana skatter som ska betalas på eget initiativ som omfattas av dess tillämpningsområde.

Andra skatter som vanligen klassas som skatter som ska betalas på eget initiativ är överlåtelseskatten, skatt för titlar, och komplettering av förskott. På dessa skatter tillämpas dock inte skattekontoförfarandet och deras beskattningsförfarande behandlas inte i detta kapitel.

2.1.2 Deklaration och betalning av skatt

Deklarations- och betalningsperioder

Med deklarations- och betalningsperioden avses den period för vilken sådan skatt inom skattekontolagens tillämpningsområde som ska betalas på eget initiativ ska deklareras och betalas. I mervärdesskattelagen kallas deklarationsperioden skatteperiod, i lagen om förskottsuppbörd deklarationsperiod och i skattekontolagen period. Betalningsperioden definieras på olika sätt i olika skattelagar, men till sitt innehåll motsvarar den deklarationsperioden för de olika skatteslagen. Deklarations- och betalningsperioden är i regel en kalendermånad. För sådana fysiska personer, dödsbon och sammanslutningar som bedriver primärproduktion och för upphovsmän till konstverk är deklarations- och betalningsperioden i fråga om mervärdesskatt ett kalen-

derår, när de inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet. En renbeteslagsgrupps deklarations- och betalningsperiod är ett renskötselår.

När skattekontoordningen infördes vid ingången av 2010 infördes också förlängda deklarations- och betalningsperioder för småföretag på ett kvartal och ett kalenderår. Avsikten var att lätta på småföretagens administrativa börda och att allokera Skatteförvaltningens tillsynsresurser mer ändamålsenligt. Vilka småföretag som har rätt till förlängd deklarations- och betalningsperiod bestäms utifrån omsättningen enligt bokföringslagen (1336/1997) eller motsvarande avkastning under ett kalenderår.

Förfarandet med kalenderårskvartal tillämpas enhetligt på alla skatter som omfattas av skattekontoförfarandet, med undantag för lotteriskatten och skatten på försäkringspremier. Om en deklarationsskyldig inte är registrerad som regelbunden arbetsgivare ska förfarandet tillämpas bara om deklaranten är berättigad till förlängd deklarationsperiod. Enligt förfarandet får en deklarationsskyldig vars i bokföringslagen avsedda omsättning eller motsvarande avkastning under ett kalenderår är högst 50 000 euro deklarera alla skatter inom skattekontoförfarandet utom premieskatten och lotteriskatten kvartalsvis.

För en momsskyldig vars omsättning enligt bokföringslagen eller motsvarande avkastning under ett kalenderår är högst 25 000 euro är skatteperioden i fråga om mervärdesskatt ett kalenderår. Beloppet på den övre gränsen för skattelättnad vid den nedre gränsen för momsskyldighet höjdes från ingången av 2016 från 22 500 till 30 000 euro. Därmed blev skattskyldiga vars omsättning under räkenskapsperioden är mindre än 30 000 euro berättigade till skattelättnaden.

Inom skattekontosystemet tillämpas enhetliga deklarations- och betalningsperioder. Den momsskyldige och den som gör en betalning ska tillämpa samma deklarationsperiod på mervärdesskatt och de prestationer som skattekontolagen tillämpas på. Om den som gör en betalning tillämpar en skatteperiod som är lika lång som ett kalenderår i fråga om mervärdesskatt är betalarens skatteperiod emellertid ett kalenderårskvartal i fråga om arbetsgivarprestationer.

En ansökan om ändring av deklarations- och betalningsperioderna ska göras på de blanketter som Skatteförvaltningen fastställt för ändamålet. De primärproducenter och upphovsmän till konstverk som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet får börja tillämpa en kortare deklarations- och betalningsperiod än ett kalenderår på ansökan. När verksamhet inleds får ansökningar som gäller deklarations- och betalningsperioden också göras med Företags- och organisationsdatasystemets etableringsblankett.

Vid övergång till kortare deklarations- och betalningsperiod ska den nya perioden börja tilllämpas från ingången av det kalenderår som följer på ansökan. Ansökan ska göras senast före utgången av september före kalenderåret i fråga.

Skattskyldiga och betalare som uppfyller villkoren för förlängd deklarations- och betalningsperiod har rätt att välja en kortare period. Valet är bindande i tre på varandra följande kalenderår. Det har av övervakningsskäl bestämts att Skatteförvaltningen kan överföra en sådan skattskyldig till en deklarations- och betalningsperiod på en kalendermånad som väsentligt försummar eller som av grundad anledning misstänks ha för avsikt att väsentligt försumma sina skyldigheter i fråga om beskattningen. Åtgärden kan också gälla skattskyldiga som håller på att inleda sin verksamhet.

Deklaration och betalning av skatt

Skattskyldiga ska deklarera de skatter inom skattekontolagens räckvidd som ska betalas på eget initiativ genom en periodskattedeklaration. Bestämmelser om inlämnande av den deklarationen finns i skattekontolagen. Den kan lämnas in elektroniskt eller på papper. En arbetsgivare som betalar sjöarbetsinkomst ska enligt lagen om förskottsuppbörd lämna in periodskattedeklaration om sjöarbetsinkomster på elektronisk väg.

Elektroniska periodskattedeklarationer ska lämnas in och de förpliktelser som grundar sig på en periodskattedeklaration ska betalas senast den allmänna förfallodagen i den kalendermånad då periodens skatt ska deklareras och betalas enligt den lag som gäller skatten i fråga. Den allmänna förfallodagen för deklaration och betalning av de skatter inom skattekontolagens tillämpningsområde som ska betalas på eget initiativ är den tolfte dagen i kalendermånaden. Andra än elektroniska periodskattedeklarationer ska lämnas in senast den sjunde dagen i den kalendermånad då periodens skatt ska deklareras enligt den lag som gäller skatten i fråga.

Bestämmelser om den kalendermånad då deklarationen ska lämnas in och skatten betalas finns i de lagar som gäller skatter inom skattekontolagens tillämpningsområde. I regel gäller att skatt som ska betalas för en skatteperiod på en kalendermånad ska deklareras och betalas senast den allmänna förfallodagen månaden efter skatteperioden. Belopp som innehållits på sjöarbetsinkomst ska till skillnad från andra arbetsgivarprestationer deklareras och betalas senast den allmänna förfallodagen i den andra månaden efter skatteperioden. Också mervärdesskattskyldiga, lotteriskattskyldiga och de skattskyldiga eller betalare som tillämpar kvartalförfarandet ska deklarera och betala skatten för en skatteperiod senast den allmänna förfallodagen i den andra månaden efter skatteperioden.

De skattskyldiga vars period inom mervärdesbeskattningen är ett kalenderår ska lämna in periodskattedeklaration för mervärdesskatt senast den sista februari efter perioden. Enligt lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget ska de belopp som har uppburits i slutlig löneskatt betalas till Skatteförvaltningen senast den tionde dagen i den kalendermånad som följer närmast efter uppbörden. I praktiken har slutlig löneskatt deklarerats och skatten betalats den allmänna förfallodagen månaden efter uppbörden.

En elektronisk periodskattedeklaration anses vara inlämnad när den har kommit in till Skatteförvaltningen på det sätt som föreskrivs i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003). Andra än elektroniska periodskattedeklarationer anses vara inlämnade när de har kommit in till Skatteförvaltningen på det sätt som föreskrivs i förvaltningslagen (434/2003). Som ankomstdag för en handling som har sänts per post betraktas den dag då handlingen har kommit till myndighetens postbox eller då myndigheten har tillställts ett meddelande om att försändelsen har kommit in till ett postföretag. En periodskattedeklaration som ska lämnas för kalenderåret och som har kommit in per post anses vara inlämnad i rätt tid om den har kommit in till Skatteförvaltningen senast den sjunde dagen efter inlämningsdagen.

Deklaration och betalning av mervärdesskatt för ett nytt transportmedel

Enligt mervärdesskattelagen ska sådan köpare av ett nytt transportmedel som inte enligt den lagen är skattskyldig för annan verksamhet och inte behöver betala bilskatt för köpet, betala mervärdesskatt på det sätt som Skatteförvaltningen närmare bestämmer. Någon bilskatt betalas inte för exempelvis lastbilar, båtar eller luftfartyg.

Den som köper ett transportmedel ska fylla i den pappersblankett med köpuppgifter som fastställts för mervärdesskatten och sända in ett undertecknat exemplar till Huvudstadsregionens

skattebyrå senast den dag då skatten förfaller till betalning. Mervärdesskatten ska betalas på gireringsblanketten som finns bifogad till köpuppgiftsblanketten. Den skattskyldige ska deklarera och betala skatten senast den 15 dagen i den andra månaden efter den månad då transportmedlet levererades, om denne fått faktura för transportmedlet under leveransmånaden. Om säljaren fakturera för transportmedlet efter leveransmånaden ska skatten betalas senast den 15 dagen i den tredje månaden efter leveransmånaden. Ska transportmedlet registrerats före de nämnda tidpunkterna, ska skatten emellertid alltid betalas senast på registreringsdagen.

2.1.3 Rättelse av fel i skattedeklarationen

Enligt skattekontolagen ska den deklarationsskyldige rätta fel i periodskattedeklarationen på det sätt som föreskrivs i skattelagen i fråga. I regel rättas felet genom att rätta skattedeklarationen för den berörda perioden, men det finns vissa undantag för olika skatteslag. Dessutom skiljer sig tidsfristerna åt för när ett fel ska rättas.

Den momsskyldige ska i regel rätta felet i periodskattedeklarationen, som är till dennes för- eller nackdel, för den skatteperiod som felet gäller. Under en räkenskapsperiod får den momsskyldige dock alternativt rätta ett fel som är till dennes nackdel genom att dra av skatten under de kommande skatteperioderna.

Efter räkenskapsperioden har den momsskyldige rätt att i återbäring få skatt som enligt deklarationen ska betalas till för högt belopp eller skatt som inte ska återbäras enligt deklarationen utifrån ansökan eller någon annan inkommen utredning. Rättelse av ett fel till den skattskyldiges nackdel i periodskattedeklarationen behandlas då inom ansökningsförfarande. Skatteförvaltningen ska alltid meddela den skattskyldige ett överklagbart beslut oavsett om ansökan bifalls eller avslås helt eller delvis.

Den momsskyldige ska rätta fel i periodskattedeklarationen och kräva återbäring inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod för vilken skatten har deklarerats till för stort belopp eller för vilken skatten borde ha deklarerats. Bestämmelserna i mervärdesskattelagen om rättelse av fel i skattedeklarationen tillämpas också på skatten på försäkringspremier.

Förfarandet enligt lagen om förskottsuppbörd för korrigering av förskottsinnehållning som deklarerats till för högt belopp ligger huvudsakligen i linje med förfarandet i fråga om mervärdesskatt. Har i förskottsinnehållning deklarerats mer än vad som innehållits, kan den som gör en betalning rätta felet genom att avge en rättelsedeklaration till periodskattedeklarationen eller dra av det överdeklarerade beloppet från beloppet av den innehållning som deklareras för samma kalenderår. Om den som gör betalningen deklarerat förskottsinnehållningen till för stort belopp och felet upptäcks först efter kalenderårets utgång, kan det överdeklarerade beloppet användas för att rätta periodskattedeklarationen för kalenderårets sista period. En förutsättning för rättelse är att anteckningarna i årsdeklarationen har rättats. Rättelse av ett fel i periodskattedeklarationen kan göras inom sex år räknat från utgången av det år då för mycket har deklarerats i förskottsinnehållning.

De bestämmelser i lagen om förskottsuppbörd som gäller betalarens deklarationsskyldighet tillämpas med stöd av en hänvisning också på arbetsgivares socialskyddsavgift. Motsvarande hänvisningsbestämmelse finns också i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst. Dessutom har förfarandet för rättelse av källskatt också tillämpats på sådan källskatt på löneinkomst som avses i lagen om källskatt för löntagare från utlandet och sådan slutlig löneskatt som avses i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget, när dessa skatter deklarerats till för högt belopp.

På rättelse av fel i periodskattedeklarationer som gäller skatt enligt lagen om källskatt på ränteinkomst eller lotteriskattelagen tillämpas ett rättelseförfarande som är enhetligt med övriga skatter inom skattekontoförfarandet. Ett sådant fel ska rättas inom de fem kalenderår som följer på betalningen av källskatten eller lotteriskatten.

Utöver bestämmelserna om rättelse av fel i deklarationen innehåller lagen om förskottsuppbörd och lagen om källskatt på ränteinkomst också bestämmelser om rättelse av felaktig förskottsinnehållning och av felaktigt beskattad källskatt på ränteinkomst. Bestämmelsen om rättelse av felaktig förskottsinnehållning tillämpas också på rättelse av felaktig uppbörd av källskatt. Också lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift innehåller en motsvarande bestämmelse, utifrån vilken arbetsgivaren gör rättelse i fråga om avgiften i de situationer där denne i efterskott fått vissa förmåner enligt sjukförsäkringslagen som motsvarar utbetalad lön. Verkställd förskottsinnehållning och uttagen källskatt ska alltid deklareras till det innehållna eller uttagna beloppet. Betalaren kan rätta felaktig innehållning eller felaktigt uttag vid senare betalningar under samma kalenderår, dock inte utan mottagarens samtycke med mer än tio procent av det belopp som då betalas. Efter betalningsåret måste mottagaren ansöka om återbäring av felaktigt uppburen källskatt hos Skatteförvaltningen. Förskottsinnehållningen beaktas i mottagarens ordinarie beskattning till det faktiskt innehållna beloppet.

2.1.4 Beskattning enligt uppskattning och rättelse av skatt som fastställts enligt uppskattning

Om den skattskyldige eller den som gör betalningen inte lämnat in periodskattedeklarationen inom utsatt tid skickar Skatteförvaltningen en uppmaning att deklarera. Uppmaning innehåller en beräkning av hur stor skatten för perioden är, om deklarationen uteblir. Försummar den skattskyldige trots uppmaning att lämna periodskattedeklaration ska skatten fastställas enligt uppskattning.

Enligt lagen om förskottsuppbörd ska Skatteförvaltningen när den uppskattar det belopp som ska debiteras beakta till exempel betalarens tidigare verksamhet och de ändringar som inträffat i den, verksamhetens art och omfattning, antalet löntagare samt beloppen av tidigare betalda löner och innehållningar. Om det är möjligt ska Skatteförvaltningen jämföra betalarens verksamhet med andra som verkar inom samma bransch och under likartade omständigheter. Enligt mervärdesskattelagen ska beloppet av skatt som påförs enligt uppskattning om möjligt utredas genom uträkningar utifrån inköp, sedvanliga försäljningsprovisioner, löner eller andra sådana kostnadsposter eller genom jämförelse med rörelser som drivs av andra skattskyldiga i samma bransch och under motsvarande förhållanden. Förfarandet för beskattning enligt uppskattning är i regel ett massförfarande där den skatt som ska uppskattas bestäms utifrån den skattskyldiges tidigare deklarationsbeteende och jämförelseuppgifter.

Mervärdesskattelagen innehåller inga särskilda bestämmelser om rättelse av beskattning enligt uppskattning. I stället tillämpas den allmänna bestämmelsen om rättelse av beslut. Lagen om förskottsuppbörd innehåller bestämmelser om rättelse av beskattning enligt uppskattning. Förfarandet är ändå i praktiken detsamma för alla skatter inom skattekontolagens tillämpningsområde. Om den skattskyldige eller den som gör betalningen ger in periodskattedeklarationen efter det att skatten påförts enligt uppskattning kan det uppskattningsbaserade beslutet rättas. Om den för målperioden deklarerade skatten är större än den skatt som påförts genom uppskattning ska en förseningsavgift påföras på den ytterligare skatt som fastställs.

Om Skatteförvaltningen efter debitering enligt uppskattning får in en tillförlitlig utredning om att skattebeloppet är mindre än det debiterade beloppet, ska Skatteförvaltningen rätta debiteringen. Enligt lagen om förskottsuppbörd kan Skatteförvaltningen också rätta en debitering enligt uppskattning på skriftligt yrkande av betalaren, vilket ska framställas inom fem år räknat från början av kalenderåret efter debiteringen enligt uppskattning.

2.1.5 Återbäring till utlänningar, diplomatåterbäring och återbäring av källskatt

Diplomatåterbäring

Den skatt som ingår i ett förvärv av varor och tjänster får på ansökan återbäras till främmande makters diplomatiska beskickningar, andra beskickningar i motsvarande ställning och utsända konsulers konsulat i Finland samt till diplomatiska representanter och utsända konsuler i Finland på basis av ömsesidighet. Med ömsesidighet avses ett förfarande där myndigheterna i den diplomatiska beskickningens hemstat som gjort ansökan beviljar finländska diplomatiska beskickningar motsvarande återbäring för att den statens beskickningar ska ha rätt till återbäring i Finland. Dessutom kräver återbäring att det skattebelagda priset på de enskilda varorna eller tjänsterna är minst 170 euro.

Ansökningar om skatteåterbäring till diplomater ska lämnas till utrikesministeriet, som fastställer om sökanden på basis av ömsesidighet, sökandens ställning och ändamålet med varan eller tjänsten har rätt till återbäring. Ansökan ska lämnas per kvartal och inom ett år efter betalningsdagen för den faktura som bifogas ansökan. Skatteförvaltningen kontrollerar övriga förutsättningar för återbäring.

En specifikationsblankett över fakturorna och de egentliga fakturorna ska ges in tillsammans med ansökan. Skatteförvaltningen kontrollerar att en enskild vara eller tjänst framgår av fakturan och att dess pris är minst 170 euro. I praktiken innebär detta att fakturornas innehåll måste granskas verifikation för verifikation.

Återbäring till utlänningar

Unionsbestämmelser om det förfarande för ansökan om återbäring till utlänningar som tillämpas på näringsidkare som är etablerade i en annan EU-medlemsstat finns i rådets direktiv 2008/9/EG om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat (nedan kallat *nionde momsdirektivet*). Enligt direktivet ska den sökande på elektronisk väg rikta återbetalningsansökan via den elektroniska portal som ska inrättas av skattemyndigheten i den medlemsstat där han är etablerad. Enligt direktivet behöver i regel inga fakturor och tullhandlingar fogas till ansökan, varken i original eller som kopia.

Bestämmelser om skyldigheten för en sökande som är etablerad i en annan EU-medlemsstat att till ansökan foga en elektronisk kopia av sådana fakturor eller importdokument där beskattningsgrunden uppgår till minst 1 000 euro finns i mervärdesskattelagen.

Bestämmelser om det förfarande som ska tillämpas på näringsidkare som inte är etablerade i unionen finns i rådets trettonde direktiv 86/560/EEG om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om omsättningsskatter - Regler om återbetalning av mervärdeskatt till skattskyldiga personer som inte är etablerade i gemenskapens territorium, nedan kallat *trettonde momsdirektivet*. Enligt det direktivet ska återbetalning göras på ansökan av den skattskyldige. Medlemsstaterna ska bestämma reglerna för att ge in sådana ansökningar, däribland tidsfrister för detta, vilken period ansökningarna ska avse, vilken myndighet som är behörig att ta emot dem och det minsta belopp en ansökan får avse. Återbetalning får inte ske på villkor som är gynnsammare än de som gäller för skattskyldiga personer som är etablerade i unionen.

En näringsidkare som inte är etablerad inom unionen ska skriftligen ansökan om återbäring hos Skatteförvaltningen. Ansökan om återbäring ska göras på en blankett som utarbetas för ändamålet utifrån Skatteförvaltningens beslut. Till ansökan ska fogas originalfakturan eller

motsvarande handling i original som säljaren utfärdat, eller förtullningsbeslutet i original jämte därtill hörande handlingar.

Åren 2012—2015 inkom i årligt genomsnitt 4 400 ansökningar om återbäring till utlänningar från näringsidkare som är etablerade i en annan medlemsstat. Av det belopp som ansökningarna gällde avslogs i genomsnitt 20 procent. Motsvarande siffra i fråga om näringsidkare som inte är etablerade inom unionen var i genomsnitt 700 ansökningar per år. Av det återbäringsbelopp som ansökningarna gällde avslogs i genomsnitt 22 procent.

Återbäring av källskatt till mottagaren

I fråga om deklarationsskyldigheten för den som är skyldig att ta ut källskatt, betalning av skatten och avdrag av källskatt som tagits ut till för högt belopp tillämpas lagen om förskottsuppbörd. Om den som är skyldig att ta ut skatten inte har rättat ett felaktigt uttag får mottagaren ansöka om återbäring av Skatteförvaltningen. Bestämmelser om förfarandet när mottagaren ansöker om återbäring av källskatt finns i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst. Lagen innehåller i dagens läge inga bestämmelser om innehåll och form i fråga om ansökan om återbäring av källskatt. Återbäring av källskatt får sökas på en blankett som Skatteförvaltningen fastställer. De som ansöker om återbäring av källskatt gör det emellertid ofta genom fritt formulerade ansökningar som ofta är bristfälliga. Fritt formulerade ansökningar kan inte konverteras till elektronisk form eller behandlas automatiskt. Det går inte att kräva att den skattskyldige ska göra sin ansökan på nytt på en formbunden ansökan eftersom det i fråga om detta inte finns några bestämmelser som uttryckligen är bindande för de skattskyldiga. Skatteförvaltningen får årligen in omkring 5 300 ansökningar om återbäring av källskatt.

2.1.6 Utomståendes skyldighet att lämna uppgifter

Bestämmelser om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter finns i lagen om beskattningsförfarande och i de materiella lagarna om skatter som ska betalas på eget initiativ. Då avses skyldigheten för andra att lämna uppgifter om en skattskyldig med avseende på beskattningen av denne. Skyldigheten gäller till exempel arbetsgivare, arbetsmarknadsorganisationer, arbetslöshetskassor, virkesköpare, värdepappersmäklare och fastighetsmäklare, banker, försäkringsanstalter och pensionsanstalter. Myndigheternas skyldighet att lämna uppgifter gäller såväl statliga som kommunala myndigheter.

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter

Den allmänna skyldigheten för utomstående täcker in både utomståendes och myndigheternas skyldighet att lämna uppgifter. Det rör sig om en omfattande skyldighet. Det som avses är utomståendes skyldighet att utan uppmaning lämna Skatteförvaltningen uppgifter om den skattskyldiges inkomster, avdrag och förmögenhet. Uppgifter som ska lämna är uppgift över utbetalda löner och pensioner, virkesförsäljning och säljare samt värdepapperstransaktioner och vissa tillgångsposter. De uppgifter som den allmänna skyldigheten gäller lämnas i regel i form av en årsdeklaration. Skatteförvaltningen utfärdar med stöd av ett normgivningsbemyndigande årligen närmare föreskrifter om skyldigheten att lämna uppgifter, dess innehåll och förfaringssätten.

Skyldigheten att lämna uppgifter för den som gör en betalning på vilken förskottsinnehållning ska verkställas eller källskatt tas ut ingår i utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter enligt lagen om beskattningsförfarande. Lotteriskattelagen innehåller bestämmelser om allmän skyldighet att lämna uppgifter för den myndighet som beviljar tillstånd att anordna lotteri. I lagen om källskatt på ränteinkomst finns i sin tur bestämmelser om räntebetalarnas all-

männa skyldighet att lämna uppgifter, medan det i fråga om mervärdesskatt och skatt på försäkringspremier inte finns några bestämmelser om utomståendes allmänna informationsskyldighet.

Utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter

Med utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter avses den skyldighet som utomstående och myndigheter har att lämna uppgifter om en annan skattskyldig i ett enskilt ärende som behandlas av Skatteförvaltningen. I dessa fall lämnas informationen på uppmaning av Skatteförvaltningen. Den särskilda skyldigheten kan bara gälla specificerade uppgifter, exempelvis bankkontonummer eller en viss handling. En utomstående måste lämna uppgifter som kan behövas för beskattningen. Och det är Skatteförvaltningen som avgör den frågan inte den som lämnar ut informationen.

Bestämmelserna om utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter i lagen om beskattningsförfarande tillämpas också på förskottsuppbördsförfarandet och dess övervakning.

Mervärdesskattelagen innehåller i likhet med lagen om beskattningsförfarande bestämmelser om utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter. Mervärdesskattelagen innehåller dessutom bestämmelser om post- och televerkets skyldighet att på skriftlig uppmaning av Skatteförvaltningen lämna uppgifter om de postanvisningar och postförskottsanvisningar som har anlänt till en kund och även om någon annan transaktion genom postens förmedling. Dessa bestämmelser tillämpas också på skatten på försäkringspremier. Mervärdesskattelagen innehåller dessutom bestämmelser om särskild informationsskyldighet för den som säljer investeringsguld. I lagen om källskatt på ränteinkomst finns bestämmelser om räntebetalarnas särskilda skyldighet att lämna uppgifter.

Andra bestämmelser om utomståendes och myndigheters skyldighet att lämna uppgifter

I fråga om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter innehåller lagen om beskattningsförfarande också särskilda bestämmelser om lämnande av uppgifter och bestämmelser om jämförelseuppgiftsgranskning, försummelseavgift, granskningsrätt, sökande av ändring i beslut som gäller uppgiftsskyldigheten eller försummelseavgiften, ansvaret för uppgiftsskyldigheten och avgifter. Bestämmelserna gäller också förskottsuppbörd och de skatter som lagen om beskattningsförfarande tillämpas på.

I mervärdesskattelagen föreskrivs det om jämförelseuppgiftsgranskning, granskningsrätt och avgifter i fråga om mervärdesskatt och skatt på försäkringspremier. Bestämmelserna motsvarar bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande.

2.1.7 Regleringen av beslut som Skatteförvaltningen meddelar

Bestämmelser som gäller de beslut som Skatteförvaltningen meddelar och deras form, innehåll, motivering och delgivning finns i olika skattelagar. Bestämmelserna kompletteras av de allmänna bestämmelserna om förvaltningsbeslut i förvaltningslagen.

Ett beslut om mervärdesbeskattning och premiebeskattning måste meddelas om den skattskyldige påförs skatt eller skatteförhöjning. Inom mervärdesbeskattningen måste beslut meddelas exempelvis också när den skatteskyldige efter räkenskapsperiodens utgång genom ansökan eller utifrån annan utredning kräver återbäring av skatt som betalats till för stort belopp och kravet inte tillmötesgås. I fråga om förskottsuppbörd och lotteribeskattning finns inga uttryckliga bestämmelser om att beslut ska meddelas. Vid förskottsuppbörd meddelar Skatteförvaltningen

i praktiken den skattskyldige ett beslut i de situationer där den skattskyldige påförs skatt eller skatteförhöjning.

Lagen om beskattningsförfarande och mervärdesskattelagen innehåller inga uttryckliga bestämmelser om meddelande av beslut i frågor som gäller utomståendes skyldighet att lämna uppgifter. Lagen om beskattningsförfarande innehåller dock bestämmelser om sökande av ändring i beslut som gäller uppgiftsskyldigheten, och mervärdesskattelagen hänvisar till den bestämmelsen. På förfarandet för förskottsuppbörd tillämpas bestämmelserna om uppgiftsskyldighet i lagen om beskattningsförfarande.

Bestämmelser om meddelande av beslut på den skattskyldiges begäran finns i mervärdesskattelagen, lagen om förskottsuppbörd och skattekontolagen. Dessutom ska Skatteförvaltningen meddela ett beslut på den skattskyldiges begäran när förutsättningarna för tillämpning av en förlängd skatteperiod inte är uppfyllda. Dessutom innehåller mervärdesskattelagen och skattekontolagen bestämmelser om meddelande av beslut på begäran av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Enligt mervärdesskattelagen ska Skatteförvaltningen på begäran av enheten fatta beslut, om enheten anser att en skattskyldig ska påföras skatt eller skatteförhöjning. Enligt skattekontolagen ska Skatteförvaltningen på enhetens begäran också fatta beslut i ett ärende som gäller rättelse av ett fel på skattekontot. Motsvarande bestämmelser finns inte i andra lagar som gäller skatt som ska betalas på eget initiativ.

Bestämmelser om innehållet i beslut finns i mervärdesskattelagen, lagen om förskottsuppbörd och skattekontolagen. Av beslutet ska framgå den myndighet som har fattat beslutet och myndighetens kontaktuppgifter, kontaktuppgifter till den skattskyldige eller någon annan som beslutet direkt riktar sig till, motiveringen för beslutet och uppgift om hur ärendet har avgjorts.

Beslut som gäller mervärdesbeskattningen och premiebeskattning och andra handlingar ska delges den skattskyldige. Delgivning ska dock ske med den skattskyldiges lagliga företrädare eller befullmäktigade, om en företrädare eller befullmäktigad som sköter skatteärenden på den skattskyldiges vägnar har anmälts som ombud till Skatteförvaltningens kundregister. Lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst hänvisar till lagen om beskattningsförfarande när det gäller delgivning. Bestämmelsen i lagen om beskattningsförfarande motsvarar i övrigt regleringen i mervärdesskattelagen, men föreskriver också att bevislig delgivning med samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar sker under den adress som samfundet, den samfällda förmånen eller sammanslutningen har angett. Lagen om förskottsuppbörd föreskriver inte uttryckligen vem som ska delges beslut. I praktiken har delgivningen skett enligt samma förfarande som vid delgivning av beslut som gäller inkomstbeskattning. I lotteriskattelagen finns inga uttryckliga bestämmelser om vem som ska delges ett beslut.

Bestämmelser om delgivning av beslut till part finns i mervärdesskattelagen. Ett beslut vars delgivning inleder tiden för sökande av ändring får delges som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen. Enligt lagen om förskottsuppbörd får ett beslut som vid delgivning inleder tiden för sökande av ändring delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas.

Beslut om påförande av förseningsavgift, grunderna för den och förfallodagen samt beslut om rättelse av förseningsavgift delges genom skattekontoutdraget. Enligt skattekontolagen delges skattekontoutdraget den skattskyldige med hjälp av elektronisk service i ett allmänt datanät. Den skattskyldige anses ha fått kännedom om kontoutdraget den tionde dagen efter den allmänna förfallodagen. Om skattekontoutdraget exempelvis på grund av störningar sänds per post som brev anses den skattskyldige ha fått del av det den sjunde dagen efter det att brevet avsändes. På den skattskyldiges begäran sänds skattekontoutdraget till den skattskyldige också

per post eller med hjälp av ett elektroniskt dataöverföringsförfarande, varvid den skattskyldige anses ha fått del av skattekontoutdraget den tionde dagen efter den allmänna förfallodagen. Andra beslut som fattas med stöd av skattekontolagen eller lagen om skatteuppbörd delges som vanligt brev enligt 59 § i förvaltningslagen eller som bevislig elektronisk delgivning enligt lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet.

Bestämmelser om delgivning av beslut om mervärdesbeskattning och försäkringspremiebeskattning till Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt finns i mervärdesskattelagen. Huvudregeln är den att enheten delges beslut så att den ges tillfälle att ta del av beskattningshandlingarna. På förskottsuppbörd tillämpas en bestämmelse i lagen om beskattningsförfarande som motsvarar bestämmelsen i mervärdesskattelagen.

2.1.8 Särskilda förfarandebestämmelser

Skatteansvar

Bestämmelser om vem som ansvarar för skatt finns i mervärdesskattelagen, lagen om förskottsuppbörd, lagen om källskatt på ränteinkomst, lotteriskattelagen, lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift. I fråga om förskottsuppbörd tillämpas lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelserna om skatteansvar i lagen om skatteuppbörd tillämpas om den berörda skattelagen inte har bestämmelser om ansvar eller om inte något annat föreskrivs om ansvar i någon annan skattelag.

Bestämmelser om åläggande av skatteansvar och sökande av ändring i åläggandet finns i lagen om skatteuppbörd.

Handräckning

Mervärdesskattelagen innehåller en bestämmelse om handräckning, som säger att regionförvaltningsverken och polisen ska ge skattemyndigheterna behövlig handräckning. Regionförvaltningsverket har också rätt att på en skattemyndighets framställning vid vite förplikta den som inte har följt en uppmaning enligt mervärdesskattelagen att fullgöra sin deklarationsskyldighet eller skyldighet att visa upp handlingar. Inom förskotts-uppbörden har den bestämmelse i lagen om beskattningsförfarande tillämpats enligt vilken polisen enligt sin behörighet är skyldig att lämna skattemyndigheter och besvärsinstanser handräckning.

Bokföringsskyldighet och anteckningsskyldighet

De allmänna bestämmelserna om bokföringsskyldighet finns i bokföringslagen och den övriga bokföringslagstiftningen. Bestämmelser om skattskyldigas bokföring och anteckningsskyldighet finns dessutom i mervärdesskattelagen och lotteriskattelagen. Enligt lagen om förskottsuppbörd ska en bokföringsskyldig betalare ha lönebokföring över betalningar enligt den lagen. Andra betalare är skyldiga att föra anteckningar över utbetalningar. Bestämmelser om lönebokföring och anteckningar finns i förordningen om förskottsuppbörd. Enligt lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift ska bokföringsskyldiga arbetsgivare i sin lönebokföring anteckna arbetsgivarens socialskyddsavgifter och andra arbetsgivare göra anteckningarna om arbetsgivarens socialskyddsavgifter på det sätt som förordningen om förskottsuppbörd (1124/1996) föreskriver. I lagen om källskatt på ränteinkomst finns en bestämmelse om bokföring av de omständigheter som är relevanta för uträknande av källskatt på ränteinkomst.

Förvaring av verifikationer och bokföring

De allmänna bestämmelserna om förvaring av bokföring och verifikat finns i bokföringslagstiftningen. Inom mervärdesbeskattningen och premiebeskattningen är den allmänna förvaringstiden för verifikat sex år räknat från utgången av det år då räkenskapsperioden gick ut. Mervärdesskattelagen innehåller vissa undantag från förvaringstiderna för fakturor och verifikat.

Lagen om förskottsuppbörd föreskriver att lönebokföringen ska förvaras i tio år efter räkenskapsperiodens utgång. Anteckningar och verifikationer ska förvaras sex år från utgången av det år då betalningen har gjorts. Lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift och lagen om källskatt på ränteinkomster innehåller inga bestämmelser om förvaring av verifikationer.

Andra lagar inom skattekontolagens tillämpningsområde som gäller skatter som ska betalas på eget initiativ har inga uttryckliga bestämmelser om bokföring, anteckningsskyldighet och förvaring av verifikationer. På skatter enligt dessa lagar tillämpas lagen om förskottsuppbörd, med undantag för lotteriskatt.

Förstörda handlingar

De skattelagar som gäller sådana skatter inom skattekontolagens tillämpningsområde som ska betalas på eget initiativ innehåller i dagsläget inga uttryckliga regler om förstörda handlingar. I lagen om beskattningsförfarande finns bestämmelser om förfarandet för det fall att handlingar som hör till beskattningen förstörs när det gäller de skatter som hör till lagens tillämpningsområde.

2.1.9 Påföljdsavgifter och andra påföljder

Förseningsavgift

Enligt skattekontolagen ska Skatteförvaltningen påföra den deklarationsskyldige en förseningsavgift om periodens skatt inte har deklarerats inom föreskriven tid. Om skatt deklareras efter den utsatta tiden eller om uppgifterna i periodskattedeklarationen rättas på eget initiativ i efterskott ska en förseningsavgift påföras för den skatt som deklareras för sent. Bestämmelserna om förseningsavgift tillämpas på skatterna inom skattekontoförfarandet. Ändring i fråga om förseningsavgift ska sökas på samma sätt som i fråga om andra beslut som meddelas med stöd av skattekontolagen.

Förseningsavgiften beräknas i enlighet med en årlig räntesats på 15 procent på beloppet av den skatt som deklarerats för sent och som ska betalas. Den beräknas från dagen efter inlämningsdagen för deklarationen till tidpunkten för inlämnandet av deklarationen. Förseningsavgiften påförs för varje skatteslag som deklarerats för sent. Avgiften är minst 5 euro och högst 15 000 euro. Om det inte ska betalas någon skatt för en period påförs en förseningsavgift på 5 euro för varje skatteslag som deklarerats för sent. I fråga om förskottsuppbörd påförs förseningsavgift enligt det lägsta beloppet endast för förskottsinnehållning.

När skatt har deklarerats väsentligt för sent kan skatteförhöjning påföras med stöd av den materiella skattelagen. Skatteförhöjnings påförs när skattemyndigheten bestämmer att den skattskyldige ska betala skatten enligt uppskattning eller annars. Ärendena avgörs från fall till fall. Någon förseningsavgift påförs inte i de fall där skattemyndigheten med stöd av en materiell lag påför skatteförhöjning på grund av en väsentlig försening.

Skatteförvaltningen kan under vissa förutsättningar låta bli att debitera eller driva in en förseningsavgift. Den får också på ansökan bevilja befrielse från skatter eller avgifter som bärs upp med stöd av skattekontolagen samt från dröjsmålspåföljder och andra påföljder.

Skatteförhöjning

Beskattningen bygger till väsentliga delar på den skattskyldiges deklarationsskyldighet. Skattskyldiga som inte fullgör den lagstadgade deklarationsskyldigheten kan påföras skatteförhöjning. Enligt huvudregeln ska förhöjningen bestämmas enligt samma förfarande och inom samma tid som skattedebiteringen. I fråga om sökande av ändring som gäller skatteförhöjning gäller bestämmelserna om sökande av ändring i ett debiteringsbeslut. Påförande av skatteförhöjning och av motsvarande administrativa påföljder är förvaltningsförfaranden.

Bestämmelser om grunderna för påförande av skatteförhöjning och om skatteförhöjningens storlek finns i de materiella skattelagarna. Förhöjning kan påföras exempelvis om den skattskyldige inte lämnar in skattedeklaration eller begärda tilläggsuppgifter om deklarationen, om deklarationen är väsentligt bristfällig eller ofullständig eller om den skattskyldige av grov vårdslöshet underlåtit att deklarera eller lämnat en väsentligt felaktig deklaration. Förhöjningen kan också påföras till exempel för försummelse av registreringsanmälan.

Bestämmelser om höjd mervärdesskatt och försäkringspremieskatt finns i mervärdesskattelagen. Skatteförhöjningen är graderad utifrån hur klandervärd gärningen är. Skatten kan höjas med högst 10 procent, om skattedeklarationen innehåller en mindre bristfällighet och den skattskyldige inte har avhjälpt bristen trots uppmaning. Höjningen får vara högst 20 procent, om den skattskyldige har försummat att lämna in skattedeklaration eller har lämnat in den väsentligt för sent eller i väsentligen ofullständig form. Om försummelsen av deklarationsskyldigheten eller ett väsentligt fel i deklarationen beror på grov vårdslöshet från den skattskyldiges sida kan skatten höjas till högst dubbelt belopp. Sker försummelsen eller ges den oriktiga deklarationen, uppgiften eller handlingen i skatteförsnillningssyfte, ska skatten höjas med minst 50 procent och högst till tredubbelt belopp.

I situationer där skatten inte kan höjas så som avses ovan, kan Skatteförvaltningen bestämma att en skatteförhöjning om högst 15 000 euro ska betalas. Påförandet av skatteförhöjning förutsätter då att den skattskyldige trots en bevisligen sänd uppmaning har försummat att lämna in registreringsanmälan eller periodskattedeklaration eller har lämnat in en väsentligen bristfällig eller oriktig anmälan eller deklaration och att försummelsen med avseende på omständigheterna eller annars inte är obetydlig. Skatteförvaltningen kan bestämma att skatteförhöjning ska betalas på grund av grov försummelse av deklarationsskyldigheten också när den har verkställt debiteringen genom uppskattning och på grundval av en utredning som senare tillställts den har rättat beslutet så att ingen debitering sker.

På skatt som deklareras genom en i mervärdesskattelagen avsedd särskild ordning för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster tillämpas mervärdesskattelagens bestämmelser om skatteförhöjning. Bestämmelserna om förseningsavgift blir inte tillämpliga på skatteskyldiga om använder sig av den särskilda ordningen. Skatt som deklareras genom en särskild ordning varken deklareras eller betalas till skattekonto.

Lagen om förskottsuppbörd föreskriver om höjd förskottsinnehållning. Förhöjningen kan påföras innehållningsskyldiga för underlåtenhet att fullgöra skyldigheter som gäller förskottsinnehållning. Höjningen är graderad utifrån den försummade skyldigheten och hur klandervärd försummelsen är. Höjningen är högst 10—30 procent i de lindrigaste fallen av försummelse som gäller verkställande av innehållning eller deklaration. Om den innehållningsskyldige av grov vårdslöshet har försummat sin deklarationsskyldighet eller lämnat en väsentligen oriktig

deklaration eller annan uppgift eller handling, kan förskottsinnehållningen höjas till högst dubbelt belopp. Har en försummelse skett eller en oriktig deklaration, uppgift eller handling getts i försnillningssyfte, ska förskottsinnehållningen höjas med minst 50 procent och högst till tredubbelt belopp.

Om betalaren har låtit bli att verkställa debitering av förskottsinnehållning inom utsatt tid ska höjningen påföras i samband med att innehållningen verkställs. Höjningen är i så fall högst 30 procent. Betalningar som gjorts utan att verkställa förskottsinnehållning anses vara skattepliktig inkomst för mottagaren. Om mottagaren betalar den skatt som bestäms eller om mottagaren inte borde ha betalat skatten, avlyfts den skatt som betalaren påförts. Skatteförhöjning som påförts för förskottsinnehållning som inte verkställts och dröjsmålspåföljderna förblir i kraft, om det inte finns särskilda skäl att undanröja dem. Som särskilda skäl anses exempelvis att försummelsen är obetydlig eller en orsak som inte beror på betalaren.

När förskottsinnehållningen inte kan höjas på ovan avsett sätt får Skatteförvaltningen bestämma att den innehållningsskyldige ska betala en skatteförhöjning på högst 15 000 euro.

Bestämmelsen om höjd skatt i lagen om förskottsuppbörd tillämpas i fråga om betalaren på förskottsuppbörd, arbetsgivarens socialskyddsavgifter och källskatt.

Lotteriskatten kan höjas med högst 30 procent i andra fall än ringa försummelse. Beror den skattskyldiges förfarande på grov vårdslöshet eller uppsåt kan skatten höjas med 20—50 procent. I grova fall kan skatten höjas med 30—100 procent.

Skatteförvaltningen styr praxis i fråga om skatteförhöjning med harmoniseringsanvisningar. I allmänhet påförs skatteförhöjningar på 10—20 procent. Vid debitering av skatt utifrån en berättelse över skattegranskning uppskattas höjningen utifrån omständigheterna i det specifika fallet och hur väsentlig och klandervärd försummelsen är. I situationer där den skattskyldige eller betalaren inte lämnat in en periodskattedeklaration och skatten fastställs enligt uppskattning är skatteförhöjningen i allmänhet 25 procent. Om den skattskyldige eller betalaren lämnar in skattedeklarationen efter debitering enligt uppskattning rättas beloppet på skatteförhöjningen utifrån det deklarerade skattebeloppet. Vid rättelse är skatteförhöjningen minst 25 och högst 100 procent av skattebeloppet. Om debiteringen upphävs helt påförs en skatteförhöjning på 85 euro för varje beslut som omprövas. Om den ursprungliga skatteförhöjningen var mindre än 85 euro ska förhöjningen vara lika stor som det ursprungliga beloppet.

Skatteförhöjning kan komma att påföras för en gärning som samtidigt uppfyller rekvisitet för ett visst brott. För att undvika att en och samma gärning undersöks eller att straff påförs två gånger tillämpas lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut (781/2013). Den tillämpas på en gärning och försummelse för vilken Skatteförvaltningen kan bestämma om skatteförhöjning för en fysisk person, ett inhemskt dödsbo eller en i inkomstskattelagen avsedd sammanslutning eller någon annan skattskyldig för vars skatteförhöjning en fysisk person är ansvarig med stöd av bestämmelserna om skatteansvar.

Skatteförvaltningen ska bedöma om den ska göra polisanmälan eller påföra den skattskyldige en skatteförhöjning när deklarationsskyldigheten försummats. Den skattskyldige ska i samband med avgörandet i sak underrättas om att beslut om skatteförhöjning inte har fattats i anslutning till det, om Skatteförvaltningen överväger att göra polisanmälan eller gör polisanmälan i saken. Om polisanmälan emellertid inte görs ska Skatteförvaltningen fatta ett särskilt beslut om påförande av skatteförhöjning före utgången av året efter det år då beskattningsbeslutet fattades. Om förundersökningsmyndigheten fattar beslut om att avsluta förundersökningen eller att inte göra förundersökning eller om åklagaren fattar beslut om åtalseftergift eller återkallar ett åtal återgår ärendet till Skatteförvaltningen för påförande av skatteförhöjning. Skatte-

förvaltningen kan påföra höjningen inom 90 dagar efter att den fått del av förundersökningsmyndighetens eller åklagarens beslut.

Försummelseavgifter

Enligt mervärdesskattelagen ska den skattskyldige för varje kalendermånad lämna in en sammandragsdeklaration över försäljningar av varor och tjänster till näringsidkare som finns upptagna i registret över mervärdesskattskyldiga i andra EU-medlemsstater, när köparen är skyldig att betala skatt för köpet i en annan medlemsstat enligt mervärdesskattelagen i den staten. Ingen sammandragsdeklaration krävs för skatt som deklareras genom en i 12 a kap. i mervärdesskattelagen avsedd särskild ordning för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster.

Mervärdesskattelagen innehåller bestämmelser om försummelseavgift i fråga om sammandragsdeklarationen över mervärdesskatt. Har den skattskyldige utan giltig orsak underlåtit att lämna in en sammandragsdeklaration eller lämnat in en ofullständig eller felaktig deklaration kan Skatteförvaltningen ålägga den skattskyldige att betala en försummelseavgift. Också när den skattskyldige upprepade gånger lämnar in deklarationen för sent eller först efter uppmaning från Skatteförvaltningen kan förvaltningen påföra en försummelseavgift på grundval av förseningen. Avgiften är minst 80 euro och högst 1 700 euro.

Kontroll av att de mervärdesskattenummer som anges i sammandragsdeklarationerna och numrens giltighet sker genom informationsutbyte mellan Europeiska unionens medlemsstater. Om de skattenummer som uppges för köparna i deklarationen är felaktiga eller inte är giltiga för den berörda perioden ombes den skattskyldige att rätta till numren. Den skattskyldige kan påföras en försummelseavgift om han underlåter att rätta till felet.

Deklarationen ska lämnas på elektronisk väg senast den 20 dagen den månaden som följer på den berörda kalendermånaden. Den skattskyldige får genom ansökan till Skatteförvaltningen begära tillstånd att lämna deklaration i pappersform. Lämnar den skattskyldige in deklarationen i pappersform utan Skatteförvaltningens tillstånd kan denne åläggas att betala en försummelseavgift.

Om den skattskyldige inte lämnar in en sammandragsdeklaration för alla försäljningar uppmanas denne att lämna in de uppgifter som saknas. Om uppgifterna i deklarationen innehåller fel eller om vissa uppgifter saknas och om den skattskyldige inte rättar uppgifterna trots uppmaning kan försummelseavgift påföras. I situationer där det av en redogörelse från den skattskyldige eller någon annan obestridligen framgår att det inte rör sig om gemenskapsintern försäljning eller tjänsteförsäljning till en annan momsskyldig i ett annat EU-medlemsland behandlar Skatteförvaltningen försäljningen som inhemsk försäljning och påför ingen försummelseavgift. När försäljningen genom periodskattedeklaration behandlas som inhemsk försäljning och skatten debiteras kan skatteförhöjning påföras.

Kommunerna är enligt mervärdesskattelagen skyldiga att meddela hur stor del av den skatt som får dras av i periodskattedeklarationerna som består av skatt i form av kommunåterbäring eller kalkylerad återbäring. Kommunerna meddelar inte kommunåterbäringen på eget initiativ, utan det är Skatteförvaltningen som årligen begär kommunerna om utredning. Begäran skickas till kommuner, samkommuner och landskapet Åland och till deras ämbetsverk när de är momsskyldiga för affärsverksamhet eller överlåtelse av nyttjanderätten till en fastighet. Årligen begärs omkring 500 sådana utredningar. Kommunen ska sända in den ifyllda blanketten till Skatteförvaltningen före utgången av februari året efter det berörda kalenderåret. Det finns inga bestämmelser om påföljdsavgift för utebliven utredning.

Lagen om beskattningsförfarande innehåller bestämmelser om försummelseavgift som den uppgiftsskyldige kan påföras för underlåtenhet att ge in uppgifter i årsanmälan. Försummelseavgiften kan vara högst 2 000 euro om bristen eller felet är ringa och den uppgiftsskyldige inte följt en uppmaning att rätta felet eller avhjälpa bristen. Avgiften kan vara högst 2 000 euro också i de fall där den uppgiftsskyldige lämnat in uppgifterna för sent eller på något annat sätt än vad Skatteförvaltningen bestämt och trots uppmaning inte lämnat in uppgifterna på riktigt sätt. Om anmälan innehåller väsentliga brister eller fel eller om den uppgiftsskyldige lämnat in den först efter uppmaning från Skatteförvaltningen kan en försummelseavgift på högst 5 000 euro påföras. Avgiften kan vara högst 15 000 euro om den uppgiftsskyldige uppsåtligen eller av grov vårdslöshet har lämnat en väsentligen oriktig deklaration eller inte alls lämnat in någon deklaration.

När årsanmälan gäller fem eller fler anställda ska arbetsgivaren lämna in den elektroniskt. Årsanmälningar om vissa inkomst- och avdragsuppgifter får bara ges elektroniskt. Skatteförvaltningen kan påföra en försummelseavgift om den uppgiftsskyldige inte rättar sitt felaktiga förfarande trots en bevisligen sänd uppmaning.

Straffbestämmelser

Skattelagarna hänvisar till strafflagen (39/1889), enligt vilken olagligt undvikande av skatt och försök till det är straffbart som skattebedrägeri, grovt skattebedrägeri eller lindrigt skattebedrägeri. Strafflagen innehåller också bestämmelser om skatteförseelse. Straffbara gärningar är underlåtenhet att betala skatt eller avgift som hänför sig till skatt eller förskottsuppbördsskyldighet enligt mervärdesskattelagen, lagen om skatt på vissa försäkringspremier, lagen om överlåtelseskatt, lagen om förskottsuppbörd, lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift och lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst.

Utöver bestämmelser om skattebedrägeri och skatteförseelse innehåller skattelagarna bestämmelser om skatteförseelser specifika för de olika skatteslagen, såsom mervärdesskatteförseelse, förskottsuppbördsförseelse, premieskatteförseelse och socialskyddsavgiftsförseelse. Om den skattskyldige bryter mot en skyldighet enligt någon av lagarna kan han dömas till böter för den berörda skatteförseelsen. Vid skatteförseelser specifika för ett visst skatteslag är det ofta fråga om exempelvis brott mot en skyldighet gentemot tredje part, såsom åsidosättande av skyldigheten att ge faktura. Det krävs att Skatteförvaltningen gör en polisanmälan för att ärendet ska väckas. Straffet påförs av allmän domstol.

Mervärdesskattelagen och lagen om förskottsuppbörd hänvisar också till företags- och organisationsdatalagen (244/2001). Enligt den kan försummelse av registreringsskyldigheten i mervärdesskattelagen eller lagen om förskottsuppbörd leda till att bötestraff döms ut i domstol.

2.2 Ändringsbeskattning och sökande av ändring

2.2.1 Huvudprinciperna för ändring av beskattningen på myndighetsinitiativ

Förbud mot förnyad prövning och skyddet för berättigade förväntningar

Utgångspunkten för myndighetsverksamhet är att förvaltningsbeslut står fast och är bindande med avseende på den myndighet som fattat beslutet. Principen gäller också beskattningsbeslut, vilket innebär att sådana beslut kan ändras till den skattskyldiges nackdel bara i begränsad utsträckning.

Skatteförvaltningen får inte i efterhand ändra oriktiga avgöranden som uttryckligen baserar sig på myndighetens prövning, om den skattskyldige fullgjort sin deklarationsskyldighet och

myndighetens avgörande byggt på riktiga och tillräckliga uppgifter för ett avgörande. Det rör sig om en allmän förvaltningsrättslig princip om förbud mot förnyad prövning. Principen innebär att myndigheten inte retroaktivt får ändra ett förvaltningsbeslut till nackdel för en berörd part exempelvis i lägen där myndigheten senare anser att beslutet är oriktigt eller där rättspraxis i fråga senare har blivit striktare.

Ett beskattningsbeslut får emellertid ändras på vissa lagstadgade villkor. Det finns bestämmelser om faktiska förutsättningar för rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel samt annan rättelse i olika skattelagar och även om tidsfrister för sådana ändringar. Bestämmelserna beaktar de nämnda allmänna förvaltningsrättsliga principerna och innehåller de preciseringar som beskattningens särskilda natur kräver. Bland bestämmelserna kan nämnas bestämmelsen i lagen om beskattningsförfarande om ändring av beskattningen på myndighetsinitiativ.

I förvaltningslagen finns bestämmelser om rättelse av sak- eller skrivfel i beslut. Bestämmelserna medger rättelse av förvaltningsbeslut både till en parts fördel eller till en parts nackdel på de villkor som nämns i den berörda bestämmelsen. De tillämpas som komplement till skattelagstiftningens bestämmelser om rättelse och påförande av skatt. Förvaltningslagens bestämmelse om rättelse av skrivfel kan bli tillämplig till exempel i situationer där beskattningen har rättats till den skattskyldiges nackdel och där ett skriv- eller räknefel eller något annat jämförbart klart fel skett i rättelsen. Ett rättelsebeslut får i sådana lägen rättas dock bara förutsatt att tidsfristen för en rättelse till den skattskyldiges nackdel inte har gått ut.

Beskattningsbeslut kan få bindande verkan också för beskattningen av den skattskyldige under senare skatteår eller skatteperioder. I så fall är det fråga om skydd för berättigade förväntningar (tillitsprincipen), dvs. hur pass bindande ett tidigare myndighetsbeslut eller en myndighets anvisningar är för ett senare beslut i ett likadant ärende. Bestämmelser om detta skydd finns i lagen om beskattningsförfarande och mervärdesskattelagen. Principen gäller på motsvarande sätt för alla andra skatteslag.

Enligt bestämmelserna om skydd för berättigade förväntningar i de nämnda lagarna ska ett ärende som lämnar rum för tolkning eller är oklart, om inte särskilda skäl föranleder annat, avgöras till den skattskyldiges fördel, förutsatt att den skattskyldige har handlat i god tro i enlighet med myndighetens praxis eller anvisningar. Enligt lagen om beskattningsförfarande är det dessutom möjligt att helt eller delvis låta bli att uppbära till skatten hörande dröjsmålspåföljder om skatt likväl debiteras, förutsatt att uppbörden vore oskälig på grund av att ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart.

Den särskilda tillitsprincip som ingår i skattelagstiftningen gäller hur bindande tidigare anvisningar och beslut är när nya beskattningsbeslut senare fattas i likadana ärenden. Principen kan utgöra ett hinder för att fastställs skatt eller rätta beskattningen till den skattskyldiges nackdel, om denne tidigare uttryckligen fått anvisningar i ärendet i fråga eller ett motsvarande ärende har avgjorts under ett tidigare skatteår eller en tidigare skatteperiod.

Tillitsprincipen skyddar det förtroende som skattskyldiga som agerar i god tro har för givna skatteanvisningar och myndigheternas tidigare praxis. Med myndighetsanvisningar avses då sådana anvisningar som går att verifiera senare, dvs. främst skriftliga anvisningar. Det kan exempelvis röra sig om Skatteförvaltningens anvisningar för harmonisering av beskattningen, men också om en enskild anvisning eller ett enskilt råd till en skattskyldig person. Berättigade förväntningar kan uppkomma också i lägen där ett motsvarande ärende avgjorts i fråga om beskattningen av samma person eller enhetligt i fråga om beskattningen av andra skattskyldiga.

Inom nyare rättspraxis i fråga om inkomstbeskattning har skyddet för berättigade förväntningar granskats utifrån både hur specifikt myndighetens tidigare avgörande är och hur omfattande skattemyndighetens skyldighet att pröva ärendet är. Enligt lagen om beskattningsförfarande ska skattemyndigheten när beskattningen verkställs pröva erhållna uppgifter och utredningar på det sätt som är motiverat med hänsyn till ärendets art och omfattning, lika bemötande av de skattskyldiga och behovet av skattekontroll. Bestämmelsen om prövnings-skyldighet beaktar således beskattningens natur av massförfarande.

Högsta förvaltningsdomstolen, nedan *HFD*, ansåg till exempel i sitt avgörande HFD 2010:50 att myndighetens praxis är ett villkor för att berättigade förväntningar ska skyddas (godtrosskydd) och att med denna praxis avses ställningstagandet från myndighetens sida uttryckligen i ett sådant ärende som frågan gäller. Praxis formas av beslut som fattas i samband med beskattning och av förhandsavgöranden. Också i avgörande HFD 2014:34 om mervärdesbeskattning understryker domstolen att det uttryckligen finns tidigare beslut.

I avgörande HFD 2012:74 gällde ställningstagandet å sin sida förhållandet mellan berättigade förväntningar och myndighetens prövningsskyldighet. Enligt avgörandet räcker det inte att skattemyndigheten i beskattningen av bolaget ett tidigare år inte reagerat på överföringar mellan tillgångsslag i skattedeklarationen för att det ska anses vara sådan myndighetspraxis som ger skydd för god tro för beskattningen under kommande år, när omfattningen av myndighetens prövningsskyldighet beaktas enligt lagen om beskattningsförfarande. Kontinuerligt uteblivен reaktion från myndighetens sida får bara i ytterst exceptionella fall utgöra klar myndighetspraxis som ger upphov till godtrosskydd.

Även om varje skattelag inte innehåller en uttrycklig bestämmelse om tillitsprincipen gäller de allmänna rättsprinciperna inom förvaltningen. Enligt förvaltningslagen ska myndigheternas åtgärder skydda förväntningar som är berättigade enligt rättsordningen. Denna tillitsprincip innebär att en myndighet när en explicit bestämmelse saknas inte får förfara på ett sätt som innebär att den ensidigt och retroaktivt återtar ett förvaltningsbeslut som är till den berörda partens fördel, inte ens om beslutet är oriktigt, eller ändrar ett sådant beslut till partens nackdel efter det att parten delgetts beslutet.

Inom förvaltningsrätten anses tillitsprincipen också mer generellt skydda det förtroende den som handlat i god tro har för att myndigheternas beslut står fast och begränsa myndighetens möjlighet att ändra det till nackdel för enskilda (RP 72/2002 rd med förslag till förvaltningslag och ändring av förvaltningsprocesslagen). Den presenterade möjligheten att ändra beskattningen till den skattskyldiges nackdel är ett undantag från den allmänna principen om att förvaltningsbeslut står fast. Beskattningen är ett massförfarande där myndigheternas möjligheter till prövning är begränsade till följd av det stora antalet ärenden och som avviker stort från individuell handläggning av förvaltningsärenden. Samma berättigade förväntningar på att beslut är riktiga och står fast kan inte gälla i fråga om massförfaranden som i fråga om ett avgörande i ett förvaltningsärende efter individuell handläggning. Därför är det motiverat att oriktig beskattning som skett inom beskattningsförfarandet kan rättas också till den skattskyldiges nackdel i större utsträckning än i fråga om förvaltningsärenden i allmänhet.

Ändrad beskattning på myndighetsinitiativ

Med ändring av beskattningen på myndighetsinitiativ avses situationer där skatt som debiterats rättas i efterskott till den skattskyldiges fördel eller nackdel, där skatt som ska betalas på eget initiativ fastställs eller där tidigare beslut rättas till den skattskyldiges fördel eller nackdel. Det är typiskt sett fråga om situationer där Skatteförvaltningen märker ett fel i ett beslut om beskattning. Det kan också röra sig om situationer där den skattskyldige inte självmant har deklarerat en föreskriven skatt.

Villkoren för ändring av skatt varierar beroende på skatteslag. Även tidsfristerna varierar. En förutsättning för rättelse eller fastställande av skatt är också att ingen domstol har avgjort ärendet genom ett beslut med anledning av ett överklagande. I allmänhet krävs det att den skattskyldige getts tillfälle att bli hörd för att en rättelse till den skattskyldiges nackdel ska kunna göras eller skatt fastställas.

I typfallet uppdagar Skatteförvaltningen felen i samband med en skattegranskning. I sådana fall kan Skatteförvaltningen exempelvis rätta beskattningsbeslutet genom att till de skattepliktiga inkomsterna lägga till poster som den skattskyldige inte uppgett för inkomstbeskattning eller som denne dragit av utan grund. Inom inkomstbeskattningen märks ofta felen också när beskattningen för följande skatteår verkställs. Det är också möjligt att i beskattningen senare märks olika räkne-, skriv- eller registreringsfel. Om Skatteförvaltningen observerar ett fel i periodskattedeklarationen för skatt som ska betalas på eget initiativ och felet skett till den skattskyldiges fördel fastställs ytterligare skatt för den skattskyldige. Inom momsbeskattningen kan den också sänka beloppet på den skatt som berättigar till återbäring.

Skatteförvaltningen rättar också fel som skett till den skattskyldiges nackdel i efterskott. Felet i beslutet rättas då till den skattskyldiges fördel när det uppdagas. Ett fel kan inte rättas till den skattskyldiges fördel om utgången av den föreskrivna tidsfristen för rättelse av fel eller ett domstolsbeslut hindrar rättelse.

De materiella förutsättningarna för rättelse av fel till den skattskyldiges fördel är i regel mer tillåtande än motsvarande förutsättningar för att rätta fel till den skattskyldiges nackdel eller för att fastställa skatt. Tidsfristerna för rättelse och fastställande av skatt är i allmänhet symmetriska i det avseendet att tidsfristen i sådana fall där beskattningen rättas till den skattskyldiges nackdel eller skatten fastställs till följd av en försummelse från den skattskyldiges sida är densamma som tidsfristen för rättelse till den skattskyldiges fördel. I regel sammanfallet tidsfristen också med den tid som den skattskyldige har på sig att söka ändring.

Strafflagstiftningen och skattelagstiftningen

Om den skattskyldige i samband med skatteundandragande förfarit på ett sätt som uppfyller rekvisitet för skattebedrägeri eller dess lindriga eller grova gärningsform enligt 29 kap. 1—3 § i strafflagen ska den undandragna skatten påföras eller beskattningen rättas på det sätt som föreskrivs i de relevanta skattelagarna.

Skattebedrägeri utgör inte en grund för förlängning av tidsfristerna för att rätta beskattningen eller påföra skatt i den gällande skattelagstiftningen. Om tidsfristerna för ändring av beskattningen på myndighetsinitiativ har gått ut går det bara att rikta krav på skadestånd i en straffprocess på vinningen av skattebrottet. Kravet på skadestånd ska alltid gälla fysiska personer. I fråga om aktiebolag ska kravet gälla den person som handlat på bolagets vägnar, såsom verkställande direktören eller en styrelsemedlem. Krav på skadestånd behandlas i allmänhet i samma rättegång som åtalet om straffansvar.

2.2.2 Ändring av beskattningen i fråga om skatter som ska betalas på eget initiativ

Mervärdesskatt och skatt på försäkringspremier

Enligt mervärdesskattelagen ska Skatteförvaltningen bestämma att den skattskyldige ska betala utebliven skatt eller skatt som på grund av en oriktig skattedeklaration har uppgetts för betalning till ett för litet belopp eller för återbäring till ett för stort belopp. Skatt kan också påföras enligt uppskattning.

Det finns inte några särskilda villkor för att påföra skatt. Skattskyldiga ska höras innan skatt påförs, och skatten ska påföras inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod för vilken skatten borde ha betalats. Skatten anses ha blivit påförd inom föreskriven tid, om Skatteförvaltningens beslut därom har fattats innan tidsfristen löpt ut.

Det går emellertid inte att påföra skatt om saken har avgjorts tidigare genom ett beslut av Skatteförvaltningen. Enligt allmänna förvaltningsrättsliga principer kan Skatteförvaltningen ändå rätta tidigare beslut, om beslutet grundat sig på oriktiga eller bristfälliga uppgifter eller om sådana nya uppgifter framkommit som har kunnat påverka beslutet. Också skriv- och räknefel eller jämförbara misstag i ett beslut går rätta.

Skatteförvaltningen ska rätta beslut den fattat om den på ansökan av den skattskyldige, med anledning av besvär eller annars konstaterar att dess beslut innehåller ett fel till den skattskyldiges nackdel. Rättelse av fel till den skattskyldiges fördel ska göras inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som skatten borde ha deklarerats för eller inom 60 dagar från det beslut som ska rättas eller, på yrkande som den skattskyldige har framställt inom nämnda tid, även senare. Ett beslut kan inte rättas, om ärendet har avgjorts genom beslut på besvär.

Förskottsinnehållning och andra arbetsgivarprestationer

Skatteförvaltningen rättar oriktiga beslut om debitering och andra oriktiga beslut i fråga om förskottsuppbörd till betalarens fördel på tjänstens vägnar eller på ansökan inom fem år från början av kalenderåret efter det år då beslutet har fattats.

Har en betalare som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning helt eller delvis underlåtit att verkställa förskottsinnehållning, ska Skatteförvaltningen debitera det belopp som inte innehållits. I typfallet är det fråga om att vid en skattegranskning uppdagas svart lön på vilken det inte har verkställts någon förskottsinnehållning. Debiteringen ska verkställas inom sex år efter utgången av det år då förskottsinnehållningen borde ha verkställts. Förskottsinnehållning som debiteras är högst 40 procent av de gjorda betalningarna. Debiteringen kan också verkställas enligt uppskattning. Betalaren ska när det är möjligt höras före debiteringen. På debitering av arbetsgivarens socialskyddsavgift tillämpas lagen om förskottsuppbörd.

Debiteringen verkställs inte om de skatter och avgifter som ska betalas på en betalning har betalats eller om de inte har behövt betalas eller när debitering inte behövs för att säkra skatten. Om debiteringen redan är verkställd och betalningsmottagaren beskattats för samma inkomst och dessutom betalat skatten, upphävs debiteringar som gällt betalaren på tjänstens vägnar. Betalningsskyldigheten eller debiteringen upphävs inom fem år från utgången av det år då beslutet om debitering fattades. Har skatten eller avgiften i fråga betalats det femte året eller senare, får betalaren göra ansökan inom ett år från utgången av betalningsåret.

Om det finns ett räknefel eller ett därmed jämförbart misstag i ett beslut som Skatteförvaltningen fattat i fråga om debitering av förskottsuppbörd eller något annat beslut som gäller förskottsuppbörd kan Skatteförvaltningen rätta beslutet till betalarens nackdel. Detsamma gäller fel som beror på att saken inte har undersökts till någon del. Rättelsen kan göras inom två år från början av kalenderåret efter det år då beslutet fattades.

Källskatt

Enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och lagen om källskatt för löntagare från utlandet ska lagen om förskottsuppbörd gälla för källskatteförfarandet. Också på källskatt på ränteinkomst som räntebetalaren underlåtit att bära upp eller betala tillämpas lagen om förskottsuppbörd.

Lagen om källskatt på ränteinkomst innehåller bestämmelser om förfarandet för skatterättelse. Källskatt som har uppburits hos räntetagaren utan grund betraktas som förskott på inkomstskatten, och på den tillämpas vad som i lagen om förskottsuppbörd och lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om användning och återbäring av förskott.

Har källskatt på ränteinkomst inte uppburits för ränteinkomst som den som är skyldig att betala källskatten har erhållit, ska Skatteförvaltningen debitera källskatten hos räntetagaren. Debiteringen ska verkställas senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket skatten borde ha burits upp. Har ränteinkomst felaktigt blivit beskattad som skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen, ska Skatteförvaltningen rätta beskattningen och debitera källskatten.

Lotteriskatt

Om en skattskyldig som anordnar lotterier deklarerat för litet i lotteriskatt i sin periodskattedeklaration ska Skatteförvaltningen enligt lotteriskattelagen påföra den skattskyldige det bristande beloppet. Debiteringen ska verkställas inom fem år från utgången av det kalenderår där den kalendermånad ingår för vilken skatten borde ha deklarerats.

Skatteförvaltningen ska rätta en debitering om ett räknefel eller något motsvarande misstag har skett vid debiteringen. En rättelse till nackdel för den skattskyldige kan göras inom två år och en rättelse till fördel för den skattskyldige inom fem år från ingången av det kalenderår som följer efter debiteringsåret.

Överlåtelseskatt

Enligt lagen om överlåtelseskatt ska Skatteförvaltningen debitera skatt som inte har betalats inom utsatt tid av den som är ansvarig för betalning av skatten. Debiteringen ska verkställas inom två år från det att anmälan om överlåtelse av värdepapper och byggnader har gjorts. Obetald skatt eller skatt som har återburits till alltför högt belopp på grund av utebliven eller oriktig anmälan får dock debiteras inom fem år från utgången av det år då skatten senast borde ha betalats. Om inskrivning måste sökas för förvärvet är debiteringstiden tio år efter utgången av det år under vilket lagfart eller inskrivning senast borde ha sökts.

2.2.3 Ändring av inkomstbeskattningen

Huvuddragen i rättelse av beskattning

Enligt lagen om beskattningsförfarande ska Skatteförvaltningen rätta inkomstbeskattningen till den skattskyldiges fördel om den skattskyldige till följd av ett fel har påförts för mycket skatt. Det spelar ingen roll vilken typ av fel det rör sig om eller vem som orsakat felet. Det kan således röra sig om ett mekaniskt fel eller ett fel till följd av oriktig tolkning av lagen. Rättelsen ska göras inom fem år från ingången av året efter det år då beskattningen slutfördes.

Rättelse till den skattskyldiges nackdel kan göras på tre olika grunder. Situationerna skiljer sig från varandra i fråga om den föreskrivna tidsfristen och förutsättningarna i sak. Lagen anger inte de olika typerna av rättelse men utifrån tiden för rättelse kan de benämnas rättelse inom ett, två respektive fem år. Alla tidsfrister räknas från ingången av året efter det år då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Rättelsen anses ha skett i tid om Skatteförvaltningens rättelsebeslut har fattats före tidsfristens utgång.

Förutsättningarna för att tillämpa bestämmelserna om rättelse av beskattningen avgörs från fall till fall. Om ett beskattningsbeslut innehåller flera fel, såsom omotiverade avdrag eller in-

komstposter som inte har beskattats, fastställs förutsättningarna och tidsfristerna för varje felkorrigering särskilt.

Om den skattskyldige har avlidit ska rättelse av beskattningen avse dödsboet. I så fall ska rättelsen göras inom två år från utgången av det kalenderår under vilket boupptecknin gen har getts in till Skatteförvaltningen.

Rättelse inom ett år

Skatteförvaltningen kan rätta beskattningen till den skattskyldiges nackdel inom ett år från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Det finns inga särskilda förutsättningar i sak för en sådan rättelse. Det spelar heller inte någon roll om det är den skattskyldige eller en myndighet som är upphovet till felet eller försummelsen.

Denna typ av rättelse kan emellertid inte göras om ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart. Denna inskränkning tillämpas direkt utifrån ärendets art och kräver inte att Skatteförvaltningen faktiskt har granskat och prövat ärendet i fråga när den verkställer beskattningen. Med rum för tolkning eller oklarhet i ett ärende avses i den berörda bestämmelsen samma sak som i bestämmelsen om tillitsprincipen.

Bestämmelsen om rättelse inom ett år avser bara möjligheten att rätta när den skattskyldige har fullgjort sin deklarationsskyldighet på behörigt sätt. Har den skattskyldige försummat skyldigheten kan beskattningen rättas inom fem år. Dessutom får Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt alltid söka ändring i verkställd beskattning oavsett förutsättningarna för rättelse inom ett år. Tidsfristen för enheten är ett år från utgången av året efter det år så beskattningen slutfördes.

Rättelse inom två år

Om det är fråga om skattemyndighetens skrivfel, räknefel eller något annat därmed jämförbart misstag eller om beskattningen har baserat sig på felaktiga eller bristfälliga uppgifter från uppgiftsskyldiga utomstående, kan beskattningen rättas till den skattskyldiges nackdel inom två år från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts.

Normalt sett är det inte oklart när ett sådant fel föreligger. Typiskt sett jämställs ett registreringsfel eller något annat fel i informationsöverföringen med skrivfel när felet lett till att uppgifter som påverkar beskattningen har lagrats eller lästs in optiskt i beskattningsdatasystemen i oriktig form. Ett räknefel är till exempel ett fel som skett när en myndighet räknat samman de avdragsgrundande utgifterna. Också misstag som skett på grund av växelkurser är räknefel. Det är fråga om skriv- och räknefel när en siffra i skattedeklarationen av misstag inte matats in eller överförts till skatteberäkningen. Det är fråga om ett misstag jämförbart med ett räknefel även när myndigheten beslutat att avgöra ärendet på ett visst sätt men inmatningen av relevanta uppgifter i informationssystemet ändå inte gjorts.

Rättelsen kan göras inom två år om en utomstående uppgiftsskyldig har lämnat oriktiga uppgifter som påverkar beskattningen. Om den uppgiftsskyldige anmält oriktiga löneuppgifter och denna information överförts till den förtryckta skattedeklarationen och den skattskyldige inte rättar uppgifterna rättas felet ändå inom fem år. En rättelse inom två år kan däremot komma i fråga i situationer där uppgifterna på den förtryckta deklarationen är riktiga men där en utomstående senare lämnar in en oriktig årsdeklaration som tas till grund för beskattningen eftersom Skatteförvaltningen inte märker felet.

Rättelse inom fem år

Om den skattskyldige försummar sin deklarationsskyldighet är tidsfristen för rättelse av beskattningen fem år från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Villkoren för rättelse är uppfyllda om den skattskyldige inte lämnat in någon skattedeklaration, lämnat in en bristfällig, vilseledande eller oriktig skattedeklaration eller annars försummat sin deklarationsskyldighet i fråga om det ärende som avgjorts på ett oriktigt sätt. Försummad deklarationsskyldighet innebär således att rättelse får göras oavsett om skattemyndigheten har kunnat verkställa beskattningen rätt utifrån de inkomna kontrolluppgifterna eller genom att inhämta tilläggsuppgifter. Det avgörande är enbart om den skattskyldige försummat sin deklarationsskyldighet eller inte. De orsaker som lett till försummelsen eller graden av oaktsamhet hos den skattskyldiges saknar betydelse när det bedöms om villkoren för rättelse är uppfyllda.

Låter den skattskyldige bli att rätta fel eller brister i den förhandsinfyllda skattedeklarationen och att ge in en rättad deklaration till Skatteförvaltningen eller att komplettera den till behövliga delar försummar han sin deklarationsskyldighet. Det som är av betydelse med avseende på om skyldigheten är fullgjord eller inte är uttryckligen de uppgifter som lämnas i skattedeklarationen, dess bilagor och kompletterande redogörelser.

Den skattskyldige ska meddela Skatteförvaltningen de uppgifter som påverkar den skattskyldiges beskattning under respektive punkt på de blanketter som myndigheten fastställt för ändamålet. Om det inte finns någon blankett för det berörda ändamålet ska uppgifterna meddelas skriftligt på något annat sätt. Om det kan anses uppenbart under vilken punkt en viss uppgift ska uppges i deklarationen, men den skattskyldige har deklarerat uppgiften på fel ställe kan deklarationen anses bristfällig eller vilseledande i det avseendet att rättelse inom fem år får göras. Eventuella kompletterande uppgifter som den skattskyldige lämnat in till Skatteförvaltningen i så pass god tid innan beskattningen för skatteåret slutförs att Skatteförvaltningen kan beakta dem i den ordinarie beskattningen kan jämställas med uppgifter i skattedeklarationen när frågan om den skattskyldige försummat sin deklarationsskyldighet avgörs.

Om den skattskyldige på deklarationsblanketten getts anvisningar att uppge vissa specificerade uppgifter eller redogörelser om exempelvis sina krav på avdrag och den skattskyldige uppgett detta sanningsenligt, ska den skattskyldige i detta avseende anses ha fullgjort sin deklarationsskyldighet. I sådana fall får rättelse inom fem år inte göras.

När Skatteförvaltningen rättar beskattningen till följd av försummelse av deklarationsskyldigheten påförs den skattskyldige samtidigt skattetillägg och skatteförhöjning. Om det sammanlagda beloppet av inkomster som läggs till är mindre än 4 000 euro, kan tillägget göras till inkomsten för det skatteår för vilket beskattningen inte har slutförts. I sådana fall görs inget skattetillägg på den inkomst som lagts till.

2.2.4 Ändring av arvs- och gåvobeskattning och fastighetsbeskattning

Skatt på arv och gåva

I fråga om beskattningen av arv och gåvor kan skatterättelse på myndighetsinitiativ till den skattskyldiges fördel, liksom i fråga om inkomstbeskattning, göras inom fem år från ingången av året efter det år då beskattningen verkställdes.

Enligt lagen om skatt på arv och gåva (378/1940) kan Skatteförvaltningen rätta arvs- och gåvobeskattningen till den skattskyldiges nackdel inom två år, om beskattning inte skett på grund av ett räknefel eller ett därmed jämförbart misstag. Rättelsen kan göras inom fem år om

beskattningen uteblivit på grund av ett bristfälligt, vilseledande eller oriktigt bouppteckningsinstrument eller en bristfällig, vilseledande eller oriktig skattedeklaration. Vid rättelse inom längre frist är det således alltid fråga om situationer där den skattskyldige har försummat sin deklarationsskyldighet. Båda tidsfristerna räknas från början av året efter det år då arvs- eller gåvobeskattningen verkställdes.

Arvs- och gåvobeskattningen har särdrag som innebär att beskattningen i vissa fall går att ändra också efter de nämnda tidsfristerna. Det går exempelvis att göra rättelser om grunderna förändras. I typfallet är det fråga om att arvsbeskattningen ändras till följd av att nya tillgångar och skulder uppdagas i kvarlåtenskapen efter verkställd arvsbeskattning eller situationer där exempelvis ett avgörande i en tvist som gäller ett testamente leder till att beskattningen behöver ändras. I sådana fall kan arvsbeskattningen rättas till följd av de förändrade grunderna inom tio år efter det att arvs- eller gåvoskattskyldigheten inträdde. Sådana rättelser görs i allmänhet på initiativ av en skattskyldig, t.ex. en dödsbodelägare, men de kan också ske på myndighetens initiativ.

Fastighetsskatt

För rättelse av beslut som gäller fastighetsbeskattning gäller enligt fastighetsskattelagen (654/1992) i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. När förutsättningarna för rättelse av beskattningen bedöms i fråga om fastighetsbeskattningen beaktas såsom uppgifter som den skattskyldige lämnat dels de uppgifter som den skattskyldige lämnat på grund av sin deklarationsskyldighet enligt fastighetsskattelagen, dels också de uppgifter och handlingar som den skattskyldige med stöd av lagen om beskattningsförfarande har lämnat om sin förmögenhet eller för verkställande av inkomstbeskattningen.

2.2.5 Åtgärdseftergift

Mervärdesskatt behöver inte påföras, om orsaken till att den inte har betalats eller för mycket har återburits är ett fel som har lett till att någon annan skattskyldig har påförts för mycket skatt eller att skatt inte har återburits. Det vore inte ändamålsenligt att debitera säljaren eftersom köparen ska ha rätt till motsvarande återbäring. För detta krävs att den skattskyldige visar upp en förbindelse enligt vilken den som har rätt att få återbäring, dvs. köparen, avstår från sin rätt till återbäring. I sådana fall återbärs skatten inte till den som avgett förbindelsen.

Mervärdesskatt behöver heller inte påföras när den obetalda skatten eller alltför stora återbäringen ska anses vara obetydlig och en opartisk beskattning eller någon annan orsak inte kräver att skatten påförs. Skatteförvaltningen har meddelat ett beslut (1853/2009) om utelämnande av beskattning vid mervärdesbeskattningen. I ett ärende beaktas förhållandet mellan den skatt som inte betalats eller som återburits till ett för stort belopp och omfattningen av den skattskyldiges affärsverksamhet liksom även till att skattskyldiga som bedriver motsvarande affärsverksamhet inte ställs i olikvärdig ställning. Vid prövningen ska också beaktas upprepningen av den skattskyldiges felaktiga förfarande och huruvida felet har central betydelse för den skattskyldiges affärsverksamhet. Beloppet av den obetalda skatten eller den överbetalda återbäringen ska, om särskilda orsaker inte förutsätter något annat, anses vara ringa när skatten är mindre än 600 euro. Skatt ska påföras om den skatt som har uppgetts till ett för litet belopp som ska betalas eller till ett för stort belopp som ska återbäras på grund av att den skattskyldige uppsåtligen eller av grov vårdslöshet försummat eller handlat i strid med de föreskrivna skyldigheterna.

Vid förskottsuppbörd kan en förskottsinnehållning som inte har verkställts lämnas helt eller delvis odebiterad även av särskilda skäl, exempelvis när det med beaktande av omständigheterna är sannolikt att debitering av betalaren inte behövs för att säkra skatten. Sådana situation-

er föreligger till exempel när betalningsmottagaren, såsom en löntagare, redan har betalat skatt, med andra ord har inkomsten beskattats som mottagarens inkomst och skatt redan influtit.

Det är möjligt att avstå från debitering också när försummelsen är obetydlig med hänsyn till omständigheterna och det totala beloppet. Begreppet obetydlig försummelse preciseras i förordningen om förskottsuppbörd. Där står det att en betalning på vilken förskottsinnehållning inte har verkställts kan uppgå till högst 400 euro under ett kalenderår. Betalningar på vilka inte någon förskottsinnehållning har verkställts får inte ens till sitt totala belopp i fråga om den som är skyldig att verkställa förskottsinnehållningen under samma kalenderår överstiga 600 euro.

Rättelse av inkomstbeskattningen till den skattskyldiges nackdel behöver inte verkställas, om den inkomst som inte beskattas är obetydlig och om inte kravet på jämlikhet vid beskattningen eller någon annan orsak kräver att beskattningen rättas. Typiskt sett rör det sig om periodiseringsfel. Myndigheterna bedömer om det finns skäl att rätta beskattningen eller inte. Följdändringar behöver heller inte göras om en ändring av någon särskild orsak är oskälig.

2.2.6 Sökande av ändring i beskattningen

Omprövningsförfarande och rättelseförfarande med anledning av besvär

Allmänna bestämmelser om administrativt omprövningsförfarande finns i förvaltningslagen. De ska tillämpas om inte annat föreskrivs särskilt någon annanstans. Om det föreskrivs om omprövningsförfarande för ett visst beslut ska ändring i beslutet sökas genom begäran om omprövning. Besvär får anföras i ett beslut med anledning av en sådan begäran. Skattelagstiftningen innehåller särskilda bestämmelser om omprövningsförfarande.

Skatterättelsenämnden är första instans för sökande av ändring när det gäller beskattning av inkomster, fastigheter, arv och gåvor. Omprövning får inte begäras om ärendet redan avgjorts genom beslut på besvär. Skatteförvaltningen kan avgöra en skattskyldigs begäran om omprövning till nämnden till den del begäran godkänns. Skatteförvaltningen kan också upphäva verkställd inkomstbeskattning och verkställa den på nytt, om den skattskyldige söker ändring i beskattning som verkställts genom uppskattning genom att lämna in en skattedeklaration efter det att beskattningen har slutförts.

Bestämmelser om skatterättelsenämndens administrativa struktur och organiseringen av dess uppgifter finns i lagen om Skatteförvaltningen (503/2010) och närmare bestämmelser finns i arbetsordningarna för Skatteförvaltningen och rättelsenämnden. Nämnden är behörig i hela landet och arbetar uppdelad i sektioner. Nämnden har separata sektioner för personbeskattning och företagsbeskattning. Syftet med en sådan specialisering är att säkerställa expertis och enhetlighet i fråga om avgörandena. Nämnden består av en ledande ordförande och andra ordförande plus dessutom av medlemmar som föreslagits av Skatteförvaltningen, kommunerna och olika skattebetalargrupper. Beroende på ärendets natur avgör sektionen ärenden i bred sammansättning med ordförande och fyra medlemmar eller i snäv sammansättning med ordföranden och en medlem. I bred sammansättning är sektionen beslutför när ordföranden och minst två medlemmar är närvarande.

Enligt lagen om beskattningsförfarande får ändring i beskattningen sökas av den skattskyldige själv och av varje annan vars eget skattebelopp beskattningen direkt kan påverka eller som är ansvarig för betalningen av skatten. Rätt att söka ändring för skattetagarna har Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten.

Ändring i beslut om fastighetsbeskattning och arvs- och gåvobeskattning får sökas av den skattskyldige eller den som är ansvarig för att betala skatten. Även Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har rätt att söka ändring. I fråga om fastighetsbeskattningen gäller denna rätt också den kommun där fastigheten är belägen.

Rättelseyrkande i fråga om inkomstbeskattningen och fastighetsbeskattningen ska framställas inom fem år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Skattetagarna ska emellertid framställa rättelseyrkande inom ett år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Oberoende av dessa tidsfrister får rättelseyrkande över Skatteförvaltningens beslut om ändring av beskattningen framställas inom 60 dagar räknat från dagen för delfåendet. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades.

Inom förskottsuppbörden tillämpas ett obligatoriskt omprövningsförfarande. Det innebär att ändring i avgöranden och beslut om förskottsuppbörd och arbetsgivarens socialskyddsavgifter inte får sökas genom besvär förrän anhållan om rättelse av avgörandet eller beslutet har gjorts hos Skatteförvaltningen. Beslut som gäller rättelse av debitering eller ett förhandsavgörande är emellertid överklagbara utan begäran om omprövning. Lagen om förskottsuppbörd har inga explicita bestämmelser om vem som får söka ändring. Rätt att söka ändring har den som Skatteförvaltningens beslut gäller, i praktiken betalaren eller mottagaren och, för skattetagarnas räkning, Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Rättelseyrkande som gäller förskottsuppbörd ska framställas inom fem år från ingången av kalenderåret efter det år då beslutet fattades. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska framställa rättelseyrkande inom 60 dagar från beslutsdagen. Vid källbeskattning av ränteinkomster och beskattning av begränsat skattskyldiga för inkomst tillämpas med stöd av hänvisningar bestämmelserna om ändringssökande i lagen om förskottsuppbörd på förfarandet för ändringssökande för betalaren och huvudsakligen också för mottagaren.

Inom mervärdesbeskattningen och försäkringspremiebeskattningen finns inget separat omprövningsförfarande som föregår besvär. Skatteförvaltningen ska i enlighet med mervärdesskattelagen behandla besvär som den skattskyldige anfört inom rättelseförfarande. Om Skatteförvaltningen med anledning av besvär eller annars konstaterar att dess beslut är felaktigt till nackdel för den skattskyldige, ska Skatteförvaltningen rätta felet och återbära den skatt som påförts till för högt belopp eller den skatt som inte återburits. I så fall förfaller besvären. Om Skatteförvaltningen inte rättar beslutet, ska den överföra besvären till förvaltningsdomstolen för behandling. Rätt att söka ändring har enligt mervärdesskattelagen den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Rättelse av mervärdesbeskattningen kan göras inom tre år från utgången av räkenskapsperioden och även senare på yrkande som den skattskyldige har framställt inom nämnda tid. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är besvärstiden 30 dagar från det beslutet fattades.

Motsvarande förfarande tillämpas inom överlåtelsebeskattningen och lotteribeskattningen. Om Skatteförvaltningen med anledning av besvär konstaterar att dess beslut om överlåtelseskatt eller lotteriskatt är felaktigt till nackdel för den skattskyldige, ska den rätta felet och återbära den skatt som betalats till för högt belopp eller som inte återburits. Inom överlåtelsebeskattningen är tiden för sökande av ändring 30 dagar från delfåendet av beslutet. I fråga om lotteribeskattningen är motsvarande tid 60 dagar från delfåendet.

Den uppgiftsskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller försummelseavgift som påförs den uppgiftsskyldige enligt lagen om beskattningsförfarande. Innan besvär anförs i ett ärende som gäller försummelseavgift måste dock omprövning begäras hos Skatteförvaltningen. Omprövning ska begäras inom fem år från ingången av kalenderåret efter det år då beslutet om försummelseavgift har fattats.

Besvär till förvaltningsdomstolen

Ändring i beslut som Skatteförvaltningen eller skatterättelsenämnden meddelat med anledning av ett rättelseyrkande i fråga om inkomstskatt eller fastighetsskatt får sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Besvären ska anföras inom fem år räknat från ingången av året efter det år då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska emellertid anföra besvär inom ett år räknat från ingången av året efter den slutförda beskattningen. Oberoende av de tidsfristerna får besvär över beslut på rättelseyrkande anföras inom 60 dagar från dagen för delfående av beslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas alltid från det att beslutet fattades. Den behöriga förvaltningsdomstolen vid inkomstbeskattning och fastighetsbeskattning är i regel den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hör.

Enligt lagen om skatt på arv och gåva ska besvär anföras hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den avlidne var bosatt vid sitt frånfälle eller gåvogivaren var bosatt vid gåvoskatteskyldighetens inträde. Besvärstiden är fem år från ingången av det år som följer på det år under vilket arvs- eller gåvobeskattningen verkställdes. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska anföra besvär inom sex månader från den dag då beskattningen verkställdes. Besvär över beslut på rättelseyrkande får dock anföras inom 60 dagar från dagen för delfåendet.

Lagen om överlåtelseskatt föreskriver att beskattningsbeslut ska överklagas genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets fastigheten är belägen eller inom vars område det emitterande samfundet har sin hemort. Besvärstiden är 30 dagar från delfåendet.

Ett rättelsebeslut som gäller förskottsuppbörd ska överklagas genom besvär inom fem år från ingången av året efter det år då de beslut som föregått Skatteförvaltningens beslut om rättelse av debitering eller rättelsebeslut fattades. Besvärstiden är dock alltid minst 60 dagar från delfåendet av rättelsebeslutet. Besvärstiden i fråga om bestämmande av förskottsinnehållningsprocent eller förskott är 30 dagar från delfåendet av beslutet. Enligt lagen om förskottsuppbörd bestäms den behöriga förvaltningsdomstolen utifrån den ändringssökandes hemkommun.

Beslut om mervärdesskatt och försäkringspremieskatt ska enligt mervärdesskattelagen sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. För den skattskyldige är besvärstiden tre år från utgången av räkenskapsperioden. Om beslutet avser flera räkenskapsperioder räknas tidsfristen från utgången av den sista av dem. Besvärstiden är dock alltid minst 60 dagar från delfåendet. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är besvärstiden 30 dagar från det beslutet fattades.

På ändringssökande som gäller sådan beskattning av begränsat skattskyldiga som verkställts på det sätt som lagen om beskattningsförfarande föreskriver tillämpas den lagen. Avgöranden som gäller rättelseyrkande från en skattskyldig som mottagit en källskattepliktig betalning får överklagas genom besvär på det sätt som föreskrivs i lagen om förskottsuppbörd. Detsamma gäller ändringssökande i fråga om debitering av källskatt som inte uppburits.

Beslut om källskatt på ränteinkomster och om källskatt på löneinkomst för löntagare från utlandet överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen i enlighet med lagen om beskattningsförfarande, om det är betalningsmottagaren som överklagar. När betalaren överklagar ska ändring sökas i enlighet med lagen om förskottsuppbörd.

Besvärstiden i fråga om beslut av Skatteförvaltningen som gäller lotteribeskattning är 30 dagar från delfåendet av beslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räk-

nas från dagen för beslutet. Besvär som anförs med stöd av lotteriskattelagen ska behandlas på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen.

Besvärstiden när det gäller förhandsavgöranden från Skatteförvaltningen är 30 dagar från delfåendet av beslutet för alla skatteslag. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades. De som får överklaga är den som ansökt om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. I fråga om vissa skatteslag, såsom förskottsuppbörd och arvs- och gåvobeskattning, får också den andra parten i rättshandlingen, dvs. gåvotagaren eller mottagaren, överklaga ett avgörande, om det är gåvogivaren eller betalaren som ansökt om förhandsavgörande. I allmänhet ska överklagandet göras hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den sökandes hemkommun hörde när beslutet fattades. Ändring i ett förhandsavgörande som gäller förskottsuppbörd söks dock hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets betalarens hemkommun hör. Ändring i förhandsavgöranden som gäller mervärdesskatt och källskatt på begränsat skattskyldigas inkomster ska dock alltid sökas hos Helsingfors förvaltningsdomstol. I övrigt iakttas samma förfaranden som när ändring söks i ett rättelsebeslut. Beslut genom vilket det har bestämts att förhandsavgörande inte meddelas får inte överklagas genom besvär.

Vissa av Skatteförvaltningens separata beslut med stöd av lagen om beskattningsförfarande överklagas med stöd av de särskilda bestämmelserna direkt hos förvaltningsdomstolen genom besvär. Det rör sig om beslut som gäller namngivning för donationsavdrag, dispens för förlustavdrag, förlängning av användningstid för återanskaffningsreserv, godkännande och återkallelse av skattefrihet för allmännyttiga samfund och godkännande som tonnageskattskyldig och återkallelse av godkännandet. Ändring får också sökas i beslut som gäller utomståendes skyldighet att lämna uppgifter. De som får söka ändring i besluten är den som ansökt om beslut och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Besvären ska anföras inom 60 dagar från det att sökanden fått del av beslutet. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från dagen för beslutet.

Sökande av ändring i beslut som gäller beskattning enligt uppskattning i fråga om skatt som ska betalas på eget initiativ

Om den skattskyldige trots uppmaning inte har lämnat in en periodskattedeklaration uppskattar Skatteförvaltningen beloppet på den skatt som ska betalas på eget initiativ. Skattskyldiga lämnar ofta in den uteblivna periodskattedeklarationen först efter att ha fått del av beslutet om beskattning enligt uppskattning. Om Skatteförvaltningen inte godkänner periodskattedeklarationen som grund för beskattningen eller bara delvis godkänner den ska den skattskyldige meddelas avslag på sin omprövningsbegäran. Ett beslut som innebär avslag får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen.

Om den skattskyldige anför besvär hos förvaltningsdomstolen över beskattning enligt uppskattning i fråga om mervärdesbeskattning ska Skatteförvaltningen behandla yrkandet som ett rättelseärende enligt mervärdesskattelagen. När Skatteförvaltningen inte rättar sitt beslut, exempelvis låter en skatteförhöjning på 85 euro kvarstå, ska den överföra ärendet till förvaltningsdomstolen för behandling.

Besvär till högsta förvaltningsdomstolen

I förvaltningsdomstolens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen bara om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Enligt bestämmelsen om beskattningsförfarandet kan tillstånd beviljas om det för lagens tillämpning i andra liknande fall eller för en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet avgörs av högsta förvaltningsdomstolen, om det finns särskilda skäl för högsta förvaltningsdomstolen att avgöra ärendet på

grund av att i ärendet skett ett uppenbart fel eller om det finns vägande ekonomiska eller andra skäl för att bevilja besvärstillstånd. Besvär ska anföras inom 60 dagar från delfåendet av förvaltningsdomstolens beslut, dock inom 30 dagar om det är fråga om ett förhandsavgörande.

Centralskattenämndens förhandsavgöranden överklagas direkt hos högsta förvaltningsdomstolen. I dessa fall krävs inget besvärstillstånd. Rätten att överklaga gäller då den som ansökt om förhandsavgörandet, Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och den berörda kommunen. Tidsfristen för överklagande är 30 dagar från delfåendet. Ett beslut av centralskattenämnden om att inte meddela förhandsavgörande får inte överklagas genom besvär.

Prejudikatbesvär

Skatterättelsenämndens beslut i fråga om inkomstbeskattning, fastighetsbeskattning och arvs- och gåvobeskattning får överklagas genom besvär direkt hos högsta förvaltningsdomstolen. Förfarandet gäller i ärenden där avgörandet har avsevärd betydelse för en enhetlig beskattnings- och rättspraxis. Förfarandet infördes vid ingången av 2014.

Prejudikatbesvär får anföras av den skattskyldige själv och av varje annan vars eget skattebelopp beskattningen direkt kan påverka eller som är ansvarig för betalningen av skatten. För skattetagarnas del är det Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt som har besvärsrätt. Besvärstiden är 60 dagar från delfåendet av rättelsenämndens beslut. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt beräknas tidsfristen från tidpunkten för rättelsenämndens beslut.

Förfarandet kräver parternas samtycke och besvärstillstånd från högsta förvaltningsdomstolen. Besvärstillståndet kan bara beviljas på prejudikatsgrund. Tidsfristen för givande av samtycke är 30 dagar från det att parten har delgetts ett brev från Skatteförvaltningen om hörande för samtycket.

Ärendet överförs till förvaltningsdomstolen för behandling som besvär riktade till den till den del högsta förvaltningsdomstolen inte beviljar besvärstillstånd eller villkoren för prejudikatbehandling i övrigt inte är uppfyllda. Beslut i mål som överförts till förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Besvärstiden är 60 dagar räknat från dagen för delfåendet av förvaltningsdomstolens beslut.

Grundbesvär

Bestämmelser om grundbesvär finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Grundbesvär får anföras av den som anser att skatten eller avgiften har påförts eller debiterats felaktigt. Det kan röra sig om den skattskyldige själv eller den som ansvarar för skatten, men Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får inte anföra grundbesvär. Besvären anförs hos förvaltningsdomstolen, vars beslut får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om den domstolen beviljar besvärstillstånd.

Grundbesvär får anföras så länge rätten till indrivning av skatten gäller. I regel preskriberas skatt fem år efter ingången av året efter debiteringsåret. Skatt får emellertid indrivas ur egendom som utgör pant, om den bevakats i konkurs eller vid försäljning av fastighet i enlighet med utsökningsbalken (705/2007). Grundbesvären ska i så fall anföras inom tre veckor från bevakningsdagen.

Trots att grundbesvär ofta anförs när skatten är föremål för utsökning är de inte bundna till verkställighetsförfarandet, utan i princip är det ett allmänt rättsmedel. Överklagandet kan gälla såväl skattegrunden som skattebeloppet.

Bestämmelserna om grundbesvär gäller inte ärenden som avses i mervärdesskattelagen och lotteriskattelagen. Den normala tiden för sökande av ändring i mervärdesbeskattningen är tre år efter utgången av den räkenskapsperioden för vilken skatten borde ha betalats och i lotteribeskattningen i regel 60 dagar räknat från beslutet. Om det gick att anföra grundbesvär i fråga om dessa skatter ska den föreskrivna tiden för sökande av ändring i praktiken sakna betydelse eftersom den är kortare än preskriptionstiden för skatten.

Det finns heller ingen möjlighet att anföra grundbesvär inom fastighetsbeskattningen, och grundbesvär tillämpas inte i fråga om skatterna enligt punktskattelagen (182/2010) och bilskattelagen (1482/1994) och inte heller på förfarandet enligt tullagen (1466/1994). De ligger utanför Skatteförvaltningens uppgiftsområde.

Också i fråga om överlåtelsebeskattningen är besvärstiden kort, 30 dagar från delfåendet av beslutet om överlåtelseskatt. Ansökan om återbäring av skatten får dock i regel göras inom fem år från utgången av det kalenderår då skatten betalades. En sådan ansökan kan med beaktande av skattens natur anses vara ett rättsmedel i första instans. Därför har det i praktiken enbart sällan framkommit situationer där en kort besvärstid har gett upphov till ett behov att anföra grundbesvär.

2.2.7 Genomförande av ändringar samt följdändring

Ändring av debitering eller ny handläggning av ett ärende

Frågan om ändringar utifrån besvärsmyndighetens beslut och deras genomförande regleras numera på olika sätt beroende på om det är fråga om rättelse av debitering på grundval av besvärsmyndighetens beslut eller ny handläggning av ärendet.

När förvaltningsdomstolen ändrar beskattningsgrunden exempelvis genom att höja avdraget med ett visst belopp rättar Skatteförvaltningen debiteringen i enlighet med beslutet och återbär skatt plus räntepåföljder. Om förvaltningsdomstolen upphäver den verkställda beskattningen och återvisar ärendet för ny handläggning kan Skatteförvaltningen inte direkt rätta debiteringen, utan antingen verkställs beskattningen på nytt eller så handläggs ärendet på nytt och beskattningen ändras i enlighet med det. Det är då relevant för ändringen att granska gjorda transaktioner, ränteberäkningen, preskription och indrivning. Trots olika regler är sätten att göra ändringar huvudsakligen likadana förfarandemässigt och resultatmässigt.

Med avseende på preskription är skillnaden mellan de två förfarandena betydande i dagens läge. Vid ny handläggning stryks de gamla skatteposterna och en ny debitering upprättas. Den får en ny förfallodag och en ny preskriptionstid på fem år. Detta sker oberoende av om den skatt som ska betalas höjts eller sänkts i samband med den nya handläggningen. Vid rättelse av debitering uppstår å sin sida en ny post bara vid en rättelse av debiteringen som innebär höjning, varvid en ny förfallodag och en ny femårig preskriptionstid gäller för den ökade skatten. De ursprungliga förfallodagarna kvarstår och den ursprungliga skatten preskriberas i enlighet med den ursprungliga debiteringen. Likaså kvarstår förfallodagen för skatten vid rättelse av debiteringen som leder till en sänkning.

I ränteberäkningen uppkommer det skillnader bara i de situationer där den skattskyldige helt och hållet underlåter att betala den ursprungliga debiteringen eller betalar den bara delvis eller för sent.

När Skatteförvaltningen tekniskt upphäver beskattningen utifrån besvärsmyndighetens beslut återkallas samtidigt den ursprungliga utsökningen av den debiterade och obetalda skatten automatiskt. Efter det fattar Skatteförvaltningen i praktiken samtidigt ett beslut om ny hand-

läggning av ärendet. Indrivning genom utsökning måste inledas på nytt i ärendet om den skatt som debiterats på nytt senare blir föremål för indrivning. I de fall där debiteringen rättas återkallas utsökningen inte på motsvarande sätt och skatteindrivningen avbryts inte. I båda förfarandena har rättsverkningarna av besvärsmyndighetens beslut emellertid förverkligats genom utsökningsindrivningen först när Skatteförvaltningen underrättat utsökningsmyndigheten om ändringen, såvida inte den skattskyldige redan tidigare reagerat på saken på något sätt.

Tiden för att söka ändring i beslut som gäller beskattning som verkställts på nytt eller ny handläggning av ett ärende är densamma som i fråga om det ursprungliga beslutet för det berörda skatteåret eller den berörda skatteperioden. Exempelvis är tiden för att söka ändring i beslut om ny handläggning i fråga om mervärdesskatt tre år från utgången av den räkenskapsperiod för vilken skatten borde ha betalats och i beslut som gäller inkomstbeskattning på motsvarande sätt fem år från skatteårets utgång. I de fall där beslut om ny handläggning fattas efter dessa tidsfrister börjar preskriptionstiden löpa på nytt, men tiden för att söka ändring är bara 60 dagar från delfåendet av beslutet. Inom inkomstbeskattningen får den skattskyldige dock överklaga genom grundbesvär under preskriptionstiden för den nya posten, dvs. i fem år. Inom fastighetsbeskattningen förhindrar en särskild bestämmelse grundbesvär över fastighetsskatt. I fråga om lotteriskatt, försäkringspremieskatt och mervärdesskatt finns heller ingen möjlighet att anföra grundbesvär. I dessa fall är besvärstiden således 60 dagar från delfåendet av beslutet, men skatten får drivas in i fem års tid.

Följdändring

Bestämmelser om följdändring av inkomstbeskattningen finns i lagen om beskattningsförfarande. Om beskattningen har ändrats på ett sätt som inverkar på beskattningen för ett annat skatteår eller på en annan skattskyldigs beskattning, får Skatteförvaltningen också ändra beskattningen för det sistnämnda skatteåret eller den sistnämnde skattskyldige på ett mot ändringen svarande sätt. Följdändring kan göras även om förutsättningarna för skatterättelse inte är uppfyllda. Skatteförvaltningen kan ändra en skattskyldigs beskattning också i det fall att beskattningen i en annan stat har ändrats på ett sätt som påverkar beskattningen i Finland.

Skatteförvaltningen kan ändra en skattskyldigs beskattning också i det fall att annan beskattning av den skattskyldige än den som verkställts enligt lagen om beskattningsförfarande har ändrats på ett sätt som påverkar den beskattning som ska verkställas enligt den lagen. En sådan situation kan uppkomma exempelvis när arvs- eller gåvobeskattning ändras till följd av att den skattskyldige sökt ändring. Vid beskattning av överlåtelsevinst avdras som anskaffningsutgift på egendom som erhållits i arv eller gåva det beskattningsvärde som använts vid den verkställda arvs- eller gåvobeskattningen. Den skattskyldige får söka ändring i arvs- och gåvobeskattningen i fem år från ingången av det år som följer på det år under vilket beskattningen verkställdes. Om det i beskattningen fastställda värdet ändras till följd av ändringssökandet kan beskattningen av överlåtelsevinsten rättas genom följdändring oavsett vilken tidsfrist som föreskrivs för skatterättelse. Bestämmelsen kan tillämpas i de fall där det sätt på vilket beskattning verkställts enligt någon annan lag än lagen om beskattningsförfarande direkt ska utgöra grund för inkomstbeskattningen utan särskild prövning.

Även om ingen explicit tidsfrist föreskrivs för följdändringar finns den avgränsningen att ändringen i beskattningen inte får vara oskälig. Följdändringar lämpar sig exempelvis för beskattning av makar, dödsbon och sammanslutningar. Vid beskattningen av en och samma skattskyldig har följdändringarna betydelse exempelvis i periodiseringssituationer. Om periodiseringslösningen för ett år ändras påverkar det i allmänhet också de följande skatteåren. Beskattningen under de åren rättas då genom följdändringar.

En följdändring kan göras både till den skattskyldiges fördel och till dennes nackdel. Ändringen får emellertid inte av någon särskild orsak vara oskälig. När det är fråga om beskattning för olika skatteår eller av olika skatteslag för samma skattskyldige kan en följdändring i praktiken sannolikt inte anses vara oskälig. Vid följdändringar som gäller beskattningen av en annan skattskyldig person kan en oskälig situation däremot lättare uppkomma. Om det exempelvis rör sig om makar som skilt sig kan det vara oskäligt att en ändring i den ena makens beskattning leder till att också den andra makens beskattning ändras.

Följdändringar kan göras också när förutsättningarna för skatterättelse inte är uppfyllda. Detta behövs för att undvika ogrundade skatteförmåner exempelvis i de fall där ett avgörande som träffats i fråga om annan beskattning och som påverkar inkomstbeskattningen ändras. Utan denna specialbestämmelse ska ändringen i allmänhet kunna beaktas i inkomstbeskattningen till den skattskyldiges nackdel endast under en rättelsetid på ett år, medan en rättelse till den skattskyldiges fördel kan göras inom en rättelsetid på fem år.

Bestämmelser om följdändringar i fråga om mervärdesbeskattningen finns i mervärdesskattelagen. Om beloppet av den skatt som en skattskyldig ska betala eller dra av för en skatteperiod, på grund av ett beslut av skattemyndigheten eller på grund av att ändring sökts, har ändrats på ett sätt som påverkar beloppet av den skatt som ska betalas eller dras av för en annan skatteperiod, ska beloppet av den skatt som ska betalas eller dras av för den sistnämnda perioden rättas i överensstämmelse med ändringen. Också beskattningen av en annan skattskyldig kan rättas på motsvarande sätt. En rättelse till den skattskyldiges fördel kräver i så fall yrkande från den skattskyldiges sida. Ändringen kan göras trots att förutsättningarna för rättelse saknas, men inte om den av någon särskild orsak är oskälig. Bestämmelsen om följdändring kan bli aktuell exempelvis när den skatt som ska betalas eller dras av till följd av besvär har avlyfts eftersom den gällt fel skatteperiod. I så fall rättas beskattningen för den korrekta skatteperioden i överensstämmelse med följdändringen.

Det finns bestämmelser om följdändringar också i lagen om skatt på arv och gåva och i fastighetsskattelagen, som i det fallet hänvisar till lagen om beskattningsförfarande. Lagen om förskottsuppbörd, de lagar som gäller källskatt, lagen om överlåtelseskatt och lotteriskattelagen saknar bestämmelser om följdändringar.

2.3 Skatteuppbörd och indrivning

2.3.1 Reglering av skatteuppbörd och indrivning

Regelverket om betalning, återbäring och indrivning av skatt finns huvudsakligen i skattekontolagen och lagen om skatteuppbörd. Den senare tillämpas på uppbörd av skatter och avgifter enligt lagen om beskattningsförfarande, lagen om förskottsuppbörd och mervärdesskattelagen, med undantag för de skatter och avgifter som skattekontolagen tillämpas på. Lagen om skatteuppbörd innehåller bestämmelser om betalning av skatt, användning av betalningar eller andra prestationer till betalning av skatt, återbäring av skatt, skattekvittning, indrivning av skatt, ansvar för skatter och internationell överföring av skattemedel.

Skattekontolagen gäller för mervärdesskatt, förskottsinnehållning på lön och andra prestationer, arbetsgivarnas socialskyddsavgift, lotteriskatt, skatt på försäkringspremier, källskatt på ränteinkomster, källskatt för löntagare från utlandet och källskatt för begränsat skattskyldiga, med några smärre undantag. Dessutom tillämpas den på den försummelseavgift enligt lagen om beskattningsförfarande som den uppgiftsskyldige åläggs att betala på grund av en försummelse.

Skattekontolagen är en förfarandelag med bestämmelser om bl.a. skattekontosystemet, dess innehåll och användningsändamål, avstämning av skattekontot och skattekontoutdrag, inläm-

nande av periodskattedeklarationer, betalning och återbäring av skatt, användning av betalningar och återbäringar som skattebetalningar och skattekontoräntorna. De för varje skatteslag specifika bestämmelserna om deklaration och betalningstidpunkt för skatter som ska betalas på eget initiativ och handläggas på skattekonton finns i de relevanta skattelagarna. De materiella skattelagarna innehåller dessutom särskilda bestämmelser om betalningsförfarande och återbäring.

På skatter inom skattekontolagens tillämpningsområde tillämpas i vissa fall lagen om skatteuppbörd. Det gäller vissa i lag angivna situationer, såsom exempelvis vid betalning av återbäring, skattekvittning och uträkning av ränta. På obetalda skattekontoskatter tillämpas efter överföring för indrivning lagen om skatteuppbörd.

I beskattningen tillämpas bestämmelser i flera lagar på hanteringen av räntor. Lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995, nedan kallad *lagen om förseningsränta*) är en allmän lag om dröjsmålspåföljder i fråga om skatter och avgifter. Räntebestämmelser om skatt som ska återbäras finns i lagen om skatteuppbörd och lagen om beskattningsförfarande. Också de berörda skattelagarna innehåller bestämmelser om räntor inom beskattningen.

Bestämmelserna om räntor på skattekontoskatterna finns huvudsakligen i skattekontolagen. Däremot gäller räntebestämmelserna i lagen om skatteuppbörd och lagen om förseningsränta för krediteringar som avförts från ett skattekonto och som ska återbäras och för förpliktelser som överförs till indrivning.

2.3.2 Skattekonto

Skatteförvaltningen upprätthåller ett skattekontosystem som består av skattekonton för enskilda skattskyldiga och som används för att övervaka deklarationen och betalningen av vissa skatter som ska betalas på eget initiativ.

I systemet hanteras förpliktelser och krediteringar, som bildar kontosaldot. Förpliktelserna och krediteringarna registreras på skattekontot utifrån en deklaration som den skattskyldige lämnar självmant, beskattningsberäkningen eller en inbetalning som den skattskyldige gjort. Vid utgången av 2015 fanns det 909 051 skattekonton.

Skattekontot avstäms en gång i månaden senast den åttonde dagen efter den allmänna förfallodagen. De oanvända krediteringar som finns på skattekontot på avstämningsdagen får användas som skattekvittning för betalning av andra eventuella obetalda skatter till Skatteförvaltningen eller som kvittning för betalning av någon annan myndighets fordringar, om myndigheten har rätt till det.

Ett kontoutdrag upprättas utifrån situationen på avstämningsdagen, och den skattskyldige delges utdraget i Skatteförvaltningens e-tjänst senast tio dagar efter den allmänna förfallodagen. På begäran kan den skattskyldige också få kontoutdraget per post. Utdraget får ges mer sällan om det inte funnits några andra kontotransaktioner än sådana som gäller räntor på skattekontot. År 2015 upprättades 4 347 739 kontoutdrag, och av dessa sändes 1 155 366 till skattskyldiga för kännedom också per post.

Uppgifter som registreras på skattekontoutdraget är kontotransaktioner som inträffat efter föregående avstämningsdag och kontots saldo, förpliktelser på skattekontot som är obetalda och som förfallit till betalning, det sammanlagda beloppet av oanvända krediteringar och det belopp som ska återbäras till den skattskyldige. Dessutom registreras uppgifter om grunderna för kontotransaktionerna och de uppgifter och beslut som anges särskilt i skattekontolagen. Det

kan till exempel röra sig om uppgift om att skatt inte återbärs eller beslut om att förseningsavgift påförs.

Om det finns icke fullgjorda förpliktelser på avstämningsdagen innehåller kontoutdraget en anmärkning om detta, dvs. en saldoanmärkning. Är förpliktelsen fortfarande inte fullgjord efter två saldoanmärkningar meddelas det på utdraget att de obetalda förpliktelserna går vidare till indrivning. Det går dock inte att vidta i skattekontolagen särskilt angivna indrivningsåtgärder i fråga om de obetalda förpliktelserna enligt periodskattedeklarationen förrän det gått 14 dagar från det att meddelande om indrivning lämnats på kontoutdraget. Vid behov får meddelandet delges genom ett särskilt brev, och då räknas tidsfristen från den dag då meddelandet skickats per post.

Kontoutdraget ska också nämna att obetalda förpliktelser kan komma att publiceras i det skatteskuldsregister som Skatteförvaltningen för eller på den s.k. protestlistan.

Den skattskyldige kan på utdraget kontrollera att uppgifterna på skattekontot är riktiga. Skatteförvaltningen rättar oriktiga uppgifter på skattekontot och andra fel som skett i skattekontoförfarandet, när en part framfört begäran om rättelse eller felet uppdagats på annat sätt. Fel som kan rättas är sakfel, procedurfel och skrivfel. Fel ska rättas oberoende av om de har orsakats av en omständighet som den skattskyldige, Skatteförvaltningen eller en utomstående instans ska anses vara orsak till. Inget beslut skickas om rättelser, utan de syns på den skattskyldiges kontoutdrag. På begäran av den skattskyldige eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt meddelar Skatteförvaltningen dock ett separat beslut och anvisningar för sökande av ändring. När den skattskyldiges begäran om rättelse av skattekontot helt eller delvis inte tillgodoses får denne ett separat motiverat beslut.

Rättelse till den skattskyldiges fördel kan göras inom fem år och till dennes nackdel inom två år efter utgången att det kalenderår då det fel beträffande vilken rättelse har yrkats har registrerats eller borde ha registrerats på kontoutdraget. Rättelse kan göras även efter tidsfristen, om begäran om rättelse har inkommit till Skatteförvaltningen inom den föreskrivna tiden. Skatteförvaltningen kan bestämma att en kreditering som felaktigt betalats till den skattskyldige eller använts som betalning för en förpliktelse ska återkrävas på de villkor och på det sätt som anges närmare i skattekontolagen.

2.3.3 Betalning av skatt

Förfallodagar

Bestämmelser om förfallodagar för skattebetalning och hur de bestäms finns huvudsakligen i finansministeriets förordning om skatteuppbörd (747/2005). De sista betalningsdagarna för fastighetsskatt och kvarskatt för andra än samfund och samfällda förmåner bestäms enligt den emellertid särskilt varje år. De skatter som hör till skattekontolagens räckvidd ska betalas senast den allmänna förfallodagen enligt skattekontolagen. Den allmänna förfallodagen är den tolfte dagen i varje kalendermånad eller om den inte är bankdag därpå följande bankdag.

Dröjsmålspåföljder

Dröjsmålspåföljder för skatt som betalats efter betalningsdagen eller förfallodagen beräknas på det sätt som föreskrivs i lagen om förseningsränta. På sådan debiterad och obetald skatt utanför skattekontoförfarandet som förfallit till betalning beräknas en förseningsränta. Dessutom beräknas sådan ränta på en förpliktelse som avförts från skattekontot från dagen efter den dag då förpliktelsen avfördes till betalningsdagen. Förseningsränta beräknas också på eventuella skatteförhöjningar.

När sådan skatt utanför skattekontoförfarandet som ska betalas på eget initiativ lämnas obetald eller när betalningen fördröjs beräknas ett skattetillägg på skatten. Detsamma görs i samband med att efterbeskattning verkställs.

Enligt skattekontolagen ska dröjsmålsränta beräknas för obetalda förpliktelser på skattekontot. Den skattskyldige ska betala dröjsmålsränta också på obetalda förseningsavgifter, skatteförhöjningar och försummelseavgifter som Skatteförvaltningen påfört. Räntan ska betalas från dagen efter förpliktelsens förfallodag till valuteringsdagen för den kreditering som använts som betalning för förpliktelsen eller till den dag då förpliktelsen har bokförts som avförd från skattekontot. Dröjsmålsräntan bestäms på samma sätt som förseningsräntan, men för dröjsmålsräntan finns inget lägstabelopp. Dröjsmålsränta räknas inte på skattetillägg eller dröjsmålsränta.

Enligt den föreskrift som Skatteförvaltningen utfärdat med stöd av lagen om förseningsränta och skattekontolagen anses ett helt år omfatta 360 dagar vid beräkningen av skattetillägg och förseningsränta, medan dröjsmålsränta beräknas för varje dag enligt antalet faktiska kalenderdagar.

Ordning för användning av betalningar

Bestämmelserna om betalningsordningen skiljer sig delvis från varandra beroende på vilket skatteslag det är fråga om.

Enligt lagen om skatteuppbörd ska de medel som uppburits eller drivits in hos den betalningsskyldige används till betalning av debiterad skatt eller skatt som överförts från skattekonto för indrivning i följande ordning: först täcks dröjsmålspåföljderna, sedan skatteförhöjningar, skattekapital och sist ränta på kvarskatt eller debiterad samfundsränta. Enligt skattekontolagen ska för varje förpliktelse först betalas de skattetillägg och förseningsräntor som beräknats på förpliktelsen. När varje förpliktelse betalats täcks de påförda skatteförhöjningarna och förseningsavgifterna. En betalning för en sådan skatt utanför skattekontolagens tillämpningsområde som ska betalas på eget initiativ används först till skattekapitalet och först därefter till skattetillägget, om betalningen gjorts på eget initiativ senast dagen före den då beslutet om debitering fattas.

En betydande del av Skatteförvaltningens fordringar drivs in genom utsökning. I så fall tillämpas den betalningsordning som föreskrivs i lagen om den ordning i vilken borgenärer ska få betalning (1578/1992). Enligt den betalas skatteförhöjning sist.

Om flera olika skatter är obetalda och en betalning eller återbäring inte räcker för att täcka alla är huvudregeln den att prestationerna används för den skatt som preskriberas först. Både lagen om skatteuppbörd och skattekontolagen anger särskilt i vilken ordning skatter som preskriberas samma år eller skatter med samma förfallodag betalas av. Skatterna betalas enligt skatteslag så att de skatter kommer först som fördelas på flera skattetagare, därnäst kommer skatter som tillfaller en skattetagare och sist skatter som enbart tillfaller staten.

2.3.4 Återbäring av skatt

Lagen om skatteuppbörd föreskriver om återbäring av skatt, dvs. om betalning av skatteåterbäring, ränta på återbäring och överföring av återbäring. Skattekontolagen innehåller bestämmelser om återbäring av krediteringar och skattekvittning. Vid betalningen av återbäring följs huvudsakligen förfarandet enligt lagen om skatteuppbörd.

Skatteåterbäring till en skattskyldig bygger alltid på ett beslut om återbäring som skattemyndigheten fattat och dessutom kontrollerat och godkänt som det sätt som budgetförordningen (1243/1992) kräver. Återbäring till följd av att beskattningen ändras förutsätter alltid ett beslut av Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden eller någon annan myndighet.

Betalning av återbäring

Skatteuppbördsmyndigheten ska betala ut skatteåterbäring till den som saken gäller omedelbart efter det att rätten till återbäring har avgjorts och eventuella skattekvittningar har genomförts. I regel används återbäring till skattekvittning eller på annat eventuellt sätt inom några dagar från det att återbäringen uppkommit. I de allra flesta fall betalas kunden återbäring inom en vecka från uppkomsten, om det inte finns några särskilda bestämmelser om när den ska betalas. På motsvarande sätt betalas oanvända krediteringar på skattekontot till den skattskyldige omedelbart om det inte finns några hinder för återbäring. Mottagaren ska betalas återbäring trots eventuellt ändringssökande, om inte den berörda skattelagen föreskriver något annat. Återbäringar enligt lagen om överlåtelseskatt betalas dock först när ett beslut som har meddelats med anledning av besvär har vunnit laga kraft.

Om den skattskyldige har underlåtit att lämna in deklaration betalas ingen återbäring eftersom Skatteförvaltningen på grund av försummelsen saknar uppgift om det skattebelopp som ska betalas. Också bristfälliga betalningskontaktuppgifter kan utgöra hinder för utbetalning av skatteåterbäring.

I enlighet med skattekontolagen används krediteringarna i första hand till att betala förpliktelser. Om krediteringar inte används som betalning för förpliktelser kan de med de i lagen närmare angivna begränsningarna återbäras till den skattskyldige. Skatteförvaltningen betalar återbäringarna från skattekontot efter handläggning, om inte den skattskyldige har valt någon annan tidpunkt för återbäringen eller fastställt en återbäringsgräns på skattekontot och det inte finns några andra hinder för återbäringen. Mervärdesskatt som berättigar till återbäring kan emellertid betalas tidigast efter den allmänna förfallodagen månaden efter målperioden. Dessutom går det att sätta in pengar i förväg på skattekontot för skatter som förfaller till betalning senare. I syfte att undvika onödiga penningtransaktioner fram och tillbaka återbärs inte den skattskyldiges inbetalningar om det inte är fråga om ogrundade eller felaktiga betalningar.

Innan återbäringen betalas till den skattskyldige kan den kvitteras som betalning av skatteskuld utanför skattekontot eller som betalning av en annan till kvittning berättigad fordringsägares fordran. Återbäringen eller en del av den kan också utmätas.

Rätten till återbäring är alltid kopplad till ställningen som skattskyldig. Det saknar betydelse vem som faktiskt betalat skatten. Enligt lagen om skatteuppbörd kan den skattskyldige inte på ett för Skatteförvaltningen bindande sätt överföra sin rätt till skatteåterbäring till någon annan. Den som betalar skatten åt någon annan kan exempelvis ha lagstadgat ansvar för skatt som påförs någon annan eller så bygger ansvaret på ett privaträttsligt avtal eller frivillighet. Exempelvis kan vem som helst av bolagsmännen i ett öppet bolag med stöd av skatteansvaret bli tvungen att betala skatt som bolaget påförts. Bolagsmännens inbördes avtal är inte bindande för Skatteförvaltningen.

I första hand betalas skatteåterbäring in på ett bankkonto. Om mottagaren inte uppger något bankkonto betalas återbäringen i enlighet med det förfarande som Skatteförvaltningen bestämmer. I praktiken betalas återbäringen då i form av betalningsanvisning.

Räntor vid återbäring

Lagen om skatteuppbörd föreskriver att ränta ska betalas på skatteåterbäring om respektive skattelag så föreskriver. Återbäringsränta räknas ut för skatt som tas ut med stöd av lagen om skatteuppbörd och skatter som avförts från skattekontot för återbäring.

På skatteförhöjning betalas ränta vid återbäring, om ränta räknas ut för motsvarande skatt vid återbäring. Återbäringsränta betalas inte för skattetillägg och förseningsränta som räknats ut med stöd av lagen om förseningsränta.

Lagen om skatteuppbörd innehåller en allmän bestämmelse om hur hög återbäringsräntan är. Innehåller den berörda skattelagen inga bestämmelser om hur räntan ska räknas ut bestäms räntan i enlighet med lagen om skatteuppbörd som årlig ränta. År 2015 var återbäringsräntan 0,5 procent.

Krediteringsränta ska räknas ut på sådana oanvända krediteringar på skattekontot som ska räknas den skattskyldige till godo. Räntesatsen på krediteringsräntan bestäms på samma sätt som för återbäringsränta. På krediteringar som återbärs från skattekontot betalas återbäringsränta enligt lagen om skatteuppbörd från dagen efter den då krediteringen avfördes från skattekontot till den dag då återbäringen debiteras statens konto.

Enligt den föreskrift som Skatteförvaltningen utfärdat med stöd av lagen om skatteuppbörd och skattekontolagen anses ett helt år omfatta 360 dagar vid beräkningen av återbäringsränta, medan krediteringsränta beräknas för varje dag enligt antalet faktiska kalenderdagar.

Återkrav av återbäring eller kreditering som betalats ut på felaktiga grunder

Att återbäring betalas ut på felaktiga grunder till fel mottagare kan exempelvis bero på att de lämnade kontaktuppgifterna för betalningen är oriktiga.

Lagen om skatteuppbörd innehåller inga förfaranderegler för hur återbäring som betalats ut utan grund ska återkrävas. Om det inte går att få återbäringen återbetald från banken riktas ett betalningskrav till den som fått återbäringen utan grund. Vid behov inleds andra indrivningsåtgärder. Åtgärderna beror på orsaken till att återbäringen gått till fel person. Om återbäringen betalats ut till en annan person till följd av en brottslig gärning, exempelvis när denne i den återbäringsberättigades namn svikligt uppgett sitt eller någon annan utomståendes kontonummer, återkrävs återbäringen som skadestånd i en straffrättslig process. I annat fall inleds ett förvaltningstvistemål vid förvaltningsdomstolen i syfte att få ett indrivbart beslut för återkrav av återbäringen.

Skattekontolagen innehåller en bestämmelse om återkrav av felaktiga krediteringar. Skatteförvaltningen kan bestämma att en kreditering ska återkrävas, om den har bokförts felaktigt på skattekontot och betalats den skattskyldige eller om den har använts som betalning för en förpliktelse och felet inte har rättats innan skattekontoutdraget har delgetts den skattskyldige. Beslutet ska fattas inom två kalenderår från utgången av det kalenderår under vilket den felaktiga krediteringen har bokförts på skattekontot. Den skattskyldige ges möjlighet att bli hörd innan beslutet fattas, om det inte är uppenbart onödigt. Krediteringen behöver inte återkrävas om beloppet är litet och ett opartiskt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte förutsätter återkrav.

2.3.5 Skattekvittning och kvittning

Lagen om skatteuppbörd innehåller detaljerade bestämmelser om skattekvittning, villkoren och hindren för sådan kvittning och kvittningsförfarandet. Skattekvittning tillämpas för betalning av debiterade skatter och för täckning av underskott på skattekonton. Lagen anger kvittningsordningen när de tillgängliga medlen inte räcker till för betalning av Skatteförvaltningens fordringar. Däremot finns det inga bestämmelser om i vilken ordning de skatteansvarigas återbäringar används till skattekvittning.

Bestämmelserna om skattekvittning kan inte tillämpas på offentligrättsliga fordringsägares, såsom Tullens, fordringar. I sådana fall har bestämmelserna om privaträttslig kvittning tillämpats.

Bestämmelser om användning av krediteringar på skattekontot för skattekvittning finns i skattekontolagen. De oanvända krediteringar som inte omfattas av ett hinder för skattekvittning enligt lagen om skatteuppbörd används för skattekvittning på det sätt som föreskrivs i den lagen. Det finns särskilda bestämmelser i skattekontolagen om betalning av återbäring på begäran till någon annan statlig myndighet som har rätt till kvittning.

Enligt lagen om skatteuppbörd ska återbäringen användas till kvittning mot den skatt som preskriberas först, om skatteresten utgörs av flera olika skatter och återbäringen inte räcker till för betalning av dem alla. Skatter som preskriberas under ett och samma år kvittas i den ordning som anges i lagen om skatteuppbörd. Obetalda förpliktelser på skattekontot, utländska skatter som drivs in i Finland med stöd av ett handräckningsavtal och sådana försummelseavgifter enligt lagen om beskattningsförfarande som ålagts den uppgiftsskyldige kvittas sist.

Enligt skattekontolagen ska ett belopp som betalats in som betalning för en förpliktelse som avförts från skattekontot användas i den kvittningsordning som anges i lagen om skatteuppbörd, om det inte finns skäl att avvika från den på grund av en motiverad begäran från den skattskyldige. En grundad anledning att avvika från ordningen enligt huvudregeln är till exempel möjligheten att undvika offentliggörande av skatterester eller åtal för skatteförseelse.

Som skattekvittningsdag anger lagen om skatteuppbörd den dag då skatteuppbördsmyndigheten får kännedom om återbäringen. Det innebär att skattekvittningsdagen är den dag då beslutet om återbäring har fattats eller återbäringen rent konkret efter kalkyl uppkommit i informationssystemen. I fråga om tjänstemannabeslut måste kvittningsdagen bestämmas särskilt. Om beslutet anger återbäringens slutsumma, dvs. den skatt som ska återbäras och återbäringsräntan, anses beslutsdagen vara kvittningsdag.

2.3.6 Indrivning av skatt

Allmänt

Syftet med indrivning av skatt är att få in obetalda skatter genom indrivningsåtgärder från antingen Skatteförvaltningens eller utsökningens sida eller vid behov från båda. Indrivningsåtgärder kräver att skatten är obetald efter förfallodagen och att möjligheten att driva in skatten inte begränsas av exempelvis ett avbrott i verkställigheten eller ett indrivningsförbud inom ett förfarande för företagssanering eller skuldsanering.

Enligt lagen om skatteuppbörd ska skatt i princip drivas in genom utsökning. Dessutom kan Skatteförvaltningen i syfte att driva in skatt vidta specialindrivningsåtgärder. Som sådana åtgärder räknar lagen särskilt upp bland annat betalningsarrangemang, utövande av fordringsägarens rätt att föra talan, åtgärder för att säkra fordringar och handräckningsärenden.

Skatteindrivning inleds så snabbt som möjligt efter det att en skuld uppkommit och indrivningsmetoderna dimensionerats utifrån den skattskyldiges situation. Om skatten inte är betald på förfallodagen ska skatteuppbördsmyndigheten utreda den skattskyldiges betalningsförmåga och hur skatten lämpligen kan drivas in. Skatteförvaltningen kan avstå från att påbörja indrivning eller avbryta indrivningen, om den inte antas leda till något resultat. Däremot måste indrivningen påbörjas eller avbrutna indrivningsåtgärder fortsättas inom gränserna för preskription av skatter, om det kan antas att indrivningen ger resultat. Bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd gäller både skatter som uppbärs enligt den lagen och skatter som uppbärs enligt skattekontolagen.

Lagen om skatteuppbörd förpliktar inte Skatteförvaltningen att sända en betalningspåminnelse. I praktiken skickar dock myndigheten den skattskyldige en påminnelse om obetalda skatteposter som ska betalas på eget initiativ, när de har debiterats och behandlas utanför skattekontoförfarandet. Detta sker innan Skatteförvaltningen vidtar andra indrivningsåtgärder. Enligt skattekontolagen meddelas obetalda förpliktelser som förfallit till betalning på skattekontoutdraget. Utdraget fungerar som en saldoanmärkning där också påföljderna av försenad betalning uppges.

Skatteförvaltningens informationssystem är separata och därför avförs obetalda förpliktelser från skattekontot och överförs till indrivningssystemet. Skattekontoförpliktelserna överförs till indrivningsförfarandet för åtgärder tidigast två veckor efter delfåendet av ett skattekontoutdrag med en betalningspåminnelse eller av ett särskilt meddelande.

Enligt lagen om skatteuppbörd ska skatteuppbördsmyndigheten sända skatterester för indrivning i utsökningsväg. Med skatterest avses debiterad skatt som inte har betalats på förfallodagen. Bestämmelser om indrivning av skatter och andra offentliga avgifter i utsökningsväg finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter. Enligt den är skatter och offentliga avgifter samt för dem föreskriven dröjsmålsränta och förhöjning direkt utsökbara. Sådana skatter är de skatter som hör till tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd plus andra skatter, avgifter och prestationer som en myndighet uppbär och redovisar. Skattekontolagen anger särskilt att obetalda förpliktelser som registrerats på kontoutdraget eller på något annat meddelande som skickats till den skattskyldige med stöd av lag och dröjsmålspåföljder som ska räknas på dem är direkt utsökbara.

Lagen om verkställighet av skatter och avgifter innehåller också bestämmelser om avbrytande av verkställighet, preskription av offentliga fordringar och grundbesvär. Kompletterande bestämmelser om indrivning genom utsökning finns i utsökningsbalken.

Skatter indrivs genom utsökning separat för varje skatterat. Skatterna skickas maskinellt från Skatteförvaltningens indrivningssystem till utsökningsmyndighetens informationssystem och de prestationer som den myndigheten redovisar riktas automatiskt till skatteraterna enligt ansökan om utsökning. Betalningar som fås in genom utsökning används med tillämpning av den turordning som anges i lagen om den ordning i vilken borgenärer ska få betalning. Ordningen avviker från ordningen i lagen om skatteuppbörd på det sättet att skatteförhöjning kommer sist i betalningsordningen.

Avbrytande av verkställigheten

Enligt lagen om verkställighet av skatter och avgifter ska den besvärsmyndighet som handlägger ordinarie besvär eller grundbesvär över påförande eller debitering av en offentlig fordran eller rättelseyrkanden som gäller beskattning eller förskottsuppbörd utan dröjsmål på begäran eller självmant förbjuda utsökning av fordran eller förordna om avbrott i utsökningen, om inte besvären eller rättelseyrkandet är uppenbart obefogade.

Skattekontolagen föreskriver att en kreditering inte används som betalning för en sådan förpliktelse eller en del av den som är föremål för förordnande om avbrott enligt i lagen om verkställighet av skatter och avgifter. Förfarandet enligt lagen om skatteuppbörd innebär inte att avbrytande av verkställighet har motsvarande inverkan, utan återbäringar kan också användas till att kvittera skatter som är föremål för ett förordnande om avbrott.

Krediteringar på skattekontot överförs från kontot för att återbäras. Enligt skattekontolagen drivs skatter in på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd och andra lagar som ska tillämpas på indrivningen av skatter. Efter överföring för indrivning från skattekontot behandlas skattekontomedlen som skatter inom tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd, och då kvitteras återbäringar också mot skatter som är föremål för ett förordnande om avbrott.

Skatteansvar

Lagen om skatteuppbörd innehåller ett kapitel som gäller ansvar för skatt. Där finns bestämmelser om ansvarsskyldiga, åläggande av ansvar och sökande av ändring i åläggande av ansvar. De tillämpas också på ansvar för förpliktelser enligt skattekontolagen. För skatt ansvarar som för egen skatt en bolagsman i ett öppet bolag, en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag, en delägare i ett dödsbo och en delägare i en samfälld förmån till den del som motsvarar delägarens andel. Ett aktiebolag eller andelslag ansvarar som för egen skatt för skatter vilka för verksamhet som bedrivits före registreringen har påförts dem som handlat för aktiebolagets eller andelslagets räkning. Bestämmelserna om skatteansvar i lagen om skatteuppbörd tillämpas om inte något annat föreskrivs om ansvar på något annat ställe i skattelagstiftningen.

De ansvariga ska antecknas i skattemyndighetens skatte- eller debiteringsbeslut, på debetsedeln eller inbetalningskortet eller på skattekontoutdraget eller ett annat meddelande som skickas till den skattskyldige om obetalda förpliktelser på skattekontot. Om ingen anteckning om ansvaret har gjorts ska skattemyndigheten ge den som ska åläggas ansvaret tillfälle att bli hörd och fatta ett särskilt beslut om att denne ska åläggas ansvaret för betalningen av skatt solidariskt med den skatt- eller betalningsskyldige. Ingen tidsfrist anges för när någon ska åläggas ansvar.

2.3.7 Sökande av ändring i beslut om skatteuppbörd och indrivning

Lagen om skatteuppbörd och skattekontolagen innehåller särskilda bestämmelser om sökande av ändring. Lagen om skatteuppbörd innehåller bestämmelser om sökande av ändring i skattekvittning och i åläggande av ansvar. Enligt bestämmelserna måste besvär föregås av ett omprövningsförfarande. Omprövning ska begäras hos Skatteförvaltningen och det är beslutet om omprövning som går att överklaga genom besvär. De som får söka ändring i skattekvittning är den skattskyldige och, om återbäring till den som är ansvarig för skatten har använts till kvittning, den som är ansvarig för skatten samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Begäran om omprövning av skattekvittning ska framställas inom 60 dagar räknat från delfåendet. I fråga om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas den tiden från den dag då beslutet fattades.

Ett omprövningsbeslut i fråga om skattekvittning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen inom 60 dagar räknat från delfåendet av omprövningsbeslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från den dag då omprövningsbeslutet fattades. På förfarandet tillämpas i övrigt förvaltningsprocesslagen. Besvär över förvaltningsdomstolens beslut hos högsta förvaltningsdomstolen kräver tillstånd.

På sökande av ändring i ett åläggande av ansvar tillämpas bestämmelserna om ändringssökande i den berörda skattelagen. Ett åläggande av skatteansvar får dock alltid överklagas hos

förvaltningsdomstolen inom 60 dagar från delfåendet av beslutet. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har 30 dagar på sig att överklaga räknat från det att beslutet fattades.

Skattekontolagen föreskriver om sökande av ändring i beslut som meddelats med stöd av den lagen. Ändring i ett beslut som gäller skattekontot, såsom beslut som gäller rättelse av fel eller återkrav av felaktig kreditering, ska i första instans sökas genom en begäran om omprövning hos Skatteförvaltningen. Om Skatteförvaltningen inte rättar felet eller återbär en kreditering, ska den på den skattskyldiges begäran meddela ett separat beslut med anvisningar för sökande av ändring.

Den skattskyldige, den som ansvarar för en förpliktelse och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut. En omprövningsbegäran ska göras inom fem år från utgången av det kalenderår då den berörda åtgärden, uppgiften eller krediteringen har registrerats eller borde ha registrerats på kontoutdraget. Tidsfristen för begäran om omprövning är dock alltid minst 60 dagar från delfåendet av beslutet. I andra ärenden än rättelse av fel och återkrav av en felaktig kreditering är tidsfristen fem år från det att beslutet fattades, dock alltid minst 60 dagar från delfåendet av beslutet.

Skatteförvaltningens omprövningsbeslut får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen i enlighet med förvaltningsprocesslagens bestämmelser om överklagande. När det gäller rättelse av fel eller återkrav av felaktiga krediteringar är besvärstiden för den skattskyldige och den som ansvarar för en förpliktelse fem år från utgången av det kalenderår under vilket den åtgärd eller uppgift som ska rättas har registrerats eller borde ha registrerats eller den felaktiga krediteringen har registrerats på kontoutdraget. I andra ärenden är besvärstiden fem år från det att beslutet fattades, men dock alltid minst 60 dagar från delfåendet av ett omprövningsbeslut. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är besvärstiden 30 dagar från det att omprövningsbeslutet fattades. Besvär över förvaltningsdomstolens beslut hos högsta förvaltningsdomstolen kräver besvärstillstånd.

Enligt lagen om förseningsränta får ändring sökas bara i beslut som gäller återbäring av skattetillägg och förseningsränta som uppburits felaktigt eller konstaterats vara obefogad. Beslut som gäller avstående från uppbörd av skattetillägg och förseningsränta får enligt den gällande lagen inte överklagas genom besvär. Besvär över återbäringsbeslut anförs hos förvaltningsdomstolen för den skatt- eller betalningsskyldiges hemkommun på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen. I förvaltningsdomstolens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen i enlighet med lagen om beskattningsförfarande. I så fall krävs besvärstillstånd.

2.4 Apoteksavgift

Bestämmelser om rätten att driva apoteksverksamhet finns i läkemedelslagen (395/1987). Enligt lagen får apoteksrörelse bedrivas av fysiska personer med apotekstillstånd från Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet. Dessutom får Helsingfors universitet och Östra Finlands universitet bedriva apoteksverksamhet direkt med stöd av lagen. Årligen driver i genomsnitt omkring 670 personer i 640 apotek plus Helsingfors universitet och Östra Finlands universitet apoteksverksamhet.

Enligt lagen om apoteksavgift (148/1946) ska apotekare årligen betala staten en apoteksavgift. Syftet är att garantera apotekstjänster i hela landet och jämna ut inkomstskillnaderna mellan apoteken. Enligt statens bokslut för 2014 gav apoteksavgifterna 156 miljoner euro i intäkter.

Avgiften bestäms på det sätt som föreskrivs i lagen om apoteksavgift utifrån apotekets justerade omsättning enligt en progressiv avgiftsskala. Den nedre gränsen på skalan är

871 393 euro, vilket innebär att någon apoteksavgift inte påförs om omsättningen är mindre än så. År 2014 hade 37 apotek en omsättning som låg under den nedre gränsen.

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet fastställer per kalenderår den apoteksavgiften som ska tas ut av apoteket. När avgiften bestäms anses apoteksverksamhet som drivs med ett specifikt apotekstillstånd vara apoteksrörelse. Om ett apotek under det år då avgiften bestäms har övergått till en annan apotekare ska avgiften för det året fördelas mellan apotekarna i förhållande till storleken på deras omsättning.

En del av dem som driver apoteksverksamhet utövar verksamheten både i huvudapotek och i filialapotek. Om den sammanlagda grunden för apoteksavgiften enligt apoteksverksamheten är mindre än 2 600 000 euro, ska avgiften beräknas separat för huvudapoteket och varje filialapotek. Om den grunden överstiger 3 500 000 euro beräknas avgiften på huvudapotekets och filialapotekens sammanlagda omsättning samtidigt som ett schablonavdrag görs för filialapotek. När grunden för apoteksavgiften ligger mellan 2 600 000 och 3 500 000 euro ska avgiften beräknas efter det vägda medelvärdet av dessa beräkningssätt. Beräkningskoefficienterna bestäms per kategori utifrån grunden för apoteksverksamhetens sammanräknade apoteksavgift.

Apotekaren ska anmäla de uppgifter som behövs för att bestämma apoteksavgiften till Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet senast den 1 maj året efter det år för vilket avgiften bestäms. Centret fastställer avgiften för apoteksrörelsen utifrån apotekarens anmälan. Om apotekaren inte inom föreskriven tid och inte ens efter uppmaning ger in anmälan till säkerhets- och utvecklingscentret eller om det är uppenbart att han eller hon har uppgett en mindre omsättning än den verkliga, har centret rätt att fastställa apoteksavgiften enligt uppskattning av omsättningen.

Lagen anger ingen tidsfrist inom vilken apoteksavgift ska påföras. I praktiken påförs apoteksavgiften hösten året efter det år för vilken det fastställts. Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet skickar apotekaren en gireringsblankett för betalning av avgiften. Avgiften betalas till regionsförvaltningsverket i en eller flera rater så som säkerhets- och utvecklingscentret bestämmer. I allmänhet ska avgiften betalas i fyra poster, dvs. i september, oktober, november och december.

Regionförvaltningsverkens uppgift att ta ut apoteksavgifterna sköts sedan mars 2015 av ansvarsområdet för förvaltnings- och utvecklingstjänster vid Regionförvaltningsverket i Södra Finland. Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet sänder årligen före augusti månad regionförvaltningsverket en uppbördsförteckning över de apoteksavgifter som ska betalas. Regionförvaltningsverket följer i sin bokföring hur avgifterna inflyter och skickar betalningsuppmaningar när betalningen är försenad. Övervakningen sköts som tjänstearbete. Varje inbetald avgift kontrolleras i uppbördsförteckningen och antecknas som betald. Regionförvaltningsverket redovisar de upplupna apoteksavgifterna till staten. Om någon har betalningssvårigheter kan regionförvaltningsverket vidta indrivningsåtgärder enligt lagen om verkställighet av skatter och avgifter. På apoteksavgifter som förfallit till betalning ska som avgiftstillägg betalas tolv procents årlig ränta räknat från förfallodagen till betalningsdagen.

Har apoteksavgiften till följd av att omsättningen uppgetts oriktigt fastställts till för lågt belopp, ska detta rättas och apotekaren åläggas att betala tillägget. Avgiften får dock inte rättas, om det har förflutit fem kalenderår från utgången av det år då den avgift som ska rättas har debiterats eller borde ha debiterats.

På sökande av ändring i beslut som gäller apoteksavgift tillämpas förvaltningsprocesslagen. Därmed får beslut som gäller apoteksavgift överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen inom 30 dagar från delfåendet av beslutet. Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas

genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Lagen om apoteksavgift innehåller en hänvisning som innebär att strafflagens bestämmelser om skattebedrägeri tillämpas i fråga om apoteksavgifter. Lagen om apoteksavgift föreskriver också att apotekare som trots uppmaning underlåter att fullgöra sin anmälningsskyldighet kan dömas till böter för apoteksavgiftsförseelse.

Skatteförvaltningen lämnar på begäran Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet de beskattningsuppgifter som behövs för att påföra apoteksavgift.

3 Lagstiftningen i utlandet

3.1 Ändringsbeskattning, sökande av ändring och påföljdsavgifter

3.1.1 Allmänt

I medlemsstaterna i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling, nedan kallad *OECD*, utgör omprövningsförfarandet en väsentlig del av förfarandet för sökande av ändring i beskattningen (OECD, Tax Administration 2015, Comparative Information on OECD and Other Advanced and Emerging Economies). I de flesta fall är det skattemyndigheterna som behandlar en omprövningsbegäran. Avsikten är att genom omprövningsförfarandet tillgodose de skattskyldigas rättigheter genom förnyad granskning av beskattningen innan ärendet förs vidare till en mer tungrodd och långsam domstolsbehandling. De flesta OECD-länder har infört ett obligatorisk omprövningsförfarande före domstolsbehandling.

Tidsfristen för att framställa en omprövningsbegäran varierar mellan fjorton dagar och fem år i OECD:s medlemsstater. De mest allmänna tidsfristerna ligger mellan en och tre månader. Sverige och Finland har de längsta tidsfristerna, fem år, vilket är väsentligt längre än i de andra medlemsstaterna.

Påföljderna för försummelse av deklarationsskyldigheten varierar från land till land. I Danmark och Sverige är dröjsmålspåföljderna oberoende av skattebeloppet, medan en dröjsmålspåföljd i Norge beräknas utifrån skattebeloppet. I Sverige och Norge påförs den skattskyldige en administrativ skatteförhöjning om han eller hon underlåter att deklarera. Förhöjningen är betydligt lägre än i Finland. I Danmark påförs bara straffrättsliga straff för deklarationsförsummelser och en del av straffen kan påföras genom administrativt förfarande.

3.1.2 Sverige

Allmänt om överklagande

I Sverige tillämpas den skatteförfarandelag som trädde i kraft vid ingången av 2012. Den innehåller i princip alla de bestämmelser om beskattningsförfarandet som tidigare fanns i olika skattelagar.

Lagreformen innebar att allt tydligare frångicks kopplingen till kalenderåret. Beskattningsåret definieras dock olika i fråga om olika skatteslag. Vid inkomstbeskattning av fysiska personer avser beskattningsåret ett kalenderår och av juridiska personer räkenskapsåret. När räkenskapsperioden inte sammanfaller med kalenderåret tillämpas preciseringar i fråga om beskattningsåret. Inom mervärdesbeskattningen definieras beskattningsåret på samma sätt som i fråga om inkomstbeskattningen, med några få undantag.

Omprövningsnämnderna frångicks i huvudsak helt när skatteförfarandelagen sågs över. Ett beslut ska omprövas av en särskilt kvalificerad beslutsfattare när omprövningsbegäran inte godkänts, nya omständigheter och bevis föreligger, fråga ska prövas i sak eller prövningen inte är enkel.

Ändring till den skattskyldiges fördel och ändring på initiativ av den skattskyldige

Det finns ingen föreskriven omprövningstid när Skatteverket ska ompröva ett beslut till fördel för den som beslutet gäller. Undantagsvis får Skatteverket också ompröva ett lagakraftvunnet beslut från förvaltningsrätten, om beslutet avviker från senare avgörandepraxis från Högsta förvaltningsdomstolen.

Enligt huvudregeln ska en omprövningsbegäran ges in till Skatteverket senast det sjätte året efter utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. Lagen innehåller också separata bestämmelser om särskilda tider för omprövningsbegäran.

Tiden för att överklaga till förvaltningsrätten är i princip sex år från utgången av det år då beskattningsåret har gått ut. Också för överklagande finns i lagen kortare och längre tidsfrister i särskilda fall.

Tiden för att överklaga ett beslut av förvaltningsrätten är två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I undantagsfall är tiden för överklagande tre veckor om beslutet gäller den skattskyldiges ombud, tvångsåtgärder eller särskild ersättning för rättegångskostnader.

Ändring till den skattskyldiges nackdel

I regel kan skattemyndigheten ompröva ett beslut till den skattskyldiges nackdel inom två år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. Det finns inga särskilda villkor i sak för en omprövning. Om deklarationen inte lämnas in inom utsatt tid får ett beslut om omprövning till nackdel för den som beslutet gäller emellertid meddelas inom ett år från den dag då deklarationen kom in (förlängs omprövningstid). Ett sådant beslut får dock bara meddelas inom sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut.

Efter tvåårsfristen kan ett beslut ändras bara om särskilda villkor för efterbeskattning är uppfyllda. Efterbeskattning får verkställas om den uppgiftsskyldige inte har lämnat en deklaration eller har lämnat oriktiga uppgifter. Efterbeskattning får verkställas också till följd av en felräkning, felskrivning eller något annat uppenbart förbiseende eller om en kontrolluppgift har saknats eller varit felaktig. Också i uppräknade fall av konsekvensändringar får efterbeskattning verkställas, när ändringen exempelvis bygger på ett beslut om skatt eller avgift för ett annat beskattningsår eller en annan person, på de internationella fall som nämns i lagen eller på ärende som gäller prissättning av transaktioner. Dessutom krävs det att Skatteverket eller förvaltningsrätten inte tidigare har beslutat om efterbeskattning avseende samma fråga och att efterbeskattning inte är uppenbart oskäligt.

Tiden för efterbeskattning är sex år från utgången av det kalenderår då beskattningsåret har gått ut. Om den som en efterbeskattning gäller har avlidit, får beslut om efterbeskattning inte meddelas efter utgången av det andra året efter det kalenderår då beskattningsåret har gått ut (förkortad tid för efterbeskattning).

I särskilda fall får tiden för efterbeskattning också förlängas. Exempelvis i fall där konsekvensändringar görs får beslutet om efterbeskattning meddelas inom sex månader från den dag då det beslut som föranleder ändringen meddelades. Beslut om efterbeskattning på grund av orik-

tig uppgift i ett omprövningsärende eller i ett domstolsärende får meddelas inom ett år från utgången av den månad då beslutet i ärendet eller målet har fått laga kraft. Brottsrelaterad efterbeskattning får verkställas inom ett år från utgången av det kalenderår då förundersökning inleddes i ett skattebrottsärende, åtal väcktes i ett skattebrottsärende, den som efterbeskattningen gäller vidtog en åtgärd på eget initiativ enligt skattebrottslagen eller det beslutades enligt skattebrottslagen om förlängning av tiden för att döma den som efterbeskattningen gäller till påföljd. Om den som efterbeskattningen gäller har avlidit, får beslutet dock inte meddelas senare än sex månader efter dödsfallet. Ett beslut om efterbeskattning ska undanröjas, om åtal inte väcks, åtalet läggs ned eller inte bifalls till någon del. Det är möjligt att förlänga tiden för efterbeskattning också i fråga om juridiska personer, om skattebrottsärendet gäller den som har företrätt den juridiska personen.

Omprövning av ett beslut om skatteavdrag, arbetsgivaravgifter, mervärdesskatt eller punktskatt får göras så att ett omprövningsbeslut under beskattningsåret hänförs till den senaste redovisningsperioden och beslut efter beskattningsårets utgång hänförs till beskattningsårets sista period. Sådan omprövning är möjlig om den avser flera redovisningsperioder och det inte framgår vilka perioder skatten eller avgiften ska hänföras till.

På överklaganden från det allmänna ombudet tillämpas samma tidsfrister som på omprövningar på initiativ av myndigheterna. Tiden att överklaga är två månader i fråga om beslut som fattas efter tidsfristen, beslut om efterbeskattning eller ett beslut om skattetillägg som har meddelats samtidigt. Kommuner och landsting får inte överklaga. Skatteverket eller det allmänna ombudet ska överklaga beslut av förvaltningsrätten inom två månader från den dag då beslutet meddelades.

Påföljder för försenad deklaration

Den som inte har fullgjort sin deklarationsskyldighet inom utsatt tid kan påföras en förseningsavgift.

Förseningsavgiften uppgår till 625 kronor när en skattedeklaration som gäller skattekontoskuld är försenad. Avgiften uppgår till 1 250 kronor om det är fråga om en deklaration som ska lämnas efter föreläggande. Myndigheten kan inte göra någon fallspecifik prövning av avgiftens storlek.

Förseningsavgift kan tas ut om deklarationen inte har gjorts i rätt tid, om innehållet i deklarationen är uppenbart bristfälligt eller om den uppgiftsskyldige inte följer ett föreläggande att underteckna deklarationen. I det fallet får avgiften tas ut trots att den icke undertecknade deklarationen har getts in till myndigheten inom utsatt tid.

Förseningsavgift får också påföras när den skattskyldige beviljats ytterligare tid för att lämna en inkomstdeklaration men denne inte gjort det inom den nya tidsfristen. Skatteverket ska besluta om hel eller delvis befrielse från förseningsavgift om det är oskäligt att ta ut avgiften med fullt belopp eller om förseningen berott på ålder, hälsa eller liknande förhållande.

Påföljder för underlåtenhet att deklarera

Skattemyndigheten ska ta ut ett skattetillägg vid oriktig uppgift, om uppgiften lämnats på något annat sätt än muntligen eller om en föreskriven uppgift eller deklaration inte har lämnats och detta har lett till risk för skatteundandragande, felaktig tillgodoräkning eller återbäring. Skattetillägg kräver inte att överträdelsen är uppsåtlig eller beror på oaktsamhet.

Skattetilläggets storlek beror på skatteslag. Inom mervärdesbeskattningen ligger det i allmänhet på 5—20 procent och inom inkomstbeskattningen på 40 procent av beloppet på den skatt som undvikits. Skattetillägget för periodiseringsfel ligger i allmänhet på 10 procent. Vid skönsbeskattning är tillägget på slutlig skatt alltid 40 procent och på annan skatt 20 procent. Skattetillägg kan tas ut också när den skattskyldige inte fullgjort sin skyldighet att kräva skatteavdrag, varvid tillägget är 5 procent av det skatteavdrag som skulle ha gjorts.

Skattetillägg får inte tas ut om skattetillägget är obetydligt, den uppgiftsskyldige på eget initiativ har rättat den oriktiga uppgiften eller den oriktiga uppgiften kan rättas med ledning av normalt kontrollmaterial som har varit tillgängligt för Skatteverket inom ett år från utgången av beskattningsåret. Skatteverket ska besluta om hel eller delvis befrielse från skattetillägg om felaktigheten eller passiviteten kan anses vara ursäktlig. Då ska beaktas om felaktigheten eller passiviteten kan antas ha berott på den skattskyldiges ålder, hälsa eller liknande förhållanden eller på en felbedömning av en regel eller betydelsen av de faktiska förhållandena. Befrielse från skattetillägg får också medges om fullt tillägg inte står i rimlig proportion till felaktigheten eller passiviteten. Vid delvis befrielse ska skattetillägget sänkas till hälften eller en fjärdedel av den fulla avgiften.

3.1.3 Danmark

Allmänt om överklagande

De centrala danska bestämmelserna om beskattningsbeslut och ändring av beskattningen finns i skatteförvaltningslagen (skatteforvaltningsloven).

Skattemyndigheten skickar fysiska personer ett preliminärt beskattningsbeslut för varje skatteår under våren efter skatteåret. Det preliminära beslutet bygger på uträkningar utifrån uppgifter om inkomster och avdrag från utomstående uppgiftsskyldiga. Den skattskyldige ska granska det preliminära beslutet och komplettera och rätta inkomst- och avdragsuppgifterna.

När tidsfristen för skattedeklarationen gått ut blir det preliminära beskattningsbeslutet ett överklagbart beslut. Om uppgifterna i det preliminära beslutet ändrats eller den skattskyldige inte fått något preliminärt beslut får den skattskyldige ett överklagbart beskattningsbeslut baserat på kalkyler utifrån de inlämnade uppgifterna. Om ingen deklaration ges in kan beskattningsbeslutet fattas utifrån en uppskattning.

Beslut som skattemyndigheten fattat särskilt får överklagas genom besvär. Besvärstiden är då tre månader räknat från den dag som den som överklagar tagit del av beslutet.

Ändring till den skattskyldiges fördel och ändring på initiativ av den skattskyldige

Skattemyndigheten kan ändra ett beskattningsbeslut till den skattskyldiges fördel. Dessutom kan myndigheten ändra beskattningen på den skattskyldiges begäran inom en lagstadgad tidsfrist. Enligt huvudregeln ska den skattskyldige senast det fjärde året efter det berörda skatteårets slut ge in en utredning över de omständigheter av faktisk eller rättslig karaktär utifrån vilka beskattningen bör ändras.

Fysiska personer ska ansöka om omprövning hos skatteklagonämnden. När omprövning begärs av det beskattningsbeslut som beräknats vid deklarationstidens utgång ska ansökan ges in till skattemyndigheten, som behandlar det som ett omprövningsärende. Om myndigheten inte till alla delar godkänner den skattskyldiges yrkanden överförs ärendet till skatteklagonämnden. Gäller överklagandet ett ärende som skattemyndigheten avgjort separat ska överklagandet behandlas direkt av nämnden. Ett yttrande från skattemyndigheten ska begäras med

anledning av överklagandet. Dessutom kan ett särskilt skatteråd utöva sin särskilda befogenhet att ändra skatteklagonämndens beslut. En förutsättning är då att den skattskyldige inom tre månader från nämndens beslut fått veta att en ändring av beslutet är anhängig.

Skatteklagonämndens beslut får överklagas hos landskapets skatterätt (landskatteretten). Den skattskyldige får med undantag av vissa ärendegrupper förbigå skatteklagonämnden och överklaga direkt hos landskapets skatterätt.

Sammanslutningars och andra juridiska personers inkomstbeskattning och beslut om mervärdesbeskattning får överklagas hos landskapets skatterätt.

Ändring till den skattskyldiges nackdel

Skattemyndigheten får ändra ett beskattningsbeslut också till skattskyldiges nackdel. Lagen anger tidsfrister inom vilka skattemyndigheten ska skicka den skattskyldige ett meddelande om ändrad beskattning och om påförande av skatt. Beslutet om påförande av skatt ska fattas inom utsatt tid efter det att den föreskrivna tiden för meddelande har gått ut.

När skattemyndigheten meddelar att beskattningen har ändrats ska den ha tillräckliga grunder för att inleda ändringsförfarandet. Den skattskyldige kan inkomma med ett bemötande med anledning av meddelandet och lämna in ytterligare upplysningar innan beslutet fattas.

I regel ska skattemyndigheten skicka den skattskyldige ett meddelande om ändrad beskattning och om påförande av skatt senast det fjärde året efter skatteårets utgång. Om den skattskyldige främst har rättshandlingar att bevaka som anknyter till gränsöverskridande åtgärder upphör tidsfristen för meddelande för sådana ärenden emellertid det sjätte året efter skatteårets utgång.

I sådana fall ska beslutet om påförande av skatt fattas senast den 1 augusti samma år. Skattemyndigheten kan förlänga beslutsfristen på den skattskyldiges begäran, om det behövs för att den skattskyldige ska kunna tillvarata sina intressen. Det kan exempelvis röra sig om att den skattskyldige behöver mer tid för att få fram ytterligare information.

Om den skattskyldige är en fysisk person med s.k. enkla ekonomiska omständigheter ska meddelandet om påförande av skatt eller om ändring av beslutet om påförande av skatt skickas senast den 1 juli det andra året efter skatteårets utgång. Den förkortade tidsfristen tillämpas på fysiska personer som bara har regelbundna inkomster och vanliga avdrag. Den förkortade tidsfristen tillämpas inte i fråga om andra. Om förkortad tidsfrist gäller ska beslutet om påförande av skatt i så fall fattas senast den 1 oktober samma år, såvida inte skattemyndigheten på begäran förlänger tidsfristen.

Skattemyndigheten kan ompröva fel i beskattningen inom de fastställda tidsfristerna oberoende av felets art och orsak. Omprövning får emellertid inte göras till den skattskyldiges nackdel även om tidsfristen inte gått ut, till den del som skattemyndigheten redan tidigare undersökt samma sak på eget eller den skattskyldiges initiativ och den skattskyldige fått ett avgörande i saken. Denna begränsning bygger inte på explicita bestämmelser i skattelagen, utan på allmänna förvaltningsrättsliga principer och rättspraxis. Ett tidigare avgörande utgör dock inget hinder om det har baserats på oriktiga eller bristfälliga förutsättningar. Också principen om skydd för den skattskyldiges berättigade förväntningar (tillitsprincipen) kan begränsa möjligheterna att ompröva beskattningen till den skattskyldiges nackdel. Detta kan vara fallet exempelvis när den skattskyldige har följt myndigheternas anvisningar.

I vissa fall kan beskattningen ändras och skatten påföras även senare. Ändringen kan beroende på situationen ske antingen till den skattskyldiges fördel eller till dennes nackdel. Motiveringen kan till exempel vara att de privaträttsliga eller offentligrättsliga grunderna för beskattningen har förändrats, såsom när priset ändras när villkoren inte uppfylls. Ändringen kan göras också när beskattningen är en direkt följd av beskattningen av den skattskyldige för ett annat skatteår eller när skattemyndigheten i en annan stat har träffat en avgörelse med relevans för beskattningen av den skattskyldige. Beskattningen kan också ändras om den skattskyldige eller någon på dennes vägnar uppsåtligt eller av grov vårdslöshet fått skattemyndigheten att fastställa skatten på oriktiga eller bristfälliga grunder.

Skattemyndigheten ska sända meddelandet om ändrad beskattning inom sex månader från att ha fått del av de förändrade beskattningsgrunderna. Bestämmelserna om preskribering av skatt innebär att meddelandet om ändrad beskattning måste lämnas inom tio år.

Mervärdesskattskyldiga måste på eget initiativ lämna deklaration för målperioden och betala skatten. Målperioden kan vara en månad, ett kvartal eller någon annan tidsperiod bl.a. beroende på omfattningen av den skattskyldiges verksamhet. Skattedeklarationen ska i regel lämnas senast den 25 dagen den månad som följer på målperioden.

Huvudregeln är den att skattemyndigheten ska lämna meddelande om påförande av mervärdesskatt inom tre år räknat från den tidpunkt då deklarationen för en viss målperiod ska lämnas. Beslut om påförande av skatt ska fattas inom tre månader efter utgången av den föreskrivna tiden för meddelande. Skattemyndigheten får förlänga tidsfristen för beslutet om det ligger i den skattskyldiges intresse, exempelvis så att denne kan lämna in en utredning.

Skatt kan påföras även efter den nämnda tidsfristen i de fall som särskilt nämns i lag. Det är möjligt till exempel när den skattskyldige eller någon på dennes vägnar uppsåtligt eller av grov vårdslöshet handlat så att skatten påförts på oriktiga eller bristfälliga grunder. Meddelandet om påförande av skatt ska i så fall sändas inom sex månader räknat från den dag då skattemyndigheten fått del av saken. Beslutet om påförande av skatt ska efter detta fattas inom tre månader från det att meddelandet skickades. Bestämmelserna om preskribering av skatt innebär att meddelandet om ändrad beskattning måste lämnas inom tio år.

Påföljder för försenad deklaration

Försenad deklaration leder till att ett skattetillägg (skattetillæg) till fast belopp påförs. Skattetilläggen anses i Danmark inte vara avgifter av straffkaraktär. Beloppet på tillägget beror delvis på hur stor förseningen är. Basavgiften per dag är 200 kronor och avgiften kan totalt vara högst 5 000 kronor. Skattetillägg beräknas för högst 25 dagar. Skattetillägg för stiftelser och föreningar är alltid 500 kronor, och beloppet påverkas inte av förseningens längd.

Om en skattedeklaration är så pass bristfällig att beskattning inte kan verkställas utifrån den ber skattemyndigheten den deklarationsskyldige om en ny deklaration. Det anses då att den första deklarationen inte har inkommit och den skattskyldige påförs ett skattetillägg till fullt belopp, 5 000 kronor, på grund av förseningen.

Om skattedeklarationen inte har lämnats in inom utsatt tid och skatten bestäms utifrån en uppskattning påförs en tilläggsavgift på 800 kronor för uppskattningen.

Påföljder för underlåtenhet att deklarera

Administrativa påföljder påförs inte i Danmark om den skattskyldige lämnar oriktiga uppgifter eller på något annat sätt bryter mot skattelagstiftningen. Förseelser belagda med sanktion är straffbara brott.

Straff kan påföras bara om den skattskyldige har agerat uppsåtligt eller grovt vårdslöst. Skattemyndigheten måste kunna visa att villkoren för straffbarhet är uppfyllda. Finns det starka skäl att anta att den skattskyldige är oskyldig räknas detta till den skattskyldiges fördel.

Den som i syfte att kringgå skatt uppsåtligen lämnar oriktiga eller vilseledande uppgifter straffas för skattebedrägeri med böter eller fängelse i högst ett år och sex månader. Om förfarandet varit grovt vårdslöst är straffet böter.

En skattskyldig som inte lämnat in en deklaration och vars skattepliktiga inkomster fastställts till för litet belopp ska underrätta skattemyndigheten om detta inom fyra veckor från delfåendet av beskattningsbeslutet. Straffet för uppsåtlig eller grovt vårdslös överträdelse av denna skyldighet är böter. Om förseelsen är uppsåtlig och har skett i syfte att kringgå skatt är straffet fängelse i högst ett år och sex månader.

Den som i syfte att kringgå skatt avsiktligt underlåter att lämna in skattedeklaration straffas också med fängelse i högst ett år och sex månader. För den som i syfte att bereda sig eller någon annan otillbörlig fördel synnerligen grovt bryter mot skattelagstiftningen är straffet fängelse i högst åtta år.

Domstolarna avgör i princip alla brottmål som gäller skattelagstiftningen. Om påföljden är böter kan ärendet emellertid avgöras genom administrativt förfarande när den skattskyldige erkänner sin skuld och går med på att inom utsatt tid betala de böter som fastställts genom förfarandet. Om inga böter föreläggs i det administrativa förfarandet överförs ärendet till polisen för att föras till domstol.

Föreläggande av böter i administrativt förfarande är inte offentligt och böterna införs inte i bötes- eller straffregistret.

3.1.4 Norge

Allmänt om överklagande

Bestämmelserna om beskattningsförfarandet är i princip desamma för olika skatteslag, trots att de återfinns i olika lagar. Den skattskyldige får överklaga beskattningen och beslut om ändring av beskattningen genom ett administrativt förfarande för sökande av ändring. Vid beskattning som verkställs enligt beskattningslagen (ligningsloven) är det i princip skattebyrån som är första instans för sökande av ändring och dess beslut får överklagas hos skatteklagonämnden.

Skatteklagonämnderna indelas i regionala nämnder och riksskattenämnden. Enligt mervärdesskattelagen (merverdiavgiftsloven) varierar instansen för ändringssökande utifrån det skattemässiga intresset. I princip finns ingen rätt att överklaga om felet är mindre än 4 000 kronor, såvida det inte är fråga om ett fall av principiellt intresse, varvid skattemyndigheten kan hänskjuta ärendet till nämnden för behandling. I fall som gäller ett värde under 15 000 kronor är instansen för överklagande skattedirektoratet och för större belopp mervärdesskattenämnden.

Utöver administrativt ändringssökande kan ändring sökas genom talan inför allmän domstol. Möjlighet att överklaga har den skattskyldige, men också skattetagaren. Den skattskyldige ska överklaga inom sex månader från det att skattelängden offentliggjorts eller, inom mervärdesbeskattningen, från utgången av målperioden eller delfåendet av beslutet om ändrad beskattning. Skattetagaren har fyra månader på sig att söka ändring efter det att beskattningsbeslutet fattades.

Ändring till den skattskyldiges fördel och ändring på initiativ av den skattskyldige

Möjligheten att ompröva beskattningsbeslutet till den skattskyldiges fördel bygger på allmänna förvaltningsrättsliga bestämmelser. Om nya omständigheter uppdagas och dessa visar att det tidigare beskattningsbeslutet sannolikt är felaktigt, ska den myndighet som fattat beslutet undersöka saken på nytt och vid behov ompröva beslutet. Den allmänna tidsfristen för omprövning är tio år. Om de fakta som vägts in i beslutet i sig har varit riktiga och felet beror på att myndigheten gjort en felaktig bedömning av lagen eller prövning av fakta ska omprövningen göras inom tre år.

Besvärstiden vid ordinarie beskattning är tre veckor efter det att skattelängden offentliggjorts. För dem som omfattas av beskattningsförfarandet för löntagare eller pensionstagare är besvärstiden sex veckor efter det att den skattelängd som gäller dem offentliggjorts. I fråga om mervärdesbeskattningen är besvärstiden tre veckor från delfåendet av beslutet.

Enligt mervärdesskattelagen kan beskattningen omprövas till den skatteskyldiges fördel på dennes begäran inom tre år från målperiodens utgång.

Ändring till den skattskyldiges nackdel

Enligt beskattningslagen kan ett beskattningsbeslut omprövas om den skattskyldige inte har beskattats eller beskattningen annars har verkställts på oriktigt sätt. Tidsfristen för ändring är i princip tio år efter skatteårets utgång, men i vissa fall kortare än så.

Skattemyndigheten får ompröva alla typer av fel i beskattningen till den skattskyldiges nackdel inom två år från skatteårets utgång. Om den oriktiga beskattningen berott på att den skattskyldige lämnat oriktiga eller felaktiga uppgifter kan beskattningen omprövas inom tio år efter skatteårets utgång. Skriv- och räknefel i beskattningsbeslutet får omprövas till den skattskyldiges nackdel inom två år från skatteårets utgång, om den skattskyldige inte har känt och inte heller borde ha känt till felet. I övrigt gäller en omprövningstid på tio år i fråga om sådana fel. Vid dödsfall är fristen för omprövning två år efter dödsfallet.

Omprövning till den skattskyldiges nackdel görs inte alltid, även om felet uppdagas och tidsfristen inte gått ut. Det som ska vägas in i bedömningen är frågans betydelse, den skattskyldiges omständigheter, sakens obestridlighet och hur lång tid som gått. Enligt skattemyndighetens anvisningar behöver beskattningen i allmänhet inte omprövas om det rör sig om ett mindre egendomsbelopp än 20 000 kronor eller ett mindre inkomstbelopp än 1 000 kronor, såvida inte tolkningen är av mer generell betydelse.

Enligt mervärdesskattelagen kan beskattningen omprövas om den skattskyldige inte har beskattats eller beskattningen annars har verkställts på oriktigt sätt. Beskattningen kan omprövas till den skattskyldiges nackdel inom två år efter målperiodens utgång. Om den skattskyldige underlåtit att deklarera eller det uppdagas nya omständigheter som visar att det tidigare beslutet är felaktigt, kan beskattningen omprövas inom tio år efter periodens utgång.

Skattemyndigheten måste ompröva beskattningsbeslutet till följd av domstolsbeslut eller på det sätt domstolen förutsätter inom ett år från det att domstolens beslut fått laga kraft.

Påföljder för försenad deklaration

För försummelse av deklarationsskyldighet påförs i fråga om de flesta skatter som ska betalas självmant en tilläggsskatt av straffkaraktär. För försenad momsdeklaration kan en påföljdsavgift på tre procent påföras. Avgiften är minst 250 kronor och högst 5 000 kronor.

Påföljder för underlåtenhet att deklarera

Skattemyndigheten kan bestämma om höjd skatt om den skattskyldige lämnat oriktiga eller bristfälliga uppgifter eller låtit bli att deklarera och detta har lett till eller har kunnat leda till fördel i beskattningen. Det krävs varken uppsåt eller oaktsamhet för att skatteförhöjning ska kunna påföras för felet eller underlåtenheten.

Skatteförhöjningen är 30 procent av det skattebelopp som undandragits eller skulle ha kunnat undandras. Skatteförhöjning påförs genom samma beslut som skatten eller senare. Höjd skatt ska påföras inom den tid som föreskrivs för ändring av beskattningen. Beroende på omständigheterna är tidsfristen mellan ett och tio år från ingången av året efter skatteåret. En tidsfrist på tio år gäller om den skattskyldige lämnat oriktiga uppgifter.

Utöver normal skatteförhöjning kan en skärpt skatteförhöjning göras om gärningen eller försummelsen varit uppsåtlig eller skett av grov oaktsamhet och om den skattskyldige insett eller borde ha insett att det kan ha lett till skattemässiga fördelar. Den skärpta skatteförhöjningen är 30 eller 15 procent av det skattebelopp som undandragits eller skulle ha kunnat undandras.

Inom mervärdesbeskattningen kan en tilläggsskatt på 5—30 procent påföras. I allmänhet är den 20 procent. Vid oaktsam och uppsåtlig försummelse är tilläggsskatten 40—60 procent.

Någon tilläggsskatt påförs inte om det finns en godtagbar orsak till försummelsen, exempelvis sjukdom, hög ålder eller oerfarenhet. I fråga om mervärdesskatt kan den skattskyldige inte befrias från tilläggsskatt av godtagbar orsak, om gärningen sker av oaktsamhet eller uppsåtligen. Tilläggsskatt, dvs. skatteförhöjning, påförs inte om den skattskyldige självmant anmäler skatten utan myndighetens anmodan.

4 Bedömning av nuläget

4.1 Beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

4.1.1 Regleringen av beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

De skattelagar som gäller skatter som ska betalas på eget initiativ innehåller flera inbördes liknande bestämmelser om beskattningsförfarande. Men företeelser som avser samma sak uttrycks emellertid delvis med olika termer i olika lagar. Skattelagarna innehåller många hänvisningar till andra skattelagar och till annan lagstiftning som gäller förfarandet. Samtidigt är regleringen av förfarandet inte utan luckor när det gäller de skattelagar som avser skatter som ska betalas på eget initiativ. Dessutom finns det fall där bestämmelserna inte längre är aktuella.

Skattelagarna om skatter som ska betalas på eget initiativ innehåller också särskilda bestämmelser för de olika skatteslagen. Den reglering som är specifik för ett visst skatteslag har bi-

dragit till att förfaranderegleрna i skattelagarna skiljer sig från varandra i fråga om innehåll också när det inte finns något särskilt behov för detta.

Regleringen av beskattningsförfarandet i fråga om dessa skatter är osammanhängande, splittrad och överlappande och därför komplicerad och svåröverskådlig. Detta leder till onödiga oklarheter vid tillämpningen och bidrar till att förfarandet i onödan skiljer sig åt innehållsmässigt. De gällande bestämmelserna är inte administrativt effektiva för vare sig den skattskyldige eller Skatteförvaltningen.

4.1.2 Deklaration och betalning av skatt

Deklarations- och betalningsperioder

I dagens läge är tillämpningsområdet för kvartalsförfarandet tämligen avgränsat. Dessutom tillämpar bara en liten del av de företag som har rätt till det förfarandet. Det innebär att Skatteförvaltningen fortfarande behöver avsätta tillsynsresurser på ett fiskalt oändamålsenligt sätt i fråga om mervärdesskatt och arbetsgivarprestationer.

Den nuvarande omsättningsgränsen inom kalenderårsförfarandet är lägre än den övre gränsen för skattelättnad i anknytning till beloppet för den nedre gränsen för momsskyldighet. Därmed omfattas allt fler skattskyldiga med rätt till lättnad vid den nedre gränsen inte av kalenderårsförfarandet. Innan den övre gränsen för sådan omsättning som ger rätt till lättnad vid den nedre gränsen höjdes var största delen av dem som hade rätt till lättnaden berättigade att tilllämpa kalenderårsförfarandet, vilket främjade administrativ effektivitet.

Numera måste den skattskyldige tillämpa den valda deklarations- och betalningsperioden under minst tre på varandra följande kalenderår. Det är problematiskt att valet är så pass bindande exempelvis vid investeringar och kan göra det svårare för den skattskyldige att inleda investering. Det kan i sådana lägen vara oförmånligt för den skattskyldiges affärsverksamhet att välja förlängd deklarations- och betalningsperiod. Att valet är bindande utgör i vissa fall ett hinder för att de uppställda målen för förlängda deklarations- och skatteperioder nås. Det har en liknande effekt att den skattskyldige och betalaren kan övergå till en kortare deklarations- eller skatteperiod först från ingången av följande kalenderår.

Också kravet på att kalenderkvartalsförfarandet tillämpas enhetligt kan utgöra ett hinder för uppnående av de uppställda målen för förlängda deklarations- och skatteperioder. Kravet på tillämpning av enhetliga deklarations- och skatteperioder har i praktiken exempelvis lett till att de skattskyldiga som regelbundet deklarerar mervärdesskatt som ger rätt till återbäring, såsom exportföretag, trots att de når gränserna för omsättning inte har kunnat välja förlängd deklarations- och betalningsperiod i fråga om arbetsgivarprestationer.

Samtidigt ger de gällande bestämmelserna inte Skatteförvaltningen möjlighet att bestämma att den skattskyldige eller betalaren ska omfattas av månadsförfarandet av andra tillsynsorsaker än när det finns grundad anledning att misstänka att den skattskyldige eller betalaren ämnar väsentligen försumma sina skatterelaterade skyldigheter eller när sådan försummelse redan har skett. Detta försvårar skattekontrollen, särskilt i fråga om nya företag. Också vissa andra detaljer som kräver precisering med tanke på den praktiska tillämpningen.

Deklaration och betalning av skatt

Största delen av periodskattedeklarationerna lämnas in elektroniskt, trots att det elektroniska förfaringssättet inte är obligatoriskt. Under den tid som skattekontolagen har varit i kraft har pappersdeklarationerna minskat märkbart och elektronisk deklaration har kommit att bli det

huvudsakliga sättet att deklarera i så gott som alla grupper av skattskyldiga. E-deklarationernas andel av alla deklarationer varierar emellertid fortfarande beroende på skatteslag och grupp av skattskyldiga. Sammanslutningar använder elektroniska deklarationskanaler mer än andra skattebetalargrupper. Än så länge är det bara arbetsgivare som betalar sjöarbetsinkomst som måste lämna in periodskattedeklarationen elektroniskt.

År 2015 deklarerade 359 253 skattskyldiga mervärdesskatt och 224 796 skattskyldiga arbetsgivaruppgifter. Andelen skattskyldiga som deklarerade mervärdesskatten elektroniskt 2015 var 88,3 procent, om inte beaktas primärproducenternas deklarationer, och andelen som anmälde arbetsgivaruppgifter var 80,9 procent. Av sammanslutningarna deklarerade 91,8 procent mervärdesskatten elektroniskt och av de andra skattskyldiga 84,8 procent. Av sammanslutningarna deklarerade 87 procent arbetsgivarprestationer elektroniskt och av övriga skattskyldiga 67,9 procent.

Primärproducenterna använder elektroniska deklarationskanaler exceptionellt lite. År 2015 lämnade endast 24 procent av dem in periodskattedeklarationen elektroniskt. Det låga antalet beror sannolikt delvis på att Skatteförvaltningen våren 2015 skickade primärproducenterna blanketter för periodskattedeklaration i pappersform samtidigt som inkomstskattedeklarationen.

E-deklaration är ett snabbare och säkrare sätt än pappersdeklaration. Den elektroniska deklarationstjänsten innehåller vägledning och kräver att vissa uppgifter lämnas. Exempelvis medger e-deklaration inga skattedeklarationer som saknar deklarantens identifieringsuppgifter. Styrfunktionen minskar uppkomsten av fel.

Skatteförvaltningen omvandlar mottagna pappersdeklarationer till elektronisk form huvudsakligen genom optisk avläsning. Det kan ge upphov till fel exempelvis beroende på deklarantens handstil eller extra tecken som denne lagt till. Felen vid optisk avläsning kan också bero på fel som den optiska läsprocessen ger upphov till. Vid e-deklaration förekommer inte sådana problem när deklarationerna överförs till Skatteförvaltningen med det innehåll som uppgetts.

Skatteförvaltningen tvingas använda resurser för att omvandla pappersdeklarationerna och behandla felaktiga och bristfälliga deklarationer. Dessa ska kunna användas mer ändamålsenligt till skattekontroll. E-deklarationerna medför mindre administrativa kostnader för Skatteförvaltningen än pappersdeklarationerna.

E-deklarationerna blir billigare också för de skattskyldiga eftersom inga postningskostnader uppstår. Dessutom ger arbetet med att reda ut felaktiga och bristfälliga pappersdeklarationer överflödiga administrativa kostnader för den skattskyldige.

Periodskattedeklarationer i pappersform måste lämnas in tidigare än elektroniska. Den tidigare tidpunkten har motiverats med att de extra arbetsskeden som pappersdeklarationerna kräver uppskattas fördröja överföringen av uppgifterna till Skatteförvaltningens informationssystem, vilket har kunnat äventyra det realtida skattekontosystemet och rättidig redovisning av skattemedlen för skattetagarna. I praktiken har den låga andelen pappersdeklarationer av alla deklarationer medgett att överföringen av datainnehållet inte skett med beräknad fördröjning.

Det finns i dagens läge 89 arbetsgivare som deklarerar och betalar sjöarbetsinkomst, och av dem deklarerar och betalar 71 också andra arbetsgivarprestationer. Arbetsgivarprestationer för sjöarbetsinkomster och andra arbetsgivarprestationer för samma skatteperiod deklareras separat och de ska lämnas in vid olika tidpunkter. De förfaller också till betalning olika månader.

Orsaken till att arbetsgivarprestationer som gäller sjöarbetsinkomst ska deklareras och betalas senare än andra arbetsgivarprestationer är att lönen för arbete som utförs ombord på fartyg kunde betalas ut med oregelbundna mellanrum, exempelvis i samband med att fartyget anlöper hamn, och att det förekom problem med att överföra uppgifterna om löneutbetalning till rederierna, särskilt i fråga om fartyg som gick i trafik på mer avlägsna sjöområden. Dessa grunder kan emellertid i dagen läge inte längre anses vara en godtagbar motivering till ett förfarande som avviker från andra arbetsgivares deklarationsförfarande.

Deklaration och betalning av mervärdesskatt vid köp av nytt transportfordon

Förfarandet för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid gemenskapsinternt förvärv för den som köper ett nytt transportmedel, men inte är skattskyldig för annan verksamhet och inte behöver betala bilskatt för det nya transportmedlet, skiljer sig från det förfarande som Skatteförvaltningen i övrigt tillämpar på mervärdesskatt som den uppbär. Betalningen av mervärdesskatt saknar numera betydelse för förfarandet för registrering av fordon. Momsdeklarationerna från dem som köper nya transportfordon behandlas av tjänstemän. Förfarandet för deklaration och betalning av mervärdesskatt ska bli enklare i synnerhet också för den skattskyldiges del, om det motsvarade deklarations- och betalningsförfarandet i fråga om mervärdesskatt för andra gemenskapsinterna förvärv.

4.1.3 Rättelse av fel i skattedeklaration

Förfarandena för att rätta fel i periodskattedeklarationen varierar i dagens läge beroende på situationen. Förfarandet beror på när felet konstateras och om felet skett till den skattskyldiges eller betalarens fördel eller nackdel. De komplicerade förfarandena kan leda till fel i samband med rättelse.

Den tid inom vilken ett fel i en periodskattedeklaration ska rättas varierar beroende på vilken skatt det rör sig om. Det är komplicerat både för den skattskyldige och för Skatteförvaltningen att vi har ett läge där tidsfristerna för att rätta fel som gäller skatter som ska betalas på eget initiativ skiljer sig från varandra även om de omfattas av samma deklarations- och betalningsförfarande.

En stor del av de rättelser som gjorts i fråga om skatter inom skattekontoförfarandet genom rättelsedeklaration gäller beloppsmässigt små fel. Årligen lämnas omkring 108 000 rättelsedeklarationer till vilka påförs förseningsränta därför att de lämnas in för sent. Av dem är cirka hälften sådana där den skatt som rättas är ringa, högst 500 euro. År 2013 påfördes förseningsavgifter för rättelse av ringa fel som gällde avslutade skatteperioder till ett belopp av omkring 676 000 euro. Rättelse av små fel genom rättelsedeklaration genererar mycket administrativt arbete för Skatteförvaltningen i förhållande till den skatt som flyter in, bland annat till följd av utredning av fel inom förfarandet och rättelse av påföljder.

Inom momsbeskattningen undersöker Skatteförvaltningens tjänstemän de ansökningar om återbäring som görs efter räkenskapsperioden särskilt i varje enskilt fall. Handläggningen av ansökningarna är därmed ett administrativt tungrott förfarande och det skiljer sig från handläggningen av rättelser som anmäls genom periodskattedeklaration. Återbäringsansökningar har också använts mot sitt syfte för att få Skatteförvaltningens ståndpunkt i en skattefråga. Det rätta förfarandet för att få en sådan ståndpunkt är att ansöka om ett förhandsavgörande eller be om skriftliga anvisningar.

4.1.4 Beskattning enligt uppskattning och rättelse av skatt som fastställts enligt uppskattning

Omprövningsförfarandet för beskattning enligt uppskattning är komplicerat i nuvarande form. Förfarandet bygger heller inte direkt på bestämmelser i lag i fråga om alla skatter som ska betalas på eget initiativ.

4.1.5 Återbäring till utlänningar, diplomatåterbäring och återbäring av källskatt

Det nuvarande förfarandet för återbäring till utlänningar och diplomater är oenhetligt och administrativt tungrott. Att gå igenom fakturornas innehåll verifikat för verifikat ger upphov till höga kostnader i förhållande till den nytta det medför med tanke på skattekontrollen.

4.1.6 Utomståendes skyldighet att lämna uppgifter

Bestämmelserna om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter är splittrad när det gäller de olika skatteslagen. När uttryckliga bestämmelser saknas har lagen om beskattningsförfarande tillämpats i beskattningspraxis.

4.1.7 Påföljdsavgifter och andra påföljder

Förseningsavgift

När skattekonto infördes blev det allt viktigare att deklarationerna lämnas in i rätt tid. Skatteförvaltningen betalar de belopp som enligt finansministeriets beslut ska redovisas till skattetagarna så att skattetagarna har tillgång till dem den 28 varje månad. Tidigare behövdes inte de skattskyldigas deklarationsuppgifter för redovisningen till skattetagarna, eftersom de olika skatterna betalades till olika bankkonton hos Skatteförvaltningen. För att de belopp som ska redovisas ska kunna betalas till skattetagarna inom samma tid när det övergicks till skattekontoförfarandet krävdes det att periodskattedeklarationerna finns tillgängliga för Skatteförvaltningen senast den 12 varje månad.

Årligen lämnas i genomsnitt 8,3 miljoner periodskattedeklarationer och av dem är 7,7 miljoner målperiodens första periodskattedeklaration och omkring 0,6 miljoner rättelsedeklarationer. Av periodskattedeklarationerna inkommer i genomsnitt 1,2 miljoner för sent. Andelen försenade deklarationer är cirka 14 procent, men varierar beroende på skatteslag. Den förseningsavgift som infördes när skattekontot infördes och elektronisk deklaration har minskat andelen försenade deklarationer avsevärt.

Den nuvarande förseningsavgiften bygger på både beloppet av den skatt som deklareras för sent och hur stor förseningen är. Största delen av de deklarationer som lämnas in försenade är deklarationer som avser små belopp. Genom att föreskriva ett minimibelopp på fem euro på förseningsavgiften har försökts se till att deklarationer som avser små skattebelopp lämnas in i rätt tid. Uteblivna deklarationer lämnas emellertid ofta in först vid hot om debitering enligt uppskattning. Förseningsavgiften är därför i dagens läge inte ett tillräckligt effektivt instrument för att deklarationerna ska lämnas in inom utsatt tid när det rör sig om lite skatt, ingen skatt alls eller fall där de deklarationsskyldige anmäler avbrott i verksamheten.

Den nuvarande förseningsavgiften fungerar bäst i fråga om att främja deklarationer inom utsatt tid och med rätt innehåll när den deklarationsskyldige måste deklarera ett betydande belopp skatt som ska betalas. Det går emellertid inte att beakta orsaken till förseningen när avgiften påförs, och därför är det svårt att bestämma en avgift som drabbar rätt grupp och ligger på rätt nivå.

Förseningsavgiften justerades senaste gång när skattekontolagen ändrades 2013. Då sänktes den årliga ränta som ligger till grund för beräkning av förseningsavgiften från 20 till 15 procent. I yttrandena om den proposition (RP 76/2012 rd) som låg till grund för ändringen påpekades det särskilt att förseningsavgiften är sträng i förhållande till skatteförhöjningen och att det fanns vissa missförhållanden när det gäller att rätta deklarationer. Finansutskottet påpekar i sitt betänkande (FiUB 29/2012 rd) om propositionen att det när skattekontosystemet utvecklas också faller sig naturligt att övergripande granska hur stor förseningsavgiften ska vara och hur den fungerar.

Exempelvis har Sverige och Danmark gått in för en dröjsmålspåföljd som bestäms uteslutande utifrån förseningstiden och där det skattebelopp som ska betalas inte påverkar avgiftsbeloppet.

Den skattskyldige kan påföras skatteförhöjning i stället för en förseningsavgift, om periodskattedeklarationen har lämnats in väsentligt för sent. Situationer som omfattas av skatteförhöjningar är sådana där skatten har deklarerats väsentligen för sent och där Skatteförvaltningen ännu inte fastställt skatten efter det att deklarationen inkommit. Beslutet om förhöjning fattas separat i varje enskilt fall. När det gäller skatt som deklareras för sent påförs i regel inte skatteförhöjning utan förseningsavgift. I beskattningspraxis bestäms förhöjningar bara i exceptionella situationer vid försening.

Förseningsavgift kan inte påföras skattskyldiga som tillämpar den särskilda ordningen enligt mervärdesskattelagen för skattskyldiga som är eller inte är etablerade i unionen i fråga om radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster. Den särskilda ordningen omfattas inte av skattekontolagens räckvidd, och därför kan förseningsavgift inte påföras på grundval av försenad deklaration. Skatteförvaltningen kan påföra en sådan skattskyldig som använder sig av den särskilda ordningen och vars konsumtionsmedlemsstat är Finland skatteförhöjning enligt mervärdesskattelagen för försenad deklaration.

Skatteförhöjning

Det finns särskilda bestämmelser om skatteförhöjning för varje skatteslag, och inte heller grunderna för fastställande av förhöjning är enhetliga. Dessutom är uppbyggnaden och begreppen oenhetliga i bestämmelserna om skatteförhöjning för de olika skatteslagen.

Nivån på skatteförhöjningen beror på hur väsentlig försummelsen är och i grova fall på graden av den skattskyldiges oaktsamhet eller på uppsåtet. På författningsnivå begränsas myndighetens möjligheter till prövning när det gäller att påföra skatteförhöjning bara av de oklara begreppen och genom att de högsta tillåtna procenten eller beloppen på höjningen anges. Omfattande prövningsmån leder till bristande enhetlighet i tillämpningspraxis.

Internationellt sett är den högsta nivån på skatteförhöjningarna hög i lagstiftningen. I praktiken tillämpas dock de lagstadgande högstanivåerna på förhöjningarna knappt alls. Vid försummelser i syfte att undandra skatt är den högsta skatteförhöjningen i praktiken högst 100 procent av skattebeloppet i det enskilda fallet.

Skatteförvaltningen styr tillämpningspraxis med stöd av sin allmänna skyldighet att styra, men anvisningarna är inte bindande för förvaltningsdomstolarna. Skatteförvaltningen och förvaltningsdomstolarna tolkar bestämmelserna utifrån sina egna utgångspunkter, vilken kan bidra till att öka bristen på enhetlighet i tillämpningen. Eventuell jämkning av skatteförhöjningen sker efter bedömning i det enskilda fallet.

Årligen påförs i genomsnitt ca 37 000 separata skattskyldiga 155 000 skatteförhöjningar. I normala fall där skatt debiteras har omkring 14 500 skatteförhöjningar påförts årligen. Den

genomsnittliga förhöjningen är 11 procent av det debiterade skattebeloppet. Årligen fattas omkring 140 000 beslut om debitering enligt uppskattning. Den genomsnittliga skatteförhöjningen är 25 procent när skatten påförs enligt uppskattning. Antalet fall där det är fråga om exceptionellt grov vårdslöshet eller avsikt att undandra skatt uppgår årligen till cirka 500. I de fallen är den genomsnittliga förhöjningen 50 procent av beloppet på den debiterade skatten.

Bestämmelserna om skatteförhöjning har tagits fram i en omvärld där skatteförhöjning påförs och beräknas som tjänstearbete. Därför är reglerna illa anpassade till beskattning genom automation.

Försummelseavgifter

Den som underlåtit att lämna in en sammandragsdeklaration för mervärdesskatt kan enligt mervärdesskattelagen påföras en försummelseavgift på högst 1 700 euro. Det har ansetts att avgiften inte utgör ett tillräckligt incitament för de skattskyldiga att lämna in sammandragsuppgifter som fattas eller att rätta oriktiga uppgifter. I sådana fall föreligger det risk för att sådan gemenskapsintern försäljning eller tjänsteförsäljning som deklarerats med periodskattedeklaration i Finland eller sådan gemenskapsintern försäljning eller tjänsteförsäljning som felaktigt deklarerats med sammandragsdeklaration inte beskattas alls, eftersom det inte går att skicka jämförelseuppgifter till andra medlemsstater om saknade eller oriktiga sammandragsuppgifter.

Årligen lämnar i genomsnitt 22 600 personer in sammandragsdeklarationer och antalet deklarationer är i snitt 160 000. Omkring 38 procent av deklarationerna lämnas årligen in för sent. Skatteförvaltningen påför varje år cirka 2 700 försummelseavgifter för sammandragsdeklarationerna.

Tillsynen över återbäring till kommunerna sköts av tjänstemän. En del av kommunerna anmäler oriktiga uppgifter på blanketter eller ger in uppgifter efter den utsatta tiden, och därför kan det hända att de uppgifter som årligen anmäls till finansministeriet om beloppet av återbäringen till kommunerna inte stämmer. Problemet med tanke på tillsynen är att det inte nu går att påföra påföljdsavgifter för försenade och uteblivna anmälningar.

Lagen om beskattningsförfarande innehåller bestämmelser om en försummelseavgift som kan påföras den uppgiftsskyldige. I synnerhet beskattningen av personkunder bygger i stor utsträckning på uppgifter från utomstående, såsom betalaren. Allt eftersom uppgifter från utomstående blivit allt mer heltäckande har den skattskyldiges egen skyldighet att anmäla uppgifter kunnat minskas. Att förtryckta deklarationer införts och användningen av förhandsifyllda uppgifter utvidgats har inneburit att de skattskyldiga själva behöver göra allt mindre. Antingen behöver den skattskyldige inte alls vara i kontakt med Skatteförvaltningen eller så har behovet av kontakter minskat betydligt. För att förfarandet ska generera fördelar krävs det att uppgifterna från utomstående är riktiga och att de ges in i rätt tid och på rätt sätt. Förfarandet utvecklas alltjämt och den uppgiftsskyldiges roll kommer att bli allt större.

Årsdeklarationen bör ges in elektroniskt när antalet anställda är minst fem. Årligen har omkring 80—100 uppgiftsskyldiga lämnat in sina årsdeklarationer i pappersform trots att de borde ha lämnats elektroniskt.

En uppgiftsskyldig kan påföras försummelseavgift för en deklaration som lämnats på fel sätt först efter att denne blivit uppmanad att ge in deklarationen elektroniskt och låtit bli att följa uppmaningen. Med andra ord påförs ingen avgift om den uppgiftsskyldige följer uppmaningen och lämnar sin årsdeklaration för sent men på rätt sätt. Eftersom uppgifterna måste ges in för beskattningsberäkning i tid har Skatteförvaltningen inte alltid möjlighet att vänta på att uppgif-

terna lämnas på rätt sätt, utan uppgifterna måste matas in i databasen från pappersdeklarationen. Efter det finns det i praktiken inte längre någon anledning att påföra försummelseavgift även om uppgifterna lämnats på fel sätt. Som påföljd har avgiften således i sådana lägen inte kunnat användas för att främja e-deklaration.

Straffbestämmelser

De skatteslagsspecifika skatteförseelserna, såsom mervärdesskatteförseelse, premieskatteförseelse, förskottsuppbördsförseelse och socialskyddsavgiftsförseelse, anknyter till försummelse av deklarationsskyldighet eller till skyldigheter gentemot tredje man. En försummelse som berör tredje man är exempelvis betalarens skyldighet enligt lagen om förskottsuppbörd att ge betalningsmottagaren verifikation. Det rör sig inte om en skatteförseelse enligt strafflagen, som baseras på försummelse att betala skatt.

För att försummelserna ska kunna undersökas krävs det en polisanmälan. Skatteförvaltningen har i regel inte gjort polisanmälningar för skatteförseelser som gäller försummelse av deklarationsskyldighet. Behandlingen av förseelserna upptar alltför mycket av förundersöknings- och åtalsmyndigheternas samt domstolarnas resurser i förhållande till försummelsens ringa betydelse. I detta avseende anses lagstiftningen föråldrad och dessutom onödig med avseende på skattekontrollen. Vissa av de skatteslagsspecifika skatteförseelserna är sådana att det redan nu går att påföra skatteförhöjning som administrativ påföljd för dem. Regleringen motsvarar heller inte justitieministeriets mål att ersätta straffrättsliga straff för smärre förseelser med administrativa påföljdsavgifter (Reformprogram för rättsvården för åren 2013—2025).

4.2 Ändringsbeskattning

4.2.1 Förutsättningar för ändring av beskattningen

Ett av de största problemen med nuläget är att bestämmelserna om och förfarandena för ändringsbeskattning i fråga om de olika skatteslagen inte är enhetliga. De olika tidsfristerna för att verkställa beskattning, rätta beskattning och fastställa skatt i fråga om de olika skatteslagen leder i vissa fall till att samma ekonomiska transaktion behandlas på olika sätt i beskattningen. Typiskt sett framkommer detta i samband med beskattningsåtgärder efter en skattegranskning när odeklarerad försäljning inte beskattas i mervärdesbeskattningen eftersom tidsfristen gått ut, även om samma försäljning inom inkomstbeskattningen som skatterättelse kan anses vara skattepliktig inkomst. Däremot kan förskottsinnehållning som berott på användning av svart arbetskraft och gällt odeklarerat inkomstförvärvande emellertid debiteras inom samma tid som odeklarerad inkomst inom inkomstbeskattningen kan beskattas. Olika tidsfrister innebär också att indrivning av undandragen skatt som skadestånd i en straffprocess svårligen kan jämkas samman med rättelse till den skattskyldiges nackdel.

Förutsättningarna för rättelse av beskattningen och för fastställande av skatt i efterskott skiljer sig i dagens läge från varandra i fråga om de olika skatteslagen. För fastställande av skatt inom beskattningen på eget initiativ föreskrivs inga särskilda faktiska förutsättningar. I fråga om skatter som debiteras är förutsättningarna å ena sidan knutna till tiden, å andra sidan knutna till ärendets natur eller hurdan den skattskyldiges försummelse är eller till felen i Skatteförvaltningens förfarande.

Enligt de gällande bestämmelserna förlänger skattebedrägeri som den skattskyldige gör sig skyldig till inte tidsfristen för fastställande av skatt eller rättelse av beskattningen. Rättegångar som gäller skattebrott hålls i allmänna domstolar, och då är det exempelvis möjligt att yrka att ekonomisk vinst som är grundad på skattebedrägeri tilldöms skattetagaren som skadestånd.

De skattepåföljder som föreskrivs i skattelagarna kan i dagens läge inte alltid ens i fråga om den skattskyldige vars beskattning saken gäller användas i stället för krav på skadestånd när det gäller gärningsformerna för skatteundandragande som sker i form av skattebrott. Om en person som handlat i stället för ett aktiebolag döms för skattebrott, kan personen samtidigt dömas att i skadestånd betala skattetagaren ett belopp som motsvarar den undandragna skatten. Är personen då medellös kommer skadeståndet inte att kunna indrivas. Dessutom går det heller i allmänhet inte att driva in skatterna hos aktiebolaget, eftersom det inte längre efter det att tidsfristerna för verkställighet av beskattningen eller fastställande av skatt gått ut går att vidta relevanta beskattningsåtgärder mot bolaget.

Det finns också sådana skillnader i förfarande inom ändringsbeskattningen som kan motiveras med skatteslagens särdrag. Som exempel kan nämnas förbindelseförfarandet enligt mervärdesskattelagen, rättelser till följd av förändrade grunder enligt lagen om skatt på arv och gåva och den långa tidsfrist enligt lagen om överlåtelseskatt som gäller för en ansökan om skatteåterbäring när en fastighetsaffär hävs. Också dessa bestämmelser innehåller osamstämmiga tidsfrister och faktiska förutsättningar som lämpligen kan göras enhetliga.

4.2.2 Förfarande för sökande av ändring

Förfarandet för sökande av ändring är oenhetligt eftersom första instans när ändring söks i inkomstbeskattningen är skatterättelsenämnden, i mervärdesbeskattningen förvaltningsdomstolen och vid förskottsuppbörd Skatteförvaltningen. Detta leder till att ärenden som gäller ändringssökande för olika skatteslag i fråga om samma skatteperiod eller skatteår behandlas inom olika system för ändringssökande. Också tiderna för sökande av ändring varierar beroende på skatteslag.

Ur den skattskyldiges synvinkel är det övergripande systemet för ändringsbeskattning svåröverskådligt och splittrat, vilket kan försämra förutsättningarna för den skattskyldiges rättssäkerhet. I typfallet kommer problemen fram i situationer där en skattegranskning som gäller olika skatteslag genomförts i ett företag. Olika villkor gäller för de olika skatteslagen när det gäller att ingripa i ekonomiska transaktioner under en och samma tidsperiod. Behörigheten i fråga om ändringssökande är uppdelad på flera instanser, vilket innebär ökade kostnader för den skattskyldige när processandet kräver skrivelser till olika myndigheter och domstolar.

Den oenhetliga ordningen för ändringsbeskattning är en operativ och ekonomisk belastning för Skatteförvaltningen, eftersom myndigheten tvingats skapa ett separat informationssystem för ändringsbeskattning i fråga om varje skatteslag. Separata system kräver separata anvisningar, separata blanketter och annan infrastruktur, vilket leder till att kostnaderna flerdubblas.

Långa tidsfrister gäller för ändringsbeskattningen och således pågår också många skatteprocesser som gäller tidigare år och där det ofta är svårt att reda ut sakförhållandet. Skatteförvaltningen blir tvungen att upprätthålla skattetillämpningar som gäller långt tidigare skatteår, även om bara ett fåtal ärenden pågår inom ändringsbeskattningen för de åren.

Inom inkomstbeskattningen behandlas varje år omkring 80 000 begäranden om omprövning. Trots att tiden för sökande av ändring är fem år blir cirka 74 procent av begärandena anhängiga det år som beskattningen avslutas och de därpå följande två åren. För sammanslutningarnas del blir bara cirka 15 procent av omprövningsbegärandena anhängiga efter det tredje året. Också i en internationell jämförelse är tiderna för sökande av ändring i beskattningen exceptionellt långa i Finland.

Från domstolsväsendets synpunkt råder det oklarhet i fråga om rättegångens förhållande till förvaltningsförfarandet, processledningen i fråga om rättegången och parternas ställning när

det gäller de skatteslag där besvärshandläggningen kombinerats med myndighetens omprövningsförfarande (till överklagande bunden omprövning).

I fråga om de skatteslag där det inte finns något obligatoriskt omprövningsförfarande som föregår besvärsfasen får förvaltningsdomstolen också in ärenden där en behandling i förvaltningsdomstolen inte kan anses ändamålsenlig. Till dessa fall hör sådana ärenden av ringa intresse rent skattemässigt där inga oklara frågor ingår och fall där det är sannolikt att den skattskyldige nöjer sig med ett omprövningsbeslut utifrån beslutsmotiveringen. Även om beslut som gäller mervärdesbeskattning meddelas genom ett fallspecifikt förfarande är de beslut av Skatteförvaltningen som är föremål för ändringssökande inte alltid på det sättet klart och specifikt motiverade att det utgörar en tillräckligt tydlig grundval för domstolsbehandling. Detta beror på automationsgraden inom den beskattningen. Läget är en annat inom inkomstbeskattningen och andra skatteslag, där besvär föregås av ett obligatoriskt omprövningsförfarande, varvid det i besvärsfasen finns ett motiverat beslut i ett enskilt fall som är föremål för ändringssökande.

Syftet med förfarandet där skatterättelsenämnden anlitas är att skapa bättre förutsättningar att klarlägga den skattskyldiges och myndighetens meningsskiljaktigheter i en fråga innan besvärsfasen. Förfarandet har också till syfte minska antalet ärenden hos förvaltningsdomstolarna i förhållande till det till överklagande bundna omprövningsförfarandet, eftersom skatterättelsenämndens beslut ger den skattskyldige ytterligare en möjlighet att överväga om ändringssökande genom besvär behövs.

Något som också är problematiskt ur domstolsväsendets synvinkel är att ärenden som gäller samma ekonomiska transaktion kan vara anhängiga vid olika tidpunkter vid förvaltningsdomstolarna. I praktiken har det observerats att högsta förvaltningsdomstolen i allmänhet avgör ärenden inom besvärsprocesser som anknyter till debitering utifrån en skattegranskning först när besvär i fråga om alla skatteslag har inkommit.

Årligen får förvaltningsdomstolen in cirka 2 000 besvär som gäller inkomstbeskattning. Av besvären över skatterättelsenämndens beslut lämnas största delen, omkring två av tre, in inom tre månader från det att nämnden fattat beslut. Förvaltningsdomstolen får årligen cirka 400 besvär som gäller mervärdesbeskattning och omkring 200 besvär över förskottsuppbörden.

4.2.3 Grundbesvär

Möjligheten att anföra grundbesvär skiljer sig åt mellan de olika skatteslagen. Inom mervärdesbeskattningen, premiebeskattningen och lotteribeskattningen finns ingen möjlighet till grundbesvär, vilket beror på att de normala tiderna för att söka ändring i fråga om dessa skatter är kortare än tiden för att driva in skatten. Inte heller inom fastighetsbeskattningen är grundbesvär tillåtna. I fråga om andra skatter inom Skatteförvaltningens uppgiftsområde får grundbesvär anföras lika länge som skatten kan drivas in.

I praktiken hänför sig grundbesvär till situationer där den skattskyldige inte reagerat på beskattningsbeslutet inom den normala tiden för sökande av ändring. Typiskt sett är den tiden fem år eller så kan det vara fråga om en kortare tid på 60 dagar som räknas från delfåendet av beslutet. I de sistnämnda situationerna är det i allmänhet fråga om ett beskattningsbeslut som fattats i slutet av tidsfristen för skatterättelse eller fastställande av skatt eller om ett beskattningsbeslut som fattats när beskattningen ska verkställas på nytt. När den skattskyldige inte sökt ändring inom den utsatta tiden och skatten i regel går att driva in i fem år räknat från ingången av året efter debiteringsåret kan det hända att den skattskyldige reagerar först när skatten drivs in exempelvis vid utsökning.

Förvaltningsdomstolarna behandlar årligen några tiotal grundbesvär som gäller beskattning. Inga problem som beror på att möjligheten till grundbesvär saknas har observerats i fråga om de skatter som i dagens läge inte medger grundbesvär. Inte heller i fråga om punktskatter och bilskatten har det förekommit några anmärkningsvärda problem på grund av att möjligheten till grundbesvär saknas. I de situationer där skatten har fastställts enligt uppskattning och den skattskyldige reagerar på beslutet först när utsökningsåtgärder vidtas har skatt som uppenbarligen saknar grund i det enskilda fallet kunnat avlyftas i form av skattelättnad.

4.2.4 Prejudikatbesvär

Bestämmelserna om prejudikatbesvär trädde i kraft vid ingången av 2014. Även om de praktiska erfarenheterna ännu inte är särskilt omfattande motsvarar de målsättningen i samband med lagberedningen.

I november 2015 meddelade högsta förvaltningsdomstolen sitt första årsboksbeslut (HFD 2015:166) där besvär var anhängiga vid högsta förvaltningsdomstolen som prejudikatbesvär. Fallet gällde tillämpning av bestämmelsen om överlåtelse vid generationsväxling i lagen om skatt på arv och gåva. Ändringssökande var Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och den skattskyldige gav sitt samtycke till behandling av ärendet som prejudikatbesvär. Avgörandet träffades efter omröstning (3—2), vilket också det visar att frågan var oklar. Högsta förvaltningsdomstolens avgörande meddelades omkring ett år efter det att skatterättelsenämnden hade meddelat sitt avgörande.

Dessutom avslog högsta förvaltningsdomstolen i början av 2015 en ansökan om besvärstillstånd som gällde prejudikatbesvär. Den som sökte ändring var den skattskyldige, och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt hade samtyckt till behandling som prejudikatbesvär. För närvarande är en ansökan om besvärstillstånd som gäller prejudikatbesvär anhängig vid högsta förvaltningsdomstolen.

Utöver dessa tre fall har omkring tio tillståndsansökningar som gäller prejudikatbesvär väckts av skattskyldiga vid Skatteförvaltningen. Till dessa har Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt inte gett sitt samtycke. Det faktum att förfarandet kräver rättegångsparternas samtycke har fungerat väl. Dessutom håller en sådan praxis på att etableras som innebär att parterna förhandlar inofficiellt med varandra redan i ett tidigt skede av processen.

4.2.5 Beskattning som ska verkställas på nytt och ny behandling av ett ärende

Ändring av skattedebiteringen till följd av beskattning som verkställs på nytt eller ny behandling av ett annat ärende sker numera på ett sätt som skiljer sig från andra situationer där beskattningen ändras. De ändringar genomförs sinsemellan enhetligt som hänför sig till ändringar till följd av besvärsmyndighetens beslut, omrättelse av beskattningen, fastställande av skatt eller omprövning av beslut eller följdändringar.

Skillnaderna när beskattning verkställs på nytt och de andra ovan nämnda ändringarna görs är små i praktiken, men medför att separata kalkyleringssystem och förfaranden behöver finnas. Om beskattningen verkställs på nytt kan det hända att utsökning måste återkallas och utsökningsåtgärderna inledas på nytt efter det att skatten vid ny handläggning fastställts på nytt och är obetald.

Vid beskattning som verkställs på nytt är slutresultatet av ränteberäkningen i regel detsamma som när beskattning rättas. Ett undantag utgörs av ett läge där skattebeloppet stiger till följd av ändringen och den ursprungliga skatten helt eller delvis är obetald eller betalas för sent. Då löper det vid rättelse ränta på den obetalda ursprungliga skatten enligt den ursprungliga förfallo-

dagen och på tilläggsbeloppet enligt den nya förfallodagen. När beskattningen verkställs på nytt upphävs det tidigare beskattningsbeslutet och den ursprungliga skatten samt tilläggsbeloppet får en ny gemensam förfallodag. Ränta beräknas på hela beloppet enligt den nya förfallodagen i det nya beslutet. Detta innebär att den skattskyldige vid ny verkställighet när skattebetalningen försummat får ogrundad ränteförmån jämfört med en rättelse.

Det står inte att finna någon motivering avseende den skattskyldiges rättssäkerhet för att behandlingen skiljer sig åt i olika ändringssituationer. Det är heller inte alltid helt klart utifrån domstolens avgörande om det är fråga om beskattning som delvis verkställs på nytt eller någon annan ändring av debiteringen. Skillnaderna i förfarande ger också upphov till omfattande administrativt arbete och kostnader.

4.3 Skatteuppbörd och indrivning

4.3.1 Reglering av skatteuppbörd och indrivning

Att två olika förfarande för skatteuppbörd tillämpas parallellt är en följd av att skattekontot infördes i flera steg och av att Skatteförvaltningens informationssystem består av separata delar. Den samlade lagstiftningen om skatteuppbörd är svåröverskådlig och bestämmelserna delvis överlappande. Något som särskilt bidrar till den komplicerade uppbyggnaden är att de skatter som uppbärs med stöd av skattekontolagen avförs från skattekontot för återbäring och indrivning, och därefter tillämpas förfarandet enligt lagen om skatteuppbörd.

I annan lag finns bestämmelser om andra myndigheters verksamhet och då tillämpas förfarandena enligt lagen om skatteuppbörd. De bestämmelserna har inte till alla delar uppdaterats i samband med tidigare ändringar i lagen om skatteuppbörd.

4.3.2 Skattekonto

Skattekontoförfarandet gäller i dagens läge bara vissa skattskyldiga och bara en del av skatteuppbördsförfarandet. Måluppfyllelsen för skattekontoförfarandet har motsvarat förväntningarna när det beaktas i vilken utsträckning skattekontot nu tillämpas. Skattekontoförfarandet är etablerat i sin nuvarande form, och de skattskyldiga har lärt sig att använda det, vilket framgår av skattekontoprocessens höga automationsgrad och minskade kundkontakter. De skattskyldiga har tillgång till en elektronisk webbtjänst, Skattekonto, som huvudsakligen fungerar smidigt liksom även det bakomliggande skattekontosystemet. Tillfälliga störningar i webbtjänsten beror på problem med identifikationen eller i bankernas betalningsmaterial.

Skattekontolagen är emellertid detaljerad och systemorienterad. Den innehåller mycket bokföringsterminologi som gäller skattekontoförfarandet och som avviker från den övriga skattelagstiftningen.

När skattekontofel korrigeras behöver det ofta också göras rättelser i dröjsmålspåföljderna. De dröjsmålspåföljder som beror på fel i skattekontot har ofta förblivit oindrivna med stöd av den särskilda bestämmelsen i skattekontolagen om avstående från uppbörd av dröjsmålspåföljder. Det innebär att följderna av ett och samma fel har rättats utifrån två olika bestämmelser: felet med stöd av bestämmelsen om rättelse av fel och dröjsmålspåföljden till följd av felet med stöd av bestämmelsen om avstående från uppbörd. Bestämmelserna skiljer sig från varandra också i fråga om ändringssökande. Ett beslut om rättelse av fel får överklagas genom besvär, vilket inte gäller för beslut om avstående från uppbörd av dröjsmålspåföljder. Det har inte alltid varit klart vilken bestämmelse som ska tillämpas, och därför har tillämpningspraxis i fråga om rättelse i viss utsträckning kommit att vara oenhetlig.

Skattekontolagen innehåller bestämmelser om återkrav av felaktig kreditering. Det har också kunnat ske att återbäringar utanför skattekontot i vissa fall betalats in på fel konto eller annars utan grund. Skatteförvaltningen har i brist på uttryckliga bestämmelser försökt få de berörda att betala tillbaka ogrundade betalningar frivilligt och först i sista hand krävt tillbakabetalning inför domstol. För att få tydligare förfaranden vore det ändamålsenligt att kunna tillämpas samma beslutsprocess på återkrav av alla skatter. Årligen har något mer än 100 krediteringar återkrävts för att de betalats felaktigt till en skattskyldig eller felaktigt bokförts som betalning av en förpliktelse.

4.3.3 Betalning och återbäring av skatt

Den interna ordningen för betalning av skattebelopp enligt lagen om skatteuppbörd och skattekontolagen skiljer sig från ordningen i lagen om den ordning i vilken borgenärer ska få betalning. Den sistnämnda lagen tillämpas vid utsökning. Det innebär att ordningen för betalning av posterna inom ett skatteslag skiljer sig beroende på om det är fråga om den skatteskyldiges egen betalning eller medel från utsökning.

Oklarheten i fråga om ränteberäkningen på skattekontoskatter blir större av att skatteposter vid återbäring och uppbörd avförs från skattekontot, varvid också räntorna på skattekontoskatterna får samma beteckning och beräkningssätt som andra räntor på skatter enligt lagen om skatteuppbörd. I särskilda indrivningsfall ska också beaktas sådana bestämmelser utanför skattelagstiftningen som gäller räntebelopp och när räntan börjar och slutar löpa.

4.3.4 Skattekvittning och kvittning

Syftet med skattekvittning är att förhindra att skattskyldiga betalas skatteåterbäring om de har obetalda skatter. Dessutom effektiviserar kvittningen skatteindrivningen och förenklar de administrativa förfarandena.

Skattekvittning enligt de gällande bestämmelserna gäller bara användning av skatteåterbäring för att betala skatt och därmed är räckvidden snäv. Exempelvis täcker begreppet skatt inte in Skatteförvaltningens samtliga fordringar. Det ska vara ändamålsenligt att alla dessa fordringar ses som en helhet till exempel i det avseendet att skadestånd som döms ut i en skattebrottsprocess är en likadan fordran som skatt.

Riksdagens biträdande justitieombudsman ansåg i ett avgörande (882/4/01) att det inte hade skett något lagstridigt eller oriktigt förfarande inom Skatteförvaltningen när skatteåterbäring kvittas som betalning för en skadeståndsfordran. Förfarandet ansågs inte utgöra skattekvittning utan tolkades som en i lagstiftningen oreglerad civilrättslig kvittning där tvister bör avgöras genom talan inför allmän domstol. Biträdande justitieombudsmannen konstaterade att avsaknaden av rättsregler innebär att rättsläget i fråga om civilrättsliga kvittningar av skatteåterbäringar emellertid är otillfredsställande, i synnerhet eftersom rättsmedlen enligt lagen om skatteuppbörd inte kan bli tillämpliga. På grund av det avgörandet bör lagstiftningen enligt biträdande justitieombudsmannen mer exakt än i dagens läge ange hur de skattskyldigas fordringar på Skatteförvaltningen och Skatteförvaltningens fordringar på skattskyldiga kan kombineras.

Bestämmelserna om skattekvittning går inte att tillämpa på fordringar som offentligrättsliga fordringsägare, såsom Tullen, har. På sådana fall har tillämpats de privaträttsliga bestämmelserna om kvittning. Det rättsläge som avsaknaden av rättsliga bestämmelser ger upphov till har ansetts vara otillfredsställande. Biträdande justitieombudsmannen har i sina avgöranden 941/4/10 och 4167/4/10 ansett att kvittningsrätten i fråga om de oreglerade offentligrättsliga

fordringarna på många sätt varit oklar och att kvittningsrätt inte på det sätt som gäller för privaträttsliga rättsförhållanden kan komma i fråga utan stöd i lag.

I en revisionsberättelse från statens revisionsverk, ”Kvittning av skattefordringar” (18/2001), sägs det att de problem som förekommer i fråga om skattekvittning inom Skatteförvaltningen är tämligen små. Däremot förekommer det problem i fråga om hur den civilrättsliga kvittningen mellan statens ämbetsverk och inrättningar fungerar. Enligt revisionsberättelsen bör kvittning främjas när det gäller indrivning av statens fordringar. Lagstiftningen om kvittning bör utvecklas så, att på ett ändamålsenligt sätt kan sörjas för statens totala intresse.

Exempelvis punktskattelagen fick mer omfattande bestämmelser om kvittning 2014.

4.3.5 Indrivning av skatt

Indrivningsförfarandet är numera detsamma i fråga om alla skatter som Skatteförvaltningen uppbär. Skattekontoförpliktelser som förblivit obetalda avförs från skattekontot för indrivningsåtgärder. Efter avförandet syns förpliktelserna inte längre på skattekontot och kontoutdragen, och de kan inte längre betalas med skattekontoreferens. Dessutom blir den ränta som räknas ut utifrån betalningsfördröjning förseningsränta i stället för dröjsmålsränta. Det innebär att det kan vara svårt för den skattskyldige att få rätt uppfattning om beloppet på den obetalda skatten.

En kreditering på skattekontot används inte som betalning för en förpliktelse som är föremål för verkställighetsförbud eller förordnande om avbrott, men den bestämmelsen mister sin betydelse när förpliktelsen avförs från skattekontot – då blir kvittning som betalning för andra skatter möjlig i enlighet med lagen om skatteuppbörd. Förfarandet motsvarar således inte avsikten med verkställighetsförbud.

De som är ansvariga för skatt får i dagens läge inte del av sin betalningsskyldighet i tillräcklig utsträckning och dessutom är förutsättningarna otillräckliga för att de ska kunna reagera på eventuellt felaktiga beskattningsbeslut som deras ansvar baseras på. Också bestämmelsen i lagen om skatteuppbörd om ansvaret för delägare i dödsbon är oklar och kontroversiell. Att tillämpa den också på skatter som den avlidne efterlämnat leder till att dödsbodelägarens ansvar för den avlidnes inkomstskatter med stöd av ansvarsbestämmelsen i lagen om beskattningsförfarande begränsas till beloppet av boandelen, medan det i fråga om andra skatter är obegränsat. Lagen om skatteuppbörd innehåller heller inte några bestämmelser om dödsboets ansvar för den avlidnes skatt, även om ansvaret realiseras genom inträde i den avlidnes rättsställning när den juridiska formen i skattehänseende blivit ett dödsbo.

4.3.6 Sökande av ändring i skatteuppbörd och indrivning

Den primära instansen när det gäller att söka ändring inom skatteuppbörds- och skattekontoförfarandet är Skatteförvaltningen, vilket inte ligger i linje med det allmänna ändringssökandet i fråga om beskattning där den primära instansen är skatterättelsenämnden. Dessutom skiljer sig tidsfristerna för sådana begäranden om omprövning och besvär hos förvaltningsdomstolen som gäller skatteuppbörd från varandra i fråga om de olika besluten.

4.4 Apoteksavgift

Apoteksavgiften är en avgift av skattekaraktär som påförs utifrån omsättningen. De behöriga myndigheterna är Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet och regionförvaltningsverken, som inte har några andra motsvarande beskattningsrelaterade uppgifter. Påför-

ande och uppbörd av skatt ingår inte i dessa myndigheters kärnverksamhet, men ändå förutsätts de bl.a. ha ett informationssystem för uppgifterna.

Förfarandena för påförande av och tillsyn över betalningen av apoteksavgiften är föråldrade. Apoteksavgiftsförfarandet inbegriper många arbetsskeden som utförs som tjänstemannaarbete.

Förfarandet bör ses över och göras enhetligt med andra skatteförfaranden. Det faller sig lämpligt att i samband med översynen överföra regionsförvaltningsverkens och säkerhets- och utvecklingscentrets apoteksavgiftsrelaterade uppgifter till Skatteförvaltningen. Den myndigheten uppbär redan i dagens läge flera skatter som de skattskyldiga ska deklarera och betala självmant. En omsättningsbaserad apoteksskatt som betalas på eget initiativ lämpar sig väl för Skatteförvaltningens nuvarande processer.

En skattskyldig som driver apoteksverksamhet får i nuläget ingen helhetsbild av sin beskattning, eftersom apoteksavgiften inte betalas och deklareras till Skatteförvaltningen. Avgiften fastställs hösten året efter det år för vilket avgiften bestäms, dvs. med betydande fördröjning i förhållande till den omsättning utifrån vilken avgiften betalas.

Eftersom en apoteksavgift som beräknats utifrån apotekets årliga omsättning i en övergångssituation fördelas mellan den apotekare som slutar och den som tar vid kan den ena apotekarens apoteksavgift komma att påverkas av omsättningen av den apoteksverksamhet som den andra apotekaren driver med samma apotekstillstånd. Uträkning av avgiftsbeloppet i en situation med apotekarbyte kräver således rätt att få uppgifter om omsättningen av sådan apoteksverksamhet som en annan apotekare driver med samma apotekstillstånd.

Inga administrativa påföljder föreskrivs för försummelse av anmälningsskyldigheten för apoteksavgiften. Den som underlåter att fullgöra anmälningsskyldigheten ska enligt lagen straffas för apoteksavgiftsförseelse. Det straff som kan dömas ut är bötesstraff. Straffrättsliga påföljder för ringa försummelse av anmälningsskyldigheten är inte ändamålsenliga med tanke på en effektiv förvaltning.

5 Målsättning och de viktigaste förslagen

5.1 Beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

5.1.1 Regleringen av beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

Syftet med denna proposition är att strukturellt förenhetliga och förtydliga lagstiftningen om skatter som ska betalas på eget initiativ. Syftet kan nås genom att de allmänna förfarandebestämmelserna från olika skattelagar sammanförs i en enda lag. I skattelagarna kvarstår regleringen av de särskilda förfarandena för varje skatteslag. En enhetlig reglering och ökad transparens möjliggör effektivare verksamhet för Skatteförvaltningen, stärker de skattskyldigas rättsskydd och minskar deras administrativa börda. De nuvarande begreppen för de enskilda skatteslagen förenhetligas och uppdateras i samband med den strukturella reformen. I skattelagarna föreslås dessutom sådana ändringar som föranleds av den nya lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ samt vissa andra ändringar av teknisk natur.

Det föreslås att det stiftas en ny lag om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Den nya lagen är en allmän lag om förfarandet och motsvarar till sin struktur lagen om beskattningsförfarande. Till den del lagen om beskattningsförfarande och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ innehåller samstämmiga helheter, såsom prejudikatbesvär, ska bestämmelserna i första hand finnas i la-

gen om beskattningsförfarande. Samtidigt samlas och förenhetligas också de allmänna förfarandebestämmelserna om skatter som ska betalas på eget initiativ, t.ex. regleringen av skydd för berättigade förväntningar och regleringen av hörande.

Mervärdesskatt, förskottsinnehållning, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, försäkringspremieskatt, lotteriskatt, källskatt, källskatt på ränteinkomst, källskatt för löntagare och slutlig löneskatt är skatter som omfattas av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska också tillämpas på beskattningsförfarandet för apoteksskatt.

För att skapa större klarhet i och uppdatera lagstiftningen om arbetsgivares socialskyddsavgift föreslås en ny lag om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift. Den nya lagen ska ersätta lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift. Arbetsgivares socialskyddsavgift täckte tidigare både arbetsgivares folkpensionsavgift och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift. Lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift ändrades genom lag 935/2009 som trädde i kraft den 1 januari 2010 och som innebar att arbetsgivares folkpensionsavgift slopades. Efter lagändringen har som arbetsgivares socialskyddsavgift betalts endast arbetsgivares sjukförsäkringsavgift. I den nya lagen föreskrivs analogt med nuläget om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, och den föråldrade reglering som gäller folkpensionsavgiften upphävs. Till denna del är ändringarna av teknisk natur.

5.1.2 Deklaration och betalning av skatt

Elektronisk deklaration

Ökad elektronisk deklaration är ett syfte med denna proposition. En övergång till elektronisk deklaration gör det möjligt att fördela Skatteförvaltningens resurser effektivare än för närvarande eftersom graden av automatisering vid deklarationsförfarandet ökar och risken för fel i samband med förfarandet minskar från nuläget. Elektronisk deklaration stöder också det digitaliseringsmål för den offentliga förvaltningen som ingår i den framtidsöversikt som finansministeriet publicerade 2014. Deklaration som lämnas elektroniskt medför också en betydligt mindre administrativ börda för de skattskyldiga än deklaration som lämnas på papper.

Med sikte på de mål som nämns ovan föreslås det bestämmelser om obligatorisk elektronisk deklaration. De skattskyldiga ska för varje skatteperiod lämna uppgifter om skatten i en av Skatteförvaltningen fastställd skattedeklaration. När det gäller skatter inom tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska skattedeklarationen enligt förslaget lämnas elektroniskt.

Ändringen är möjlig eftersom metoderna för elektronisk deklaration i dag är tillgängliga för alla. Enligt förslaget ska Skatteförvaltningen dock av särskilda skäl få godkänna att skattedeklarationen lämnas på en pappersblankett. Som exempel på särskilda skäl kan nämnas situationer där det inte rimligen kan förutsättas att skattedeklaration lämnas elektroniskt, t.ex. när en fysisk person, ett dödsbo, en tillfällig arbetsgivare eller en utlänning inte har någon faktisk möjlighet att lämna skattedeklarationen elektroniskt.

Tidsfrister för deklaration och betalning

Ett syfte med propositionen är att förenhetliga tidsfristerna för skatter som ska betalas på eget initiativ, vilket förenklar förfarandet för både Skatteförvaltningen och de skattskyldiga.

Det föreslås att tidsfristerna för deklaration av sjöarbetsinkomst och för betalning av belopp som innehållits av sjöarbetsinkomst ändras så att de motsvarar tidsfristerna för deklaration och

betalning av andra arbetsgivarprestationer. Arbetsgivare som omfattas av månadsförfarandet och betalar sjöarbetsinkomst ska enligt förslaget deklarera och betala skatten för skatteperioden senast på den allmänna förfallodagen i den månad som följer på skatteperioden.

När det gäller köpare av ett nytt transportmedel enligt mervärdesskattelagen som inte är mervärdesskatteskyldiga för sin verksamhet i övrigt och inte enligt bilskattelagen ska betala bilskatt för transportmedlet föreslås det att förfarandet för deklaration och betalning ändras i överensstämmelse med det deklarations- och betalningsförfarande som i övrigt tillämpas på mervärdesskatt. Ändringen förtydligar och förenklar det nuvarande förfarandet och möjliggör likadan kontroll av deklaration och betalning som i fråga om andra skatter som ska betalas på eget initiativ.

Det föreslås att den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen på papper ändras så att den sammanfaller med den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen på elektronisk väg. Skattedeklarationen ska lämnas inom samma föreskrivna tid oavsett vilket deklarationssätt den skattskyldige använder.

Längre skatteperioder

Det föreslås att tillämpningsområdet för kalenderkvartalsförfarandet utvidgas bl.a. genom att de gränsvärden som berättigar till förfarandet höjs från de nuvarande gränsvärdena. Då blir det möjligt för allt fler skattskyldiga att välja ett förfarande där skatt inte behöver deklareras och betalas varje månad. Avsikten är att ändringen ska lätta på den administrativa bördan för små företag och effektivisera Skatteförvaltningens verksamhet genom att göra det möjligt att fördela kontrollresurserna på ett mer ändamålsenligt sätt än för närvarande.

Enligt förslaget ska en skattskyldig vid mervärdesbeskattningen vars omsättning enligt bokföringslagen eller motsvarande avkastning under ett kalenderår är högst 100 000 euro få välja ett kalenderkvartal som skatteperiod. Samma gränsvärde ska enligt förslaget gälla även arbetsgivare som regelbundet betalar lön och andra betalare än arbetsgivare som tillfälligt betalar lön.

För den administrativa enkelhetens skull föreslås det att tillämpningsområdet för det kalenderårsförfarande som tillämpas vid mervärdesbeskattningen utvidgas så att de som är berättigade till lättnad vid den nedre gränsen i regel ska få tillämpa kalenderårsförfarandet. En skattskyldig vars omsättning enligt bokföringslagen eller motsvarande avkastning under ett kalenderår är högst 30 000 euro ska enligt förslaget få välja ett kalenderår som skatteperiod.

Det föreslås att tillämpningsområdet för längre skatteperioder utvidgas också så att skatteperioderna för mervärdesskatt och arbetsgivarprestationer i fortsättningen inte ska vara bundna vid varandra. Exempelvis en skattskyldig vid mervärdesbeskattningen som också ska betala arbetsgivarprestationer ska få välja kalenderkvartalsförfarandet för mervärdesbeskattningen men tillämpa månadsförfarandet i fråga om arbetsgivarprestationerna.

Det föreslås att förfarandet görs mer flexibelt än för närvarande genom att valet av skatteperiod blir bindande för endast ett år i stället för tre kalenderår som för närvarande. De skattskyldiga kan då bättre än för närvarande beakta förändringarna i verksamheten. Ändringar som gäller skatteperioderna och kontroll av skatteperioderna utgör i fortsättningen automatiserade funktioner vid Skatteförvaltningen. Med tanke på Skatteförvaltningens verksamhet är den föreslagna kortare tidsfristen således trots allt tillräcklig för att förhindra ett oändamålsenligt förfarande där skatteperioderna ändras ofta.

Enligt förslaget är utgångspunkten att den skattskyldige har en månad som skatteperiod och att en längre skatteperiod tillämpas på ansökan, vilket skapar större klarhet i förfarandet. Även

förfarandet för att ändra skatteperioden görs mer flexibelt, och de skattskyldiga kan snabbare än för närvarande övergå till en kortare skatteperiod. Det här innebär bättre villkor för de skattskyldiga t.ex. i investeringssituationer.

Till skillnad från nuläget ska Skatteförvaltningen enligt förslaget ha rätt att bestämma att nya företag av kontrollorsaker i förekommande fall för en begränsad tid av högst ett år ska ha en skatteperiod som omfattar en kalendermånad. Bestämmelsen behövs för att förhindra missbruk i sådana fall där ett nytt företag är föremål för någon annan faktor som ökar den skattemässiga risken än försummelser i anslutning till beskattningen.

5.1.3 Rättelse av fel i skattedeklaration

Ett syfte med propositionen är att förenhetliga, förenkla och förtydliga förfarandet för rättelse av fel i skattedeklarationer som gäller skatter som ska betalas på eget initiativ. Revideringen av det samlade förfarandet för rättelse kommer att sänka de administrativa kostnaderna för såväl de skattskyldiga som Skatteförvaltningen.

Det föreslås bestämmelser om ett nytt förfarande för rättelse som gäller smärre fel. Förfarandet gäller fel av ringa ekonomisk betydelse. I fortsättningen behöver den skattskyldige inte hänföra rättelsen av ett sådant fel till den skatteperiod som felet gäller, utan ett litet fel kan åtgärdas genom att det skattebelopp eller andra uppgifter som deklareras för följande skatteperioder ändras på motsvarande sätt. Ett fel ska korrigeras utan ogrundat dröjsmål. Till skillnad från nuläget kan ett litet fel som är till fördel för den skattskyldige åtgärdas utan påföljder, t.ex. utan förseningsavgift.

För att missbruk ska kunna undvikas får Skatteförvaltningen enligt förslaget av särskilda skäl hänföra även rättelsen av ett fel som är av ringa ekonomisk betydelse till den berörda skatteperioden. Detta är möjligt t.ex. när av omständigheterna kan slutas sig till att den skattskyldige kommer att utnyttja det förenklade förfarandet för rättelse på ett svikligt sätt.

Enligt förslaget ska den skattskyldige i fortsättningen rätta andra fel i skattedeklarationen än fel som är av ringa ekonomisk betydelse genom att lämna en rättelsedeklaration för den skatteperiod som felet hänför sig till. För den administrativa enkelhetens skull föreslås samma förfarande i fråga om både fel som är till den skattskyldiges fördel och fel som är till den skattskyldiges nackdel. Särbehandlingen i fråga om fel som är till den skattskyldiges nackdel föreslås således bli slopad. Detta förbättrar de kontrolluppgifter som Skatteförvaltningen förfogar över.

I det nya förfarandet för rättelse slopas för den administrativa enkelhetens skull också förfarandet med att efter räkenskapsperioden ansöka om återbäring av mervärdesskatt. Eftersom det föreslås att ansökningarna om återbäring slopas, ska de skattskyldiga av kontrollorsaker i samband med rättelsedeklarationen uppge grunden för rättelsen. Förfarandet är formbundet och enkelt. Genom Skatteförvaltningens beslut föreskrivs det närmare om rättelseförfarandet, innehållet i skyldigheten att uppge grunden för rättelse samt om när ett fel ska betraktas som ringa.

Tidsfristen för rättelse av fel ska i princip vara densamma som den allmänna tidsfristen för fastställande av skatt. Den skattskyldige ska således rätta felet inom tre år från ingången av kalenderåret efter utgången av det kalenderår eller den räkenskapsperiod som omfattar den skatteperiod som rättelsen hänför sig till. Om ett fel som gäller förskottsinnehållning eller källskatt upptäcks först efter kalenderårets utgång, är det på samma sätt som för närvarande en förutsättning för rättelse av felet att anteckningarna i årsdeklarationen har rättats.

Tidsfristen för rättelse av fel blir i praktiken längre för de mervärdesskatteskyldiga vars räkenskapsperiod inte är ett kalenderår och vars skatteperiod är en kalendermånad. För närvarande ska rättelsen göras inom tre år från utgången av räkenskapsperioden. Tidsfristen för rättelse av förskottsinnehållning och källskatt som deklarerats till för högt belopp förkortas i sin tur från den nuvarande tidsfristen. För närvarande kan förskottsinnehållning och källskatt som deklarerats till för högt belopp rättas inom sex år från utgången av det år för vilket förskottsinnehållningen eller källskatten har deklarerats till för högt belopp. Även tidsfristen för rättelse av fel som gäller lotteriskatt och källskatt på ränteinkomst förkortas enligt förslaget från den nuvarande tiden fem år.

Det föreslås inga ändringar i de bestämmelser i lagen om förskottsinnehållning och lagen om källskatt på ränteinkomst som gäller rättelse av förskottsinnehållning som verkställts felaktigt respektive källskatt på ränteinkomst som tagits ut felaktigt och inte heller i motsvarande bestämmelser i lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift. Till denna del kvarstår nuläget oförändrat också i fråga om källskatt som tagits ut felaktigt.

5.1.4 Beskattning enligt uppskattning och rättelse av skatt som fastställts enligt uppskattning

Det föreslås att den uppmaning om skattedeklaration som Skatteförvaltningen sänder den skattskyldige alltid ska innehålla en uppskattning av skatten. I lagen föreslås också för alla skatter som omfattas av lagen om skatteförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ en gemensam bestämmelse som ska styra Skatteförvaltningens prövning. När skatt enligt uppskattning fastställs gäller det att beakta den skattskyldiges verksamhet samt tillgängliga jämförelseuppgifter och andra uppgifter.

Det föreslås också bestämmelser om ett nytt förfarande för avlyftande av beskattningen enligt uppskattning i sådana situationer där den skattskyldige lämnar skattedeklarationen för skatteperioden först efter det att beskattning enligt uppskattning redan har verkställts. Skatteförvaltningen ska då få avlyfta beskattningen enligt uppskattning och den påförda skatteförhöjningen samt betrakta deklarationen som en skattedeklaration som lämnats för sent.

Med anledning av en skattedeklaration som lämnats för sent ska den skattskyldige i regel åläggas att betala en förseningsavgift eller i särskilda fall påföras skatteförhöjning. Förseningsavgift ska påföras också när en skattskyldig lämnar en skattedeklaration enligt vilken den skattskyldige inte har haft någon verksamhet alls under skatteperioden.

Regleringen förpliktar inte Skatteförvaltningen att i alla situationer avlyfta beskattningen enligt uppskattning, utan Skatteförvaltningen har frihet att besluta om detta. I praktiken blir det dock i de flesta fall aktuellt att avlyfta beskattningen enligt uppskattning. Också i en situation där Skatteförvaltningen efter det att skattedeklarationen har inkommit upptäcker att skattedeklarationen visserligen kan stå som grund för beskattningen men att de uppgifter som den skattskyldige lämnat innehåller fel ska Skatteförvaltningen förfara på ett sätt som innebär att uppskattningen avlyfts och skattedeklarationen betraktas som en deklaration som lämnats för sent, varefter den fattar beslut om fastställande av skatt. Skatteförvaltningen ska däremot inte avlyfta beskattningen enligt uppskattning om Skatteförvaltningen på grund av en otillförlitlig skattedeklaration inte alls godkänner en skatt som grundar sig på den skattskyldiges skattedeklaration i stället för den skatt som fastställts enligt uppskattning. I sådana fall ska den skattskyldiges skattedeklaration behandlas i ett omprövningsförfarande.

En skattskyldig vars beskattning enligt uppskattning avlyfts utifrån den skattskyldiges skattedeklaration har inte något behov av rättsskydd, eftersom beskattningen baserar sig på den skattedeklaration som den skattskyldige lämnat för sent. Undanröjande av ett beslut om beskattning enligt uppskattning ska därför inte få överklagas.

5.1.5 Återbäring till utlänningar, diplomatåterbäring och återbäring av källskatt

Det föreslås att skyldigheten att sända en faktura i samband med ansökningar om återbäring till diplomater och utlänningar slopas. Målet är att förenhetliga ansökningsförfarandena, effektivisera behandlingen av ansökningarna och utöka automatiseringen genom att slopa tjänstemännens arbetskrävande genomgång av kvitton. En övergång till skyldighet att sända fakturor efter prövning motsvarar nuläget inom skattekontrollen bl.a. när det gäller kontrollen av skatter som ska betalas på eget initiativ. Skatteförvaltningen ska begära tilläggsutredning i förekommande fall.

När det gäller återbäringar till utlänningar ska en formbunden ansökan användas både när det gäller sökande som är stationerade i en annan medlemsstat i gemenskapen och när det gäller sökande som inte är stationerade i gemenskapen. Kontrollen bygger då förutom på uppgifterna i ansökningarna också på effektiva riskhanteringsmetoder.

I fortsättningen ska skattskyldiga som ansöker om återbäring av källskatt göra sin ansökan om återbäring på en blankett som fastställts av Skatteförvaltningen. Den tvingande karaktären genomförs genom lagstiftningsåtgärder. Målet är att förenhetliga och automatisera förfarandet. Genom automatisering säkerställs det att ansökningarna är korrekta, vilket innebär att tjänstemännen vanligtvis inte längre behöver kontrollera om ansökningarna är bristfälliga. Det här frigör resurser för en mer genomslagskraftig skattekontroll och för föregripande styrning och vägledning.

5.1.6 Utomståendes skyldighet att lämna uppgifter

I syfte att göra regleringen mer enhetlig och överskådlig föreslås det att regleringen av utomståendes skyldighet att lämna uppgifter om skatter som ska betalas på eget initiativ samlas i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. När det gäller den gemensamma regleringen hänvisas det i bestämmelserna till den reglering som enligt lagen om beskattningsförfarande gäller i fråga om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter. I bestämmelserna samlas dessutom specialreglering som gäller utomståendes skyldighet att lämna uppgifter om skatter som ska betalas på eget initiativ.

För en enhetlig beskattning föreslås det att den reglering som enligt lagen om beskattningsförfarande gäller utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter ska tillämpas på alla skatteslag som omfattas av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Detta utvidgar delvis utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter om mervärdesskatt, försäkringspremieskatt och lotteriskatt. Utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter ska också tillämpas på den nya apoteksskatten.

Regleringen av utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter utvidgar i praktiken inte förfarandet i fråga om mervärdesskatt och försäkringspremieskatt, eftersom den allmänna skyldigheten att lämna uppgifter gäller främst årsdeklarationsförfarandet för den som gör en betalning som omfattas av förskottsinnehållning, källskatt, källskatt på löneinkomst, slutlig löneskatt eller källskatt på ränteinkomst.

5.1.7 Regleringen av beslut som Skatteförvaltningen meddelar

Det föreslås att bestämmelserna om meddelande och delgivning av beslut som gäller skatter som ska betalas på egen hand sammanförs och förenhetligas. I lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs det om Skatteförvaltningens skyldighet att meddela den skattskyldige ett beslut utan särskild begäran. En explicit bestäm-

melse skapar klarhet i rättsläget och förenhetligar förfarandet mellan olika skatteslag. Dessutom föreskrivs det att den som är skyldig att lämna uppgifter ska meddelas ett beslut, om denne trots Skatteförvaltningens uppmaning vägrar lämna uppgifter som omfattas av utomståendes skyldighet att lämna uppgifter.

I den nya lagen samlas också skattelagarnas nuvarande bestämmelser om Skatteförvaltningens skyldighet att meddela beslut på den skattskyldiges begäran. Skatteförvaltningen ska meddela ett beslut på den skattskyldiges begäran bl.a. när villkoren för att tillämpa en längre skatteperiod inte är uppfyllda. Skatteförvaltningen ska meddela ett beslut på begäran av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, om enheten anser att en skattskyldig bör påföras skatt, dröjsmålspåföljd eller någon annan påföljd.

I lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs på ett enhetligt sätt om hur beslutet ska delges den skattskyldige. Som ett nytt förfarande föreskrivs bevislig delgivning till samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar. Beslut om förseningsavgift delges enligt förslaget på elektronisk väg genom ett sammandrag som avses i lagen om skatteuppbörd och som motsvarar det nuvarande skattekontoutdraget. Som ett nytt förfarande föreskrivs att även beslut om avlyftande av beskattning enligt uppskattning ska delges genom ett sammandrag.

5.1.8 Särskilda förfarandebestämmelser

Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ avses innehålla bestämmelser om såväl polisens som regionförvaltningsmyndighetens handräckning till skattemyndigheterna och de myndigheter hos vilka ändring söks i fråga om alla skatteslag. Det föreslås att regionförvaltningsmyndighetens rätt enligt mervärdesskattelagen att sätta ut vite slopas som obehövlig.

Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreslås också innehålla gemensamma bestämmelser om bokföring och anteckningar. Där föreslås också en allmän bestämmelse om förvaring av verifikationer. Det är dock ändamålsenligt att låta den specialreglering som gäller förvaring av verifikationer i fråga om mervärdesskatt kvarstå i mervärdesskattelagen.

I lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreslås explicita bestämmelser om förstörda handlingar och utfärdande av intyg över att handlingar har tagits emot. Också dessa bestämmelser gäller i fråga om alla skatteslag. Att handlingar förstörs är osannolikare i dag än tidigare då beskattningen till största delen grundade sig på de beskattningshandlingar i pappersformat som förvarades i skattebyråernas arkiv. I dag digitaliserar Skatteförvaltningen inkomna handlingar inom nästan alla skatteslag. Bestämmelsen om förstörda handlingar behövs trots allt, eftersom den gäller även elektroniska handlingar och handlingar som förstörs i samband med elektronisk dataöverföring.

5.1.9 Påföljdsavgifter

Förseningsavgift

Med tanke på ett effektivt inflöde av skatt är det viktigt att de skattskyldiga fullgör deklarationsskyldigheten, dvs. lämnar en deklaration med rätt innehåll i rätt tid. Fullgörande av deklarationsskyldigheten är också en förutsättning för att redovisningarna till skattetagarna ska kunna göras vid rätt tidpunkt. Påföljderna vid försummelse av deklarationsskyldigheten bör stå i rätt proportion till hur allvarlig försummelsen är. Ur ett administrativt effektivitetsper-

spektiv bör påföljderna främja inflödet av skatteinkomster vid rätt tidpunkt så att påföljdssystemet medför så lite administrativa kostnader som möjligt.

Ett syfte med propositionen är att ge förseningsavgiften bättre genomslagskraft genom att ändra dess fördelning och nivå. Målet är då att riktiga deklarationsuppgifter ska komma in i så god tid som möjligt på ett administrativt effektivt sätt. Avsikten är också att uppmuntra de skattskyldiga till att rätta fel på eget initiativ.

Det föreslås att den nuvarande förseningsavgiften revideras. Förseningsavgift ska alltjämt påföras när en skattskyldig på eget initiativ lämnar sin skattedeklaration för sent. Förseningsavgiftens struktur ändras enligt förslaget så att sanktioneringen när skatteperiodens första deklaration lämnas för sent och sanktioneringen i fråga om rättelser av deklarationen differentieras. Förseningsavgiften ska till skillnad från nuläget i regel bestämmas endast utifrån förseningstiden. På samma sätt som för närvarande ska förseningsavgiften påföras enligt skatteperiod.

När den första deklarationen för skatteperioden lämnas för sent påförs enligt förslaget en förseningsavgift endast på basis av förseningstiden, om skattedeklarationen lämnas högst 45 dagar efter den föreskrivna inlämningsdagen. Förseningsavgiften är 3 euro för varje förseningsdag och kan vara högst 135 euro.

Eftersom förseningsavgiften ökar enligt förseningstidens längd, är det alltid fördelaktigt för den skattskyldige att lämna deklarationen så tidigt som möjligt. På samma sätt som för närvarande kommer en förseningsavgift att påföras också i det fallet att ingen skatt ska betalas. För att främja den administrativa effektiviteten kommer förseningsavgiften också då, till skillnad från nuläget, att bestämmas enligt huvudregeln. Förseningsavgift på basis av tidens gång kommer i praktiken att påföras för den tid som föregår de betalningar som gäller beskattningarna enligt uppskattning. En minskning av det nuvarande antalet beskattningar enligt uppskattning främjar den administrativa effektiviteten betydligt.

Om den första skattedeklarationen för skatteperioden lämnas mer än 45 dagar för sent ökas förseningsavgiften på 135 euro med 2 procent av det skattebelopp som deklarerats för sent. Om skatt inte ska betalas är förseningsavgiften då 135 euro.

Till skillnad från nuläget ska ingen förseningsavgift påföras, om uppgifterna i skattedeklarationen rättas högst 45 dagar efter den sista inlämningsdagen. Fel kan således rättas under denna tid utan påföljder. En sådan ändring kommer att främja en enklare administration.

Om den skattskyldige lämnar en rättelsedeklaration efter mer än 45 dagar efter den föreskrivna tiden, påverkas förseningsavgiften på samma sätt som för närvarande av det skattebelopp som försummelsen gäller. Som förseningsavgift påförs 2 procent av den skatt som deklarerats för sent. Påföljden ligger då på samma nivå som i fråga om långvarig försummelse av den första deklarationen.

En förseningsavgift som bestäms utifrån skattebeloppet behövs för att det ska gå att undvika långvariga ogrundade försummelser. I praktiken kan sådana försummelser jämställas med försummelser för vilka skatteförhöjning påförs.

För den förseningsavgift som beräknas utifrån skattebeloppet ska det på samma sätt som för närvarande finnas ett maximibelopp. Förseningsavgift påförs enligt förslaget till högst 15 000 euro per skatteslag och per skatteperiod. Eftersom maximibeloppet beräknas per skatteperiod spelar det inte längre någon roll om det skattebelopp som deklarerats för sent för skatteperioden deklareras med en deklaration eller flera. Det innebär att påföljden lindras något och fördelas mera jämlikt på olika felsituationer än för närvarande.

Förseningsavgift ska på samma sätt som för närvarande påföras för varje skatteslag. Till skillnad från skatteslagsspecificeringen ska arbetsgivarprestationer behandlas som en helhet när förseningsavgift påförs. Förskottsinnehållning, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och källskatt får deklareras utifrån samma prestation. Det föreslås därför att dessa skatteslag behandlas som ett enda skatteslag när förseningsavgiften påförs.

Förslaget innebär på det hela taget en lindrigare sanktionering när det gäller lämnande och rättelse av skattedeklarationen på eget initiativ. Den avgift som bestäms på basis av skattebeloppet vid 45 dagars förseningar kommer att vara på samma nivå som den nuvarande förseningsavgiften. Vid längre förseningar blir påföljden lindrigare än för närvarande. Sanktionsmodellen kommer att utgöra ett bättre incitament för de skattskyldiga att lämna in riktiga beskattningsuppgifter på eget initiativ.

Också för närvarande är de belopp som ska rättas till största delen små, men rättelse av förseningsavgifterna kan trots det medföra extra utredningsarbete för Skatteförvaltningen. Den föreslagna modellen för förseningsavgiften främjar också den administrativa effektiviteten, eftersom förseningsavgift inte ska påföras på basis av rättelsedeklaration vid korta förseningar. Också möjligheten att utan förseningsavgift rätta smärre fel under hela rättelsetiden innebär en viktig reform med tanke på den administrativa effektiviteten.

För att förhindra missbruk ska Skatteförvaltningen från fall till fall få påföra skatteförhöjning i stället för förseningsavgift. Den lindrigare förseningsavgiften innebär således inte någon möjlighet att avsiktligt eller regelbundet försumma att lämna korrekta deklarationsuppgifter i rätt tid.

Med sikte på en enkel administration ska förseningsavgift till skillnad från nuläget inte behöva påföras om inlämnandet av skattedeklarationen försenas på grund av en för Skatteförvaltningen på förhand känd störning i ett allmänt datanät eller en allmän störning i Skatteförvaltningens elektroniska service. Förseningsavgift ska inte heller påföras om den skattskyldige av särskilda skäl påförs skatteförhöjning med anledning av förseningen.

En förseningsavgift som påförs automatiskt ska inte behöva tas ut, om inlämnandet av skattedeklarationen har fördröjts av orsaker som inte beror på den skattskyldige eller av någon annan särskild orsak.

Förfarandet för sökande av ändring i anslutning till förseningsavgiften revideras enligt förslaget så att tiden för att söka ändring i ett beslut om förseningsavgift bestäms enligt den berörda skatteperioden, alltså inte som för närvarande från det att beslutet fattades eller från delgivningen av beslutet. Tiden för sökande av ändring som gäller förseningsavgiften ska således beräknas på motsvarande sätt som tiden för sökande av ändring som gäller skatten och skatteförhöjningen för den berörda skatteperioden.

Tillämpningsområdet för förseningsavgiften utvidgas tidigast vid ingången av 2019 till att omfatta skattedeklarationer som lämnats via den särskilda ordning för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som avses i 12 a kap. i mervärdesskattelagen. Förseningsavgift kan inte före det tillämpas i den särskilda ordningen för mervärdesbeskattning. Av tekniska skäl kan vid Skatteförvaltningen inte till det nya programmet överföras kontrollen av skattedeklarationer som lämnats via den särskilda ordningen samtidigt som överförs andra skatter som ska betalas på eget initiativ. Under övergångsperioden kan de skattskyldiga som använder den särskilda ordningen för en försenad skattedeklaration påföras en skatteförhöjning.

Skatteförhöjning

I propositionen föreslås det att påföljderna vid försummelse att deklarera alla i lagförslaget avsedda skatter som ska betalas på eget initiativ förenhetligas så att det på dem tillämpas en skatteförhöjning som påförs på enhetliga grunder. Ett syfte med förslaget är att främja den administrativa effektiviteten genom att förenkla den nuvarande skatteförhöjningen genom att minska prövningen i anslutning till påförandet av förhöjningen samt genom att skapa större klarhet i skatteförhöjningens struktur. Ett ytterligare syfte är att förbättra skatteförhöjningens förutsebarhet och därmed den skattskyldiges rättsskydd.

Tillämpningsområdet för skatteförhöjning och förseningsavgift ändras inte. Skatteförhöjning ska så som för närvarande påföras i samband med att skatten fastställs när den skattskyldige har försummat sin deklarationsskyldighet genom att underlåta att lämna en skattedeklaration eller genom att lämna en skattedeklaration eller andra uppgifter eller handlingar med brister eller fel.

Skatteförhöjning ses för närvarande som en administrativ påföljdsavgift med straffkaraktär som kan hindra att åtal för skattebedrägeri prövas i straffrättsligt förfarande. Förslaget ändrar inte skatteförhöjningens karaktär av straff.

Skatteförhöjningens belopp kommer huvudsakligen att basera sig på hur allvarlig försummelsen är ekonomiskt sett.

Skatteförhöjningen ska vara 10 procent av den skatt som den skattskyldige ska betala. Det är meningen att ändringen ska medföra att den grundnivå som i lagen anges för skatteförhöjningen ska motsvara nivån enligt dagens beskattningspraxis.

Om deklarationsskyldigheten har försummats upprepade gånger eller den skattskyldiges agerande tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen, ska skatteförhöjningen vara minst 15 procent och högst 50 procent. I dessa fall ska skatteförhöjningen vara större än enligt grundnivån, eftersom försummelsen ses som mera klandervärd än normalt. Bedömningen av klandervärdheten utgår från omständigheter som framgår av försummelsen och som kan konstateras utan att graden av oaktsamhet eller uppsåtet vid gärningen egentligen bedöms.

Om skatten fastställs enligt uppskattning blir skatteförhöjningen 25 procent. Också när det gäller beskattning enligt uppskattning motsvarar den föreslagna nivån på skatteförhöjningen nuvarande beskattningspraxis. Beskattning verkställs enligt uppskattning t.ex. när den skattskyldige inte ens trots uppmaning har lämnat en skattedeklaration till Skatteförvaltningen. Den skattskyldige ska senare kunna bli fri från skatteförhöjningen av beskattningen enligt uppskattning genom att lämna en skattedeklaration som kan anses vara tillförlitlig på ett sådant sätt att Skatteförvaltningen kan avlyfta beskattningen enligt uppskattning. Då avlyfts också den skatteförhöjning som påförts i samband med beskattningen enligt uppskattning och deklarationen betraktas som en skattedeklaration som lämnats för sent, vilket innebär att den skattskyldige i regel åläggs att betala en förseningsavgift.

Skatteförhöjningen ska undantagsvis vara 3 procent, om det aktuella ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart. Med ett ärende som lämnar rum för tolkning och är oklart avses detsamma som har avsetts med dessa begrepp inom tillämpningspraxis för bestämmelsen om skydd för berättigade förväntningar. Skatteförhöjningen ska vara 3 procent också när en skatteförhöjning på 10 procent av andra särskilda skäl ska anses vara oskälig.

Skatteförhöjning ska få påföras också i situationer där den skattskyldige försöker undgå skatteförhöjning genom att lämna skattedeklarationen eller rätta skattebeloppet först när skattegranskningsåtgärder mot den skattskyldige har inletts. Skatteförhöjning ska få påföras i stället för förseningsavgift också när den skattskyldige upprepade gånger rättar den skattedeklaration som lämnats i tid uppenbarligen i syfte att undgå förseningsavgift eller bli befriad från skatteförhöjning.

På samma sätt som för närvarande ska skatteförhöjning inte behöva påföras om försummelsen är ringa eller den skattskyldige visar att det finns en giltig orsak till försummelsen. Exempelvis sjukdom eller force majeure kan anses vara giltiga orsaker.

Försummelseavgifter

Genom propositionen föreslås mer enhetlighet och förenklingar när det gäller påföljderna för försummelse av skyldigheter i fråga om de olika skatteslagen. I fråga om vissa försummelser eftersträvas bättre genomslag. Den separata bestämmelsen om sammandragsdeklaration inom mervärdesbeskattningen föreslås bli upphävd. Som sanktion för försummelse av sammandragsdeklaration föreslås en försummelseavgift enligt lagen om beskattningsförfarande. Förslaget förenhetligar sanktionsnivån när det gäller försummelse av sammandragsdeklaration och försummelse av utomståendes skyldighet att lämna uppgifter. Försummelseavgiften kan enligt förslaget uppgå till högst 15 000 euro i stället för nuvarande 1 700 euro. Försummelseavgift ska få påföras vid både försening och försummelse av sammandragsdeklarationen, liksom för närvarande. Den höjda sanktionsnivån kan också främja sanktionens genomslagskraft.

Det föreslås att bestämmelserna om försummelseavgift i lagen om beskattningsförfarande ändras så att försummelseavgift ska få påföras utan att den uppgiftsskyldige uppmanas lämna uppgifter på det sätt som Skatteförvaltningen bestämmer. Skatteförvaltningen ska få påföra en försummelseavgift, om den uppgiftsskyldige lämnar uppgifterna i årsdeklarationen i felaktig form, dvs. på något annat sätt än vad som anges i lag eller i Skatteförvaltningens lagbaserade beslut. Ett exempel på en sådan situation är att årsdeklarationen lämnas på papper trots att det har bestämts att den ska lämnas på elektronisk väg. Innan försummelseavgiften påförs ska Skatteförvaltningen fortfarande ge den uppgiftsskyldige tillfälle att bli hörd med anledning av försummelsen. Den uppgiftsskyldige kan då lägga fram en utredning över orsakerna till försummelsen.

I den nya lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs det om en ny försummelseavgift på högst 5 000 euro. Bestämmelsen ersätter de bestämmelser om skatteförseelser för olika skatteslag som nu finns i olika lagar som gäller skatter som ska betalas på eget initiativ. Med anledning av försummelser där straffet för närvarande är böter behöver således inte längre inledas domstolsbehandlingar som ofta är oproportionerligt tungrodda i förhållande till sakens natur. Vidare föreslås det att försummelseavgift ska påföras om en kommun försummar sin skyldighet enligt mervärdesskattelagen att uppge de sammanlagda skatteåterbäringarna eller de sammanlagda återbäringarna av kalkylerad skatt. Det föreslås inte några ändringar av paragrafen om skatteförseelse i 29 kap. i strafflagen.

Den skattskyldige ska höras innan försummelseavgiften påförs. För att en försummelseavgift ska kunna påföras förutsätts det att den skattskyldige trots Skatteförvaltningens uppmaning inte rättar till sin försummelse på tillbörligt sätt och i rätt tid.

5.2 Ändringsbeskattning och sökande av ändring

5.2.1 Förutsättningar för ändring av beskattningen

Rättelse av beskattningen, fastställande av skatt och rättelse av beslut till den skattskyldiges fördel

Det föreslås en enhetligare reglering som gäller när beskattningen enligt olika skatteslag ändras till den skattskyldiges fördel. När Skatteförvaltningen upptäcker ett fel i beskattningen av en skattskyldig ska den rätta beskattningen till den skattskyldiges fördel oavsett felets art eller vem som orsakat felet. Beskattningen får rättas till den skattskyldiges fördel oberoende av om felet har skett i den skattskyldiges deklaration, i Skatteförvaltningens beslut eller i någon annan situation. Rättelsen kan gälla sak-, skriv- och räknefel samt andra tydliga fel. Beskattningen ska inte få rättas, om saken har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär.

Det föreslås inte några ändringar som gäller förutsättningarna för rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel när det gäller skatter som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarande. På samma sätt som för närvarande ska Skatteförvaltningen alltid rätta beskattningen med stöd av lagen om beskattningsförfarande så snart den upptäckt ett fel. Motsvarande förfarande föreslås för arvs- och gåvobeskattningen, överlåtelsebeskattningen och fastighetsbeskattningen. Den föreslagna regleringen förtydligar nuläget i fråga om mervärdesbeskattningen och andra skatter som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ så att de fel som upptäcks kan rättas på initiativ från myndigheten genom att skatten fastställs till rätt belopp i alla situationer oberoende av om Skatteförvaltningen har fattat ett beslut i ärendet eller inte.

Beskattningen ska få rättas, skatt ska få fastställas eller ett beslut ska få rättas till den skattskyldiges fördel inom en allmän tidsfrist på tre år. Utöver detta ska beskattningen få ändras till den skattskyldiges fördel i situationer där Skatteförvaltningen med stöd av bestämmelserna om längre tidsfrister riktar kontrollåtgärder mot den skattskyldige och Skatteförvaltningen i ett ärende som hänför sig till kontrollverksamheten upptäcker ett fel till den skattskyldiges nackdel. För en ändring till den skattskyldiges fördel krävs det enligt förslaget att en kontrollåtgärd som inletts av Skatteförvaltningen är aktuell, t.ex. skattegranskning eller någon annan snävare kontrollåtgärd. Beslutet om att inleda en sådan kontrollåtgärd ska alltid fattas av Skatteförvaltningen, liksom för närvarande.

Den längre tidsfristen för ändring till den skattskyldiges fördel kan anses vara motiverad eftersom en kontrollåtgärd redan i sig ofta leder till att beskattningen ändras till den skattskyldiges nackdel. Med hänsyn till jämlikhetsfaktorer är det motiverat att de fel som myndigheten upptäcker i ett ärende som hänför sig till kontrollverksamheten rättas till den skattskyldiges fördel, även om den sak som är föremål för kontrollåtgärden inte ändras till den skattskyldiges nackdel. På samma sätt som för närvarande är det således också möjligt att kontrollåtgärden medför bara sådana ändringar som är till fördel för den skattskyldige. Beskattningen för en annan skattskyldig än den som är föremål för en kontrollåtgärd ska, liksom för närvarande, få ändras till fördel eller nackdel som en följdändring när villkoren för detta är uppfyllda.

Rättelse av beskattningen, fastställande av skatt och rättelse av beslut till den skattskyldiges nackdel

En enhetligare reglering föreslås också när det gäller rättelse av beskattningen, fastställande av skatt och rättelse av beslut till den skattskyldiges nackdel. I lagen om beskattningsförfarande, lagen om skatt på arv och gåva, lagen om överlåtelseskatt och i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreslås det, med hänsyn till särdragen

hos de olika skatteslagen, enhetliga bestämmelser om de situationer där den verkställda beskattningen eller något annat beskattningsbeslut får ändras till den skattskyldiges nackdel eller skatt annars får fastställas.

Huvudregeln är att beskattningen ska få rättas, skatt ska få fastställas eller ett beslut ska få rättas inom den föreskrivna tiden i princip oavsett felets art eller grund. Ändring ska dock inte få göras och skatt ska inte få fastställas, om Skatteförvaltningen har utrett och uttryckligen avgjort ärendet antingen genom att meddela ett beslut eller genom att inte meddela något beslut. Tillämpning av principen om bestående förvaltningsbeslut förutsätter dock att den myndighet som träffat avgörandet har haft tillgång till korrekta och tillräckliga uppgifter för att kunna avgöra saken. Det föreskrivs därför särskilt att beskattningen trots allt ska få ändras, om avgörandet i ärendet har baserat sig på en felaktig eller bristfällig utredning eller om det i ärendet har framkommit en sådan ny utredning som kunde ha inverkat på avgörandet i ärendet. Även skrivfel, räknefel och något annat därmed jämförbart fel ska få rättas. På samma sätt som för närvarande utgör bestämmelserna om skydd för berättigade förväntningar i vissa situationer ett hinder för att ändra beskattningen.

Det att ärendet uttryckligen har avgjorts innebär i praktiken att ärendet har avgjorts utifrån de uppgifter som den skattskyldige har lämnat och som Skatteförvaltningen har utrett. Som tolkningshjälp används den rättspraxis som gäller skydd för berättigade förväntningar inom beskattningen. Högsta förvaltningsdomstolen har i flera av sina avgöranden ansett att ett tidigare ställningstagande av en myndighet i samma ärende kan ge upphov till skydd för berättigade förväntningar för ett senare avgörande bara om det handlar om ett uttryckligt ställningstagande till just ett sådant ärende som det handlar om i det aktuella fallet. Ett uttryckligt ställningstagande förutsätter i praktiken att Skatteförvaltningen har utrett och därmed avgjort ärendet.

Skatteförvaltningen ska dock alltid träffa avgörande bara utifrån de uppgifter som har lämnats i saken. Avgörandet är således utredningsbundet. Om uppgifterna senare visar sig vara bristfälliga eller felaktiga eller ny utredning framkommer i ärendet, ska beslutet eller avgörandet till denna del få rättas till den skattskyldiges nackdel. Exempelvis i situationer där beskattningen har rättats eller skatt har fastställts till den skattskyldiges nackdel möjliggör den föreslagna regleringen, liksom den nuvarande, att beskattningen rättas eller skatten fastställs till den skattskyldiges nackdel, om det tidigare beslutet har fattats utifrån felaktiga eller bristfälliga uppgifter.

Skatteförvaltningen ska inte få rätta beskattningen eller beslutet eller fastställa skatt till den skattskyldiges nackdel, om ärendet uttryckligen har avgjorts och avgörandet har baserat sig på korrekta och tillräckliga uppgifter även om avgörandet har varit lagstridigt eller stridit mot rättspraxis. I en sådan situation är rättelsen av felet beroende av om skattetagaren söker ändring. Med beaktande av att vid beskattning tillämpas ett urvalsbaserat massförfarande kan det dock inte anses att ett avgörande som förhindrar rättelse uppkommer vid ett automatiskt förfarande. Ärendet har då inte avgjorts uttryckligen vid beskattningen.

Skatt ska inte få fastställas och beskattningen eller ett beslut ska inte få rättas, om ärendet har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär. I dessa situationer ska skatten inte få fastställas och ska beskattningen eller beslutet inte få rättas även om de uppgifter som ligger till grund för besvär senare visar sig vara felaktiga.

Förvaltningslagen innehåller bestämmelser om rättelse av sak- och skrivfel. Bestämmelserna innebär att förvaltningsbeslut får rättas till en parts fördel eller nackdel under de förutsättningar som nämns i bestämmelserna. Förvaltningslagens bestämmelser tillämpas så att de kompletterar de bestämmelser om ändring av beskattningen som finns i skattelagstiftningen. Utgångspunkten bör anses vara att skattelagstiftningens bestämmelser om ändring av beskattningen är

på så vis fullständiga att de nämnda bestämmelserna i förvaltningslagen kan tillämpas bara i situationer där regleringen av beskattningen inte alls innehåller några bestämmelser om ändring av beskattningen.

Tidpunkten för när tidsfrister inleds

Det föreslås att begreppet skatteår enligt lagen om beskattningsförfarande införs när begynnelsetidpunkten för tidsfristerna för ändring av beskattningen och för sökande av ändring beräknas vid fastighetsbeskattning, arvs- och gåvobeskattning samt överlåtelsebeskattning. Med skatteår avses i lagen om beskattningsförfarande ett kalenderår eller, om den räkenskapsperiod som avses i bokföringslagen inte utgörs av ett kalenderår, den räkenskapsperiod eller de räkenskapsperioder som har löpt ut under kalenderåret.

Inom fastighetsbeskattningen avses med skatteår enligt förslaget det år för vilket fastighetsskatt påförs, inom arvsbeskattningen i regel det år då arvlåtaren dog, inom gåvobeskattningen på motsvarande sätt i regel det år då donationen ägde rum och inom överlåtelsebeskattningen i regel det år då överlåtelsen skedde. Tidsfristerna för rättelse av beskattningen och för sökande av ändring beräknas enligt förslaget från ingången av kalenderåret efter skatteårets utgång.

Vid beskattning på eget initiativ ska tidsfristerna för fastställande av skatt, för rättelse av beslut och för sökande av ändring beräknas från ingången av året efter utgången av det kalenderår som omfattar den skatteperiod för vilken skatten borde ha deklarerats och betalts. I en situation där den skattskyldiges räkenskapsperiod avviker från ett kalenderår och skatteperioden samtidigt är en kalendermånad ska tidsfristerna beräknas från ingången av året efter utgången av räkenskapsperioden. Eftersom den skattskyldiges skatteperiod kan variera inom olika skatteslag bör tidsfristerna beräknas för varje enskilt skatteslag.

Regleringen förenhetligar beräkningen av tidsfristerna inom de olika skatteslagen i så hög grad som det är möjligt med beaktande av särdragen hos olika skatteslag. Exempelvis i en situation där ett aktiebolags eller ett annat företags räkenskapsperiod enligt bokföringslagen är ett kalenderår ska tidsfristerna för ändringsbeskattningen beräknas från ingången av året efter räkenskapsperiodens utgång när det gäller inkomstbeskattning, mervärdesbeskattning och förskottsuppbörd för betalaren. Tidsfristerna är enhetliga också i situationer där de skattskyldiga inte har någon räkenskapsperiod. Om företagets räkenskapsperiod avviker från ett kalenderår och skatteperioden är en månad, ska tidsfristerna för de nämnda skatteslagen beräknas på samma enhetliga sätt från ingången av året efter räkenskapsperiodens utgång. Regleringen innebär att både inom myndighetsinitierad ändringsbeskattning och vid den skattskyldiges ändringssökande kan samma ekonomiska händelse i de flesta fall behandlas inom samma enhetliga tidsfrist beträffande alla skatteslag. Undantag kan uppkomma främst i situationer där den skattskyldiges räkenskapsperiod enligt bokföringslagen är någon annan än ett kalenderår, och skatteperioden vid beskattning på eget initiativ är längre än en kalendermånad.

I de flesta fall ska tidsfristerna för ändringsbeskattningen beräknas på samma sätt också vid beskattningen av ett företag och av en fysisk person som är delägare i eller anställd vid företaget. Ett undantag är en situation där företagets räkenskapsperiod avviker från ett kalenderår och skatteperioden är en kalendermånad. Rättelse av beskattningen eller fastställande av skatt som hänförs till exempelvis ett företag ska då enligt huvudregeln kunna gälla även för den tid som infaller under tiden för den räkenskapsperiod som avviker från ett kalenderår till den del den överskrider tre kalenderår. Ändringsbeskattning och sökande av ändring som hänförs till en delägare eller anställd ska däremot alltid vara kalenderårsbundna och således i princip omfatta högst tre kalenderår räknat från utgången av skatteåret.

Om den skattskyldige avlidit ska skattefastställelsen och rättelser av beskattningen avse dödsboet. I dagens läge är början på tidsfristen bunden till när bouppteckningen lämnas in, och tidsfristen är antingen ett eller två år från utgången av det år då bouppteckningen ges in. Det innebär att tidsfristerna kan vara kortare än inom ändringsbeskattningen i allmänhet. På samma sätt som nu kommer tidsfristerna för ändringsbeskattning som avser verksamhet och inkomster under den avlidnes livstid att begränsas också i fortsättningen, men samtidigt slopas de tidigare sätten att räkna tidsfrister som är knutna till det år då bouppteckningen lämnas in. Det hänger samman med att tidsfristerna ska bli enhetligare.

Tidsfrist för rättelse av beskattningen, fastställande av skatt och rättelse av beslut

Enligt propositionen ska tidsfristerna för rättelse av beskattningen samt för fastställande av skatt och rättelse av beslut förenhetligas inom olika skatteslag. Den allmänna tidsfristen föreslås vara tre år från ingången av året efter utgången av skatteåret, kalenderåret eller räkenskapsperioden. Skatteförvaltningen får således i regel inom tre år rätta beskattningen och ålägga den skattskyldige att betala rätt skattebelopp. Tidsfristen motsvarar också den skattskyldiges tid för sökande av ändring.

De enhetliga tidsfristerna säkerställer att de beskattningsåtgärder som vidtas utifrån skattegranskning inom alla skatteslag i regel kan riktas till samma ekonomiska händelse.

Förlängd tidsfrist

Som ett nytt förfarande föreslås rätt att enligt skattemyndighetens prövning förlänga tidsfristen för rättelse av beskattningen, fastställande av skatt och rättelse av beslut till den skattskyldiges nackdel. Det är meningen att förfarandet ska tillämpas undantagsvis och bara i de situationer av betydande skatteintresse där det av orsaker som inte beror på Skatteförvaltningen inte går att i tid få rätta och tillräckliga faktauppgifter för beskattningsbeslutet eller där inte hinnas utreda saken tillräckligt inom tidsfristen för ändring av beskattningen, och kontrollåtgärden på grund av detta inte har slutförts när den allmänna tidsfristen löper ut.

Regleringen behövs eftersom den allmänna tidsfristen tre år för ändring av beskattningen i särskilda fall kan bli alltför kort för att det ska kunna säkerställas att beskattningen är korrekt. Det bör noteras att den allmänna tidsfristen t.ex. vid inkomstbeskattning beräknas från ingången av året efter utgången av skatteåret. När beskattningen verkställs under det år som följer på skatteåret ska tidsfristen i nuvarande form beräknad från beskattningens upphörande i allmänhet vara bara en aning längre än två år.

Om villkoren för förlängd tidsfrist är uppfyllda, ska Skatteförvaltningen förlänga tidsfristen med ett år. Skattemyndigheten ska få bestämma och avgöra om villkoren för förlängd tidsfrist är uppfyllda. Beslutet om förlängd tidsfrist ska i regel fattas innan den treåriga tidsfristen löper ut.

När det gäller förvaltningsbeslut förutsätts det på samma sätt som i fråga om beskattningsbeslut att faktauppgifterna har utretts tillräckligt och att frågan har behandlats enligt tillbörliga förfaranden, t.ex. förfaranden för hörande. Också för att den skattskyldiges rättskydd ska göras gällande förutsätts det att saken utreds tillräckligt och på behörigt sätt innan den avgörs. Utan den föreslagna regleringen är det tänkbart att ärenden måste avgöras på basis av en otillräcklig utredning av faktauppgifterna.

Om beslut måste fattas utifrån en bristfällig utredning eller utan att tillbörliga förfaranden iakttas, är det tänkbart att beslutet upphävs när ändring söks och att saken återsänds för ny behandling. Detta kan ske både på basis av att den skattskyldige har sökt ändring och på basis av

att skattetagaren har sökt ändring. Behandlingen drar då ut på tiden och kompliceras, vilket är negativt för alla parter. Med beaktande av att den allmänna tidsfristen blir kortare behövs det reglering som av särskilda skäl medger att utredningen och behandlingen i övrigt fortsätter tills saken har utretts tillräckligt och även i övrigt kan förfaras på behörigt sätt.

Med anledning av beskattningens karaktär av massförfarande är det dock förhållandevis vanligt att alla faktauppgifter inte kan och med hänsyn till sakens art och omfattning inte heller behöver utredas fullständigt och med slutgiltig säkerhet. När beslutet fattas kan också nöjas sig med en snävare utredning än en fullständig utredning eller med ett förenklat förfarande som trots allt samtidigt uppfyller de krav på tillräcklighet och tillbörlighet som gäller för förvaltningsåtgärder.

Myndigheternas agerande för att skaffa fram utredningar styrs av de normala krav på skyndsamt förfarande som ställs på förvaltningsverksamhet, såsom grundlagens och förvaltningslagens krav på behandling utan dröjsmål. En ofullbordad utredning t.ex. till följd av att skattemyndigheten har så mycket arbete kan således inte utgöra någon grund för förlängd tidsfrist.

Tidsfristen ska få förlängas när kontrollåtgärden har inletts exceptionellt sent på grund av uppgifter som fåtts av en annan myndighet eller någon annanstans ifrån. Det är fråga om uppgifter om de faktiska omständigheterna i ärendet. En sådan uppgift är inte t.ex. ett lagtolkningsavgörande som ingår i ett beslut av högsta förvaltningsdomstolen.

Förlängd tidsfrist kan bli aktuell i en situation där t.ex. polisen, någon annan myndighet eller en enskild medborgare lämnar Skatteförvaltningen uppgifter utifrån vilka Skatteförvaltningen inleder en kontrollåtgärd. Om uppgifterna inkommer så sent att Skatteförvaltningen inte hinner genomföra någon kontrollåtgärd inom tidsfristen, ska tidsfristen för rättelse av beskattningen eller fastställande av skatten förlängas. Grunden kan utgöras förutom av jämförelseuppgifter från hemlandet också av uppgifter från utlandet, t.ex. vid internationellt automatiskt utbyte av information.

På motsvarande sätt ska tidsfristen förlängas i en situation där det för en tillräcklig faktautredning krävs att kontrollåtgärden genomförs som myndighetssamarbete. Gemensamma granskningar av detta slag utförs i typiska fall genom samarbete mellan Skatteförvaltningen och Tullen, polisen, regionförvaltningsverket eller någon annan liknande myndighet. Situationer där det krävs myndighetssamarbete hänför sig vanligen till en helhet som berör flera skattskyldiga. Det kan dock också handla om skattegranskning som berör en enskild skattskyldig där ska inhämtas utlåtanden av andra myndigheter eller där det för inhämtande av uppgifter krävs begäran om handräckning av t.ex. myndigheter i andra länder. Förlängd tidsfrist med denna motivering ska vara möjlig endast när det gäller kontrollåtgärder där myndighetssamarbetet redan pågår när tidsfristen förlängs. Förlängd tidsfrist kan i typiska fall bli aktuell vid skattegranskningar som gäller företagsgrupperingar inom den grå ekonomin och kräver myndighetssamarbete.

Förlängd tidsfrist kan också basera sig på den skattskyldiges förfarande. Tidsfristen ska få förlängas, om den skattskyldige lämnar den deklaration eller en annan utredning som gäller saken exceptionellt sent. Det kan handla om t.ex. en situation där den skattskyldige har försummat sin deklarationsskyldighet helt eller delvis och lämnar uppgifterna först när tidsfristen håller på att löpa ut. En liknande situation uppkommer om den skattskyldige ändrar sina tidigare inlämnade uppgifter när tidsfristen snart löper ut.

På motsvarande sätt ska tidsfristen få förlängas också när den som är föremål för en kontrollåtgärd avsevärt försvårar möjligheterna att utföra kontrollåtgärden. Den här grunden lämpar sig för situationer där den skattskyldige upprepade gånger har försummat att ge in de utred-

ningar som begärts, lämnat dem för sent eller i bristfällig form eller på något annat sätt försvårat möjligheterna att utreda saken.

Den skattskyldige ska inte separat få söka ändring i ett beslut om förlängd tidsfrist. Villkorsuppfyllelsen för förlängd tidsfrist kommer således att bedömas i samband med sökande av ändring som gäller beskattningen. Sökande av ändring i ett beskattningsbeslut kan i princip gälla enbart denna processfråga.

Fortsatt tidsfrist

I vissa särskilda situationer ska beskattningen få rättas, skatt få fastställas eller ett beslut få rättas till den skattskyldiges nackdel inom en tidsfrist på sex år. Denna fortsatta tidsfrist ska vara möjlig endast på de särskilda villkor som anges i lagen, och tillämpningsförutsättningarna anges på ett uttömmande sätt i lagen. Möjligheten med längre tidsfrister för rättelse vid beskattningen behövs för vissa ärendegrupper för att det ska kunna säkerställas att beskattningen är korrekt. Den fortsatta tidsfristen tryggar möjligheterna att utreda saken tillräckligt och på behörigt sätt innan beslutet fattas. Regleringen syftar till att undvika situationer där Skatteförvaltningen är tvungen att för vissa ärendegrupper fatta beskattningsbeslut som baserar sig på bristfälliga utredningar. De längre tidsfristerna kan inte heller anses vara oskäliga för de skattskyldiga, eftersom rättelser vanligen grundar sig på försummelser av den skattskyldiges deklarationsskyldighet.

Bestämmelser om förutsättningarna för tillämpning av fortsatt tidsfrist föreslås i lagen om beskattningsförfarande och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ när det gäller skatter och avgifter som omfattas av tillämpningsområdet för de lagarna. Även i lagen om överlåtelseskatt föreslås det en särskild bestämmelse om fortsatt tidsfrist. I lagen om skatt på arv och gåva hänvisas det enligt föreslaget till de grunder som anges i lagen om beskattningsförfarande. Också i samband med att den skattskyldige eller skattetagaren söker ändring kan det bli aktuellt att bedöma om förutsättningarna finns.

Inom inkomstbeskattningen motsvarar den fortsatta tidsfristen tidsmässigt den nuvarande rättelsetiden på fem år. När det gäller grunderna för rättelse är den fortsatta tidsfristen snävare än den nuvarande rättelsetiden på fem år på så sätt att den begränsas till endast vissa ärenden eller till tillämpningssituationer för vissa bestämmelser. Inom mervärdesbeskattningen innebär den fortsatta tidsfristen i vissa situationer att tiden för påförande av skatt förlängs från nuvarande tre år till sex år.

Fortsatt tidsfrist ska vara möjlig inom alla skatteslag när en ändring av beskattningen baserar sig på uppgifter som påverkar beskattningen och som har erhållits vid annat internationellt utbyte av information än automatiskt utbyte av information. Uppgifterna kan handla om såväl fysiska som juridiska personer. Uppgifter som avses i bestämmelsen är inte uppgifter som ingår i regelrätt informationsutbyte, utan med uppgifter som erhållits från en annan stat avses närmast uppgifter som fåtts på grundval av begäran om handräckning eller en situation där ett annat lands skattemyndighet självmant informerar Skatteförvaltningen i Finland utan att Skatteförvaltningen har begärt att få uppgifterna. Sådana uppgifter utgörs i typiska fall av uppgifter om utländska placeringar eller utomlands ägda bolag, stiftelser eller andra förmögenhetsposter. Det handlar alltså om uppgifter om faktiska omständigheter som ligger till grund för beskattningen. Exempelvis ett lagtolkningsavgörande som framgår av ändrad domstolspraxis är inte en sådan uppgift.

Utöver denna grund för fortsatt tidsfrist som gäller alla skatteslag föreslås det också andra grunder i lagen om beskattningsförfarande och i lagen om överlåtelseskatt. Enligt lagen om beskattningsförfarande ska beskattningen få rättas inom sex år i de fall där det är fråga om till-

lämpning av bestämmelsen om rättelse av internprissättning. Likaså ska beskattningen få rättas om det är fråga om skattepåföljder vid företags- eller finansieringsstrukturella arrangemang mellan parter som är i intressegemenskap med varandra. Som exempel på de sistnämnda kan nämnas skattepåföljder vid olika slags företagsarrangemang och aktieöverlåtelser liksom skattepåföljder vid lånearrangemang mellan parter i en intressegemenskap. Det är kännetecknande för dessa arrangemang att de kan infalla under flera skatteår och vara etappvisa. Arrangemang av detta slag har också ofta gränsöverskridande beröringspunkter och förutsätter i typiska fall mycket tidskrävande utredningar. Kännetecknande för finansieringsarrangemang är dessutom att det används speciella finansiella instrument och andra arrangemang.

Inom överlåtelsebeskattningen kommer situationerna med fortsatt tidsfrist för påförande av skatt i hög grad att vara av samma typ som de situationer med företags- och finansieringsstrukturer som avses i lagen om beskattningsförfarande. Inom överlåtelsebeskattningen handlar det i typiska fall om ägararrangemang som rör företagens lokaler och aktieöverlåtelser där används indirekta ägarstrukturer och som ofta också har beröringspunkter med utländskt fastighets-, lokal- och företagsägande.

Tidsfristen för ändring av beskattningen som baserar sig på brott

Det föreslås bestämmelser om en längre tidsfrist för ändring av beskattningen eller rättelse av beslut eller fastställande av skatt till den skattskyldiges nackdel i situationer där den skattskyldige åtalas i ett brottmål som avses i 29 kap. 1—3 § i strafflagen, nämligen skattebedrägeri, grovt skattebedrägeri eller lindrigt skattebedrägeri.

I dessa situationer ska beskattningen få rättas, skatten få fastställas eller beslutet få rättas till den skattskyldiges nackdel också när de övriga tidsfrister som beskrivs ovan har löpt ut. Tidsfristen för ändring av beskattningen som baserar sig på brott ska alltid vara ett år från utgången av det kalenderår under vilket åklagaren har väckt åtal. Bestämmelsen berättigar, alltså förpliktar inte, Skatteförvaltningen att ändra beskattningen till den skattskyldiges nackdel. Denna prövningsrätt behövs eftersom Skatteförvaltningen i samband med brottmål alltjämt, liksom för närvarande, ska få kräva det förlorade skattebeloppet i skadestånd.

Skatteförvaltningen ska på tjänstens vägnar rätta sitt beslut om ändring av beskattningen som baserar sig på brott till den del som åklagaren har återkallat åtalet eller åtalet genom en lagakraftvunnen dom vid rättegång har förkastats eller avvisats utan prövning. Beskattningen ska avlyftas med iakttagande av förfarandet för rättelse av beskattningen eller rättelse av beslut till den skattskyldiges fördel, och därför ska det betalas ränta på den skatt som återbetalas.

Ändring av beskattningen som baserar sig på brott ska få rikta sig mot en juridisk person när en fysisk person som handlat för en juridisk persons räkning åtalas för brottet. Det kan handla om t.ex. en situation där en fysisk person som handlat för ett aktiebolags räkning och ingått i dess förvaltning åtalas för skattebedrägeri. Rättelse av beskattningen eller fastställande av skatt ska då få rikta sig mot aktiebolaget. Den föreslagna regleringen har praktisk betydelse i en situation där aktiebolaget har tillgångar men den fysiska person som handlat för bolagets räkning är medellös.

Ändringsförslag som gäller arvs- och gåvobeskattning

Lagen om skatt på arv och gåva innehåller inte några bestämmelser om tiden för verkställande av beskattningen. Det föreslås att beskattningen ska verkställas eller att beskattningen ska rättas inom tre år efter skatteårets utgång. Kravet på skyndsamt förfarande inom förvaltningen iakttas på så vis att merparten av arvs- och gåvobeskattningarna verkställs, liksom för närvarande, inom ett halvt år eller senast inom ett år efter den händelse som ligger till grund för

skatten. Den treåriga tiden för verkställande av beskattningen baserar sig bl.a. på att det ofta tar lång tid att utreda dödsbon, och det är ändamålsenligt att beskattningen verkställs korrekt med en gång. Tidsfristen på tre år är på så vis ovillkorlig att den inte ska få avbrytas genom ett ingripande från myndighetens sida, t.ex. genom att den skattskyldige eller delägarna i dödsboet hörs. Under de förutsättningar som anges särskilt i lagen ska dock tidsfristen för att verkställa eller rätta beskattningen få vara längre. På samma sätt som för de andra skatteslagen föreslås som särskilda tidsfrister en förlängd tidsfrist för verkställande eller rättelse av beskattningen, en fortsatt tidsfrist på sex år och en tidsfrist för rättelse av beskattningen som är bunden vid en anhängig straffprocess.

På samma sätt som för närvarande ska verkställandet av arvsbeskattning få skjutas upp för viss tid. I praktiken har det noterats att den nuvarande tidsfristen på ett år är alltför kort för att utreda speciellt komplicerade arvs- och förmögenhetssituationer. Sådana situationer uppkommer t.ex. när rättegångar om arvingar eller boets tillgångar hålls i allmänna domstolar. Tidsfristen för uppskovet föreslås vara högst tio år. I praktiken kommer det bara sällan att behövas ett uppskov på flera år.

Inom arvs- och gåvobeskattningen tillämpas för närvarande en tidsfrist på tio år när det gäller preskription av abstrakta skatteskulder. Exempelvis om en gåvotagare inte alls lämnar någon gåvoskattedeklaration kan beskattningen verkställas inom tio år efter det att gåvan blivit tilldelad. Det här framgår av den bestämmelse i lagen om skatt på arv och gåva som hindrar att arvs- och gåvobeskattning verkställs efter tio år från det att skattskyldigheten inträdde. Högsta förvaltningsdomstolen fastställde denna princip genom sitt avgörande (HFD 1980 II 630) redan innan lagrummet stiftades. Som preskriptionstid för skatten föreslås i regel den tidsfrist på tre år som beskrivs ovan med särskilt föreskrivna undantag. Ändringen i lagstiftningen genomförs genom att det lagrum som nämns ovan upphävs.

Den föreslagna förkortningen av preskriptionstiden för skatten gäller i praktiken gåvobeskattning, eftersom Skatteförvaltningen får heltäckande uppgifter om dödsfall. Årligen lämnas det ungefär 30 000 gåvoskattedeklarationer, av vilka ungefär 140 har varit gåvoskattedeklarationer som lämnats mer än tre år efter det att gåvan tilldelades. Det att tiden för verkställande av beskattningen förkortas till tre år antas inte påverka skatteinflödet, eftersom det också i fråga om gåvobeskattningen föreslås bestämmelser om förlängd tid för verkställande av skatt, fortsatt tid för verkställande av beskattningen och verkställande av beskattning som baserar sig på brott.

Bestämmelserna om en kortare preskriptionstid för skatt ska inte gälla situationer med grund för rättelse, utan den reglering som gäller dem fortsätter att gälla. Sådana situationer avser rättelse av beskattningen på basis av en handling innefattande tillägg till boupptecknin gen samt övriga situationer där grunderna för arvs- eller gåvobeskattningen har ändrats efter det att beskattningen verkställdes. På samma sätt som för närvarande ska beskattningen få ändras genom en grund för rättelse inom tio år från det att skyldigheten att betala skatt på arv eller gåva inträdde.

Ändringsförslag som gäller överlåtelsebeskattning

Också när det gäller överlåtelsebeskattningen föreslås det att preskriptionstiden för det abstrakta skatteskuldsförhållandet i regel förkortas till tre år. Under de förutsättningar som anges särskilt i lagen ska dock en längre tidsfrist för påförande av skatt vara möjlig. På samma sätt som för de andra skatteslagen föreslås som särskilda tidsfrister förlängd tidsfrist för påförande av skatt, fortsatt tidsfrist på sex år och en tidsfrist som är bunden vid den anhängiga straffprocessen.

De senaste åren har det genomsnittliga antalet betalningar av överlåtelseskatt rört sig kring 260 000 per år. Det genomsnittliga antalet betalningar där det har gått mer än tre år sedan den överlåtelse som de grundar sig på skedde uppgår till 650 per år. Den kortare tiden för påförande av skatten beräknas följaktligen inte påverka inflödet av skatteinkomster, eftersom det också i fråga om överlåtelseskatten föreslås en möjlighet till förlängd tidsfrist för påförande av skatt, fortsatt tidsfrist för påförande av skatt och påförande av skatt som baserar sig på brott.

Tidsfristerna för ansökningar om återbäring av överlåtelseskatt förenhetligas enligt förslaget så att ansökan ska göras inom tre år från utgången av skatteåret. Endast i de fall där en domstol har hävt överlåtelsen eller förordnat att den ska hävas eller där överlåtelsen har hävts i ett läge i vilket den kunde ha blivit hävd genom dom ska tidsfristen, liksom för närvarande, vara tio år från utgången av skatteåret.

I lagen om överlåtelseskatt föreslås det bestämmelser om följdändring. På samma sätt som inom andra skatteslag avses med följdändring en sådan ändring i en annan skattskyldigs beskattning eller beskattningen för den som är ansvarig för skatten som görs på grund av att beskattningen för en annan som är ansvarig för skatten, genom skattemyndighetens beslut eller med anledning av ändringssökande har ändrats på ett sätt som direkt och utan särskild prövning inverkar på den förstnämndas beskattning. Följdändring föreslås vara möjlig också när ändringen gäller någon annan skatt än överlåtelseskatt. Följdändring ska få göras också när tidsfristen för påförande av skatt har löpt ut. Följdändring kan utebli, om ändringen av någon särskild orsak är oskälig.

5.2.2 Förfarande för sökande av ändring

Omprövningsförfarande

Ett enhetligt omprövningsförfarande som föregår besvär föreslås för alla skatter som Skatteförvaltningen tar ut.

En breddning av omprövningsförfarandet till nya ärendekategorier ingår i justitieministeriets reformprogram för rättsvården. Att omprövningsförfarandet ska kunna användas i nya ärendekategorier har länge varit ett utvecklingsmål för justitieförvaltningen. Först när omprövningsförfarandet har blivit tillräckligt vanligt inom förvaltningen är det ändamålsenligt att utvidga förfarandet till ärendekategorier i stil med mervärdesbeskattning, där förfarandet i princip bygger på beslut i enskilda ärenden. Under de senaste åren har omprövningsförfarandet blivit den allmänna utvecklingstrenden för rättsskyddssystemet inom förvaltningen. Inom området för indirekt beskattning har omprövningsförfarandet införts i första skedet inom bilbeskattningen och tullbeskattningen.

Även riksdagens finansutskott uppmärksammade i sitt betänkande 29/2012 rd behoven av att utveckla systemet för ändringssökande när det gäller mervärdesbeskattningen, överlåtelsebeskattningen och lotteribeskattningen. Det största problemet med överklagande när det gäller dessa skatter är enligt utskottet att Skatteförvaltningen hänskjuter besvär till förvaltningsdomstolen till den del besvären inte helt och hållet godkänts som administrativ omprövning. Utskottet ansåg att det nuvarande förfarandet i fråga om dessa skatteslag var föråldrat och oändamålsenligt med tanke på bl.a. att förvaltningsdomstolarna ska kunna arbeta effektivt.

Enligt principerna för utvecklingen av domstolarnas verksamhet bör det finnas en tydlig gräns mellan rättegångsförfarandet i domstol och det administrativa omprövningsförfarandet vid Skatteförvaltningen. Förfarandet stöder domstolarnas självständiga och oavhängiga ställning. När det gäller mervärdesbeskattning och överlåtelsebeskattning blandas de olika etapperna i processen enligt det nuvarande förfarandet för sökande av ändring samman på ett sätt som in-

nebär att denna gräns och de olika aktörernas roller inte framträder på ett tillräckligt tydligt sätt. Domstolen bör ända från rättegångsförfarandets början ha hand om processledningen. Även ställningen för rättegångsparterna bör vara klar. När omprövningsfasen skiljs från rättegångsfasen och när det införs ett enhetligt omprövningsförfarande för olika skatteslag blir systemet tydligare också för de skattskyldiga.

Omprövningsförfarandet genomförs enligt förslaget som ett förfarande med en rättelsenämnd. På de skatter som Skatteförvaltningen tar ut tillämpas då ett enhetligt omprövningsförfarande, vilket främjar den administrativa effektiviteten. Skatterättelsenämndens självständiga ställning stärker möjligheterna att behandla begäran om omprövning opartiskt och på ett sätt som är oberoende av den enhet inom Skatteförvaltningen som fattat beskattningsbeslutet. Skatterättelsenämnden i dess nuvarande form har fått en självständig och en på ett hävdvunnet sätt betydande ställning inom det tregraderade systemet för sökande av ändring i beskattningen. Ett sådant system för sökande av ändring som inrymmer ett förfarande med rättelsenämnd kan i enlighet med nuvarande praxis också förenas med ett förfarande med prejudikatbesvär, varvid förfarandet kan utvidgas till alla skatter som Skatteförvaltningen tar ut.

Omprövningsförfarandet kommer i viss utsträckning att minska antalet ärenden som överförs till förvaltningsdomstolen, eftersom behandling i en rättelsenämnd ger bättre möjligheter än det nuvarande förfarandet att klargöra ett rättsligt problem, ta reda på de faktiska omständigheterna och meddela ett motiverat beslut. Av samma orsaker kommer en rättelsenämnd också ett skapa bättre förutsättningar för att behandla ett ärende i förvaltningsdomstolen. Reformen innebär att omprövningsförfarandet börjar gälla alla skatter som Skatteförvaltningen tar ut, vilket kommer att effektivisera behandlingen av ärendena inom Skatteförvaltningen i fråga om alla skatteslag. Enligt uppskattningar kommer omprövningsförfarandet inte att förlänga de totala behandlingstiderna för någon ärendegrupp, när det ses på hur förfarandet blir allt vanligare och vilka övergripande effekter reformen har på behandlingen av ärenden i Skatteförvaltningen och domstolarna.

Den reform av skatterättelsenämnden vid ingången av 2013 som innebar att nämnden blev ett organ med hela landet som verksamhetsområde skapar förutsättningar för att de mål som nämns ovan ska kunna uppnås. Den rikstäckande behörigheten för skatterättelsenämnden och enheterna vid Skatteförvaltningen gör det möjligt att koncentrera och på ett ändamålsenligt sätt sammanföra behandlingen av likadana former av begäran om omprövning. Rikstäckande behörighet och smidiga handlingsmönster stöder alternativet med specialiserade sektioner och främjar möjligheterna att behandla likadana fall på ett samordnat sätt och samtidigt.

Regleringen av skatterättelsenämnden ändras enligt förslaget så att nämnden kan få en sektion som ska behandla ärenden där bara staten är skattetagare. I praktiken rör det sig om ärenden som gäller mervärdesbeskattning, men sektionen ska också kunna behandla andra ärenden där staten är skattetagare. Sektionen ska inte alls ha några medlemmar som föreslagits av kommunerna, eftersom enbart staten är skattetagare i de ärenden som sektionen huvudsakligen behandlar. Syftet med specialiseringen är att säkerställa expertisen och enhetligheten i avgörandeverksamheten. Förfarandet föreslås dock vara flexibelt på så sätt att olika begäranden om omprövning som gäller samma sak men olika skatteslag ska kunna behandlas i samma sektion. Exempelvis ska en omprövningsbegäran som gäller beskattningen som grundar sig på odeklarerad försäljning kunna behandlas för alla skatteslags vidkommande i denna sektion. Till den del det behövs kommer närmare bestämmelser om sektionernas uppgiftsfördelning att utfärdas i Skatteförvaltningens och skatterättelsenämndens arbetsordningar.

Enligt förslaget gäller omprövningsförfarandet generellt Skatteförvaltningens beslut om beskattning och skatteuppbörd med undantag för förhandsavgöranden. Förutom beslut om skattebelopp ska omprövningsförfarandet enligt förslaget gälla t.ex. registrering som skattskyldig.

Alla begäranden om omprövning som gäller skatter som Skatteförvaltningen tar ut ska behandlas i skatterättelsenämnden. Skatteförvaltningen ska dock få avgöra begäran om omprövning till den del den skatt- eller betalningsskyldiges yrkande godkänns.

Den skatt- och betalningsskyldige ska i regel begära omprövning hos skatterättelsenämnden inom tre år från ingången av året efter skatteårets, kalenderårets eller räkenskapsperiodens utgång. Tidsfristen för att söka ändring ska vara densamma som den allmänna tidsfristen för ändring av beskattningen på en myndighets initiativ.

Tiden för sökande av ändring i första instans föreslås vara 60 dagar från delfåendet när det gäller särskilda beslut, såsom beslut om registrering som skattskyldig och olika slags ärenden som gäller ansökan och undantag samt andra särskilda beslut som regleras särskilt i olika lagar. Tidsfristen ändras inte för vissa särskilda beslut, såsom namngivningsbeslut, specialbeslut om allmännyttig verksamhet liksom de nämnda undantagsärendena. För att förenhetliga systemet och tidsfristerna för sökande av ändring föreslås det att användningsområdet för beslut som meddelas särskilt utvidgas. Det innebär att tiden för sökande av ändring i vissa fall förkortas från nuvarande fem år till 60 dagar. Som exempel på sådana beslut kan nämnas beslut som gäller betalningsmottagarens eller den skattskyldiges förskottsuppbörd eller källbeskattning, t.ex. beslut om skattekort, källskattekort och förskottsuppbördsregistrering, samt beslut som gäller påförande av försummelseavgift vid försummelse av skyldigheten att lämna uppgifter. Tiden för sökande av ändring förkortas på motsvarande sätt från fem år till 60 dagar när det gäller beslut som för närvarande fattas enligt skattekontolagen men som enligt förslaget ska regleras i den nya lagen om skatteuppbörd. Som exempel kan nämnas beslut som gäller rättelse av fel, återbäringar och återkrav.

Den allmänna treåriga tidsfristen för sökande av ändring ska i princip gälla sådana avgöranden vid beskattningen som hänför sig till ett visst skatteår eller en viss skatteperiod och följaktligen är bundna till skatteperioder. Den korta tidsfristen 60 dagar för sökande av ändring i särskilda beslut ska däremot gälla avgöranden som inte är bundna till skatteperioder eller där det inte behövs någon längre tid för att söka ändring. Exempelvis i ärenden som gäller förskottsuppbörd för löntagare är den nuvarande femåriga tidsfristen för sökande av ändring delvis överlappande med tidsfristen för sökande av ändring i den verkställda beskattningen.

Med undantag för särskilda beslut kommer tiderna för sökande av ändring i beskattningen också efter den föreslagna reformen att vara anmärkningsvärt långa i jämförelse med t.ex. den allmänna tidsfristen på 30 dagar för sökande av ändring som gäller enligt förvaltningslagen och förvaltningsprocesslagen.

Besvär till förvaltningsdomstolen

Det föreslås att den skattskyldiges besvärstid i fråga om skatterättelsenämndens beslut ska förkortas betydligt. Besvär hos förvaltningsdomstolen ska anföras inom 60 dagar från delfåendet av rättelsenämndens beslut. Delfåendet ska i regel anses ha skett den sjunde dagen efter det att beslutet postades. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt beräknas från det att nämnden fattade beslutet.

När den skattskyldige har begärt omprövning och fått ett motiverat beslut med anledning av begäran kan det förutsättas att den skattskyldige reagerar relativt snabbt för att genom besvär föra ärendet till förvaltningsdomstolen. Det här motsvarar också den allmänna regleringen enligt förvaltningsprocesslagen, dvs. att besvär ska anföras inom 30 dagar från att det överklagbara beslutet har blivit delgivet. Efter omprövningsförfarandet har tvistefrågorna klarnat och faktaunderlaget blivit utrett, vilket innebär att det inte borde uppkomma något hinder för att den skattskyldige ska kunna reagera snabbt. Förslaget innebär att de totala tiderna för behand-

ling av ärenden som gäller sökande av ändring förkortas. I praktiken reagerar de skattskyldiga redan nu raskt i största delen av fallen. När det gäller inkomstbeskattning anförs besvär hos förvaltningsdomstolen i ungefär två tredjedelar av fallen inom en kortare tid än tre månader efter skatterättelsenämndens beslut.

Skattetagares tidsfrist för att söka ändring

Det föreslås att tiden för sökande av ändring för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt förkortas och förenhetligas. För närvarande varierar skattetagarnas tidsfrist för sökande av ändring enligt skatteslag. När det gäller inkomst- och fastighetsbeskattning föreslås tiden för sökande av ändring vara fyra månader efter att den skattskyldiges beskattning har slutförts eller i andra situationer 60 dagar från det att ett annat beskattningsbeslut fattades. I ärenden som gäller förhandsavgörande föreslås tidsfristen dock, liksom för närvarande, vara 30 dagar från det att beslutet fattades.

Inom mervärdesbeskattningen avses enhetens tidsfrist för ändringssökande bli förlängd från 30 till 60 dagar.

Prejudikatbesvär

Det förfarande med prejudikatbesvär som trädde i kraft vid ingången av 2014 utvidgas enligt förslaget till att omfatta alla skatteslag. Det är motiverat att införa förfarandet med prejudikatbesvär i synnerhet i fråga om de skatteslag där ett system för sökande av ändring i tre steg tillämpas och där det första steget innebär att ändring söks hos skatterättelsenämnden. Tillstånd för prejudikatbesvär över skatterättelsenämndens beslut ska få sökas hos högsta förvaltningsdomstolen. De skattskyldigas rättsskydd och skattesystemets allmänna funktion främjas av att förfarandet utsträcks till att omfatta alla skatteslag eftersom beskattningen blir enhetligare, mer förutsebar och rättssäkrare.

5.2.3 Grundbesvär

I dagsläget har grundbesvär som ett beskattningsrelaterat rättsmedel inte något övergripande användningsområde. För närvarande får grundbesvär inte anföras inom fastighetsbeskattningen, mervärdesbeskattningen, försäkringspremiebeskattningen eller lotteribeskattningen. Enligt förslaget ska grundbesvär inte längre få anföras heller när det gäller andra skatter som ingår i Skatteförvaltningens uppgiftsområde. Ett centralt syfte med reformen av förfarandena för ändringsbeskattning är att olikheterna i förfarandena mellan olika skatteslag ska försvinna.

För att den ordinära tiden för sökande av ändring ska kunna förkortas till tre år från ingången av året efter skatteårets eller räkenskapsperiodens utgång förutsätts det att förfarandet med grundbesvär slopas. Slopandet av grundbesvär kringskär inte de skattskyldigas rättsskydd i någon betydande grad. Enligt uppskattningar som samlats in hos förvaltningsdomstolarna behandlar förvaltningsdomstolarna årligen sammanlagt bara några tiotals grundbesvär som gäller skatteärenden. De skattskyldiga förfogar alltjämt över extraordinära rättsmedel enligt förvaltningsprocesslagen, t.ex. det förfarande för återbrytande av beslut som avses i den lagen. Den nuvarande preskriptionstiden för skatter är i regel fem år, och den ändras inte enligt förslaget.

Slopandet av möjligheten att anföra grundbesvär är en nödvändig förutsättning för att förslagen om kortare tidsfrister för ändringsbeskattningen ska kunna genomföras. Grundbesvär är ett allmänt rättsmedel genom vilket ändring som gäller skatt alltid får sökas i fem års tid. Denna ändring söks också direkt hos förvaltningsdomstolen, vilket avviker från det föreslagna systemet för sökande av ändring i tre steg där den första instansen alltid är skatterättelsenämnden. Om möjligheten att anföra grundbesvär inte slopas kommer följden i praktiken att bli att

målet att förenhetliga och förkorta tidsfristerna och förfarandena inte kan uppfyllas så som planerat.

Grundbesvär får begränsas till situationer där det handlar om konkreta åtgärder för indrivning av skatt efter den ordinära tiden för sökande av ändring, dvs. utsökning, konkurs eller offentlig stämning. Det alternativet innebär dock att de skattskyldiga som inte har betalat skatten inom den föreskrivna tidsfristen får en fördelaktigare ställning med tanke på rätten att söka ändring än de skattskyldiga som har fullgjort sina betalningsskyldigheter på tillbörligt sätt. Ett sådant system medför också andra problem som hänför sig till att utsökning kan gälla till och med en mycket liten skatteskuld där den skattskyldige trots allt har möjlighet att söka ändring i alla ärenden som rör beskattningen för skatteåret i fråga.

5.2.4 Beskattning som ska verkställas på nytt och ny behandling av ett ärende

Det nuvarande förfarandet med beskattning som verkställs på nytt slopas enligt förslaget. Det föreslås att bestämmelserna om rättelse av beskattningen eller rättelse av beslut ska iakttas i fråga om ärenden som ska behandlas på nytt på grund av ett beslut av den myndighet hos vilken ändring sökts eller av Skatteförvaltningen och vid andra ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande. Ändring i beslut ska få sökas på det sätt som föreskrivs om sökande av ändring i beslut om rättelse av beskattningen eller rättelse av beslut.

Det föreslagna förfarandet skapar större klarhet i dagens praxis, förenklar regleringen och undanröjer skillnaderna i förfarandet mellan olika ändringsslag. De viktigaste ändringarna gäller preskribering av skatt och slopande av automatisk återkallelse av utsökningen. När det gäller preskribering av skatt innebär det förslagna förfarandet att det inte uppkommer sådana nya skatterater vid ny behandling som preskriberas självständigt, utan ändringen hänförs till de ursprungliga skatteraterna. Denna ändring gynnar den skattskyldige. Med tanke på möjligheterna att trygga skattetagarnas fordringar är det i sin tur inte ändamålsenligt att de indrivningsåtgärder som redan genomförts återkallas helt, eftersom det också vid beskattning som verkställs på nytt ofta handlar om att det skattebelopp som ska betalas har ändrats. Ändringen förbättrar skattetagarnas ställning vid indrivning av skatter.

Skatteförvaltningen ska på eget initiativ bestämma att utsökningen ska avbrytas till den del den myndighet hos vilken ändring sökts har upphävt den verkställda beskattningen eller annars återsänt ärendet till Skatteförvaltningen för ny behandling, om inte något annat följer av särskilda skäl. Förordnande om avbrott ska utfärdas omedelbart efter det att beslutet av den myndighet hos vilken ändring sökts har delgetts Skatteförvaltningen. Indrivningsåtgärderna ska fortsätta först efter det att beskattningen har verkställts på nytt. Genom separat reglering av avbrytande av indrivning och genom de förfaranden som tillämpas i samband med detta kan reformen genomföras utan att de skattskyldigas rättsskydd äventyras.

Förslaget förenhetligar ränteberäkningen i ändringssituationer och den ogrundade fördel som tillfallit de skattskyldiga vid ränteberäkningen i vissa situationer där beskattningen verkställts på nytt kommer att försvinna.

5.2.5 Följdändring

Det föreslås att bestämmelser om följdändring tas in i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelserna om följdändring i lagen om beskattningsförfarande ändras inte.

Bestämmelserna om följdändring i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ motsvarar till största delen bestämmelserna om följdändring i den gäl-

lande mervärdesskattelagen. En förutsättning för följdändring är enligt förslaget, på samma sätt som för närvarande, att den ändring som först gjorts i beskattningen, t.ex. en ändring med anledning av ett beslut av den myndighet hos vilken ändring sökts, direkt och utan särskild prövning inverkar på samma skattskyldigas eller en annan skattskyldigs beskattning. Till skillnad från nuläget ska följdändring kunna grunda sig också på en skattedeklaration eller rättelsedeklaration som den skattskyldige själv lämnat.

Till skillnad från nuläget ska följdändring dessutom få göras i situationer där en ändring i ett skatteslag direkt och utan särskild prövning inverkar på beskattningen i fråga om ett annat skatteslag. En sådan situation kan i typiska fall gälla samordning av förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd och källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst där det t.ex. i samband med sökande av ändring konstateras att förskottsinnehållning inte borde ha verkställts utan att källskatt i stället borde ha tagits ut. Skatteförvaltningen ska då avlyfta förskottsinnehållningen i enlighet med beslutet av den myndighet hos vilken ändring sökts och samtidigt bestämma att den som gör en betalning ska betala källskatt som följdändring trots att tidsfristen för fastställande av källskatt har löpt ut.

En ändring inom ett skatteslag ska påverka ett annat skatteslag också när lagstiftningen anger en uttrycklig koppling mellan till en bestämmelse i en annan skattelag. Ett sådant föreskrivet samband finns i nuläget mellan lönebegreppet i lagen om förskottsuppbörd och vederlag för rörelsemässig försäljning enligt mervärdesskattelagen. En liknande koppling finns numera mellan ett allmännyttigt samfunds mervärdesskatteplikt och samfundets näringsinkomst enligt inkomstskattelagen. I sådana situationer kommer en ändring i fråga om det ena skatteslaget direkt och utan särskild prövning att påverka det andra i form av en följdändring.

En liknande bestämmelse om följdändring som de som beskrivs ovan fogas enligt förslaget också till lagen om överlåtelseskatt. De föreslagna bestämmelserna om följdändring för olika skatteslag bildar en samordnad helhet där det dock tas hänsyn till särdragen hos de skatter som debiteras och de skatter som betalas på eget initiativ.

5.3 Skatteuppbörd och indrivning

5.3.1 Reglering av skatteuppbörd och indrivning

I propositionen föreslås ändringar som hänför sig till den första etappen av totalreformen av skatteuppbörden och som innebär att bestämmelser om uppbördsförfarandet för alla skatter som Skatteförvaltningen tar ut och om indrivning av obetalda skatter samlas i en ny lag om skatteuppbörd. Skattekontolagen och den nuvarande lagen om skatteuppbörd upphävs och den nya lagen om skatteuppbörd kommer att innehålla de bestämmelser från skattekontolagen som hänför sig till transaktioner inom beskattningen. Skattekontolagens bestämmelser som hänför sig till deklaration och vissa bestämmelser som hänför sig till betalning överförs enligt förslaget i delvis reviderad form till lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Skattekontolagens bestämmelser om dröjsmålsräntor flyttas till lagen om förseningsränta.

De bestämmelser om oidentifierad betalning, kreditering som ska återkrävas och uppgifter som ska framgå av ett beslut som för närvarande finns bara i skattekontolagen utvidgas enligt förslaget i reviderad form till att gälla alla skatteslag.

Reformen av Skatteförvaltningens datasystem innebär att det kan frångås den separata överföringen till indrivning där skattekontoskatterna har avförts från skattekontot och tagits in i indrivningssystemet för att kunna drivas in. Bestämmelserna om indrivning i lagen om skatteuppbörd lämpar sig således på ett enhetligt sätt för alla skatteslag. Slopandet av överföringen

för indrivning innebär att skatteskuldsuppgifterna snabbare kan föras in i skatteskuldsregistret. För närvarande kan uppgifterna införas på basis av obetalda skatter först efter det att skatteskulden har avförts från skattekontot för att bli föremål för indrivningsåtgärder.

I regeringens proposition till riksdagen med förslag till skattekontolag och lagar om ändring av vissa skattelagar (RP 221/2008 rd) föreslogs det att alla skatter som Skatteförvaltningen tar ut överförs till det nuvarande skattekontosystemet stegvis. Strukturen hos det nya datasystem som tas i bruk, insikten att saldoindrivning är ett omöjligt alternativ inom utsökningssamarbetet och särdragen hos olika skatteslag, som bl.a. förutsätter för dem karakteristisk användning av betalningar och återbäringar, har medfört att det nuvarande skattekontot inte kan utvidgas och att alla skatteslag inte kan hanteras med ett enda skattekonto. Det föreslås därför inte någon utvidgning av det nuvarande skattekontot, utan i stället föreslås det att ett nytt uppbördsförfarande införs.

Avgifter och skatter som ska betalas på eget initiativ och för vilka gäller att den nya lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska tillämpas på förfarandet, samt försummelseavgifter enligt lagen om beskattningsförfarande kommer att behandlas i Skatteförvaltningens nya datasystem från och med 2017. Det nuvarande skattekontots särdrag bevaras till största delen i det nya uppbördsförfarandet för dessa skatter som ska betalas på eget initiativ och som kommer att behandlas i det nya datasystemet. I lagförslaget finns därför ett eget kapitel med bestämmelser som gäller endast dessa skatter som ska betalas på eget initiativ och som behandlas i det nya datasystemet.

I det nya datasystemet behandlas även arvsskatt, gåvoskatt samt återbäring av källskatt till inkomsttagaren i anslutning till dividender (dvs. vinstutdelningar), räntor och royaltyer. För dessa föreslås delvis enhetliga bestämmelser, men specialregleringen av avgifter och skatter som ska betalas på eget initiativ och behandlas i det nya datasystemet ska inte gälla dem. En avgift som avser skatter som ska betalas på eget initiativ ska fortsatt i första hand användas till fordringar i fråga om dessa skatter och avgifter som gäller andra skatter i sin tur till fordringar i fråga om de skatterna. Övriga skatteslag överförs till det nya datasystemet och det nya skatteuppbördsförfarandet i ett senare skede av reformen.

5.3.2 Nytt uppbördsförfarande

Det nya uppbördsförfarandet tillämpas dels på de skatter och avgifter för vilka gäller att lagen om beskattningsförfarandet för skatter som ska betalas på egen hand ska tillämpas på förfarandet, dels på försummelseavgifter enligt lagen om beskattningsförfarande. Det nya uppbördsförfarandet ska till största delen tillämpas i samma omfattning som det nuvarande uppbördsförfarandet enligt skattekontolagen. Förutom på de nuvarande skattekontoskatterna ska det nya uppbördsförfarandet också tillämpas på apoteksskatt, mervärdesskatt för köpare av ett nytt transportmedel, återbäringar av mervärdesskatt till utlänningar och försummelseavgift enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. De nuvarande särdragen hos kontoförfarandet för skatter som ska betalas på eget initiativ föreslås kvarstå till största delen oförändrade. Bestämmelserna om det nya uppbördsförfarandet tillämpas enligt förslaget redan i detta skede delvis på arvsskatt, gåvoskatt samt återbäring av källskatt till inkomsttagaren i anslutning till dividender, royaltyer och räntor, bl.a. när det gäller användning av betalningar och återbäringar.

Inom det nya uppbördsförfarandet kommer den skattskyldige att i form av ett regelbundet sammandrag över avgifter och skatter som ska betalas på eget initiativ få motsvarande uppgifter som för närvarande fås med ett skattekontoutdrag. Sammandraget ska, på samma sätt som skattekontoutdraget för närvarande, delges med hjälp av Skatteförvaltningens elektroniska service. Sammandraget sammanställs i slutet av en kalendermånad, senast den femte dagen ef-

ter kalendermånadens utgång, och den skattskyldige anses ha fått del av sammandraget den sjunde dagen från utgången av den kalendermånad då sammandraget har sammanställts.

Tidsfristen för att rätta fel i uppbördsförfarandet ändras så att den i princip motsvarar de allmänna tidsfrister som föreslås för rättelse av fel i beskattningen. Till skillnad från nuläget behöver Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt inte längre ha rätt att begära att ett fel i uppbördsförfarandet rättas, eftersom rättelse av fel inte är en juridisk fråga utan ett ärende av teknisk natur. När det gäller avstående från att ta ut dröjsmålspåföljder föreslås bestämmelser om förseningsavgift i lagen om skatteuppbörd och bestämmelser om dröjsmålsränta i lagen om förseningsränta. Enligt förslaget ska ändring få sökas i dessa beslut.

De begrepp i anslutning till kontoförfarandet som är kännetecknande för skattekontot ersätts enligt förslaget med begrepp enligt annan skattelagstiftning. Den nuvarande detaljerade regleringen av kontoförfarandet slopas. Trots att bestämmelserna blir mer generella kommer betalningen och återbäringen av avgifter och skatter som ska betalas på eget initiativ och som behandlas inom det nya uppbördsförfarandet till största delen att kvarstå i nuvarande form, och de skattskyldigas rättsliga ställning förändras inte. Exempelvis i Sverige är skattekontoregleringen generellt inriktad och integrerad i den lag som gäller beskattningsförfarande.

5.3.3 Betalning av skatt

Avgifter och skatter som ska betalas på eget initiativ och som behandlas i det nya uppbördsförfarandet ska inte i fortsättningen överföras till ett annat datasystem för indrivning, och för dem kommer därför inte längre att räknas ut någon förseningsränta på samma sätt som för närvarande. Dröjsmålsränta ska räknas ut för obetalda skatter och avgifter, och bestämmelser om dröjsmålsräntan föreslås i lagen om förseningsränta.

Den inbördes betalningsordningen för avgifter och skatter som ska betalas på eget initiativ och som behandlas i det nya uppbördsförfarandet ändras enligt förslaget så att skatteförhöjning alltid tillgrips i sista hand. Därmed förenhetligas indrivningen av skatteskulder som gäller avgifter och skatter som ska betalas på eget initiativ på så sätt att de medel som inflyter antingen genom Skatteförvaltningens egen indrivning eller via utsökning riktas till dessa fordringar på samma sätt. När det gäller andra skatter ändras och förenhetligas bestämmelserna om betalningsordningen för skatteförhöjning i det skede då skatteslagen överförs till det nya uppbördsförfarandet.

5.3.4 Återbäring av skatt och kvittning

Avsikten är att den höga automatiseringsnivån i fråga om återbäring ska kvarstå. För att trygga skatteinflödet föreslås det att användningen av återbäringar mellan olika skatteslag görs så flexibel och smidig som möjligt. Återbäringar ska alltjämt betalas utan dröjsmål men så att möjligheterna till missbruk minimeras med metoder för skattekontroll.

När det gäller hinder för återbäring föreslås det samstämmiga bestämmelser för alla skatteslag. Försummelser av deklaration ska i fortsättningen utgöra hinder för återbäring i fråga om alla skatteslag.

Innan det belopp som ska återbäras betalas till den skattskyldige ska Skatteförvaltningen kontrollera om återbäringen i övrigt har begränsats. Återbäring ska inte betalas t.ex. när beloppet underskrider den lagbestämda återbäringsgränsen eller den återbäringsgräns som den skattskyldige själv i det nya uppbördsförfarandet angett för avgifter och skatter som ska betalas på eget initiativ. Innan återbäring betalas ska Skatteförvaltningen också utreda om återbäringen ska användas till betalning av Skatteförvaltningens eller någon annan myndighets fordran.

Om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt i samband med sökande av ändring i Skatteförvaltningens, skatterättelsenämndens eller förvaltningsdomstolens beslut har begärt att den myndighet hos vilken ändring söks ska förbjuda att beslutet verkställs eller avbryta verkställigheten, ska Skatteförvaltningen inte återbära skatten förrän den myndighet hos vilken ändring sökts har avgjort enhetens yrkande om förbud mot verkställighet eller avbrytande av verkställigheten. Syftet med regleringen är att tillgodose skattetagarnas rättigheter.

I lagen om skatteuppbörd föreslås det bestämmelser om ett förfarande för användning av återbäringar som gäller alla skatteslag, med undantag för de särskilda arrangemangen för återbäring enligt mervärdesskattelagen. Skattekvittning slopas inom Skatteförvaltningen. Det handlar om att återbäringar, oavsett skatteslag, ska användas till betalning av skatter och Skatteförvaltningens övriga fordringar. Återbäringarna ska på ett smidigt sätt och med undvikande av onödiga transaktioner användas för betalning av Skatteförvaltningens fordringar, dvs. skatter, dröjsmålspåföljder och Skatteförvaltningens övriga fordringar. Behandlingen av återbäringar och avgifter regleras så att det först fastställs hur betalningarna ska användas inom skatteslaget eller den helhet som de olika skatteslagen bildar och efter det används det återstående beloppet till betalning av Skatteförvaltningens övriga fordringar och till sist används beloppet, i analogi med nuläget, till betalning av någon annan myndighets fordringar.

För att skatter ska flyta in är det motiverat att inom Skatteförvaltningen på ett övergripande sätt säkerställs att återbäringar inte betalas till skattskyldiga som står i skuld till Skatteförvaltningen. Alla skatter, avgifter och övriga belopp som en skattskyldig ska betala till Skatteförvaltningen bildar en enda fordran hos Skatteförvaltningen. Trots att Skatteförvaltningens fordringar på den skattskyldige i och för sig betraktas som en enda helhet ska vid behandlingen av återbäringarna på grund av det etappvisa genomförandet av reformen av datasystemet göras undantag som gäller enskilda skatteslag eller den helhet som olika skatteslag bildar.

Vid användningen av återbäringarna för olika fordringar hos Skatteförvaltningen ska i obetydlig grad avvikas från den nuvarande kvittningsordningen. I enlighet med det etappvisa genomförandet av reformen av Skatteförvaltningens datasystem kommer återbäringarna att användas så att återbäring som uppkommit i de nuvarande systemen först används till betalning av de skattefordringar som finns i de systemen och först därefter till betalning av Skatteförvaltningens fordringar i det nya datasystemet. På motsvarande sätt gäller att när en återbäring uppkommer av de skatteslag som behandlas i det nya datasystemet ska återbäringen först användas till betalning av Skatteförvaltningens fordringar i det nya systemet och först därefter till betalning av de fordringar som behandlas i de nuvarande systemen.

I situationer där de belopp som en skattskyldig ska betala och som uppkommit inom Skatteförvaltningen används för att betala fordringar hos en myndighet utanför Skatteförvaltningen, t.ex. Tullen, betraktas förfarandet som kvittning. Till lagen fogas enligt förslaget bestämmelser som täcker situationer där kvittning mellan olika myndigheter för närvarande sker som privaträttslig kvittning utan någon uttrycklig lagstiftningsgrund. Bestämmelserna motsvarar bestämmelserna i punktskattelagen. Återbäringen ska få användas till betalning av en annan myndighets fordran, om myndigheten begär detta. På motsvarande sätt ska Skatteförvaltningen i förekommande fall få begära att en annan myndighets återbäring används till betalning av Skatteförvaltningens fordringar. Till lagen om skatteuppbörd fogas enligt förslaget en bestämmelse om användning av återbäringar till betalning av utländska skatter som drivs in med stöd av handräckningsavtal.

I lagen om skatteuppbörd föreskrivs det om hinder för användning av återbäring, dvs. om situationer där återbäringen inte används till betalning av Skatteförvaltningens eller någon annan myndighets fordran. Återbäring ska inte få användas till betalning av t.ex. en preskriberad skuld eller till betalning av en sådan skuld eller en sådan del av en skuld beträffande vilken

verkställighet har förbjudits eller verkställigheten har avbrutits. Inte heller t.ex. skatt som har betalts av misstag ska användas för att betala en fordran. Konkurs för mottagaren av återbäring eller utmätning av återbäring ska inte hindra att återbäringen används till betalning av Skatteförvaltningens fordringar. Till skillnad från den nuvarande lagen om skatteuppbörd ska återbäring som uppkommit utifrån ett beslut om befrielse från skatt i fortsättningen, på samma sätt som andra återbäringar, få användas till betalning av Skatteförvaltningens fordran.

5.3.5 Indrivning av skatt

Indrivningsregleringen enligt lagen om skatteuppbörd avses täcka indrivningsåtgärderna för alla skatteslag. De åtgärder som vidtas för att skatter ska flyta in kommer att vidtas på samma sätt för alla skatter oavsett vilket skatteslag betalningsskyldigheten gäller eller i vilket datasystem skatten behandlas. Också med tanke indrivning genom utsökning handlar det alltid, oavsett skatteslag, om att driva in skatt.

Avsikten är att förenhetliga verkställighetsförfarandet så att alla skatter och påföljderna i anslutning till dem kan behandlas enligt samma regler vid utsökning. Utsökbarheten för alla skatter bestäms direkt med stöd av lagen om verkställighet av skatter och avgifter, och alla skatter och påföljderna i anslutning till dem kommer att vara utsökbara på samma sätt.

När det gäller indrivning slopas den utgångspunkt enligt gällande lag som innebär att obetald skatt alltid ska sändas för indrivning i utsökningsväg. I fortsättningen ska indrivning genom utsökning kunna väljas som indrivningsmetod när Skatteförvaltningen anser det vara ändamålsenligt och metoden bedöms främja inflödet av skatter effektivare än andra indrivningsmetoder. Vid valet av indrivningsmetod bör Skatteförvaltningen på ett tillräckligt omfattande sätt utreda den skattskyldiges betalningsförmåga. Vid användningen av indrivningsmetoder gäller det att beakta vikten av att de skattskyldiga behandlas lika. Ändamålsenlighetsprövningen vid indrivning utvidgas också så att Skatteförvaltningen på ett mer flexibelt sätt än för närvarande kan pröva om det alls är nödvändigt att vidta indrivningsåtgärder när det bedöms att indrivningen inte leder till något resultat eller när det kan antas att resultatet i vilket fall som helst blir ringa.

För att indrivningsåtgärder ska kunna inledas förutsätts det i princip alltid att en betalningsuppmaning sänds till den skattskyldige. Av betalningsuppmaningen framgår uttryckligen vilka följder eller åtgärder från Skatteförvaltningens sida obetald skatt kan leda till. För vissa åtgärder gäller att det i betalningsuppmaningen ska anges en tidsfrist inom vilken skatten kan betalas för att åtgärderna ska förhindras. Inom denna tid har den skattskyldige också möjlighet att reagera på eventuella fel som hänför sig till skuldbeloppet. Detta garanterar bl.a. att felaktiga uppgifter om skulden inte överförs till skatteskuldsregistret. Den föreslagna regleringen av den tidsfrist som ska anges i betalningsuppmaningen ersätter den nuvarande regleringen av den tidsfrist på två veckor som begränsar indrivningen av skattekontoskatter och som vid sidan av utsökning har hänfört sig till konkursförfarande och meddelande om att förpliktelser kommer att publiceras. De olika konkursfaserna är förknippade med separata rättsmedel, som tryggar gäldenärens möjlighet att reagera och gör det möjligt att bestrida fordringsbeloppet. Gäldenärens rätt att få information och bli hörd har dessutom tryggats till och med effektivare i samband med konkurs än vid beskattningsförfarande. I skattelagstiftningen behövs det därför inte några särskilda tidsbegränsningar för i vilket skede en skatteskuld kan beaktas som konkursfordran. Av särskilda skäl ska även andra indrivningsmetoder få vidtas utan särskild betalningsuppmaning, t.ex. åtgärder som förutsätts för beslut om säkringsåtgärder.

Bestämmelserna om förbud mot verkställighet och avbrytande av verkställigheten ändras enligt förslaget så att Skatteförvaltningen inte får använda eller kvittera skatteåterbäringar som betalning av sådana fordringar som förbudet mot verkställighet eller avbrytandet av verkstäl-

ligheten gäller. Användning och kvittning av återbäringar ska dock tillåtas om förordnandet om avbrott är begränsat, t.ex. så att förordnandet gäller endast realisering av egendom. En fordran som är förenad med förbud mot verkställighet eller avbrytande av verkställigheten ska inte heller få skickas för att publiceras på protestlistan eller skickas för att drivas in i utsökningsväg. Trots förbud mot verkställighet eller avbrytande av verkställigheten ska fordran dock få bevakas i konkurs, anmälas vid skuldsaneringar och saneringar samt andra motsvarande förfaranden där fordran ska anmälas inom den föreskrivna tiden vid vite att rätten att få betalningen går förlorad. Den skattskyldiges egen betalning ska få användas för den fordran som förbudet mot verkställighet eller avbrytandet av verkställigheten gäller, om den skattskyldige själv kräver detta.

Utifrån de föreslagna bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska bestämmelserna om rättelse av beskattningen iakttas vid beskattning som ska verkställas på nytt och vid ny behandling av ett ärende. Förfarandet för indrivning av skatter ska vara detsamma oavsett om det handlar om beskattning som verkställs på nytt, ny behandling eller ändring av skattebeloppet på grundval av ett beslut med anledning av ändringssökande. Ur indrivningsperspektiv fortsätter skatten att gälla trots att beloppet är föremål för omprövning. Eventuella ändringar i skattebeloppet påverkar indrivningsåtgärderna på samma sätt som ändringar till följd av andra beslut. Exempelvis om den aktuella skatten är föremål för indrivning genom utsökning ska ett nedsatt skattebelopp anmälas till utsökningen och ska en ny utsökningsansökan göras i fråga om ett ökat belopp. Det föreslås dessutom att Skatteförvaltningen i regel ska förordna om avbrytande av utsökningen tills beskattningen har verkställts eller ärendet har behandlats på nytt.

Det föreslås att bestämmelserna om skatteansvar ändras så att det preciseras hur ansvaret bestäms och så att de ansvarsskyldiga för ett bättre rättsskydd. Regleringen av ansvarsskyldighet blir tydligare genom att dödsboets och dödsbodelägarnas ansvar för skatt som påförts den avlidne preciseras. De ansvarsskyldigas möjligheter att söka ändring förtydligas.

För att främja de ansvarsskyldigas rätt att få information om sin betalningsskyldighet föreslås det exaktare bestämmelser än för närvarande när det gäller åläggande av skatteansvar. Skatt ska alltjämt få påföras de skattskyldiga och betalningsskyldiga solidariskt genom en anteckning i beskattningsbeslutet eller i sammandraget till den skattskyldige. Om ansvar inte har ålagts på det sätt som beskrivs ovan i samband med beskattningen ska Skatteförvaltningen på samma sätt som för närvarande fatta ett särskilt beslut om åläggande av ansvar. Särskilt beslut om åläggande av ansvar ska fattas senast 60 dagar innan tidsfristen för sökande av ändring i den aktuella skatten löper ut.

För säkerställande av den ansvarsskyldiges rättsskydd bör den ansvarsskyldige få information om betalningsskyldigheten i anslutning till ansvaret på ett effektivare sätt och i ett tidigare skede än för närvarande. Den ansvarsskyldige ska ges möjlighet att reagera och betala skulden före utsökning. Som en förutsättning för indrivning av ansvarsskuld genom utsökning föreskrivs därför enligt förslaget att en betalningsuppmaning har sänts till den ansvarsskyldige med information om hotet om utsökning. Betalningsuppmaningen med hot om utsökning ska sändas till den ansvarsskyldige oberoende av om ansvaret har ålagts vid beskattningsförfarandet eller genom ett särskilt beslut.

5.3.6 Sökande av ändring i skatteuppbörd och indrivning

Det föreslås att ett omprövningsförfarande som föregår besvär införs på ett övergripande plan när det gäller sökande av ändring i anslutning till lagen om skatteuppbörd. Inom omprövningsförfarandet ska ändring i beslut som fattats med stöd av den lagen sökas hos skatterättelsenämnden genom begäran om omprövning. Förfarandet är samstämmigt med annat sökande

av ändring som gäller beskattningen. Förfarandet motsvarar sökandet av ändring i fråga om särskilda beslut enligt lagen om beskattningsförfarande, där tiden för att söka ändring är 60 dagar från delfåendet av beslutet.

Den skattskyldige, den som är ansvarig för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska få överklaga ett omprövningsbeslut genom att anföra besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten hade sin hemkommun då Skatteförvaltningens beslut fattades. Besvärstiden föreslås vara 60 dagar räknat från delfåendet av omprövningsbeslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska enligt förslaget beräknas från den dag då omprövningsbeslutet fattades.

När det gäller omprövning av och sökande av ändring i åläggande av ansvar som antecknats i beskattningsbeslutet föreslås det motsvarande reglering som den som gäller för närvarande. De bestämmelser om sökande av ändring som gäller beskattning ska tillämpas när ändring söks. Ändring får således sökas hos skatterättelsenämnden i första instans, och tidsfristen föreslås i regel vara tre år.

Ändring i ett särskilt beslut som gäller skatteansvar får enligt förslaget sökas med stöd av bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd. Också då är skatterättelsenämnden den första instans som prövar ändringsansökan. Tiden för sökande av ändring förkortas så att ändring ska sökas inom 60 dagar från delfåendet av beslutet om skatteansvar; för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt beräknas tiden från det att beslutet fattades.

Rätten att söka ändring i beslut som meddelats med stöd av lagen om förseningsränta utvidgas så att ändring får sökas i alla beslut som meddelats med stöd av den lagen. Besvärsrätten utvidgas således till beslut som gäller att inte ta ut skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta. I första instans söks ändring, på samma sätt som i fråga om andra skatteärenden, genom att begäran om omprövning framställs hos skatterättelsenämnden. Omprövningsbeslutet får överklagas hos förvaltningsdomstolen för den skattskyldiges hemkommun på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas hos högsta förvaltningsdomstolen. Vid besvärsförfarandet ska lagen om beskattningsförfarande iakttas på samma sätt som för närvarande.

5.3.7 Vissa andra ändringar

För en övergångsperiod föreslås det i lagen om skatteuppbörd regler för användning mellan olika skatteslag. Det är meningen att reglerna ska gälla temporärt. Användningsordningen för återbäringar ändras enligt förslaget från nuläget så att överskottsbetalningar eller återbäringar som gäller avgifter och skatter som ska betalas på eget initiativ och som behandlas i det nya uppbördsförfarandet först ska användas för skatter som överförts till Skatteförvaltningens nya datasystem och därefter för andra skatter som behandlas i de nuvarande systemen. Det här förändrar nuläget så att arvsskatt och gåvoskatt samt återbäring av källskatt till inkomsttagaren i anslutning till dividender, räntor och royaltyer under övergångsperioden har en bättre ställning än tidigare i användningsordningen mellan olika skatteslag. Återbäringar som gäller andra än skatter som överförts till det nya systemet ska däremot till skillnad från nuläget först i sista hand användas för skatter som behandlas i det nya systemet. Den ändrade användningsordningen behövs under övergångsperioden för att komplicerade integreringar av datasystemen ska kunna undvikas.

Den bestämmelse i den gällande lagen om skatteuppbörd som innebär att Skatteförvaltningen kan bestämma om dröjsmålspåföljder för banken vid försummelse av att överföra skattemedel föreslås utgå. Bestämmelsen är föråldrad inom det nuvarande SEPA-systemet.

5.4 Apoteksskatt

5.4.1 Målsättning och alternativ för genomförandet

Målet med propositionen är att den nuvarande apoteksavgiften ska ersättas med en apoteksskatt och de uppgifter som gäller apoteksskatten ska överföras från Säkerhets- och utvecklingscenter för läkemedelsområdet och regionförvaltningsverk till Skatteförvaltningen. I de uppgifter som gäller deklaration, betalning och övervakning av apoteksskatten utnyttjas samma processer och metoder som för andra skatter som Skatteförvaltningen bär upp. Genom att ändra apoteksavgiften som påförs till en apoteksskatt som ska betalas på eget initiativ strävas efter att märkbart minska det manuella arbetet i samband med bestämmandet och uppbörden av avgiften. Processer, som är gemensamma med andra skatteslag och så långt automatiserade som möjligt minskar arbetsmomenten i hanteringen av apoteksavgiften och ökar således effektiviteten och produktiviteten vid uppbörden av skatten.

Genom reformen förtydligas också uppgiftsfördelningen mellan myndigheterna. När propositionen bereddes granskades också det alternativet att de uppgifter som gäller apoteksavgiften blir kvar hos de nuvarande behöriga myndigheterna. Detta alternativ ansågs dåligt förverkliga principen att förvaltningen ska ordnas på ett ändamålsenligt sätt. De skattskyldiga är också i framtiden tvungna att för beskattningen meddela uppgifter om samma inkomster till olika myndigheter och myndigheterna har kvar beskattningsuppgifter som illa passar ihop med deras övriga uppgifter. Att sammandra alla beskattningsuppgifter till Skatteförvaltningen ska göra det lättare också till skattskyldiga att sköta skyldigheter som gäller beskattningen.

För att minimera kostnaderna för datasystemen föreslås det att genomföra ändringen i samband med Skatteförvaltningens reform av datasystem.

Genom reformen tidigareläggs inflödet av apoteksskatten ungefär ett halvt år jämfört med apoteksavgiften. För att tidigarelägga inflödet av apoteksskatten utreddes ett sådant alternativ att skatten liksom mervärdesskatten i regel anmälas och betalas månatligen. Beloppet av den apoteksskatt som ska betalas för ett skatteår kan dock inte utredas innan året som ligger till grund för bestämmandet av skatten gått ut och därför föreslås inte att skatteperioden för apoteksskatten föreskrivs kortare än ett skatteår. När de nuvarande bestämmelserna om beräkningen av apoteksskatten förblir oförändrade, grundar sig beräkningen av skatten också i framtiden på en progression som är bunden till omsättningen under kalenderåret och, om apoteket har ett filialapotek, också på beräknandet av ett vägt medeltal.

5.4.2 Stiftandet av apoteksskattelagen

I propositionen föreslås att en ny apoteksskattelag stiftas och att den nuvarande lagen om apoteksavgift och den förordning om apoteksavgift för kulturhistoriskt värdefulla apotek, som utfärdats med stöd av den, upphävs.

Det är typiskt för avgifter att de är ersättningar eller vederlag för tjänster från det allmännas sida. Övriga betalningar till staten är däremot skatter. Apoteksavgiften är statsförfattningsrättsligt en skatt, som apotekaren årligen ska betala till staten på basis av apotekens omsättning. Skattesatsen är progressiv på grund av beloppet av omsättningen. Eftersom apoteksavgiften genom reformen blir en skatt som betalas på eget initiativ och hör till Skatteförvaltningens behörighet är det motiverat att ändra namnet apoteksavgift till apoteksskatt.

Apoteksskattelagen är en skattelag som faller under Skatteförvaltningens behörighet och därför hör till finansministeriets förvaltningsområde, medan den gällande lagen om apoteksavgift är en lag som hör till social- och hälsovårdsministeriets behörighet. Fastställandet av grunder-

na för apoteksavgiften är en del av regleringen av läkemedelssektorn, genom vilken särskilt strävas efter att garantera heltäckande apotekstjänster och tillgång på läkemedel. Inom social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde genomförs samma mål också genom läkemedelslagen och statsrådets förordning om läkemedelstaxa (713/2013). För att denna helhet ska bevaras är avsikten att grunderna för fastställande av apoteksskatten och skattens nivå också i framtiden ska beredas vid social- och hälsovårdsministeriet i samarbete mellan ministerierna.

5.4.3 Skattskyldighet

I läkemedelslagen definieras en apotekare som en person som har beviljats tillstånd att hålla apotek. Som skattskyldiga för de privata apotekens apoteksverksamhet föreskrivs apotekarna. Bestämmelserna motsvarar till dessa delar bestämmelserna om betalningsskyldighet i lagen om apoteksavgift. Det föreslås att definitionen av skattskyldiga preciseras så att utöver apotekarna också de universitet som bedriver apoteksverksamhet ska vara skattskyldiga när det gäller apoteksskatt. Med stöd av läkemedelslagen har Helsingfors universitet rätt att hålla ett apotek i Helsingfors och Östra Finlands universitet ett apotek i Kuopio.

Skatteförvaltningen övervakar de apoteksskattskyldiga på basis av de uppgifter om skattskyldighet som fås från Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet och de skattskyldiga behöver inte särskilt registrera sig som skattskyldiga. Den som driver apoteksrörelse ska enligt 13 § i läkemedelsförordningen (693/1987) på förhand meddela Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet datum för när han eller hon börjar driva apoteksrörelse. Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet meddelar på basis av dessa uppgifter Skatteförvaltningen när skattskyldigheten av den som är skattskyldig för apoteksskatt börjar och slutar.

5.4.4 Beräkningen av apoteksskattens belopp

Grunden för apoteksskatten och skatteskalan motsvarar i huvudsak gällande lag om apoteksavgift. Beräkningen av apoteksskatten i sådana fall då ett apotek överförs på en ny apotekare mitt under kalenderåret föreslås dock ändras så att apotekaren kan beräkna apoteksskattens belopp som ska betalas på basis av omsättningen för sin egen apoteksverksamhet.

Som en apoteksrörelse anses apoteksverksamhet som drivs av en skattskyldig i stället för rörelse som drivs med ett apotekstillstånd. Eftersom apotekaren ska beräkna, deklarera och betala apoteksskatten på eget initiativ bör dessa åtgärder kunna utföras på grund av den skattskyldiges egna uppgifter.

Att omsättningen för en apoteksrörelse som drivits av en annan apotekare inte längre påverkar beräkningen av skatten för en skattskyldig påverkar de apotekare som inleder eller avslutar apoteksverksamhet under skatteåret samt de apotekare som byter apotek.

5.4.5 Behörig myndighet

Skatteförvaltningen blir enligt lagen om beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ behörig myndighet när det gäller förfaranden i anslutning till apoteksskatten. På motsvarande sätt blir Skatteförvaltningen med stöd av den nya lagen om skatteuppbörd behörig myndighet i uppgifter som bestäms enligt skatteuppbördslagen. Skatteförvaltningen sköter således alla uppgifter som hör till skatteförfarandet och uppbörden av apoteksskatt. Då lagen om apoteksavgift upphävs slopas de uppgifter som Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet och regionförvaltningsverken har när det gäller fastställandet och debiteringen av apoteksavgiften.

5.4.6 Beskattningsförfarandet och sökande av ändring

På apoteksskatten tillämpas lagen om beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiativ. Lagen tillämpas också på övriga skatter på eget initiativ som hör till Skatteförvaltningens behörighet, med undantag av överlåtelseskatt.

Kalenderåret ska vara den period för vilken apoteksskatten beräknas. Också kalenderåret ska vara den skatteperiod för vilken apoteksskatten ska deklareras och betalas. Apoteksskatten ska deklareras och betalas senast den sista dagen i februari påföljande år efter skatteperioden. Då inflyter skatten redan påföljande vår efter skatteårets slut. Betalningen inflyter således cirka ett halvt år tidigare än den nuvarande betalningen. Med tanke på tillsynen över apoteksskatten kräver en skatt som anmäls och betalas en gång om året färre tillsynsåtgärder än en skatt som ska anmälas och betalas med kortare intervaller. Grunden för apoteksskatten är apotekets justerade omsättning. Det kan således förutsättas att skatten deklareras och betalas med samma fördröjning som mervärdesskatten deklareras och betalas efter skatteperiodens slut.

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet samlar redan nu in de uppgifter som behövs för beräkningen av apoteksavgiften från de betalningsskyldiga, som ska specificera de korrektivposter och andra poster för sin omsättning som behövs för beräkningen av apoteksavgiften. De som är skyldiga att betala apoteksavgift har vid slutet av det år för vilket apoteksavgiften ska beräknas tillgång till de uppgifter som behövs för beräkningen av apoteksavgiftens belopp.

Apoteksskatten ska anmälas med en skattedeklaration som fastställs av Skatteförvaltningen. Skattedeklarationen för apoteksskatten ska lämnas in elektroniskt. Apoteksverksamhet är verksamhet för vilken krävs tillstånd och som kräver elektronisk databehandling och inlämnande av uppgifter i elektroniskt form till olika myndigheter. De som är skattskyldiga för apoteksskatt kan således anses ha tillräckliga datatekniska färdigheter för att deklarera apoteksskatten elektroniskt.

Det föreslås att på dröjsmålsavgiften och skatteförhöjningen som gäller apoteksskatt ska tillämpas bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande för skatter som betalas på eget initiativ. Dröjsmålsavgiften och skatteförhöjningen ersätter det bötesstraff för apoteksavgiftsförseelse som nu utdöms för försummelse av anmälningsplikt.

På apoteksskatt ska tillämpas på samma sätt som apoteksavgiften bestämmelserna om skattebedrägeri i 29 kap. i strafflagen.

I Skatteförvaltningens beslut om apoteksskatt kan sökas ändring hos skatterättelsenämnden inom tre år från utgången av skatteåret. Det föreslås att de skattskyldiga ska ha rätt att överklaga skatterättelsenämndens beslut hos förvaltningsdomstolen och överklaga förvaltningsdomstolens beslut hos högsta förvaltningsdomstolen, om besvärstillstånd beviljas.

Utomståendes och myndigheters skyldighet att lämna uppgifter

Det föreslås att Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet är skyldig att ge Skatteförvaltningen uppgifter om dem som är skyldiga att betala apoteksskatt och om när skattskyldigheten börjar och upphör. Uppgifterna om att skattskyldighet inleds och upphör ska ges månatligen. Enligt läkemedelsförordningen, som utfärdats med stöd av läkemedelslagen, ska en apotekare på förhand meddela Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet datum för när han eller hon börjar driva apoteksrörelse. För att övervakningen av apoteksskatten ska kunna hänföras exakt till de skattskyldiga behöver Skatteförvaltningen för övervakningen uppgifter om de personer som bedriver apoteksverksamhet. För att minska den ad-

ministrativa bördan på de skattskyldiga skaffas dessa uppgifter i stället för från den skattskyldiga från en annan myndighet som har tillgång till uppgifterna.

Det föreslås att på apoteksskatt med stöd av hänvisningsbestämmelsen i lagen om beskattningsförfarande för skatter som betalas på eget initiativ tillämpas bestämmelserna om skyldighet att lämna uppgifter såsom föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. I lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om myndigheternas särskilda skyldighet att lämna uppgifter, enligt vilken statliga myndigheter på begäran av Skatteförvaltningen ska ge utlåtanden för beskattningen samt utföra beräkningar i frågor inom sitt verksamhetsområde. Skatteförvaltningen kan med stöd av denna bestämmelse av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet begära till exempel utlåtanden om grunden för apoteksskatt och om skyldigheten att betala apoteksskatt. Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet har mångsidig sakkunskap om läkemedelsbranschen och apoteksverksamheten, som kan behövas vid tillämpningen av apoteksskattelagen.

Det föreslås att på apoteksskatt ska också tillämpas utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter. Enligt bestämmelsen ska var och en på uppmaning av Skatteförvaltningen, på basis av namn, bankkontonummer, kontotransaktion eller annan motsvarande identifikation lämna sådana uppgifter som kan behövas för beskattning av någon annan skattskyldig, för skattegranskning eller behandling av en ändringsansökan och som framgår av handlingar som han eller hon har i sin besittning eller annars känner till, ifall inte han eller hon enligt lag har rätt att vägra vittna i saken. Ingen får dock vägra lämna sådana uppgifter om någon annans ekonomiska ställning som inverkar på beskattningen. Denna bestämmelse ger Skatteförvaltningen motsvarande rätt som enligt lagen om apoteksavgift att av utomstående få nödvändiga uppgifter för övervakningen av apoteksskatten. Dessa uppgifter kan till exempel behövas för att fastställa skatten i sådana fall då den skattskyldige inte lämnat in skattedeklaration.

Bokföring

I lagen om beskattningsförfarande för skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om specialkrav gällande anordnandet av de skattskyldigas bokföring. Enligt paragrafen ska den skattskyldige anordna sin bokföring så att av den på ett tillförlitligt sätt framgår de faktorer som är av betydelse för fastställandet av apoteksskatten. Den skattskyldige ska till exempel följa upp omsättningsposter som separat bestäms i apoteksskattelagen som påverkar grunden för beräkningen av apoteksskatten.

Vid skattegranskning ska den skattskyldige på uppmaning av Skatteförvaltningen i Finland visa sin bokföring, sina anteckningar samt allt material som ansluter sig till verksamheten och annat material och egendom, som kan behövas för den skattskyldiges beskattning eller vid behandling av ändringssökande som gäller den skattskyldiges beskattning. Denna bestämmelse ersätter bestämmelsen om skyldighet att lämna uppgifter för revision i lagen om apoteksavgift.

Förhandsavgörande

Det föreslås att ett förhandsavgörandeförfarande tas i bruk i apoteksbeskattningen. Om förhandsavgörande föreskrivs i apoteksskattelagen. Förfarandet ska vara likadan som de skatter som ingår i Skatteförvaltningens behörighetsområde. Skatteförvaltningen kan på ansökan av den skattskyldige meddela ett förhandsavgörande om apoteksskatten, som då det vunnit laga kraft ska följas på det sätt som bestäms i förhandsavgörandet.

5.4.7 Uppbörd av apoteksskatt

Betalning av skatt

På betalning av apoteksskatt tillämpas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd. Om tidsfrister av betalningen föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande för skatter på eget initiativ. Apoteksskatten förfaller till betalning den sista dagen i februari det år som följer efter utgången av skatteåret. Som betalning av apoteksskatten räknas betalningar och återbäringar som används till skatter som ska betalas på eget initiativ. Om den skattskyldige samtidigt har flera obetalda skatter ska denne i princip inte kunna välja vilken skatt han eller hon betalar, utan betalningar och återbäringar som används till skatter som ska betalas på eget initiativ ska anses avse de obetalda skatterna enligt den föreskrivna användningsordningen en för obetalda skatter.

Apoteksskatten förfaller till betalning den sista dagen i februari året efter utgången av skatteåret. Eftersom apoteksavgiften debiteras nuförtiden på hösten följande år på basis av vilket avgiften bestäms, inflyter apoteksskatten genom reformen ungefär ett halvt år tidigare än apoteksavgiften. Apoteksskatten ska förfalla till betalning i en rat i stället för högst fyra rater av apoteksavgiften. Förändringens verkningar begränsas av att apoteksavgiftens nuvarande fyra betalningsrater förfaller inom en relativt kort tid och dessutom efter en betydligt längre tid efter att den omsättning som ligger till grund för skatten har influtit till den skattskyldige.

Fristen för den apoteksskatt som ska betalas för skatteåret 2017 är med stöd av övergångsbestämmelsen undantagsvis den 12 juni det år som följer efter utgången av skatteåret. Genom övergångsbestämmelsen underlättas finansieringsarrangemangen för betalningen av apoteksskatten för det första skatteåret. Utan en övergångsbestämmelse förfaller den apoteksskatt som ska betalas för skatteåret 2017 endast tre månader efter förfallodagen för den sista raten av apoteksavgiften för 2016.

Skattelättnad

Enligt lagen om apoteksavgift kan statsrådet av särskilda skäl helt eller delvis befria en apotekare från apoteksavgift. För att skattesystemet ska vara enhetligt ska också förfarandet för befrielse från apoteksskatt vara enhetligt med förfarandet som tillämpas andra skatter. Därför föreslås att befogenheten att befria från skatt överförs från statsrådet till Skatteförvaltningen. På apoteksskatten tillämpas bestämmelser om befrielse från skatt i lagen om skatteuppbörd.

I lagen om apoteksavgift ingår bestämmelser om lindring av apoteksavgift för kulturhistoriskt värdefulla apotek. Genom lindringen har strävats efter att trygga det att kulturhistoriskt värdefulla apoteksmiljöer bevaras. I praktiken har lindringen inte i ett enda fall tillämpats vid bestämmandet av apoteksavgiften för den som är skyldig att betala apoteksavgiften. Därför föreskrivs i apoteksskattelagen inte om lindringen utan på befrielse från apoteksskatt tillämpas i alla situationer det allmänna förfarandet om vilket föreskrivs i lagen om skatteuppbörd. Skatteförvaltningen kan på ansökan befria från skatt om den skattskyldiges skattebetalningsförmåga har försämrats väsentligt på grund av sjukdom, arbetslöshet, underhållsskyldighet eller av något annat motsvarande skäl eller om det med anledning av den skattskyldiges skuldsanering finns särskilda skäl till befrielse, eller om det av någon annan särskild orsak är uppenbart oskäligt att driva in skatten. Skatten kan således inte lättas med stöd av ett apoteks kulturhistoriska värde.

5.4.8 Rätt för Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet att få information

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet har med stöd av lagen om apoteksavgift av de betalningsskyldiga och Skatteförvaltningen fått uppgifter som behövts också för centrets övriga lagstadgade uppgifter, såsom för övervakningen av apotek och bestämmande av kvalitetskontrollavgiften. För att trygga behovet av den information som Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet behöver för sina uppgifter föreskrivs apotekarna samt Östra Finlands och Helsingfors universitetsapotek om skyldighet att till centret lämna uppgifter om apoteksverksamheten samt om annan affärsverksamhet som drivs i samma lokaler som apoteket. Skatteförvaltningen föreskrivs om skyldighet att till centret lämna de uppgifter om skatteskulder och betalningsarrangemang samt apoteksskatt av apoteksverksamhetens idkare som behövs för tillsynen över apoteket och bestämmande av kvalitetskontrollavgiften.

5.4.9 Apoteksavgift som betalas på Åland

Med stöd av självstyrelselagen för Åland (1144/1991) hör ärenden som gäller skatter och avgifter till rikets lagstiftningsbehörighet med vissa undantag. Landskapet har lagstiftningsbehörighet i ärenden som gäller landskapet tillkommande tilläggsskatt på inkomst och tillfällig extra inkomstskatt samt närings- och nöjesskatter, grunderna för avgifter till landskapet samt kommunerna tillkommande skatter. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande om reseskatt (GrUU 5/1991) tagit ställning till tolkningen av begreppet näringsskatt i självstyrelselagen för Åland. Enligt utlåtandet har vid tolkningen av självstyrelselagen med begreppet näringsskatt avsetts en specialskatt som hänför sig till avkastningen av en viss näring.

Som en avgift som utjämnar inkomstskillnaderna mellan små och stora apotek är apoteksavgiften en specialavgift som hänför sig till avkastningen av en viss näring varför dess uppbörd av verksamhet som bedrivs på Åland ingår i landskapet Ålands lagstiftningsbehörighet. Lagen om apoteksavgift tillämpas således inte i landskapet Åland. Ålands lagting har stiftat en landskapslag, Landskapslag om apoteksavgift i landskapet Åland (6/1947). Enligt landskapslagen ska för apoteksverksamhet som bedrivs på Åland betalas apoteksavgift till landskapsstyrelsen. Landskapslagens bestämmelser om apoteksavgiftens belopp motsvarar i väsentliga delar bestämmelserna i lagen om apoteksavgift.

Apoteksskatten är liksom apoteksavgiften en skatt som uppbärs för avkastningen på en viss näring varför bestämmelserna om lagstiftningsbehörigheten i självstyrelselagen för Åland tolkas för apoteksskatten på samma sätt som de tolkats för apoteksavgiften. Apoteksskattelagen ska således inte tillämpas på apoteksverksamhet som bedrivs på Åland.

6 Propositionens konsekvenser

6.1 Ekonomiska konsekvenser

Genom reformen av Skatteförvaltningens datasystem (Valmis-projektet) eftersträvas en produktivitetshöjning på 5 miljoner euro per år, vilket motsvarar ungefär 100 inbesparade årsverken fram till år 2021. De ändringar för en enhetlig lagstiftning om beskattningsförfarande och skatteuppbörd som föreslås i denna proposition främjar för sin del måluppfyllelsen för Valmis-projektet. En samlad reform av förfarandena är av central betydelse för sparmålet, och ingen partiell reform medför separat några betydande besparingar. Med tanke på sparmålet är reformen av skatteuppbördssystemet och systemet för sökande av ändring, utvidgningen av tillämpningsområdet för längre skatteperioder samt den elektroniska deklarationen något viktigare än de andra reformerna.

De ekonomiska fördelar som eftersträvas genom Valmis-projektet kommer successivt att bli verklighet i takt med att det nya datasystemet och förfarandereformerna börjar omfatta de olika skatteslagen. Sparmålen uppfylls fullt ut först när alla skatteslag omfattas av det nya systemet. Besparingarna realiseras med fördröjning eftersom införandet av det nya systemet kräver betydande arbetsinsatser vid Skatteförvaltningen fram till år 2020. Under de första användningsåren minskar värdet av de fördelar som kan uppnås bl.a. på grund av driftskostnaderna för de nuvarande systemen och de växande utbildningskostnaderna.

De lagstiftningsändringar som nu föreslås föranleder sådana ändringar i Skatteförvaltningens datasystem som till största delen genomförs inom Valmis-projektet. Projektet har beviljats separat finansiering till ett belopp av 116 miljoner euro år 2012. Största delen av projektkostnaderna gäller systemändringar och återstoden gäller reviderade funktioner, planering av verksamheten, anvisningar, utbildning och kommunikation.

Inrättandet av skatterättelsenämndens sektion för behandling av skatter som ska betalas på eget initiativ medför en aning mer personalkostnader för Skatteförvaltningen. Revideringen av systemet för rättelse och sökande av ändring minskar däremot i övrigt Skatteförvaltningens kostnader. Införandet av apoteksskatt medför investeringskostnader på 200 000 euro. Dessutom medför systemändringar i de nuvarande datasystemen smärre kostnader för Skatteförvaltningen.

Bortsett från kostnaderna till följd av apoteksskatten kommer kostnaderna för Skatteförvaltningen att täckas med Skatteförvaltningens verksamhetsanslag, och de föreslagna ändringarna medför inte några behov av tilläggsanslag.

Längre skatteperioder

Den föreslagna utvidgningen av tillämpningsområdet för deklarations- och betalningsperioden ett kalenderårskvartal och ett kalenderår medför på grund av skatteinkomsternas periodisering en minskning av engångsnatur i skatteinkomsterna det år då reformen träder i kraft.

Höjningen av gränsvärdet för kalenderårskvartalsförfarandet innebär att ungefär 44 000 nya mervärdesskatteskyldiga och 20 000 nya betalare av betalningar kan gå med i förfarandet. Om alla skattskyldiga som omfattas av kalenderårskvartalsförfarandet använder möjligheten att tillämpa en längre skatteperiod kommer detta enligt en teoretisk bedömning att minska skatteinkomsterna med ungefär 40 miljoner euro som ett belopp av engångsnatur.

Konsekvenserna av den föreslagna ändringen beräknas dock bli verklighet på så sätt att en relativ andel av de skattskyldiga som tillämpar en längre skatteperiod behåller skatteperioden oförändrad varvid intäkterna av mervärdesskatt minskar med 4,5 miljoner euro och intäkterna av arbetsgivarprestationerna på motsvarande sätt minskar med 4 miljoner euro, och inverkan på kommunernas skatteintäkter blir då cirka 2 miljoner euro. Mer flexibilitet i skatteperiodsändringarna och slopandet av bundenheten till skatteperioder beräknas på längre sikt öka användningen av valfria skatteperioder.

Med anledning av det ändrade gränsvärdet för kalenderårsförfarandet kommer 9 000 nya mervärdesskattskyldiga att kunna gå med i kalenderårsförfarandet. Om alla skattskyldiga som omfattas av kalenderårsförfarandet använder möjligheten att tillämpa en längre skatteperiod kommer detta enligt en teoretisk bedömning att minska skatteinkomsterna med ungefär 27 miljoner euro som ett belopp av engångsnatur. I dagsläget tillämpar ungefär en tredjedel av de därtill berättigade skattskyldiga kalenderårsförfarandet. Enligt en bedömning på basis av det kommer det höjda gränsvärdet att minska skatteinkomsterna med ungefär 9 miljoner euro som ett belopp av engångsnatur.

Minskningen av skatteinkomsterna beräknas vara mindre i praktiken.

Den senare tidpunkten för betalning av skatt kommer också att medföra smärre ökningar av statens årliga finansieringskostnader.

Rättelse av fel i skattedeklaration

Det ändrade förfarandet för rättelse innebär att den skattskyldige får rätta ett litet fel i skattedeklarationen med skattedeklarationen för följande skatteperioder i stället för att hänföra rättelsen till den berörda skatteperioden. När gränsen för ett litet fel är 500 euro kommer uppskattningsvis 4 miljoner euro per år att utebli av förseningsavgifter och kommer smärre belopp att utebli av räntor med anledning av dröjsmål.

Skyldigheten att med en rättelsedeklaration för den berörda skatteperioden rätta ett fel som inte är ringa till den skattskyldiges nackdel beräknas öka statens krediteringsräntekostnader i någon mån. Möjligheten att hänföra rättelsen av ett litet fel till de följande skatteperioderna kommer dock på motsvarande sätt att minska statens krediteringsräntekostnader i liten grad.

Påföljdsavgifter

Med anledning av det ändrade beräkningssättet för förseningsavgifter kommer beloppet av förseningsavgifter som påförs på grund av försenade första skattedeklarationer för skatteperioden att öka med ungefär 20 miljoner euro på årsbasis, om eventuella beteendeförändringar inte beaktas. Möjligheten att lämna en rättelsedeklaration i 45 dagars tid utan förseningsavgift kommer å sin sida att minska inflödet av förseningsavgifter med 4,5 miljoner euro. Sammantaget kommer beloppet av förseningsavgifter därmed att stiga med uppskattningsvis 15,5 miljoner euro per år. Förslagen i fråga om förseningsavgift beräknas dock påverka deklarationsbeteendet så att det faktiska inflödet av förseningsavgifter blir lägre.

Beloppet av skatteförhöjningar för de skattskyldiga beräknas sjunka med omkring 2,7 miljoner euro per år. På grund av rättelsedeklaration av beskattningen enligt uppskattning kommer dessutom skatteförhöjningen i regel att avlyftas och kommer den skattskyldige att åläggas att betala förseningsavgift. Sanktionsbeloppen vid rättelse av beskattningen enligt uppskattning kommer att sjunka med uppskattningsvis 1,5 miljoner euro per år.

I övrigt har de föreslagna ändringarna inte några betydande ekonomiska konsekvenser.

6.2 Administrativa konsekvenser

Förenhetligande av beskattnings- och skatteuppbördsförfarandet

De föreslagna ändringarna påverkar i synnerhet Skatteförvaltningens verksamhet. Ett så enhetligt och enkelt beskattnings- och skatteuppbördsförfarande, system för sökande av ändring och påföljdssystem som möjligt sänker Skatteförvaltningens kostnader och gör det möjligt att ordna funktionerna på ett effektivt sätt. Ett konsekvent och tydligt beskattningssystem kommer att minska Skatteförvaltningens administrativa kostnader.

De samordnade bestämmelserna om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ minskar regleringen för olika skatteslag i betydande grad. Det gör det möjligt att slopa de separata systemen för olika skatteslag, vilket också i väsentlig grad minskar mängden anvisningar, blanketter och annan infrastruktur inom Skatteförvaltningen.

Revideringen av lagen om skatteuppbörd och överföringen av skattekontoregleringen till den nya lagen om skatteuppbörd utgör den första etappen för att undanröja två parallella uppbördsförfaranden och främjar för sin del möjligheterna att inom Skatteförvaltningen successivt övergå till att använda ett enda datasystem. Den samlade nyttan av det samordnade uppbördsförfarandet uppnås när alla skatteslag ingår i det nya uppbördsförfarandet och förfarandet på ett övergripande sätt omfattar processerna för uttagande och indrivning av skatter. Det nya uppbördsförfarandet införs stegvis för alla skatteslag åren 2017—2019.

Ändringsbeskattning och sökande av ändring

Omprövningsförfarandet utvidgas till att omfatta alla skatter som Skatteförvaltningen tar ut. Tillämpningen av ett enhetligt omprövningsförfarande ökar den administrativa effektiviteten i Skatteförvaltningens verksamhet i fråga om ärenden som gäller sökande av ändring.

Det beräknas att omprövningsförfarandet i någon mån kommer att minska antalet skatteärenden som behandlas i förvaltningsdomstolarna. För närvarande förekommer det ungefär 400 fall per år där Skatteförvaltningen inte godkänner besvär över skatt som ska betalas på eget initiativ utan hänskjuter ärendet till förvaltningsdomstolen. De juridiska problem som klarnat, de faktiska omständigheter som utretts och det motiverade beslut som meddelats med anledning av dessa i samband med omprövningsbehandlingen kommer att minska antalet besvär i de fall där det för närvarande inte finns något motsvarande motiverat beslut till grund för besvär. Omprövningsförfarandet främjar också förutsättningarna för behandlingen av besvär i förvaltningsdomstolen.

Utvidgningen av omprövningsförfarandet till att omfatta skatter som ska betalas på eget initiativ beräknas inte öka Skatteförvaltningens arbetsmängd i någon betydande grad.

De samordnade tidsfristerna och förutsättningarna för myndighetsinitierade ändringar i beskattningen underlättar skattegranskningsverksamheten. Insatser inom skattekontroll i efterhand kan i fråga om alla skatteslag på ett bättre och enhetligt sätt riktas till samma ekonomiska transaktion.

Utvidgningen av förfarandet med prejudikatbesvär främjar förutsebarheten, rättssäkerheten och enhetligheten i beskattningen så att det i vissa fall går att snabbare än för närvarande få den högsta rättsinstansens avgörande i frågor som lämnar rum för tolkning.

De föreslagna ändringarna innebär att systemet för sökande av ändring blir tydligare och mer konsekvent. Som helhet skapar reformen förutsättningar för att minska personalresurserna inom handläggningen av ärenden som gäller ändringsbeskattning. Automatiseringen kan ökas också inom ändringsbeskattningen.

Elektronisk deklaration

Obligatorisk deklaration på elektronisk väg främjar automatiseringen av skattekontrollen och gör det möjligt att fördela Skatteförvaltningens personalresurser på ett sätt som är mer produktivt med tanke på skattekontrollen. En ökning av elektroniska deklarationer kommer till följd av automatiska anvisningar och granskningsfunktioner att minska antalet felaktiga deklarationer och den arbetsmängd som digitaliseringen av deklarationerna medför för Skatteförvaltningen.

Längre skatteperioder

Utvidgningen av kalenderårskvartalsförfarandet minskar arbetsmängden vid Skatteförvaltningen, eftersom skattekontrollen inriktas på skattedeklarationer som lämnas kalenderårskvartalsvis i stället för på månadsdeklarationer. Den fördröjning i kontrollen av deklarationerna och betalningarna som kalenderårskvartalsförfarandet medför kan anses vara skälig med hänsyn till de besparingar i arbetsmängden som uppnås genom att gränsvärdet för den längre skatteperioden höjs.

Utvidgningen av kalenderårsförfarandet minskar i någon mån Skatteförvaltningens arbetsmängd, eftersom skattekontrollen inriktas på deklarationer som lämnas kalenderårsvis i stället för på månads- eller kalenderårskvartalsdeklarationer. När lättnaden vid den nedre gränsen dras av från skatten för kalenderåret kan betalningsrörelsen fram och tillbaka undvikas. Det är också något lättare att kontrollera lättnaden vid den nedre gränsen när den som får lättnad vid nedre gränsen omfattas av kalenderårsförfarandet, eftersom den räkenskapsperiod som används vid beskattningen och för vilken lättnaden vid den nedre gränsen beräknas är lika lång som skatteperioden. Kontrollen kan också genomföras på ett koncentrerat sätt en gång om året om de som är berättigade till lättnad vid den nedre gränsen söker sig till kalenderårsförfarandet.

Rättelse av fel i skattedeklaration

Det förenklade, tydligare och enhetligare förfarandet för rättelse av fel i skattedeklarationer minskar i någon mån de skattskyldigas fel i samband med rättelseförfarandet och därmed Skatteförvaltningens arbetsmängd.

Slopandet av dagens ansökningar om återbäring möjliggör automatiserad behandling av korrigeringsanmälningar, vilket minskar Skatteförvaltningens arbetsmängd. Skyldigheten att i samband med rättelse av fel i skattedeklarationen uppge orsaken till rättelsen gör det möjligt att fördela Skatteförvaltningens resurser på ett med tanke på skattekontrollen mer ändamålsenligt sätt än för närvarande.

Återbäring till utlänningar, diplomatåterbäring och återbäring av källskatt

Slopandet av skyldigheten att ge in fakturor i anslutning till återbäring till diplomater och utlänningar minskar Skatteförvaltningens arbetsmängd och förenhetligar skattekontrollen. Övergången till skyldighet att ge in fakturor efter prövning effektiviserar behandlingen av ansökningarna och beräknas förkorta behandlingstiderna. När ansökningarna om återbäring av källskatt görs på ett formbundet formulär blir förfarandet enhetligare och ökar automatiseringen, vilket beräknas effektivisera behandlingen av ansökningarna och förkorta behandlingstiderna.

Påföljdsavgifter

Det ändrade påföljdssystemet beräknas främja inlämnandet av deklarationer i rätt tid och därigenom minska de administrativa kostnaderna för Skatteförvaltningen.

Ett mål med propositionen är att öka automatiseringen när skatteförhöjningar påförs. Den förenklade och enhetligare skatteförhöjningsstrukturen samt minskningen av myndighetens prövning möjliggör en enhetlig skatteförhöjningspraxis med mindre resurser än för närvarande.

De reviderade grunderna för påförande av förseningsavgift minskar onödiga beskattningar enligt uppskattning och därmed arbetsmängden vid Skatteförvaltningen.

Den dagsbaserade förseningsavgiften och möjligheten att i vissa fall rätta skattedeklarationen utan någon förseningsavgift minskar antalet rättelser av förseningsavgiften. I fortsättningen ska förseningsavgiften rättas endast i de situationer där beloppet av den procentbaserade förseningsavgiften sjunker.

Vissa reformer i anslutning till skatteuppbörden

De ändrade bestämmelserna om deklarationsskyldigheten inverkar på hur effektivt inom skatteuppbörden kan kontrolleras att skatterna betalas i rätt tid och till rätt belopp. Möjligheterna att kontrollera betalningarna främjas av den föreslagna möjligheten att av kontrollorsaker bestämma att nya företagare en viss tid ska omfattas av en deklarations- och betalningsperiod som är en månad lång. Vid indrivning kan i ett tidigt skede riktas kontrollåtgärder till en skattskyldig vars verksamhet ända från början har inbegripet betalningssvårigheter eller vars verksamhet uppenbart syftar till att undvika betalning av skatt.

Slopandet av begreppet skattekvittning och övergången till ett förfarande där Skatteförvaltningens fordringar och de belopp som ska betalas till den skattskyldige behandlas som en större helhet än för närvarande främjar möjligheterna att få in obetalda skatter och minskar onödiga överföringar av medel fram och tillbaka. Skatteinflödet främjas av att återbäringar som uppkommit vid befrielse från skatt också används till betalning av andra obetalda skatter efter att den berörda skatten har avkortats.

I propositionen anges förutsättningarna för att återbäringar ska få användas till kvittning av myndighetens fordringar hos staten. Samtidigt åtgärdas de brister i kvittningsregleringen av offentligrättsliga fordringar som även myndigheterna för laglighetskontroll har uppmärksammat. Bestämmelserna om kvittning effektiviserar och förenklar Skatteförvaltningens verksamhet och ökar flexibiliteten i de administrativa förfarandena mellan myndigheterna.

Apoteksskatt

Då förfarandebestämmelserna för apoteksskatten samordnas med bestämmelserna för andra skatteslag minskar komplexiteten i förfarandebestämmelserna för beskattningen och skattelagstiftningen förenhetligas. Förslaget gör det enklare för de skattskyldiga att sköta de skyldigheter som gäller beskattningen, då också deklarations- och betalningstrafiken för apoteksskatten sköts genom kontoförfarandet för skatter som ska betalas på eget initiativ.

Ändringen minskar kostnaderna för beskattningen, då de uppgifter som tillhör övervakningen av fastställande och betalning av apoteksavgiften och som utförs som tjänsteuppdrag undanröjs. Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet behöver inte upprätthålla datasystem för beräkning och fastställande av apoteksavgiften. Förslaget minskar i någon mån regionförvaltningsverkens arbetsmängd.

De skattskyldiga ska fortfarande lämna in de uppgifter som anges i läkemedelslagen om sin verksamhet till Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet. Enligt Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet är det ändamålsenligt att utlämnandet av uppgifterna förverkligas elektroniskt, vilket enligt centrets uppskattning förutsätter kostnader på 50 000—100 000 euro för datasystemen.

6.3 Konsekvenser för de skattskyldiga

Förenhetligande av beskattnings- och skatteuppbördsförfarandet

Det är enklare för de skattskyldiga att tillämpa de enhetliga bestämmelserna om beskattningsförfarandet och skatteuppbörden, vilket i sin tur minskar deras administrativa börda. En tydlig och transparent lagstiftning ökar också de skattskyldigas rättssäkerhet.

Slopandet av utsökningstvånget minskar i enskilda situationer de indrivningsutgifter som tas ut hos de skattskyldiga, om skatterna kan samlas in med Skatteförvaltningens egna indrivningsmetoder.

De ändrade bestämmelserna om avbrytande av verkställigheten innebär att återbäringar inte längre används för den skatt ett förordnande om avbrott gäller, vilket förbättrar den skattskyldiges ställning. För att undgå fördröjningspåföljder ska den skattskyldige dock alltjämt få betala en sådan skatt vars verkställighet har förbjudits eller avbrutits i samband med sökande av ändring.

Skatter som behandlas i det nya uppbördsförfarandet ska i fortsättningen inte överföras till ett separat indrivningssystem för att kunna drivas in, och detta beräknas innebära att en del kunders skatteskuldsuppgifter snabbare kan föras in i skatteskuldsregistret.

Arbetsgivarprestationer som gäller sjöarbetsinkomst ska i fortsättningen deklareras och betalas på samma förfallodag som alla andra arbetsgivarprestationer. På grund av den ändrade tiden för betalning av skatt ska den som betalar sjöarbetsinkomst betala förskottsinnehållningar och arbetsgivares sjukförsäkringsavgifter i februari 2017 för både lönerna för december 2016 och lönerna för januari 2017.

Ändringsbeskattning och sökande av ändring

Genom den föreslagna totalreformen av ändringsbeskattningen förenhetligas förfarandena och tidsfristerna för ändringsbeskattning. Enhetliga förutsättningar för rättelse av beskattningen, rättelse av beslut och fastställande av skatt samt sökande av ändring skapar klarhet i förfarandet, förkortar behandlingstiderna och främjar samstämmigheten för beslut som gäller olika skatteslag. Detta främjar de skattskyldigas rättsskydd.

Längre tid för rättelse och fastställande av beskattning hänförs till situationer där säkerställandet av att beskattningen är korrekt av särskilda skäl kräver en längre tidsfrist än den allmänna tidsfristen. I de föreslagna bestämmelserna nämns exakt och uttömmande de explicita situationer som tillämpningen av de längre tidsfristerna hänför sig till. Detta ökar förutsebarheten i de skattskyldigas beskattning. Inom ramen för de längre tidsfristerna har Skatteförvaltningen också en viss möjlighet att rätta beskattningen till den skattskyldiges fördel trots att den allmänna tidsfristen för rättelse till den skattskyldiges fördel eller tidsfristen för den skattskyldiges möjlighet att söka ändring redan har löpt ut.

Det enhetliga systemet för sökande av ändring kommer att sänka den skattskyldiges kostnader vid sökande av ändring i synnerhet i situationer där ändringssökandet gäller skatter av olika skatteslag som fastställts på basis av skattegranskning. När det för alla skatteslag gäller att ändring får sökas hos skatterättelsenämnden i första instans blir det möjligt för den skattskyldige att på samma gång i samma förfarande söka ändring i fråga om olika skatteslag. Reformen beräknas också i sin helhet förkorta de totala behandlingstiderna för sökande av ändring i beskattningen.

Elektronisk deklaration

Deklaration på elektronisk väg minskar den administrativa bördan för de skattskyldiga. När deklarationen görs på elektronisk väg är det möjligt att vägleda den skattskyldige i att deklarera korrekt, vilket underlättar inlämnandet och minskar felen. Korrigering av fel är en åtgärd som i betydande grad ökar den skattskyldiges administrativa börda. Den bördan minskar när deklarationen görs elektroniskt. Dessutom är leveranskostnaderna för att deklarera elektroniskt klart lägre än för att deklarera på papper.

Andelen elektronisk kommunikation vid deklaration av skatter som ska betalas på eget initiativ är redan nu stor, och därför beräknas inte obligatorisk elektronisk deklaration av skatter som ska betalas på eget initiativ ha några negativa effekter för de skattskyldiga. Praktiskt taget alla skattskyldiga har tillgång till elektroniska tjänster. Skatteförvaltningen ska också av särskilda skäl få godkänna att deklarationen lämnas på papper i sådana exceptionella fall där den skattskyldige inte har möjlighet att använda en kanal för elektronisk kommunikation.

Längre skatteperioder

Det utvidgade tillämpningsområdet för kalenderårskvartalsförfarandet och kalenderårsförfarandet innebär en möjlighet för små företag att minska den administrativa bördan i anslutning till beskattningen. De höjda omsättningsgränserna medför att ungefär 64 000 nya skattskyldiga kan gå med i kalenderårskvartalsförfarandet och ungefär 9 000 nya skattskyldiga kan gå med i kalenderårsförfarandet.

När lättnaden vid den nedre gränsen dras av från skatten för kalenderåret betalningsrörelsen fram och tillbaka undvikas. Det är något enklare för den skattskyldige att tillämpa lättnad vid den nedre gränsen vid kalenderårsförfarandet än vid andra förfaranden, eftersom den räkenskapsperiod som tillämpas vid beskattningen och för vilken lättnad vid den nedre gränsen beräknas är lika lång som skatteperioden.

De föreslagna ändringarna skapar större klarhet i, förenklar och ökar flexibiliteten i de förfaranden som gäller skatteperioderna. Exempelvis valet av skatteperiod ska vara bindande för endast ett år i stället för nuvarande tre år. För den som söker sig till en kortare skatteperiod tillämpas den kortare skatteperioden genast från ingången av den skatteperiod som börjar efter ansökan, vilket förbättrar den skattskyldiges finansieringsställning t.ex. när den skattskyldige inleder omfattande investeringar.

Rättelse av fel i skattedeklaration

Det förenklade, enhetligare och tydligare förfarandet för att rätta fel i skattedeklarationen minskar den skattskyldiges administrativa börda. Det lindrigare förfarandet för rättelse gör det möjligt att rätta smärre fel utan förseningsavgift, vilket minskar de skattskyldigas kostnader och främjar korrekta deklarationer.

Skyldigheten att i samband med rättelse av fel i skattedeklarationen uppge orsaken till rättelsen på det sätt som Skatteförvaltningen bestämmer främjar möjligheterna att inrikta kontrollåtgärderna på ett ändamålsenligt sätt och därmed möjligheterna att behandla de skattskyldiga opartiskt och enhetligt. Deklarationsförfarandet kommer att vara enkelt och därför medför det inte någon betydande ökning av den administrativa bördan för de skattskyldiga.

Påföljdsavgifter

Förseningsavgifterna för periodskattedeklarationen sjunker när den första skattedeklarationen lämnas för sent och när ett stort skattebelopp som ska betalas deklareras för sent. Det beror i synnerhet på att förseningsavgiften enligt förslaget påförs som en fast avgift per dag i 45 dagars tid, och också efter det föreslås förseningsavgiftens maximiprocent vara 2 procent i stället för nuvarande 15 procent.

Förseningsavgiften föreslås vara större om den första deklarationen för skatteperioden innebär att uppgifter om ett litet skattebelopp som ska betalas, skatt som berättigar till återbäring eller om att det inte har förekommit någon verksamhet under perioden lämnas för sent.

Den föreslagna ändringen av förseningsavgiften skärper sanktionsnivån för de skattskyldiga som lämnar den första skattedeklarationen för skatteperioden för sent eller reagerar på deklarationsbristen först efter att ha fått Skatteförvaltningens framställning om fastställande av skatt enligt uppskattning.

Förseningsavgift ska inte påföras för rättelsedeklarationer som lämnats inom en kort tid och inte heller för korrigeringar som gjorts i förenklat korrigeringsförfarande, vilket lindrar påföljdsnivån betydligt och underlättar möjligheterna att rätta fel på eget initiativ. Också för rättelsedeklarationer efter en längre tid föreslås förseningsavgiften vara lägre än för närvarande.

För alla skatter som ska betalas på eget initiativ föreslås det en enhetlig reglering av skatteförhöjning, vilket förtydligar och förenklar regleringen och främjar de skattskyldigas rättsskydd. Beloppet av skatteförhöjningen blir mer förutsebart, och det minskar behovet av att söka ändring. Prövning utifrån gärningens klandervärdhet från fall till fall minskar, vilket förenhetligar skatteförhöjningspraxis och ökar rättssäkerheten.

Skatteförhöjningens grundnivå och nivån på skatteförhöjningen i samband med beskattning enligt uppskattning motsvarar nuvarande beskattningspraxis. Skatteförhöjningen ska undantagsvis få sänkas till 3 procent i situationer där skatteförhöjningsbeloppet av särskilda skäl är oskäligt eller ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart. Detta främjar en rättvis skatteförhöjning.

Skatteförhöjningens högsta belopp sjunker från den nuvarande trefaldiga skatteförhöjningen till 50 procent av det försummade skattebeloppet. I situationer där skatt inte ska fastställas föreslås skatteförhöjningen vara högst 200 euro.

Det föreslås att maximibeloppet av försummelseavgiften i anslutning till försummelse av sammandragsdeklarationen i samband med mervärdesskatt höjs från nuvarande 1 700 euro till 15 000 euro. Maximibeloppet av försummelseavgiften kommer dock i allmänhet inte att tillämpas på försummelser som hänför sig till sammandragsdeklarationen.

Återbäring till utlänningar, diplomatåterbäring och återbäring av källskatt

Slopandet av skyldigheten att ge in fakturor som hänför sig till återbäring till diplomater och utlänningar minskar de sökandes administrativa börda, eftersom fakturor i regel inte ska behöva fogas till ansökan om återbäring. Formbundna ansökningar om återbäring av källskatt skapar större klarhet i återbäringsförfarandet, och det kan antas att formbundenheten försnabbar behandlingen av ansökningarna.

Apoteksskatt

De materiella bestämmelserna i apoteksskattelagen motsvarar huvudsakligen bestämmelserna i den gällande lagen om apoteksavgift. Apoteksskatten för apotekare som inleder eller avslutar sin verksamhet under skatteåret minskar i vissa situationer i jämförelse med den nuvarande apoteksavgiften. I sådana situationer är årligen cirka 20 skattskyldiga.

Apoteksskatten för en apotekare som inleder eller avslutar sin apoteksverksamhet beräknas endast på basis av apotekarens egen omsättning. Då är apoteksskatteprocenten för en apotekare som bedrivit apoteksverksamhet endast en del av året mindre än eller lika stor som den nuvarande apoteksavgiftsprocenten. Exempelvis för en apotekare som inleder apoteksverksamheten i november bestäms apoteksskatteprocenten för det första skatteåret på grund av endast två månaders omsättning. Nu bestäms apoteksavgiftsprocenten för ett apotek som drivs med samma apoteksstillstånd på basis av apotekets omsättning för ett helt år, och skatten fördelas mellan apotekaren som upphör med sin verksamhet och apotekaren som inleder sin verksamhet i förhållande till deras respektive omsättning. Ändringen minskar i många fall apoteksskatten för det första året för en apotekare som inleder apoteksverksamhet första gången jämfört med den nuvarande situationen och minskar således startkostnader för verksamheten av en ny apotekare.

Apoteksskatten för en apotekare som byter apotek under skatteåret kan vara större än den nuvarande apoteksavgiften då det nya och det gamla apotekets omsättning avviker från varandra så att apoteksskatteprocenten som bestäms utgående från den sammanlagda omsättningen är större än den apoteksskatteprocent som bestäms enbart på basis av omsättningen för hela året för det apotek som överlåts eller inleds. Apoteksskatteprocenten kan stiga också i sådana situationer då den skattskyldige redan tagit i besittning ett nytt apotek, men samtidigt fortfarande sköter det apotek som han eller hon ska avstå från.

Avvikande från det nuvarande förfarandet för apoteksavgiften ska den skattskyldige själv beräkna apoteksskattens belopp. Detta ökar den administrativa bördan för den skattskyldige. Den ökar dock inte märkbart eftersom de skattskyldiga redan nu ska anmäla de uppgifter som behövs för beräkningen av grunden av apoteksavgiften till Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet.

De skattskyldiga ska utom att de deklarerar apoteksskatten fortfarande ge uppgifter om sin verksamhet också till Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet. Den administrativa bördan för de skattskyldiga ökar inte nämnvärt eftersom Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet ska ha rätt att från Skatteförvaltningen få uppgifter om apoteksskatten, ifall dessa behövs för tillsynen över apoteket eller bestämmande av kvalitetskontrollavgift.

7 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet i samarbete med Skatteförvaltningen. När det gäller apoteksskatten har propositionen beretts i samarbete med social- och hälsovårdsministeriet samt Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet.

Följande remissinstanser yttrade sig om propositionen: utrikesministeriet, justitieministeriet, arbets- och näringsministeriet, social- och hälsovårdsministeriet, högsta förvaltningsdomstolen, Helsingfors förvaltningsdomstol, Tavastehus förvaltningsdomstol, Östra Finlands förvaltningsdomstol, Norra Finlands förvaltningsdomstol, regionförvaltningsverket, Folkpensionsanstalten, kyrkostyrelsen, Trafiksäkerhetsverket Trafi, Trafikverket, Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet, dataombudsmannens byrå, Riksfogdeämbetet, Skatteförvalt-

ningen, Akava ry, Finlands näringsliv rf, Finanssialan Keskusliitto – Finansbranschens Centralförbund ry, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Familjeföretagens förbund rf, Nordiska Investeringsbanken, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf, Suomen apteekkariliitto – Finlands apotekareförbund ry, Finlands Farmaciförbund rf, Finlands Kommunförbund rf, Suomen Veroasiantuntijat ry, Ekonomiadministrationsförbundet i Finland rf, Företagarna i Finland rf, Tjänstemannacentralorganisationen STTK rf, Skattebetalarnas Centralförbund rf och Ålands landskapsregering.

Remissinstanserna förhöll sig i regel positiva till propositionens målsättning att förenhetliga och förtydliga bestämmelserna om beskattningsförfarandet. I remissvaren tog remissinstanserna till största delen ställning till de förslag som gällde ändring av beskattningen och systemet för sökande av ändring samt de som gällde beskattningssanktionerna.

Remissinstanserna lyfte särskilt fram obalansen mellan den skattskyldiges treåriga tidsfrist för sökande av ändring och de längre tidsfristerna för rättelse av beskattningen på en myndighets initiativ och för fastställande av skatt. En del av remissinstanserna ansåg att systemet inte är jämlikt i dess föreslagna form. I yttrandena kritiserades i synnerhet myndighetens fortsatta tidsfrist för rättelse i situationer som gäller kringgående av skatt och förtäckt vinstutdelning där rättelsemöjligheten är beroende av tillämpning av bestämmelser som kan anses lämna rum för tolkning och som gäller mycket olika slags situationer.

Vid den fortsatta beredningen har grunderna för myndighetsinitierad rättelse av beskattningen och för fastställande av skatt preciserats. Ärendegrupper som ansetts lämna rum för tolkning har strukits i rättelsegrunderna för fortsatta tidsfrister eftersom de längre tidsfristerna inte på ett heltäckande sätt gäller andra liknande försummelser. Huvudregeln är att den skattskyldiges tidsfrist för sökande av ändring och myndighetens tidsfrist för fastställande och rättelse av skatt ska vara lika långa. För säkerställande av skattekontrollen ska myndigheten i begränsade fall ha möjlighet att fastställa skatt och rätta fel i beskattningen inom en längre tidsfrist. Av sakens natur följer i dessa situationer att ett avgörande förutsätter omfattande utredningsarbete eller att kontrolluppgifterna om beskattningen är av sådan art att skattemyndigheten av orsaker som inte beror på myndigheten ofta får tillgång till uppgifterna först när den allmänna tidsfristen för beskattningen håller på att löpa ut eller redan har löpt ut. Längre tidsfrister behövs också för att säkerställa att ärenden kan utredas tillräckligt väl med hjälp av lämpliga tillvägagångssätt. Också med tanke på den skattskyldiges rättsskydd är det viktigt att ärendet utreds tillräckligt väl.

Förslaget att utvidga omprövningsförfarandet till alla skatter inom Skatteförvaltningen understöddes av remissinstanserna på bred front. En del ansåg dock att det att besvär som gäller mervärdesskatt alltjämt koncentreras till Helsingfors förvaltningsdomstol differentierar ändringssökandet på ett onödigt sätt. Behörighets- och andra procedurfrågor som rör förvaltningsdomstolarna analyseras i samband med beredningen av den allmänna lag om förvaltningsdomstolarnas förfarande som är aktuell vid justitieministeriet.

I flera remissyttranden ansågs förslagen om beskattningssanktioner vara ett steg i rätt riktning. En del av remissinstanserna ansåg dock att regleringen av skatteförhöjning var alltför schablonmässig och ansåg då också att nivån på skatteförhöjningen var alltför hög. Bestämmelserna om skatteförhöjning har preciserats med anledning av remisskommentarerna med en kompletterande lägre skatteförhöjning som möjliggör prövning. Bestämmelser om möjligheten att avstå från att påföra beskattningssanktioner har tagits in i lagen.

Remissinstanserna förespråkade förslagen om ett förenklat förfarande för rättelse av fel i skattedeklarationer och om ett höjt gränsvärde för kalenderkvartalsförfarandet. Vid den fortsatta beredningen har kalenderårsförfarandet inom mervärdesbeskattningen utvidgats genom

att omsättningsgränsen höjts från nuvarande 25 000 euro till 30 000 euro, vilket alltså motsvarar den övre gränsen för lättnad vid den nedre gränsen för mervärdesskatt.

Förslaget om apoteksskatt understöddes på bred front. För att underlätta införandet av apoteksskatt och trygga apotekens ekonomiska verksamhet har tidpunkten för betalning av apoteksskatten för 2017 senarelagts till juni 2018.

De övriga synpunkter som framfördes i remissyttrandena har i möjligaste mån beaktats vid den fortsatta beredningen. Förslagen i fråga om flera av lagarna har preciserats vid den fortsatta beredningen.

Ett sammandrag över remissyttrandena har sammanställts vid finansministeriet.

Regeringens förslag har varit föremål för samråd enligt 11 § i kommunallagen (410/2015) och det har behandlats i delegationen för kommunal ekonomi och kommunalförvaltning.

8 Samband med andra propositioner

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till tullag och till vissa lagar som har samband med den (RP 153/2015 rd) behandlas av riksdagen samtidigt som denna proposition:

1) I propositionen föreslås att till mervärdesskattelagen fogas en ny 101c och 101 d §. I denna proposition föreslagna 101 c § ska ändras till en nu 101 e §.

2) Tullagen nämns i lagförslag 39 i denna proposition. Lagförslaget gäller ändring av 7 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet. Om en ny tullagen stadfästas under denna propositionens behandling, en ny författningsnummer ska tas in i stadganden.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslagen

1.1 Lag om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

1 kap. **Allmänna bestämmelser**

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* Lagen gäller beskattningsförfarande och ändringssökande. I paragraf 1 anges det vilka skatter och avgifter inom Skatteförvaltningens uppgiftsområde lagen ska tillämpas på.

Lagens tillämpningsområde överensstämmer i huvudsak med skattekontolagens tillämpningsområde som anges i 1 § 2 mom. i den lagen. Lagen ska tillämpas på de skatter och avgifter som föreskrivs i mervärdesskattelagen, lotteriskattelagen, apoteksskattelagen, lagen om skatt på vissa försäkringspremier, lagen om förskottsuppbörd, lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, lagen om källskatt på ränteinkomst och lagen om källskatt för löntagare från utlandet, lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget och lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst.

Bestämmelser om förfarandet vid deklaration och betalning av skatterna och avgifterna i fråga finns för närvarande förutom i respektive skattelag också i skattekontolagen med undantag för apoteksskatten och den slutliga löneskatten för anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget.

Lagen ska inte tillämpas på alla skatter inom Skatteförvaltningens uppgiftsområde som betalas på eget initiativ. Lagen ska inte heller tillämpas på den överlåtelseskatt som det föreskrivs om i lagen om överlåtelseskatt.

I 2 mom. föreskrivs det hur lagens tillämpningsområde ska avgränsas. Om det i en lag som hör till den föreslagna lagens tillämpningsområde ingår bestämmelser som inte är samstämmiga med den föreslagna lagen, ska den lagen tillämpas. Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ blir således en allmän lag i förhållande till de speciallagar som hör till lagens tillämpningsområde. De särskilda ordningar för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster som avses i 12 a kap. i mervärdesskattelagen ska till exempel höra till denna lags allmänna tillämpningsområde, medan bestämmelser om undantag som gäller de särskilda ordningarna ska ingå i mervärdesskattelagen. Likaså ska det fortfarande föreskrivas bland annat om förfarandet med förhandsbesked i den tillämpliga skattelagen. Utanför tillämpningsområdet lämnas dessutom beskattningsförfarandet och ändringssökandet för betalningsmottagarnas del. Detta föreskrivs det om i lagen om förskottsuppbörd, lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst, lagen om källskatt för löntagare från utlandet, lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget och lagen om källskatt på ränteinkomst. På beskattningsförfarandet och ändringssökandet ska således när det gäller betalningsmottagare den relevanta skattelagen samt lagen om beskattningsförfarande tillämpas precis som i dag.

Enligt 3 mom. ska bestämmelserna om skatter i den föreslagna lagen också ska tillämpas på avgifter som avses i lagen och på belopp som en betalare innehåller.

2 §. *Definitioner*. I paragrafen definieras de centralaste begreppen i lagen.

I 1 mom. 1 punkten definieras skatteperiod. Med skatteperiod avses enligt lagförslaget den tidsperiod för vilken skatt som fastställs enligt de relevanta skattelagarna ska deklareras och betalas. Begreppet ska ersätta begreppet deklarationsperiod som för närvarande används i en del lagar om skatter som betalas på eget initiativ med samma innebörd. I 11 § föreskrivs det om skatteperiodens längd.

Enligt 2 punkten i momentet ska det med skattedeklaration avses en deklaration i vilken uppgifter om skatten för skatteperioden ska lämnas. För närvarande definieras begreppet skattedeklaration i mervärdesskattelagen. I lagen om förskottsuppbörd och i skattekontolagen har det motsvarats av periodskattedeklaration.

I 3 punkten i momentet definieras begreppet allmän förfallodag. Med allmän förfallodag avses dels förfallodagen för en betalning, dels förfallodagen för en deklaration. Den allmänna förfallodagen ska vara den 12 dagen i varje kalendermånad eller, om den inte är en bankdag, därpå följande bankdag.

Enligt 4 punkten ska skattskyldig förutom dem som är skattskyldiga vid beskattning enligt mervärdesskattelagen, lotteriskattelagen, apoteksskattelagen och lagen om skatt på vissa försäkringspremier även avse avgiftsskyldiga, dem som är skyldiga att ta ut källskatt och förskottsinnehållningsskyldiga. Bestämmelser om vem som är skyldig att betala arbetsgivares sjukförsäkringssavgift ingår i den föreslagna lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift. Bestämmelser om dem som är skyldiga att verkställa förskottsinnehållning finns i lagen om förskottsuppbörd. Förskottsinnehållning ska verkställas av betalare enligt de grunder som anges i lagen om förskottsuppbörd. Vid uppbörden av källskatt tillämpas lagen om förskottsuppbörd i tillämpliga delar, och således är den som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning på motsvarande sätt skyldig att uppbära källskatt. På basis av skattelagarna ska det också avgöras på vilka betalningar betalaren måste verkställa förskottsinnehållning eller uppbära källskatt. I lagen om källskatt på ränteinkomst definieras räntebetalare som är skyldiga att uppbära källskatt på ränteinkomster.

Som skattskyldiga i mervärdesbeskattningen anses utöver de skattskyldiga som avses i 2 kap. i mervärdesskattelagen även sådana till återbäring berättigade, på vilka samma bestämmelser rörande förfaranden ska tillämpas som på skattskyldiga enligt 133 § i mervärdesskattelagen. Till dessa återbäringsberättigade hör till exempel näringsidkare som bedriver utrikeshandel samt kommunerna.

I 5 punkten i momentet anges det vad som förstås med betalare i lagen. Med betalare avses den som gör en betalning som omfattas av förskottsinnehållning, källskatt, källskatt på löneinkomst, slutlig löneskatt, källskatt på ränteinkomst eller arbetstagares sjukförsäkringsavgift, och den som gör en annan betalning eller ger en annan förmån. Bestämmelsen avser såväl en betalare av en skattepliktig betalning eller givare av en skattepliktig förmån som en betalare av en skattefri betalning eller givare av en skattefri förmån. Med betalare avses således också till exempel den som bara betalar en skattefri kostnadsersättning eller den som bara ger en naturaförmån. Bestämmelserna om betalare ska även tillämpas på ställföreträdande betalare under villkor som anges i lagen om förskottsinnehållning, på hushåll, på kreditinstitut och finansiella institut och på den som bedriver annan yrkesmässig värdepappershandel eller förmedling av värdepapper samt på ett sidokontor i Finland till ett utländskt kreditinstitut och ett fondbolag som förvaltar en placeringsfond som grundas i Finland med stöd av lagen om placeringsfonder

(48/1999) om det inte föreskrivs eller bestäms särskilt om saken. Genom definitionen av betalare ändras inte nuvarande beskattnings- eller rättspraxis.

3 §. *Behörig myndighet.* Behörig myndighet är enligt förslaget Skatteförvaltningen. Skatteförvaltningens behörighet innefattar de uppgifter som anges i skattelagarna beträffande de skatter som betalas på eget initiativ.

2 kap. **Allmänna bestämmelser om förfarandet**

4 §. *Beräkning av tidsfristerna i vissa fall.* Det är nödvändigt att fastställa från vilken tidpunkt en tidsfrist ska löpa när tidsfrister för fastställande av skatt, rättelse av beslut, rättelse av fel i skattedeklarationer och sökande av ändring bestäms.

Enligt 1 mom. i paragrafen ska tidsfristerna i regel löpa från ingången av året efter det kalenderår som omfattar den skatteperiod för skatten i fråga för vilken skatten borde ha deklarerats och betalts. Tidsfristerna ska således bestämmas på olika sätt för olika skatteslag. Om den skattskyldiges räkenskapsperiod inte är ett kalenderår och skatteperioden för skatten i fråga enligt den tillämpliga skattelagen är en kalendermånad, löper tidsfristerna från ingången av året efter utgången av den räkenskapsperiod som omfattar den skatteperiod för vilken skatten borde ha deklarerats och betalts. Längre fram i lagen ska det föreskrivas särskilt om de situationer där tidsfristerna ska löpa från den tidpunkt då ett beslut har fattats eller delfåtts.

Tidsfristen bestäms enligt första meningen i 1 mom. när den skattskyldiges skatteperiod för skatten i fråga är en kalendermånad och räkenskapsperioden samtidigt är ett kalenderår. Tidsfristen bestäms på samma sätt också i situationer när den skattskyldiges skatteperiod för skatten inte är en kalendermånad samt när den skattskyldige inte har någon räkenskapsperiod. Till den sist nämnda kategorin av skattskyldiga hör till exempel privatpersoner som är tillfälliga arbetsgivare eller mervärdesskattepliktiga. I de situationer som nämns ovan har den skattskyldiges räkenskapsperiod inte någon betydelse vid beräkningen av tidsfristen, utan tidsfristerna för den aktuella skatteperioden ska alltid löpa från ingången av året efter utgången av kalenderåret i fråga.

Det sätt att bestämma tidsfristen som anges i den andra meningen i 1 mom. gäller situationer där den skattskyldiges räkenskapsperiod inte sammanfaller med kalenderåret och den skattskyldiges skatteperiod för den aktuella skatten är en kalendermånad. I sådana fall ska tidsfristerna för skatteperioder som hör till räkenskapsperioden löpa från ingången av året efter utgången av räkenskapsperioden. Det här motsvarar bestämningen av tidsfristen för ändringsbeskattning i inkomstbeskattningen, varför samma ekonomiska händelse kan behandlas på ett enhetligt sätt i fråga om olika skatteslag. I mervärdesbeskattningen blir tidsfristen för ändringssökande i dessa situationer något längre än den är för närvarande. Bestämningen av tidsfristerna för de olika skatteslagen blir enligt förslaget enhetlig också i de situationer enligt första meningen i momentet där den skattskyldiges räkenskapsperiod är ett kalenderår eller där den skattskyldige inte har någon räkenskapsperiod.

Exempel: Om en skattskyldigs räkenskapsperioder är 1.7.2017—30.6.2018 och 1.7.2018—31.12.2018, det vill säga den skattskyldige har två räkenskapsperioder som avslutas under samma kalender, och skatteperioden är en kalendermånad, kan skatten enligt den allmänna tidsfristen för fastställande av skatt fastställas fram till utgången av 2021 för alla skatteperioder som hör till dessa räkenskapsperioder. Likaså ska den skattskyldiga kunna ansöka om ändring av beskattningen för dessa skatteperioder fram till utgången av år 2021.

Om skatteperioden för skatten i fråga är ett kalenderårskvartal eller ett kalenderår, ska tidsfristerna likväl, oavsett räkenskapsperioden, alltid löpa från utgången av det kalenderår till vilket den skatteperiod för vilken skatten hade bort deklareras och betalas hör.

I förskottsinnehållningen bestäms tidsfristerna för betalaren, som kan vara en arbetsgivare, och mottagaren, som kan vara en löntagare, på olika sätt när betalarens räkenskapsperiod avviker från kalenderåret. Eftersom löntagarens inkomstskatt enligt huvudregeln ska kunna rättas i tre års tid från utgången av skatteåret, dvs. kalenderåret, ska arbetsgivaren i regel inte åläggas att betala förskottsinnehållning för de skatteperioder som inte ligger inom de tre kalenderår under vilka arbetstagarens beskattning får rättas. När det gäller lön ska arbetsgivaren bara påföras dröjsmålspåföljder och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift inklusive dröjsmålspåföljder.

Paragrafens 2 mom. gäller bestämning av tidsfrister när skatteperioden som tillämpas i mervärdesbeskattningen av den skattskyldige är ett renskötselår. Ett renskötselår börjar den 1 juni och slutar den 31 maj följande år. Enligt bestämmelsen ska de huvudsakliga tidsfrister för mervärdesskatten som avses i 1 mom. löpa från ingången av året efter renskötselåret. Även i sådana fall ska de särskilda bestämmelser längre fram i lagen tillämpas enligt vilka tidsfristen kan löpa från den dag då beslutet har delgetts eller fattats. Vid mervärdesbeskattningen innebär bestämmelsen att ett renskötselår när tidsfrister bestäms jämställs med en sådan räkenskapsperiod som avviker från ett kalenderår enligt andra meningen i 1 mom., varvid tidsfristen för ändringssökande blir något längre än den är i dag. Till sitt sakinnehåll motsvarar bestämmelsen 3 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande. I 11 § 3 mom. i lagen föreskrivs det att skatteperioden för mervärdesskatt för en renbeteslagsgrupp är ett renskötselår. Skatteperioderna för övriga skatteslag fastställs enligt de allmänna bestämmelserna. När det gäller arbetsgivarprestationer ska till exempel även en renägarens skatteperiod enligt de allmänna bestämmelserna i lagen vara en kalendermånad.

Exempel: När renskötselåret är 1.6.2017—31.5.2018, ska de tidsfrister som tillämpas i mervärdesbeskattningen börja löpa den 1.1.2019. En renbeteslagsgrupp ska lämna en deklaration för mervärdesbeskattningen och betala skatten för renskötselåret, som omfattar skatteperioden, senast den 12.7.2018. För alla som bedriver renskötsel är skatteperioden för arbetsgivarprestationer likväl en skattesperiod som fastställts enligt de allmänna bestämmelserna, i regel en kalendermånad. I inkomstbeskattningen omfattar renägarens skatteår 2018 det nämnda renskötselåret.

5 §. *Jämlikhet vid beskattningen.* I paragrafen föreskrivs det att skattetagarnas och de skattskyldigas intressen ska beaktas på lika grunder i beskattningsförfarandet och i andra åtgärder i samband med fastställandet av skatt. Den föreslagna bestämmelsen motsvarar innehållsmässigt 176 § 3 mom. i mervärdesskattelagen och 26 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

6 §. *Skydd för berättigade förväntningar.* Paragrafen gäller berättigade förvätningar. I dess 1 mom. föreskrivs det om situationer där ett ärende ska avgöras till fördel för den skattskyldige om inte särskilda skäl föranleder något annat. Bestämmelsen ska tillämpas om ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart och om den skattskyldige i god tro har handlat i enlighet med myndighetens praxis eller anvisningar. Paragrafens 1 mom. ska till sin ordalydelse motsvara 176 § 2 mom. i mervärdesskattelagen och 26 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

Enligt paragrafens 2 mom. ska det vara möjligt att helt eller delvis låta bli att ta ut räntepåföljd eller påföra skatteförhöjning, om det vore oskäligt att ta ut räntepåföljd eller påföra skatteförhöjning på grund av att ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart. När det gäller möjligheten att avstå från att ta ut räntepåföljder ska 2 mom. till sitt innehåll motsvara 26 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande. När bestämmelserna om skatteförhöjning omarbetas måste

bestämmelsen om skydd för berättigade förväntningar slå fast att det ska vara möjligt att avstå från att påföra skatteförhöjning i de situationer där skatten fastställs i sådana särskilda lägen som avses i 1 mom.

7 §. *Hörande*. Paragrafen innehåller bestämmelser om hörande av den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Paragrafens 1 mom. ska när det gäller fastställande av skatt till sitt innehåll motsvara 176 § 4 mom. i mervärdesskattelagen och 26 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

Om skatten fastställs på ett sätt som avviker väsentligt från de uppgifter som den skattskyldige lämnat, ska skattskyldige ges tillfälle att lämna en utredning. Tillfälle att lägga fram en utredning ska också ges om den skattskyldige inte har lämnat någon deklaration och skatten fastställs enligt uppskattning enligt 43 § i lagen. Om ett beslut rättas till nackdel för den skattskyldige, ska den skattskyldige alltid ges tillfälle att bli hörd. Den skattskyldige ska enligt förslaget även ges tillfälle att bli hörd innan en följdändring görs, om det inte är uppenbart onödigt. Hörande kan anses som uppenbart onödigt exempelvis om ändringen är fördelaktig för den skattskyldige.

Enligt 2 mom. ska Skatteförvaltningen när den begär en utredning såvitt möjligt nämna vilka omständigheter som särskilt ska utredas.

Enligt 3 mom. ska en skälig tidsfrist för inlämnande av en utredning föreläggas vid behov. Som en skälig tidsfrist anses i allmänhet två veckor.

I 4 mom. föreskrivs det om hörande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Enheten hörs så, att den ges tillfälle att ta del av beskattningshandlingarna. Bestämmelsen motsvarar 193 b § i mervärdesskattelagen och 26 d § i lagen om beskattningsförfarande.

Bestämmelser om hörande av den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt vid behandlingen av besvär ingår i 66 §.

8 §. *Utredningsplikt*. Enligt paragrafens 1 mom. ska såväl Skatteförvaltningen som den skattskyldige delta i utredandet av ärendet. I huvudsak är det den part som har de bästa förutsättningarna som ska lämna utredning.

Om den andra parten i en rättshandling inte är bosatt i Finland eller parten inte har hemort här, är det enligt paragrafens 2 mom. i första hand den skattskyldige som ska lämna utredning. Bestämmelsen motsvarar 26 § 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

9 §. *Prövning av ärenden*. Paragrafens 1 mom. ska innehålla bestämmelser om Skatteförvaltningens skyldighet att pröva erhållna uppgifter och utredningar på det sätt som är motiverat med hänsyn till ärendets art och omfattning, lika bemötande av de skattskyldiga samt skattekontrollens behov. Vad gäller sakinnehållet ska paragrafens 1 mom. motsvara 26 § 6 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

I 2 mom. föreskrivs det om omständigheter under vilka ärenden ska beredas och avgöras gemensamt. Så ska ske om ett beslut har en betydande inverkan på avgörandet i ett annat ärende som samtidigt behandlas av Skatteförvaltningen. Ärenden ska beredas och avgöras gemensamt om det är möjligt med beaktande av antalet ärenden, arbetsarrangemangen och tidsfristerna, och om gemensam behandling inte medför menligt dröjsmål. Till sin ordalydelse ska momentet motsvara 219 § i mervärdesskattelagen och 26 a § i lagen om beskattningsförfarande.

10 §. *Kringgående av skatt.* I paragrafens 1 mom. ska det föreskrivas om fall där ett förhållande eller en åtgärd har getts en rättslig form som inte svarar mot sakens egentliga natur eller syfte. Skatten ska då fastställas som om den riktiga formen hade iakttagits. Har ett vederlag eller en annan betalning avtalats eller bestämts till ett lägre belopp än vad som kan anses vara rimligt eller någon annan åtgärd vidtagits i uppenbart syfte att minska skatten, får det belopp på vilket skatt ska betalas fastställas enligt uppskattning. Här avses även fall där ett skattebelopp som ska återbäras blir större.

Paragrafens 1 mom. motsvarar till sitt innehåll 181 § 1 och 2 mom. i mervärdesskattelagen, vilka för närvarande även tillämpas på skatt på vissa försäkringspremier. Vid förskottsuppbörd och källbeskattning ska bestämmelsen tillämpas på betalaren, vilket klargör rättsläget. Vad gäller tillämpningen på lotteriskatten och apoteksskatten är bestämmelsen ny.

Om det är uppenbart att skatten ska fastställas enligt det förfarande som avses i 1 mom., ska alla omständigheter som kan påverka sakens bedömning, enligt 2 mom. i paragrafen, prövas omsorgsfullt och den skattskyldige ska ges tillfälle att lämna en utredning om de konstaterade sakförhållandena. Lämnar den skattskyldige då inte en utredning om att den rättsliga form som har getts förhållandet eller åtgärden motsvarar sakens egentliga natur eller syfte eller att åtgärden inte har vidtagits i uppenbart syfte att uppnå befrielse från skatt, ska Skatteförvaltningen fastställa skatten på det sätt som avses i 1 mom. Vad gäller ordalydelsen motsvarar 2 mom. i paragrafen 28 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

3 kap. **Skatteperioder**

11 §. *Skatteperiod*. I paragrafen föreskrivs det om skatteperioden, dvs. den tidsperiod för vilken skatten deklareras och betalas.

Enligt 1 mom. i paragrafen ska skatteperioden liksom för närvarande i regel vara en kalendermånad. Paragrafens 2, 3 och 4 mom. innehåller undantag från denna huvudregel.

Enligt 2 mom. är skatteperioden vid mervärdesbeskattningen för en fysisk person, ett dödsbo eller en sammanslutning som bedriver primärproduktion och för en upphovsman till ett konstverk enligt 79 c § i mervärdesskattelagen som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet ett kalenderår.

Enligt 3 mom. ska skatteperioden vid mervärdesbeskattningen för de renbeteslagsgrupper som avses i 13 c § 1 mom. i mervärdesskattelagen även framöver vara ett renskötselår.

Enligt 4 mom. ska skatteperioden för apoteksskatten vara ett kalenderår.

I 5 mom. definieras vad som i denna paragraf ska avses med primärproduktion och jordbruk. Definitionerna motsvarar de definitioner som används i mervärdesskattelagen.

12 §. *Valfria skatteperioder.* En annan skatteperiod än de som anges i 11 § får tillämpas av en mervärdesskattskyldig, en arbetsgivare som regelbundet betalar lön eller en betalare som inte är en arbetsgivare som regelbundet betalar lön, men bara om vissa villkor uppfylls. Likaså får en fysisk person som bedriver primärproduktion, ett dödsbo eller en sammanslutning eller en upphovsman till ett konstverk enligt 79 c § i mervärdesskattelagen övergå till en valbar, kortare skatteperiod. Möjligheten att välja skatteperiod ska inte gälla mervärdesbeskattningen av renbeteslagsgrupper eller beskattningen av en arbetsgivare som betalar lön tillfälligt, och den ska inte heller gälla apoteksskatten, lotteriskatten eller försäkringspremieskatten.

Om förlängda skatteperioder föreskrivs för närvarande i 162 a § 2, 3 och 5 mom. i mervärdesskattelagen och i 32 § 4 och 6 mom. i lagen om förskottsuppbörd. Enligt mervärdesskattelagen och lagen om förskottsuppbörd ska den som är skattskyldig i mervärdesbeskattningen och den som gör en betalning, om angivna villkor är uppfyllda tillämpa en förlängd skatteperiod om den inte ansöker om att få tillämpa en kortare skatteperiod. Enligt förslaget ska skatteperioden för en skattskyldig i mervärdesbeskattningen och en betalare i första hand vara en kalendermånad. En skattskyldig i mervärdesbeskattningen eller en betalare som uppfyller villkoren ska i fortsättningen på ansökan få tillämpa en längre skatteperiod.

Gränsen för tillämpning av kalenderårskvartalsförfarandet ska enligt förslaget höjas från 50 000 euro till 100 000 euro. Gränsen ska liksom för närvarande bestämmas enligt den omsättning under ett kalenderår som avses i 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande avkastning. Gränsen för kalenderårsförfarandet ska höjas till 30 000 euro. Dessutom ska det nuvarande kravet om en enhetlig deklarationsperiod avskaffas, det vill säga skatteperioderna för mervärdesskatt och arbetsgivarprestationer ska inte längre vara knutna till varandra, utan de ska kunna ha olika längd.

Enligt 1 mom. ska en skattskyldig, en arbetsgivare som regelbundet betalar lön och en annan betalare, utom en arbetsgivare som tillfälligt betalar lön, på ansökan kunna välja ett kalenderårskvartal som skatteperiod vid mervärdesbeskattningen, om den skattskyldiges omsättning under ett kalenderår eller motsvarande avkastning är högst 100 000 euro. Bestämmelsen ska inte tillämpas på en arbetsgivare som betalar lön tillfälligt.

I mervärdesbeskattningen får en skattskyldig vars omsättning eller motsvarande avkastning under ett kalenderår är högst 30 000 euro, enligt 2 mom., på ansökan tillämpa skatteperioden ett kalenderår.

Enligt 3 mom. ska en renbeteslagsgrupp inte som nu kunna välja skatteperioden kalenderårskvartal eller kalenderår. Skatteperioden i mervärdesbeskattningen ska för en renbeteslagsgrupp alltid vara ett renskötselår.

I 4 mom. föreskrivs det närmare om vad som avses med kalenderår i 1 och 2 mom. Definitionen stämmer överens med 162 a § 5 mom. i mervärdesskattelagen och 32 § 6 mom. i lagen om förskottsuppbörd. Avgörande är omsättningen eller motsvarande avkastning under det kalenderår då skatteperioden i fråga tillämpas.

13 §. *Ändring av skatteperioden.* Enligt paragrafen får en mervärdesskattskyldig eller en betalare som tillämpar en längre skatteperiod alltid på ansökan börja tillämpa en kortare skatteperiod. Även en fysisk person, ett dödsbo eller en sammanslutning som bedriver primärproduktion eller en upphovsman till ett konstverk enligt 79 c § i mervärdesskattelagen som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet får på ansökan övergå från skatteperioden kalenderår till skatteperioden kalenderårskvartal eller kalendermånad. Bestämmelsen motsvarar 162 b § 1 och 2 mom. i gällande mervärdesskattelag.

14 §. *Tillämpning av skatteperioden.* I paragrafen föreskrivs det om när den längre eller kortare skatteperioden ska börja tillämpas.

När den nya skatteperiod som grundar sig på ansökan är längre än den gamla tillämpas den från ingången av det kalenderår som följer på ansökan. När den är kortare tillämpas den från ingången av den korta skatteperiod som följer på ansökan. Såväl vid övergång till en kortare som vid övergång till en längre skatteperiod eller deklarationsperiod tillämpas den nya skatteperioden eller deklarationsperioden för närvarande från ingången av det kalenderår som följer på ansökan.

Ansökan om att få tillämpa en längre skatteperiod ska lämnas före utgången av föregående kalenderår. Ansökan om ändring av skatteperioden görs på en blankett som är fastställd av Skatteförvaltningen.

Om en betalare eller en mervärdesskattskyldig har en räkenskapsperiod som inte sammanfaller med kalenderåret, har detta ingen betydelse för när den valda skatteperioden börjar tillämpas, eftersom de möjliga skatteperioderna är en kalendermånad, ett kalenderårskvartal och ett kalenderår.

I 2 mom. finns det bestämmelser om det fall då en mervärdesskattskyldig eller en betalare på basis av en ansökan som lämnas in när verksamheten inleds tillämpar en valbar skatteperiod från start. Bestämmelsen stämmer överens med 162 b § 1 mom. i mervärdesskattelagen och 33 a § 1 mom. i lagen om förskottsuppbörd. Ansökan om att ändra deklarations- och betalningsperioden när verksamheten inleds kan göras på Företags- och organisationsdatasystemets blankett för etableringsanmälan eller på en separat blankett som fastställts av Skatteförvaltningen.

I 3 mom. föreskrivs det att den valda skatteperioden ska tillämpas i minst ett år innan den får ändras. Den kortaste tillåtna tillämpningstiden för en vald skatteperiod förkortas alltså från tre på varandra följande kalenderår till ett kalenderår.

15 §. *Ändring av skatteperioden då förutsättningar saknas.* Paragrafen föreskriver om fall där skatteperioden ändras utan användning av rätten att välja skatteperiod. Bestämmelserna motsvarar i huvudsak 162 c § i mervärdesskattelagen och 33 § i lagen om förskottsuppbörd.

Enligt 1 mom. ska en mervärdesskattskyldig eller en betalare som tillämpar en förlängd skatteperiod utan dröjsmål underrätta Skatteförvaltningen, om villkoren för att tillämpa en längre skatteperiod sannolikt inte kommer att uppfyllas under kalenderåret eller det följande kalenderåret. Villkoren för att en längre skatteperiod ska kunna tillämpas kan upphöra att vara uppfyllda antingen därför att den övre gränsen för omsättningen eller motsvarande avkastning under kalenderåret överskrids eller därför att den skattskyldige är en primärproducent eller upphovsman till ett konstverk enligt 11 § 2 mom. och börjar bedriva annan mervärdesskattepliktig verksamhet.

Paragrafens 2 mom. gäller det fall där en mervärdesskattskyldig eller en betalare på eget initiativ lämnar en anmälan om att villkoren för att en längre skatteperiod ska kunna tillämpas inte är uppfyllda under det aktuella kalenderåret. Skatteförvaltningen ändrar den skattskyldiges skatteperiod till en kortare från ingången av den kortare skatteperiod under vilken anmälan har lämnats. Inget särskilt beslut meddelas när den skattskyldige går över till en kortare skatteperiod efter egen anmälan.

I 3 mom. föreskrivs det om situationer där Skatteförvaltningen på något annat sätt än enligt en anmälan av den skattskyldige konstaterar att förutsättningarna för tillämpning av en längre skatteperiod inte längre är uppfyllda. I så fall tillämpas en skatteperiod som motsvarar de korrekta uppgifterna från ingången av kalenderåret då konstaterandet gjordes. Bestämmelsen stämmer överens med 162 c § 3 mom. i mervärdesskattelagen och 33 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd.

I 4 mom. bemyndigas Skatteförvaltningen att meddela närmare föreskrifter om tidpunkten då de skatteperioder som avses i 2 och 3 mom. ändras. Bestämmelsen stämmer överens med gällande mervärdesskattelag och lag om förskottsuppbörd.

Enligt 5 mom. får Skatteförvaltningen av kontrollorsaker bestämma att ett nytt företags skatteperiod ska vara en kalendermånad i högst ett år räknat från den dag företaget inledde sin verksamhet. Bestämmelsen möjliggör prövning i situationer där företaget är utsatt för någon annan faktor som ökar skatterisken än skatteförsummelser, vilka hanteras med det förfarande som föreskrivs i 6 mom.

I 6 mom. föreskrivs det om fall där Skatteförvaltningen ska ha rätt att bestämma att en mervärdesskattskyldig eller en betalare ska gå över från en längre skatteperiod till en skatteperiod på en kalendermånad eller låta bli att godkänna dennes ansökan om att få tillämpa en längre skatteperiod. Som skatteperiod betraktas då en kalendermånad retroaktivt från ingången av kalenderåret. Bestämmelsen motsvarar 162 c § 4 mom. i mervärdesskattelagen och 33 § 4 mom. i lagen om förskottsuppbörd.

För att kunna trygga förutsättningarna för skattekontrollen och förebygga skattebedrägerier måste Skatteförvaltningen effektivt kunna förhindra missbruk av förlängda skatteperioder. Därför ska en skattskyldig förlora sin rätt att tillämpa en längre skatteperiod om den skattskyldige väsentligt försummar eller på grunder som avses i 26 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd kan antas väsentligt försumma sina skyldigheter enligt 2 mom. i den aktuella paragrafen i fråga om beskattningen. Villkoren är således de samma som för att avföra den skattskyldige ur förskottsuppbördsregistret eller vägra denne registrering.

Den skattskyldige ska dessutom kunna förlora sin rätt att tillämpa en längre skatteperiod om han eller hon på grunder som motsvarar dem som nämns i 26 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd kan antas väsentligt försumma sina skyldigheter i fråga om beskattningen enligt 26 § 2 mom. i lagen om förskottsuppbörd. Bestämmelsen ger till exempel Skatteförvaltningen rätt att fastställa skatteperioden till en kalendermånad för en skattskyldig som står i nära samröre med näringsidkare som har försummat skatteåtaganden i utlandet och som därför kan antas väsentligt försumma sina skatteåtaganden i Finland. Momentet kan tillämpas exempelvis när den skattskyldige har låtit bli att lämna den anmälan som avses i 15 § eller uppenbart har lämnat den för sent och försummelsen är väsentlig. Försummelsen behöver inte gälla en skatt som hör till tillämpningsområdet för denna lag, utan Skatteförvaltningen kan även beakta försummelser som gäller andra skatter.

Bestämmelser om Skatteförvaltningens skyldighet att meddela beslut i de fall som avses i 3, 5 och 6 mom. ovan ingår i 52 § 2 mom. och 53 §.

4 kap. **Den skattskyldiges deklarationsskyldighet**

16 §. *Skyldighet att lämna skattedeklaration.* Enligt paragrafen ska den skattskyldige lämna en skattedeklaration för varje skatteperiod. Uppgifter som gäller skatten för den aktuella skatteperioden ska lämnas genom en skattedeklaration som är fastställd av Skatteförvaltningen.

17 §. *Sista inlämningsdag för skattedeklarationen.* Paragrafen innehåller bestämmelser om de sista inlämningsdagarna för skattedeklarationer. De sista inlämningsdagarna för skattedeklarationer ska i huvudsak förbli oförändrade. Bestämmelsen harmoniserar sista inlämningsdagen för skattedeklarationer som lämnas in elektroniskt och skattedeklarationer som lämnas in på papper.

Enligt 1 mom. ska skattedeklarationen för en skatteperiod i regel lämnas senast på den allmänna förfallodagen i kalendermånaden efter skatteperioden. Genom bestämmelsen ändras sista inlämningsdagen för arbetsgivare som betalar sjöarbetsinkomst. I dag ska en arbetsgivare som betalar sjöarbetsinkomst lämna sin deklaration senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånaden efter skatteperioden i fråga. Löner för arbete till lands och till sjöss

deklareras för närvarande skilt. I fortsättningen ska alla löner av vilka förskottsinnehållning tas ut deklareras inom samma tidsfrist, på samma blankett och som en summa. Även de löner av vilka källskatt tas ut ska deklareras på detta sätt.

Enligt 2 mom. ska en mervärdesskattskyldig, en betalare som tillämpar kalenderårskvartalsförfarandet och en lotteriskattskyldig lämna skattedeklaration för en skatteperiod senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånaden efter skatteperioden.

Bestämmelsen innebär en ändring av tidpunkten för deklaration av den skatt som ska betalas av den som köper ett sådant nytt transportmedel som avses i 26 d § 1 mom. i mervärdesskattelagen när köparen inte är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen för annan verksamhet och 148 a § i mervärdesskattelagen inte ska tillämpas på köparen. Skatten som ska betalas för förvärv av ett nytt transportmedel ska deklareras vid samma tidpunkt som skatt på andra gemenskapsinterna förvärv. Om ett nytt transportmedel har köpts och tagits emot i februari, måste skattedeklarationen lämnas senast på den allmänna förfallodagen i maj. Om köparen däremot får räkningen redan i februari, ska skattedeklarationen lämnas senast på den allmänna förfallodagen i april. Den sista inlämningsdagaren för deklaration och betalning ska sammanfalla.

I 3 mom. i paragrafen ingår en undantagsregel som ska tillämpas på mervärdesskatt som betalas för en skatteperiod på ett kalenderår samt på apoteksskatten. De skattskyldiga som berörs av detta ska lämna skattedeklarationen för skatteperioden senast den sista februari året efter skatteperioden.

18 §. *Förfarandet när skattedeklarationer lämnas in*. Enligt 1 mom. ska skattedeklarationen lämnas elektroniskt. Bestämmelsen gäller deklaration av skatter som görs på eget initiativ enligt denna lag.

Enligt 2 mom. ska Skatteförvaltningen likväl när särskilda skäl föreligger kunna ge den skattskyldige tillstånd att lämna deklarationen med en pappersblankett. Som särskilt skäl kan betraktas fall där det inte är skäligt att kräva att deklarationen lämnas elektroniskt, till exempel när en fysisk person, ett dödsbo, en tillfällig arbetsgivare eller en utlänning inte har någon möjlighet att lämna en elektronisk skattedeklaration.

För närvarande gäller den obligatoriska elektroniska deklarationen bara sjöarbetsinkomster. Enligt förslaget ska Skatteförvaltningen av särskilda skäl även kunna godkänna att en deklaration som gäller en sjöarbetsinkomst lämnas med en pappersblankett.

19 §. *Tidpunkten då skattedeklarationen lämnas in.* Enligt 1 mom. i paragrafen ska en deklaration anses vara inlämnad när den har kommit in till Skatteförvaltningen.

Enligt 2 mom. finns bestämmelser om tidpunkten då elektroniska deklarationer kommer in i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet och om tidpunkten då deklarationer på papper kommer in i 18 § i förvaltningslagen. En elektronisk deklaration anses enligt dessa ha kommit in till en myndighet när det finns tillgängligt för myndigheten i en mottagaranordning eller ett datasystem på ett sådant sätt att meddelandet kan behandlas. Kan ankomsttidpunkten inte utredas, anses deklarationen ha kommit in vid den tidpunkt då det har avsänts, förutsatt att en tillförlitlig utredning om avsändningstidpunkten kan läggas fram. En deklaration som lämnas elektroniskt kan därför i praktiken lämnas även under den allmänna förfallodagen.

En deklaration på pappers anses ha kommit in den dag då den har getts in till skattemyndigheten. Som ankomstdag för en handling som har sänts per post betraktas den dag då handling-

en har kommit till myndighetens postbox eller då myndigheten har lämnats ett meddelande om att försändelsen har kommit in till ett postföretag.

Eftersom det föreslås att deklarationer på papper inte längre ska ha en tidigare inlämningsdag än elektroniska deklarationer, är det inte nödvändigt att i denna lag ta med den nuvarande bestämmelsen om att Skatteförvaltningen senarelägger inlämningsdagen när färre än fyra vardagar som ska betraktas som arbetsdagar infaller mellan den sjunde dagen i månaden och den sista dagen i den föregående månaden.

20 §. *Ansvariga för deklarationsskyldigheten.* För närvarande föreskrivs det om ansvaret för att deklarationsskyldigheten uppfylls i 166 § i mervärdesskattelagen. I övriga lagar som hör till tillämpningsområdet för denna lag finns det inga uttryckliga bestämmelser om ansvaret för att skyldigheten uppfylls. Ansvarsbestämmelserna ska utvidgas och göras enhetligare så att de gäller alla skatter och avgifter som hör till lagens tillämpningsområde.

I 1 mom. föreskrivs det om vem som för den deklarationsskyldiges räkning ska ansvara för att deklarationsskyldigheten uppfylls. Till sitt innehåll motsvarar momentet 166 § 2 ja 3 mom. i mervärdesskattelagen kompletterade med bestämmelserna om sammanslutningar i 4 § i inkomstskattelagen och bestämmelserna om samfällda förmåner i 5 § i samma lag. Enligt förslaget ska de nuvarande begreppen förmyndare och god man ersättas med begreppet intressebevakare. Bestämmelser om intressebevakare finns i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999).

I 2 mom. föreskrivs det om ett ombuds ansvar när det gäller en utlännings deklarationsskyldighet i fråga om mervärdesskatt. Ombudet ska liksom för närvarande även svara för att deklarationsskyldigheten uppfylls. Bestämmelsen motsvarar 166 § 4 mom. i mervärdesskattelagen.

21 §. *Tilläggsuppgifter och verifikationer.* Paragrafen innehåller bestämmelser om att lämna kompletterande uppgifter och förete verifikationer som motsvarar 11 § i lagen om beskattningsförfarande.

Den skattskyldige åläggs att lämna kompletterande uppgifter och förete verifikationer som behövs när en skatt fastställs, när ett beslut rättas eller när ändring har sökts. I en del av de lagar som hör till tillämpningsområdet för denna lag ingår för närvarande inga bestämmelser om kompletterande uppgifter som ska lämnas när ändring söks, utan bestämmelser om förfarandet finns bara i förvaltningsprocesslagen, som är en allmän lag. Enligt 33 § 1 mom. i förvaltningsprocesslagen ska besvärsmyndigheten se till att ärendet blir utrett och vid behov be parterna om behövlig tilläggsutredning.

22 §. *Inlämnande av skattedeklaration när skatteperioden ändras.* I paragrafens 1 mom. bestäms det när en skattedeklaration ska lämnas vid övergång till en kortare skatteperiod under pågående skatteperiod.

Enligt lagförslaget ska en skattskyldig vars skatteperiod förkortas mitt under en skatteperiod på det sätt som avses i 13 § eller 15 § 2 mom., lämna en skattedeklaration för den skatteperiod som föregick ändringen senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånaden efter den sista kalendermånaden i den del av skatteperioden som föregick ändringen.

Om en mervärdesskattskyldig vars skatteperiod är ett kalenderårskvartal ansöker om att få gå över till en deklarationsperiod på en månad från ingången av juni enligt 13 § och lämnar sin ansökan i maj, ska den skattskyldige lämna en skattedeklaration för den del av skatteperioden

som föregår ändringen, dvs. för tiden från den första april till den sista maj, senast på den allmänna förfallodagen i juli.

I 2 mom. i paragrafen föreskrivs det om deklaration av skatt i fall där en primärproducent, en person som är skyldig att betala apoteksskatt eller en mervärdesskattskyldig som valt kalenderårsförfarandet upphör med sin verksamhet under en pågående skatteperiod. I så fall anses det att skatteperioden avslutas den dag då verksamheten upphör, och skattedeklarationen ska lämnas på den allmänna förfallodagen i den andra månaden efter den månad då verksamheten upphörde.

23 §. *Avbrott i verksamheten.* I paragrafen föreskrivs det om den skattskyldiges skyldighet att lämna skattedeklaration när ingen skattepliktig verksamhet bedrivs under skatteperioden. Bestämmelserna motsvarar 162 § 3 mom. i mervärdesskattelagen och 32 § 5 mom. i lagen om förskottsuppbörd.

I 1 mom. föreskrivs det om skyldigheten att lämna en skattedeklaration för mervärdesskatt, försäkringspremieskatt och apoteksskatt också för en period då verksamheten är avbruten.

I 2 mom. föreskrivs det om den skyldighet att lämna en anmälan som gäller en arbetsgivare som regelbundet betalar lön när arbetsgivaren inte har betalat lön och inte heller gjort andra betalningar.

Enligt 3 mom. ska deklaration och anmälan enligt 1 och 2 mom. kunna lämnas på förhand för högst sex kalendermånader.

24 §. *Skattegranskning*. I paragrafen ingår det bestämmelser om den skattskyldiges skyldighet att visa upp sin bokföring och annat material som hör till verksamheten för granskning.

Paragrafens 1 mom. är samstämmigt med motsvarande bestämmelse i mervärdesskattelagen och lagen om beskattningsförfarande. Skyldigheten att visa upp material för granskning ska gälla såväl skattegranskningar som annan skattekontroll.

I 2 mom. föreskrivs det om skyldigheten att visa upp material som lagras elektroniskt utomlands i överensstämmelse med 169 § 2 mom. i mervärdesskattelagen.

I 3 mom. föreskrivs det, i överensstämmelser med 37 § 1 mom. i den nuvarande lagen om förskottsuppbörd, att den som gör en betalning är skyldig att visa upp det material som en betalningsmottagare har lämnat honom och som gäller förskottsinnehållning. Enligt bestämmelsen är likaså var och en som innehar material som gäller förskottsinnehållning eller källskatt och som behövs för skattegranskningen skyldig att visa upp det för granskning. En bank som har verkställt förskottsinnehållning på ränta, eftermarknadsgottgörelse eller någon annan betalning som den har förmedlat, kan till exempel ha material om förskottsinnehållningen som betalningsmottagaren har lämnat. Sådant material kan även ett kontoförande institut som förmedlar dividend till en allmänt eller begränsat skattskyldig inneha. Även i dessa fall ska materialet på begäran visas upp för granskning. I bestämmelsen nämns också material som gäller källskatt skilt.

I 4 mom. föreskrivs det om tidpunkten då en skattegranskning inleds. Skatteförvaltningen ska ge den skattskyldige förhandsmeddelande om platsen för skattegranskningen och om tidpunkten då den inleds, om inte särskilda omständigheter föranleder ett annorlunda förfarande. Dessa särskilda omständigheter under vilka inget förhandsmeddelande behöver lämnas kan till exempel vara en misstanke om att material kommer att ändras eller förstöras före granskningen. Även ett behov att utreda affärsverksamhetens verkliga art och omfattning, personalens

storlek eller bokförda kassahändelser kan utgöra en grund för att inte informera om granskningen på förhand. Bestämmelsen motsvarar en bestämmelse i gällande förordning om beskattningsförfarande.

I 5 mom. föreskrivs det om Skatteförvaltningens skyldighet att upprätta en skattegranskningsberättelse, om inte särskilda skäl föranleder något annat. Berättelsen behöver exempelvis inte upprättas när de som utför granskningen inte upptäcker sådana fel eller brister som inverkar på beskattningen. Vad gäller innehållet motsvarar bestämmelsen 169 § 3 mom. i mervärdesskattelagen.

Enligt 6 mom. ska närmare bestämmelser förfarandet vid en skattegranskning och om det material och den egendom som uppvisas utfärdas genom förordning av statsrådet.

25 §. *Rättelse av fel i skattedeklarationen.* Paragrafen innehåller bestämmelser om hur den skattskyldige ska rätta ett fel i skattedeklarationen. Enligt lagförslaget ska den skattskyldige kunna rätta ett fel i sin skattedeklaration endast på det sätt som anges i denna paragraf. För att göra förfarandet enhetligt frångås den ansökning om återbäring som nämns i 191 b § mom. i mervärdesskattelagen.

Det är viktigt med hänsyn till skattekontrollen att Skatteförvaltningen för varje skatteperiod har korrekta uppgifter om skattebelopp som inte är ringa. I nuläget har den skattskyldige kunnat rätta ett fel i mervärdesbeskattningen som varit till nackdel för den skattskyldige under räkenskapsperioden oavsett beloppet genom att dra av skatten i fråga under de följande skatteperioderna och i förskottsuppbörden genom att dra av det deklarerade innehållna belopp som överskrider det korrekta från ett belopp som ska deklareras under samma kalenderår. Enligt förslaget ska dessa förfaranden inte längre vara möjliga.

Enligt 1 mom. ska den skattskyldige korrigera ett fel i skattedeklarationen genom att lämna en rättelsedeklaration för skatteperioden i fråga.

I 2 mom. föreskrivs det om ett nytt och enklare rättelseförfarande enligt vilket rättelsen av ett obetydligt fel inte behöver göras i en deklaration som gäller den månad som felet hänför sig till. Bestämmelsen tillämpas på fel som har liten ekonomisk betydelse oberoende av om de är till fördel eller nackdel för den skattskyldige. För närvarande måste en sådan ändring där den skattskyldige deklarerar mera skatt som ska betalas hänföras till den skatteperiod som felet gäller.

Den skattskyldige får enligt det förenklade rättelseförfarandet rätta ett fel i skattedeklarationen som är av ringa ekonomisk betydelse genom att ändra skattebeloppet eller en annan uppgift som ska deklareras för de följande skatteperioderna på motsvarande sätt. Den skattskyldige ska rätta felet utan ogrundat dröjsmål i den skattedeklaration som lämnas in senast på den sista inlämningsdagen för skattedeklarationer i månaden efter den månad då felet upptäcktes. Felet ska rättas oberoende av om den skattskyldige har andra uppgifter som ska lämnas genom deklarationen i fråga.

Exempel: En skattskyldig vars skatteperiod är en kalendermånad upptäcker i maj 2018 ett litet fel i deklarationen för november 2017 som är till fördel för den skattskyldige. Den skattskyldige behöver inte hänföra ändringen av felet till november 2017, utan felet får rättas i den skattedeklaration som lämnas in senast på den allmänna förfallodagen i juni 2018, och rättelsen anses då gjord utan ogrundat dröjsmål.

Skatteförvaltningen får likväl av särskilda skäl som sammanhänger med behov inom skattekontrollen hänföra rättelsen också av ett fel som är av ringa ekonomisk betydelse till rätt skat-

teperiod. Så kan det gås tillväga till exempel om den skattskyldige utnyttjar det förenklade rättelseförfarandet i oärligt syfte. Skatteförvaltningen ska alltid hänföra en rättelse till rätt skatteperiod också i det fall då den inte godkänner den rättelse av felet som den skattskyldige har deklarerat.

Paragrafens 3 mom. motsvarar 21 § 2 mom. i gällande lag om förskottsuppbörd. Enligt det momentet får rättelse av en överdeklarerad förskottsinnehållning göras efter utgången av kalenderåret bara om årsdeklarationen har rättats på motsvarande sätt. Det här beror på att förskottsinnehållningen är knuten till personbeskattningen, för vilken skatteåret är ett kalenderår. Även när källskatten eller arbetsgivares sjukförsäkringsavgift rättas, krävs det liksom i dag att årsdeklarationen rättas.

Exempel: En betalare upptäcker i november 2018 ett litet fel i förskottsinnehållningen för oktober 2017, vilket innebär att den deklarerade förskottsinnehållningen var större än det innehållna beloppet. Rättelsen av felet behöver inte hänföras till oktober 2017, utan felet får rättas i den skattedeklaration som lämnas in senast på den allmänna förfallodagen i december 2018, och rättelsen anses då gjord utan ogrundat dröjsmål. Eftersom felet upptäcks först efter utgången av kalenderåret, är ett villkor för att felet ska kunna rättas att anteckningarna i årsdeklarationen för år 2017 enligt i 15 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande har rättats.

Enligt 4 mom. är tidsfristen för rättelse lika lång som den allmänna tidsfristen för fastställande av skatt. Den skattskyldige måste alltså rätta felet inom tre år från den tidpunkt som avses i 4 §.

I praktiken förlängs tidsfristen för rättelse av fel en aning för de mervärdesskattskyldiga vars räkenskapsperiod vid beskattningen inte är ett kalenderår och vars skatteperiod är en kalendermånad. För närvarande ska rättelsen göras inom tre år från räkenskapsperiodens slut.

Tidsfristen för rättelse av en överdeklarerad förskottsinnehållning blir kortare. I dag kan en överdeklarerad förskottsinnehållning rättas inom sex år räknat från utgången av det år då förskottsinnehållning har överdeklarerats.

Tidsfristen för rättelse av fel förkortas också för dem som är skyldiga att betala lotteriskatt och för dem som är skyldiga att uppbära källskatt på ränteinkomster. I dag ska felet rättas inom de första fem kalenderåren efter att skatten har betalts.

I 5 mom. bemyndigas Skatteförvaltningen att meddela närmare föreskrifter om när ett fel ska betraktas som ringa och om övriga förfaranden som ska iakttas när fel rättas.

26 §. *Den skattskyldiges bokföring.* I paragrafen föreskrivs det om hur en skattskyldig ska lägga upp sin bokföring med beaktande av fastställandet av skatt och om en betalares skyldighet att ha lönebokföring. Den skattskyldiges skyldighet i fråga om bokföringen är en skyldighet som kompletterar den allmänna bokföringsskyldighet som anges i bokföringslagen.

Enligt 1 mom. ska bokföringen läggas upp så att de uppgifter som behövs för att fastställa skatten kan fås ur den. Den föreslagna bestämmelsen har en motsvarighet i 209 § 1 mom. i mervärdesskattelagen och i 19 § i lotteriskattelagen.

I 2 mom. finns en precisering som gäller mervärdesskatten. Enligt denna ska bokföringen av de affärshändelser som inverkar på beloppet av den skatt som ska betalas och dras av basera sig på sådana verifikationer som avses i bokföringslagen, med ytterligare beaktande av vad som föreskrivs om verifikationer i mervärdesskattelagen. Motsvarande bestämmelse ingår i 209 § 1 mom. i mervärdesskattelagen.

I 3 mom. föreskrivs det att en bokföringsskyldig betalare ska ha lönebokföring över betalningar som omfattas av förskottsinnehållning, källskatt, källskatt på löneinkomst och slutlig löneskatt samt över arbetsgivares sjukförsäkringsavgifter. Bestämmelsen motsvarar 36 § i lagen om förskottsuppbörd och 7 a § i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.

Enligt 4 mom. ska närmare bestämmelser om en skattskyldigs bokföring utfärdas genom förordning av statsrådet.

27 §. *Anteckningsskyldighet*. Skyldigheten att göra anteckningar gäller skattskyldiga som inte är bokföringsskyldiga. Bestämmelser om sådana anteckningar ingår i 209 § 2 mom. i mervärdesskattelagen, 36 § 1 mom. i lagen om förskottsuppbörd och 19 § i lotteriskattelagen. Anteckningsskyldigheten ska enligt den föreslagna lagen utvidgas så att den omfattar alla skatter och avgifter som hör till denna lags tillämpningsområde.

Enligt 1 mom. ska den anteckningsskyldige föra sådana anteckningar att de uppgifter som behövs för att fastställa skatten kan fås ur dem. Bestämmelsen motsvarar en bestämmelse i 209 § 2 mom. i mervärdesskattelagen.

Enligt 2 mom. ska anteckningarna basera sig på daterade och numrerade verifikationer med beaktande av vad som föreskrivs om verifikationer i mervärdesskattelagen. Också denna bestämmelse har en motsvarighet i 209 § 2 mom. i mervärdesskattelagen.

I 3 mom. föreskrivs det att en betalare som inte är bokföringsskyldig ska föra anteckningar över betalningar som omfattas av förskottsinnehållning, källskatt på löneinkomst, och slutlig löneskatt samt om arbetsgivares sjukförsäkringsavgifter. Bestämmelsen motsvarar 36 § 1 mom. i lagen om förskottsuppbörd och 7 a § i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.

I 4 mom. bemyndigas Skattestyrelsen att meddela närmare föreskrifter om de aktuella anteckningarna. Genom bestämmelsen blir bemyndigandena att utfärda rättsnormer enhetligare. Närmare bestämmelser om anteckningarna ska inte längre meddelas i förordningen om förskottsuppbörd och förordningen om arbetsgivares socialskyddsavgift utan genom beslut av Skatteförvaltningen. När det gäller mervärdesskattelagen utfärdas närmare bestämmelser om anteckningarna redan nu genom beslut av Skatteförvaltningen. Regleringen motsvarar på denna punkt lagen om beskattningsförfarande.

28 §. *Förvaring av verifikationer, anteckningar och lönebokföring.* Paragrafen anger hur lång tid verifikationer, anteckningar och lönebokföring ska förvaras. Bestämmelsen om förvaring av verifikationer tillämpas om inte något annat föreskrivs någon annanstans. I mervärdesskattelagen finns det till exempel flera bestämmelser om hur länge fakturor och verifikationer måste förvaras, och de ska tillämpas i första hand. Med hänsyn till klarheten i författningsstrukturen ska de bestämmelserna inte flyttas till denna lag.

I 1 mom. föreskrivs det att en bokföringsskyldig ska förvara verifikationer i sex år från den tidpunkt som avses i 4 §. När hela lagstiftningen om tidsfrister som tillämpas vid rättelser som görs till den skattskyldiges nackdel betraktas, framgår det att den skattskyldige är skyldig att visa upp sina verifikationer för granskning även efter den allmänna tidsfristen på tre år.

I 2 mom. föreskrivs det hur länge en anteckningsskyldig ska förvara anteckningar och verifikationer. Anteckningar och verifikationer ska enligt förslaget förvaras i sex år från den tidpunkt som avses i 4 §.

I 3 mom. finns det en specialbestämmelse om en avvikande förvaringstid för lönebokföring, vilken ska vara tio år räknat från utgången av räkenskapsperiodens. Bestämmelsen motsvarar

regleringen i 36 § i lagen om förskottsuppbörd. Bestämmelsen ska förutom betalningar som görs enligt lagen om förskottsuppbörd även gälla arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och betalning av källskatt.

I 4 mom. i paragrafen bemyndigas Skatteförvaltningen att meddela närmare föreskrifter om förvaring av verifikationer, anteckningar och lönebokföring. Bestämmelsen motsvarar en bestämmelse i 12 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

5 kap. **Utomståendes skyldighet att lämna uppgifter**

29 §. *Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter*. I paragrafen föreskrivs det om såväl utomståendes som myndigheters allmänna skyldighet att lämna uppgifter.

I 1 mom. föreskrivs det att det, i fråga om skatter som hör till denna lagstiftnings tillämpningsområde, på utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter ska tillämpas vad som föreskrivs i 15—18 § i lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelser motsvarar nuläget i fråga om de lagar som hör till denna lags tillämpningsområde utom mervärdesskattelagen, lagen om skatt på vissa försäkringspremier, lotteriskattelagen och apoteksskattelagen.

I mervärdesskattelagen och i lagen om skatt på vissa försäkringspremier finns det inga bestämmelser om utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter Förslaget ändrar likväl inte rättsläget i fråga om dessa skatter, eftersom de bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande som gäller utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter anger vilka slags uppgifter som omfattas av skyldigheten, och de aktuella skyldigheterna att lämna uppgifter i praktiken inte kan tillämpas vid mervärdesbeskattningen. Inga förändringar i lagen om beskattningsförfarande föreslås.

I 2 mom. föreskrivs det om den allmänna skyldighet att lämna uppgifter som anges i 11 § i lagen om källskatt på ränteinkomst. Närmare bestämmelser om den allmänna skyldighet att lämna uppgifter som åligger den som är skyldig att uppbära källskatt på ränteinkomster ska inte längre utfärdas genom förordning utan meddelas genom beslut av Skatteförvaltningen i enlighet med 6 mom. Författningsnivån stämmer överens med regleringen av utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter i lagen om beskattningsförfarande. Det finns inte längre behov att i paragrafen föreskriva om ett andelslags skyldighet att ange kontovillkor som tillämpas depositionsverksamheten, eftersom kreditinstitutslagen (610/2014) ska tillämpas på andelslag som bedriver låneaffärsverksamhet efter det att lagen om andelslag har upphävts.

Enligt 3 mom. ska en arbetsgivare årligen lämna Skatteförvaltningen uppgifter om arbetsgivares sjukförsäkringsavgifter. Bestämmelsen motsvarar regleringen i 6 § i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift. Uppgifterna lämnas för närvarande i de specifikationer av betalare och mottagare som ingår i årsdeklarationen, och bestämmelsen ändrar inte det nuvarande förfarandet.

I 4 mom. föreskrivs det om den skyldighet att lämna uppgifter som åligger den som anordnar ett lotteri. Bestämmelsen motsvarar 23 § i lotteriskattelagen. Den myndighet som beviljar tillstånd att anordna lotteri ska underrätta Skatteförvaltningen om tillståndet.

I 5 mom. ska det föreskrivas om Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdets skyldighet att lämna Skatteförvaltningen en förteckning över skattskyldiga samt uppgifter om när skattskyldigheten börjar och upphör. Enligt 13 § i läkemedelsförordningen ska den som driver en apoteksrörelse på förhand meddela Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet när han eller hon börjar bedriva verksamhet. Eftersom Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet ska lämna uppgiften om att apoteksverksamhet inleds till

Skatteförvaltningen, behöver den skattskyldige inte lämna samma uppgift skilt till två myndigheter. Bestämmelsen inverkar inte på andra skyldigheter att lämna uppgifter i samband med att en person som är skyldig att betala apoteksskatt inleder näringsverksamhet eller genomför ändringar i verksamheten. Uppgifterna om skattskyldighet ska lämnas varje månad. Tillgången till uppgifterna är viktig för att säkerställa att kontrollen av skattedeklarationerna och skattebetalningen är aktuell särskilt när skattskyldigheten upphör, eftersom apoteksskatten det år då verksamheten läggs ner ska deklareras och betalas på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånaden efter nedläggningsmånaden.

Enligt 6 mom. får Skatteförvaltningen meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas och om när och hur de ska lämnas. Skatteförvaltningen ska också ha rätt att begränsa skyldigheten att lämna uppgifter i situationer som är av ringa ekonomisk betydelse eller av ringa betydelse för skattekontrollen. Uppgifterna kan också ges i maskinläsbar form. Motsvarande bestämmelse ingår i lagen om beskattningsförfarande.

30 §. *Utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter*. I paragrafen föreskrivs det om utomståendes och myndigheters särskilda skyldighet att lämna uppgifter.

Enligt 1 mom. ska 19 och 20 § i lagen om beskattningsförfarande tillämpas på utomståendes skyldighet all lämna uppgifter i fråga om de skatter som hör till denna lags tillämpningsområde.

I 37 § i nuvarande lag om förskottsuppbörd finns det en hänvisning till bestämmelserna om skyldigheten att lämna uppgifter i lagen om beskattningsförfarande, varför en utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter när det gäller förskottsuppbörden kommer att behålla nuvarande omfattning.

Bestämmelser som motsvarar bestämmelserna om utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter i lagen om beskattningsförfarande ingår för närvarande i 170 § 1 mom. och 171 § i mervärdesskattelagen. Bestämmelserna i mervärdesskattelagen tillämpas också på försäkringspremieskatten. Vad gäller dessa skatter kommer regleringen av den särskilda skyldigheten att lämna uppgifter därför att motsvara den nuvarande. Enligt 20 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande ska en statlig myndighet på uppmaning av Skatteförvaltningen för beskattningen ge utlåtanden samt göra beräkningar i frågor inom sitt verksamhetsområde. Någon motsvarande bestämmelse finns inte i den nuvarande mervärdesskattelagen. Med hänsyn till strävan efter ett enhetligt beskattningsförfarande är det ändamålsenligt att regleringen tillämpas även på mervärdesskatten och försäkringspremieskatten.

Utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter ska utsträckas till att gälla även den nya apoteksskatten samt lotteriskatten. I den nuvarande lotteriskattelagen finns det inga bestämmelser om den särskilda skyldigheten att lämna uppgifter.

I 2 mom. föreskrivs det om utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter i överensstämmelse med 11 § 1 mom. i lagen om källskatt på ränteinkomst. En räntebetalare ska på uppmaning av Skatteförvaltningen lämna uppgifter om de skattskyldiga som har fått räntor för vilka källskatt inte har tagits ut samt om de räntor som har betalts till dem. I övrigt ska den särskilda skyldigheten att lämna uppgifter enligt lagen om beskattningsförfarande tillämpas på räntebetalare som avses i lagen om källskatt på ränteinkomst med stöd av en hänvisningsbestämmelse i denna lag, vilket står i samklang med 11 § 2 mom. i lagen om källskatt på ränteinkomst.

I 3 mom. föreskrivs det om den särskilda skyldighet att lämna information som åligger den som säljer investeringsguld vilken det för närvarande föreskrivs om i 170 a § i mervärdesskattelagen.

I 4 mom. föreskrivs det om postföretags skyldighet att lämna uppgifter på motsvarande sätt som i 170 § 2 mom. i nuvarande mervärdesskattelag. Ordalydelsen ändras dock så att den föråldrade hänvisningen till post- och televerket, som lydde under trafikministeriet, uppdateras. Bestämmelsen ska i stället referera till det postföretag som är skyldigt att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster enligt postlagen.

31 §. *Särskilda bestämmelser om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter.* I 1 mom. bestäms det vem som ansvarar för att skyldigheten att lämna uppgifter uppfylls. Enligt bestämmelsen ska ansvaret för juridisk persons skyldighet att lämna uppgifter bäras av de personer eller organisationer som är skyldiga att uppfylla den skattskyldiges deklarationsskyldighet. För att skapa ett enhetligt beskattningsförfarande är det ändamålsenligt att tillämpa samma ansvarsskyldighet på skyldigheten att lämna uppgifter som på deklarationsskyldigheten.

I 2 mom. föreskrivs det att även bestämmelserna om jämförelseuppgiftsgranskning, de särskilda bestämmelserna om lämnande av information och bestämmelserna om försummelseavgifter, granskningsrätt och avgifter i lagen om beskattningsförfarande ska tillämpas på den skyldighet att lämna uppgifter som anges i denna lag. Denna bestämmelse innebär ingen ändring jämfört med nuläget när det i fråga om de lagar på vilka bestämmelserna om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter i lagen om beskattningsförfarande tillämpas. När det gäller lagen om källskatt på ränteinkomst, lotteriskattelagen och apoteksskattelagen är bestämmelsen ny.

Bestämmelsen om jämförelseuppgiftsgranskning i lagen om beskattningsförfarande svarar mot 169 a § i mervärdesskattelagen. Lagförslagen medför alltså ingen förändring i detta hänseende i fråga om mervärdesskatten och försäkringspremieskatten. Vid jämförelseuppgiftsgranskning tillämpas de förfaranden som anges i 24 § i denna lag.

I 22 § i lagen om skatteförfarande föreskrivs det att den som är skyldig att lämna uppgifter ska specificera den som uppgifterna gäller och lämna uppgifterna på det sätt som lagen föreskriver. Bestämmelsen utvidgar utomståendes nuvarande skyldighet att lämna uppgifter som rör mervärdesskatten och försäkringspremieskatten.

I mervärdesskattelagen föreskrivs ingen försummelseavgift för utomstående som inte uppfyller sin skyldighet att lämnas uppgifter. För att göra beskattningsförfarandet enhetligare är det ändamålsenligt att utsträcka den försummelseavgift som nämns i 22 a § i lagen om beskattningsförfarande till mervärdesskatten och försäkringspremieskatten.

Bestämmelsen om granskningsrätt i 23 § i lagen om beskattningsförfarande motsvarar 170 § 3 mom. i mervärdesskattelagen. Bestämmelsen i 25 § i lagen om beskattningsförfarande om avgifter för uppgifterna svarar mot 171 a § i mervärdesskattelagen. Regleringen medför därför ingen förändring i fråga om mervärdesskatten och försäkringspremieskatten.

6 kap. **Betalning av skatt**

32 §. *Betalning av skatt för skatteperioden*. I paragrafen föreskrivs det om tidsfristerna för betalning av skatt. Tidsfristerna kommer i huvudsak att bestämmas som i dag. Hur skatterna ska hänföras till skatteperioderna bestäms i tillämpliga skattelagar. Beloppet av den skatt som ska betalas för en skatteperiod fastställs i enlighet med de materiella skattelagarna, och den skattskyldiges betalningsskyldighet inleds på den förfallodag som bestäms enligt denna lag.

Enligt 1 mom. i paragrafen ska skatten för en skatteperiod betalas senast på den allmänna förfallodagen i kalendermånaden efter skatteperioden. Enligt 2 § 3 punkten i denna lag är den allmänna förfallodagen den 12 dagen i månaden eller, om den dagen inte är en bankdag, närmast följande bankdag.

Även en arbetsgivare som betalar sjöarbetsinkomst och har skatteperioden en kalendermånad ska betala skatten för en skatteperiod enligt huvudregeln i 1 mom. i paragrafen, dvs. senast på den allmänna förfallodagen i månaden efter skatteperioden.

Enligt 2 mom. ska mervärdesskatt, skatter och betalningar som betalas av en arbetsgivare enligt 12 § 1 mom. som tillämpar kalenderårskvartalsförfarandet och som regelbundet betalar lön och av någon annan prestationsbetalare, och lotteriskatt, betalas på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånaden efter skatteperioden, liksom nu.

En förändring jämfört med nuläget är att en arbetsgivare som betalar lön tillfälligt ska betala skatten för en löneperiod på den allmänna förfallodagen i månaden efter skatteperioden, eftersom en icke registrerad arbetsgivare inte längre får tillämpa kalenderårskvartalsförfarandet.

Dessutom ska en köpare av ett nytt transportmedel enligt 26 d § 1 mom. som inte är skattskyldig för annan verksamhet enligt mervärdesskattelagen och på vilken 148 a § i mervärdesskattelagen inte ska tillämpas, betala katt enligt samma bestämmelser som tillämpas på andra gemenskapsinterna förvärv. Om det nya transportmedlet till exempel har köpts och mottagits i februari, ska skatten betalas på den allmänna förfallodagen i maj. Om köparen däremot får räkningen redan i februari, ska skatten betalas senast den allmänna förfallodagen i april.

Enligt 3 mom. ska skatten betalas senast den sista dagen i februari under följande kalenderår, om skatteperioden är ett kalenderår. Den föreslagna bestämmelsen ska också gälla apoteksskatten, och den får en tidigare förfallodag än den nuvarande apoteksavgiften har. Reglerna för betalning av apoteksskatten kommer således att vara samstämmiga med reglerna för betalning av övriga skatter som ska betalas på eget initiativ.

Enligt 4 mom. ska kommuner, församlingar och Folkpensionsanstalten betala innehållna belopp och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift på samma sätt som hittills så att de dras av från de belopp som enligt lagen om skatteredovisning redovisas till dessa skattetagare kalendermånaden efter skatteperioden. Med innehållna belopp avses förskottsinnehållning och källskatt.

33 §. *Betalning av skatt när skatteperioden ändras.* I paragrafens 1 mom. bestäms det när en skattedeklaration ska lämnas om skatteperioden förkortas under en pågående skatteperiod. Bestämmelser om betalning av skatten när skatteperioden förkortas finns det för närvarande i 147 § 3 mom. och i 12 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd.

När skatteperioden förkortas mitt under en ska skatteperiod ska förfallodagen för betalning av skatten enligt förslaget vara den allmänna förfallodagendagen i den andra kalendermånaden efter den sista kalendermånaden i den del av skatteperioden som föregick ändringen. Om en mervärdesskattskyldig vars skatteperiod är ett kalenderårskvartal ansöker om att få börja deklarera månadsvis från ingången av juni och lämnar sin ansökan i maj, ska den skattskyldige betala skatten för den del av skatteperioden som föregår ändringen, dvs. för tiden från den första april till den sista maj, senast på den allmänna förfallodagen i juli.

I 2 mom. föreskrivs det om betalning av skatt i fall där en primärproducent, en person som är skyldig att betala apoteksskatt eller en mervärdesskattskyldig vars skatteperiod är ett kalenderår lägger ned sin verksamhet under en pågående skatteperiod. I så fall anses det att skatteperioden avslutas den dag verksamheten avslutas, och skatten ska betalas senast på den all-

männa förfallodagen i den andra månaden efter nedläggningsmånaden. För mervärdesskattskyldiga vars skatteperiod är ett kalenderår regleras saken i dag genom ett beslut av Skatteförvaltningen, varför bestämmelsen inte i detta fall medför någon ändring. När regleringen lyfts till lagnivå, blir förfarandet klarare och enhetligare.

34 §. *Betalning av skatt som Skatteförvaltningen påför.* I paragrafen föreskrivs det hur det bestämmer när en skatt, en skatteförhöjning, en försummelseavgift eller en förseningsavgift som har fastställts av Skatteförvaltningen ska betalas. Skatter eller avgifter som Skatteförvaltningen fastställer i enskilda fall ska betalas på den förfallodag som anges i det aktuella beslutet. Förfallodagen är en allmän förfallodag. Närmare bestämmelser om betalning ska ingå i skatteuppbördslagen. Bestämmelsen stämmer överens med gällande lagstiftning.

Enligt 2 mom. ska närmare bestämmelser om hur förfallodagen ska bestämmas utfärdas genom förordning av finansministeriet. I förordningen ska det bestämmas på vilken allmän förfallodag efter den tidpunkt då skatten fastställts som en skatt som Skatteförvaltningen fastställt i ett enskilt fall förfaller till betalning.

7 kap. **Påföljdsavgifter**

35 §. *Förseningsavgift*. Enligt 1 mom. ska den skattskyldige åläggas att betala en förseningsavgift, om en skattedeklaration inte har lämnats inom föreskriven tid. En förseningsavgift påförs också om skattedeklarationen rättas med en rättelsedeklaration efter föreskriven tidpunkt.

Enligt 2 mom. fastställs förseningsavgiften enligt skatteperiod skilt för varje skatteslag som deklareras för sent.

När förseningsavgiften fastställs betraktas likväl enligt 3 mom. förskottsinnehållning, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och källskatt som hör ihop med arbetsgivarprestationerna som ett skatteslag. Till de förskottsinnehållningar som hör ihop med arbetsgivarprestationerna hör förskottsinnehållning som har verkställts på annat än dividend, överskott från ett andelslag, vinstandel, inkomst av virkesförsäljning, ersättning för arbete som betalts till ett samfund, ett andelslag eller en annan sammanslutning eller ränta som omfattas av förskottsinnehållning Till de källskatter som hör ihop med arbetsgivarprestationer hör andra källskatter än sådan, som har tagits ut på ränta, dividend eller royalty som avses i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst eller källskatt som har tagits ut med stöd av lagen om källskatt på ränteinkomst. Det är nödvändigt att förseningsavgiften fastställs gemensamt för skatter och avgifter som deklareras av en arbetsgivare eller motsvarande betalare. Annars kan det uppkomma situationer där förseningsavgiften blir oskäligt stor med hänsyn till beloppet av den deklarerade skatten eller avgiften.

Enligt 4 mom. ska den skattskyldige ges tillfälle att lämna en utredning på det sätt som föreskrivs i 7 § innan förseningsavgiften fastställs bara om det är nödvändigt av särskilda skäl. Eftersom grunderna för fastställande av förseningsavgiften inte ger Skatteförvaltningen rätt till prövning och beräkningssättet är schematiskt, finns det i regel inte behov att ordna hörande. Den skattskyldige ska höras till exempel om det finns oklarheter kring när deklarationen har kommit in. Bestämmelsen står i samklang med rådande rättsläge.

I 5 mom. föreskrivs det att förseningsavgift inte behöver fastställas om skattedeklarationen lämnats för sent på grund av en störning i ett allmänt datanät eller i Skatteförvaltningens elektroniska service. Skatteförvaltningen måste känna till störningen på förhand för att kunna avstå från att påföra förseningsavgiften generellt för alla skattskyldiga. Skatteförvaltningen är för närvarande skyldig att påföra en förseningsavgift alltid när en periodskattedeklaration lämnats för sent. Enligt 44 § i skattekontolagen har Skatteförvaltningen kunnat låta bli att de-

bitera eller driva in förseningsavgift om inlämnandet av en deklaration har fördröjts av skäl som inte han hänföras till den skattskyldige. Förslaget gör det möjligt för Skatteförvaltningen att på förhand avstå från att påföra förseningsavgift i de fall som nämnts ovan. I momentet föreskrivs det också att förseningsavgift inte ska påföras om skatteförhöjning påförs för skatt som deklarerats för sent. I detta avseende står regleringen i samklang med nuläget.

I 6 mom. föreskrivs det att förseningsavgiften inte är en avdragbar utgift i inkomstbeskattningen, vilket stämmer överens med nuvarande lagstiftning.

I 7 mom. föreskrivs det om redovisning av förseningsavgiften till skattetagarna. Enligt förslaget ska förseningsavgiften redovisas till skattetagarna i samma proportion som skatt som har deklarerats för sent. Bestämmelsen gör redovisningen av förseningsavgiften till skattetagarna klarare i fall där förseningsavgiften inte har beräknats enligt skattebeloppet.

36 §. *Förseningsavgiftens belopp*. Enligt 1 mom. ska förseningsavgiften vara tre euro för varje dag som den första skattedeklarationen för skatteperioden är försenad. De dagar för vilka förseningsavgift tas ut ska räknas på samma sätt som för närvarande, dvs. från dagen efter sista inlämningsdagen för deklarationen till den dag deklarationen lämnas. Med dag avses kalenderdag inklusive veckoslut och söckenhelger. Förseningsavgiften för 45 eller färre kalenderdagar bestäms så att skattebeloppet som ska deklareras inte inverkar på förseningsavgiftens storlek. Förseningsavgiften för 45 dagar blir då 135 euro. Om deklarationen lämnas över 45 dagar efter den sista inlämningsdagen, blir förseningsavgiften 135 euro plus två procent av den skatt som ska betalas enligt deklarationen. Med skatt som ska betalas enligt deklarationen avses vid mervärdesbeskattningen den skatt som ska krediteras, där beloppet av de skatter som ska betalas är större än det skattebelopp som ska dras av och i fråga om övriga skatteslag det skattebelopp som ska betalas. Om beloppet av de skatter som ska betalas är mindre än beloppet av de skatter som ska dras av, och den skattskyldige därför är berättigad till återbäring, tas förseningsavgift grundad på skattebeloppet inte ut. Enligt förslaget ska förseningsavgiftens minimibelopp på fem euro avskaffas. Till skillnad från nuläget kommer förseningsavgiften att kunna vara större än den skatt som angetts i skattedeklarationen.

Exempel:

1) Den skattskyldige lämnar inte in sin skattedeklaration inom utsatt tid. Deklarationen lämnas in 50 dagar för sent, och skatten som ska betalas uppgår till 5 000 euro. Förseningsavgiften för 45 dagar är 135 euro, och till detta läggs 2 procent av det skattebelopp som har deklarerats för sent dvs. 100 euro Förseningsavgiften som den skattskyldige ska betala är därför 235 euro.

2) Den skattskyldige lämnar 50 dagar för sent en skattedeklaration, där den skattskyldige uppger 5 000 euro i mervärdesskatt som ger rätt till återbäring. Förseningsavgiften blir då 135 euro. Ingen förseningsavgift som bestäms enligt skattebeloppet ska i detta fall tas ut, eftersom ingen skatt ska betalas enlig deklarationen.

I 2 mom. föreskrivs det om den förseningsavgift som påförs på grundval av en rättelsedeklaration. Den förseningsavgift som fastställs på grundval av en rättelsedeklaration som ska lämnas in för skatteperioden är två procent av den skatt som ska betalas och som deklarerats för sent, dvs. av skillnaden mellan det skattebelopp som deklarerats i rättelsedeklarationen och det skattebelopp som deklarerats tidigare för skatteperioden.

Den skattskyldige kan likväl rätta en tidigare lämnad skattedeklaration utan förseningsavgift genom att lämna en rättelsedeklaration högst 45 dagar efter sista inlämningsdagen för deklarationen.

Om det belopp som enligt deklarationen ska återbäras är för stort fastställs förseningsavgiften enligt huvudregeln för skattebetalning, vilket stämmer överens med nuvarande praxis.

Någon förseningsavgift som grundar sig på skattens storlek ska inte behöva betalas på grund av en rättelsedeklaration där den skattskyldige anger ett belopp som ska återbäras på grund av att skattebeloppet varit för högt eller det belopp som ska återbäras varit för lågt i skattedeklarationen.

Exempel:

1) En skattskyldig anger i sin deklaration den 18 mars, sex dagar efter den föreskrivna sista inlämningsdagen, att hon ska betala 5 000 euro i mervärdesskatt. Förseningsavgiften beräknas då för sex dagar och blir 18 euro.

Den skattskyldiga kompletterar sin tidigare deklaration den 30 mars genom att i en rättelsedeklaration ange det skattebelopp som ska betalas till 7 000 euro. Den skattskyldiga påläggs ingen förseningsavgift, eftersom rättelsedeklarationen har inkommit till Skatteförvaltningen inom 45 dagar från den föreskrivna sista inlämningsdagen för skattedeklarationen.

Den 30 april kompletterar den skattskyldiga sin tidigare deklaration med en rättelsedeklaration där det skattebelopp som ska betalas anges till 8 000 euro. Skattebeloppet jämförs med det tidigare deklarerade beloppet 7 000 euro. Förseningsavgiften som fastställs är 2 procent av 1 000 euro, det vill säga 20 euro.

2) En skattskyldig uppger i sin deklaration den 18 mars att han ska betala 5 000 euro i mervärdesskatt för januari. Förseningsavgiften beräknas då för sex dagar och blir 18 euro.

Den 30 april kompletterar den skattskyldige sin tidigare deklaration genom att ändra skattebeloppet till 4 000 euro. Den skattskyldige påförs ingen förseningsavgift, eftersom skattebeloppet minskar.

3) En skattskyldig uppger i en deklaration som lämnas före sista inlämningsdagen att han ska betala 1 000 euro i mervärdesskatt för skatteperioden januari. Han kompletterar sin tidigare deklaration den 30 april och anger återbäringen till 1 000 euro, det vill säga den skatt som ska krediteras Skatteförvaltningen sjunker med 2 000 euro. Den skattskyldige påförs ingen förseningsavgift, eftersom skattebeloppet minskar.

Enligt 3 mom. ska en förseningsavgift som fastställs utifrån skattebeloppet vara högst 15 000 euro per skatteperiod och skatteslag. I detta maximibelopp ska en förseningsavgift som fastställs enligt hur många dagar för sent den första deklarationen lämnats inte inkluderas. Det maximala beloppet uppnås när skatten som deklareras för perioden uppgår till 750 000 euro och deklarationen kommer in mer än 45 dagar för sent.

Enligt 4 mom. ska en förseningsavgift som fastställs enligt skattebeloppet rättas om det skattebelopp som ska betalas nedsätts till följd av en rättelsedeklaration, skattefastställelse, rättelse av ett beslut eller sökande av ändring eller av någon annan motsvarande orsak. Det här stämmer överens med nuläget. En förseningsavgift som fastställs enligt hur många dagar för sent den första deklarationen lämnats ska inte rättas även om skattebeloppet senare nedsätts på grund av att en rättelsedeklaration lämnas eller den skattskyldige söker ändring eller av motsvarande skäl.

Om den första deklarationen av mervärdesskatten för en viss månad till exempel har lämnats före den sista inlämningsdagen och beloppet av den skatt som ska betalas för samma månad

höjs på grund av en rättelsedeklaration som lämnas 50 dagar senare, fastställs en förseningsavgift om två procent på det skattebelopp som deklareras för sent. Om skattebeloppet senare sänks på grund av en rättelsedeklaration, ska den förseningsavgift som fastställts tidigare utifrån skattens storlek rättas. Bestämmelsen står i samklang med nuläget.

Exempel:

1) En skattskyldig uppger i sin deklaration den 18 mars att hon ska betala 5 000 euro i mervärdesskatt för januari. Förseningsavgiften beräknas då för sex dagar och blir 18 euro.

Den skattskyldiga kompletterar sin tidigare deklaration den 30 april genom att i en rättelsedeklaration ange det skattebelopp som ska betalas till 6 000 euro. Skillnaden mellan de skattebelopp som angetts i skattedeklarationen och i rättelsedeklarationen är 1 000 euro. Förseningsavgiften som fastställs är två procent av skillnaden mellan skattebeloppen, det vill säga 20 euro.

Den skattskyldiga kompletterar sin tidigare deklaration den 15 maj genom att lämna en rättelsedeklaration enligt vilken det belopp som ska betalas är 5 500 euro. Skillnaden mellan det skattebelopp som anges i rättelsedeklarationen och i den deklaration för skatteperioden som är i kraft är -500 euro. Den förseningsavgift som fastställts på grund av det tidigare deklarerade skattebeloppet sänks med 10 euro.

Den skattskyldiga kompletterar sin tidigare deklaration den 30 maj genom att lämna en rättelsedeklaration enligt vilken det belopp som ska betalas är 4 000 euro. Skillnaden mellan det skattebelopp som anges i rättelsedeklarationen och i den deklaration för skatteperioden som är i kraft är -1 500 euro. Den förseningsavgift som fastställts på grund av det tidigare deklarerade skattebeloppet sänks med 10 euro, varvid den förseningsavgift för skatteperioden som fastställts enligt skattebeloppet avlyfts helt.

Skatten för skatteperioden blir enligt rättelsedeklarationen 4 000 euro, det vill säga 1 000 euro lägre än den skatt som deklarerades den 18 mars. Den förseningsavgift på 18 euro som fastställdes på grundval av den första skattedeklarationen, som lämnades för sent, rättas inte.

2) En skattskyldig uppger i sin deklaration den 18 mars att han ska betala 1 000 euro i mervärdesskatt för januari. Förseningsavgiften beräknas då för sex dagar och blir 18 euro.

Den skattskyldige kompletterar sin tidigare deklaration den 30 april genom att lämna en rättelsedeklaration enligt vilken skatten som ska återbäras är 100 euro. Ingen förseningsavgift fastställs, eftersom skattebeloppet minskar.

Den skattskyldiga kompletterar sin tidigare deklaration den 30 maj genom att lämna en rättelsedeklaration enligt vilken det skattebelopp som ska betalas är 200 euro. Skillnaden mellan det skattebelopp som anges i rättelsedeklarationen och i den deklaration för skatteperioden som är i kraft är 300 euro. Förseningsavgiften som fastställs är två procent av skillnaden mellan skattebeloppen, det vill säga 6 euro. Den förseningsavgift på 18 euro som fastställdes för den första skattedeklarationen, som lämnades för sent, ändras inte.

37 §. *Skatteförhöjning*. I paragrafen föreskrivs det om skatteförhöjning som kan påföras en skattskyldig. Bestämmelsen om skatteförhöjning ska ersätta bestämmelserna om skatteförhöjning i de materiella lagarna i fråga om de skatteslag som hör till denna lags tillämpningsområde. Skattens eller förskottsinnehållningens belopp ska inte längre höjas, utan till följd av försummelse ska en administrativ påföljdsavgift kallad skatteförhöjning påföras den skattskyldige. Skatteförhöjningen ska bestämmas skilt för olika skatteslag.

Skatteförvaltningen ska utifrån förhållandena bedöma om den skattskyldige har försummat sin deklarationsskyldighet. Den skattskyldige ska alltid höras innan skatteförhöjningen fastställs. Om deklarationsskyldigheten har försummats påförs skatteförhöjning.

Enligt 1 mom. 1 punkten ska en skattskyldig påföras skatteförhöjning om en skattedeklaration eller en annan deklaration eller uppgift inte har lämnats eller är bristfällig eller felaktig. I tillämpningsområdet ingår alla deklarationer, uppgifter och utredningar som kan lämnas elektroniskt eller som pappersdokument och som omfattas av deklarationsskyldigheten. Med bristfällighet avses att en uppgift som behövs för att skatten ska kunna fastställas saknas i den skattskyldiges skattedeklaration eller en annan deklaration eller att en deklaration för skatten till vissa delar saknas helt. En deklaration är felaktig till exempel om en icke avdragbar skatt har deklarerats som avdragbar eller om en mervärdesskatt har deklarerats enligt fel skattesats.

Paragrafens 1 mom. 2 punkt ska tillämpas när skatt fastställs därför att en förskottsinnehållning inte har verkställts eller en källskatt inte har tagits ut. Skatteförhöjningen ska beräknas utifrån beloppet av den förskottsinnehållning som inte har verkställts eller den källskatt som inte har tagits ut, även när förskottsinnehållning eller källskatt inte har fastställs för betalaren. Med källskatt avses här det som föreskrivs om källskatt i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst, lagen om källskatt på ränteinkomst och lagen om källskatt för löntagare från utlandet.

I 2 mom. föreskrivs det om när Skatteförvaltningen får avstå från att påföra skatteförhöjning. Skatteförhöjning behöver inte påföras om försummelsen är ringa eller om det finns en giltig orsak till försummelsen. Huruvida försummelsen är ringa ska avgöras enligt beloppet. Som giltigt skäl anses bland annat sjukdomsfall och oöverstigligt hinder. Den skattskyldige ska lämna Skatteförvaltningen en utredning om sin oförmåga att uppfylla sin deklarationsskyldighet. Deklarationsskyldigheten måste likväl uppfyllas så snart som möjligt när hindret inte längre föreligger för att skatteförhöjning inte ska behöva påföras.

I 3 mom. föreskrivs det om medel att förhindra att en skattskyldig kringgår förseningsavgift eller skatteförhöjning. Skatteförhöjning får påföras i stället för förseningsavgift om den skattskyldige lämnar skattedeklarationen eller rättar skattebeloppet i uppenbart syfte att bli befriad från förseningsavgift eller skatteförhöjning. Med att kringgå förseningsavgift avses här att den skattskyldige upprepade gånger lämnar en bristfällig skattedeklaration inom utsatt tid och rättar deklarationen i enlighet med 36 § 2 mom. så att syftet med förfarandet är att utan giltig orsak få extra tid för att lämna skattedeklarationen. En skatteförhöjning kan påföras i stället för en förseningsavgift även i det fall att skattebeloppet som den skattskyldige ska betala fastställts enligt uppskattning och den skattskyldige lämnar sin skattedeklaration flera månader efter den lagfästa sista inlämningsdagen. Förseningen anses då så betydande att en förseningsavgift inte kan betraktas som en tillräcklig påföljd. Den skattskyldige påförs då en skatteförhöjning i stället för en förseningsavgift. Det handlar om att försöka kringgå skatteförhöjning om den skattskyldige lämnar skattedeklarationer som inte lämnats i tid först efter det att den skattskyldige har informerats om att en skattegranskning ska inledas.

En skatteförhöjning ska påföras i stället för en förseningsavgift bara i undantagsfall. När Skatteförvaltningen överväger att påföra en skatteförhöjning ska den särskilt beakta den skattskyldiges förklaring till sitt förfarande. När skatteförhöjningen påförs med stöd av 3 mom. ska Skatteförvaltningen inte påföra den skattskyldige skatt. Skatteförhöjningen ska i detta fall beräknas enligt den skatt som deklareras i den försenade skattedeklarationen. Om ingen skatt deklareras i skattedeklarationen, ska skatteförhöjningen fastställas enligt 38 § 6 mom. i denna lag.

I 4 mom. föreskrivs det att en skatteförhöjning ska redovisas till staten, om ingen skatt fastställs i samband med skatteförhöjningen. Skatteförhöjningen redovisas i huvudsak till skattetagarna i samma proportion som skatten enligt vilken den har fastställts. Vad gäller innehållet svarar bestämmelsen mot 32 § 6 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

38 §. *Skatteförhöjningens storlek.* I paragrafen föreskrivs det hur storleken på skatteförhöjningen fastställs om en skattskyldig påförs en skatteförhöjning med stöd av 37 §. Storleken på skatteförhöjningen bestäms schematiskt, och i proceduren ingår i regel ingen myndighetsprövning. Storleken på skatteförhöjningen prövas i ett enskilt fall bara när försummelsen inbegriper någon av de faktorer nedan som inverkar höjande eller sänkande på skatteförhöjningen.

Enligt 1 mom. ska skatteförhöjningen vara 10 procent av skattebeloppet, om annat inte bestäms i paragrafen. Med fastställande av skatt förstås enligt 40 § i denna lag att Skatteförvaltningen ålägger den skattskyldige att betala det obetalda skattebeloppet om för litet skatt har deklarerats eller om det av någon annan orsak har blivit för lite skatt att betala. Med fastställande av skatt avses också den situation där storleken på en mervärdesskatt som uppgetts i en skattedeklaration och ger rätt till återbäring sänks till exempel därför att en ogrundad begäran om avdrag avslås eftersom för mycket skatt annars skulle ha återburits. Med fastställande av skatt avses också den situation där en betalare åläggs att betala skatt på grund av att denne helt eller delvis har underlåtit att verkställa en förskottsinnehållning eller på grund av att förskottsinnehållningen har verkställts men inte deklarerats och inte heller betalts.

Exempel:

1) En skattskyldig har underlåtit att deklarera mervärdesskatt på 10 000 euro, förskottsinnehållningar på 10 000 euro och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift på 700 euro. Skatteförvaltningen påför den skattskyldige skatten skilt för olika skatteslag. Skatteförhöjningen fastställs till 10 procent för varje försummelse, det vill säga sammanlagt 2 070 euro.

2) En skattskyldig har deklarerat mervärdesskatt på 3 000 euro som omfattas av avdragsbegränsningar som avdragbar skatt. Dessutom upptäcker Skatteförvaltningen i sin skattekontroll att mervärdesskatt på 5 000 euro som den skattskyldige ska betala inte finns med i deklarationen. Den skattskyldige åläggs att betala 8 000 euro i skatt och en skatteförhöjning på 10 procent, det vill säga 800 euro.

3) Skatteförvaltningen ber en skattskyldig lämna en kompletterande utredning om de avdragbara mervärdesskatter som har uppgetts i skattedeklarationen. Av den skattskyldiges utredning framgår det att 3 000 euro består av icke avdragsgilla representationsutgifter. Skatteförvaltningen ålägger den skattskyldige att betala 3 000 euro i skatt och 10 procent av detta belopp, det vill säga 300 euro, i skatteförhöjning.

Enligt 2 mom. ska skatteförhöjningen vara minst 15 procent och högst 50 procent om försummelsen av deklarationsskyldigheten är återkommande eller om den skattskyldiges agerande tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen. Skatteförvaltningen ska överväga beloppet av skatteförhöjningen utifrån de specifika förhållandena i fallet.

Som en återkommande försummelse som utgör grund för en förhöjd skatteförhöjning betraktas i regel en sådan försummelse som Skatteförvaltningen har ingripit i tidigare. Prövningen ska ske från fall till fall med beaktande av ändringar i den skattskyldiges ställning. Vid bedömningen av om försummelsen varit återkommande, ska det beaktas exempelvis om de ansvariga vid företaget har bytts mellan försummelserna och om det har skett ändringar i rättslä-

get. Om en skattskyldig till exempel i sin skattedeklaration anger mervärdesskatt som omfattas av avdragsbegränsningar som avdragbar och trots Skatteförvaltningens anvisningar gör anspråk på ett likadant ogrundat avdrag i en senare skattedeklaration, är det fråga om en återkommande försummelse. En försummelse som gäller ett skatteslag utgör inte en grund för att betrakta en försummelse som gäller ett annat skatteslag som återkommande.

En skatteskyldigs agerande kan tyda på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen. En skattskyldig som bedriva skattepliktig affärsverksamhet kanske försumma sina skatteåtaganden helt och hållet. I så fall ses den skattsskyldiges agerande som mera klandervärt än en enstaka försummelse. Det kan också tyda på uppenbar likgiltighet om den skattskyldige deklarerar skatten bara delvis eller anger uppenbart vilseledande eller felaktiga uppgifter i skattedeklarationen. Även kringgående av skatt kan anses som ett agerande som utgör en grund för en förhöjd skatteförhöjning om en prövning av fallet talar för detta. En tillämpning av bestämmelsen om kringgående av skatt utgör likväl inte i sig en tillräcklig grund för att påföra en förhöjd skatteförhöjning.

Försummelserna kan vara av varierande art, varför skatteförhöjningen i vissa fall måste fastställas skilt på basis av två eller flera försummelser. Skatteförhöjningen ska fastställas så, att skatteförhöjningarna för olika slags försummelser beräknas skilt när skatten fastställs.

Enligt 3 mom. ska skatteförhöjningen vara 25 procent om skatten fastställs enligt uppskattning. Om den skattskyldige har försummat sin deklarationsskyldighet, får skatten fastställas enligt uppskattning. Om den skattskyldige inte lämnar en skattedeklaration inom den tid som anges i Skatteförvaltningens begäran om utredning, fastställer Skatteförvaltningen skatten enligt uppskattning i enlighet med 43 § i denna lag. Samtidigt påförs den skattskyldige en skatteförhöjning. Skatteförhöjningen är 25 procent även av ett skattebelopp som har uppskattats på grundval av en skattegranskning.

Exempel: En skattskyldig försummar helt att lämna en skattedeklaration och Skatteförvaltningen fastställer skatten till 1 000 euro enligt uppskattning. Skatteförhöjningen fastställs till 250 euro.

Enligt 4 mom. ska skatteförhöjningen vara tre procent om ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart. Med begreppen ärende som lämnar rum för tolkning och ärende som är oklart avses samma sak som i tillämpningspraxisen för bestämmelsen om skydd för berättigade förväntningar. Med tanke på fastställandet av skatteförhöjningen är det enbart ärendets art, det vill säga om det lämnar rum för tolkning eller är oklart, som har betydelse.

Skatteförhöjningen ska vara tre procent också när en skatteförhöjning enligt 1 mom. av någon annan särskild orsak är orimlig. Enligt huvudregeln kan en skatteförhöjning vara orimlig till exempel om det är fråga om ett oavsiktligt fel i hur skatten hänförts till skatteperioder eller något annat oavsiktligt fel som med hänsyn till omständigheterna är litet.

Enligt 5 mom. ska en skatteförhöjning som påförts i stället för en förseningsavgift med stöd av 37 § 3 mom. uppgå till den andel som anges i 1 och 2 mom. av den skatt som ska betalas enligt den försenade deklarationen.

Enligt 6 mom. ska skatteförhöjningen vara högst 200 euro om den skattskyldige har försummat sin deklarationsskyldighet men Skatteförvaltningen inte fastställer någon skatt. En skatteförhöjning kan påföras bland annat när den skattskyldige underlåter att i en deklaration lämna en uppgift som inte inverkar på skattebeloppet.

39 §. *Försummelseavgift*. I paragrafen föreskrivs det om en försummelseavgift. Bestämmelserna ska ersätta de bestämmelser som för närvarande gör det möjligt att förelägga bötesstraff vid förseelser som gäller förskottsinnehållningen, mervärdesskatten, försäkringspremieskatten och socialskyddsavgiften. Försummelseavgiften ska gälla sådana försummelser som i regel inte är förknippade med deklarering av skatt.

I 1 mom. föreskrivs det om storleken på försummelseavgiften och vilka de skyldigheter är som om de inte fullgörs leder till att en försummelseavgift ska tas ut. Försummelseavgiften kan uppgå till högst 5 000 euro. En försummelseavgift påförs om den skattskyldige trots Skatteförvaltningens uppmaning helt eller delvis underlåter att fullgöra en lagfäst skyldighet på behörigt sätt och i rätt tid. När försummelseavgiften fastställs, ska Skatteförvaltningen beakta hur allvarlig försummelsen är samt dess eventuella konsekvenser för andra skattskyldiga.

I 1 mom. 1 punkten finns det en hänvisning till den deklarationsskyldighet som kommunen har enligt 130 § 4 mom. och 130 a § 5 mom. i mervärdesskattelagen. För närvarande kan kommunen inte påföras försummelseavgifter, om den helt eller delvis underlåter att uppge det sammanlagda beloppet av skatteåterbäringarna enligt 130 § eller de kalkylerade skatter som avses i 130 a §.

I 1 mom. 2 punkten finns hänvisningar till den anmälningsskyldighet rörande registrering som anges i 133 f, 133 m, 134 a, 161 § 1 och 2 mom. i mervärdesskattelagen och i 31 § i lagen om förskottsuppbörd. Skyldigheten omfattar anmälningar vid inledning och ändring av en verksamhet och när verksamheten upphör.

I 1 mom. 3 punkten finns en hänvisning till skyldigheten att ge verifikationer enligt 209 b § i mervärdesskattelagen och 35 § i lagen om förskottsuppbörd. Dessa skyldigheter gäller händelser som involverar en skattskyldig eller en betalare och en tredje part.

I 1 mom. 4 punkten finns en hänvisning till bokföringsskyldigheten rörande beskattningen som anges i 134 e § i mervärdesskattelagen och i 26 § i denna lag samt till anteckningsskyldigheten rörande beskattningen som anges i 27 § i denna lag. Skyldigheten att lägga upp bokföringen så att beskattningen beaktas är ett tillägg till den bokföringsskyldighet som anges i bokföringslagen. Om en försummelseavgift påförs för underlåtenhet att uppfylla denna skyldighet, hindrar detta inte att åtal om bokföringsbrott prövas.

I 1 mom. 5 punkten ingår det hänvisningar till skyldigheten att anteckna vissa uppgifter om mervärdesskatt i fakturor som anges i 209 e och 209 f § i mervärdesskattelagen. När det gäller försummelser som rör försäkringspremieskatten ska andra skyldigheter än de som anges i 130 § 4 mom. och 130 a § 5 mom. i mervärdesskattelagen.

I 2 mom. föreskrivs det om när försummelseavgift inte behöver påföras. Ingen försummelseavgift ska påföras om försummelsen är ringa eller om det finns en giltig orsak till försummelsen. Huruvida försummelsen är ringa ska avgöras från fall till fall enligt omständigheterna. Giltiga orsaker är till exempel sjukdomsfall eller oöverstigliga hinder.

I 3 mom. föreskrivs det att försummelseavgiften inte är en avdragbar utgift i inkomstbeskattningen. Bestämmelsen motsvarar en bestämmelse i 22 a § 6 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

I 4 mom. föreskrivs det om krediteringen av försummelseavgiften. Försummelseavgiften ska enligt förslaget alltid redovisas till staten. Bestämmelsen motsvarar en bestämmelse i 22 a § 6 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

8 kap. **Påförande av skatt och rättelse av beslut**

40 §. *Påförande av skatt och rättelse till den skattskyldiges nackdel.* Enligt 1 mom. ska Skatteförvaltningen ålägga den skattskyldige att betala det återstående skattebeloppet, om för litet skatt har deklarerats eller om det av någon annan orsak har blivit för litet skatt att betala. När skatte beloppet är för lågt är orsaken i allmänhet att den skattskyldige själv har deklarerat ett för lågt belopp. Eftersom felet också kan uppstå till exempel i dataöverföringen mellan den skattskyldige och Skatteförvaltningen, ska skatten kunna fastställas också av andra skäl än ett fel i deklarationen. Enligt bestämmelsen ska även ett beslut som redan fattats kunna rättas till nackdel för den skattskyldige.

Bestämmelsen är en allmän bestämmelse om ändringar som sker till nackdel för den skattskyldige. Den ska tillämpas i samtliga situationer som avses i detta kapitel.

Med fastställande av skatt avses också den situation där mervärdesskatt som ska återbäras nedsätts eller avlyfts helt, eftersom återbäringen annars blir för stor. Bestämmelsen har en motsvarighet i 176 § i mervärdesskattelagen.

Bestämmelsen ska tillämpas även i fall där skatten ska betalas av en betalare, såsom en arbetsgivare, därför att denne helt eller delvis underlåtit att verkställa förskottsinnehållningen. På motsvarande sätt gås det till väga när en betalare har verkställt förskottsinnehållningen men varken deklarerat eller betalat den.

I 2 mom. föreskrivs det om ett förbud mot att ompröva beslutet. I momentet föreskrivs det också om fall som utgör undantag från regeln om att tidigare avgöranden ska stå fast.

Enligt första meningen i momentet får skatt inte fastställas och rättelse inte göras, om Skatteförvaltningen har utrett och uttryckligen avgjort ärendet. Enligt andra meningen i momentet kan skatt dock fastställas och rättelse göras, om avgörandet i ärendet har baserat sig på en felaktig eller bristfällig utredning eller det i ärendet har framkommit en sådan ny utredning som kunde ha inverkat på avgörandet av ärendet. Enligt tredje meningen får dessutom ett skrivfel, ett räknefel eller något annat därmed jämförbart fel rättas.

Den utredning och det uttryckliga avgörande som avses i den första meningen i momentet sker på grund av massförfarandet vid beskattningen alltid på Skatteförvaltningens initiativ. Den skattskyldige kan därför inte kräva att Skatteförvaltningen utreder och uttryckligen avgör ett givet ärende. Ett tecken på att en utredning har inletts är bland annat det att Skatteförvaltningen har bett den skattskyldige lämna en utredning i ärendet och att en tjänsteman har behandlat den. Det kan också vara fråga om en situation där Skatteförvaltningen har begärt uppgifter av utomstående.

Det faktum att Skatteförvaltningen har utrett och uttryckligen avgjort ett ärende innebär i praktiken att ärendet har avgjorts på grundval av uppgifter som den skattskyldige har lämnat och Skatteförvaltningen utrett. Det är fråga om ett sådant uttryckligt avgörande som avses i bestämmelsen när ett visst ärende, såsom om ett inköpsavdrag är korrekt i mervärdesbeskattningen, utreds till exempel i samband med periodisk övervakning eller skattegranskning och utredningen visar att inköpsavdraget är befogat eller att den utredning som inkommit är tillräcklig för att avdraget ska kunna godkännas. I en sådan situation fattar Skatteförvaltningen inget beslut om fastställande av skatt i ärendet. Likaså är det fråga om ett uttryckligt avgörande om utredningen resulterar i att inköpsavdraget avvisas helt eller delvis, varvid beslut i ärendet fattas. Det är även möjligt att ärendet inte avgörs utan hänskjuts till utredning genom skattegranskning. I så fall avgörs ärendet först efter granskningen.

Bara ett äkta och aktivt ställningstagande av Skatteförvaltningen utgör sålunda ett hinder för att skatt fastställs och beslut fattas till nackdel för den skattskyldige. När ett ärende har utretts och uttryckligen avgjorts införs avgörandet i Skatteförvaltningens informationssystem, varför avgörandet kan kontrolleras vid behov. Den uttryckliga lösning som avses i bestämmelsen kan inte anses uppstå genom massförfarandet vid beskattningen på eget initiativ, som grundar sig på automation, utan utredning och uttryckligt avgörande av ett ärende förutsätter alltid tjänstemannaarbete. Till exempel vid beskattning enligt uppskattning som utförs automatiserat träffas inga sådana uttryckliga avgöranden som avses i bestämmelsen. I tolkningen av begreppet uttryckligt avgörande kan även stödjas sig på rättspraxis rörande uppkomsten av skydd för berättigade förväntningar i beskattningen, såsom till exempel HFD 1998:57 om punktskatter och HFD 2014:34 om mervärdesbeskattningen.

Enligt andra meningen i momentet är ett avgörande beroende av om en utredning har genomförts. Skatteförvaltningen avgör alltid ett ärende bara utgående från uppgifter som har utretts. Om uppgifterna senare visar sig bristfälliga eller felaktiga, eller om nya utredningar om ärendet kommer fram, kan skatt fastställas eller ett beslut rättas till nackdel för den skatteskyldige till denna del. Avgörandena träffas dessutom skilt för olika skatteslag: ett uttryckligt avgörande som gäller ett skatteslag hindrar inte att skatt som grundar sig på samma ekonomiska händelse fastställs eller att ett beslut rättas i fråga om ett annat skatteslag.

Exempel:

1) En skattskyldig har lämnat en skattedeklaration och ärendet behandlas av en tjänsteman. Skatteförvaltningen har utrett och avgjort ärendet efter att myndigheten hört den skattskyldige eller på grundval av en annan utredning som den skaffat utan att ha hört den skattskyldige. Utredningen och avgörandet har införts i Skatteförvaltningens informationssystem. Då anses Skatteförvaltningen ha utrett och uttryckligen avgjort ärendet. Därför får Skatteförvaltningen i regel inte senare fastställa skatt och inte heller rätta beslutet till nackdel för den skattskyldige, även om avgörandet strider mot lag och rättspraxis. Skatt kan likväl fastställas eller beslutet rättas om de utredda uppgifterna senare, till exempel i samband med en skattegranskning, visar sig vara felaktiga eller om det kommer fram helt nya uppgifter i ärendet. Det har ingen betydelse om den skattskyldiges deklaration godkändes som sådan, vilket innebär att ärendet avgjordes utan beslut, eller om Skatteförvaltningen avvek från den skattskyldiges deklaration, vilket innebär att ett beslut fattades.

2) Skatteförvaltningen har bett den skattskyldige lämna en specifikation över de största avdragsgilla anskaffningskostnaderna under skatteperioden. Som bilaga till sitt svar har den skattskyldige lämnat verifikationer över sina fem största anskaffningar och utredningar enligt vilka han utöver dessa anskaffningar haft avdragsgilla anskaffningskostnader på 5 000 euro. Utredningen godkänns i beskattningen också för nämnda anskaffningar på 5 000 euro. I en skattegranskning som utförs senare framgår det att de övriga anskaffningskostnaderna som angetts som avdragsgilla är privata utgifter. I detta fall kan skatt senare fastställas till nackdel för den skattskyldige, eftersom ärendet inte uttryckligen hade avgjorts i fråga om nämnda anskaffningar för 5 000 euro.

3) En skatteperiod i en skattskyldigs skatteredovisning har varit föremål för en skattegranskning, där Skatteförvaltningen bland annat har undersökt inköpsavdragen i mervärdesbeskattningen. Utifrån skattegranskningen fastställdes ingen skatt, varvid behandlingen av inköpsavdragen uttryckligen avgjordes, likväl utan beslut. Skatteförvaltningen kan senare fastställa skatt på grund av inköpsavdragen, om den skattskyldiges bokföring visar sig vara bristfällig eller felaktig, exempelvis så att verifikationerna är förfalskade.

4) En skatteperiod i en skatteskyldigs skatteredovisning har varit föremål för en skattegranskning. På grund av den har skatt fastställts genom ett beskattningsbeslut, eftersom granskarna upptäckt ogrundade inköpsavdrag för varor som köpts för privat bruk. Senare får Skatteförvaltningen tack vare en skattegranskning vid ett annat företag jämförelsematerial med uppgifter om försäljning som den skattskyldige inte har infört i sin bokföring och därför inte har deklarerat som försäljning. Dessutom framgår det av jämförelsematerialet att också en del av de godkända inköpsavdragen var ogrundade och byggde på förfalskade verifikationer. Skatt kan i detta fall fastställas såväl för försäljning som inte uppgetts i deklarationen som för ogrundade inköpsavdrag, eftersom den skattskyldige hade lämnat en felaktig skattedeklaration och saken inte kunde upptäckas vid skattegranskningen hos den skattskyldige.

Enligt tredje meningen i momentet kan dessutom ett skrivfel, ett räknefel eller något annat därmed jämförbart fel i ett beslut rättas. Eftersom slutresultatet av beslutet på grund av ett sådant fel inte motsvarar vad myndigheten har avsett med beslutet, ska det kunna rättas. Vid ett sådant fel av mekanisk natur som avses ovan kan beslutet ändras så länge tidsfristen för rättelse enligt 44 § inte har löpt ut. Det här är möjligt även i dag med stöd av 51 och 52 § i förvaltningslagen. Även andra fel av mekanisk natur som uppkommer i särskilda situationer enligt 45—47 § nedan och rör fastställande av skatt och rättelse av beslut ska kunna rättas på det sätt som avses ovan inom de tidsfrister som anges i 45—47 §.

I dag gäller förbudet mot omprövning enligt formuleringen i 176 § 2 mom. i mervärdesskattelagen när Skatteförvaltningen har avgjort ett ärende genom att fatta ett beslut i vilket ändring kan sökas. Den föreslagna bestämmelsen gör rättsläget klarare genom att Skatteförvaltningens rätt att ingripa senare begränsas förutom i nämnda fall även i de situationer där Skatteförvaltningen har utrett och uttryckligen avgjort ett ärende utan att något beslut i vilket ändring kan sökas har fattats. En sådan situation är det fråga om till exempel när ärendet har utretts i samband med skattekontroll och den skattskyldiges utredning har godkänts utan att något beslut har fattats, eftersom Skatteförvaltningen inte har avvikit från den skattskyldiges skattedeklaration. Eftersom ärendet även i ett sådant fall uttryckligen avgörs, är det motiverat att ärendet inte kan omprövas. Denna begränsning i rätten att ingripa förbättrar sålunda den skattskyldiges rättsskydd. Dock anses det inte heller i dag i regel möjligt att ta ett ärende till ny prövning i en situation där det efter det att ett beslut har fattats kommer fram en ny utredning. I detta hänseende gör bestämmelsen rättsläget klarare.

Enligt bestämmelsen ska Skatteförvaltningen inte kunna ta ett ärende som den redan uttryckligen har avgjort till ny prövning om avgörandet har grundat sig på korrekta och tillräckliga uppgifter, oavsett om avgörandet strider mot lag eller rättspraxis. Huruvida felet rättas i ett sådant fall beror i praktiken på om skattetagaren söker ändring. Till den delen motsvarar den föreslagna lagstiftningen nuläget. Regleringen motsvarar också de bestämmelser som föreslås i 56 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Rättsläget ändras inte heller i fråga om de situationer där det handlar om rättelse av ett skriv- eller räknefel eller annat därmed jämförbart fel i beslutet.

Förutom förbudet mot ta ett ärende till ny prövning i detta moment kan skatt inte heller fastställas till nackdel för den skattskyldige när villkoren för skydd av berättigade förväntningar uppfyllda. Skatt ska inte heller kunna fastställas retroaktivt på grund av att rättspraxisen har blivit strängare. Även detta motsvarar det nuvarande rättsläget.

Enligt 3 mom. får skatt inte fastställas och rättelse inte göras, om ärendet har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär. I så fall får skatt inte fastställas eller ett beslut rättas ens om de uppgifter som ligger till grund för besvärsärendet senare visar sig vara felaktiga.

41 §. *Påförande av skatt och rättelse till den skattskyldiges fördel*. I paragrafen föreskrivs det om fastställande av skatt och rättelse av beslut till fördel för den skattskyldige på myndighetsinitiativ. Bestämmelsen gäller inte fall där den skattskyldige själv genom en ny skattedeklaration lämnar nya uppgifter eller kräver att Skatteförvaltningens beslut ska ändras genom en begäran om omprövning.

I sin helhet gör den nya lagstiftningen en tydlig skillnad mellan å ena sidan ändringar till den skattskyldiges fördel som sker på myndighetsinitiativ och å andra sidan rättelsedeklarationer som gäller rättelse av fel och begäranden om omprövning som behandlas som sökande av ändring. De senare lämnas på initiativ av den skattskyldige.

I 1 mom. föreskrivs det om fastställande av skatt och rättelse av beslut till fördel för den skattskyldige på initiativ av Skatteförvaltningen i situationer där Skatteförvaltningen har upptäckt att den skattskyldige felaktigt har betalat för mycket skatt eller om beskattningen innehåller något annat fel till nackdel för den skattskyldige. Bestämmelsen gör det möjligt att rätta ett fel som är till nackdel för den skattskyldige på myndighetsinitiativ genom att fastställa skatt eller rätta ett beslut till fördel för den skattskyldige.

Skatten kan fastställas eller beslutet rättas till fördel för den skattskyldige oberoende av om felet har uppkommit i den skattskyldiges deklaration, i Skatteförvaltningens beslut eller någon annanstans i beskattningen, till exempel i dataöverföringen. Skatt ska kunna fastställas och beslut rättas till fördel för den skattskyldige oavsett felets art och orsak. Fastställandet av skatt och rättandet av beslut till den skattskyldiges fördel kan gälla sak-, skriv- och räknefel samt andra fel. I praktiken inskränker sig fastställandet av skatt och rättandet av beslut till den skattskyldiges fördel på myndighetsinitiativ till rättelse av klara och uppenbara fel.

I 2 mom. anges omständigheter under vilka skatt kan fastställas eller beslut rättas till fördel för den skattskyldige, fastän den allmänna tidsfristen på tre år som anges i 44 § har löpt ut och de skattskyldiges frist för att söka ändring också har löpt ut. En sådan ändring förutsätter att Skatteförvaltningen har inlett en kontrollåtgärd rörande den skattskyldige, vilken i regel är en skattegranskning. Om Skatteförvaltningen i en sak som sammanhänger med en sådan kontrollåtgärd upptäcker ett fel som är till nackdel för den skattskyldige, fastställer Skatteförvaltningen skatt eller rättar ett tidigare beslut till den skattskyldiges fördel.

Bestämmelsen ska tillämpas när Skatteförvaltningen genomför en kontrollåtgärd på grundval av 45 § om förlängd av tidsfrist, 46 § om fortsatt tidsfrist eller 47 § om fastställande och rättelse av skatt som baserar sig på brott. Med kontrollåtgärd avses här, liksom i 45 § i lagen, förutom skattegranskning till exempel också en kontrollåtgärd som grundar sig på en enskild uppgift som erhållits via internationellt informationsutbyte och där Skatteförvaltningen utan att genomföra en skattegranskning utreder riktigheten i de uppgifter som beskattningen bygger på.

En ändring som görs till fördel för den skattskyldige bör alltid ha samband med en kontrollåtgärd. Särskilt i situationer som rör förlängd tidsfrist enligt lagen ska kontrollåtgärden kunna omfatta den skattskyldiges hela verksamhet och samtliga skatteslag. En kontrollåtgärd kan likväl inskränkas till en mycket begränsad fråga, till exempel i mervärdesbeskattningen till vissa inköpsavdrag under en viss skatteperiod. I fall som gäller fortsatt tidsfrist samt fastställande och rättelse av skatt som baserar sig på brott inriktas kontrollåtgärden enligt nämnda paragrafer på vissa väl avgränsade frågor. I dessa fall avgränsas även de ändringar som görs till fördel för den skattskyldige i enlighet med föremålet för kontrollåtgärden. Bestämmelsen ökar likväl möjligheten att göra rättelser till fördel för den skattskyldige. Om det till exempel i samband med en kontrollåtgärd kommer fram att ändringar bör göras till den skattskyldiges fördel, gör bestämmelsen det möjligt att fastställa skatt eller ett rätta beslut till fördel för den

skattskyldige fastän ingen ändring i beskattningen görs till den skattskyldiges nackdel på grund av kontrollåtgärden. I frågor som inte berörs av kontrollåtgärden ska däremot inga åtgärder göras till fördel för den skattskyldige. Om det är fråga om situationen i 45 § i lagen, är avgränsningen av föremålet för kontrollåtgärden i beslutet om förlängning av tidsfristen således betydelsefull.

Exempel 1. Skatteförvaltningen och polisen genomför en kontrollåtgärd som myndighetssamarbete. Åtgärden gäller tre aktiebolag som bedriver affärsverksamhet. Samtliga bolag ägs av den fysiska personen A. En skattegranskning som gäller en tidigare räkenskapsperiod och ett tidigare skatteår pågår fortfarande när tidsfristen på tre år börjar nå sitt slut. Skatteförvaltningen fattar beslut om att tidsfristen ska förlängas med stöd av 45 § i lagen. Enligt beslutet förlänger Skatteförvaltningen tidsfristen för fastställande och rättelse av skatt i fråga om de skatter som betalas på eget initiativ samt inkomstskatten med ett år. Likaså förlänger Skatteförvaltningen tidsfristen för rättelse av beskattningen av A:s och tio arbetstagares inkomster från bolagen med ett år. Då kan de skatter bolagen ska betala eget initiativ för räkenskapsperioden och skatteåret i fråga fastställas till korrekta belopp, och inkomstbeskattningen kan i alla avseenden rättas till nackdel eller fördel för bolagen i enlighet med detta. Däremot kan inkomstbeskattningen av A och de tio arbetstagarna rättas till deras fördel eller nackdel endast i fråga om deras inkomster från de tre bolagen. Till exempel kan ett fel i överlåtelsevinsten för en fritidsbostad som A äger och vilket är till nackdel för denne inte rättas till fördel för honom med stöd av 40 § 2 mom. i den föreslagna lagen. Ett fel i överlåtelsevinsten kan inte heller rättas till A:s nackdel.

Exempel 2. Det skattskyldiga aktiebolaget A Ab lämnar i slutet av den treåriga tidsfristen rättelsedeklarationer som gäller samtliga avdragsgilla anskaffningskostnader under en räkenskapsperiod. Skatteförvaltningen beslutar att förlänga tidsfristen för fastställande av skatt med ett år för de deklarerade ändringarna i inköpsavdragen med stöd av 45 § i lagen. Det genomförs en skattegranskning vid bolaget rörande dessa inköpsavdrag. Härvid kan de aktuella inköpsavdragen fastställas till rätt belopp. Eftersom kontrollåtgärden inte gäller andra inköpsavdrag under de aktuella skatteperioderna, företagets försäljning eller övriga skatter, kan eventuella fel som upptäcks i dessa inte rättas vare sig till fördel eller till nackdel för den skattskyldige.

Om den skattskyldige påförs skatt eller om ett tidigare beslut rättas till nackdel för den skattskyldige enligt 45—47 § i lagen, beaktas ett inköpsavdrag som har ett direkt samband med förändringen eller en annan post som minskar den skatt som ska fastställas även utan denna bestämmelse. Beskattningen för en annan skattskyldig än den som är föremål för kontrollåtgärden ska inte ändras till dennes fördel med stöd av denna bestämmelse. Beskattningen av en annan skattskyldig kan ändras genom en följdändring.

Enligt 3 mom. får skatt inte fastställas och rättelse inte göras, om ärendet har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär.

42 §. *Uppgifter som används för att påföra skatt.* Paragrafen anger vilka informationskällor som får användas vid fastställande av skatt. Enligt förslaget ska skatten fastställas utifrån den skattskyldiges deklarationer, uppgifter som erhållits från utomstående som är skyldiga att lämna uppgifter och andra utredningar som erhållits i saken. Paragrafen motsvarar 26 § 5 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Regleringen motsvarar 176 § 3 mom. i mervärdesskattelagen.

43 §. *Påförande av skatt enligt uppskattning.* Paragrafens 1 mom. svarar mot 177 § 1 mom. i mervärdesskattelagen och 41 § i lagen om förskottsuppbörd, där det anges under vilka betingelser Skatteförvaltningen ska fastställa skatten enligt uppskattning. Har den skattskyldige helt

och hållet låtit bli att deklarera skatt eller uppenbart deklarerat för litet i skatt, skickas den skattskyldige en uppmaning att deklarera skatten. Om den skattskyldige trots uppmaning inte lämnar de uppgifter som behövs för att fastställa skatten, fastställer Skatteförvaltningen skatten enligt uppskattning.

Enligt paragrafens 2 mom. ska den uppmaning som skickas den skattskyldige på grund av försummelsen innehålla en uppskattning av skatten. Bestämmelsen ersätter motsvarande bestämmelser i de skattelagar som hör till denna lags tillämpningsområde utan att rättsläget ändras. Förfarandet med beskattning enligt uppskattning är ett massförfarande. När skatten fastställs beaktas uppgifter om livstecken från den skattskyldige, uppgifter från den skattskyldiges tidigare deklarationer, jämförelseuppgifter och andra motsvarande tillgängliga uppgifter

I 3 mom. föreskrivs det om det fall där den skattskyldige lämnar en deklaration som kan anses vara tillförlitlig först efter det att Skatteförvaltningen har fastställt skatten enligt uppskattning. Det handlar om en situation där skatten för skatteperioden har fastställts genom ett automatiskt förfarande helt enligt uppskattning och den skattskyldige inte tidigare har lämnat någon skattedeklaration. Då får Skatteförvaltningen upphäva den skatt som har fastställts enligt uppskattning, varvid den deklaration som lämnats betraktas som en försenad skattedeklaration.

När beslutet undanröjs ersätts det skattebelopp som har fastställts enligt uppskattning i regel med ett skattebelopp som grundar sig på uppgifterna i den skattskyldiges skattedeklaration. Den skatt som deklarerats av den skattskyldige är oftast lägre än den som fastställts enligt uppskattning, men den kan också vara högre. Den skattskyldige underrättas om att beskattningen enligt uppskattning har undanröjts och att den deklaration som den skattskyldige lämnat behandlas som en skattedeklaration genom ett sammandrag enligt lagen om skatteuppbörd.

På en skattedeklaration som lämnats efter att skatten fastställts genom enligt uppskattning tillämpas därefter samma förfarande som på en försenad skattedeklaration. Det ska vara möjligt att lämna rättelsedeklarationer för skatteperioden, och att söka ändring för skatteperioden ska kunna göras på samma sätt som när skattedeklarationen har lämnats inom föreskriven tid eller deklarationen har lämnats för sent men före beskattning enligt uppskattning.

På motsvarande sätt gås det till väga om den skattskyldige undantagsvis deklarerar en högre skatt än den uppskattade skatten. Det samma gäller fall där den skattskyldige deklarerar mervärdesskatt som ger rätt till återbäring.

När en skattedeklaration lämnas för sent och efter ett beslut om beskattning enligt uppskattning, fastställs en förseningsavgift enligt 35 och 36 §. En förseningsavgift fastställs också när den skattskyldige efter ett beskattningsbeslut där skatten fastställts enligt uppskattning gör en anmälan om att ingen verksamhet förekommit under skatteperioden. I stället för förseningsavgift kan den skattskyldige påföras skatteförhöjning enligt 37 § 2 mom., om den skattskyldige lämnar sin skattedeklaration väsentligt för sent i syfte att bli befriad från skatteförhöjning. Skatteförvaltningens förfarande efter att den skattskyldige har försummat sin deklarationsskyldighet liksom påföljderna av försummelsen ska således i dessa situationer vara likadana oavsett om Skatteförvaltningen har hunnit fastställa skatten enligt uppskattning innan den skattskyldige lämnar skattedeklarationen eller inte.

Om den skattskyldige i stället för att lämna en skattedeklaration lämnar en uttrycklig begäran om omprövning, ska den behandlas i ett omprövningsförfarande enligt denna lag.

Enligt 4 mom. ska ett beslut om beskattning enligt uppskattning undanröjas på det sätt som föreskrivs om fastställande av skatt och rättelse av beslut till den skattskyldiges för- eller nackdel i 40 och 41 §. Om en skatt som har fastställts enligt uppskattning redan har gått till utsök-

ning, och egendom som tillhör den skattskyldige har utmätts på grund av den obetalda skatten, ska Skatteförvaltningen meddela utsökningsväsendet om det nya skattebelopp som fastställts efter att beskattningen enligt uppskattning har undanröjts och så snart ärendet har behandlats vid Skatteförvaltningen, varvid indrivningen fortsätter utan avbrott för den skatt som har deklarerats. På motsvarande sätt gås det tillväga i fråga om andra indrivningsåtgärder. Om Skattemyndigheten inte håller sig till deklarationen utan fastställer ett högre skattebelopp än det deklarerade, ska detta bilda en post som behandlas skilt vid indrivningen.

Exempel: Den skattskyldige har inte lämnat någon skattedeklaration, varför skatten har uppskattats till 10 000 euro. Skatten har gått till utsökning, och därför har en fastighet som den skattskyldige äger utmätts. Den skattskyldige lämnar den första skattedeklarationen för skatteperioden för sent. Enligt deklarationen uppgår det skattebelopp som ska betalas till 6 000 euro. Skatteförvaltningen undanröjer beslutet om beskattning enligt uppskattning inklusive skatteförhöjningar och den skattskyldiges deklaration betraktas som en försenad skattedeklaration. Skatten fastställs enligt deklarationen, och för det skattebelopp på 6 000 euro som deklarerats för sent fastställs en förseningsavgift. Skatteförvaltningen meddelar utsökningsväsendet om storleken på den ändrade skatteskulden som gått till indrivning så snart ärendet har behandlats av Skatteförvaltningen. Utmätningen av fastigheten avbryts inte.

Om den skattskyldige lämnar en deklaration som kan anses vara tillförlitlig men inte kan godkännas som sådan, ska Skatteförvaltningen undanröja beslutet om beskattning enligt uppskattning och fastställa skatten till rätt belopp enligt förfarandet i 41 §. När Skatteförvaltningen avviker från den skattskyldiges deklaration, fastställs skatten till den skattskyldiges nackdel så, att Skatteförvaltningen fattar ett beslut som kan överklagas. I dessa fall påförs skatteförhöjning, vilket också är det förfarande som tillämpas generellt i liknande fall.

Enligt bestämmelsen ska Skatteförvaltningen kunna undanröja ett beslut om beskattning enligt uppskattning. Om skattedeklarationen anses otillförlitlig och det inte finns skäl att ändra det uppskattade skattebeloppet utifrån deklarationen, ska den skattskyldige höras för att klarlägga om den skattskyldiges skattedeklaration ska behandlas som en begäran om omprövning av den verkställda beskattningen enligt uppskattning, varvid ärendet behandlas genom ett omprövningsförfarande. Detta är tillvägagångssättet till exempel i fall där skatten har fastställts enligt uppskattning på grundval av en skattegranskning och den skattskyldige efter detta lämnar en skattedeklaration där denne kräver att beslutet om beskattning enligt uppskattning ändras.

Exempel:

1) En skattskyldig har underlåtit att lämna en skattedeklaration. Den skatt som den skattskyldige ska betala har enligt uppskattning fastställts till 10 000 euro. Den skattskyldige har i en skattedeklaration som lämnats för sent angett det skattebelopp som ska betalas till 6 000 euro. Skatteförvaltningen undanröjer beslutet om beskattning enligt uppskattning inklusive skatteförhöjningar, och den skattskyldiges deklaration betraktas som en försenad skattedeklaration i enlighet med deklarationen. För det skattebelopp på 6 000 som deklarerats för sent fastställs en förseningsavgift. Den skattskyldige informeras om detta genom ett sammandrag enligt 14 § i lagen om skatteuppbörd.

2) En skattskyldig har underlåtit att lämna en skattedeklaration. Den skatt som den skattskyldige ska betala har fastställts till 10 000 euro enligt uppskattning. Den skattskyldige har i en skattedeklaration som lämnats för sent angett det skattebelopp som ska betalas till 6 000 euro. Skatteförvaltningen anser på basis av en utredning om ärendet att det korrekta skattebelopp som ska betalas är 7 000 euro. Skatteförvaltningen undanröjer då det ursprungliga beslutet om beskattning enligt uppskattning och betraktar deklarationen som en försenad skattedeklaration och fastställer dessutom 1 000 euro i skatt. För de 6 000 euro som deklarerats för sent fast-

ställs en förseningsavgift och för det skattebelopp på 1 000 euro som inte deklarerats en skatteförhöjning. Den skattskyldige får ett beslut om fastställande av skatt på 1 000 euro och den med denna förknippade skatteförhöjningen. Beslutet kan överklagas.

3) En skattskyldig har underlåtit att lämna en skattedeklaration. Den skatt som den skattskyldige ska betala har fastställts till 10 000 euro enligt uppskattning. Den skattskyldige har i en skattedeklaration som lämnats för sent angett det skattebelopp som ska betalas till 6 000 euro. Skatteförvaltningen anser utifrån en utredning att det inte finns förutsättningar för att ändra beskattningen enligt uppskattning. Den skattskyldige hörs och ges en möjlighet att kräva att ärendet behandlas som en begäran om omprövning.

Enligt 5 mom. får ändring inte sökas i ett beslut om att undanröja ett beslut om beskattning enligt uppskattning. Eftersom den skattskyldiges skattedeklaration ersätter beslutet om beskattning enligt uppskattning, har den skattskyldige inte behov av rättsskydd i fråga om undanröjandet av beslutet. När beslutet har undanröjts, får ändring inte heller sökas i det ursprungliga beslutet om beskattning enligt uppskattning. Ändring i en förseningsavgift eller en skatteförhöjning får sökas enligt vad som särskilt föreskrivs om detta.

44 §. *Tidsfristen för påförande och rättelse av skatt.* I paragrafen föreskrivs det om en allmän tidsfrist för fastställande och rättelse av skatt. Denna ändring rörande tidsfristen sammanhänger med målet att göra tidsfristerna för ändring av beskattningsbeslut enhetligare. Tidsfristerna för fastställande och rättelse av skatt på myndighetsinitiativ och tidsfristerna för den skattskyldiges ändringssökande ska i regel vara lika långa.

Enligt paragrafen ska skatten fastställas eller beslutet rättas inom tre år från den tidpunkt som avses i 4 §. När tidsfristen beräknas enligt paragrafen ska således också beaktas vad som föreskrivs om att bestämma tidsfrister i 4 §. Om den skattskyldiges räkenskapsperiod är ett kalenderår, ska tiden för fastställande av skatt såsom i dag i praktiken vara tre år från utgången av räkenskapsperioden. För de skattskyldiga vars räkenskapsperiod avviker från kalenderåret och vars skatteperiod är en kalendermånad blir tidsfristen för fastställande av skatt längre än den är i dag, eftersom tidsfristen löper från ingången av kalenderåret efter räkenskapsperioden. För närvarande ska mervärdesskatten till exempel fastställas inom tre år från räkenskapsperiodens slut.

Enligt 38 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd kan debiteringen i dag verkställas till nackdel för den skattskyldige inom sex år från utgången av det år då förskottsinnehållningen borde ha verkställts. Den föreslagna bestämmelsen förkortar tidsfristen för de skatter och avgifter som fastställs med stöd av lagen om förskottsuppbörd.

I fall där räkenskapsperioden för en betalare, såsom en arbetsgivare, avviker från kalenderåret, kan i regel skatten fastställas eller ett beslut rättas inom tre år från ingången av året efter räkenskapsperioden. För mottagaren av betalningen, såsom en arbetstagare, löper tidsfristen för rättelse av skatten i inkomstbeskattningen alltid från ingången av året efter skatteåret. I betalarens och betalningsmottagarens beskattning kan tidsfristerna därför vara olika.

Exempel: Exempel: Arbetsgivarens räkenskapsperiod är 1.7.2017–30.6.2018. Arbetsgivaren har utan att verkställa förskottsuppbörd gett arbetstagaren en skattepliktig förmån i december 2017. Skatten kan då påföras arbetsgivaren ännu den 31 december 2021, dvs. inom tre år från ingången av året efter räkenskapsperioden. När det gäller arbetstagaren är den sista möjliga tidpunkten för rättelse av beskattningen enligt 56 § 2 mom. i den föreslagna lagen om beskattningsförfarande den 31 december 2020, dvs. tre år efter utgången av skatteåret 2017. Om arbetstagaren har fått förmånen t.ex. i juni 2018, är tidsfristerna för rättelse av beskattningen desamma för såväl arbetsgivaren som arbetstagaren.

45 §. *Fortsatt tidsfrist för påförande och rättelse av skatt*. I paragrafen föreskrivs det om myndighetens rätt att efter prövning förlänga den tidsfrist på tre år som anges i 44 § i fall där skatt fastställs eller ett beslut rättas till nackdel för den skattskyldige. Det är fråga om ett nytt förfarande som ska tillämpas i undantagsfall. Avsikten är att förfarandet ska tillämpas i sådana fall som nämns i paragrafen där ett korrekt och tillräckligt faktaunderlag för beslut av skäl som inte kan hänföras till Skatteförvaltningen inte hinner tas fram med behöriga metoder innan tidsfristen ovan löper ut. De villkor för att förlänga tidsfristen som nämns i bestämmelsen, såsom myndighetssamarbete och att de uppgifter som lett till en kontrollåtgärd har kommit in exceptionellt sent, är av sådan art att kontrollåtgärder som grundar sig på dem ofta förutsätter omfattande och tidskrävande utredningar. Dessutom visar de villkor som anges i bestämmelsen redan i sig att en förlängning av tidsfristen gäller situationer där skatteintresset inte är obetydligt.

Om tidsfristen för fastställande av skatt eller rättelse av beslut har förlängts med stöd av denna paragraf, ska denna bestämmelse i princip tillämpas vid en ändring av beskattningen, förutsatt att villkoren i den uppfylls. Det är emellertid också möjligt att tillämpa 46 eller 47 § när skatten fastställs eller beslutet rättas inom ramen för en förlängd tidsfrist, om villkoren för att tilllämpa dem är uppfyllda. Situationen kan till exempel vara den att inom ramen för en tidfrist som har förlängts på grundval av myndighetssamarbete, i anslutning till det ärende som är föremål för kontrollåtgärden genom internationellt informationsutbyte också fås in sådan information med betydelse för beskattningen som uppfyller villkoren för tillämpning av 46 §. I sådana fall kan såväl 45 som 46 § åberopas som grund för att ändra beskattningen.

Enligt 1 mom. i paragrafen får Skattestyrelsen förlänga tidsfristen för fastställande eller rättelse av skatt med ett år. Skattemyndigheten ska pröva och avgöra om något av de villkor för förlängning av tidsfristen som anges i 1 mom. 1 eller 2 punkten uppfylls. Med kontrollåtgärd avses i praktiken oftast en skattegranskning, men det kan också vara fråga om någon annan förvaltningsåtgärd inom beskattningen. Ingen kontrollåtgärd utesluts alltså från tillämpningsområdet.

Enligt 1 mom. 1 punkten kan en tidsfrist förlängas om en kontrollåtgärd har inletts exceptionellt sent på grund av uppgifter som har lämnats av en annan myndighet eller fåtts någon annanstans ifrån eller om åtgärden kräver myndighetssamarbete.

Enligt bestämmelsen kan en tidsfrist förlängas om orsaken till att en kontrollåtgärd inleds exceptionellt sent är att det har fåtts uppgifter från en annan myndighet eller någon annan källa. En kontrollåtgärd anses ha blivit inledd exceptionellt sent om i en normal situation inte ska ha hunnits slutföra den med iakttagande av korrekta förfaringssätt inom den tid som återstod av fristen.

Den information som ligger till grund för en förlängning av en tidsfrist ska gälla fakta i ärendet. Ett avgörande i fråga om en lagtolkning som ingår i ett beslut av högsta förvaltningsdomstolen är till exempel inte sådan information. Förutom inhemska jämförelseuppgifter kan även uppgifter från utlandet, såsom kontrolluppgifter som har fåtts vid internationellt automatiskt informationsutbyte, utgöra grund för en förlängning.

Vilka källor som den information som tas till grund för en förlängning av en tidsfrist får komma från begränsas emellertid inte i praktiken i bestämmelsen. Den information som leder till att kontrollåtgärder inleds och den aktuella tidsfristen förlängs lämnas i allmänhet av polisen och andra myndigheter. En kontrollåtgärd kan emellertid inledas exceptionellt sent också på grund av uppgifter som har fåtts från någon annan källa. Skatteförvaltningen kan få sådan

information till exempel genom angivelser från enskilda medborgare, eller så kan det vara fråga om offentlig information som myndigheten fått till exempel via medierna.

Likaså kan tidsfristen förlängas om en tillräcklig faktautredning kräver att en kontrollåtgärd genomförs som ett myndighetssamarbete. Sådana gemensamma granskningar utförs vanligen i samarbete mellan Skatteförvaltningen och Tullen, polisen, regionförvaltningsverket eller någon annan motsvarande myndighet. De situationer som kräver myndighetssamarbete ansluter sig i allmänhet till en ekonomisk helhet som rör flera skattskyldiga och där det finns ett beroendeförhållande eller en intressegemenskap mellan de skattskyldiga. I fråga om sådana granskningar räcker det som grund för en förlängning av tidsfristen att en kontrollåtgärd åtminstone för någon eller några av de skattskyldiga som ingår i samma helhet eller något ärende som hör till helheten ännu inte har avslutats när den allmänna tidsfristen löper ut. Det kan emellertid också vara fråga om en skattegranskning som gäller en enskild skattskyldig och som kräver till exempel en begäran om handräckning av en annan myndighet. En tidsfrist kan förlängas på denna grund endast vid kontrollåtgärder där myndighetssamarbetet redan har inletts när tidsfristen förlängs.

Ofta kan det i sådana situationer som avses i 1 punkten bli aktuellt med en förlängning av tidsfristen när det är fråga om skattegranskning av företagsgrupperingar i den ekonomiska gråzonen. Vid sådana granskningar krävs det ofta myndighetssamarbete, vilket enligt bestämmelsen redan i sig utgör en grund för förlängning av en tidsfrist. En förlängning av tidsfristen kan bli aktuell också när Skatteförvaltningen i samband med en skattegranskning av en skattskyldig exceptionellt sent får in jämförelseuppgifter som gäller andra skattskyldiga. Sådana jämförelseuppgifter kan finnas bland den granskade skattskyldiges bokföringsmaterial eller fås av någon som är skyldig att lämna uppgifter i anknytning till granskningen, såsom en bank. Jämförelseuppgifter som erhålls på detta sätt ska anses vara uppgifter som fåtts någon annanstans ifrån enligt paragrafen. I sådana fall ska det gå att förlänga tidsfristen för fastställande av skatt för de andra skattskyldiga. Däremot ska det inte gå att förlänga denna tidsfrist för den skattskyldige som ursprungligen är föremål för skattegranskningen, såvida det inte finns någon annan föreskriven grund för detta.

Enligt 1 mom. 2 punkten kan en tidsfrist förlängas om den skattskyldige har lämnat en deklaration eller en annan utredning som gäller saken exceptionellt sent eller om den skattskyldige som är föremål för en kontrollåtgärd avsevärt försvårar åtgärden.

Bestämmelsen innebär att en tidsfrist kan förlängas också på grund av den skattskyldiges förfarande. En tidsfrist kan förlängas om den skattskyldige lämnar en deklaration eller en annan utredning som gäller saken exceptionellt sent och Skatteförvaltningen annars inte hinner vidta sådana kontrollåtgärder som behövs i fråga om deklarationen eller utredningen, såsom en begäran om utredning eller i sista hand en skattegranskning. Det kan till exempel vara fråga om en situation där den skattskyldige ursprungligen har försummat sin deklarationsskyldighet helt eller delvis och lämnar uppgifterna först när tidsfristen håller på att löpa ut. En liknande situation uppstår om den skattskyldige ändrar de uppgifter som tidigare lämnats strax innan tidsfristen löper ut till exempel genom att lämna en rättelsedeklaration alldeles i slutet av den allmänna tidsfristen för fastställande av skatten,

Likaså kan en tidsfrist förlängas om den som är föremål för en kontrollåtgärd avsevärt försvårar åtgärden. Denna grund kan tillämpas i situationer där den skattskyldige upprepade gånger har försummat att lämna de uppgifter som begärs, har lämnat dem avsevärt för sent eller har lämnat bristfälliga uppgifter eller på annat sätt avsevärt har försvårat utredningen av ärendet.

Endast tidsfristen för de beskattningsåtgärder vars tidsfrist enligt 44 § håller på att löpa ut kan förlängas. Tidsfristen för fastställande av skatten för flera räkenskapsår eller skatteår på

grundval av en skattegranskning kan till exempel förlängas enbart i fråga om det år för vilket tidsfristen håller på att löpa ut. I ett beslut om förlängning av en tidsfrist ska de angelägenheter för vilka villkoren för förlängning av tidsfristen uppfylls anges. Om en uppgift, deklaration eller annan utredning som har kommit in exceptionellt sent endast gäller ett enskilt ärende eller faktum, såsom en enskild ekonomisk transaktion, kan tidsfristen ändå förlängas för hela den del av den skattskyldiges verksamhet som hänför sig till denna transaktion.

Exempel 1. Ett aktiebolags näringsverksamhet och bokföring är föremål för en kontrollåtgärd som genomförs gemensamt av Tullen, Produkttillsynscentralen och Skatteförvaltningen och gäller flera skatteår. Kontrollåtgärden pågår fortfarande när den tidsfrist för fastställande och rättelse av skatt som anges i 44 § närmar sig sitt slut för ett av skatteåren. Skatteförvaltningen förlänger tidsfristen för detta skatteår med ett år på grund av att den kontrollåtgärd som gäller näringsverksamheten inte är klar. Om bolaget bedriver annan verksamhet som inte hör till näringsverksamheten, såsom utarrendering eller jord- och skogsbruk, kan tidsfristen för den verksamheten inte förlängas eller skatten fastställas på samma grunder. Kommer det vid granskningen av näringsverksamheten fram försummelser också i fråga om den andra verksamheten, får tidsfristen alltså inte förlängas eller skatt fastställas, om inte tidsfristen har förlängts även i fråga om den på någon annan grund som anges i paragrafen.

Exempel 2. Vid utgången av den allmänna tidsfristen för fastställande och rättelse av skatt får Skatteförvaltningen genom det automatiska internationella informationsutbytet en enskild uppgift om ränteinkomster. Uppgiften har anknytning till en penninginrättning skyldigheter vid uppbärandet av källskatt på ränteinkomster. På basis av uppgiften beslutar Skatteförvaltningen att förlänga tidsfristen för fastställande av källskatt på ränteinkomsten. Förlängningen av tidsfristen gäller penninginrättningen som källskatteskyldig betalare till alla delar. Om emellertid på basis av jämförelseuppgifter för ränteinkomsten kan utgås från att den uppgiften också har betydelse för beskattningen av penninginrättningen i fråga om något annat skatteslag, såsom inkomstbeskattningen, kan Skatteförvaltningen fatta ett beslut om att förlänga tiden för fastställande av skatt även i fråga om det andra skatteslaget. När det gäller penninginrättningens andra uppgifter, såsom mervärdesbeskattningen, kan tidsfristen inte förlängas eller skatten fastställas med samma motivering, även om det i samband med den kontrollåtgärd som gäller källskatten på ränteinkomsterna kommer fram försummelser som gäller även de andra inkomsterna, om inte tidsfristen har förlängts även i fråga om dem med stöd av detta eller något annat villkor som anges i paragrafen.

Enligt 2 mom. ska Skatteförvaltningen fatta beslutet om förlängning av tiden för fastställande av skatt eller rättelse innan den tidsfrist på tre år som anges i 44 § har löpt ut. Trots denna tidsfrist får ett beslut om förlängning av en tidsfrist ändå fattas inom 60 dagar från det att Skatteförvaltningen har fått en sådan uppgift som avses i 1 mom. 1 punkten eller en sådan deklaration eller annan utredning som avses i 2 punkten, under förutsättning att uppgiften, deklarationen eller utredningen har kommit in inom tidsfristen. Om uppgiften, deklarationen eller utredningen har kommit in först efter det att den tidsfrist som anges i 44 § har löpt ut, kan undantagsregeln om 60 dagar inte tillämpas. En sådan fortsatt tidsfrist som det föreskrivs om i 46 § ska inte kunna förlängas. Inte heller en sådan tidsfrist som det föreskrivs om i 47 § ska kunna förlängas.

Ett beslut om förlängning av tidsfristen för fastställande och rättelse av skatt ska delges den skattskyldige som är föremål för en kontrollåtgärd och andra skattskyldiga vars tidfrister förlängs på det sätt som anges i 56 §.

Enligt 3 mom. får ändring i ett beslut om förlängning av tidsfristen för fastställande eller rättelse av skatt inte sökas separat. I samband med att ändring söks i huvudfrågan kan det emellertid göras en bedömning av om villkoren för förlängning av tidfristen varit uppfyllda. I prin-

cip kan ett ändringssökande som gäller ett beskattningsbeslut också gälla enbart denna processuella fråga. Om besvärsinstansen anser att den bestämmelse som ligger till grund för den förlängda tidsfristen inte varit tillämplig eller att det inte varit fråga om en sådan situation som avses i paragrafen, ska beslutet om fastställande av skatt eller rättelse av beslut upphävas till denna del eftersom det har fattats för sent. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska enligt förslaget få överklaga ett sådant här beslut av besvärsinstansen.

46 §. *Förlängd tidsfrist för påförande och rättelse av skatt.* I paragrafen föreskrivs det om särskilda situationer där tidsfristen för att fastställa skatt eller rätta beslut till nackdel för den skattskyldige är sex år räknat från den tidpunkt som avses i 4 §. Fortsatt tidsfrist ska vara möjlig enbart om något av de särskilda villkor som anges i paragrafen ligger till grund för fastställande och rättelse av skatt, dvs. uppgifter som har erhållits vid annat internationellt utbyte av information än automatiskt utbyte.

En fortsatt tidfrist tillämpas bara när skatt fastställs eller beslut rättas och villkoren i paragrafen uppfylls efter att den tidsfrist på tre år som anges i 44 § har löpt ut. Medan den treåriga fristen löper ska fastställandet av skatt eller rättelse av beslut ske med stöd av 40 §. När karaktären hos de skatter som ska betalas på eget initiativ och de medföljande kraven på förutsägbarhet i beskattningen beaktas blir bestämmelsen i praktiken tillämplig i de situationer där den skattskyldiges försummelse av deklarationsskyldigheten är uppenbar i fråga om de uppgifter som erhålls vid internationellt informationsutbyte. När skatt fastställs eller ett beslut rättas enligt bestämmelsen ska det i fråga om det berörda ärendet ske för första gången på någon av de grunder som nämns i bestämmelsen.

En bedömning av om villkoren för tillämpning av bestämmelsen är uppfyllda kan också göras i samband med att den skattskyldige söker ändring. Om besvärsinstansen anser att bestämmelsen inte är tillämplig, upphävs beslutet om fastställande eller rättelse av skatten till denna del emedan det har fattats för sent. Om en skattskyldig som söker ändring till exempel hävdar att skatten har fastställts på grundval av uppgifter som har fåtts via det automatiska informationsutbytet och alltså inte på sådana uppgifter som har fåtts på annat sätt vid internationellt informationsutbyte enligt paragrafen, och besvärsinstansen bekräftar denna ståndpunkt, finns det ingen grund för att fastställa skatten, och det beslut om fastställande av skatten som har fattats på dessa grunder ska upphävas.

Enligt paragrafen får en fortsatt tidsfrist tillämpas till nackdel för den skattskyldige, om fastställandet eller rättelsen grundar sig på en sådan uppgift med betydelse för beskattningen av den skattskyldige som har erhållits vid annat internationellt utbyte av information än automatiskt utbyte av information. Till de uppgifter som avses i bestämmelsen hör alltså inte sådana uppgifter av masskaraktär som gäller beskattning och ingår i det automatiska informationsutbytet och som stater och territoriella jurisdiktionsområden systematiskt och i normal ordning sänder varandra. Fortsatt tidsfrist ska vara möjligt bara utifrån uppgifter som gäller sådana faktiska omständigheter i ett ärende som påverkar beskattningen. Exempelvis rättspraxis eller den juridiska tolkningen av ett direktiv är inte en sådan uppgift.

Det internationella informationsutbytet brukar delas in i automatiskt informationsutbyte, utbyte av information på begäran och utbyte av information på eget initiativ, det vill säga spontant informationsutbyte. Närmare bestämmelser om internationellt informationsutbyte finns till exempel i de skatteavtal och avtal om handräckning som har gjorts upp mellan stater och territoriella jurisdiktionsområden såsom Caymanöarna. Exempel på sådana avtal är konventionen om handräckning i skatteärenden (FördrS 20–21/1995) och motsvarande avtal om handräckning som har ingåtts mellan de nordiska länderna (FördrS 37/1991). Eftersom de olika formerna av internationellt informationsutbyte och förfarandena för till exempel internationella simultankontroller kontinuerligt utvecklas, behöver en uppgift som ligger till grund för

en fortsatt tidsfrist för fastställande av skatt och som har fåtts på något annat sätt än genom automatiskt informationsutbyte emellertid i fortsättningen inte vara en uppgift som har fåtts på begäran eller spontant i enlighet med den vedertagna indelningen. Av indelning i paragrafen följer till exempel att sådana uppgifter som har fåtts med stöd av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Amerikas förenta stater för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA (154/2015) och OECD:s rapport Common Reporting Standard – CRS inte omfattas av tillämpningsområdet för bestämmelsen, eftersom de har kommit in genom automatiskt informationsutbyte på det sätt som avses i paragrafen. Om det internationella informationsutbytet utvecklas i riktning mot automatiskt informationsutbyte, kan det i praktiken inskränka tillämpningsområdet för bestämmelsen.

Bestämmelsen blir normalt tillämplig i situationer där Skatteförvaltningen på basis av en begäran om handräckning får sådan information av en annan stat eller ett territoriellt jurisdiktionsområde som har en väsentlig inverkan på beskattningen, eller i situationer där skattemyndigheten eller någon annan myndighet i en annan stat eller ett territoriellt jurisdiktionsområde på eget initiativ ger Skatteförvaltningen information utan att Skatteförvaltningen särskilt har bett om det, det vill säga spontant. De uppgifter om enskilda fall som avses här är vanligen uppgifter som har att göra med utländska investeringar eller bolag som ägs i utlandet, fonder eller andra förmögenhetsposter. Det kan vara fråga om uppgifter som gäller såväl fysiska som juridiska personer.

Skatteförvaltningen kan inte använda en fortsatt tidsfrist för att fastställa skatt eller rätta beslut, om den uppgift som har fåtts vid automatiskt informationsutbyte som sådan och direkt hade kunnat användas som grund för fastställande av skatt eller rättelse av beslut. Det kan hända att genom automatiskt informationsutbyte fås endast sådana uppgifter som inte direkt kan tas som grund för att fastställa en skatt eller rätta ett beslut, men som till exempel kan leda till att en skattegranskning inleds i en annan stat på begäran av Finland. Sådana uppgifter är bland annat VIES-uppgifter som delas mellan Europeiska unionens medlemsstater i anslutning till kontrollen av mervärdesskatt och hör till det automatiska informationsutbytet. Om det senare som resultat av en sådan skattegranskning sänds uppgifter till Finland som inte omfattades av det automatiska informationsutbytet, kan skatten fastställas eller beslutet rättas på basis av dem. Villkoren för en fortsatt tidsfrist anses vara uppfyllda även när uppgiften i princip hör till den information som ska lämnas ut genom massförfarande, om uppgiften trots allt inte har lämnats ut genom automatiskt informationsutbyte, till exempel på grund av att den skattskyldige eller en utomstående uppgiftslämnare har försummat sin deklarationsskyldighet.

Om en uppgift har kommit in till Skatteförvaltningen genom spontant informationsutbyte eller som resultat av en begäran om handräckning och uppgiften inte gäller något visst skatteslag, kan den också användas som grund för fastställande av skatt vid verkställandet av beskattning enligt olika skattelagar under förutsättning att tidsfristen inte har löpt ut. Det som sagts ovan motsvarar det som föreskrivs om användning och behandling av beskattningsuppgifter inom Skatteförvaltningen i 10 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999).

47 §. *Påförande och rättelse av skatt till följd av ett brott*. I paragrafen föreskrivs det om fortsatta tidsfrister för rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel när den skattskyldige står anklagad i ett sådant brottmål som avses i 29 kap. 1—3 § i strafflagen, det vill säga när det är fråga om skattebedrägeri, grovt skattebedrägeri eller lindrigt skattebedrägeri.

Enligt 1 mom. får skatten i sådana fall fastställas eller beslutet rättas till nackdel för den skattskyldige trots att den treåriga tidsfrist som anges i 44 § har löpt ut. Tidsfristen för fastställande

eller rättelse av skatt är då ett år från utgången av det kalenderår under vilket åklagaren har väckte åtal.

Skatten kan med stöd av denna bestämmelse fastställas eller rättas under en betydligt längre tid än vad som är fallet i de situationer som det har föreskrivits om ovan. Bestämmelsen kan tillämpas efter att den treåriga tidsfristen har löpt ut, och gränsen för tidsfristen är såsom ovan konstaterades bunden till tidpunkten för när åtal väcktes för brottet i fråga.

Bestämmelsen ger Skatteförvaltningen rätt, men ålägger alltså inte myndigheten, att fastställa skatt eller rätta beslut till den skattskyldiges nackdel. Denna prövningsrätt behövs eftersom Skatteförvaltningen i enlighet med nuvarande praxis i anslutning till ett brottmål också kan kräva in beloppet av förlorad skatt i form av skadestånd.

Enligt 2 mom. ska ett beslut enligt 1 mom. rättas på tjänstens vägnar till den del åklagaren har lagt ner åtalet eller åtalet har förkastats genom en dom eller ett beslut som vunnit laga kraft eller avvisats utan prövning. Om åklagaren lägger ner åtalet endast delvis eller om rätten förkastar åtalet enbart i fråga om vissa åtalpunkter, ska Skatteförvaltningen rätta beslutet endast till denna del. Beslutet ska rättas i enlighet med det som föreskrivs i 40 § om rättelse av beslut till den skattskyldiges fördel, vilket betyder att det också ska betalas ränta på skatt som återbärs.

Skatteförvaltningen ska fastställa skatten inom ett år från utgången av det kalenderår under vilket åklagaren väckte åtal. I de flesta fall räcker denna tidsfrist för att ett skattebrottmål också ska hinna bli avgjort i tingsrätten. Det är emellertid möjligt att det uppstår en situation där handläggningen av ett skattebrottmål mot en skattskyldig ännu pågår i tingsrätten eller som ett fullföljdsärende till exempel i hovrätten samtidigt som ett beslut om beskattningen redan har fattats och även det har överklagats genom ett rättelseyrkande. Då ska överklagandet av beskattningen i allmänhet behandlas först efter det att skattebrottmålet har avgjorts och vunnit laga kraft. Skatteförvaltningen kan i detta sammanhang förbjuda utsökning av skattefordringar som grundar sig på förvaltningsbeslut eller förordna att utsökningen ska avbrytas med stöd av lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

I 3 mom. föreskrivs det att fastställande av skatt eller rättelse av beslut på grund av brott får rikta sig mot en juridisk person, om en fysisk person som har handlat för en juridisk persons räkning åtalas för ett sådant brott som avses i 1 mom. Det kan till exempel vara fråga om en situation där en fysisk person som har handlat för ett aktiebolags räkning och som arbetar inom bolagets förvaltning anklagas för skattebedrägeri. I så fall är det möjligt att låta fastställandet av skatten eller rättelsen av beslutet gälla aktiebolaget.

48 §. *Särskilda bestämmelser om påförande och rättelse av skatt.* När skatt fastställs eller rättelse görs till den skattskyldiges nackdel, ska den skattskyldige dessutom åläggas att betala dröjsmålsränta. Den skattskyldige får också påföras skatteförhöjning. Bestämmelsen stämmer överens med gällande lagstiftning.

Enligt 2 mom. ska det anses att skatten har fastställts och rättelsen har gjorts inom föreskriven tid, om Skatteförvaltningens beslut om detta har fattats innan de tidsfrister som föreskrivs i denna lag har löpt ut. Bestämmelsen gäller förutom den tidsfrist på tre år som anges i 44 § även de fall som regleras i 45—47 §. Bestämmelsen motsvarar 179 § 2 mom. i mervärdesskattelagen, 42 a § i lagen om förskottsuppbörd och 57 § 2 mom. i lagen om skatteförfarande. Bestämmelsen ska också gälla fastställande av skatt och rättelse av beslut till fördel för den skattskyldige som sker på initiativ av myndigheten.

49 §. *Påförande och rättelse av skatt för dödsbon*. Enligt paragrafen ska skatten påföras dödsboet och en rättelse av ett beslut avse dödsboet, om den skattskyldige har avlidit. Inledningen

av tidsfristen för fastställande av skatt och rättelse av beslut som gäller ett dödsbo ska inte längre vara bunden till tidpunkten då bouppteckningsinstrumentet har lämnats till Skatteförvaltningen, vilket i dag är fallet vid mervärdesbeskattningen. Skatten ska kunna fastställas eller beslutet rättas bara inom den allmänna tidsfristen på tre år. Förlängning av tidsfristen enligt 45 § och de tidsfrister som anges i 46 eller 47 § ska inte kunna tillämpas. Motsvarande begränsning av tidsfristen till tre år gäller också fastställande av skatt och rättelse av beslut till fördel för den skattskyldige. Liksom i dag är fallet med mervärdesskatten ska bestämmelsen bara gälla skatter som uppstått på grund av verksamhet som skett under den dödes livstid.

50 §. *Avstående från påförande eller rättelse av skatt.* Enligt paragrafens 1 mom. ska Skatteförvaltningen kunna avstå från att fastställa skatt eller från att rätta ett beslut till nackdel för den skattskyldige när skatten får anses vara obetydlig eller skatten inte behöver fastställas eller rättas på grund av en opartisk beskattning eller karaktären av den skattskyldiges försummelser eller upprepade försummelser. Även en obetydlig skatt ska fastställas till exempel när den inte har tagits ut tidigare på grund av avsiktlig försummelse från den skattskyldiges sida.

I 2 mom. anges ett förfarande med förbindelse som tillämpas i mervärdesbeskattningen. I överensstämmelse med 178 § 1 mom. i mervärdesskattelagen föreskrivs det om omständigheter där orsaken till att för lite skatt har fastställts är ett fel som har lett till att någon annan skattskyldig har påförts för mycket skatt. Liksom i dag gäller bestämmelsen fall där utlandsåterbäringen varit för liten eller för lite skatt har återburits till en näringsidkare som bedriver utrikeshandel. På samma sätt som annanstans i denna lag, anses skatten som ska betalas för låg även när det belopp som ska återbäras är för stort på grund av ett fel. När den skattskyldige som har rätt till återbäring har lämnat en förbindelse där denne avstår från sin rätt till återbäringen, får Skatteförvaltningen låta bli att fastställa skatt. Ett ytterligare villkor för detta är att skatten inte behöver fastställas med hänsyn till opartiskheten i beskattning eller någon annan orsak.

Enligt 3 mom. utfärdar Skatteförvaltningen närmare föreskrifter om när skatten ska anses vara obetydlig på det sätt som avses i 1 mom.

51 §. *Särskilda bestämmelser om betalare.* I 1 mom. föreskrivs det om den högsta skatten som får fastställas i de fall där en förskottsinnehållning som inte verkställts påförs en betalare. Precis som det föreskrivs i 38 § 2 mom. i nuvarande lag om förskottsuppbörd, ska den högsta skatten vara 40 procent, om det inte är fråga om en betalning för vilken en lägre innehållningsprocent föreskrivs.

I 2 mom. föreskrivs det om fall där Skatteförvaltningen får avstå från att ålägga en betalare att betala en förskottsskatt som inte har verkställts. Av motsvarande skäl får myndigheten avstå från att rätta ett beslut. Liksom i dag får Skatteförvaltningen alltid avstå från att påföra en betalningsskyldighet eller rätta ett beslut om det finns ett särskilt skäl till detta. Skatteförvaltningen får avstå från att påföra en betalare skatt till exempel när skatter och avgifter för en betalning av vilken förskottsinnehållning ska tas ut redan har betalts eller inte har behövt betalas. Som särskilt skäl kan bland annat anses en situation där den rätta mottagaren av inkomsten kan beskattas och en betalningsskyldighet som påförs arbetsgivaren sannolikt inte fungerar som extra garanti för att skatten betalas. Även om skatt inte fastställs eller en rättelse inte görs, får betalaren påföras förseningsränta och skatteförhöjning precis som hittills. Bestämmelsen motsvarar 39 § 1 och 2 mom. i lagen om förskottsuppbörd.

Enligt 3 mom. ska betalningsskyldigheten avlyftas på tjänstens vägnar, när det finns förutsättningar för detta. Förutsättningen är att mottagaren av betalningen har påförts skatt för inkomsten i fråga och betalat skatter och avgifter om mottagaren var skyldig att betala sådana. Regleringen motsvarar i övrigt nuläget, men det finns ingen skild tidsfrist för åtgärden, utan skatten

avlyfts alltid när den skatt som påförts den skattskyldige har betalts. När betalningsskyldigheten avlyfts, avlyfts en skatteförhöjning och en förseningsränta bara av särskilda skäl.

I 4 mom. föreskrivs om det fall där betalaren i stället för att verkställa förskottsinnehållning tagit ut källskatt eller i stället för att ta ut källskatt verkställt förskottsinnehållning. I dessa fall har betalaren av någon orsak behandlat betalningen felaktigt antingen som en inkomst som det ska verkställas förskottsinnehållning på fastän inkomsten borde ha behandlats som en inkomst som det ska tas ut källskatt av eller vice versa. Bestämmelsen gör det möjligt att räkna en felaktigt betald skatt till godo när skatten fastställs. I dessa fall kan också förfaras som vid kvittning av skatter så att skatt inte alls fastställs och rättelse inte görs om den förskottsinnehållning eller källskatt som tagits ut till sitt belopp motsvarar den korrekta källskatten eller förskottsinnehållningen. Bestämmelsen stämmer överens med nuläget, dock så att förfarandet utsträcks till att gälla också motsvarande fall med källskatt och förskottsinnehållning på ränteinkomst.

9 kap. **Beslut av Skatteförvaltningen**

52 §. *Meddelande av beslut.* Paragrafen föreslås reglera de situationer där Skatteförvaltningen meddelar skattskyldiga beslut utan särskild begäran. De föreslagna bestämmelserna motsvarar föreskrifterna i den nuvarande mervärdesskattelagen och lagen om förskottsuppbörd samt i gängse beskattningspraxis. I de övriga lagarna som hör till tillämpningsområdet för denna lag har det inte funnits några uttryckliga föreskrifter om meddelandet av beslut, men motsvarande förfarande som i lagen om förskottsuppbörd har iakttagits.

I paragrafens 1 mom. regleras Skatteförvaltningens skyldighet att meddela de skattskyldiga beslut. En skattskyldig ska meddelas ett överklagbart beslut när skatten fastställs eller ett beslut korrigeras till den skattskyldiges fördel eller nackdel samt när en skattskyldig påförs skatt eller skatteförhöjning. Dessutom ska Skatteförvaltningen meddela beslut om förseningsavgift enligt 35 § och försummelseavgift enligt 39 §.

Paragrafens 2 mom. ska reglera meddelandet av beslut i situationer där Skatteförvaltningen av övervakningsskäl från fall till fall fastställer skatteperioden för ett nytt företag till en kalendermånad eller vid försummelse överför en skattskyldig från en längre skatteperiod till skatteperiod per kalendermånad. Skatteförvaltningen ska ge den skattskyldige ett överklagbart beslut i ärendet. Momentet motsvarar i fråga om försummelse 162 c § 6 mom. i den gällande mervärdesskattelagen och 33 § 6 mom. i lagen om förskottsuppbörd.

I paragrafens 3 mom. ska det regleras om meddelande av beslut i ärenden som gäller utomståendes skyldighet att lämna uppgifter. Skatteförvaltningen ska ge den som är skyldig att lämna uppgifter ett överklagbart beslut ifall vederbörande trots Skatteförvaltningens uppmaning vägrar att lämna uppgifter som omfattas av skyldigheten.

Paragrafens 4 mom. reglerar meddelande av beslut i ett ärende som avses i 45 §. Skatteförvaltningen ska meddela beslut om att tidsfristen förlängs för fastställande av skatt eller rättelse av beslut. Enligt 45 § kan ändring inte sökas separat i beslutet.

53 §. *Beslut på den skattskyldiges begäran.* Paragrafen föreslås få en bestämmelse om Skatteförvaltningens skyldighet att på begäran av en skattskyldig meddela ett överklagbart beslut i en situation där Skatteförvaltningen inte godkänner den skattskyldiges ansökan om tillämpning av en längre skatteperiod. Dessutom ska beslut meddelas på begäran när Skatteförvaltningen i annat fall än på den skattskyldiges anmälan konstaterar att villkoren för tillämpning av en längre skatteperiod inte längre uppfylls. Bestämmelsen motsvarar i detta avseende 162 c § 6 mom. i mervärdesskattelagen och 33 § 6 mom. i lagen om förskottsuppbörd.

54 §. *Beslut på begäran av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt*. Paragrafen föreslås reglera att Skatteförvaltningen på begäran ska meddela Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ett överklagbart beslut om enheten anser att en skattskyldig ska påföras skatt, dröjsmålspåföljd på skatten eller någon annan påföljd såsom skatteförhöjning eller försummelseavgift enligt 39 §. Paragrafen motsvarar delvis 185 § i mervärdesskattelagen. Föreskriften är ny i fråga om försummelseavgiften och förseningsavgiften.

Om meddelandet av beslut förutsätter en redogörelse från den skattskyldige bör vederbörande i samband med detta bli medveten om att ett beslut meddelas.

55 §. *Innehållet i beslutet.* I paragrafens 1 mom. regleras de fakta som bör framgå av beslutet. Av ett skriftligt beslut ska följande framgå: vilken myndighet som fattat beslutet och myndighetens kontaktuppgifter, uppgifter som specificerar den skattskyldige, motiveringar till beslutet och uppgifter om hur ärendet har avgjorts. Bestämmelsen motsvarar 219 a § i mervärdesskattelagen och 7 a § i lagen om förskottsuppbörd.

Paragrafens 2 mom. får enligt förslaget en bestämmelse om undantag från skyldigheten att motivera om detta uppenbart är onödigt.

Det kan bedömas från fall till fall om en motivering är nödvändig med tanke på den skattskyldiges rättsskydd och behov av information. En motivering kan anses onödig till exempel när en skattskyldigs begäran klart ska godkännas eller när en myndighet genom beslut på tjänstens vägnar korrigerar ett klart fel till den skattskyldiges fördel. Bestämmelsen möjliggör även att beslut av rent teknisk karaktär inte behöver motiveras, det räcker till exempel att hänvisa till en paragraf. Bestämmelsen utgör ett undantag från förvaltningslagen, men den motsvarar 7 a § 2 mom. i den gällande lagen om förskottsuppbörd och 26 b § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Mervärdesskattelagen, lagen om skatt på vissa försäkringspremier, lagar enligt vilkas hänvisningsbestämmelser lagen om förskottsuppbörd ska tillämpas och lotteriskattelagen har i nuläget ingen uttrycklig bestämmelse om att beslut inte behöver motiveras.

Enligt paragrafens 3 mom. ska möjligheten att lämna beslut som meddelats med stöd av denna lag och övriga dokument utan underskrift regleras genom förordning av statsrådet.

56 §. *Delgivning till den skattskyldige.* Paragrafen ger föreskrifter om delgivning av beslut och övriga dokument som gäller skatter, skatteförhöjning, förseningsavgift och försummelseavgift inom tillämpningsområdet för denna lag. I nuläget föreskrivs det om delgivning av beslut om beskattning i olika skattelagar till den del reglerna avviker från förvaltningslagen. Med övriga dokument avses övriga handlingar som kan påverka behandlingen av ett ärende såsom brev om hörande.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs det vem som ska delges ett beslut eller ett dokument. Dessutom föreskrivs det om delgivning när den skattskyldige har en företrädare. Utgångspunkten är att beslutet eller dokumentet delges den skattskyldige. Delgivning verkställs till den skattskyldiges företrädare endast när denna sköter den skattskyldiges skatteärenden och saken har anmälts till Skatteförvaltningen. En sådan anmälan kan vara av permanent natur. som antecknas i Skatteförvaltningens kundregister om att till exempel en intressebevakare, en bokföringsbyrå eller en advokatbyrå sköter den skattskyldiges alla skatteärenden, eller en anmälan som engångsföreteelse om att till exempel en advokatbyrå är den skattskyldiges ombud i ett visst ärende som gäller ändringssökande.

Paragrafens 2 mom. föreslås få en bestämmelse som motsvarar 26 c § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande enligt vilket bevislig delgivning med samfund, samfällda förmåner och

sammanslutningar sker under den adress som samfundet, den samfällda förmånen eller sammanslutningen har angett.

Paragrafens 3 mom. ska reglera delgivningen av ett beslut från Skatteförvaltningen eller skatterättelsenämnden där tiden för att söka ändring börjar löpa efter att den skattskyldige fått del av beslutet samt om delgivningen av andra dokument som Skatteförvaltningen utfärdar med stöd av denna lag. På basis av bestämmelsen kan beslut delges utan att mottagningsbevis används på det sätt som föreskrivs i 59 § i förvaltningslagen.

Den praxis som föreslås skiljer sig från den allmänna praxisen vid delgivning eftersom utgångspunkten är att ett beslut där någon tidsfrist börjar löpa från delfåendet, såsom tiden för att söka ändring, enligt förvaltningslagen ska delges bevisligen. I beskattningslagstiftningen har det emellertid numera i vid omfattning föreskrivits att beslut kan meddelas som vanlig delgivning också i situationer där en kort tid, till exempel 60 dagar, för att söka ändring börjar löpa från det att mottagaren fått del av beslutet. Genom den föreslagna bestämmelsen ska säkras att beskattningsförfarandet fungerar. Bestämmelsen motsvarar gällande lagar.

Mottagaren anses ha fått del av beslutet sju dagar efter att det har postats. Undantag görs om den skattskyldige kan redogöra för att han eller hon de facto har fått del av beslutet vid en senare tidpunkt. Det kan vara fallet till exempel när en person befinner sig på resa eller av någon annan orsak inte har kunnat nås per post. Det är alltså den skattskyldige som ska lämna uppgifter om han eller hon fått del av beslutet senare. Beviskravet för att personen i verkligheten fått del av beslutet senare än inom sju dagar bör inte ställas för högt.

Enligt paragrafens 4 mom. antecknas ett beslut om förseningsavgift samt ett beslut som gäller undanröjande av beskattning enligt uppskattning i det sammandrag som avses i 14 § i lagen om skatteuppbörd. Besluten delges på det sätt som ska föreskrivas i lagen om skatteuppbörd i fråga om delgivning av sammandrag

57 §. *Delgivning till Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.* Enligt paragrafen delges Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt beslut så att enheten ges tillfälle att ta del av beskattningshandlingarna, om inte något annat bestäms i skattelagstiftningen. Bestämmelsen motsvarar 193 b § i mervärdesskattelagen och 26 d § i lagen om beskattningsförfarande. I 7 § föreskrivs det om hörande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

I lagen om förskottsuppbörd finns det ingen uttrycklig föreskrift om delgivning av beslut till Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. I praktiken har vid delgivningen följts ett likadant förfaringssätt som vid delgivning av beslut om inkomstbeskattningen. Bestämmelsen som föreslås ändrar alltså inte på nuläget.

10 kap. Ändringssökande

58 §. *Omprövningsmyndighet*. Omprövningsförfarandet ska vara det allmänna sättet att söka ändring i första hand i fråga om skatter av alla slag, och det gäller sålunda också alla beslut som avses i denna lag, dock inte förhandsavgöranden.

Paragrafen föreskriver att skatterättelsenämnden avgör begäran om omprövning av besluten. Skatteförvaltningen ska emellertid kunna avgöra en begäran om omprövning när begäran godkänns, om omprövning begärs av någon annan än Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Bestämmelsen motsvarar 61 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

59 §. *Rätt att söka ändring.* Enligt paragrafens 1 mom. får ändring i beslut av Skatteförvaltningen sökas av den skattskyldige, av den som ansvarar för att skatten betalas samt av någon

annan som är berättigad att söka ändring enligt den aktuella skattelagen. De aktuella skattelagarna ska innehålla specialbestämmelser som kompletterar rätten att söka ändring, såsom bestämmelsen om sökande av utlandsåterbäring av mervärdesskatt. Som beslut som avses i denna lag anses beslut som har fattats med stöd av denna lag eller en lag som hör till tillämpningsområdet för den. Ändring i ett beslut om förseningsavgift söks också i enlighet med denna bestämmelse. I 62 § nedan föreskrivs det separat om sökande av ändring i vissa beslut av Skatteförvaltningen.

Enligt paragrafens 2 mom. är det Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt som har rätt att söka ändring för skattetagarnas del.

60 §. *Begäran om omprövning*. Enligt paragrafens 1 mom. får om omprövning begäras skriftlig hos skatterättelsenämnden. Omprövning får inte begäras om ärendet redan har avgjorts genom ett beslut om besvär.

Enligt paragrafens 2 mom. ska begäran om omprövning lämnas till Skatteförvaltningen inom utsatt tid.

Enligt paragrafens 3 mom. ska begäran behandlas utan ogrundat dröjsmål. Genom förslaget säkerställs det att begäran om omprövning utan fördröjning behandlas i ett omprövningsförfarande som gäller beskattning. Förfarandet motsvarar den nuvarande lagstiftningen om begäran om omprövning.

I paragrafens 4 mom. hänvisas det till 64 § i fråga om sökande av ändring som gäller förhandsavgörande. Omprövning får inte begäras i ett förhandsavgörande. Ändring söks genom besvär hos förvaltningsdomstolen.

61 §. *Tidsfrist för begäran om omprövning.* Enligt paragrafens 1 mom. ska omprövning begäras inom tre år från den tidpunkt som avses i 4 §.

Paragrafens 2 mom. får en bestämmelse om en särskild tidsfrist på 60 dagar. Bestämmelsen tillämpas i situationer där skatt har påförts eller ett beslut har rättats i slutet av den treåriga tidsfristen enligt 44 §, eller om ett beslut har fattats enligt en specialbestämmelse efter att tidsfristen på tre år har gått ut. Då kan omprövning begäras oberoende av tidsfristen i 1 mom., dock alltid inom 60 dagar från den dag den skattskyldige har fått del av beslutet. Föreskrifter om delgivning av beslut ges i 56 §. Ett beslut kan delges enligt 59 § i förvaltningslagen utan förfarande med mottagningsbevis. Då anses mottagaren ha fått del av ärendet den sjunde dagen efter det att brevet postades om inte något annat visas. I praktiken delges beslut som fattats mot slutet av tiden när skatt ska fastställas eller när ett beslut ska rättas dock alltid genom att använda mottagningsbevis, vilket motsvarar Skatteförvaltningens nuvarande praxis.

Enligt paragrafens 3 mom. är tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt att söka ändring 60 dagar räknat från dagen för Skatteförvaltningens beslut.

62 §. *Ändringssökande som gäller vissa beslut av Skatteförvaltningen.* Det föreslås att paragrafen får samlade föreskrifter om ändringssökande i Skatteförvaltningens beslut som gäller registrering som skattskyldig, skyldighet att lämna uppgifter, försummelseavgift och anmälningstidens längd. Bestämmelsen motsvarar till strukturen 65 a § i den lag om beskattningsförfarande som föreslås.

I paragrafens 1 mom. regleras beslut om sökande av ändring i ett beslut om registrering. Sådana beslut är bland annat överklagbara beslut som gäller registrering som mervärdesskattskyldig och registrering i förskottsuppbördsregistret. Ändring i ett beslut som gäller registrering

kan sökas av den skattskyldige som begärt beslutet, någon annan som är berättigad att söka ändring och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Ändring får dock inte sökas i ett ärende som gäller en betalares registrering som arbetsgivare. Föreskriften motsvarar till den delen 51 § 1 mom. 1 punkten i den nuvarande lagen om förskottsuppbörd.

I paragrafens 2 mom. regleras sökandet av ändring i beslut om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter. Det kan till exempel gälla en situation där ett kreditinstitut vägrar att ge kontouppgifter som är nödvändiga för beskattningen om en mervärdesskattskyldig. Då ges kreditinstitutet en överklagbar uppmaning att meddela uppgifterna. Bestämmelsen motsvarar 170 § 4 mom. i mervärdesskattelagen och 23 a § i lagen om beskattningsförfarande. Momentet föreskriver även om sökande av ändring i en försummelseavgift som påförts på grund av försummelse av skyldigheten att lämna uppgifter. Försummelseavgift påförs med stöd av 31 § där det hänvisas till lagen om beskattningsförfarande 22 a §. Den sistnämnda föreskriver om försummelseavgift. Den som är skyldig att lämna uppgifter och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett sådant beslut.

Paragrafens 3 mom. reglerar sökandet av ändring i beslut som gäller försummelseavgift enligt 39 §. Sådana beslut gäller försummelser som i regel inte har något samband med skattedeklaration.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs det om ändringssökande i beslut om skatteperiodens längd enligt 52 § 2 mom. och 53 §. Berättigade att söka ändring är enligt 59 § den skattskyldiga, någon annan som är berättigad att söka ändring, den som ansvarar för betalningen av skatt samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

Enligt paragrafens 5 mom. ska ändring i alla beslut som nämns ovan sökas genom skriftlig begäran om omprövning hos skatterättelsenämnden. Begäran om omprövning ska ske inom 60 dagar från det att den sökande fått del av beslutet. Beslutet får meddelas som vanlig delgivning så som anges i 56 §. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från dagen för beslutet.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på förfarandet när ändring söks. Ändring söks sålunda hos skatterättelsenämnden. Skatteförvaltningen kan emellertid avgöra en skattskyldigs eller en annan sökandes begäran om omprövning om begäran ska godkännas i sin helhet. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt kan söka ändring i ett sådant beslut genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i denna lag.

63 §. *Besvärsanvisning som ska fogas till skatterättelsenämndens beslut.* Enligt paragrafens 1 mom. ska en besvärsanvisning som avses i 47 § i förvaltningslagen fogas till skatterättelsenämndens beslut. Av anvisningen ska det framgå hur den som är missnöjd med avgörandet ska gå till väga för att föra ärendet till prövning hos förvaltningsdomstolen eller söka ändring genom prejudikatbesvär enligt 68 § i denna lag. Besvärsanvisningen som ska bifogas skatterättelsenämndens beslut bör sålunda innehålla de uppgifter som avses i 47 § i förvaltningslagen vad gäller besvär som avses i 64 § i denna lag och prejudikatbesvär som avses i 68 §.

Enligt paragrafens 2 mom. ska det i besvärsanvisningen även redogöras för förfaringssättet vid prejudikatbesvär i huvuddrag. På så sätt säkerställs det att den som utarbetar en tillståndsansökan som gäller prejudikatbesvär vet och förstår karaktären i förfarandet och den som ger sitt samtycke vet och förstår innebörden i samtycket.

64 §. *Besvär hos förvaltningsdomstolen.* Enligt paragrafens 1 mom. får Skatteförvaltningens förhandsavgörande eller beslut med anledning av begäran om omprövning överklagas genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den skattskyldige hade sin hemkom-

mun när Skatteförvaltningens beslut fattades. Ändring i ett förhandsavgörande söks i inledningsfasen genom besvär hos förvaltningsdomstolen. Ändring får sökas av den skattskyldige eller av någon annan som är berättigad till det enligt 59 och 62 §.

Den skattskyldiges hemort vid tidpunkten för skatterättelsenämndens beslut har ingen betydelse. Den behöriga förvaltningsdomstolen bestäms enligt tidpunkten för det ursprungliga beslutet från Skatteförvaltningen. Om ett beslut om fastställande av skatt till exempel vid förskottsuppbörd gäller flera skatteperioder och betalaren har bytt hemkommun är den behöriga förvaltningsdomstolen även i detta fall för alla skatteperiodernas vidkommande den förvaltningsdomstol till vars domkrets betalarens hemkommun hörde vid tidpunkten för Skatteförvaltningens beslut.

Enligt paragrafens 2 mom. överklagas beslut som gäller mervärdesskatt och försäkringspremieskatt dock liksom i nuläget genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. På samma sätt överklagas beslut om förseningsavgift i anslutning till mervärdesskatt eller försäkringspremieskatt eller i beslut om skatteförhöjning hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att om ingen förvaltningsdomstol är behörig att behandla besvären söks ändring genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

Enligt paragrafens 4 mom. får ändring inte sökas genom begäran om omprövning eller genom besvär, såsom i nuläget, i Skatteförvaltningens beslut att inte meddela förhandsavgörande.

Enligt paragrafens 5 mom. ska ett ärende som gäller förhandsavgörande behandlas skyndsamt i förvaltningsdomstolen. Bestämmelsen motsvarar nuläget.

65 §. *Besvärstid*. I paragrafen regleras tidsfristen för besvär som lämnas till förvaltningsdomstolen. Tidsfristen för överklagan genom besvär förkortas avsevärt, men samtidigt kommer den att bättre motsvara den allmänna besvärstiden enligt förvaltningsprocesslagen som är 30 dagar efter att den ändringssökande fått del av beslutet.

Enligt paragrafens 1 mom. ska besvär anföras hos förvaltningsdomstolen inom 60 dagar efter att den sökande fått del av skatterättelsenämndens beslut. Beslutet får meddelas som vanlig delgivning så som anges i 56 § 3 mom. Enligt allmänna processrättsliga principer delges ett beslut som avser omprövning den skattskyldiges ombud när ombudets adress har uppgetts som processadress i begäran om omprövning.

Enligt paragrafens 2 mom. är besvärstiden som gäller förhandsavgörande 30 dagar efter att den sökande fått del av beslutet, vilket motsvarar gällande lagstiftning.

Enligt paragrafens 3 mom. räknas besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt från tidpunkten för beslutet om omprövning vilket motsvarar gällande lagstiftning.

66 §. *Hörande då besvär behandlas*. Enligt paragrafens 1 mom. ska förvaltningsdomstolen ge den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt möjlighet till bemötande med anledning av att motparten anfört besvär. Dessutom ska den som anfört besvär vid behov ges möjlighet till genmäle.

Enligt paragrafens 2 mom. får förvaltningsdomstolen avgöra besvär utan att höra Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt om skattens belopp med anledning av den skattskyldiges besvär kan ändras med högst 6 000 euro och ärendet inte är en tolkningsfråga eller oklart. Föreskriften kompletterar kraven i 34 § i förvaltningsprocesslagen.

67 §. *Besvär hos högsta förvaltningsdomstolen.* Enligt paragrafens 1 mom. får förvaltningsdomstolens beslut överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Ändring får sökas av den skattskyldige eller av någon annan som är berättigad till det enligt 59 och 62 §.

I paragrafens 2 mom. regleras hur bestämmelserna i 71 § i lagen om beskattningsförfarande ska iakttas vid överklagan hos Högsta förvaltningsdomstolen. Besvärstiden som gäller förvaltningsdomstolens beslut om förhandsavgörande är som i nuläget dock 30 dagar från det att mottagaren fått del av beslutet.

Enligt paragrafens 3 mom. ska ett ärende som gäller förhandsavgörande behandlas skyndsamt i förvaltningsdomstolen. Bestämmelsen motsvarar nuläget.

68 §. *Prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen.* I paragrafen regleras att bestämmelserna i 71 a—71 d § i lagen om beskattningsförfarande iakttas i förfarande som gäller prejudikatbesvär.

69 §. *Ändringssökande i beslut som gäller registrering*. I paragrafens 1 mom. ges föreskrifter om skyndsam behandling av ett ärende som gäller ändringssökande i beslut om registrering. Ändringssökande som gäller registrering ska behandlas skyndsamt av Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen. Detta är motiverat eftersom ett avgörande om registrering ofta har central betydelse för den skattskyldiges företagsverksamhet.

Om besvärsmyndigheten med anledning av besvär av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ändrar ett registreringsbeslut ska den enligt 2 mom. samtidigt bestämma tidpunkten från och med vilken beslutet ska tillämpas. Bestämmelsen motsvarar 202 § i mervärdesskattelagen.

70 §. *Omröstning*. Om ett ärende avgörs av skatterättelsenämnden, förvaltningsdomstolen eller högsta förvaltningsdomstolen genom omröstning, gäller såsom beslut den åsikt som flertalet har omfattat. Vid lika röstetal avgör den åsikt som är fördelaktigare för den skattskyldige eller, om denna grund inte kan tillämpas, den åsikt som ordföranden har omfattat. Bestämmelsen motsvarar 74 § i lagen om beskattningsförfarande och 208 § i mervärdesskattelagen.

71 §. *Särskilda bestämmelser om ändringssökande och om ändringar på grund av ändringssökande.* Enligt paragrafens 1 mom. är den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten oberoende av att ändring har sökts skyldig att betala den påförda skatten, dröjsmålspåföljden eller någon annan påföljd för skatten.

I paragrafens 2 och 3 mom. regleras de ändringar som Skatteförvaltningen måste göra med anledning av besvärsmyndighetens beslut. Ändringarna genomförs på det sätt som föreskrivs i 74 §.

72 §. *Rättegångskostnader*. Paragrafen föreskriver att bestämmelserna om ersättning för rättegångskostnaderna finns i 13 kap. i förvaltningsprocesslagen. Bestämmelserna i förvaltningsprocesslagen gäller endast kostnader som uppkommit i domstolsförfarandet. Bestämmelsen motsvarar 92 § i lagen om beskattningsförfarande och 207 § i mervärdesskattelagen. Förvaltningslagen tillämpas på behandlingen i skatterättelsenämnden, och då kan kostnader som uppkommit under begäran om omprövning inte ersättas.

73 §. *Följdändring*. I paragrafen föreskrivs det om följdändring. Bestämmelsen motsvarar med vissa preciseringar den nuvarande 204 § i mervärdesskattelagen. Det finns inga uttryckliga be-

stämmelser om följdändring i de övriga skattelagarna som hör till tillämpningsområdet för denna lag, och därför utvidgas möjligheten till följdändring till att gälla alla de skatterna.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs om följdändring i en situation där en ändring som gjorts i en skattskyldigs beskattning under en skatteperiod leder till att beloppet för den skatt som samme skattskyldige ska betala eller få avdrag på ändras i en annan skatteperiod. Då ska Skatteförvaltningen ändra beloppet för den skatt som ska betalas eller dras av på motsvarande sätt i den sistnämnda skatteperioden. Bestämmelsens formulering preciseras så att en följdändring kan hänföras också till samma skatteperiod.

En ändring som föranleds av en följdändring kan för det första bero på ett beslut av Skatteförvaltningen, såsom ett beslut om fastställande eller återbäring av skatt på grund av skattegranskning. Motsvarande situation kan uppstå som följd av besvärsmyndighetens beslut. Om det alltså är fråga om en situation där ett beslut direkt och utan särskild prövning inverkar på skattens belopp under samma eller en annan skatteperiod kan beskattningen för skatteperioden ändras till den skattskyldiges fördel eller nackdel trots att tidsfristerna för fastställande av skatt och rättelse av beslut har upphört.

Grunden för en följdändring kan med avvikelse från nuläget vara en skattedeklaration eller en rättelsedeklaration som lämnas av den skattskyldige. Om en skattskyldig till exempel för att rätta till ett fel i slutet av tidsfristen enligt 25 § anmäler mer skatt som ska betalas, och om detta till den skattskyldiges fördel direkt ändrar skattens belopp under en skatteperiod för vilken tidsfristen för fastställande av skatt och rättelse av beslut har löpt ut, ska Skatteförvaltningen utgående från den skattskyldiges redogörelse fastställa skatten till rätt belopp till den skattskyldiges fördel. Bestämmelsen tillämpas också i en situation där en skattskyldig i slutet av tidsfristen enligt 25 § ger en rättelsedeklaration som föranleder en direkt ändring till den skattskyldiges nackdel i en tidigare skatteperiod. Då ska Skatteförvaltningen för den tidigare skatteperioden fastställa skatt att betalas som följdändring trots att tidsfristen enligt 44 § skulle ha löpt ut. En likadan situation kan uppstå om en skattskyldig lämnar sin första skattedeklaration först i slutet av tidsfristen.

I paragrafens 2 mom. regleras följdändring i en situation där skattebeloppet för en skattskyldig på motsvarande sätt som i 1 mom. ändrats på ett sätt som påverkar skattebeloppet för en annan skattskyldig. Inom exempelvis mervärdesbeskattningen ska en bestämmelse som gäller en följdändring avseende en annan skattskyldig liksom nu kunna tillämpas i en situation där säljarens beskattning ändras till följd av att denne utan orsak har betalat skatt på sin försäljning och köparen på grund av detta gjort ett ogrundat avdrag för köpet. I sådana fall får säljaren skatteåterbäring och då rättas köparens beskattning som en följdändring.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs det om följdändring när en ändring i beskattningen av ett skatteslag för den skattskyldige enligt denna lag påverkar skattens belopp i ett annat skatteslag som hör till lagens tillämpningsområde. Bestämmelsen motsvarar 75 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Tillämpning av bestämmelsen förutsätter, såsom följdändring också i övrigt, att ändringen i skatten för det ena skatteslaget direkt påverkar beloppet av ett skatteslag som hör till tillämpningsområdet för denna lag.

Tillämpning av paragrafens 3 mom. kommer i fråga till exempel i en situation där en betalare inte har verkställt förskottsinnehållning på och inte tagit ut källskatt för en betalning. Då fastställer Skatteförvaltningen förskottsinnehållningen som inte verkställts att betalas av betalaren. Om det senare vid omprövning konstateras att det bör ha tagits ut källskatt i stället för förskottsinnehållning på betalningen kan betalarens beskattning ändras. Källskatten kan alltså påföras som följdändring, fastän tidsfristen för påförandet av källskatt enligt denna lag redan har löpt ut. Till den delen ändras rättsläget från hur det tolkats i rättspraxis i högsta förvaltnings-

domstolens avgörande 2014:25. Enligt avgörandet ska tidsfristerna för debitering av källskatt och förskottsinnehållning betraktas var för sig och bestämmelserna i olika skattelagar iakttas. Därför kunde den skatt som ansågs vara rätt i besvären inte längre debiteras efter att tidsfristen löpt ut.

På samma sätt som 75 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande tillämpas mellan arvs- och gåvoskatt, å ena sidan, och skatt på överlåtelsevinst, å andra sidan, ska 3 mom. i denna paragraf tillämpas mellan 13 § i lagen om förskottsuppbörd och 1 § 4 mom. i mervärdesskattelagen samt 22 och 23 § i inkomstskattelagen och 4 § i mervärdesskattelagen i fråga om betalaren. Det kan således vara fråga om en situation där prestationen ursprungligen debiterats som en momspliktig ersättning för arbete. Beskattningen visar emellertid att prestationen ska anses vara lön. Efter det slås det till följd av att betalaren sökt om ändring av förskottsuppbörden fast att det inte är fråga om lön, utan om sådan ersättning för arbete till mottagaren som ska beskattas som inkomst av näringsverksamhet. Det beslut som betalaren fått om förskottsuppbörden leder till att dennes mervärdesbeskattning rättas så att den mervärdesskatt som påförts i beskattning på grund av det ogrundade avdraget för köp avlyfts. När också 2 mom. i samma paragraf beaktas kan mottagarens mervärdesbeskattning samtidigt ändras på motsvarande sätt genom att påföra mottagaren den mervärdesskatt som hade avlyfts i en tidigare fas. Däremot ska mottagarens inkomstbeskattning där prestationen ansågs vara lön inte med stöd av 2 mom. ändras genom följdändringar till följd av betalarens ändringssökande, eftersom karakteriseringen av inkomsten i betalarens beskattning enligt lag inte på samma sätt som de nämnda laghänvisningarna inverkar direkt på karakteriseringen av inkomsterna i mottagarens inkomstbeskattning. Mottagarens inkomstbeskattning ska ändå med stöd av 75 § 3 mom. i lagen om beskattningsförfarande i sådana lägen kunna ändras så att prestationen till följd av en följdändring i dennes mervärdesbeskattning anses vara ersättning för arbete.

Enligt paragrafens 4 mom. förutsätter en tillämpning av paragrafens 2 mom. till en annan skattskyldigs fördel att denne andre skattskyldige framställer en begäran i ärendet, i praktiken en ansökan om att skatten återbärs. Det motsvarar nuvarande praxis i mervärdesbeskattningen. Förfarandet är motiverat för att Skatteförvaltningen inte alltid kan veta om den ändring som gjorts först påverkar ett skattebelopp som en annan skattskyldig ska betala. I annat fall gör myndigheten som i nuläget följdändringarna på eget initiativ.

Paragrafens 5 mom. får en bestämmelse om att en följdändring kan lämnas ogjord om den av särskilda skäl är oskälig. Bestämmelsen motsvarar etablerad beskattningspraxis.

74 §. *Genomförande av ändringar.* Paragrafen reglerar genomförandet av ändringar på grund av att ett beslut i ett ärende av en besvärsmyndighet eller Skatteförvaltningen ska behandlas på nytt eller med anledning av följdändring eller sökande av ändring.

Ändringarna i beskattningen som avses i paragrafens 1 mom. genomförs med iakttagande av det som föreskrivs om fastställande av skatt och rättelse av beslut i 40 och 41 §, alltså på samma sätt som andra ändringar i beskattningsbeslut som görs av den myndighet som ska pröva ändringssökandet, såsom rättelse av debitering. Om en skattskyldig gör anspråk på att en följdändring görs till hans eller hennes fördel enligt 71 § 4 mom. ska Skatteförvaltningen genom att tillämpa bestämmelserna ändra den skattskyldiges beskattning. Om Skatteförvaltningen inte gör en följdändring ska den meddela ett negativt överklagbart beslut i ärendet.

Den föreslagna ändringen påverkar genomförandet av ett ärende som behandlas på nytt genom att påverka preskriptionstiden samt hur räntorna räknas. I fråga om preskriptionstiden innebär ändringen att skatten snabbare än i nuläget preskriberas när ett ärende tas upp till ny behandling. När ärendet behandlas på nytt börjar en ny femårig preskriptionstid för endast den del som höjs av skatten som ska betalas. Ändringen påverkar inte märkbart hur räntan räknas ut.

Efter ändringen räknas räntan på ett enhetligt sätt även för dröjsmålsräntornas del. Då har den skattskyldige inte längre möjlighet att dra nytta av att ha betalat den ursprungligen fastställda skatten för sent, delvis eller att inte ha betalat den alls.

Ändring söks i de beslut som fattats enligt vad som föreskrivs om ändringssökande i beslut om fastställande eller rättelse av skatt i 10 kap. Om till exempel ett beslut som gäller ny behandling har fattats senare än tre år efter tidpunkten som avses i 4 §, det vill säga efter att tidsfristen för omprövning har upphört, ska den skattskyldige söka ändring i beslutet inom 60 dagar efter att ha fått del av beslutet om ny behandling.

Enligt paragrafens 2 mom. ska Skatteförvaltningen förordna, om inget annat framgår av särskilda skäl, att verkställandet av en fordran avbryts till den del besvärsmyndigheten har upphävt beslutet om beskattning och sänt ärendet tillbaka till Skatteförvaltningen för ny behandling. Eftersom ärendet behandlas på nytt på det sätt som föreskrivs om fastställande av skatt och rättelse av beslut återkallas inte en eventuell utmätning som gjorts med anledning av att beskattningen upphävts. Därför regleras det att Skatteförvaltningen i dessa fall på eget initiativ bör förordna om avbrott i verkställandet. Det rätta skattebeloppet avgörs när beskattningen verkställs på nytt och därefter fortsätter indrivningsåtgärderna. I princip bör det förordnas om avbrott, men det kan dock avstås från att förordnas avbrott om det finns särskilda skäl för det, såsom i en situation där skatten just håller på att preskriberas. Avbrott ska förordnas utan dröjsmål efter att Skatteförvaltningen fått del av besvärsmyndighetens beslut. I övrigt tillämpas lagen om verkställighet av skatter och avgifter när avbrott förordnas.

Enligt paragrafens 3 mom. kan de ändringar som avses i paragrafen göras trots att tidsfristen för fastställande och rättelse av skatt enligt lagen har upphört eller andra förutsättningar för att fastställa eller rätta skatt saknas.

75 §. *Grundbesvär*. Paragrafen föreskriver att bestämmelserna om grundbesvär i lagen om verkställighet av skatter och avgifter inte tillämpas på det som avses i denna lag. Grundbesvär är inte heller i nuläget möjligt till exempel i ärenden som gäller lotteriskatt, mervärdesskatt, bilskatt, fastighetsskatt eller punktskatt.

11 kap. **Särskilda bestämmelser**

76 §. *Skattebedrägeri och skatteförseelse.* Enligt 1 mom. finns bestämmelser om straff för skattebedrägeri i 29 kap. 1—3 § i strafflagen.

Enligt 2 mom. finns bestämmelser om straff för skatteförseelse i 29 kap. 4 § i strafflagen.

Enligt 3 mom. ska Skatteförvaltningen kunna låta bli att göra polisanmälan om en försummelse enligt 1 eller 2 mom. är ringa. Detta motsvarar 86 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

77 §. *Förstörda handlingar.* I paragrafens 1 mom. föreskrivs det att en skattedeklaration eller en annan handling som lämnats till Skatteförvaltningen ska lämnas på nytt om den har förstörts.

Enligt paragrafens 2 mom. har Skatteförvaltningen rätt att meddela behövliga föreskrifter om hur deklarationsskyldigheten ska uppfyllas på nytt och hur skatten fastställs i situationer där en skattedeklaration eller andra handlingar i anslutning till beskattningen förstörs. I bestämmelsen avses med handling även skattedeklaration och övriga handlingar som sänts med hjälp av elektronisk dataöverföring. Bestämmelsen gäller också handlingar som förstörts i samband med elektronisk dataöverföring.

78 §. *Ansvar för skatt.* Enligt paragrafens 1 mom. ges föreskrifter om skatteansvar i de berörda skattelagarna och i lagen om skatteuppbörd, vilket motsvarar den nuvarande lagstiftningen. Föreskrifterna i 57 § i lagen om skatteuppbörd tillämpas när det inte finns bestämmelser om ansvar någon annanstans i lag.

I paragrafens 2 mom. regleras realiseringen av skatteansvar. Realiserandet av skatteansvar, det vill säga att fastställa skatteansvar och att söka ändring i ett beslut om skatteansvar, när beslut om ansvar inte tidigare har meddelats i samband med beskattningsförfarande, regleras som i nuläget i lagen om skatteuppbörd. Lagen om skatteuppbörd tillämpas i nuläget bland annat vid förskottsuppbörd och i mervärdesbeskattningen. Regleringen om skatteansvar enligt lagen om skatteuppbörd gäller alla skatter som hör till tillämpningsområdet för denna lag.

79 §. *Handräckning*. Enligt paragrafen är regionförvaltningsverket och polisen inom ramen för sin respektive behörighet skyldiga att ge skatte- och besvärsmyndigheterna handräckning. Bestämmelsen motsvarar regleringen i mervärdesskattelagen.

Lagen föreslås inte få någon motsvarande föreskrift som den i 216 § i mervärdesskattelagen om regionförvaltningsverkets rätt att på Skatteförvaltningens framställning vid vite förplikta en skattskyldig att fullgöra sin skyldighet att anmäla eller visa handlingar. Bestämmelsen har i nuläget kunnat tillämpas både på försummelser att lämna skattedeklaration och sammandragsdeklaration. Mervärdesskattelagens bestämmelse om vite har veterligen aldrig tillämpats under dess giltighetstid, så därför föreslås det att den upphävs. Motsvarande föreskrift om vite i lagen om beskattningsförfarande upphävdes i samband med att försummelseavgift togs i bruk.

80 §. *Signering och elektronisk kommunikation.* I paragrafens 1 mom. regleras den skattskyldiges skyldighet att underteckna skattedeklarationen och övriga deklarationer och handlingar som ska lämnas till Skatteförvaltningen. Skyldigheten att underteckna är fortfarande nödvändig eftersom en skattskyldig i praxisen med skattekonto kan få återbäring på grund av uppgifter som ges i skattedeklarationen. Förfarandet motsvarar bestämmelserna i skattekontolagen som enligt förslaget ska upphävas.

Paragrafens 2 mom. reglerar elektronisk signering av skattedeklarationer och andra deklarationer som sänds elektroniskt.

I paragrafens 3 mom. regleras Skatteförvaltningens rätt att utfärda närmare föreskrifter om sätten att sända skattedeklarationer samt andra deklarationer och handlingar elektroniskt. Bestämmelsen motsvarar de gällande bestämmelserna i mervärdesskattelagen, lagen om förskottsuppbörd och skattekontolagen.

81 §. *Intyg över mottagna handlingar.* I paragrafen regleras Skatteförvaltningens skyldighet att på begäran ge ett intyg över att en handling har tagits emot. Paragrafen motsvarar delvis 167 § i mervärdesskattelagen. Regleringen utvidgas till att gälla alla skatter som hör till tillämpningsområdet för denna lag.

12 kap. **Ikraftträdande**

82 §. *Ikraftträdande*. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2017.

Enligt paragrafens 2 mom. tillämpas lagen första gången på skatteperioderna från och med dagen när lagen träder i kraft samt på beskattningsförfarandet och ändringssökandet i mervärdesbeskattningen för det renskötselår som anses som en skatteperiod. I beskattningen av de andra skattskyldiga som utövar renhushållning samt i annan beskattning än mervärdesbeskatt-

ning av en renbeteslagsgrupp tillämpas motsvarande bestämmelser om övergångstid som på en räkenskapsperiod som avviker från ett kalenderår.

Exempel. Ett renbeteslag, vars räkenskapsperiod börjar 1.6.2016 och upphör 31.5.2017, lämnar sin skattedeklaration 15 dagar för sent. Förseningsavgiften fastställs enligt denna lag till 45 euro. Om ett renbeteslag försummar deklarationsskyldigheten som nämns ovan påförs skatten och skatteförhöjningen enligt denna lag.

83 §. *Övergångsbestämmelser*. Övergångsbestämmelserna reglerar hur lagen tillämpas på beskattningsförfarandet för de skatteperioder som har gått ut innan lagen träder i kraft.

Enligt paragrafens 1 mom. tillämpas på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för de skatteperioder som gått ut innan denna lag träder i kraft de bestämmelser som gällde innan lagen träder i kraft om inget annat föreskrivs nedan. Utgångspunkten är att tillämpningen av lagen fastställs enligt skatteperioden och att det inte har någon betydelse när skattedeklarationen för en skatteperiod lämnas. Också i fråga om sökande av ändring i ett beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet ska de bestämmelser tillämpas som gällde vid ikraftträdandet.

Vid fastställandet av skatt för skatteperioder som har gått ut innan lagen träder i kraft iakttas de bestämmelser som gällde när lagen trädde i kraft oberoende av om beslutet att fastställa skatten fattas efter det. Även i fråga om påföljder för försummelser som gäller skatt för en skatteperiod som upphört innan lagen har trätt i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde när lagen träder i kraft. På motsvarande sätt ska ett räknefel eller något motsvarande fel i ett sådant beslut om fastställande av skatt som fattats innan lagen har trätt i kraft rättas enligt de bestämmelser som gällde när lagen trädde i kraft.

Exempel:

1) Den skattskyldige lämnar sin skattedeklaration för skatteperiod 10/2016 i januari 2017. Förseningsavgiften påförs i enlighet med de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande. Om den skattskyldige senare lämnar in en rättelsedeklaration för samma skatteperiod ska förseningsavgiften rättas på motsvarande sätt enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2) Skatteförvaltningen bestämmer i februari 2017 att den skattskyldige ska betala mervärdesskatt för skatteperioden 11/2016. Skatt och skatteförhöjning fastställs då enligt de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

Beroende på ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna kan tidsfristerna under samma räkenskapsperiod vara olika långa. På en skatteperiod som börjat den dag då denna lag träder i kraft eller senare räknas tidsfristerna från den tid som anges i 4 § och för tidigare skatteperioder från den dag när räkenskapsperioden upphör.

Exempel. Räkenskapsperioden för en skattskyldig är 1.7.2016—30.6.2017 och skatteperioden en kalendermånad. För perioderna 07—12/2016 räknas tidsfristerna enligt de bestämmelser som gällde när lagen träder i kraft, det vill säga från och med 1.7.2017. För skatteperioderna 01—06/2017 räknas tidsfristerna enligt den nya lagen, det vill säga från och med 1.1.2018. Om det gäller att fastställa skatt för en betalare (förskottsinnehållning) kan skatten för perioderna 07—12/2016 fortfarande fastställas inom sex år efter utgången av 2016, det vill säga senast 31.12.2022. För skatteperioderna 01—06/2017 kan skatten i regel fastställas inom tre år från det år som börjar efter räkenskapsperiodens slut, det vill säga senast 31.12.2020.

Bestämmelsen gäller även situationer där Skatteförvaltningen har ändringsbeskattning under beredning när lagen träder i kraft, såsom ett ärende ny behandling av skattefastställelse. Trots att ärendet avgörs efter att lagen har trätt i kraft fattas beslutet enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Om besvärsmyndigheten efter det att lagen har trätt i kraft har upphävt ett beslut av Skatteförvaltningen som gäller en period som upphört innan lagen träder i kraft och sänt tillbaka ärendet till Skatteförvaltningen för att behandlas på nytt ska den behandlingen ske enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Också i en situation där besvärsmyndigheten ändrar Skatteförvaltningens beslut görs de ändringar som påverkar skattens belopp i enlighet med de bestämmelser som gällde när lagen träder i kraft.

Enligt paragrafens 2 mom. tillämpas bestämmelserna i denna lag vid ändringssökande på ett beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter att lagen trätt i kraft även i situationer där ett beslut som Skatteförvaltningen fattat efter det att lagen har trätt i kraft gäller en skatteperiod som upphört före ikraftträdandet.

Exempel:

1) Skatteförvaltningen har på grund av skattegranskning i oktober 2016 fattat beslut om fastställande av mervärdesskatt för skatteperioden 04/2015. Enligt besvärsanvisningen som fogats till beslutet kan den skattskyldige överklaga det genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Trots att den skattskyldig söker ändring i beslutet först efter det att denna lag har trätt i kraft söks ändring enligt de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet. Besvären behandlas sålunda i förvaltningsdomstolen och inte som begäran om omprövning i skatterättelsenämnden. Också när förvaltningsdomstolens avgörande överklagas hos högsta förvaltningsdomstolen tillämpas de bestämmelser som gällde när lagen träder i kraft.

2) Skatteförvaltningen har på grund av skattegranskning i maj 2017 fastställt mervärdesskatt för skatteperioden 04/2016. När beslutet fattas tillämpas de bestämmelser som gällde när lagen träder i kraft. Ändring i Skatteförvaltningens beslut om fastställande av skatt söks enligt föreskrifterna i denna lag. Enligt anvisningen för ändringssökande som ska fogas till beslutet har den skattskyldige tid att söka ändring tre år räknat från början av det år som följer efter att räkenskapsperioden upphört, dock alltid minst 60 dagar efter att den skattskyldige fått del av beslutet. Omprövning begärs hos skatterättelsenämnden. Om den skattskyldige överklagar genom besvär hos förvaltningsdomstolen överför domstolen besvären till skatterättelsenämnden för behandling, eftersom beslutet har fattats efter att lagen har trätt i kraft. Föreskrifterna i denna lag tillämpas också på besvär över skatterättelsenämndens beslut hos förvaltningsdomstolen och på överklagan över förvaltningsdomstolens avgörande hos högsta förvaltningsdomstolen.

3) Skatteförvaltningen har på grund av skattegranskning i maj 2017 enligt 38 § i lagen om förskottsuppbörd fattat beslut om debitering för icke verkställd förskottsinnehållning av en arbetsgivare för perioden 6/2012. Skatteförvaltningen har i beslutet tillämpat de bestämmelser som gällde när lagen träder i kraft. Debiteringen kunde ske eftersom tidsfristen är sex år efter slutet av det år då förskottsinnehållningen skulle ha verkställts. Ändring i Skatteförvaltningens beslut om fastställande av skatt söks enligt föreskrifterna i denna lag. Enligt anvisningen för ändringssökande som ska fogas till beslutet har arbetsgivaren tid att söka ändring i debiteringen tre år räknat från början efter det år som följer efter att räkenskapsperioden upphört, dock alltid minst 60 dagar efter att arbetsgivaren fått del av beslutet. Arbetsgivarens räkenskapsperiod är ett kalenderår. Den nämnda tidsfristen på tre år skulle i detta fall ha upphört 31.12.2015, så arbetsgivaren bör söka ändring i beslutet om debitering inom tidsfristen på 60 dagar efter att ha fått del av beslutet. Omprövning begärs hos skatterättelsenämnden. Före-

skrifterna i denna lag tillämpas också på besvär över skatterättelsenämndens beslut hos förvaltningsdomstolen och vidare på överklagan över förvaltningsdomstolens avgörande hos högsta förvaltningsdomstolen.

4) Arbetsgivaren yrkar i februari 2017 på rättelse hos Skatteförvaltningen av ett debiteringsbeslut för förskottsuppbörden för målperiod 1/2015. Skatteförvaltningen godkänner yrkandet i mars 2017. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt överklagar Skatteförvaltningens beslut genom besvär. Beslut som Skatteförvaltningen meddelat enligt övergångsbestämmelsen avser Skatteförvaltningens ursprungliga förvaltningsbeslut i första instans och inte beslut som Skatteförvaltningen eller enheten meddelat om rättelseyrkandet i anknytning till processen för sökande av ändring, vilket innebär att de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande ska tillämpas på ändringssökandet i alla instanser. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får överklaga genom besvär enligt bestämmelserna i den gamla lagen.

Enligt paragrafens 3 mom. tillämpas bestämmelserna i denna lag på delgivning av beslut som fattats efter att lagen har trätt i kraft. Delgivningsförfarandet i 55 § tillämpas således också på beslut som fattats efter det att lagen trädde i kraft och som gäller skatteperioder som gått ut innan ikraftträdandet.

Enligt paragrafens 4 mom. ska överbetald skatt för en skatteperiod som gått ut innan lagen träder i kraft inte få dras av från skatteperioder som börjar den dag lagen träder i kraft eller efter det. Återbäring av överbetald skatt ska heller inte få sökas efter räkenskapsperiodens slut när lagen har trätt i kraft. Ett fel i skattedeklarationen för en skatteperiod som gått ut innan lagen träder i kraft ska efter ikraftträdandet rättas med en rättelsedeklaration till skattedeklarationen för den berörda skatteperioden. På sådana vid ikraftträdandet anhängiga ärenden som gäller rättelse av ett fel i skattedeklarationen ska i enlighet med 1 mom. tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

Exempel:

1) En momsskyldig som omfattas av kalendermånadsförfarandet och vars räkenskapsperiod är den 1 juli 2016–30 juni 2017 har i deklarationen för oktober 2016 deklarerat 2 000 euro för mycket i skatt som ska betalas. Den skattskyldige märker felet i maj 2017 och rättar det genom en rättelsedeklaration till skattedeklarationen från oktober 2016. Den skattskyldige kan inte rätta felet genom att under räkenskapsperioden dra av skatten för de senare skatteperioderna eller genom att ansöka om återbäring efter räkenskapsperioden.

2) En momsskyldig som omfattas av kalendermånadsförfarandet och vars räkenskapsperiod är den 1 januari 2015–31 december 2015 har i deklarationen för april 2015 deklarerat 2 000 euro för mycket i skatt som ska betalas. Den skattskyldige märker felet i december 2016 och lämnar in en ansökan om återbäring till Skatteförvaltningen den 30 december 2016. På de vid lagens ikraftträdande anhängiga ärenden som gäller rättelse av fel i skattedeklarationen ska de bestämmelser tillämpas som gällde vid ikraftträdandet. Det innebär att den skattskyldige får rätta felet genom att ansöka om skatteåterbäring eftersom ärendet blivit anhängigt innan lagen trädde i kraft.

Enligt paragrafens 5 mom. tillämpas bestämmelserna i denna lag på förfarande som gäller avlyftande av skatt som påförts genom uppskattning, trots att skatten hör till en skatteperiod som gått ut innan lagen träder i kraft. Regleringen gäller endast förfarandet där ett beslut om beskattning enligt uppskattning undanröjs. Däremot fastställs påföljderna för försummelser också i den situationen enligt de bestämmelser som gällde när lagen träder i kraft.

Exempel. På beskattning enligt uppskattning för perioden 09/2016 som betalas i mars 2017 tillämpas i enlighet med 1 mom. bestämmelserna i den lag som gällde när denna lag träder i kraft. Om en skattskyldig lämnar skattedeklaration för en period till exempel i april 2017, undanröjs beslutet om beskattning enligt uppskattning för perioden 09/2016 genom det förfarande som regleras i 43 § 3 mom. i denna lag. Påföljderna för försummelser fastställs dock enligt de bestämmelser som gällde när lagen träder i kraft. Skatteförhöjning på den uppskattade skatten ska rättas i samma proportion som skattebeloppet. Om den skattskyldige i skattedeklarationen anmäler mer i skatt än vad Skatteförvaltningen har uppskattat ska skatteförhöjningen inte avlyftas och en förseningsavgift ska tas ut för den skatt som överstiger den uppskattade skatten.

Enligt paragrafens 6 moment anses skatteperioden för en skattskyldig, som tillämpat en skatteperiod som avviker från en kalendermånad, utgöra den aktuella skatteperioden tills perioden förkortas med stöd av denna lag på den skattskyldiges ansökan eller genom beslut av Skatteförvaltningen.

Paragrafens 7 mom. avses gälla den skattskyldiges rätt att välja en förlängd skatteperiod i samband med att lagen träder i kraft. Momentet föreskriver att skatteperioden för en skattskyldig vars skatteperiod på ansökan kan anses vara den skatteperiod som avses i 11 § 2 mom. eller 12 § 1 eller 2 mom. i den föreslagna lagen emellertid ska anses vara den längre skatteperioden enligt de bestämmelserna räknat från dagen för lagens ikraftträdande, förutsatt att den skattskyldige har gjort ansökan om förlängd skatteperiod inom tre månader efter ikraftträdandet.

Enligt 8 mom. ska de skatteslagsspecifika straffbestämmelser för skatteförseelser som gällde när lagen trädde i kraft tillämpas på försummelser enligt 39 § som skett före ikraftträdandet.

I 9 mom. föreskrivs det att de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande ska tillämpas på sådana försummelser av utomståendes informationsskyldighet som gäller uppgifter som begärts före ikraftträdandet. Om uppgifterna däremot har begärts efter det att den föreslagna lagen har trätt i kraft ska den lagens bestämmelser om utomståendes informationsskyldighet och påföljder vid försummelse av skyldigheten tillämpas i fråga om uppgifter som gäller tiden före ikraftträdandet.

Enligt paragrafens 10 mom. ska apoteksskatt för en skatteperiod som upphör det år då lagen träder i kraft betalas senast den allmänna förfallodagen i juni året efter det år då skatteperioden gått ut. Apoteksskatten ska för året då lagen träder i kraft således undantagsvis betalas den 12 juni det år som följer efter att skatteåret gått ut. Genom övergångsbestämmelsen underlättas den finansiering som behövs för betalning av apoteksskatten det första skatteåret. Utan övergångsbestämmelsen ska apoteksskatten för det år då skatten träder i kraft förfalla endast cirka tre månader efter förfallodagen för den sista posten av apoteksavgiften som ska fastställas för föregående år.

1.2 Lag om skatteuppbörd

1 kap. **Allmänna bestämmelser**

1 §. *Tillämpningsområde*. Till tillämpningsområdet för lagen om skatteuppbörd hör enligt paragrafens 1 mom. utöver skatterna enligt den nuvarande lagen de skatter som hör till tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelserna tillämpas heltäckande på skatteuppbördens olika funktioner såsom betalning, återbäring och uppbärande av skatterna. Lagen om skatteuppbörd tillämpas även på skatter som avses i lagen om förskottsuppbörd och mervärdesskattelagen även till den del de

inte hör till tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, om inget annat anges i den berörda lagen. Till exempel i samband med mervärdesskatt som ska uppbäras vid import tillämpas de bestämmelser som gäller Tullen.

Enligt paragrafens 2 mom. tillämpas lagen på motsvarande sätt som i nuläget även på uppbäringen av de övriga skatter och avgifter som det föreskrivs om separat. Lagen om skatteuppbörd tillämpas med stöd av hänvisningsbestämmelser i till exempel 28 § i fastighetsskattelagen samt i 52 § i lagen om skatt på arv och gåva. Dessutom tillämpar också de övriga myndigheterna som bär upp skatt föreskrifterna i lagen om skatteuppbörd med stöd av hänvisningsbestämmelsen. Uppgifterna som gäller uppbörd och redovisning av skogsvårdsavgift har, med undantag för skogsvårdsavgiften på Åland, överförts från Skatteförvaltningen från och med den 1 maj 2015 genom lagarna 1090/2013 och 1091/2013. Uppbörd och redovisning av skogsvårdsavgift på Åland överförts från Skatteförvaltningen genom förordning 1285/2015 som trädde i kraft den 1 januari 2016.

2 §. *Definitioner*. Paragrafen definierar de centrala begreppen i anslutning till skatteuppbörden. Definitionerna är i huvudsak de samma som i den nuvarande lagen om skatteuppbörd.

Paragrafens 1 punkt definierar vad som avses med skatt. Med skatt avses för det första skatter, avgifter, premier och andra betalningar enligt 1 § som Skatteförvaltningen bär upp och redovisar. Definitionen av skatt motsvarar 1 § i förordningen om verkställighet av skatter och avgifter (1324/2007). Begreppet skatt enligt lagen om verkställighet av skatter och avgifter, som också tillämpas nät fordringar är direkt utsökbara enligt 3 § i den lagen, är omfattande. Det föreslås att skatt i lagen om skatteuppbörd blir ett lika omfattande begrepp på vars grund Skatteförvaltningen kan ta ut såväl egentliga skatter och övriga fordringar av skattekaraktär eller som kan jämföras med skatter.

Begreppet skatt ska täcka alla betalningar som en skattskyldig eller den som utgående från skattelagstiftningen eller annan lagstiftning ansvarar för skatt är skyldig att betala till Skatteförvaltningen. Sådana betalningsskyldigheter är utöver skatter och avgifter av skattekaraktär dröjsmålspåföljder, påföljdsavgifter i anslutning till skattskyldighet som en skattskyldig ska påföras på grund av försummelser såsom skatteförhöjningar, förseningsavgift och försummelseavgifter, samt övriga eventuella ekonomiska skyldigheter som med stöd av lag kan påföras en skattskyldig. Dessutom avses med skatt sådan utländsk skatt som med stöd av avtal med en främmande stat om handräckning i skatteärenden (handräckningsavtal) eller lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet (1526/2011) kan drivas in i Finland.

Paragrafens 2 punkt definierar vad som avses med skattskyldig i fråga om skatteuppbörd. Skattskyldiga är alla som med stöd av skattelagstiftningen eller andra bestämmelser är skyldiga att betala de skatter som avses i 1 punkten till Skatteförvaltningen, det vill säga de skatter, avgifter, premier och andra betalningar som det fastställts att Skatteförvaltningen ska ta ut. Det som i denna lag föreskrivs om skattskyldiga tillämpas sålunda bland annat även på betalningsskyldiga, på dem som är skyldiga att ta ut källskatt och på dem som ska verkställa förskottsinnehållning. I regel ska dock inte den som påförts ansvaret för skatt ingå i begreppet skattskyldig. Till den del avsikten är att tillämpa bestämmelser även på dem som är ansvariga för skatt ska det föreskrivas separat om saken i berörda paragrafer.

Enligt paragrafens 3 punkt avses med skatteuppbörd åtgärder som hör till uttagande och återbäring av skattemedel. Det gäller åtgärder i anslutning till uttag och återbäring av skattemedel såsom betalningsrörelse och redovisning av skatteinbetalningar till den skattskyldiges och

skattetagarens fördel. Dessutom avses med skatteuppbörd bokföringen av skattemedel. Bestämmelsen motsvarar den gällande lagen om skatteuppbörd med avvikelsen att indrivning inte längre separat definieras som en del av skatteuppbörden. Detta motsvarar 2 § i lagen om Skatteförvaltningen enligt vilken Skatteförvaltningens uppgift bland annat är att uppbära och driva in skatter och avgifter.

Enligt paragrafens 4 punkt innebär indrivning av skatt Skatteförvaltningens indrivningsåtgärder samt annan indrivning av skatteskulder med hjälp av indrivningsmetoder som föreskrivs i denna eller någon annan lag. Med indrivning avses åtgärder som det ska tas till för att få in skatterna av dem som inte betalar i rätt tid. Med indrivning av skatter avses på samma sätt som i nuläget Skatteförvaltningens egna indrivningsåtgärder samt att Skatteförvaltningen som borgenär deltar i förfaranden där säkras att fordringar fås in av gäldenärer med betalningssvårigheter. Dessutom avses med indrivning av skatter med stöd av lagstiftningen om utsökning som indrivning.

Enligt paragrafens 5 punkt föreslås det att begreppet återbäring utvidgas så att det inte endast är fråga om återbäring av skatt utan mer allmänt om ett belopp som en skattskyldig är berättigad att få tillbaka med ränta från Skatteförvaltningen. Dessutom ska det med återbäring avses skatt eller förskott på skatt som överförts från en främmande stat till Finland och som inte har använts till betalning av den skattskyldiges skatt.

Återbäringen kan grunda sig på den skattskyldiges skattedeklaration eller rättelsedeklaration över skatter som ska betalas på eget initiativ samt på en myndighets beskattningsbeslut eller ett beslut som fattats på basis av en begäran om omprövning. Det kan bli återbäring också i situationer där en skattskyldig betalar för mycket eller om någon har råkat betala av misstag eller utan anledning. Mervärdesskatt kan också berättiga till återbäring. Förutsättningen för annan återbäring än återbäring av mervärdesskatt är att den skattskyldige har betalat skatten som återbärs. Återbäringens belopp behöver inte nödvändigtvis vara det samma som det belopp som konkret ska betalas tillbaka till den skattskyldige. Återbäringen kan användas som betalning för övriga fordringar hos Skatteförvaltningen, den kan mätas ut som betalning för andra skulder som den skattskyldige har eller kvittas som betalning för en fordran hos någon annan myndighet.

3 §. *Behörig myndighet*. Paragrafen reglerar att Skatteförvaltningen är behörig myndighet i uppgifter enligt lagen om skatteuppbörd. Skatteförvaltningens uppgifter fastställs i 2 § i lagen om Skatteförvaltningen. Enligt den är det Skatteförvaltningens uppgift att verkställa beskattningen, utöva skattekontroll, uppbära, driva in och redovisa skatter och avgifter samt bevaka skattetagarnas rätt enligt vad som föreskrivs särskilt. När någon annan myndighet, såsom Tullen, med stöd av en hänvisningsbestämmelse i den egna lagstiftningen tillämpar lagen om skatteuppbörd är den myndigheten skatteuppbördsmyndighet.

4 §. *Skatter som ska tas ut gemensamt.* Paragrafen reglerar som i nuläget att statsskatt, kommunalskatt, kyrkoskatt, försäkrades sjukförsäkringspremier och rundradioskatt för personer tas ut gemensamt som en enda skatt för skatteåret. På motsvarande sätt tas inkomstskatt för samfund och rundradioskatt för samfund ut gemensamt som en enda skatt för skatteåret.

5 §. *Betalningsrörelse i fråga om skattemedel.* Paragrafen motsvarar bestämmelsen i den gällande lagen om skatteuppbörd. Bestämmelsen preciseras så att betalningarna ska erläggas till de konton Skatteförvaltningen har för ändamålet.

6 §. *Bokföring av skattemedel.* Paragrafen om bokföring av skattemedel motsvarar huvudsakligen den gällande föreskriften. Begreppet uppburits som använts i nuläget ersätts med begreppet influtit som bättre motsvarar begreppsapparaten inom bokföring.

Enligt paragrafens 1 mom. ska bokföringen av skattemedel innehålla uppgifter om de skatter som influtit och återburits samt om andra betalningar. Enligt momentet ska av bokföringen av skattemedel framgå de uppgifter som förutsätts i lagen om statsbudgeten (423/1988) och i förordningen om statsbudgeten liksom de uppgifter som krävs för redovisningarna till skattetagarna.

Enligt paragrafens 2 mom. ska Skatteförvaltningen liksom i nuläget ha möjlighet att meddela närmare föreskrifter om förfarandet för bokföring samt registrering och antecknande av skattemedel.

2 kap. **Specialbestämmelser om vissa skatter**

7 §. *Specialbestämmelsernas tillämpningsområde*. Enligt paragrafens 1 mom. tillämpas bestämmelserna i kapitlet endast på uttaget av de skatter som ska betalas på eget initiativ som anmäls och betalas på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Försummelseavgift enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande har hört till tillämpningsområdet för nuvarande skattekontolagen. Även i fortsättningen ska samma uppbördsförfarande tillämpas på den som på de skatter som avses i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. När det i lagen hänvisas till skatter som avses i denna paragraf innebär det alla skatter och avgifter som hör till tillämpningsområdet för 7 §.

I paragrafens 2 mom. regleras begränsningarna av kapitlets tillämpningsområde som gäller lagen om förskottsuppbörd, lagen om källskatt på ränteinkomst, lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst, mervärdesskattelagen och skatter och avgifter som grundar sig på lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget. Begränsningen motsvarar till sakinnehållet till största delen begränsningen av tillämpningsområdet för den nuvarande skattekontolagen. Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas förutom på de nuvarande skattekontoskatterna på apoteksskatten, på försummelseavgiften enligt 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, på alla återbäringar som avses i 12 kap. i mervärdesskattelagen och på mervärdesskatten vid gemenskapsinternt förvärv för köpare av nya fordon enligt 147 § 2 mom. i mervärdesskattelagen. Tillämpningsområdet innefattar således återbäring av mervärdesskatten för förvärv till utländska näringsidkare, diplomatiska beskickningar, Europeiska unionen och andra internationella organisationer. Specialbestämmelser gäller också för återbäringar enligt 133 a och 133 b § i mervärdesskattelagen.

Bestämmelserna gäller uppbördsförfarandet för skatterna i fråga till den del det avviker från det förfarande som är gemensamt för alla skatter.

Bestämmelserna i kapitlet tillämpas inte på andra skatter som ska betalas på eget initiativ såsom överlåtelseskatten.

8 §. *Användning av en betalning eller återbäring som betalning för skatt.* I paragrafens 1 mom. regleras att betalning eller återbäring av skatt som avses i 7 § även i fortsättningen kan användas som betalning för skatten i fråga. Med skatt avses även försummelseavgift. Betalningen används som betalning för skatter som inte har förfallit till betalning, dock tidigast på den förfallodag som avses i 32 och 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På förfallodagen används som betalning av skatten antingen den skattskyldiges egna betalning eller den återbäring med ränta som avses i 7 §. I lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ fastställs den allmänna förfallodagen samt närmare bestämmelser om när skatterna förfaller till betalning.

Paragrafens 2 mom. reglerar när återbäringar som uppkommit på olika grunder tidigast kan användas för betalning av skatt som avses i 7 §. Tidpunkten fastställs separat för mervärdesskatt som berättigar till återbäring och på tilläggsbeloppet som grundar sig på rättelsedeklaration, för återbäring som grundar sig på annan rättelsedeklaration, för återbäring som grundar sig på fastställande eller rättelse av beslut eller på begäran om omprövning, på befrielse från skatt eller på återbäring som grundar sig på att indrivning lämnas därhän och på återbäring som grundar sig på att ett fel korrigeras. Med befrielse från skatt avses till exempel beslut som fattas med stöd av 8 kap. i lagen. Med att lämna indrivningen av skatt därhän avses till exempel beslut med stöd av 72 § om att lämna indrivningen av förseningsavgift därhän samt beslut med stöd av 7 § i lagen om förseningsränta om att lämna indrivning av skattetillägg eller förseningsränta därhän. Momentet motsvarar till innehållet bestämmelsen i nuvarande skattekontolagen. Det är inte nödvändigt att föreskriva separat om användning av betalning på betalningsdagen, eftersom den kan användas tidigast den dag när skatten i enlighet med 20 § anses betald till Skatteförvaltningen.

I paragrafens 3 mom. regleras det att betalningar och återbäringar används från den äldsta skatten till den senaste skatten. Dessutom föreskrivs det om den inbördes ordningen för användning av betalningar och återbäringar när både den skattskyldiges egna inbetalningar och återbäringar samma dag blivit tillgängliga för betalning av skatten. Då används betalningarna först.

Enligt paragrafens 4 mom. kan Skatteförvaltningen meddela närmare bestämmelser om ordningen för användning av betalningar och återbäringar.

9 §. *Användnings- och betalningsordning.* Paragrafen reglerar ordningen för användning och betalning som ska tillämpas vid betalning och återbäring av de skatter som avses i 7 §. Det blir fråga om betalningsordning när en betalning eller återbäring inte räcker till för en enskild skatts hela belopp. Dessutom tillämpas bestämmelsen på situationer där en betalning eller återbäring ska hänföras till en skatt som förfaller samma dag enligt en viss användningsordning. I fråga om skatter som avses i lagens 7 § har en skattskyldig ingen rätt att välja i vilken ordning betalningar och återbäringar används för betalning av skatterna. Det motsvarar nuläget. Användningen av ospecificerad betalning, ordningen för användning av övriga återbäringar samt mellan övriga skatter och skatter som ska betalas på eget initiativ regleras separat.

Skatterna betalas enligt paragrafens 1 mom. enligt preskriptionsordning. Om två eller flera skatter ska preskriberas samma dag används betalningen eller återbäringen för dem för betalning av skatten i ordning enligt förfallodagarna från den äldsta till den senaste.

Om skatter som preskriberas samma dag har samma förfallodag bestäms användningsordningen på det sätt som föreskrivs i 2 mom. Ordningen för användningen mellan skatteslagen motsvarar ordningen i den nuvarande skattekontolagen. Enligt förslaget ska den inbördes ordningen mellan skatteslagen regleras så att administrativa sanktioner kommer i sista hand och att skatteförhöjning täcks sist i ordningen per skatteslag. Det motsvarar ordningen i lagen om den ordning i vilken borgenärer ska få betalning som tillämpas vid utsökning när en gäldenärs medel inte räcker till att betala alla fordringar. Då är användningsordningen den samma oberoende av om det gäller en skattskyldigs egna betalning eller medel som kommer via utsökning. Enligt momentets 4 punkt ska försummelseavgift med stöd av lagen om beskattningsförfarande vara den första försummelseavgiften i betalningsordningen, eftersom iakttagandet av anmälningsskyldigheterna som behandlas där har en vidare betydelse med tanke på beskattningsförfarandet.

Enligt paragrafens 3 mom. kan det dock avvikas från betalningsordningen i 1 och 2 mom. om den skattskyldige för fram en motiverad begäran i ärendet. Den skattskyldige bör ha möjlighet

att rikta en betalning av skatt enligt egen önskan till exempel på grund av föreskrifter som gäller skatteförseelse, för att skatteskulder som gäller endast vissa skatteslag kan offentliggöras enligt 44 § 8 punkten, eller om den skattskyldige för fram något annat skäl som kan jämställas med dem.

Paragrafens 4 mom. reglerar på motsvarande sätt som i den nuvarande skattekontolagen att en betalning i första hand ska gälla dröjsmålsräntor och först därefter andra poster enligt det som föreskrivs i 2 mom.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs det hur verkställighetsförbud inverkar på betalningsordningen. I princip används inte betalningar eller återbäringar för betalning av en skatt när verkställigheten har avbrutits eller förbjudits enligt 12 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter eller med stöd av 10 kap. 20 § i utsökningsbalken. Om förordnandet om avbrott däremot meddelats partiellt i enlighet med 10 kap. 22 § i utsökningsbalken så att det till exempel tillåter utmätning av egendom men försäljning eller redovisning av medlen förbjuds finns det inget hinder för användningen. En skattskyldigs egna betalning eller återbäring kan däremot användas för betalning av en skatt som belagts med verkställighetsförbud om den skattskyldige uttryckligen vill betala en skatt som ett förordnande om avbrott i verkställigheten gäller.

Enligt paragrafens 6 mom. kan Skatteförvaltningen på samma sätt som i nuläget utfärda närmare bestämmelser om ordningen för användning och betalning.

10 §. *Kvarhållande av återbäring.* I paragrafens 1 mom. regleras på samma sätt som i den nuvarande skattekontolagen den skattskyldiges möjlighet att begära att en återbäring hålls kvar på skattekontot för betalning av förpliktelser som förfaller till betalning senare. Med återbäring avses endast återbäring av de skatter som anges i 7 §. Föreskriften ger på samma sätt som i nuläget den skattskyldige möjligheten att minska på penningrörelsen till och från Skatteförvaltningen. Den skattskyldige ska på samma sätt som i nuläget ha möjlighet att ändra sin begäran. Återbäringen ska dock inte hållas kvar till den del den kan användas för betalning av återbäring av skatter, arvsskatt eller gåvoskatt enligt 7 § eller av återbäring av källskatt som betalats på dividend, ränta eller royalty enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst.

Enligt paragrafens 2 mom. kan Skatteförvaltningen på samma sätt som i nuläget utfärda närmare föreskrifter om tidsbegränsningar i anslutning till det, och begränsningar av belopp i euro i anslutning till återbäringar och förfarandet i övrigt när det gäller kvarhållande av återbäring.

11 §. *Användning av en betalning eller återbäring till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar.* Paragrafen får enligt förslaget föreskrifter om hur betalningar och återbäring i samband med de skatter som avses i 7 § kan användas för betalning av andra fordringar till Skatteförvaltningen. Utöver det som föreskrivs i paragrafen tillämpas de bestämmelser i 6 kap. som är gemensamma för alla skatter som hör till lagens tillämpningsområde på användningen av betalning eller återbäring. Det är bland annat frågan om att använda återbäring för betalning av ansvarsskuld, hinder för att använda återbäring samt ordningen för hur återbäringarna ska användas.

Paragrafens 1 mom. reglerar att om inga skatter som avses i 7 § är obetalda kan en överbliven betalning eller återbäring användas för betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att en betalning eller återbäring i en situation som avses i 1 mom. först används för betalning av arvsskatt, gåvoskatt och återbetalning av källskatt på dividend, ränta och royalty som har återburits till ett för stor belopp och som ska betalas till

inkomsttagare enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst i preskriptionsordning från den äldsta till den senaste. Det föreskrivs dessutom att för betalning av skatter som preskriberas samma dag används återbäringen i ordningsföljden för förfallodagarna från den äldsta till den senaste. Därefter används betalningen eller återbäringen som betalning för Skatteförvaltningens andra fordringar än de som nämnts ovan i momentet så som det föreskrivs i 40 §.

Enligt paragrafens 3 mom. används en skattskyldigs betalning avsedd för en skatt som avses i 7 § dock inte genast som betalning för en annan skatt, utan tidigast i slutet av den kalendermånad då betalningen skett. Det är nödvändigt att begränsa användningen av betalningen för att nya betalningsförpliktelser som uppkommer efter betalningsdagen men före kalendermånadens slut som gäller skatter som avses i 7 § ska kunna fullgöras före andra skatter. Å andra sidan ska en skattskyldigs betalning inte hållas kvar i väntan på kommande betalningsförpliktelser under längre tid än till kalendermånadens slut. På så sätt minimeras de situationer där en skattskyldig har en oanvänd betalning hos Skatteförvaltningen på vilken det räknas krediteringsränta och en obetald skatt att betala dröjsmålsränta på. Ifall den skattskyldige begär att en betalning återbärs före kalendermånadens slut används betalningen dock genast för andra obetalda fordringar i enlighet med 6 kap. och därefter återbärs den resterande andelen enligt vad som föreskrivs i 5 kap. Innan betalningen används för andra fordringar ska det emellertid utredas om den skattskyldige på vederbörligt sätt har fullgjort sin anmälningsskyldighet i fråga om skatter som avses i detta kapitel.

Paragrafens 4 mom. reglerar att Skatteförvaltningen, oberoende av en begäran enligt 10 §, kan använda återbäringen för betalning av en annan fordran som Skatteförvaltningen har än skatter som avses i 7 §, arvsskatt, gåvoskatt eller återbetalning av källskatt på ränta, dividend och royalty som har återburits till ett för stort belopp och som ska betalas till inkomsttagare tidigast i slutet av kalendermånaden.

12 §. *Krediteringsränta*. I paragrafen regleras den krediteringsränta som ska räknas ut för betalningar och återbäringar på skatter som avses i 7 § med undantag för mervärdesskatt som berättigar till återbäring. Paragrafen motsvarar huvudsakligen bestämmelserna i skattekontolagen. Föreskrifter om räntor på mervärdesskatt som berättigar till återbäring finns separat i 13 §.

Paragrafens 1 mom. föreskriver för vilken tidsperiod räntan räknas ut på den skattskyldiges betalning. Om en betalning redan på betalningsdagen används för en skatt som har förfallit blir det ingen ränta alls. Om betalningen inte används genast ackumuleras ränta från och med dagen efter betalningsdagen. Om betalningen används senare som betalning för en skatt räknas räntan till betalningsdagen eller till förfallodagen för en skatt som förfaller senare, den dagen medräknad. Om betalningen återbärs eller används som betalning för en fordran hos en annan myndighet räknas räntan till den dag när beloppet debiteras Skatteförvaltningens konto.

Dagen när krediteringsräntan ska börja räknas för en återbäring som uppkommer på grund av beslut om fastställande av skatt eller beslut, beslut om rättelsedeklaration eller med anledning av ändringssökande anges i 2 mom. Räntan räknas i regel från den dag som följer efter skattens ursprungliga förfallodag. Föreskrifter om förfallodagen ges i 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Begreppet skatt omfattar enligt denna definition även förseningsavgift, skatteförhöjning och försummelseavgift som fastställs av Skatteförvaltningen. Förfallodagen för dem anges i 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Om en skatt som ska återbäras betalas först efter förfallodagen räknas krediteringsräntan för återbäringen dock först från dagen som följer efter att skatten betalades. Om mervärdesskatt som berättigar till återbäring i stället

skulle ha använts för betalning av skatten räknas krediteringsränta tidigast från dagen efter förfallodagen för skatteperioden för den mervärdesskatt som berättigar till återbäring.

Paragrafens 3 mom. reglerar krediteringsränta som ska räknas på en återbäring som uppkommer med anledning av ett beslut om befrielse från skatt eller om att lämna indrivning av skatt därhän. I de situationerna räknas krediteringsräntan från beslutsdagen till den dag som avses i 1 mom.

För att överlappande lagstiftning ska undvikas hänvisar 4 mom. avseende krediteringsräntans räntesats till 32 § som gäller återbäringsräntans räntesats.

Enligt paragrafens 5 mom. svarar staten för betalningen av krediteringsräntan. Den ränta som återkrävts av den skattskyldige intäktsförs också till staten. Momentet får även en föreskrift om att krediteringsräntan inte är skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen. Bestämmelserna motsvarar det som föreskrivs om saken i skattekontolagen.

13 §. *Ränta på mervärdesskatt som berättigar till återbäring.* Bestämmelserna om räntor som ska räknas på mervärdesskatt som berättigar till återbäring samlas för tydlighetens skull i en separat paragraf. Paragrafen motsvarar till sakinnehållet de nuvarande bestämmelserna i skattekontolagen.

Den skattskyldige anses ha rätt till återbäring av mervärdesskatten på skatteperiodens förfallodag. Därför räknas krediteringsräntan enligt 1 mom. från dagen efter förfallodagen för skattens skatteperiod oberoende av när skattedeklarationen för mervärdesskatten som berättigar till återbäring har lämnats. Räntan räknas tills mervärdesskatten som berättigar till återbäring, på samma sätt som den skattskyldiges inbetalning eller en annan återbäring, blir använd som betalning av en skatt eller återbärs till den skattskyldige. För dagen när ränteberäkningen ska avslutas hänvisas det till 12 § 1 mom. där tidpunkter regleras.

I paragrafens 2 mom. anges det hur krediteringsräntan beräknas i situationer där mervärdesskatt som berättigar till återbäring ändras och återbäringen blir större. Krediteringsräntan på tilläggsbeloppet räknas ut enligt vad som anges i 1 mom.

Enligt paragrafens 3 mom. ska dröjsmålsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta betalas på ett belopp som har deklarerats för stort när beloppet av en återbäring som berättigar till mervärdesskatt minskar till följd av en rättelse. Om det beloppet som har deklarerats för stort har använts som betalning eller betalats som återbäring till den skattskyldige före förfallodagen ska dröjsmålsräntan, i stället för från förfallodagen, betalas från och med dagen efter den dag då det för stora beloppet har använts eller då Skatteförvaltningens konto har debiterats. Skyldigheten att betala dröjsmålsränta upphör när skatten är betald eller när den preskriberas. För tydlighetens skull reglerar momentet att den krediteringsränta som räknats på det belopp som har deklarerats för stort avförs.

14 §. *Uppgifter som ska ges den skattskyldige.* Paragrafen anger vilka uppgifter en skattskyldig har rätt att få om transaktioner och beslut som gäller de skatter som avses i 7 §. Dessutom ska det finnas möjligheter att anteckna andra uppgifter i sammandraget. Bestämmelsen begränsar inte den skattskyldiges allmänna rätt till uppgifter om skatter som avses i 7 § med stöd av föreskrifter som gäller parters rätt att få uppgifter.

I paragrafens 1 mom. fastställs de uppgifter som regelbundet ska ges den skattskyldige. Den skattskyldige ska få information om vilka skatter betalningarna och återbäringarna har använts för. Det föreskrivs separat om meddelande om hur återbäring används i 42 §. Den skattskyldige ska även få uppgift om skatter som är obetalda och en betalningsuppmaning enligt 45 §

som sänds i samband med sammandraget. Den skattskyldige får dessutom information om följande: beslut som delges genom ett sammandrag med stöd av denna lag, beslut om förseningsavgift med stöd av 35 § i lagen om på beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, beslut om avlyftande av beskattning enligt uppskattning enligt samma lag samt beslut om att lämna utsökning av dröjsmålsränta därhän med stöd av 7 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta. Ett beslut ska innefatta motiveringar med vilket avses en kort förklaring av vad det är för beslut, när det har fattats och vad det grundar sig på. Den skattskyldige får information om till exempel korrigering av fel och förseningsavgift på samma sätt som i nuläget på ett sammandrag, och beslut om dem sänds inte separat.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att ett sammandrag ska sammanställas av uppgifterna som avses i 1 mom. Det sammanställs senast den femte dagen efter en kalendermånads slut. Sammandraget ska till innehållet i stort sett motsvara det nuvarande skattekontoutdraget. Det sammanställs för en period på en kalendermånad, det vill säga det innehåller i regel uppgifterna från den första till den sista dagen i en månad. Det kan också innehålla händelser för följande månad. Om en betalning till exempel betalas den sista dagen i månaden på förfallodagen ska det väntas några dagar med att sammanställa sammandraget för att fordringar som har betalats i tid inte ska framgå som obetalda på sammandraget. Det kan då innehålla även andra händelser för de första dagarna i följande månad.

Enligt 3 mom. ska också andra uppgifter än de som nämns i 1 mom. kunna anges i sammandraget. En sådan uppgift är bland annat uppgiften om ansvariga som avses i 57 §.

Paragrafens 4 mom. föreskriver om möjligheten att av särskilda skäl sammanställa sammandraget mer sällan än en gång per månad. Det kan göras så om det inte ska bli några händelser alls på sammandraget, eller om transaktionerna eller summorna är marginella och inte har någon betydelse för den skattskyldige. Transaktionerna ska emellertid alltid finnas i den elektroniska tjänsten för ärendehantering.

15 §. *Delgivning av sammandrag.* Paragrafen föreskriver om delgivning av ett sammandrag över skatterna som avses i 7 §.

Sammandraget delges på elektronisk väg. Det ska finnas i den elektroniska tjänsten för ärendehantering senast den femte dagen efter slutet av en kalendermånad. Den skattskyldige anses ha fått del av sammandraget den sjunde dagen efter slutet av den kalendermånad som sammandraget gäller. Uppgifterna kan dessutom på begäran fås per post. Att sammandraget sänds per post inverkar inte på tidpunkten för när den skattskyldige har fått del av det. Den skattskyldige anses även i denna situation ha fått del av innehållet i sammandraget den sjunde dagen efter kalendermånadens slut.

I paragrafens 2 mom. regleras förfarandet i situationer där uppgifter på grund av teknisk störning inte kan sändas via den elektroniska tjänsten för ärendehantering. Sammandraget sänds då som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen, och den skattskyldige anses ha fått del av uppgifterna den sjunde dagen efter att brevet sändes.

Paragrafens 3 mom. ger Skatteförvaltningen behörighet att utfärda närmare bestämmelser om delgivningen av sammandraget till de skattskyldiga och om de uppgifter som ska antecknas där.

16 §. *Korrigerin av fel.* Paragrafen reglerar hur fel i uppbördsförfarandet ska rättas. Bestämmelsen motsvarar huvudsakligen den gällande skattekontolagen.

Enligt paragrafens 1 mom. rättar Skatteförvaltningen, om saken inte har avgjorts genom ett beslut på besvär, på eget initiativ eller på begäran av den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten ett fel i uppbördsförfarandet omedelbart efter att felet upptäckts, om inte något annat följer av 34 § som gäller återkrav av felaktig återbäring. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt kan till åtskillnad från nuläget inte längre begära rättelse av ett fel i uppbördsförfarandet. Den nuvarande rätten att begära korrigering är onödig eftersom korrigering av fel inte är en juridisk fråga utan saken är av teknisk karaktär.

Enligt paragrafens 2 mom. ska den skattskyldige på samma sätt som i skattekontolagen ges möjlighet att bli hörd endast om det av särskilda skäl behövs innan ett fel rättas.

Enligt paragrafens 3 mom. ska information om rättelsen finnas i den elektroniska tjänsten för ärendehantering och delges den skattskyldige i sammandrag. En part som har rätt att framföra begäran om rättelse eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får på begäran ett separat beslut. Ändring i ett beslut om rättelse söks i enlighet med 12 kap. i denna lag.

Enligt paragrafens 4 mom. behöver ett fel inte rättas om det är litet och om det inte är till skada för den skattskyldige. Ett fel behöver inte heller rättas om det belopp som den skattskyldige grundlöst fått till godo är litet och ett opartiskt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte kräver att rättelse görs.

17 §. *Tidsfrist för korrigering av fel*. Enligt paragrafens 1 mom. kan ett fel rättas inom tre år från utgången av det kalenderår då ett sammandrag har sammanställts som innehållit eller borde ha innehållit den åtgärd eller uppgift som rättelsen gäller. Tidsfristen motsvarar i princip de allmänna tidsfrister som föreslagits för rättelse av fel i beskattningen. Tidsfristen för rättelse av fel till den skattskyldiges fördel förkortas från fem år enligt skattekontolagen till tre år. Tidsfristen för rättelse av fel till nackdel för någon förlängs från två år till tre år. I fortsättningen har det alltså ingen betydelse om ett fel rättas till den skattskyldiges fördel eller nackdel när tidsfristen räknas ut.

Uträkningen av tidsfrister motsvarar dock inte helt tidsfristerna för rättelse av fel i beskattningen eftersom uppgifterna som gäller kalenderårets sista månader antecknas i sammandraget först under följande kalenderår. Till exempel skatterna för december antecknas först i januari–februari. Även ett beslut om att påföra skatt som fattats i december antecknas först följande år i sammandraget. Tidsfristen för rättelse av fel i skatteuppbörden är således i vissa situationer längre än till exempel tidsfristen för fastställandet av skatt.

Paragrafens 2 mom. reglerar på motsvarande sätt som i skattekontolagen att rättelse kan göras även efter den tidsfrist som avses i 1 mom., om begäran om rättelse har inkommit till Skatteförvaltningen inom den föreskrivna tiden.

3 kap. Betalning av skatt

18 §. *Betalningsställen*. Bestämmelsen om betalningsställen motsvarar 7 § i den gällande lagen om skatteuppbörd. På samma sätt som i nuläget är det penninginrättningarna som är betalningsställen och betalaren svarar för kostnaderna för betalningen. Finansministeriet har fortfarande bemyndigande att utfärda bestämmelser om de betalningsställen som tar emot inbetalningar utan att ta ut någon avgift för utgifterna för betalningen.

Enligt 2 mom. ska de uppgifter som behövs för att kunna särskilja en betalning uppges i samband med den betalningen. Skatteförvaltningen ska ha befogenhet att bestämma närmare vilka uppgifter som ska anges i samband med en betalning.

På samma sätt som i nuläget reglerar paragrafens 3 mom. att när skatter betalas till en utsökningsmyndighet gäller bestämmelserna för förfarandet i fråga.

19 §. *Tidpunkten för betalning av skatt.* Det föreslås att bestämmelserna om tidpunkt för betalning av de olika skatteslagen samlas i paragrafen.

Paragrafens 1 mom. reglerar förfallodagen för debiterade skatter. Med debiterad skatt avses en skatt för vilken skattemyndigheten bestämt betalningsdag, det vill säga förfallodag, och belopp.

Enligt paragrafens 2 mom. ges föreskrifter om tidpunkten för betalning av skatter som ska betalas på eget initiativ i den nya lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Enligt 32 § i den lagen ska en skattskyldig betala skatten för en skatteperiod senast den allmänna förfallodagen i månaden som följer efter skatteperioden. Enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ är den allmänna förfallodagen den 12 dagen i kalendermånaden, eller om det inte är en bankdag den första därpå följande bankdagen i månaden.

Enligt paragrafens 3 mom. ska andra skatter än skatter som ska betalas på eget initiativ som avses i 7 § betalas på den betalningsdag som fastställs i lag eller förordning. Bestämmelsen tillämpas bland annat på överlåtelseskatt.

20 §. *Tidpunkten när betalning anses ha skett*. Enligt paragrafens 1 mom. regleras tidpunkten för betalning även i fortsättningen med avvikelse från den allmänna regeln i 81 och 82 § i betaltjänstlagen (290/2010) så att en skatt anses betalad redan i det ögonblick den har debiterats betalarens konto eller betalts kontant. Skatten anses således vara betald i rätt tid om den skattskyldige har betalat på förfallodagen. Saken påverkas inte av att medlen finns på Skatteförvaltningens konto efter förfallodagen. Bestämmelsen motsvarar den gällande lagen.

I skattelagstiftningen kan det inte, till åtskillnad från betaltjänstlagen, åläggas penninginrättningar att lämna Skatteförvaltningen uppgift om tidpunkten när en kund betalat. Därför föreslås det att 2 mom. reglerar om avvikande tidpunkt för betalning i de fall där det inte fås behövlig uppgift för hur betalningen bör användas. Med avvikelse från föreskriften i betaltjänstlagen anses en betalning betald först när den har registrerats på Skatteförvaltningens konto. Bestämmelsen motsvarar den gällande lagen.

21 §. *Betalning efter betalnings- eller förfallodagen.* Det föreslås att lagen om skattetillägg och förseningsränta får bestämmelser om dröjsmålspåföljder för alla skatteslag. Dröjsmålsränta som ska räknas på de skatter som avses i 7 § regleras i den lagen.

Paragrafen ska inte i likhet med den gällande lagen ha en preciserande bestämmelse om dröjsmålspåföljd enligt vilken dröjsmålspåföljderna för debiterad skatt, om de inte har betalts i samband med betalningen av skatten, tas ut särskilt. Den bestämmelsen kan anses onödig eftersom föreskrifterna om dröjsmålspåföljder redan i sig själva kan anses medföra skyldighet att betala dem särskilt, om de inte har betalts i samband med betalningen av skatten.

22 §. *Överföringstidpunkt*. Paragrafen motsvarar bestämmelsen i den gällande lagen om skatteuppbörd. Enligt paragrafens 1 mom. ska statens betalningsrörelsebanker överföra de skattemedel som mottagits under dagen till Skatteförvaltningens konto i enlighet med vad som överenskommits i avtalet om skötsel av statens betalningsrörelse.

I paragrafens 2 mom. regleras även i fortsättningen, i avvikelse från betalningstjänstlagen, att andra än statens betalningsrörelsebanker dagligen ska överföra under dagen mottagna skatte-

medel till Skatteförvaltningens konto senast bankdagen efter betalningsdagen. Om betalningsdagen inte är bankdag ska medlen överföras senast den andra bankdagen efter betalningsdagen. Kravet är strängare än det som föreskrivs i betaltjänstlagen.

Paragrafens 3 mom. ger finansministeriet bemyndigande att utfärda förordning om när övriga betalningsställen som tar emot skattemedel ska överföra dem till Skatteförvaltningens konto.

23 §. *Närmare bestämmelser och föreskrifter om betalning av skatt.* Enligt paragrafens 1 mom. bestäms uppbördstiderna och betalningstiderna eller förfallodagarna för skatt samt antalet uppbördsrater och grunderna för indelningen i rater fortfarande genom förordning av finansministeriet, om inte något annat föreskrivs i eller med stöd av någon annan lag. Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska ha bestämmelser om förfallodagarna för de skatterna.

I paragrafens 2 mom. ges Skatteförvaltningen behörighet att utfärda närmare föreskrifter om övrigt förfarande som gäller betalning.

4 kap. **Användning av betalningar eller andra prestationer till betalning av skatt**

24 §. *Betalningsordning för skatt*. Paragrafens 1 mom. reglerar på vilket sätt betalningar och återbäringar används i en enskild skatterat när en betalning inte räcker till för att täcka skatten i sin helhet. Enligt paragrafens 1 mom. används betalningarna från de skattskyldiga och ansvariga, antingen frivilliga inbetalningar eller rater som Skatteförvaltningen uppbär, samt återbäringarna på samma sätt som i nuläget så att dröjsmålspåföljder och skatteförhöjningar betalas först och därefter skattekapitalet. Sist används betalningen och återbäringen för betalning av ränta på kvarskatt eller samfundsränta. Om skatten uppbärs i flera rater än en, används medlen i första hand till den första förfallna rat som är obetald, om det inte är uppenbart att den skattskyldige eller den som ansvarar för skatten har avsett att betalningen ska gälla en annan rat.

Bestämmelser om dröjsmålspåföljder ska för alla skatteslag ingå i lagen om skattetillägg och förseningsränta. Olika slag av räntor och övriga administrativa påföljder för försummad skattskyldighet specificeras inte separat i paragrafen. Den inbördes ordningen för hur olika dröjsmålspåföljder används fastställs såsom i nuläget genom föreskrift av Skatteförvaltningen.

Enligt paragrafens 2 mom. regleras betalningsordningen för de skatter som avses i 7 § enligt 9 § 2 och 4 mom. Betalningsordningen för de skatternas del skiljer sig från betalningsordningen för övriga skatter på samma sätt som på skattekontot i nuläget, nämligen att skatten betalas före den skatteförhöjning som påförs för den. Ordningen är därmed den samma som när betalning av skatter redovisas vid utsökning. Andra skatter som ska betalas på eget initiativ än de som avses i 7 § används i samma ordning som i nuläget: för deras vidkommande täcks kapitalet först och därefter skattetillägg. Bestämmelsen gäller i praktiken överlåtelseskatt. Skatteförhöjning som hänför sig till arvsskatt, gåvoskatt samt återbäring av källskatt som tagits ut på ränta, dividend och royalty som ska betalas till inkomsttagare betalas efter skattekapitalet.

Paragrafens 3 mom. motsvarar bestämmelsen i den gällande lagen om skatteuppbörd. Bestämmelserna preciseras så att begreppet indrivning av skatteskuld används i stället för begreppet indrivning av skatt, eftersom indrivningsåtgärderna uttryckligen riktas mot obetald skatt, det vill säga skatteskuld. På så sätt beaktar paragrafen utöver undantagen i skattelagstiftningen till exempel undantagen i ordningen för användning i till exempel utsökningsbalken och i lagstiftningen om insolvensförfarande. Bestämmelsen preciserar att när betalningar för skatt ackumuleras till exempel genom utmätning eller redovisning vid konkurs tillämpas på alla skatteslag en ordning där skatteförhöjningen kommer i sista hand i relation till kapitalet. Dessutom ska det på motsvarande sätt som i nuläget föreskrivas att inbetalningar till

Skatteförvaltningen avseende en fordran som drivs in genom utsökning ändå kan användas som betalning för Skatteförvaltningens fordringar så som det föreskrivs i 1 och 2 mom.

25 §. *Ospecificerade eller oidentifierade betalningar.* Bestämmelsen i paragrafens 1 mom. om i vilken ordning ospecificerade betalningar ska användas motsvarar föreskriften i den gällande lagen om skatteuppbörd.

I paragrafens 2 mom. regleras det hur oidentifierade betalningar ska behandlas. Paragrafen motsvarar den nuvarande bestämmelsen i skattekontolagen. Betalningar som på grund av bristfälliga uppgifter inte har kunnat identifieras intäktsförs till staten. Om tillräckliga identifieringsuppgifter kommer in senare räknas beloppet betalaren till godo den dag när uppgifterna erhålls.

Också andra okända betalningar än skatter på skattekonton behandlas i praktiken numera på motsvarande sätt trots att det inte har funnits någon uttrycklig föreskrift om saken. Den föreslagna bestämmelsen ändrar alltså inte på nuvarande praxis.

26 §. *Användning av skatt som överförts till Finland från utlandet.* Paragrafen reglerar hur skatt eller förskott på skatt som överförts från en främmande stat till Finland ska användas till betalning av kvarskatt eller något annat belopp som återstår att betala. Paragrafen motsvarar den nuvarande bestämmelsen i lagen om skatteuppbörd.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att skattemedel som överförts från utlandet i första hand används till betalning av kvarskatt innan de får användas för betalning av övriga äldre skatter.

Paragrafens 3 mom. reglerar på samma sätt som i nuläget tidpunkten för när överförda skattemedel ska användas.

27 §. *Närmare föreskrifter om användning av betalningar eller andra prestationer.* Paragrafen ger på motsvarande sätt som i nuläget Skatteförvaltningen behörighet att meddela närmare föreskrifter om hur en betalning eller ett annat belopp som räknas som betalning av skatt ska användas till betalning av den skattskyldiges skatt.

5 kap. Återbäring av skatt

28 §. *Betalning av återbäring.* Paragrafens 1 mom. föreskriver att återbäringen betalas till kunden utan ogrundat dröjsmål efter det att rätten till återbäring har klarlagts och när den inte ska användas för betalning av skatt eller någon annan fordran i den ordning som föreskrivs i 2 och 6 kap. Föreskriften motsvarar föreskriften i den nuvarande skattekontolagen och lagen om skatteuppbörd. Med belopp som ska återbäras avses det belopp som ska återbäras till den skattskyldige efter att återbäringen har använts till betalning av eventuella andra obetalda fordran som Skatteförvaltningen uppbär av den skattskyldige eller andra obetalda fordringar hos en annan myndighet, till exempel Tullen. Det belopp som mäts ut av utsökningsmyndigheten betalas med stöd av utsökningsbalken till utsökningsmyndigheten i stället för till den skattskyldige.

I paragrafens 2 mom. regleras det att återbäringen betalas i euro i regel på det inhemska eller utländska bankkonto den skattskyldige meddelar. En skattskyldig som har meddelat ett utländskt bankkonto svarar för de kostnader som den utländska banken eventuellt tar ut för betalningen av återbäringen.

Enligt paragrafens 3 mom. kan återbäringen i vissa exceptionella situationer betalas på annat sätt än via ett bankkonto. Betalning på annat sätt än via bankkonto kan ske endast av särskilda

skäl som fastställs mer ingående i den föreskrift om praxis vid återbäring som Skatteförvaltningen utfärdar med stöd av 36 §. Ett annat betalningssätt än betalning till bankkonto kan till exempel användas om en person som får återbetalningen inte har ett bankkonto.

29 §. *Försummelse av deklarationsskyldighet som hinder för återbäring.* Paragrafen avses på samma sätt som den nuvarande lagen om skatteuppbörd och skattekontolagen ange när försummelser av deklarationsskyldigheten utgör hinder för betalning av återbäring.

En skattskyldig får inte en återbäring som eventuellt behövs för att täcka skatter som den skattskyldige inte har deklarerat på rätt sätt eller om de uppgifter som angetts i övrigt kan anses vara väsentligt bristfälliga. Försummelserna uppskattas heltäckande med beaktande av alla skatter som ska betalas till Skatteförvaltningen.

Skatteförvaltningen kan dock betala återbäringen eller en del av den innan skattens belopp är klarlagt om bristen är marginell och det är sannolikt att återbäringen inte behövs eller att endast en del av den behövs för betalning av skatten som utreds.

30 §. *Begränsningar som gäller betalning av återbäring.* I paragrafens 1 mom. fastställs de minsta beloppen som återbärs. Föreskriften gäller uttryckligen återbäring till den skattskyldige efter att den har använts för att täcka eventuella andra fordringar hos Skatteförvaltningen eller någon annan myndighet så som det föreskrivs i 6 §.

För de skatter som avses i 7 § betalas inte en sammanlagd summa av återbäringar som är mindre än 20 euro till en skattskyldig. För övriga skatteslag är fem euro det minsta beloppet som återbärs. Gränserna i euro motsvarar nuvarande gränserna i skattekontolagen och lagen om skatteuppbörd.

Enligt paragrafens 2 mom. betalas inte de återbäringar ut som avses i 7 § och som på den skattskyldiges begäran hålls kvar för senare betalningsförpliktelser.

Enligt paragrafens 3 mom. återbärs inte heller ett belopp som med stöd av ett internationellt avtal om överföring av skatter ska överföras till en främmande stat.

31 §. *Återbäring av en obefogad betalning.* Enligt paragrafens 1 mom. återbär Skatteförvaltningen på den skattskyldiges begäran ett belopp som har betalts av misstag eller som är ogrundat. En betalning kan anses obefogad till exempel när den skattskyldige inte har obetalda skatter. På samma sätt kan en betalning anses ha skett av misstag om den som begär återbäring visar en redogörelse för att skatten av misstag har betalts två gånger. Bestämmelsen motsvarar huvudsakligen 25 § 2 mom. i skattekontolagen samt tillämpningspraxis enligt 48 § i lagen om skatteuppbörd. Till skillnad från bestämmelsen i den gällande skattekontolagen specificeras det inte separat vem den ogrundade betalningen kan återbäras till. Om begäran om återbäring inte godkänns meddelar Skatteförvaltningen ett skriftligt beslut med anvisning om ändringssökande i ärendet. Skatteförvaltningen kan återbära en ogrundad betalning även utan begäran efter att den skattskyldige vid behov har hörts.

Enligt paragrafens 2 mom. tillämpas begränsningarna i 30 § 1 mom. i lagen som gäller återbäringens belopp på en obefogad återbäring.

32 §. *Räntesats vid betalning av återbäring.* Paragrafen reglerar betalning av ränta på återbäring. Paragrafens 1 mom. motsvarar den nuvarande bestämmelsen i lagen om skatteuppbörd. Bestämmelsen får en hänvisning till krediteringsräntan för skatter som ska betalas på eget initiativ. Räntan är av samma storlek som återbäringsräntan som betalas för de andra skatteslagen.

Enligt paragrafens 2 mom. räknas räntan i enlighet med denna paragraf även när skatten som ska återbäras har drivits in genom utsökning enligt lagen om verkställighet av skatter och avgifter. I 2 kap. 16 § i utsökningsbalken föreskrivs att om domen som utgör utsökningsgrund upphävs eller ändras återbetalas medlen som har drivits in eller lyfts. Enligt paragrafen ska ränta enligt 3 § 2 mom. i räntelagen (633/1982) då betalas på det lyfta penningbeloppet. Föreskriften i det föreslagna 2 mom. motsvarar nuvarande tillämpningspraxis vid betalning av ränta och skapar klarhet i rättsläget. Bestämmelsen är motiverad för att det tydligare ska framgå att räntan som betalas på återbäringen inte är beroende av om gäldenären har betalt räntan frivilligt eller om den drivits in genom utsökning.

33 §. *Överföring av återbäring.* Paragrafen reglerar att en skattskyldig inte kan överföra sin rätt till återbäring av en annan person på ett sätt som binder Skatteförvaltningen. Paragrafen motsvarar bestämmelsen i den gällande lagen om skatteuppbörd.

34 §. *Återkrav av felaktig återbäring.* Paragrafen föreskriver på motsvarande sätt som i den nuvarande skattekontolagen om återkrav av felaktig återbäring. Förfarandet med återkrav av felaktig kreditering i den nuvarande skattekontolagen utvidgas till att gälla återkrav av återbäringar som betalts utan grund för alla skatteslag.

Paragrafen tillämpas när återbäring har betalts utan grund till en skattskyldig eller någon annan aktör.

Enligt paragrafens 1 mom. ska Skatteförvaltningen ha möjlighet att oberoende av skatteslag besluta om återkrav om återbäring har betalts utan grund. En återbäring kan ha betalts till fel mottagare på grund av felaktiga betalningskontaktuppgifter till exempel om uppgifterna inte har sparats på rätt sätt i Skatteförvaltningens system. En främmande person kan också ha fått en återbäring genom bedrägeri genom att meddela sitt eget kontonummer för en återbäring eller genom att få tag på ankomstavin för en betalning som är avsedd för någon annan. För att säkra att en ogrundad återbäring inte blir en förlust för Skatteförvaltningen ska förfarandet göras enklare än i nuläget. Skatteförvaltningen ska kunna bestämma att den som får en ogrundad återbäring ska betala tillbaka den.

I paragrafens 1 mom. regleras också tidsfristen för återkrav av en felaktig återbäring. Tidsfristen ska vara den samma som vid omprövning. Tidsfristen förlängs från nuvarande två år i skattekontolagen till tre år. Parten ska höras innan beslutet fattas om det inte är uppenbart onödigt.

Paragrafens 2 mom. reglerar under vilka förutsättningar en återbäring inte behöver återkrävas. Ett litet belopp behöver inte krävas tillbaka om inte ett opartiskt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak förutsätter återkrav. Återbäringen behöver inte heller krävas tillbaka om det är uppenbart oskäligt. Bestämmelsen motsvarar huvudsakligen den gällande föreskriften i skattekontolagen. Prövningsrätten behöver i praktiken sällan användas. Det primära kriteriet kan vara att beloppet är obetydligt, men det kan även beaktas till exempel den administrativa börda återkravet orsakar eller kostnaderna för ett återkrav i förhållande till beloppet.

Enligt paragrafens 3 mom. regleras tidsfristen för när återkravet på en återbäring förfaller genom förordning av finansministeriet.

I paragrafens 4 mom. regleras på samma sätt som i den nuvarande skattekontolagen att en återbäring som återkrävs ska betalas oberoende av om ändring söks i beslutet. En återbäring som krävs tillbaka kan jämställas med en skatt som påförts för betalning och efter förfallodagen kan den drivas in genom samma indrivningsåtgärder som en obetald skatt.

35 §. *Begäran på en myndighets initiativ om förordnande som gäller verkställighet.* Paragrafen får en bestämmelse om ett nytt förfaringssätt där Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska ha möjlighet att som representant för skattetagarna begära ett beslut om verkställighet, det vill säga förbud eller avbrott.

Avsikten är att förfaringssättet ska tillämpas endast i de mycket exceptionella situationer som är av synnerligen stor ekonomisk betydelse för skattetagarna och där Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden eller en förvaltningsdomstol har fattat ett beslut som är ofördelaktigt för skattetagarna. I praktiken kan det till exempel vara fråga om en situation där Skatteförvaltningen samtidigt har flera krav av samma slag under arbete som gäller sänkning av mervärdesskatt eller återbäring som, om de alla godkänns, har fiskal betydelse ur statsfinansernas perspektiv.

I sådana situationer har nu för tiden förfarits så att endast de första ärendena som inletts har avgjorts och de har som ändringssökande av skattetagarna hänskjutits till besvärsmyndigheterna för behandling. Då har de övriga ansökningarna eller kraven, efter att den skattskyldige har getts möjlighet att bli hörd och inte motsätter sig att behandlingen av ärendet avbryts, lämnats i väntan på att de ärenden som inletts först behandlas av besvärsinstanserna.

Enligt paragrafens 1 mom. kan Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, när enheten söker ändring begära förbud mot inledande av verkställigheten hos den myndighet där ändring söks. Förvaltningsprocesslagens 32 § tillämpas på förfaringssättet.

Enligt paragrafens 2 mom. bör Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt inom sju dagar anmäla att enheten har för avsikt att begära förbud mot verkställandet av ett beslut som fattats av Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden eller förvaltningsdomstolen. Anmälan lämnas till Skatteförvaltningen. Anmälan sänds också till den skattskyldige för kännedom som vanlig delgivning. Anmälan är inte ett beslut som det kan begäras omprövning i.

När Skatteförvaltningen får kännedom om en anmälan som den som nämns ovan från Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får återbäring enligt paragrafens 3 mom. inte betalas till den skattskyldige. Återbäringen kan i detta sammanhang dock användas som betalning för fordringar hos Skatteförvaltningen. Återbäringen betalas till den skattskyldige först efter att den myndighet där ändring söks har avgjort begäran om förbud mot verkställigheten. En anmälan från Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt utgör ett hinder för återbäring på samma sätt som försummelserna av deklarationsskyldigheten enligt 29 §. Om myndigheten där ändring söks förkastar begäran om förbud mot verkställighet från Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt betalar Skatteförvaltningen återbäringen på skatten till den del begäran förkastats under förutsättning att återbäringen inte har använts för betalning av skatter som förfallit. På motsvarande sätt går det också till väga då myndigheten där ändring söks förkastar en begäran om omprövning, ett besvär eller en ansökan om besvärstillstånd från Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt i ett ärende där myndigheten har beviljat förbud mot verkställighet på Enhetens begäran. Ett beslut om verkställighet som grundar sig på en begäran på initiativ av en myndighet innebär alltså att en återbäring som grundar sig på ett beslut av Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden eller en förvaltningsdomstol inte betalas innan ärendet har avgjorts. Återbäringen får dock alltid användas som betalning för skatter som förfallit eller förfaller. I övrigt iakttas det som föreskrivs om återbäring av skatt i den berörda lagen om skatt och i lagen om skatteuppbörd.

36 §. *Närmare bestämmelser och föreskrifter om återbäring av skatt.* Paragrafen motsvarar bestämmelsen i den gällande lagen om skatteuppbörd.

Enligt paragrafens 1 mom. bestäms betalningstiderna för förskottsåterbäring genom förordning av finansministeriet.

Paragrafens 2 mom. gäller Skatteförvaltningens bemyndigande att utfärda föreskrifter om förfarandet för betalning av återbäring och om ränta på återbäringarna. Skatteförvaltningen kan utfärda närmare bestämmelser bland annat om i vilka situationer en återbäring kan betalas på annat sätt än på ett bankkonto.

6 kap. **Användning av återbäring till betalning av fordringar**

37 §. *Användning av återbäring till betalning av Skatteförvaltningens fordran.* Paragrafen föreskriver att återbäringen först används för betalning av Skatteförvaltningens fordringar oberoende av deras karaktär och grunder. När en återbäring används för betalning av en fordran hos Skatteförvaltningen är det frågan om användning av återbäringen i stället för skattekvittning.

Betalningsförpliktelserna vid användning av återbäringar bedöms i bägge riktningarna mellan den skattskyldige och Skatteförvaltningen ur ett bredare perspektiv än i nuläget. Det är inte längre enbart återbäring och obetald skatt som beaktas som motsatta poster. Vid sidan av återbäring kan till exempel ett belopp som en skattskyldig har betalat för mycket användas för betalning av övriga fordringar hos Skatteförvaltningen. På motsvarande sätt kan vid sidan av en skatt som förfallit en återbäring användas för olika betalningar till Skatteförvaltningen samt för skadeståndsfordringar som någon dömts till i en skattebrottsprocess och som inte betalts på förfallodagen.

Om ett belopp på minst fem euro ska återbäras till den skattskyldiges fördel ska det enligt huvudregeln i 1 mom. användas för betalning av fordringar hos Skatteförvaltningen.

I paragrafens 2 mom. regleras att om det trots allt är fråga om återbäring av skatter som avses i 7 §, arvsskatt eller gåvoskatt eller återbetalning av källskatt på ränta, dividend eller royalty som ska betalas till inkomsttagare används även belopp som är mindre än fem euro för betalning av skatterna.

Enligt paragrafens 3 mom. kan beloppet som återbärs även användas för att täcka de skatter som mottagaren av återbäringen ansvarar för.

38 §. *Användning av återbäring till betalning av någon annan myndighets fordran.* Paragrafen reglerar användningen av återbäring för betalning av fordringar som kvittning hos en annan myndighet och på motsvarande sätt Skatteförvaltningens möjlighet att begära återbäringar från en annan myndighet att användas som betalning för Skatteförvaltningens fordringar. Bestämmelsen är ny i lagen om skatteuppbörd, men den motsvarar 28 § 3 mom. i skattekontolagen samt 47 d § i punktskattelagen.

Enligt paragrafens 1 mom. kan en återbäring som inte används för betalning av Skatteförvaltningens fordringar, och om den i annat fall ska betalas till den skattskyldige, användas till att betala mottagarens andra förfallna, obetalda skatter till staten, offentligrättsliga avgifter samt dröjsmålspåföljder och betalningsuppskovsränta på dem, förutsatt att den berörda myndigheten innan återbäringen betalas ut har begärt detta av den myndighet som beslutar om kvittningen. Begränsningarna i 30 § i lagen gäller också användningen av återbäringen för betalning av en fordran hos en annan myndighet. Med avvikelse från huvudregeln i paragrafens 1 mom. kan en återbäring som har uppkommit med anledning av befrielse från skatt eller dröjsmålspåföljder med stöd av bestämmelserna i 8 kap. dock inte användas för fordringar hos andra myn-

digheter. På motsvarande sätt kan en kvittningsgill återbäring till den skattskyldige från en annan myndighet på begäran användas för betalning av en fordran hos Skatteförvaltningen.

Enligt paragrafens 2 mom. kan en återbäring, om det belopp som återbetalas inte används för att betala finländska myndigheters fordringar, med stöd av ett handräckningsavtal med en främmande stat eller med stöd av rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder användas till betalning av en utländsk skatt som drivs in i Finland.

39 §. *Hinder för användning av återbäring.* Paragrafen reglerar för vilka skulder återbäringen inte används som betalning. Med skulder avses utöver obetalda skatter som Skatteförvaltningen tar ut skulder som avses i 38 §, såsom övriga obetalda offentligrättsliga avgifter.

Enligt paragrafens 1 mom. används återbäringen inte som betalning för en preskriberad skuld. Återbäringen ska inte heller användas för betalning av en skuld på en skatt som helt eller delvis är föremål för förbud eller avbrott i verkställigheten. Även ett obegränsat förordnande om avbrott med stöd av 12 § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter eller enligt 10 kap. 20 § i utsökningsbalken utgör hinder mot användningen. Om förordnandet om avbrott däremot meddelats partiellt i enlighet med 10 kap. 22 § i utsökningsbalken så att det till exempel tillåter utmätning av egendom men försäljning eller redovisning av medlen förbjuds finns det inget hinder för användningen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs det vilka återbäringar som inte ska användas som betalning för andra fordringar. En förskottskomplettering som har betalts för sent eller skatt som betalts av misstag används inte som betalning för en annan fordran. En återbäring används inte heller då motsvarande medel har betalts som utdelning ur den skattskyldiges konkursbo. Som betalning för en annan fordran används inte heller återbäring eller del av återbäring som överförts till en främmande stat eller återbäring av försummelseavgift enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande eller enligt 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelsen motsvarar huvudsakligen den gällande lagen om skatteuppbörd. Till åtskillnad från nuläget kan en återbäring på grund av befrielse från skatt i fortsättningen användas för betalning av fordringar hos Skatteförvaltningen. Alla belopp som ska återbäras med anledning av befrielse, såväl egentliga skatter som dröjsmålspåföljder, kan användas för betalning av obetalda skatter i enlighet med 37 §. Då ska återbäring på basis av beslutet om befrielse inte betalas till en skattskyldig som har en skatt eller någon annan fordran obetald hos Skatteförvaltningen före de andra obetalda posterna har täckts.

Enligt paragrafens 3 mom. ska inte konkurs eller utmätning av återbäringen hos mottagaren hindra att återbäringen används för betalning av Skatteförvaltningens fordringar. Paragrafen motsvarar bestämmelsen i den gällande lagen om skatteuppbörd.

Paragrafens 4 mom. föreskriver att inte heller en betalning används för en skuld eller en del av en skuld som är föremål för verkställighetsförbud eller avbrott i verkställigheten. Betalningen kan dock användas för betalning av en sådan skuld eller en del av den om den skattskyldige genom att betala den aktuella skatten ger uttryck för sin vilja att betala den trots verkställighetsförbudet eller avbrottet till exempel för att undgå ytterligare dröjsmålspåföljder.

40 §. *Ordning i vilken återbäring används.* Paragrafen reglerar ordningen för hur återbäringar används när en skattskyldig har olika skatter obetalda och beloppet som återbärs inte räcker till för att täcka dem alla. Principen är att återbäringarna först används för att betala den skatt eller fordran som preskriberas först. Mellan skatter som preskriberas samma år iakttas ordningen i kvittningssystemet i den gällande lagen om skatteuppbörd. Enligt det betalas skatter som ska redovisas före skatter till staten.

I vissa fall ska avvikas från ordningen för användning av återbäringar enligt den allmänna preskriberingsdagen och den nuvarande kvittningsordningen. Det beror på att Skatteförvaltningens nya datasystem tas i bruk i etapper. De skatter som avses i 7 § i lagen samt vissa andra skatter behandlas i övergångsfasen i det nya systemet medan de övriga skatterna fortfarande behandlas i det gamla systemet. Om en skattskyldig i övergångsfasen har obetalda skatter som ska behandlas både i det nya och i det gamla systemet används återbäringarna i vissa situationer i en ordning som avviker från den nuvarande.

De föreslagna bestämmelserna som avses bli temporära ändrar nuläget till exempel på så sätt att arvs- och gåvoskatt får en bättre ställning än i nuläget i betalningsordningen mellan skatteslagen när det gäller att använda en betalning som avses för skatt enligt 7 § för betalning av andra skatter. Då används återbäringen som betalning för arvs- och gåvoskatt även om den skattskyldige har andra obetalda skatter som är i en bättre position än arvs- och gåvoskatten i den nuvarande kvittningsordningen. Genom en tillfällig ändring av betalningsordningen kan invecklad integrering mellan Skatteförvaltningens nuvarande datasystem och det nya färdigprogrammet undvikas. Föreskriften i denna form avses vara temporär.

Paragrafens 1 mom. reglerar att återbäring av andra skatter än de som avses i 7 §, av arvsskatt, gåvoskatt och återbäring av källskatt på ränta, royalty eller dividend som ska betalas till inkomsttagare används först som betalning för de aktuella andra skatterna i preskriptionsordningen för dem. Bestämmelsen lämpar sig för de skatter som i övergångsfasen behandlas i Skatteförvaltningens nuvarande datasystem. Användningen av återbäringen för de skatter som avses i 7 § i lagen regleras i 9 och 11 §. Användningen av återbäringar av arvsskatt, gåvoskatt och källskatt på ränta, royalty och dividend som ska betalas till inkomsttagare regleras i paragrafens 4 mom.

Paragrafens 2 mom. reglerar användningen av återbäringar som betalning för skatter som avses i 1 mom. och som preskriberas samma år. Föreskriften motsvarar huvudsakligen föreskrifterna i den nuvarande lagen om skatteuppbörd. Sist i ordningen betalas Skatteförvaltningens övriga fordringar. Skatteförvaltningens övriga fordringar är till exempel ersättningar för rättegångskostnader till Skatteförvaltningen.

Med avvikelse från nuläget beaktar bestämmelsen inte behandlingen av fordringar som drivs in med stöd av handräckningsavtal. Saken regleras separat i 38 § som gäller användning av återbäringar som betalning för andra myndigheters fordringar antingen utgående från nationell lagstiftning eller med stöd av internationella handräckningsavtal.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs det hur oanvända återbäringar på skatter som ska behandlas i de nuvarande datasystemen ska användas för betalning av förfallna skatter som avses i 7 §, arvsskatt, gåvoskatt samt källskatt på ränta, royalty eller dividend som har återbetalats till ett för stort belopp och som ska betalas till inkomsttagare. Återbäringarna används i den ordning de preskriberas från den äldsta till den senaste. För betalning av skatter som preskriberas samma dag används återbäringen enligt förfallodagarna från den äldsta till den senaste. För de skatter som förfallit samma dag används återbäringen som betalning i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.

Paragrafens 4 mom. reglerar att återbäring av skatter som avses i 7 §, av arvsskatt, gåvoskatt samt återbäring av källskatt på ränta, royalty eller dividend som ska betalas till inkomsttagare används först som betalning för de aktuella andra skatterna i preskriptionsordningen för dem. För betalning av skatter som preskriberas samma dag används återbäringen i ordningsföljden för förfallodagarna från den äldsta till den senaste. För de skatter som förfallit samma dag används återbäringen som betalning i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom. Om det inte finns

obetalda skatter som avses ovan i momentet används återbäringen som betalning för Skatteförvaltningens andra fordringar så som föreskrivs i 1 och 2 mom.

41 §. *Beräkning av räntor.* Paragrafen föreskriver hur räntorna räknas ut när återbäring används som betalning av fordringar.

Paragrafens 1 mom. innehåller en huvudregel enligt vilken ränta åt vartdera hållet räknas till dagen då fordran betalas. Tidpunkten motsvarar skattekvittningsdagen som avses i den gällande lagen om skatteuppbörd. Räntan på beloppet som ska återbäras, återbärings- eller kreditеringsränta beroende på skatteslag, räknas till samma tidpunkt som dröjsmålspåföljderna på den skuld återbäringen används som betalning för.

Paragrafens 2 mom. reglerar på samma sätt som i nuläget tidpunkten för räntan som räknas på förskottsåterbäringar. Vid användning av återbäring av förskott eller förskottsinnehållning räknas räntan till den dag när beskattningen har avslutats.

Enligt 3 mom. bestämmelser om krediterings- och dröjsmålsränta på mervärdesskatt som berättigar till återbäring finns i 13 §.

42 §. *Meddelande om användning av återbäring.* Enligt paragrafens 1 mom. meddelar Skatteförvaltningen den skattskyldige att en återbäring används som betalning för en fordran hos Skatteförvaltningen eller någon annan myndighet. Om återbäring som tillhör den som ansvarar för skatt har använts meddelas även den personen om användningen. Anvisningar för sökande av ändring ska fogas till meddelandet. Bestämmelsen motsvarar till innehållet bestämmelsen om kvittningsmeddelande i lagen om skatteuppbörd.

I fråga om skatter enligt 7 § kan informationen dock delges i sammandraget som avses i 14 §.

Enligt paragrafens 2 mom. ska parten höras innan återbäringen används om särskilda skäl kräver det. Bestämmelsen motsvarar huvudsakligen den gällande lagen om skatteuppbörd.

43 §. *Närmare föreskrifter om användning av återbäringar.* Paragrafen ger Skatteförvaltningen behörighet att utfärda närmare föreskrifter om användningen av återbäringar, såsom ordningen för hur de ska användas. Den nuvarande lagen om skatteuppbörd innehåller motsvarande behörighet avseende förfaringssätt som ska tillämpas vid skattekvittning.

7 kap. Indrivning av skatter

44 §. *Indrivningsmetoder*. Paragrafen föreskriver om indrivningsmetoder. Bestämmelsen motsvarar huvudsakligen bestämmelsen om specialindrivningsåtgärder i den nuvarande lagen om skatteuppbörd. Formuleringen i paragrafen preciseras på så vis att den tillämpas på indrivning av alla skatter som Skatteförvaltningen driver in oberoende av i vilket tekniska system skatterna behandlas och vilken myndighet som konkret verkställer indrivningsåtgärderna.

Enligt paragrafens 1 mom. ska den skattskyldiges betalningsförmåga utredas innan indrivningsåtgärder inleds för bedömning av den skattskyldiges situation och den ändamålsenligaste indrivningsmetoden med tanke på resultatet. Vid indrivning ska uppgifter och redogörelser som påverkar betalningsförmågan inhämtas och undersökas på det sätt som sakens natur och omfattning kräver. Vid valet av ändamålsenlig indrivningsmetod bör de skattskyldiga behandlas likvärdigt och behovet av skattekontroll iakttas.

Indrivning genom utsökning läggs till i förteckningen över indrivningsmetoder. Åtgärderna vid indrivning av skatt blir således samma indrivningsmetoder som används i nuläget. Formu-

leringen som hänvisar till nuvarande utsökningstvång ersätts med en villkorlig fras om att Skatteförvaltningen kan lämna en obetald skatt för indrivning genom utsökning. Bestämmelsen ändrar inte nuläget för förfaringssättet motsvarar också nuvarande praxis i bruket av prövningsrätt vid utsökning av skatter.

Enligt paragrafens 2 mom. tillämpas lagen om verkställighet av skatter och avgifter samt bestämmelser i lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter om inget annat föreskrivs i denna lag.

45 §. *Betalningsuppmaning*. Paragrafen föreskriver att Skatteförvaltningen innan egentliga indrivningsåtgärder vidtas bör sända den skattskyldige en betalningsuppmaning. Med avvikelse från nuläget kräver lagen uttryckligen att betalningsuppmaningen sänds. Den nuvarande lagen om skatteuppbörd är liberalare och enligt den kan en skatt- eller betalningsskyldig tillställas en betalningspåminnelse om obetald skatt. I praktiken har det även i nuläget sänts saldoanmärkningar i samband med kontoutdraget för skattekontoskatter och betalningspåminnelser vid indrivning av skatter till en skattskyldig som lämnat skatter obetalda. För vissa åtgärders vidkommande preciseras också tidsfristen som sätts ut i betalningsuppmaningen inom vilken skatten ska betalas för att mer indrivningsåtgärder ska undgås. Paragrafen reglerar även att innan en skatt kan drivas in genom utsökningsåtgärder av den som ansvarar för skatten ska denne sändas en betalningsuppmaning med information om hotet om utsökning. För indrivning i särskilda fall ska paragrafen ha en föreskrift om att betalningsuppmaning inte alltid behöver sändas.

I paragrafens 1 mom. finns huvudregeln att den skattskyldige ska sändas betalningsuppmaning för alla skatter som lämnats obetalda. Betalningsuppmaning för skatter ska enligt 7 § sändas som en del av sammandraget som avses i 14 i §.

Lagen reglerar inte innehållet i betalningsuppmaningen detaljerat. Skatteförvaltningen kan analogt med nuläget fortfarande på olika sätt och genom meddelanden med olika innehåll påminna de skattskyldiga om skatter som lämnats obetalda. Paragrafens 2 mom. preciserar dock att vissa åtgärder, såsom indrivning av skatter genom utsökning och publicerandet av skatteskulder, kräver en betalningsuppmaning med ett bestämt innehåll. Innan en uppgift om skatteskuld enligt 20 a § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter kan antecknas i skatteskuldsregistret eller publiceras på det sätt som anges i 21 § i samma lag ska gäldenären alltid sändas en betalningsuppmaning där hotet om publicering uttrycks och ges en tid på två veckor att betala skatten. Om inget annat framgår av 4 mom. bör gäldenären sändas en betalningsuppmaning med hot om utsökning och betalningstid på två veckor innan en skatt kan sändas för indrivning genom utsökningsåtgärder.

Regleringen om betalningstid i den nuvarande skattekontolagen ersätts delvis genom de ovan nämnda bestämmelserna och betalningstiden på minst två veckor. Betalningstiden har reserverats för skatter som ska deklareras genom periodskattedeklaration innan indrivningsåtgärder inleds. Genom tidsfristen säkras det att den skattskyldige har möjlighet att reagera på om det obetalda beloppet är korrekt, speciellt vad gäller skatter som ska betalas på eget initiativ.

För att förbättra rättssäkerheten för dem som ålagts ansvar för skatt krävs det i 3 mom. att betalningsuppmaning också ska sändas till dem innan indrivning genom utsökning påbörjas. På så sätt säkras det att den ansvarige ännu har en möjlighet att, före utsökning inleds, reagera på betalningskravet och betala skatten enligt samma regler som tillämpas på skattskyldiga.

Paragrafens 4 mom. reglerar att Skatteförvaltningen av särskilda skäl kan vidta indrivningsåtgärder som avses i 44 § utan att sända den ovan nämnda betalningsuppmaningen om skattes-

kulden. Beroende på ärendets karaktär eller på behov att säkra indrivningen kan det vara motiverat att inte sända betalningsuppmaning.

En orsak som beror på ärendets karaktär kan till exempel vara att en skattskyldig själv tar kontakt för att få betalningsarrangemang. Då är det inte längre ändamålsenligt att kräva att en betalningsuppmaning sänds. Grunden för att inleda indrivning utan betalningsuppmaning kan även bero på annan lagstiftning. Till exempel lagstiftningen om konkurs förutsätter att skatterna vid konkursförfarande och i de kontrolldokument och andra handlingar som hör dit beaktas enligt reglerna för konkurs. Det ska således gå att vidta åtgärder för indrivning vid konkurs utan att det redan separat sänts betalningsuppmaning för alla skatter som ingår i konkursfordran.

Vid indrivning av skatter genom utsökning kan det också finnas fall där det krävs snabba indrivningsåtgärder. Om det finns risk för att egendom skingras kan utsökningsåtgärder vidtas för att säkra indrivningen av skatter utan att gäldenären meddelas om hotet om utsökning. Speciellt om egendom har beslagtagits för att säkra en fordran finns det behov av att sända den för utsökning omedelbart efter förfallodagen.

Anteckning i skatteskuldsregistret är inte en indrivningsmetod som avses i 44 § en anteckning i skatteskuldsregistret kräver alltid att den skattskyldige har sänts en betalningsuppmaning med betalningstid på två veckor.

46 §. *Förutsättningar för vidtagande av betalningsarrangemang.* Bestämmelsen om betalningsarrangemang motsvarar den gällande lagen. Det föreslås att begreppet specialindrivning avskaffas och därför anses betalningsarrangemang inte heller längre vara en specialindrivningsåtgärd.

Lagstiftningen om betalningsarrangemang har inte tidigare tillämpats på lotteriskatt eller försäkringspremieskatt. Om de tas med i tillämpningsområdet i den nya lagen om skatteuppbörd ska möjligheterna till betalningsarrangemang utvidgas till att gälla även de skatterna.

Förutsättningarna och villkoren för betalningsarrangemang förblir de samma som i nuläget. Enligt paragrafens 1 mom. ska förutsättningen för betalningsarrangemang fortfarande vara att den skattskyldiges betalningsförmåga är tillfälligt nedsatt av orsaker som specificeras närmare i föreskriften.

Enligt paragrafens 2 mom. är det ett villkor för betalningsarrangemang att en eventuell återbäring till den skattskyldige kan användas för betalning av de poster som hör till betalningsarrangemanget.

Enligt paragrafens 3 mom. kan betalningsarrangemanget även i fortsättningen undantagsvis göras räntefritt.

Paragrafens 4 mom. ger Skatteförvaltningen motsvarande behörighet som i nuläget att meddela närmare bestämmelser om betalningsarrangemangets innehåll och förfaringssätt på vilket det genomförs.

47 §. *Samtycke till skuldsanering eller företagssanering i utlandet.* Enligt paragrafen ska Skatteförvaltningen i handräckningsärenden ha möjlighet att samtycka till skuldsanering eller företagssanering som verkställs i staten som ger handräckning. Paragrafen motsvarar bestämmelsen i den gällande lagen om skatteuppbörd.

48 §. *Avstående från indrivningsåtgärder.* Enligt paragrafen behöver indrivningsåtgärder inte vidtas och åtgärder som redan inletts kan avbrytas om de bedöms bli resultatlösa eller om redan i förväg kan uppskattas att resultatet av indrivningen blir marginellt. Skatteförvaltningen som borgenär separat kan således överväga i vilken omfattning olika indrivningsåtgärder är ändamålsenliga. Bruket av prövningsrätten förutsätter alltid att gäldenärens förhållanden och de omständigheter som påverkar indrivningen har utretts på det sätt som krävs i 44 §. Det kan vara motiverat att avstå från indrivning om skatteskulden är obetydlig eller om det redan i förväg på grund av övriga omständigheter är i kännedom att fordran inte ska fås in. Också i fall där det kan uppskattas att indrivning ger ett anspråkslöst slutresultat kan det avstås från att använda till exempel metoder som hör till insolvensförfarande för att säkra och driva in fordringar. Indrivningsåtgärder som redan har inletts kan avbrytas med motsvarande motiveringar. Indrivning ska emellertid inledas och en avbruten indrivning fortsätta i situationer där den kan antas leda till resultat.

49 §. *Närmare föreskrifter om indrivning av skatt.* På samma sätt som i nuläget kan Skatteförvaltningen meddela närmare föreskrifter om förfaringssättet vid indrivning och verkställandet av indrivningsåtgärder.

8 kap. Befrielse från skatt

50 §. *Befrielse från skatt.* Paragrafen reglerar förfarandet som tillämpas vid befrielse från skatt. Bestämmelserna om befrielse från skatt ska huvudsakligen motsvara bestämmelserna i den nuvarande lagen om skatteuppbörd och skattekontolagen.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att Skatteförvaltningen på ansökan kan bevilja befrielse från skatter och avgifter samt dröjsmålspåföljder och andra påföljder. Befrielse kan dock inte beviljas från förskott på inkomstskatt eller källskatt på ränteinkomster. Befrielsen kan vara partiell eller fullständig.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs om förutsättningarna för befrielse. Befrielse kan beviljas en skatt- eller betalningsskyldig vars skattebetalningsförmåga på grund av sjukdom, arbetslöshet, underhållsskyldighet eller något annat motsvarande skäl är väsentligt nedsatt eller om det på grund av skuldsanering hos den skattskyldige finns särskilda skäl för det. Befrielse kan också beviljas om det av något annat särskilt skäl är uppenbart oskäligt att driva in skatten.

Paragrafens 3 mom. föreskriver om beviljande av befrielse från arvs- och gåvoskatt. Utöver det som föreskrivs i 2 mom. kan befrielse från arvs- och gåvoskatt beviljas om indrivning av skatten uppenbarligen äventyrar kontinuiteten eller arbetsplatserna i ett gårds- eller skogsbruk eller i företagsverksamhet eller om värdet på en andel i ett bo eller en gåva väsentligt minskat efter att skattskyldigheten börjat och det finns särskilda skäl för befrielse.

Paragrafens 4 mom. reglerar befrielse från fastighetsskatt. Utöver de fall som föreskrivs i 2 mom. kan befrielse beviljas då ett byggprojekt försenas av andra orsaker än byggplatsens ägares förfarande.

Enligt paragrafens 5 mom. gäller ett beslut om befrielse även dröjsmålspåföljder och övriga påföljder. Skatteförvaltningen kan separat bevilja befrielse från dröjsmålspåföljder och andra påföljder även när de ska redovisas till någon annan skattetagare än staten, och även när kommunen i enlighet med 51 § har meddelat att den avgör ärenden som gäller befrielse från kommunalskatt eller fastighetsskatt.

Med stöd av paragrafens 6 mom. kan finansministeriet överta och avgöra ett principiellt viktigt ärende om befrielse från skatt som handläggs av Skatteförvaltningen.

Enligt paragrafens 7 mom. tillämpas samma föreskrifter som på en skattskyldig på samma sätt på den som enligt lag är ansvarig för skatt.

I paragrafens 8 mom. föreskrivs det att ändring inte får sökas i ett beslut om befrielse från skatt. Det innebär att omprövning enligt kommunallagen inte längre får begäras i ett beslut om befrielse från kommunalskatt eller fastighetsskatt. De flesta kommunerna har inte heller i nuläget förbehållit sig beslutanderätten i fråga om befrielse från skatt. Den har övergått till staten. Eftersom besvär numera är förbjudet i ärenden som gäller befrielse från skatt inskränks rätten till ändringssökande till endast ett fåtal situationer. Samtidigt förenhetligas även lagstiftningen om befrielse från kommunalskatt. Ändring i ett beslut om befrielse från kyrkoskatt i en församling eller en kyrklig samfällighet får fortfarande begäras genom rättelseyrkande enligt kyrkolagen.

51 §. *Kommunens beslutsrätt.* Kommunernas möjlighet att förbehålla sig beslutanderätten om de skatter som hör till deras behörighet förblir oförändrad och fullgörandet följer nuvarande praxis.

52 §. *Särskild befrielse från skatt.* Paragrafen motsvarar den gällande bestämmelsen i lagen om skatteuppbörd som även har tillämpats på de skatter som uppbärs med stöd av skattekontolagen. Förfaringssättet och förutsättningarna för att Skatteförvaltningen partiellt eller helt ska kunna bevilja befrielse från skatt eller avgift motsvarar den nuvarande lagstiftningen.

9 kap. **Preskription**

53 §. *Preskription*. I 20 och 20 a § i lagen om verkställighet av skatter och avgifter föreskrivs det om preskription av en offentlig fordran och de accessoriska kostnader som hänför sig till den. Verkningarna av preskriptionen regleras i 21 § i den lagen. Paragrafens 1 mom. föreslås få hänvisningar till dessa föreskrifter för att lagstiftningen ska bli klarare.

Hänvisningen i 1 mom. är motiverad speciellt för att paragrafens 2 mom. får en bestämmelse om undantag från de allmänna preskriptionsreglerna som motsvarar bestämmelserna i den gällande skattekontolagen och gäller skatter som ska betalas på eget initiativ. Om en skattedeklaration för skatter som ska betalas på eget initiativ lämnas in för sent börjar preskriptionstiden för den del av skatten som deklarationen gäller först från ingången av kalenderåret efter följande allmänna förfallodag efter det att deklarationen lämnades in. Den förlängda preskriptionstiden gäller dock inte beloppet för skatt som deklarerats tidigare.

54 §. *Preskription av återbäring som ska återkrävas.* Paragrafen reglerar preskriptionen av en återbäring som ska återkrävas enligt 34 §. Motsvarande bestämmelse finns i nuvarande skattekontolagen.

55 §. *Preskription av återbäring och betalning samt ränta på dem.* Föreskrifterna om preskription av återbäringar tillämpas på alla skatteslag. Föreskrifterna motsvarar dem i den gällande lagen om skatteuppbörd.

Enligt paragrafens 1 mom. preskriberas en återbäring och räntan på den inom fem år från ingången av året efter det år då beslutet om återbäring har fattats.

Om en obefogad betalning inte har kunnat återbetalas till den skattskyldige på grund av bristfälliga betalningsuppgifter preskriberas rätten till den enligt paragrafens 2 mom. inom fem år från utgången av kalenderåret för betalningen. Också räntan som betalas på obefogad betalning preskriberas under fem år.

Preskriptionstiden får inte avbrytas. Skatteförvaltningen kan dock av särskilda skäl, till exempel utlandsvistelse, sjukdom eller något annat motsvarande skäl, enligt paragrafens 3 mom. återbära en preskriberad återbäring eller avgift på begäran av den som berörs av saken.

Paragrafens 4 mom. föreskriver på motsvarande sätt som den nuvarande skattekontolagen att preskriberade återbäringar och avgifter med räntor intäktsförs till staten.

10 kap. **Ansvar för skatter**

56 §. *Ansvarsskyldig*. Paragrafen reglerar vilka som utöver de skattskyldiga ska anses ansvara för att skatter betalas och på vilket sätt ansvaret fullgörs.

Paragrafens 1 mom. fastställer vilka som med stöd av denna lag ansvarar för skatt som uppbärs av en skattskyldig som för egen skatt. Momentet motsvarar bestämmelsen i den gällande lagen om skatteuppbörd. Med skattskyldig avses även betalningsskyldig.

Paragrafens 2 mom. reglerar ett dödsbos och dödsboets delägares ansvar för den skatt som fastställts för den avlidne. Enligt momentet ansvarar ett dödsbo med de medel som hör till dödsboet för den avlidnes skatt. Om dödsboet har skiftats ansvarar en delägare med beloppet av sin andel i boet för motsvarande del av den avlidnes skatt. Föreskrifterna är nya jämfört med den nuvarande lagen om skatteuppbörd.

Enligt paragrafens 3 mom. svarar ett konkursbo för fastighetsskatten åren efter det år då konkursen inleddes.

Om en fastighet har skaffats för ett bolags eller något annat, ännu inte bildat samfunds räkning, ansvarar bolaget eller samfundet enligt 4 mom. för den fastighetsskatt som påförts fastigheten för det år då bolaget eller samfundet har införts i registret.

Enligt paragrafens 5 mom. kvarstår ansvaret för aktiebolags och andelslags skatt som uppkommit innan bolaget registrerats så att ett aktiebolag eller andelslag ansvarar som för egen skatt för skatter vilka för verksamhet som bedrivits före registreringen har påförts dem som handlat för aktiebolagets eller andelslagets räkning.

Skatteansvaret fastställs fortfarande specifikt per skatteslag med stöd av föreskrifterna i den aktuella materiella skattelagen. Enligt paragrafens 6 mom. tillämpas ansvarsreglerna i denna lag om inget annat bestäms om ansvaret i någon annan skattelag.

57 §. *Åläggande av ansvar.* Enligt paragrafens 1 mom. påför Skatteförvaltningen skatt att betalas solidariskt av den skattskyldige och dem som ansvarar för skatten. De ansvariga antecknas i beskattningsbeslutet eller i sammandraget som avses i 14 § eller i ett annat meddelande om obetalda skatter som sänds till den skattskyldige. Anteckningen kan göras antingen i den ordinarie beskattningen eller i situationer där rättelse görs i beskattningen enligt olika skatteslag eller där skatt fastställs. Bestämmelsen gäller således också till exempel skatt som fastställs för förskottsuppbörd eller beskattningsbeslut som fattats inom tidsfristen för rättelse eller fastställande av beskattning.

Det finns dock inte alltid heltäckande uppgifter över dem som ålagts ansvar och det är inte ändamålsenligt att i alla situationer anteckna dem i beskattningsbeslutet. Därför föreskrivs det i paragrafens 2 mom. om fall där ansvar inte åläggs genom beskattningsbeslut. Det åläggs senare i ett separat beslut. Den som åläggs ansvar ska innan beslutet fattas ha möjlighet att lämna en redogörelse. Ett särskilt beslut om åläggande av ansvar ska fattas senast 60 dagar före utgången av besvärstiden enligt 64 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande eller 61 §

1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På så sätt säkerställs det att den som åläggs ansvar för skatt kan söka ändring i den beskattning åläggandet gäller innan den lagenliga tidsfristen för ändringssökande upphör. I avvikelse till fall som i 1 mom. kan ansvar alltså inte åläggas genom detta förfarande genom särskilt beslut till exempel när beslutet fattats inom förlängd tid för rättelse eller fastställande av skatt. Anteckningen om ansvar bör vara gjord i det berörda beskattningsbeslutet. Om skatteansvar åläggs ska det som föreskrivs om preskription av skatt i 53 § tillämpas också för den ansvarsskyldiges del.

Paragrafens 1 och 2 mom. motsvarar huvudsakligen den nuvarande lagen om skatteuppbörd.

Enligt paragrafens 3 mom. ska det fortfarande vara möjligt att föreskriva om skatteansvar i andra lagar än i denna lag. Då tillämpas bestämmelserna i den berörda lagen.

Paragrafens 4 mom. ger Skatteförvaltningen behörighet att genom föreskrifter precisera förfarandet som gäller åläggande av ansvar.

11 kap. **Internationell överföring av skattemedel**

58 §. *Befogenheter för internationell överföring av skattemedel.* Enligt 1 mom. kan Skatteförvaltningen överföra förskott eller andra skattemedel från Finland till en annan stat med stöd av bestämmelserna i en uppbördsöverenskommelse. Paragrafen motsvarar den gällande bestämmelsen i lagen om skatteuppbörd.

I 2 mom. finns det ett bemyndigande om att Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel.

59 §. *Skattemedel som överförs.* I paragrafen föreskrivs det på motsvarande sätt som i den gällande lagen om skatteuppbörd om sådana situationer där överföringen av skattemedel till en främmande stat kan komma i fråga och rater som överföringen kan gälla.

60 §. *Underrättelse om återbäring och uppskjutande av utbetalningen.* Paragrafen innehåller bestämmelser om underrättelse om skatteåterbäring till en främmande stats myndigheter och om uppskjutande av utbetalningen av återbäring i enlighet med bestämmelserna i uppbördsöverenskommelsen. Paragrafen motsvarar den gällande bestämmelsen i lagen om skatteuppbörd.

61 §. *Förutsättningar för överföring av skattemedel.* Ett villkor för överföring av skattemedel är enligt 1 mom., liksom nu, att de medel som ska överföras inte vid beskattningen i Finland genom tillämpning av ett skatteavtal har använts till betalning av en skattskyldigs skatter och att medlen kan användas till betalning av den skattskyldiges skatter i en annan avtalsslutande stat.

I 2 mom. föreskrivs det om överföring av medel som har influtit i form av förskottsinnehållningar redan innan beskattningen har slutförts, bland annat om det är uppenbart att de villkor för överföring av medel som anges i en uppbördsöverenskommelse och ett skatteavtal är uppfyllda och förskottsinnehållningarna ska kunna räknas den skattskyldige till godo i Finland på det sätt som avses i lagen om beskattningsförfarande.

Enligt 3 mom. ska förskottsåterbäring, belopp som ska återbäras till följd av en ändring och källskatt i vissa fall på begäran av en myndighet i en främmande stat överföras till myndigheten i fråga. Likaså ska sådan återbäring överföras som uppkommer då inkomst inte beskattas i

Finland i enlighet med ett internationellt avtal mellan Finland och en främmande stat för att undvika dubbelbeskattning.

62 §. *Återbäring till den skattskyldige av skatt som överförts till Finland.* Skatt eller förskott på skatt som har överförts från en främmande stat och som inte har använts till betalning av den skattskyldiges skatter eller obetalda belopp ska återbäras till den skattskyldige. Paragrafen motsvarar den gällande lagen om skatteuppbörd, men innehåller inget omnämnande om att återbäringen kan användas till skattekvittning.

12 kap. **Ändringssökande**

63 §. *Begäran om omprövning till skatterättelsenämnden.* I paragrafen föreskrivs det om dem som har rätt att söka ändring, beslut som är föremål för ändringssökande och förfarandet med begäran om omprövning.

Enligt 1 mom. får den skattskyldige, den som är ansvarig för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt söka ändring. Bestämmelsen motsvarar den gällande bestämmelsen i skattekontolagen. Den som är ansvarig för skatten har intresse av ändringssökande i fråga om sådan användning av återbäring som avses i lagens 37 § 3 mom. och 42 §, om den återbäring som ska betalas till honom eller henne används till att betala sådana skatter som han eller hon är ansvarig för.

Ändring i ett sådant beslut som avses i denna lag kan sökas om det är fråga om ett beslut enligt 16 § som gäller rättelse av fel, ett beslut enligt 31 § som gäller återbäring av en obefogad betalning, ett beslut enligt 34 § som gäller återkrav av felaktig återbäring eller ett beslut enligt 72 § om att förseningsavgift inte ska tas ut. I ett beslut enligt 42 § om användningen av återbäring får också sökas ändring. Ett beslut om befrielse från skatt med stöd av 50 § får inte överklagas.

Enligt 2 mom. ska ändring sökas genom en skriftlig begäran om omprövning till skatterättelsenämnden. Tidsfristen är 60 dagar från det att den ändringssökande har delgetts beslutet. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas tiden för sökande av ändring emellertid från det att beslutet fattades.

Tidsfristen för ändringssökande förkortas från nuvarande fem år till 60 dagar för de beslut som avses i paragrafen. Tiden för sökande av ändring kommer att motsvara den tid för sökande av ändring som gäller för Skatteförvaltningens övriga beslut som meddelas särskilt.

I fråga om förfarandet med begäran om omprövning tillämpas enligt 3 mom. i övrigt det som föreskrivs om förfarandet med begäran om omprövning i lagen om beskattningsförfarande. Med stöd av hänvisningen kan Skatteförvaltningen bland annat avgöra en begäran om omprövning som har lagts fram av någon annan än Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, om begäran i fråga godkänns. Likaså ska en begäran om omprövning lämnas in inom utsatt tid till Skatteförvaltningen och behandlas utan ogrundat dröjsmål.

64 §. *Besvär till förvaltningsdomstolen.* Ett beslut av skatterättelsenämnden överklagas hos förvaltningsdomstolen. Liksom nu får den skattskyldige, den som är ansvarig för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt söka ändring. På förfarandet tillämpas dessutom bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande.

65 §. *Besvär till högsta förvaltningsdomstolen.* I fråga om ändringssökande hos högsta förvaltningsdomstolen tillämpas det som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

66 §. *Prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen.* När det gäller prejudikatbesvär tillämpas det som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande i fråga om ändringssökande hos högsta förvaltningsdomstolen.

67 §. *Sökande av ändring i och omprövning av åläggande av ansvar.* Paragrafen innehåller bestämmelser om ändringssökande som motsvarar de gällande bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd när åläggande av ansvar har antecknats i beskattningsbeslutet. Ändringssökandet sker på samma sätt som när ändring söks i beskattningen. Ändring söks alltså först hos skatterättelsenämnden och tiden för sökande av ändring är i regel tre år. Den avses också innehålla bestämmelser om förfarandet för myndighetsinitierad omprövning av fel i ett åläggande till den skattskyldiges fördel eller nackdel på det sätt som föreskrivs för det enskilda skatteslaget.

Paragrafen innehåller också en bestämmelse om sökande av ändring i beslut om skatteansvar som har meddelats särskilt. I sådana fall söks ändring i enlighet med 63—65 §, det vill säga först hos skatterättelsenämnden, och tiden för sökande av ändring är 60 dagar från delfåendet av beslutet om skatteansvar.

68 §. *Ändring av beslut med anledning av ändringssökande*. Paragrafen innehåller bestämmelser om ändringar som görs med anledning av ändringssökande och om räntepåföljder som ska betalas eller tas ut i samband med ändringar. Bestämmelser om krediteringsränta och återbäringsränta som betalas på återbäring finns i 12 och 32 §.

Bestämmelser om den ränta som tas ut för sådana höjda belopp som avses i 2 mom. finns i lagen om förseningsränta.

69 §. *Grundbesvär*. Det föreslås att grundbesvär slopas i den beskattning som hör till Skatteförvaltningens ansvarsområde. Eftersom betalningsskyldighet i fråga om skatt kan åläggas även med stöd av denna lag, är det motiverat att också ändringssökande som gäller skatt till alla delar ska ske i enlighet med så enhetliga bestämmelser som möjligt.

70 §. *Andra bestämmelser om ändringssökande.* Det föreslås att paragrafen i överensstämmelse med de gällande föreskrifterna ska innehålla en bestämmelse om skyldigheten att betala skatt trots att ändring har sökts.

13 kap. **Särskilda bestämmelser**

71 §. *Minsta belopp som uppbärs.* Enligt 1 mom. är den nedre gränsen för det minsta belopp som tas ut eller drivs in fortfarande 10 euro. Också om det skulle kräva att ett särskilt beskattningsbeslut skickas ut för att ta ut ett belopp som understiger 20 euro, tas beloppet inte ut. Den nedre gränsen fastställs utifrån enskilda skatterater. Begreppen debetsedel och inbetalningskort ersätts med begreppet beskattningsbeslut.

Om det på grund av en myndighets eller betalningsskyldigs eller någon annan berörds räknefel eller annat misstag eller av någon annan orsak har tagits ut mindre skatt eller återburits mer än vad som borde ha tagits ut eller återburits och skillnaden är mindre än det belopp som anges i 1 mom., ska den enligt 2 mom. inte drivas in. Åtgärder för indrivning kan dock vidtas om samma betalningsskyldiges felbetalningar är många eller om det annars finns något särskilt skäl till indrivning. Bestämmelserna motsvarar de nuvarande bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd.

Enligt 3 mom. ska bestämmelserna om minsta belopp som tas ut inte tillämpas på de skatter som avses i 7 §. Bestämmelsen motsvarar de nuvarande bestämmelserna.

72 §. *Förseningsavgift som inte tas ut.* Paragrafen innehåller bestämmelser om möjligheten att helt eller delvis låta bli att ta ut förseningsavgift, om inlämnandet av en sådan skattedeklaration som avses i 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ har varit fördröjt på grund av hinder som inte berott på den skattskyldige, eller av andra särskilda skäl. Till exempel störningar i det allmänna datanätet och andra motsvarande hinder kan betraktas som hinder som inte berott på den skattskyldige. Även störningar i Skatteförvaltningens e-tjänster kan betraktas som hinder enligt bestämmelsen. Som särskilda skäl betraktas till exempel räknefel, skrivfel eller fel i uttryckssättet som den skattskyldige har gjort av misstag. En efterskänkning kan inledas på begäran av sakägaren eller på myndighetsinitiativ.

Enligt 2 mom. i paragrafen ska ett beslut om att inte ta ut förseningsavgift delges den skattskyldige genom ett sådant sammandrag som avses i 14 §. Det skickas inget särskilt beslut om efterskänkning, eftersom det är ändamålsenligt att meddela den skattskyldige sådana uppgifter genom ett sammandrag. Förfarandet motsvarar den nuvarande situationen, där ett beslut om att inte ta ut förseningsavgift delges genom ett skattekontoutdrag. På begäran kan den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt få ett särskilt beslut.

I 3 mom. finns det ett bemyndigande om att det genom förordning av finansministeriet får föreskrivas att förseningsavgifter inte tas ut för den tid då inlämnandet av skattedeklarationen har varit fördröjt på grund av hinder som inte berott på den skattskyldige. En förordning kan utfärdas till exempel om händelser som påverkar hela landet eller på annat sätt stora grupper av skattskyldiga, såsom störningar i datatrafiken eller en poststrejk, på ett allmänt plan har hindrat fullgörandet av deklarations- eller betalningsskyldigheten. Paragrafen motsvarar 45 § i skattekontolagen.

73 §. *Uppgifter som ska framgå av ett beslut.* I paragrafen föreskrivs det om vad ett beslut minst ska innehålla. En motsvarande bestämmelse finns för närvarande i skattekontolagen. Bestämmelsen möjliggör att det trots förvaltningslagen är uppgifter om den myndighet som har behandlat ett ärende, det vill säga Skatteförvaltningen eller en enhet inom Skatteförvaltningen samt myndighetens telefonnummer, som framgår av ett beslut från Skatteförvaltningen i stället för uppgifter om den person som har behandlat ärendet. Bestämmelsen motsvarar också bland annat bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande och vissa andra lagar om skatter som Skatteförvaltningen tar ut.

Enligt 2 mom. behöver ett beslut inte motiveras, om en motivering vore uppenbart onödig. Bestämmelsen tillåter att ett beslut inte motiveras när det är fråga om ett avgörande av rent teknisk natur, utan det räcker med till exempel en hänvisning till en paragraf.

74 §. *Tidsfrister*. Paragrafen innehåller bestämmelser om betalning av skatt eller återbäring om förfallodagen eller betalningsdagen infaller på en helgdag, första maj eller en helgfri lördag. Paragrafen motsvarar de gällande bestämmelserna.

75 §. *Delgivning*. Enligt 1 mom. ska beslut och andra dokument som utfärdas med stöd av denna lag delges den skattskyldige. Om ett ärende gäller en sådan ansvarsskyldig som avses i 56 §, ska delgivningen ske till den ansvarsskyldige.

Enligt 2 mom. ska även 26 c och 26 d § i lagen om beskattningsförfarande tillämpas vid delgivning. Den skattskyldiges lagliga företrädare eller befullmäktigade ska alltså delges, om en företrädare eller befullmäktigad som sköter skatteärenden på den skattskyldiges vägnar har anmälts som ombud till Skatteförvaltningens kundregister. Bevislig delgivning med samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar sker under den adress som samfundet, den samfällda förmånen eller sammanslutningen har angett.

Ett beslut av Skatteförvaltningen eller skatterättelsenämnden samt andra av Skatteförvaltningens handlingar som utfärdas med stöd av denna lag kan delges genom vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen.

Med stöd av bestämmelsen kan ett beslut delges utan förfarande med mottagningsbevis i enlighet med det som föreskrivs i 59 § i förvaltningslagen. Det förfarande som föreslås skiljer sig från det allmänna förfarandet för delgivning i och med att ett beslut som är förknippat med en tidsfrist efter delfåendet, såsom tiden för sökande av ändring, enligt förvaltningslagen i princip ska delges bevisligen. I lagstiftningen om beskattning är det emellertid numera allmänt med bestämmelser om att ett beslut får delges genom vanlig delgivning även i situationer där en kort tid för sökande av ändring, till exempel 60 dagar, börjar löpa från delfåendet av beslutet. Genom den föreslagna bestämmelsen strävas efter att se till att beskattningsförfarandet är välfungerande. De föreslagna bestämmelserna motsvarar den gällande lagstiftningen.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska höras på ett sådant sätt att den ges möjlighet att sätta sig in i beskattningshandlingarna.

Bestämmelser om delgivning av ett sådant sammandrag som avses i 14 § finns i 15 §.

14 kap. **Ikraftträdande**

76 §. *Ikraftträdande*. Det föreslås att lagen ska träda i kraft den 1 januari 2017. Genom denna lag upphävs lagen om skatteuppbörd (609/2005).

De nya bestämmelserna ska från och med lagens ikraftträdande också tillämpas vid behandlingen av sådana skatterater som uppkommit före ikraftträdandet eller som gäller tiden före ikraftträdandet. Med andra ord ska bestämmelserna också tillämpas på skatterater enligt de bestämmelser i lagen om skatteuppbörd och skattekontolagen som gällde före ikraftträdandet. Dessutom ska också Skatteförvaltningen efter lagens ikraftträdande fatta sina förvaltningsbeslut om skatteuppbörd, exempelvis beslut om att använda återbäring till betalning av skatt, enligt den lagen även om besluten gäller rater som uppkommit före ikraftträdandet.

77 §. *Övergångsbestämmelser*. Enligt 1 mom. ska de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande tillämpas på sökande av ändring i beslut som Skatteförvaltningen har utfärdat med stöd av lagen om skatteuppbörd eller skattekontolagen före lagens ikraftträdande. Bestämmelserna om ändringssökande i denna lag ska tillämpas på ändringssökande som gäller beslut som Skatteförvaltningen har fattat efter lagens ikraftträdande.

Med beslut av Skatteförvaltningen avses dess ursprungliga förvaltningsbeslut i första instans och inte dess beslut om ett rättelseyrkande i anknytning till en process för sökande av ändring. Om den skattskyldige söker ändring i ett förvaltningsbeslut som Skatteförvaltningen har meddelat innan lagen trätt i kraft ska de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet tillämpas i alla faser av processen för sökande av ändring. Däremot ska bestämmelserna i den föreslagna lagen tillämpas vid ändringssökande som gäller beslut som Skatteförvaltningen fattar efter lagens ikraftträdande.

Exempel:

1) Den skattskyldige har i december 2016 en skatteskuld och får återbäring i januari 2017. Bestämmelserna i den föreslagna lagen tillämpas på användningen av återbäringen och till beslutet fogas anvisningar för sökande av ändring hos rättelsenämnden. Om den skattskyldige däremot får återbäring redan i december 2016 ska de bestämmelser om skattekvittning som gällde

före ikraftträdandet tillämpas och beslutet ska åtföljas av anvisningar för sökande av ändring genom rättelseyrkande till Skatteförvaltningen.

2) Skatteförvaltningen har fattat att beslut om skattekvittning i november 2016 och till det har fogats anvisningar för sökande av ändring enligt den gamla lagen. Den skattskyldige lämnar in ett rättelseyrkande till Skatteförvaltningen i januari 2017, och Skatteförvaltningen meddelar i februari 2017 ett beslut om yrkandet åtföljt av anvisningar för sökande av ändring hos förvaltningsdomstolen enligt den gamla lagen. Om överklagandeinstansen ändrar kvittningsbeslutet ska Skatteförvaltningen genomföra ändringen i enlighet bestämmelserna i den gamla lagen. I det sistnämnda beslutet av Skatteförvaltningen ska ändring däremot sökas i enlighet med den föreslagna lagen, eftersom Skatteförvaltningen fattar sitt beslut efter den dess ikraftträdande.

I 2 mom. föreskrivs det om förfarandet för rättelse av fel som inträffat på ett skattekonto och återkrav av kreditering som felaktigt har betalts till den skattskyldige. Om ett fel har inträffat på ett skattekonto eller en kreditering har betalats felaktigt till den skattskyldige eller använts på felaktigt sätt som kreditering före lagens ikraftträdande, ska felet rättas eller den felaktigt betalda krediteringen återkrävas med tillämpning av de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande, även om rättelsen eller återkravet sker efter ikraftträdandet. I fråga om tidsfristerna och andra förfaranden för rättelse av fel och återkrav av kreditering tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Vid sökande av ändring i ett beslut som gäller rättelse av fel eller återkrävd kreditering ska emellertid bestämmelserna i denna lag tillämpas om beslutet fattades efter ikraftträdandet.

Enligt 3 mom. ska hänvisningar till den upphävda lagen om skatteuppbörd på andra ställen i lagstiftningen betraktas som hänvisningar till bestämmelserna i denna lag.

1.3 Apoteksskattelagen

1 §. *Tillämpningsområde*. Enligt denna paragraf ska de skattskyldiga betala apoteksskatt till staten för den apoteksrörelse de bedriver. En skattskyldigs apoteksverksamhet behandlas som en apoteksrörelse, även om den skattskyldige under skatteåret har bedrivit apoteksverksamhet på basis av flera apotekstillstånd.

Skattetagare för apoteksskatten är liksom för den nuvarande apoteksavgiften staten.

2 §. *Tillämpning av andra lagar*. I apoteksskattelagen finns inga bestämmelser om skatteuppbörden och beskattningsförfarandet, med undantag av förfarandet för förhandsavgörande.

På deklaration av apotekskatt, fastställande av skatten, ändringssökande, skyldighet att lämna uppgifter och det övriga beskattningsförfarandet tillämpas förfarandebestämmelser av skatter som betalas på eget initiativ. På betalning, återbäring och indrivning av skatt tillämpas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd.

3 §. *Skattskyldighet*. Enligt paragrafen är apotekare som driver apoteksrörelse med stöd av apotekstillstånd skyldiga att betala apoteksskatt och Helsingfors universitet och Östra Finlands universitet för apoteksrörelse som drivs av dem. Enligt den gällande lagen om apoteksavgift är apotekarna betalningsskyldiga. Den föreslagna definitionen av de skattskyldiga, där universiteten nämns särskilt, motsvarar nuvarande tillämpningspraxis, eftersom bestämmelsen trots sin ordalydelse har tillämpats så att apoteksavgift har fastställts för de samfund som bedriver denna verksamhet.

4 §. *Skatteår*. Den skattskyldiges skatteperiod påverkar inte skatteåret för apoteksskatten, som i samtliga fall är kalenderåret. Det är nödvändigt att definiera skatteåret därför att då den pro-

gressiva apoteksskattens belopp beräknas ska den tidsperiod definieras, då skattegrunden bestäms i enlighet med den under tidsperioden influtna omsättningen.

5 §. *Skattegrund*. Enligt paragrafens 1 mom. beräknas apoteksskatten liksom nu på den mervärdesskattefria omsättningen för apoteket, dess filialapotek, serviceställena för apoteket, apotekets webbtjänst och medicinskåp. I paragrafens 2 mom. bestäms om de korrigeringar som ska göras i den omsättning som ligger till grund för skatten.

6 §. *Skatteskala*. Skatteskalan motsvarar den nu gällande betalningsskalan.

7 §. *Beräkning av skattens belopp.* Bestämmelserna om hur apoteksskatten beräknas motsvarar i huvudsak bestämmelserna om beräkningen av apoteksavgiften.

Enligt paragrafens 1 mom. beräknas apoteksskatten separat för varje skattskyldig. Beräkningen av skattens belopp avviker från beräkningen enligt lagen om apoteksavgift i sådana situationer då apoteket överlåtits till en annan apotekare. För att den skattskyldige ska kunna beräkna, deklarera och betala apoteksskatten på eget initiativ bör skattens belopp kunna beräknas på basis av uppgifter som den skattskyldiga har eller har tillgång till. Därför är det inte längre motiverat att koppla beräkningen av skattebeloppet till omsättningen för apoteksverksamhet som drivs av en annan skattskyldig.

I paragrafens 2 mom. bestäms hur apoteksskatten ska beräknas då den skattskyldige har inte haft något filialapotek under skatteåret. Apoteksskatten beräknas då enligt den sammanlagda skattegrunden för hela apoteksverksamheten med tillämpning av skatteskalan i 6 §.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs om hur apoteksskatten beräknas då den skattskyldige har haft ett filialapotek under skatteåret, och den sammanlagda justerade omsättningen för hela apoteksverksamheten understiger 2 600 000 euro.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs om hur apoteksskatten beräknas då den skattskyldige har haft ett filialapotek under skatteåret, och den sammanlagda justerade omsättningen för hela apoteksverksamheten överstiger 3 500 000 euro. Då beräknas grunden för apoteksskatten enligt den gemensamma skattegrunden för apoteksverksamheten och på skattegrunden för varje filialapotek görs ett särskilt avdrag. Ett sådant avdrag görs dock inte om filialapoteket har grundats minst fem år före skatteårets utgång och om dess omsättning för skatteåret överstiger medelvärdet av de privata apotekens omsättning under året före skatteåret.

Det föreslås att Skatteförvaltningen befullmäktigas att årligen fastställa medelvärdet av de privata apotekens omsättning.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs om hur apoteksskatten beräknas då den skattskyldige har haft ett filialapotek under skatteåret, och den sammanlagda justerade omsättningen för hela apoteksverksamheten är minst 2 600 000 euro, men högst 3 500 000 euro.

I paragrafens 6 mom. föreskrivs hur de kalkylerade apoteksskatterna bestäms för beräkning av det vägda medelvärde som avses i 5 mom.

I paragrafens 7 mom. föreskrivs om koefficienterna för de kalkylerade apoteksskatterna för beräkningen av det vägda medelvärde som avses i 5 mom.

8 §. *Förhandsavgörande*. I apoteksbeskattningen införs ett förfarande för förhandsavgörande, som är gemensamt med de andra skatteslagen.

Enligt paragrafens 1 mom. kan Skatteförvaltningen utfärda ett förhandsavgörande om apoteksskatt. Den skattskyldige ska lämna in ansökan om förhandsavgörande skriftligen.

Enligt paragrafens 2 mom. ska sökanden i ansökan specificera om vilken fråga förhandsavgörande söks och den utredning som behövs för att avgöra frågan ska anges.

Enligt paragrafens 3 mom. ska förhandsavgörandet på sökandes yrkande iakttas såsom bindande på det sätt som bestäms i förhandsavgörandet.

Enligt paragrafens 4 mom. ska ärenden som gäller förhandsavgöranden behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen.

9 §. *Ikraftträdande- och övergångsbestämmelse*. Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2017. Genom denna lag upphävs lagen om apoteksavgift.

I 3 mom. intas en övergångsbestämmelse som gäller skatteåret 2016 och åren därförinnan, enligt vilken lagen om apoteksavgift tillämpas på apoteksavgift som fastställts för 2016 och åren därförinnan.

1.4 Lag om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

1 §. *Tillämpningsområde*. Det föreslås inga ändringar i lagens tillämpningsområde. Det föreslås emellertid att lagens namn ändras från lag om arbetsgivares socialskyddsavgift till lag om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift så att det motsvarar den nuvarande lagstiftningen. Arbetsgivares socialskyddsavgift omfattade tidigare arbetsgivares folkpensionsavgift och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, som betalades som ett enda belopp. Arbetsgivares folkpensionsavgift slopades vid ingången av 2010.

2 §. *Tillämpning av andra lagar.* Med undantag av förfarandet för förhandsavgörande innehåller lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift inga bestämmelser om skatteuppbörd och beskattningsförfarande.

I fråga om deklaration av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, fastställande av avgifter, ändringssökande och annat beskattningsförfarande tillämpas det som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På betalning, återbäring och indrivning av skatt tillämpas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd.

3 §. *Arbetsgivare*. Paragrafen innehåller bestämmelser om vad som avses med arbetsgivare i denna lag. Bestämmelsen motsvarar den gällande lagen.

4 §. *Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.* Paragrafen innehåller bestämmelser om när en arbetsgivare ska betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift. I 2 mom. anges också de situationer då arbetsgivares sjukförsäkringsavgift inte behöver betalas. Bestämmelsen motsvarar den gällande lagen.

5 §. *Grunden för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.* Enligt 1 mom. ska arbetsgivares sjukförsäkringsavgift liksom nu betalas på grundval av det sammanlagda beloppet av de löner som betalas till arbetstagarna. Det föreslås inga ändringar i definitionen av lön som utgör grund för sjukförsäkringsavgiften. Bestämmelser om sjukförsäkringsavgiftens storlek finns i sjukförsäkringslagen och i den förordning av statsrådet om avgiftsprocentsatsen för sjukförsäkringsavgifter som utfärdas med stöd av lagen.

Bestämmelserna i 2—4 mom. om vad som avses med lön och vad som inte betraktas som lön, liksom bestämmelsen om de situationer där försäkringslön används som grund för sjukförsäkringsavgiften, motsvarar de gällande bestämmelserna.

6 §. *Den månad till vilken arbetsgivares sjukförsäkringsavgift hänförs*. Paragrafen innehåller bestämmelser om vilken månad arbetsgivares sjukförsäkringsavgift ska hänförs till. Avgiften hänförs till den kalendermånad under vilken förskottsinnehållning har verkställts eller källskatt eller slutlig löneskatt har tagits ut. Bestämmelsen motsvarar den gällande lagen. Bestämmelser om deklaration och betalning av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och lagen om skatteuppbörd.

7 §. *Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift på idrottsinkomst.* Om en arbetsgivare betalar en idrottsutövare lön direkt till en idrottsutövarfond, ska sjukförsäkringsavgift liksom nu betalas när medlen betalas till fonden.

8 §. *Ansvar för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift*. Enligt paragrafen är arbetsgivaren ansvarig gentemot staten för att arbetsgivares sjukförsäkringsavgift betalas. Bestämmelser om rättelse av fel när det gäller arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, uppskattning och rättelse av försummad sjukförsäkringsavgift samt indrivning av avgiften hos arbetsgivaren samt fastställande av skatt finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelser om dröjsmålspåföljder finns i lagen om förseningsränta.

9 §. *Återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.* I 1 mom. föreskrivs det om arbetsgivarens rätt att få tillbaka en sjukförsäkringsavgift som har betalts på grundval av sådan semesterlön eller semesterersättning som avses i 14 kap. 1 § i sjukförsäkringslagen (1224/2004).

I 2 mom. finns det bestämmelser om situationer där en arbetsgivare på basis av lön som den har betalat, på ansökan har fått en dagpenningsförmån enligt sjukförsäkringslagen eller dagpenning enligt en lagstadgad olycksfalls- eller trafikförsäkring eller arbetspension, rehabiliteringspenning eller sjukpension och därtill hörande rehabiliteringstillägg enligt arbetspensionslagarna. I sådana situationer är arbetsgivaren berättigad att från Skatteförvaltningen få tillbaka den sjukförsäkringsavgift som den har betalat till den del avgiften motsvarar den dagpenning, pension, rehabiliteringspenning eller det rehabiliteringstillägg som betalats till arbetsgivaren.

Enligt 3 mom. ska de bestämmelser om rättelse av fel som finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas på återbäring av sjukförsäkringsavgifter. I momentet föreskrivs det dessutom liksom nu om möjligheten att rätta överbetald arbetsgivares sjukförsäkringsavgift genom att dra av det överbetalda beloppet från arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som ska betalas för samma kalenderår.

Bestämmelser om deklaration och betalning av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift samt rättelse av fel i skattedeklarationen finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

10 §. *Förhandsavgörande*. Enligt paragrafen ska bestämmelserna i lagen om förskottsuppbörd tillämpas på förhandsavgöranden. Bestämmelsen motsvarar den gällande lagen.

11 §. *Ikraftträdande*. Det föreslås att lagen ska träda i kraft den 1 januari 2017. Genom denna lag upphävs lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963).

Övergångsbestämmelserna i kraftträdandet motsvarar bestämmelser i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Hänvisningar till lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) på andra ställen i lagstiftningen betraktas som hänvisningar till lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

1.5 Lag om beskattningsförfarande

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* Det föreslås att hänvisningen i 3 mom. till det nummer som lagen om skatteuppbörd har i författningssamlingen ändras så att den hänvisar till det nya nummer som lagen om skatteuppbörd kommer att ha i författningssamlingen.

9 §. *Ansvariga för deklarationsskyldigheten.* Det föreslås att begreppen förmyndare och god man som används i paragrafen ersätts med begreppet intressebevakare. Bestämmelser om intressebevakare finns i lagen om förmyndarverksamhet.

11 a §. *Förvaring av verifikationer.* I 1 mom. föreskrivs det att verifikationer ska förvaras sex år från ingången av året efter skatteårets utgång. Den skattskyldige är alltså skyldig att visa upp sina verifikationer för granskning även för en tid som överskrider den allmänna tiden på tre år för ändringssökande. Bestämmelserna ändrar i praktiken inte den nuvarande förvaringstiden, där tidsfristen på fem år har räknats från det att beskattningen har slutförts.

12 §. *Anteckningsskyldighet*. I 2 mom. föreskrivs det att en sådan anteckningsskyldig som inte är bokföringsskyldig ska förvara sina anteckningar och verifikationer sex år från ingången av året efter skatteårets utgång. Den skattskyldige är alltså skyldig att visa upp sina anteckningar och verifikationer för granskning även för en tid som överskrider den allmänna tiden på tre år för ändringssökande på samma sätt som en bokföringsskyldig är skyldig att visa upp sådant material som avses i 2 kap. 10 § i bokföringslagen i tio år, ifall dessa uppgifter behövs vid beskattningen för ett skatteår som är föremål för kontrollåtgärder. Bestämmelserna ändrar i praktiken inte den nuvarande förvaringstiden, där tidsfristen på fem år har räknats från det att beskattningen har slutförts.

14 §. *Skattegranskning*. Det föreslås ett nytt 2 mom. i paragrafen, där det föreskrivs om tidpunkten för när en skattegranskning kan inledas. Skatteförvaltningen är skyldig att i förväg meddela den skattskyldige tidpunkten då en granskning inleds och granskningsplatsen, om det inte av särskilda skäl finns anledning till något annat förfarande. Ett särskilt skäl till att inte ge ett förhandsmeddelande kan till exempel vara misstankar om att material kommer att ändras eller förstöras före granskningen. Också behovet att klarlägga en affärsverksamhets verkliga karaktär och omfattning, personalens storlek eller kassabokföringen kan vara en motivering till att det inte ges något förhandsmeddelande. Bestämmelsen motsvarar de gällande bestämmelserna i förordningen om beskattningsförfarande.

Paragrafens nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom. och ordalydelsen av bemyndigandet i 4 mom. preciseras.

22 a §. *Försummelseavgift*. Det föreslås att 1 mom. 3 punkten ändras så att försummelseavgift kan påföras redan på grund av att den uppgiftsskyldige har lämnat uppgifterna på något annat sätt än vad som har bestämts av Skatteförvaltningen. Det krävs alltså inte längre att den uppgiftsskyldige ska ha blivit uppmanad att rätta till ett fel för att försummelseavgift ska kunna påföras. Innan försummelseavgift påförs ska Skatteförvaltningen emellertid även i fortsättningen ge den uppgiftsskyldige möjlighet att bli hörd i fråga om försummelsen. Den uppgiftsskyldige kan då ge upplysningar om orsakerna till försummelsen.

I 7 mom. föreskrivs det i motsvarighet till de nuvarande bestämmelserna att försummelseavgiften inte är avdragbar i beskattningen och att den ska redovisas till staten. För närvarande fastställs med stöd av skattekontolagen dröjsmålsräntan för skattekonton på försummelseav-

giften, och därför uppdateras bestämmelsen om räntan på försummelseavgiften. I fråga om beräkningen av dröjsmålsränta på en obetald försummelseavgift hänvisas det till lagen om förseningsränta i stället för till räntelagen. Lagstiftningen förenhetligas så att samma bestämmelser om dröjsmålsränta gäller alla skatter som behandlas i kontoförfarandet och för vilka de särskilda bestämmelserna i 2 kap. i lagen om skatteuppbörd tillämpas i fråga om uppbördsförfarandet. Bestämmelser om att dröjsmålsräntan inte är avdragbar finns i lagen om förseningsränta.

23 a §. *Sökande av ändring i beslut som gäller uppgiftsskyldigheten.* Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om ändringssökande som gäller utomståendes skyldighet att lämna uppgifter finns i 65 a §.

23 b §. *Sökande av ändring i beslut som gäller försummelseavgift.* Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om ändringssökande som gäller försummelseavgift finns i 65 a §.

26 §. *Allmänna principer som skall iakttas vid beskattningen*. Det föreslås att 2 mom. ändras så att det inte bara i fråga om räntepåföljder utan också i fråga om skatteförhöjning är möjligt att helt eller delvis låta bli att påföra en förhöjning, om en sådan är oskälig på grund av att ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart. Bestämmelsen motsvarar den föreslagna 6 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

26 c §. *Delgivning*. Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen, med bestämmelser om delgivning utan förfarande med mottagningsbevis. Bestämmelsen gäller alla beslut av Skatteförvaltningen eller skatterättelsenämnden där en tid för sökande av ändring börjar löpa från delfåendet samt andra dokument av Skatteförvaltningen som avses i denna lag.

Med stöd av bestämmelsen kan ett beslut delges utan förfarande med mottagningsbevis i enlighet med det som föreskrivs i 59 § i förvaltningslagen även i de fall där en tidsfrist som påverkar mottagarens rätt börjar löpa från delfåendet.

Det förfarande som föreslås skiljer sig från det allmänna förfarandet för delgivning i och med att ett beslut som är förknippat med en tidsfrist efter delfåendet, såsom tid för sökande av ändring, enligt förvaltningslagen i princip ska delges bevisligen. I lagstiftningen om beskattning är det emellertid numera allmänt med bestämmelser om att ett beslut kan delges genom vanlig delgivning även i situationer där en kort tid för sökande av ändring, till exempel 60 dagar, börjar löpa från delfåendet av beslutet. Genom den föreslagna bestämmelsen strävas efter att se till att beskattningsförfarandet är välfungerande. De föreslagna bestämmelserna motsvarar den gällande lagstiftningen.

Ett beslut anses ha blivit delgivet den sjunde dagen efter det att det lämnades in till posten. En avvikelse från detta kan göras om den skattskyldige kan visa att han eller hon i verkligheten har fått kännedom om beslutet först efter detta. En sådan situation kan bli aktuell till exempel om personen i fråga har varit på resa eller av andra orsaker inte har varit nåbar per post. Det är alltså den skattskyldiges skyldighet att påvisa orsaken till ett senare delfående. Beviströskeln för tidpunkten då det verkliga delfåendet av beslutet skedde senare än inom sju dagar får inte sättas för högt.

53 §. *Åläggande av skatteansvar och ändringssökande.* Enligt paragrafen finns bestämmelserna om åläggande av skatteansvar och ändringssökande i lagen om skatteuppbörd. Paragrafens rubrik ändras så att den överensstämmer med paragrafens innehåll.

55 §. *Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel.* I paragrafen föreskrivs det om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel, om det på grund av ett fel i beskatt-

ningen har påförts för mycket skatt. Paragrafens 1 mom. motsvarar till innehållet det gällande 1 mom., men den finska ordalydelsen har ändrats. Liksom nu kommer rättelser av beskattningen till den skattskyldiges fördel på myndighetens initiativ i praktiken att vara begränsade till rättelse av klara och uppenbara fel.

I 2 mom. föreskrivs det om tidsfristen för rättelse. Tidsfristen för rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel förkortas så att tiden för rättelse blir tre år från ingången av året efter skatteårets utgång. Tidsfristerna för rättelse av beskattning på myndighetsinitiativ och den skattskyldiges sökande av ändring är i princip desamma.

I 3 mom. föreskrivs det om situationer där beskattningen kan rättas till den skattskyldiges fördel trots att den allmänna tidsfrist på tre år som anges i 2 mom. har löpt ut och inte heller den skattskyldige längre har tid kvar för sökande av ändring. En ändring kräver att Skatteförvaltningen har inlett kontrollåtgärder mot den skattskyldige, i allmänhet en skattegranskning. Om Skatteförvaltningen i ett ärende som hänför sig till en kontrollåtgärd upptäcker ett fel till den skattskyldiges nackdel, ska myndigheten rätta beskattningen till den skattskyldiges fördel.

Bestämmelsen blir tillämplig då Skatteförvaltningen vidtar en kontrollåtgärd med stöd av 56 a § om förlängd tidfrist, 56 b § om fortsatt tidsfrist eller 56 c § om tidsfrister som fortsatts på grund av brott. Med kontrollåtgärd avses här, liksom i 56 a §, förutom skattegranskning även kontrollåtgärder som grundar sig på till exempel enskilda uppgifter som har fåtts genom internationellt informationsutbyte, där Skatteförvaltningen utan att utföra en skattegranskning klarlägger om de faktauppgifter som ligger till grund för beskattningen är riktiga.

En ändring som görs till någons fördel ska alltid ansluta sig till en kontrollåtgärd. I synnerhet i situationer där det är fråga om förlängda tidsfrister enligt denna lag kan en kontrollåtgärd omfatta den skattskyldiges hela verksamhet och alla skatteslag. En kontrollåtgärd kan emellertid också gälla en mycket begränsad angelägenhet, såsom vissa inkomst- eller avdragsposter under ett visst skatteår. Det kan till exempel vara fråga om inkomst från anställningsoptioner och avdrag för den. När det gäller fortsatta tidsfrister och tidfrister på grund av brott gäller kontrollåtgärden i enlighet med de nämnda bestämmelserna redan i sig vissa exakt avgränsade angelägenheter. I så fall begränsar sig även ändringar som görs till någons fördel enligt föremålet för kontrollåtgärden. I ärenden som inte ansluter sig till en kontrollåtgärd görs det emellertid inga ändringar till den skattskyldiges fördel. Till den del det handlar om en situation enligt 56 a § är alltså den begräsning av föremålet för en kontrollåtgärd som anges i beslutet om förlängda kontrollåtgärder av betydelse.

Bestämmelsen utvidgar emellertid också möjligheten till rättelser till den skattskyldiges fördel. Om Skatteförvaltningen upptäcker ett fel till den skattskyldiges nackdel i anslutning till en kontrollåtgärd, gör bestämmelsen det möjligt att rätta beskattningen till den skattskyldiges fördel även om kontrollåtgärden inte leder till att beskattningen alls rättas till den skattskyldiges nackdel. En sådan ändring kan göras till exempel då det är fråga om en kontrollåtgärd som gäller internprissättning, även om beskattningen inte till någon del alls rättas till den skattskyldiges nackdel på det sätt som avses i 31 § i lagen om beskattningsförfarande. I praktiken kräver emellertid en sådan här ändring till någons fördel i allmänhet att det först görs ett inkomsttillägg för den andra parten i transaktionen, och sedan kan rättelsen göras som en följdändring.

Exempel:

1) Skatteförvaltningen och polisen genomför som myndighetssamarbete en kontrollåtgärd som gäller tre aktiebolag som bedriver affärsverksamhet. Samma fysiska person A äger alla dessa bolag. En skattegranskning som gäller en viss räkenskapsperiod och ett visst skatteår pågår

ännu när tidsfristen på tre år löper ut. Skatteförvaltningen fattar ett beslut om förlängd tidsfrist med stöd av 56 a § i lagen. Enligt beslutet låter Skatteförvaltningen tidsfristen för fastställande av skatt och rättelse av beskattningen fortsätta med ett år för bolagen när det gäller skatter på eget initiativ och inkomstbeskattning. Likaså förlänger Skatteförvaltningen tidsfristen för rättelse av beskattningen för A och tio kända anställda med ett år i fråga om inkomsterna från bolagen. Då kan de av bolagens skatter på eget initiativ som gäller räkenskapsperioden och skatteåret i fråga fastställas till rätt belopp och inkomstbeskattningen rättas till bolagens nackdel och fördel till alla delar. Däremot kan A:s och de tio anställdas inkomstbeskattning rättas till deras fördel eller nackdel enbart till den del det är fråga om inkomster från dessa bolag. Till exempel ett fel i beloppet på överlåtelsevinsten för en fritidsbostad som ägs av A som är till A:s nackdel kan inte rättas till hans eller hennes fördel med stöd av 55 § 3 mom. i lagen. Ett fel i beloppet på överlåtelsevinsten kan inte heller rättas till A:s nackdel.

2) Skatteförvaltningen får genom annat internationellt informationsutbyte än automatiskt informationsutbyte uppgifter om att A får kapitalinkomster och avdrag som gäller dem från utlandet. Genom en kontrollåtgärd med stöd av 56 b § 3 punkten som gäller A:s beskattning konstateras det att A har fullgjort sin deklarationsskyldighet på korrekt sätt i fråga om inkomsterna och att de inkomster som framgår av jämförelseuppgifterna också har beskattats. Däremot har avdragen i jämförelsematerialet varken deklarerats eller dragits av. Beskattningen rättas till A:s fördel i fråga om dessa klart avdragsgilla avdrag. Eftersom kontrollåtgärden inte gällde de kapitalinkomster som A har haft i Finland, såsom hyresinkomster, kan fel som eventuellt upptäcks i fråga om dessa inte rättas till vare sig den skattskyldiges fördel eller nackdel.

Om den skattskyldiges beskattning rättas till hans eller hennes nackdel med stöd av lagens 56 a—56 c §, ska ett naturligt avdrag som direkt ansluter sig till ändringen eller någon annan post som minskar skatten beaktas även oberoende av denna bestämmelse. Beskattningen ändras inte till fördel för någon annan skattskyldig än den skattskyldige som är föremål för kontrollåtgärden med stöd av denna bestämmelse. Beskattningen för en annan skattskyldig kan ändras som en följdändring.

Bestämmelsen i 4 mom. om att beskattningen inte rättas om ärendet har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär motsvarar den gällande lagen.

56 §. *Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel*. Paragrafen innehåller bestämmelser om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel då en skattskyldig delvis eller helt och hållet har blivit obeskattad eller annars inte har påförts föreskriven skatt. Bestämmelsen är en allmän bestämmelse om ändringar som görs till den skattskyldiges nackdel och den ska tillämpas i alla de situationer som avses i detta kapitel.

Paragrafens 1 mom. motsvarar till innehållet det gällande 1 mom., men formuleringen ses över.

I 2 mom. föreskrivs det om tidsfristen för rättelse av beskattning som görs till den skattskyldiges nackdel. Det föreslås att tidsfristen för rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel i regel ska vara tre år från ingången av året efter skatteårets utgång. Tidsfristen för rättelse till den skattskyldiges nackdel motsvarar tidsfristen för rättelse till den skattskyldiges fördel och även tidsfristen för den skattskyldige att lämna en begäran om omprövning.

Beskattningen får rättas oberoende av vilken typ av fel som finns i beskattningsbeslutet och oberoende av vem som har orsakat felet. En rättelse kan gälla sak-, skriv- och räknefel såväl som andra fel i beskattningsbeslutet. Med tanke på förutsättningarna för en rättelse har det ingen betydelse om den skattskyldige har fullgjort sin deklarationsskyldighet eller inte eller

om skattemyndigheten utifrån de uppgifter den hade till sitt förfogande hade kunnat avgöra ärendet på korrekt sätt.

I 3 mom. föreskrivs det om förbud mot omprövning. Momentet innehåller bestämmelser om de situationer som utgör undantag i fråga om ett tidigare avgörandes beständighet.

Enligt den första meningen i momentet rättas beskattning inte till den skattskyldiges nackdel om Skatteförvaltningen har utrett och uttryckligen avgjort ett ärende. Enligt den andra meningen i momentet får beskattningen dock rättas om avgörandet i ärendet har baserat sig på en felaktig eller bristfällig utredning eller om det i ärendet har framkommit en sådan ny utredning som kunde ha inverkat på avgörandet av ärendet. Dessutom får ett skrivfel, räknefel eller något annat därmed jämförbart fel rättas.

Ett sådant utredande och uttryckligt avgörande som avses i momentets första mening ska på grund av att beskattningen är ett massförfarande alltid ske på initiativ av Skatteförvaltningen. Den skattskyldige kan alltså inte kräva att Skatteförvaltningen ska utreda och uttryckligen avgöra exempelvis ett särskilt ärende. Ett tecken på att en utredning har inletts är bland annat det att Skatteförvaltningen har bett den skattskyldige lämna en utredning i ärendet och att en tjänsteman har behandlat den. Det kan också vara fråga om en situation där Skatteförvaltningen har begärt uppgifter av utomstående.

Det att Skatteförvaltningen har utrett och uttryckligen avgjort ett ärende innebär i praktiken att ärendet har avgjorts på basis av de uppgifter som den skattskyldige har lämnat och som Skatteförvaltningen har utrett. Då kan ett avgörande inte längre överföras till exempelvis en skattegranskning genom att det avstås från att fatta ett formellt beslut. Det är emellertid möjligt att ett ärende i samband med en rättelse av beskattningen inte avgörs utan hänskjuts till en skattegranskning för utredning. I så fall avgörs ärendet först efter skattegranskningen.

Endast ett äkta och aktivt ställningstagande från Skatteförvaltningen utgör alltså hinder för en rättelse till den skattskyldiges nackdel. Det ska registreras i Skatteförvaltningens informationssystem att ett ärende har utretts och avgjorts uttryckligen så att avgörandet vid behov kan bestyrkas. Ett sådant uttryckligt avgörande som avses i bestämmelsen kan inte anses uppstå i ett, med beaktande av massförfarandet för beskattningen, förfarande som baserar sig på automation, utan utredningen och ett uttryckligt avgörande av ett ärende kräver alltid tjänstemannaarbete. Vid tolkningen av begreppet uttryckligt avgörande kan också stödjas sig på den rättspraxis som gäller uppkomsten av skydd för berättigade förväntningar vid beskattningen, såsom till exempel i avgörande HFD:2010:50.

Enligt momentets andra mening ska ett avgörande vara bundet till en utredning. Skatteförvaltningen träffar alltid ett avgörande enbart utifrån de uppgifter som har utretts i ärendet. Om uppgifterna senare visar sig vara bristfälliga eller felaktiga, eller om det framkommer nya upplysningar i ärendet, kan beskattningen rättas till den skattskyldiges nackdel till denna del. Ett avgörande gäller också ett visst skatteslag. Ett uttryckligt avgörande i fråga om ett skatteslag hindrar inte fastställande av skatt eller rättelse av ett beslut på grundval av samma ekonomiska händelse när det gäller ett annat skatteslag.

Exempel:

1) Den skattskyldige har lämnat in sin skattedeklaration, Skatteförvaltningen har fått sådana uppgifter som behövs för beskattningen av utomstående och ärendet behandlas av en tjänsteman. Skatteförvaltningen har utrett och avgjort ärendet efter att ha hört den skattskyldige eller har avgjort ärendet på grundval av andra uppgifter som den har inhämtat utan att höra den skattskyldige. Det har registrerats i Skatteförvaltningens datasystem att ärendet är utrett och

avgjort. Skatteförvaltningen har utrett och uttryckligen avgjort ärendet och beskattningen kan i princip inte rättas till den skattskyldiges nackdel även om det i ärendet har fattats ett beslut som strider mot lag eller rättspraxis. Beskattningen kan emellertid rättas om de uppgifter som har utretts visar sig vara felaktiga eller om det framkommer helt ny information i ärendet.

2) Det har begärts en specifikation av näringsverksamhetens kostnader av den skattskyldige. Den skattskyldige har genom en kostnadsspecifikation deklarerat 5 000 euro under punkten övriga kostnader, men har inte lämnat några närmare upplysningar om vad för slags kostnader det är fråga om. Utredningen godkänns vid beskattningen. Senare framkommer det vid en skattegranskning att de övriga kostnaderna var privata utgifter. I detta fall kan en rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel göras.

Enligt bestämmelsen kan Skatteförvaltningen inte ta ett ärende som den uttryckligen har avgjort till ny prövning om avgörandet har grundat sig på korrekta och tillräckliga uppgifter, även om avgörandet står i strid med lag eller rättspraxis. Korrigeringen av ett fel ska i en sådan här situation i praktiken bero på om skattetagaren söker ändring. Till denna del motsvarar de föreslagna bestämmelserna den nuvarande situationen.

Liksom i fråga om det förbud mot omprövning som anges i momentet kan beskattningen inte heller rättas till den skattskyldiges nackdel om villkoren för skydd för berättigade förväntningar uppfylls. Beskattningen kan inte heller rättas med stöd av strängare rättspraxis. Även detta motsvarar det nuvarande rättsläget. Begränsningen enligt det gällande 56 § 2 mom. i fråga om att rätta beskattningen då ett ärende som gäller skatteåret har lämnat rum för tolkning eller har varit oklart på det sätt som avses i 26 § 2 mom. slopas.

Enligt den tredje meningen i momentet får ett skrivfel, räknefel eller något annat därmed jämförbart fel i beslutet rättas. Eftersom slutresultatet av beslutet på grund av ett sådant fel inte motsvarar det som myndigheten avsåg med sitt beslut, får beslutet rättas. Beskattningen får rättas på grund av ett sådant här fel av mekanisk karaktär så länge som den tid för rättelse av beslut som anges i 56 § ännu inte har löpt ut, vilket även nu kan göras med stöd av 51 och 52 § i förvaltningslagen. Också fel av mekanisk karaktär som har uppstått i de särskilda situationer som avses i 56 a—56 c § och som gäller rättelse av beskattningen får rättas på det sätt som avses här inom ramen för de tidsfrister som anges i 56 a—56 c §.

När det gäller skrivfel, räknefel och andra därmed jämförbara fel motsvarar den föreslagna tiden för rättelse den nuvarande tiden för rättelse, som är två år och som räknas från ingången av året efter det då beskattningen har slutförts.

Ändringen utvidgar inte heller skattemyndigheternas möjlighet att rätta beskattningen till den skattskyldiges nackdel om den skattskyldige på det sätt som avses i det gällande 56 § 4 mom. har försummat sin deklarationsskyldighet. Detta beror på att tiden för rättelse av beskattningen ska räknas från ingången av året efter skatteårets utgång i stället för ingången av året efter det då beskattningen har slutförts, såsom nu, vilket innebär att tiden för rättelse förkortas.

Bestämmelsen i 4 mom. om att beskattningen inte rättas om ärendet har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär motsvarar den gällande lagen. I sådana situationer får beskattningen inte rättas även om de uppgifter som besvären grundade sig på senare visar sig vara felaktiga.

56 a §. *Fortsatt tidsfrist för rättelse av beskattningen.* Det föreslås att det fogas en ny 56 a § till lagen, där det föreskrivs om skattemyndigheternas rätt att efter prövning förlänga den tidsfrist på tre år som anges i 56 § för rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel. Det är fråga om ett nytt förfarande som ska tillämpas i undantagsfall. Avsikten är att förfarandet

ska tillämpas i sådana fall som nämns i paragrafen, där ett korrekt och tillräckligt faktaunderlag för beslut av skäl som inte kan hänföras till Skatteförvaltningen inte hinner tas fram med behöriga metoder innan tidsfristen ovan löper ut. De villkor för att förlänga tiden för rättelse som anges i bestämmelsen, såsom myndighetssamarbete och att de uppgifter som har lett till att kontrollåtgärder har inletts har kommit in exceptionellt sent, är av sådan art att de kontrollåtgärder som grundar sig på dem ofta kräver omfattande och tidskrävande utredningar. Dessutom visar de villkor som anges i bestämmelsen redan i sig att en förlängning av tidsfristen gäller situationer där skatteintresset inte är obetydligt.

Om tiden för rättelse av beskattningen har förlängts med stöd av denna paragraf, ska denna bestämmelse i princip tillämpas vid en ändring av beskattningen, om villkoren i den uppfylls. Det är emellertid också möjligt att tillämpa 56 b eller 56 c § vid en rättelse av beskattningen inom ramen för en förlängd tidsfrist, om villkoren för att tillämpa dem uppfylls. Situationen kan till exempel vara den att inom ramen för en tidfrist som har förlängts på grundval av myndighetssamarbete, i anslutning till det ärende som är föremål för kontrollåtgärden, genom internationellt informationsutbyte också fås in sådan information med betydelse för beskattningen som uppfyller villkoren för tillämpning av 56 b §. Om tiden för rättelse av beskattning som gäller ett bolags näringsverksamhet har förlängts, kan det likaså genom en kontrollåtgärd senare komma fram en omständighet som gäller internprissättning. I sådana situationer kan både 56 a och 56 b § åberopas som grund för en rättelse av beskattningen.

Enligt 1 mom. får Skatteförvaltningen förlänga tidsfristen för rättelse av beskattningen med ett år. Skattemyndigheten ska pröva och avgöra om något av de villkor för en förlängning av tidsfristen som anges i paragrafens 1 mom. 1 eller 2 punkt uppfylls. Med kontrollåtgärd avses i praktiken oftast en skattegranskning, men det kan också vara fråga om någon annan förvaltningsåtgärd inom beskattningen. Ingen kontrollåtgärd utesluts alltså från tillämpningsområdet.

Enligt 1 mom. 1 punkten får en tidsfrist förlängas om en kontrollåtgärd har inletts exceptionellt sent på grund av uppgifter som har lämnats av en annan myndighet eller fåtts någon annanstans ifrån eller om åtgärden kräver myndighetssamarbete.

Enligt bestämmelsen får en tidsfrist förlängas om orsaken till att en kontrollåtgärd inleds exceptionellt sent är att det har fåtts uppgifter från en annan myndighet eller någon annanstans ifrån. En kontrollåtgärd anses ha blivit inledd exceptionellt sent om det i en normal situation inte ska ha hunnits slutföra den med iakttagande av korrekta förfaringssätt inom den tid som återstod av fristen.

Den information som ligger till grund för en förlängning av en tidsfrist ska gälla fakta i ärendet. Till exempel ett avgörande i fråga om en lagtolkning som ingår i ett beslut av högsta förvaltningsdomstolen är inte sådan information. Förutom jämförelseuppgifter från det egna landet kan även uppgifter från utlandet, såsom kontrolluppgifter som har fåtts vid internationellt automatiskt informationsutbyte, utgöra grund för en förlängning.

Vilka källor som den information som tas till grund för en förlängning av en tidsfrist får komma från begränsas likväl inte i praktiken i bestämmelsen. Den information som leder till att kontrollåtgärder inleds och att den aktuella tidsfristen förlängs lämnas i allmänhet av polisen och andra myndigheter. En kontrollåtgärd får emellertid inledas exceptionellt sent också på grund av uppgifter som har fåtts någon annanstans ifrån. Skatteförvaltningen kan få in sådan information genom till exempel angivelser från enskilda medborgare, eller så kan det vara fråga om offentlig information som myndigheten har fått via medierna.

Likaså får en tidsfrist förlängas om en tillräcklig faktautredning kräver att en kontrollåtgärd genomförs som ett myndighetssamarbete. Sådana gemensamma granskningar utförs vanligen i

samarbete mellan Skatteförvaltningen och Tullen, polisen, regionförvaltningsverket eller någon annan motsvarande myndighet. De situationer som kräver myndighetssamarbete ansluter sig i allmänhet till en ekonomisk helhet som rör flera skattskyldiga och där det finns ett beroendeförhållande eller en intressegemenskap mellan de skattskyldiga. I fråga om sådana granskningar räcker det som grund för en förlängning av tiden för rättelse att en kontrollåtgärd åtminstone för någon eller några av de skattskyldiga som ingår i samma helhet eller något ärende som hör till helheten ännu inte har avslutats när den allmänna tidsfristen löper ut. Det kan emellertid också vara fråga om en skattegranskning som gäller en enskild skattskyldig och som kräver till exempel en begäran om handräckning av en annan myndighet. En tidsfrist får förlängas på denna grund endast vid kontrollåtgärder där myndighetssamarbetet redan har inletts då tidsfristen förlängs.

Ofta kan det i sådana situationer som avses i 1 punkten bli aktuellt med en förlängning av tidsfristen när det är fråga om skattegranskningar som gäller företagsgrupperingar i den ekonomiska gråzonen. Vid sådana här granskningar krävs det ofta myndighetssamarbete, vilket enligt bestämmelsen redan i sig utgör en grund för förlängning av en tidsfrist. En förlängning av tidsfristen kan bli aktuell också när Skatteförvaltningen i samband med en skattegranskning av en skattskyldig exceptionellt sent får in jämförelseuppgifter som gäller andra skattskyldiga. Sådana jämförelseuppgifter kan finnas bland den granskade skattskyldiges bokföringsmaterial eller fås av någon som är skyldig att lämna uppgifter i anknytning till granskningen, såsom en bank. Jämförelseuppgifter som erhålls på detta sätt ska anses vara uppgifter som fåtts någon annanstans ifrån enligt paragrafen. I sådana fall ska det gå att förlänga tidsfristen för fastställande av rättelse av beskattning för de andra skattskyldiga. Däremot ska det inte gå att förlänga denna tidsfrist för den skattskyldige som ursprungligen är föremål för skattegranskningen, såvida det inte finns någon annan föreskriven grund för detta.

Enligt 1 mom. 2 punkten får en tidsfrist förlängas om den skattskyldige har lämnat in en deklaration eller en annan utredning som gäller saken exceptionellt sent eller om den skattskyldige som är föremål för en kontrollåtgärd avsevärt försvårar åtgärden.

Bestämmelsen innebär att en tidsfrist får förlängas också på grund av den skattskyldiges förfarande. En tidsfrist får förlängas om den skattskyldige lämnar in en deklaration eller en annan utredning som gäller saken exceptionellt sent och Skatteförvaltningen annars inte hinner vidta sådana kontrollåtgärder som behövs i fråga om deklarationen eller utredningen, såsom en begäran om utredning eller i sista hand en skattegranskning. Det kan till exempel vara fråga om en situation där den skattskyldige ursprungligen har försummat sin deklarationsskyldighet helt eller delvis och lämnar in uppgifterna först när tidsfristen håller på att löpa ut. En liknande situation uppstår om den skattskyldige ändrar de uppgifter som tidigare lämnats in strax innan tidsfristen löper ut.

Likaså kan en tidsfrist förlängas om den som är föremål för en kontrollåtgärd avsevärt försvårar åtgärden. Denna grund kan tillämpas i situationer där den skattskyldige upprepade gånger har försummat att lämna in de uppgifter som begärs, har lämnat in dem avsevärt för sent eller har lämnat bristfälliga uppgifter eller på annat sätt avsevärt har försvårat utredningen av ärendet.

Endast tidsfristen för de beskattningsåtgärder vars tidsfrist enligt 56 § 2 mom. håller på att löpa ut får förlängas. Till exempel tidsfristen för en rättelse av beskattningen som grundar sig på en skattegranskning och som gäller flera skatteår kan förlängas enbart i fråga om det år för vilket tidsfristen håller på att löpa ut. I ett beslut om förlängning av en tidsfrist ska de angelägenheter för vilka villkoren för förlängning av tidsfristen uppfylls anges. Om en uppgift, deklaration eller annan utredning som har kommit in exceptionellt sent endast gäller ett enskilt

ärende eller faktum, såsom en enskild ekonomisk transaktion, kan tidsfristen ändå förlängas för hela den del av den skattskyldiges verksamhet som hänför sig till denna transaktion.

Exempel:

1) Ett aktiebolags näringsverksamhet och bokföring är föremål för en kontrollåtgärd som genomförs gemensamt av Tullen, Produkttillsynscentralen och Skatteförvaltningen och som gäller flera skatteår. Kontrollåtgärden pågår fortfarande då den tidsfrist för rättelse av beskattningen som anges i 56 § närmar sig sitt slut för ett av skatteåren. Skatteförvaltningen förlänger tidsfristen för detta skatteår med ett år på grund av att den kontrollåtgärd som gäller näringsverksamheten inte är klar. Om bolaget bedriver annan verksamhet som inte hör till näringsverksamheten, såsom utarrendering eller jord- och skogsbruk, får tidsfristen för den verksamheten inte förlängas på samma grunder. Kommer det vid granskningen av näringsverksamheten fram försummelser också i fråga om den andra verksamheten, får beskattningen alltså inte rättas, om inte tidsfristen har förlängts även i fråga om den på någon annan grund som anges i paragrafen.

2) När den allmänna tidsfristen på tre år för rättelse av beskattningen håller på att löpa ut får Skatteförvaltningen en enskild uppgift om dividendinkomster genom det automatiska internationella informationsutbytet, som ansluter sig till inkomstbeskattningen av dividendinkomster som en fysisk person får från utlandet. På basis av uppgiften fattar Skatteförvaltningen ett beslut om att förlänga tidsfristen, genom vilket myndigheten förlänger tiden för rättelse av beskattningen när det gäller inkomstbeskattningen av dividendinkomster. Förlängningen av tidsfristen gäller här beskattningen av en fysisk persons dividendinkomster till alla delar. Om emellertid på basis av jämförelseuppgifter för dividendinkomsten kan utgås från att den skattskyldige också har andra kapitalinkomster från utlandet, kan Skatteförvaltningen fatta ett beslut om att förlänga tiden för rättelse i fråga om alla kapitalinkomster som den skattskyldige har. När det gäller andra inkomster som den fysiska person som är föremål för kontrollåtgärden har, såsom förvärvsinkomster, kan tidsfristen inte förlängas med samma motivering och beskattningen får inte rättas även om det i samband med den kontrollåtgärd som gäller dividendinkomsterna kommer fram försummelser som gäller även de andra inkomsterna, om inte tidsfristen har förlängts även i fråga om dem med stöd av detta eller något annat villkor som anges i paragrafen.

Enligt 2 mom. ska Skatteförvaltningen fatta beslutet om förlängning av tiden för rättelse av beskattningen innan den tidsfrist på tre år som anges i 56 § har löpt ut. Trots denna tidsfrist kan ett beslut om förlängning av en tidsfrist ändå fattas inom 60 dagar från det att Skatteförvaltningen har fått en sådan uppgift som avses i 1 mom. 1 punkten eller en sådan deklaration eller annan utredning som avses i 2 punkten, under förutsättning att uppgiften, deklarationen eller utredningen har kommit in inom tidsfristen. Om uppgiften, deklarationen eller utredningen har kommit in först efter det att den tidsfrist som anges i 56 § har löpt ut, kan undantagsregeln om 60 dagar inte tillämpas. En sådan fortsatt tid för rättelse av beskattningen som det föreskrivs om i 56 b § ska inte kunna förlängas. Inte heller en sådan tidsfrist som det föreskrivs om i 56 c § ska kunna förlängas.

Ett beslut om förlängning av tiden för rättelse av beskattningen ska på det sätt som anges i 26 c § delges den skattskyldige som är föremål för en kontrollåtgärd och andra skattskyldiga vars tidfrister förlängs. Till exempel i ett ärende som gäller beskattningen av en näringssammanslutning ska ett beslut delges inte bara själva sammanslutningen utan också de delägare i sammanslutningen för vilka villkoren för en förlängning av tiden för rättelse uppfylls när det gäller deras beskattning och för vilka tiden för rättelse alltså förlängs. Likaså ska ett beslut sändas till ett aktiebolag och dess delägare om det är fråga om skattepåföljder som följer av en rättshandling mellan bolaget och delägaren.

Enligt 3 mom. får en förlängd tid tillämpas för rättelse utan personlig delgivning på sådana betalningsmottagare som avses i lagen om förskottsuppbörd, lagen om källskatt på ränteinkomst, lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och lagen om källskatt för löntagare från utlandet, om ett beslut enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ som gäller en förlängd tidsfrist för fastställande av skatt eller rättelse av ett beslut har delgetts betalaren och det inte har rått klarhet om betalningsmottagaren då beslutet delgavs betalaren. Det kan till exempel vara fråga om en situation där det vid en skattegranskning som gäller en arbetsgivare upptäcks att arbetsgivaren har betalat ut så kallade svarta löner. När tiden för rättelse löper ut har det emellertid ännu inte kunnats utreda vilka som har fått dessa löneinkomster. I en sådan här situation gör ett beslut om förlängd tid för rättelse som delges arbetsgivaren det möjligt att rätta beskattningen även för löntagare som specificeras senare, trots att den rättelsetid på tre år som föreskrivs i 56 § redan har löpt ut för löntagarna i fråga. Om betalningsmottagarna är kända bör beslutet delges även dem.

Enligt 4 mom. får ändring i ett beslut om förlängning av tiden för rättelse av beskattningen inte sökas separat. I samband med att ändring söks i huvudfrågan kan det emellertid göras en bedömning av om villkoren för en förlängning av tidfristen har varit uppfyllda. I princip kan ett ändringssökande som gäller ett beskattningsbeslut också gälla enbart denna processuella fråga. Om besvärsinstansen anser att den bestämmelse som ligger till grund för den förlängda tidsfristen inte är tillämplig eller att det inte är fråga om en sådan situation som avses i paragrafen, ska beslutet om rättelse av beskattningen upphävas till denna del eftersom det har fattats för sent. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får överklaga ett sådant här beslut av besvärsinstansen.

56 b §. *Förlängd tidsfrist för rättelse av beskattningen.* Det föreslås att det fogas en ny 56 b § till lagen, där det föreskrivs om särskilda situationer där beskattningen inom sex år från ingången av året efter skatteårets utgång får rättas till den skattskyldiges nackdel. Fortsatt tid för rättelse av beskattningen ska vara möjlig enbart om något av de särskilda villkor som anges i paragrafen ligger till grund för rättelsen.

En fortsatt tidfrist tillämpas bara när beskattningen rättas då villkoren i paragrafen uppfylls efter att den tidsfrist på tre år som anges i 56 § har löpt ut. Medan den treåriga tidsfristen löper ska beskattningen alltid rättas med stöd av 56 §.

När det avgös om bestämmelsen kan tillämpas har det ingen betydelse om den skattskyldige har fullgjort sin deklarationsskyldighet eller inte. Sådan rättelse av beskattningen som avses i bestämmelsen ska emellertid ske med stöd av något av de villkor som anges i bestämmelsen för första gången i fråga om det aktuella ärendet.

Paragrafens förteckning över villkor för en rättelse av beskattningen är i sig uttömmande, men grunden för en post som ska fogas till samma beskattningsbara inkomst kan vara ett eller flera av de villkor som anges. En bedömning av om ett villkor uppfylls kan också göras i samband med att den skattskyldige söker ändring. Om besvärsinstansen anser att bestämmelsen inte är tillämplig, upphävs beslutet om rättelse av beskattningen till denna del eftersom det har fattats för sent. Om en skattskyldig som söker ändring till exempel hävdar att rättelsen av beskattningen har grundat sig på uppgifter som har fåtts genom det automatiska informationsutbytet och alltså inte på sådana uppgifter som har fåtts på annat sätt vid internationellt informationsutbyte och som avses i paragrafen, och besvärsinstansen bekräftar denna ståndpunkt, finns det ingen grund för rättelse av beskattningen, och ett beslut om rättelse av beskattningen som har fattats på dessa grunder ska upphävas.

Enligt 1 punkten i paragrafen är det möjligt med fortsatt tid för rättelse om en bestämmelse om rättelse av internprissättning enligt 31 § i lagen om beskattningsförfarande blir tillämplig. För-

utsättningarna för en tillämpning av bestämmelsen hindras inte av att också till exempel en bestämmelse om kringgående av skatt eller någon annan bestämmelse i en skattelag samtidigt tillämpas i fråga om rättelsen av internprissättningen.

Enligt 2 punkten är en rättelse till den skattskyldiges nackdel möjlig inom ramen för en fortsatt tidsfrist, om det är fråga om ett arrangemang som gäller företags- eller finansieringsstrukturer mellan parter i en intressegemenskap. Definitionen av parter i en intressegemenskap motsvarar den definition som finns i 31 § i lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelsen kan tillämpas på situationer som gäller verksamhet i såväl det egna landet som över gränserna. Likaså kan bestämmelsen tillämpas på till exempel ett utländskt bolags fasta driftställe i Finland. Sådana arrangemang i anslutning till företags- eller finansieringsstrukturerna mellan parterna i en intressegemenskap som avses i bestämmelsen kan till exempel vara affärer, upplösning av bolag, arrangemangen i fråga om affärsfunktionerna, fusioner, delningar, verksamhetsöverlåtelse, aktiebyten, arrangemangen i fråga om finansieringsstrukturen, byte av skatterättslig hemvist, andra gränsöverskridande arrangemang och andra arrangemang som till sina skatteverkningar är jämförbara med dessa eller ansluter sig till dessa. Arrangemangen kan ansluta sig till exempelvis en intern omorganisering av en koncerns ägarförhållanden, i samband med vilken det görs upp olika finansieringsarrangemang inom koncernen. På motsvarande sätt ska koncernen kunna förvärva aktiestocken, verksamheten eller en tillgångspost, såsom en immateriell rättighet, i ett annat bolag utanför koncernen och i det sammanhanget göra ett internt företags- eller finansieringsarrangemang, som bestämmelsen kan tillämpas på. Företags- och finansieringsarrangemangen mellan parterna i en intressegemenskap är ofta kopplade till varandra och de kan vara uppbyggda i många olika steg. Bestämmelsen kan emellertid tillämpas även på enskilda arrangemang för företags- eller finansieringsstrukturer.

Enligt 3 punkten kan en fortsatt tidsfrist för rättelse av beskattningen tillämpas till den skattskyldiges nackdel om rättelsen grundar sig på en sådan uppgift med betydelse för den skattskyldiges beskattning som har erhållits vid annat internationellt utbyte av information än automatiskt utbyte av information. Till de uppgifter som avses i bestämmelsen hör alltså inte sådana uppgifter av masskaraktär som gäller beskattning och som ingår i det automatiska informationsutbytet, som stater och territoriella jurisdiktionsområden systematiskt och i normal ordning sänder varandra.

En fortsättning på en tidsfrist är möjlig enbart på grundval av uppgifter som gäller de faktiska omständigheterna i ett ärende som inverkar på beskattningen. Till exempel information om ändrad rättspraxis är inte en sådan uppgift.

Det internationella informationsutbytet brukar delas in i automatiskt informationsutbyte, informationsutbyte på begäran och utbyte av information på eget initiativ, det vill säga spontant informationsutbyte. Närmare bestämmelser om internationellt informationsutbyte finns till exempel i de skatteavtal och avtal om handräckning som har gjorts upp mellan stater och territoriella jurisdiktionsområden såsom Caymanöarna. Exempel på sådana avtal är konventionen om handräckning i skatteärenden (FördrS 20–21/1995) och motsvarande avtal om handräckning som har ingåtts mellan de nordiska länderna (FördrS 37/1991). Eftersom de olika formerna av internationellt informationsutbyte och förfarandena för till exempel internationella simultankontroller kontinuerligt utvecklas, behöver en uppgift som ligger till grund för en fortsatt tid för rättelse av beskattningen och som har fåtts på något annat sätt än genom automatiskt informationsutbyte emellertid i fortsättningen inte vara en uppgift som har fåtts på begäran eller spontant i enlighet med den vedertagna indelningen. Av indelningen i paragrafen följer till exempel att sådana uppgifter som har fåtts med stöd av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Amerikas förenta stater för att förbättra internationell efterlevnad av skatteregler och för att genomföra FATCA (154/2015) och OECD:s rapport Common Reporting Standard – CRS inte omfattas av till-

lämpningsområdet för bestämmelsen, eftersom de har kommit in genom automatiskt informationsutbyte på det sätt som avses i paragrafen. Om det internationella informationsutbytet utvecklas i riktning mot automatiskt informationsutbyte, kan det i praktiken inskränka tillämpningsområdet för bestämmelsen.

Bestämmelsen blir normalt tillämplig i situationer där Skatteförvaltningen efter en begäran om handräckning får sådan information av en annan stat eller ett territoriellt jurisdiktionsområde som har en väsentlig inverkan på beskattningen, eller i situationer där skattemyndigheten eller någon annan myndighet i en annan stat eller ett territoriellt jurisdiktionsområde på eget initiativ ger Skatteförvaltningen information utan att Skatteförvaltningen särskilt har bett om det, det vill säga spontant. De uppgifter om enskilda fall som avses är vanligen uppgifter som har att göra med utländska investeringar eller bolag som ägs i utlandet, fonder eller andra förmögenhetsposter. Det kan vara fråga om uppgifter som gäller såväl fysiska som juridiska personer.

Skatteförvaltningen kan inte använda en fortsatt tidsfrist för att rätta beskattningen om den uppgift som har fåtts vid automatiskt informationsutbyte som sådan och direkt hade kunnat användas som grund för en rättelse av beskattningen. Det kan hända att det genom automatiskt informationsutbyte bara fås sådana uppgifter som inte direkt kan tas som grund för rättelse av beskattningen, men som till exempel kan leda till att en skattegranskning inleds i en annan stat på begäran av Finland. Sådana uppgifter är bland annat VIES-uppgifter som delas mellan Europeiska unionens medlemsstater i anslutning till kontrollen av mervärdesskatt, och som hör till det automatiska informationsutbytet. Om det senare som resultat av en sådan skattegranskning sänds uppgifter till Finland som inte omfattades av det automatiska informationsutbytet, kan beskattningen rättas på basis av dem. Villkoren för en fortsatt tidsfrist anses också vara uppfyllda trots att en uppgift i sig hör till sådan information som lämnas ut genom massförfarande, om uppgiften trots allt inte har lämnats ut genom automatiskt informationsutbyte, till exempel på grund av att den skattskyldige eller en utomstående uppgiftslämnare har försummat sin deklarationsskyldighet.

Om en uppgift har kommit in till Skatteförvaltningen genom spontant informationsutbyte eller som resultat av en begäran om handräckning, och uppgiften inte gäller något visst skatteslag, kan den också användas som grund för fastställande av skatt vid verkställandet av beskattning enligt olika skattelagar, under förutsättning att tidsfristen ännu är i kraft. Detta motsvarar det som föreskrivs i 10 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter när det gäller användning och behandling av beskattningsuppgifter inom Skatteförvaltningen.

56 c §. *Rättelse av beskattningen på grund av brott.* Det föreslås att det fogas en ny 56 c § till lagen, där det föreskrivs om fortsatta tidsfrister för rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel i situationer där den skattskyldige står anklagad i sådana brottmål som avses i 29 kap. 1—3 § i strafflagen, det vill säga då det är fråga om skattebedrägeri, grovt skattebedrägeri eller lindrigt skattebedrägeri.

Enligt 1 mom. får beskattningen i sådana situationer rättas till den skattskyldiges nackdel trots att den tidsfrist på tre år som anges i 56 § har löpt ut. Tidsfristen för rättelse är ett år från utgången av det kalenderår under vilket åklagaren väckte åtal.

Beskattningen får med stöd av denna bestämmelse rättas under en betydligt längre tid än vad som är fallet i fråga om de andra ovan nämnda situationerna. Bestämmelsen kan tillämpas efter att tidsfristen på tre år har löpt ut och gränsen för tidsfristen är bunden till tidpunkten för när åtal väcktes för brottet i fråga.

Bestämmelsen ger Skatteförvaltningen rätt, men ålägger inte myndigheten, att rätta beskattningen till den skattskyldiges nackdel. Denna prövningsrätt behövs eftersom Skatteförvaltningen i enlighet med nuvarande praxis i anslutning till ett brottmål också kan kräva in beloppet av förlorad skatt i form av skadestånd.

Enligt 2 mom. ska Skatteförvaltningen rätta ett beslut enligt 1 mom. på tjänstens vägnar till den del åklagaren har lagt ner åtalet eller åtalet har förkastats genom en dom eller ett beslut som vunnit laga kraft eller avvisats utan prövning. Om åklagaren lägger ner åtalet endast delvis eller om rätten förkastar åtalet enbart i fråga om vissa åtalpunkter, ska Skatteförvaltningen rätta beslutet enbart till denna del. Beslutet ska rättas i enlighet med det som föreskrivs om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel, vilket betyder att det också ska betalas ränta på den skatt som återbärs.

Skatteförvaltningen ska rätta beskattningen inom ett år från utgången av det kalenderår under vilket åklagaren väckte ett åtal. I de flesta fall räcker denna tidsfrist för att ett skattebrottmål också ska hinna bli avgjort i tingsrätten. Det är emellertid möjligt att det uppstår en situation där handläggningen av ett skattebrottmål som gäller en skattskyldig ännu pågår i tingsrätten eller som ett fullföljdsärende till exempel i hovrätten samtidigt som ett beslut om beskattningen redan har fattats och även det har överklagats genom en begäran om omprövning. Då ska överklagandet av beskattningen i allmänhet behandlas först efter det att skattebrottmålet har avgjorts och vunnit laga kraft. Skatteförvaltningen kan i detta sammanhang förbjuda utsökning av skattefordringar som grundar sig på förvaltningsbeslut eller förordna om avbrott i utsökningen med stöd av lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

I 3 mom. föreskrivs det att rättelse av beskattningen på grund av brott får rikta sig mot en juridisk person, om en fysisk person som har handlat för en juridisk persons räkning åtalas för ett sådant brott som avses i 1 mom. Det kan till exempel vara fråga om en situation där en fysisk person som har handlat för ett aktiebolags räkning och som hör till bolagets förvaltning anklagas för skattebedrägeri. I så fall är det möjligt att låta en rättelse av beskattningen gälla aktiebolaget.

58 §. *Avstående från rättelse av beskattningen.* Det föreslås att villkoren för avstående från rättelse av beskattningen i 1 mom. preciseras. Skatteförvaltningen kan avstå från att rätta beskattningen till den skattskyldiges nackdel om de inkomster som inte beskattats ska anses vara obetydliga och om kravet på jämlikhet vid beskattningen eller karaktären eller upprepningen av den skattskyldiges försummelser inte kräver att beskattningen rättas. Beskattningen rättas även i fråga om obetydliga inkomster exempelvis när inkomsterna höll på att bli obeskattade till följd av en medveten försummelse från den skattskyldiges sida.

Det föreslås att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen, där det föreskrivs om Skatteförvaltningens rätt att utfärda närmare föreskrifter om när skatt ska betraktas som obetydlig på det sätt som avses i 1 mom.

59 §. *Rättelse av beskattningen i fråga om dödsbon.* Det föreslås att tidsfristen för rättelser som gäller dödsbon ändras så att tidpunkten för när rättelsetiden börjar inte längre binds till den tidpunkt då bouppteckningen har getts in till Skatteförvaltningen. Beskattningen ska kunna rättas bara inom den allmänna tidsfristen på tre år. Det ska inte vara möjligt att förlänga tiden för rättelse på de villkor som anges i 56 a–56 c §. Motsvarande begränsning av tidsfristen ska också gälla också rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel. Liksom nu ska bestämmelsen bara gälla rättelse av beskattning som gäller inkomster under den avlidnes livstid och hela det år då dödsfallet inträffar.

61 §. *Omprövningsmyndighet*. Enligt 1 mom. är det skatterättelsenämnden som avgör en sådan begäran om omprövning som avses i denna lag. Förfarandet med begäran om omprövning ska vara det allmänna besvärsmedlet i första instans och det gäller alla av Skatteförvaltningens beskattningsbeslut förutom förhandsavgöranden. Skatterättelsenämnden behandlar alltså såväl en begäran om omprövning som gäller verkställd skatt som en begäran om omprövning som gäller sådana beslut som avses i 65 §.

Skatteförvaltningen kan liksom nu avgöra en begäran om omprövning av en skattskyldig eller någon annan än Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt eller den egentliga skattetagaren till den del kravet godkänns i sin helhet. Ett sådant här godtagbart beslut kan överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen av enheten för bevakning av rätt eller skattetagaren i enlighet med det som föreskrivs i 66 §.

62 §. *Rätt till ändringssökande*. Formuleringarna i 1 och 2 mom. preciseras genom att det stryks den föråldrade hänvisningen till förmögenhetsskatt.

63 §. *Rättelseyrkande till skatterättelsenämnden.* Formuleringen i 1 mom. ses över. I 2 mom. stryks omnämnandet av att ett rättelseyrkande ska riktas till skatterättelsenämnden, eftersom detta framgår av 1 mom.

64 §. *Tidsfristen för rättelseyrkande*. I 1 mom. föreskrivs det att en begäran om omprövning som gäller beskattning ska riktas till skatterättelsenämnden inom tre år från ingången av året efter skatteårets utgång. Ändring får sökas av den skattskyldige och andra som har rätt att söka ändring med stöd av 62 §. Tidsfristen motsvarar tidsfristen för rättelse av beskattning till den skattskyldiges fördel på myndighetsinitiativ och den allmänna tidsfristen för rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och skattetagaren att begära omprövning är fyra månader efter det att beskattningen av den skattskyldige har slutförts. Bestämmelser om tidsfristen för ändringssökande när det gäller vissa andra av Skatteförvaltningens beslut finns i 65 a §.

I 2 mom. stryks bestämmelsen om förfarandet för delgivning, som det föreskrivs om i 26 c § 3 mom. Det föreslås att formuleringen i momentet preciseras.

65 a §. *Ändringssökande som gäller vissa beslut av Skatteförvaltningen.* I paragrafen föreskrivs det om ändringssökande i vissa beslut av Skatteförvaltningen och paragrafen motsvarar delvis den gällande 71 e §.

Paragrafens 1—3 mom. motsvarar till innehållet den gällande 71 e §, men formuleringarna ses över.

I 4 mom. föreskrivs det om ändringssökande när det gäller sådana beslut om skattelättnader som avses i 4 och 7 § i lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund.

I 5 mom. föreskrivs det om ändringssökande när det gäller sådana beslut i vilka ändring får sökas som gäller bestämmande av ny förskottsinnehållning och som avses i 18 § samt beslut om ändring av förskottet som avses i 24 § i lagen om förskottsuppbörd, sådana beslut om återbäring av förskottsinnehållning eller förskott som avses i 22 § i lagen om förskottsuppbörd, sådana beslut om införande i eller avförande ur förskottsuppbördsregistret som avses i 25—27 § i lagen om förskottsuppbörd, sådana beslut som gäller källskattekort, skattekort och förskottsskatt som avses i 5 och 16 § 4 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst, sådana beslut som gäller bestämmande av ny källskatt och ändring av förskottet som har bestämts för att indriva skatten, om återbetalning av källskatt som avses i 11 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst samt sådana beslut om

återbetalning av slutlig löneskatt som avses i 6 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget. Med beslut som gäller återbäring av skatt avses också sådana beslut på myndighetens initiativ om rättelse av beslut som fattats med stöd av samma bestämmelse, såsom 11 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst.

I 6 mom. föreskrivs det om ändringssökande i fråga om beslut som gäller utomståendes skyldighet att lämna uppgifter och försummelseavgift i anslutning till uppgiftsskyldigheten.

Enligt 7 mom. ska ändring i alla de ovan nämnda besluten sökas hos skatterättelsenämnden genom en skriftlig begäran om omprövning. Begäran om omprövning ska framställas inom 60 dagar från det att sökanden har delgetts beslutet. Delgivningen anses ha skett i enlighet med det som föreskrivs i 26 c § 3 mom. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas alltid från det att ett beslut fattades. På ändringssökande tillämpas i övrigt det som föreskrivs om ändringssökande i detta kapitel. Skatteförvaltningen kan till exempel avgöra en begäran om omprövning som har framställts av en uppgiftsskyldig eller sökande till den del kravet godkänns i sin helhet.

66 §. *Besvär till förvaltningsdomstolen.* Paragrafens 1 mom. motsvarar den gällande bestämmelsen, men formuleringarna ses över. Momentets sista mening blir nytt 3 mom.

I 2 mom. föreskrivs det om besvär som gäller beslut som har meddelats i fråga om begäran om omprövning i sådana ärenden som avses i 65 a §. Ändring får liksom nu sökas genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den sökande eller den uppgiftsskyldige hade sin hemkommun då Skatteförvaltningens beslut fattades.

67 §. *Besvärstid*. Paragrafen innehåller bestämmelser om tidsfristen för besvär till förvaltningsdomstolen. Tidsfristen för sökande av ändring förkortas betydligt, men samtidigt ändras den så att den bättre motsvarar den allmänna besvärstiden enligt förvaltningsprocesslagen, som är 30 dagar från delfåendet av ett beslut.

Enligt 1 mom. ska besvär till förvaltningsdomstolen anföras inom 60 dagar från delfåendet av skatterättelsenämndens beslut. Ett beslut anses ha blivit delgivet i enlighet med det som föreskrivs i 26 c § 3 mom. Enligt de allmänna processrättsliga principerna ska ett beslut som har meddelats med anledning av en begäran om omprövning meddelas för kännedom till den skattskyldiges ombud om ombudets adress är den processadress som har angetts i begäran om omprövning.

Enligt 2 mom. ska tiden för en myndighet att söka ändring räknas från det att det beslut som meddelades med anledning av begäran om omprövning fattades. Beslutet delges emellertid inte myndigheten bevisligen.

69 §. *Hörande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och den skattskyldige då besvär behandlas.* Paragrafens rubrik ändras så att den omfattar de olika situationer då ändringssökanden och motparten ska höras.

Det föreslås att 1 mom. ändras så att förvaltningsdomstolen ska ge även den skattskyldige möjlighet att avge ett bemötande i fråga om besvär som har anförts av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och vid behov ge ändringssökanden möjlighet att avge ett genmäle.

70 §. *Besvär till högsta förvaltningsdomstolen*. Det föreslås att bestämmelsen om dem som har rätt att söka ändring stryks i paragrafen. Bestämmelser om dem som har rätt att söka ändring finns i 62 och 65 a §.

71 a §. *Prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen.* Det föreslås att det till 1 mom. fogas en bestämmelse om ändringssökande genom prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen i sådana ärenden som avses i 65 a §.

71 c §. *Förfarande i tillståndsärenden som gäller prejudikatbesvär*. Hänvisningen till 67 § i 1 mom. i fråga om delfående av beslut ändras så att den gäller 26 c §. Urdalydelsen i paragrafen preciseras.

71 e §. *Förfarandet vid ändringssökande i vissa beslut av Skatteförvaltningen*. Paragrafen innehåller bestämmelser om behandlingstiden för ändringssökande när det gäller sådana beslut som avses i 65 a § 5 mom. 1, 3 och 4 punkten. Det föreskrivs att ändringssökande som gäller de angelägenheter som anges i bestämmelsen ska behandlas skyndsamt i alla faser av ändringssökandet. Det är motiverat att det föreskrivs att ändringssökande i ärenden som gäller förskottsinnehållningar, förskott och införing i förskottsuppbördsregistret enligt bestämmelsen ska behandlas skyndsamt i alla faser, eftersom ett beslut kan ha betydande konsekvenser för den skattskyldiges möjlighet att bedriva företagsverksamhet på marknaden.

71 f §. *Besvärsanvisning som ska fogas till skatterättelsenämndens beslut.* Det föreslås att paragrafens rubrik preciseras. Som en teknisk ändring delas paragrafen upp i två moment.

71 g §. *Grundbesvär*. Det föreslås en ny 71 g § i lagen. I paragrafen föreskrivs det att bestämmelserna om grundbesvär i lagen om verkställighet av skatter och avgifter inte ska tillämpas på de ärenden som avses i denna lag. Den allmänna tiden för sökande av ändring när det gäller beskattning förkortas till tre år från ingången av året efter skatteårets utgång och indrivningen av skatt förhindras i regel först fem år efter utgången av det år då skatten fastställdes. Det är nödvändigt att slopa möjligheten till grundbesvär för att det allmänna målet i fråga om kortare tider för ändringssökande ska kunna förverkligas. Slopandet av möjligheten att anföra grundbesvär grundar sig också på det allmänna målet att förenhetliga bestämmelserna om förfarande, eftersom det inte heller för närvarande är möjligt att anföra grundbesvär till exempel i ärenden som gäller lotteriskatt, mervärdesskatt, bilskatt, fastighetsskatt och punktskatt.

77 §. *Räknande av ränta i ändringssituationer.* Det föreslås att 3 och 4 mom. i paragrafen upphävs. För närvarande räknas den kvarskatteränta som räknas ut i samband med beskattning som ska verkställas på nytt, återbäringsränta och samfundsränta som ska betalas eller återbäras på skillnaden mellan den skatt som fastställts vid den upphävda beskattningen och vid den på nytt verkställda beskattningen. I praktiken motsvarar detta beräkningen av ränta i sådana situationer som gäller rättelse av beskattningen, som det föreskrivs om i 1 och 2 mom. Enligt dessa moment ska räntorna vid rättelse av beskattningen räknas på motsvarande sätt på den skatt som det har bestämts ska återbäras eller betalas till. Ändringen av 3 och 4 mom. hör ihop med förslaget om att beskattning som ska verkställas på nytt ska genomföras på samma sätt som rättelse av beskattningen. Bestämmelser om detta finns i 78 §.

78 §. *Genomförande av ändringar.* I 1 mom. föreskrivs det att beskattning som ska verkställas på nytt ska genomföras med iakttagande av det som bestäms i 55 och 56 § om rättelse av beskattningen, det vill säga tekniskt sett på samma sätt som i fråga om andra ändringar som den myndighet hos vilken ändring sökts gör i beskattningsbeslut, såsom till exempel rättelse av debitering. I övrigt motsvarar momentet de gällande bestämmelserna.

Den ändring som föreslås i fråga om genomförandet av beskattning som ska verkställas på nytt har konsekvenser för hur preskriptionstiden för skatt och räntorna ska räknas. När det gäller preskriptionstiden innebär ändringen att skatt preskriberas snabbare än nu i fall där beskattningen ska verkställas på nytt. I fråga om beskattning som ska verkställas på nytt uppstår det en ny preskriptionstid på fem år som endast gäller den del av den skatt som ska betalas

som höjs. Ändringen av ränteberäkningen har inga betydande konsekvenser. Efter ändringen beräknas räntan på ett enhetligt sätt även i fråga om dröjsmålsräntorna. Då har den skattskyldige inte längre möjlighet att dra nytta av att ha betalat den skatt som påfördes ursprungligen för sent, endast delvis eller inte alls.

Ändring i beslut kan sökas hos skatterättelsenämnden i enlighet med det som föreskrivs i fråga om sökande av ändring i beslut som gäller rättelse av beskattningen. Till exempel om ett beslut som gäller beskattning som har verkställts på nytt har fattats senare än inom tre år från ingången av året efter skatteårets utgång, det vill säga efter att tidsfristen för ändringssökande har löpt ut, ska den skattskyldige söka ändring i beslutet inom 60 dagar efter delfåendet av beslutet om beskattning som har verkställts på nytt.

Om den skattskyldige anser att en ändring i beskattningen borde ha inverkat på hans eller hennes beskattning i form av en följdändring, kan han eller hon väcka ärendet hos Skatteförvaltningen oberoende av de tidsfrister som har fastställts för ändringssökande. Skatteförvaltningens beslut i ärendet kan överklagas på samma sätt som ett beskattningsbeslut.

Enligt 2 mom. ska Skatteförvaltningen, om inte något annat föranleds av något särskilt skäl, bestämma att verkställigheten av en fordran ska avbrytas till den del den myndighet hos vilken ändring sökts har upphävt beskattningsbeslutet och återförvisat ärendet till Skatteförvaltningen för ny behandling. Då en ny behandling genomförs i enlighet med det som föreskrivs om rättelse av beskattningen, kommer utmätning som eventuellt har gjorts inte att återkallas såsom nu till följd av upphävd beskattning. Därför föreskrivs det att i sådana här situationer ska Skatteförvaltningen på eget initiativ bestämma att verkställigheten ska avbrytas. I samband med att beskattningen verkställs på nytt avgörs det rätta skattebeloppet och åtgärderna för att driva in skatten fortsätter efter det. Ett föreläggande om avbrott ska i princip meddelas, men det behöver emellertid inte göras om det finns särskilda skäl för detta, såsom att skatten precis håller på att preskriberas. Ett förordnande om avbrott ska utfärdas omedelbart efter det att beslutet av den myndighet hos vilken ändring sökts har delgetts Skatteförvaltningen. På förelägganden om avbrott tillämpas i övrigt lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

Paragrafens 3 mom. motsvarar 2 mom. i den gällande paragrafen.

85 a §. *Sökande av ändring i Skatteförvaltningens förhandsavgörande.* Paragrafens 1 mom. preciseras i fråga om de situationer där ingen förvaltningsdomstol utifrån principen om hemkommun är behörig att behandla ett överklagande. I sådana situationer ska ändring sökas hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Ändringen klargör rättsläget till exempel i situationer där en begränsat skattskyldig har ansökt om förhandsavgörande i fråga om sin beskattning.

Om ikraftträdandet. Det föreslås att lagen ska tillämpas på den ordinarie beskattning som verkställs för skatteåret 2017 och senare skatteår, ändring av beskattningen samt ändringssökande som gäller dessa.

Beskattningen för skatteår 2016 och tidigare skatteår verkställs och ändras i enlighet med de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande. Också vid sökande av ändring i ett beslut som Skatteförvaltningen har fattat före lagens ikraftträdande ska de bestämmelser tillämpas som gällde vid ikraftträdandet.

Bestämmelsen gäller också situationer där det vid ikraftträdandet har inletts ändringsbeskattning hos Skatteförvaltningen, såsom ett ärende som gäller rättelse av beskattningen eller beskattning som ska verkställas på nytt. Även om ett sådant ärende avgörs efter ikraftträdandet, ska beslutet fattas i enlighet med de bestämmelserna som gällde när lagen träder i kraft.

Om besvärsinstansen efter ikraftträdandet upphäver ett beslut av Skatteförvaltningen som gäller skatteåret 2016 eller tidigare skatteår och återförvisar ärendet till Skatteförvaltningen för ny behandling, ska den nya behandlingen ske i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikaftträdandet. Också i en situation där besvärsinstansen ändrar Skatteförvaltningens beslut ska de ändringar som påverkar skattebeloppet göras i enlighet med de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som har meddelats efter lagens ikraftträdande tillämpas bestämmelserna i denna lag också när beslutet gäller skatteåret 2016 eller ett tidigare skatteår. Ändring i ett beskattningsbeslut som gäller den ordinarie beskattningen för skatteåret 2016 ska emellertid sökas i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Om ett beslut av Skatteförvaltningen som inte är ett beskattningsbeslut som gäller den ordinarie beskattningen för skatteår 2016 fattas efter ikraftträdandet, ska bestämmelserna i den föreslagna lagen tillämpas vid sökande av ändring i beslutet. Ett sådant beslut kan till exempel vara ett beslut av Skatteförvaltningen om att beskattningen ska verkställas på nytt som har fattats efter att ett beskattningsbeslut har upphävts av en besvärsinstans, eller ett beslut om rättelse av beskattningen som gäller skatteåret 2016 eller ett tidigare skatteår.

Exempel:

1) Skatteförvaltningen har 2016 fattat ett sådant namngivningsbeslut som avses i inkomstskattelagen. Beslutet kan överklagas i enlighet med de bestämmelser i lagen om beskattningsförfarande som gällde då lagen trädde i kraft och hos den förvaltningsdomstol som bestäms enligt sökandens hemkommun. Också i fråga om fortsatta besvär från förvaltningsdomstolen till högsta förvaltningsdomstolen tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Även om ändring söks först efter det att denna lag har trätt i kraft, ska ändringssökandet ske i enlighet med de bestämmelser som gällde före ikraftträdandet. Om namngivningsbeslutet däremot har fattats efter lagens ikraftträdande, ska ändring i det sökas hos skatterättelsenämnden och vidare hos förvaltningsdomstolen i enlighet med bestämmelserna i den föreslagna lagen.

2) Skatteförvaltningen rättar beskattningen för skatteåren 2015 och 2016 till den skattskyldiges nackdel år 2018. Vid rättelserna tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande. Ändring i dessa beslut om rättelse av beskattningen ska sökas i enlighet med bestämmelserna i denna lag. Enligt de fullföljdsanvisningar som ska fogas till besluten är tiden för sökande av ändring tre år från skatteårets utgång, och alltid minst 60 dagar från delfåendet av beslutet. Ändring ska sökas hos skatterättelsenämnden. Också i fråga om besvär från skatterättelsenämnden till förvaltningsdomstolen och fortsatta besvär från förvaltningsdomstolen till högsta förvaltningsdomstolen tillämpas bestämmelserna i denna lag.

3) Den skattskyldige yrkar i december 2016 på rättelse hos skatterättelsenämnden av ett beskattningsbeslut för skatteåret 2015. Skatteförvaltningen godkänner yrkandet i januari 2017. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt överklagar Skatteförvaltningens beslut genom besvär. Beslut som Skatteförvaltningen meddelat enligt övergångsbestämmelsen avser Skatteförvaltningens ursprungliga förvaltningsbeslut i första instans och inte beslut som Skatteförvaltningen meddelat om rättelseyrkandet i anknytning till processen för sökande av ändring, vilket innebär att de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande ska tillämpas på ändringssökandet i alla instanser. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får överklaga genom besvär inom besvärstiden på ett år enligt den gamla lagen, dvs. inom 2017.

1.6 Mervärdesskattelagen

13 b §. Det föreslås att hänvisningen i paragrafen ändras så att den gäller den deklarationsskyldighet som det föreskrivs om i 4 kap. och den betalningsskyldighet som det föreskrivs om

i 6 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Hänvisningen till ansökningar om skatteåterbäring stryks som onödig.

13 c §. Det föreslås att hänvisningen i 3 mom. ändras så att den gäller den deklarationsskyldighet som det föreskrivs om i 4 kap. och den betalningsskyldighet i fråga om skatt som det föreskrivs om i 6 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Det föreslås att 4 mom. upphävs. Bestämmelser om en renbeteslagsgrupps skatteperiod finns i 3 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

72 f §. Det föreslås att hänvisningen i paragrafens 3 punkt ändras så att den gäller den deklarationsskyldighet som det föreskrivs om i 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

79 k §. Det föreslås att hänvisningen i 1 mom. ändras så att den gäller de skatteperioder som avses i 11 och 12 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

101 c §. I paragrafen föreskrivs det lika som i den gällande 197 § om ändringssökande i fråga om ett förhandsavgörande av Tullen. Det behövs inte någon bestämmelse som motsvarar det nuvarande 197 § 1 mom. i paragrafen, eftersom det med stöd av 101 § är bestämmelserna i tullagstiftningen som gäller i fråga om rättelse och ändringssökande som gäller Tullens beslut.

102 a §. Det föreslås att hänvisningen i paragrafens 2 mom. ändras så att den gäller den deklarationsskyldighet som avses i 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

128 §. Det föreslås att 1 mom. ändras så att hänvisningen till fakturor som ska bifogas ansökan stryks. När det gäller diplomatförvärv ska sökanden i fortsättningen inte längre foga fakturor till sin ansökan om återbäring, utan de begärs in vid behov. Enligt Skatteförvaltningens föreskrifter krävs det emellertid att ansökan innehåller en specifikation av fakturorna.

Paragrafens 4 mom. ändras med anledning av att det införs ett förfarande med begäran om omprövning.

129 §. Det föreslås att rubriken ”Europeiska unionen” före paragrafen ändras till ”Europeiska unionen och övriga internationella organisationer”.

129 b §. Det föreslås att rubriken ”Övriga internationella organisationer ” före paragrafen upphävs.

129 c §. Det föreslås att det fogas en ny 129 c § till lagen. I paragrafen föreskrivs i enlighet med nuvarande praxis att om skatt har återburits till för stort belopp med stöd av 129, 129 a eller 129 b § kan det överbetalda beloppet dras av från skatt som återbäras senare.

129 d §. Det föreslås att det fogas en ny 129 d § till lagen.

I 1 mom. föreskrivs det för tydlighetens skull att den som är berättigad till återbäring av sådan skatt som ingår i förvärv som har gjorts av Europeiska unionen eller någon annan internationell organisation, i enlighet med 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ har rätt att söka ändring i beslut som gäller återbäring. På sökande av ändring tillämpas omprövningsförfarande.

I 2 mom. föreslås det för tydlighetens skull en bestämmelse om att tidsfristen för en begäran om omprövning ska räknas från utgången av det kalenderår till vilket den period som beslutet gäller hör. Detta motsvarar den nuvarande rättspraxis.

133 §. För att den nuvarande situationen inte ska förändras föreslås det att det fogas en hänvisning till lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ till 4 och 6 mom.

133 c §. Det föreslås att en ny stadgande fogas till 2 mom. Om dröjsmålsränta ska betalas för ett belopp som återburits till för stort belopp med stöd av 133 a eller 133 b § ska räntan betalas räknat från dagen efter den dag som återbäringen betalades ut.

Det föreslås sådana ändringar i 3 mom. som beror på lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I fråga om sådana återbäringar som avses i 133 a och 133 b § tillämpas det som föreskrivs i II avdelningen i mervärdesskattelagen och i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

I 4 mom. föreskrivs det för tydlighetens skull att den som har rätt till sådan återbäring som avses i 133 a och 133 b § i enlighet med 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ har rätt att söka ändring i beslut som gäller återbäring. På sökande av ändring tillämpas omprövningsförfarande. På motsvarande sätt hänvisas det till 37, 40 och 41 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ som skal gälla den som har rätt till återbäring.

För tydlighetens skull bestäms det i 5 mom. också att tidsfristen för omprövning och begäran om omprövning ska räknas från utgången av det kalenderår till vilket den period som beslutet gäller hör. Detta motsvarar bestämmelsen i den gällande lagen.

133 q §. Det föreslås att hänvisningen i 2 mom. till sådan skattedeklaration som det föreskrivs om i mervärdesskattelagen ändras så att den gäller sådan skattedeklaration som avses i 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

134 b §. Det föreslås att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen, där det föreskrivs om elektronisk delgivning av beslut som gäller uteslutande från den särskilda ordningen för radio- och televisionssändningar, elektroniska tjänster och teletjänster. Den skattskyldige anses ha blivit delgiven beslutet den sjunde dagen efter det att beslutet har kunnat hämtas i den e-tjänst som har anvisats av Skatteförvaltningen. Till den e-postadress som den skattskyldige har uppgett skickas det ett tillkännagivande om att det har kommit ett meddelande till den skattskyldige i e-tjänsten.

134 f §. Det föreslås att en hänvisning till lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ fogas till paragrafen. På motsvarande sätt som nu ska lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen, om inte något annat bestäms i mervärdesskattelagen.

134 h §. Det föreslås en ändring av hänvisningen i paragrafens 1 mom. så att den gäller bestämmelserna om betalning av skatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, som liksom nu inte ska tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

134 j §. Det föreslås en ändring av hänvisningen i 1 mom. så att den gäller de bestämmelserna om skattedeklaration och skatteperiod i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter

som betalas på eget initiativ, som liksom nu inte ska tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

Det föreslås att bestämmelserna i 2 mom. upphävs eftersom det finns motsvarande bestämmelser i 19 och 80 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

134 l §. Det föreslås en ändring av hänvisningen i paragrafen så att den på motsvarande sätt som nu gäller bestämmelserna om fastställande av skatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

134 m §. Det föreslås att 2 mom. upphävs. Bestämmelser om indrivning av skatt och preskription av förpliktelser finns i lagen om skatteuppbörd.

Det föreslås en ändring av hänvisningen i 5 mom. så att den på motsvarande sätt som nu gäller bestämmelserna om Skatteförvaltningens beslut i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

134 o §. Det föreslås att 2 mom. upphävs. På en skattskyldig som använder den särskilda ordningen tillämpas bestämmelserna om fastställande och rättelse av skatt samt följdändring i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Tidsfristerna räknas från den tidpunkt som anges i 4 § i den lagen. Eftersom skatteperioden för en skattskyldig som använder den särskilda ordningen är ett kalenderkvartal, räknas tidsfristerna på samma sätt som nu från utgången av det kalenderår till vilket den skatteperiod hör för vilken skatt skulle ha deklarerats och betalts.

134 p §. För att den nuvarande situationen inte ska förändras föreslås det att hänvisningen i 2 mom. ändras till att gälla den föreslagna lagen om skatteuppbörd.

134 r §. I paragrafen föreskrivs det om påföljderna för försummelse av deklarationsskyldigheten för en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

Enligt 1 mom. ska bestämmelserna om förseningsavgift inte tillämpas på försummelse av den ordinarie deklarationsskyldigheten. Enligt 1 mom. ska inte heller skatteförhöjning enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ direkt tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

Paragrafens 2 mom. innehåller bestämmelser om försummelse av skattedeklaration när det gäller skatt som betalas till Finland av en skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen kan påföras en sådan skatteförhöjning som avses i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ både när deklarationen har lämnats in för sent och när den har lämnats in bristfällig eller när den skattskyldige helt har försummat att lämna in den. Bestämmelsen motsvarar de gällande bestämmelserna, eftersom påföljden för sådana här försummelser för en skattskyldig som använder den särskilda ordningen även nu är skatteförhöjning.

Paragrafens bestämmelse om mervärdesskatteförseelse stryks som onödig, eftersom det föreslås att 218 § 3 mom. om mervärdesskatteförseelse upphävs. I stället påförs försummelseavgift enligt 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ för försummelser. För försummelse av skattedeklaration påförs emellertid med avvikelse från de gällande bestämmelserna skatteförhöjning.

13 a kap. Det föreslås att kapitelrubriken ändras till Allmänt beskattningsförfarande och ändringssökande.

146 a §. I den nya 146 a § i 13 a kap. föreskrivs det att bestämmelserna om förfarande i mervärdesskattelagen utgör särskilda bestämmelser jämfört med bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Detta innebär att lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska tillämpas i fråga om betalning av skatt, deklarationsskyldighet, fastställande av skatt, beskattningsförfarandet övrigt samt rättelse och ändringssökande, om inte något annat bestäms i mervärdesskattelagen.

146 b §. Paragrafen upphävs.

147 §. För att den nuvarande situationen inte ska förändras föreslås det att hänvisningen i 1 mom. ändras så att den gäller bestämmelserna om betalning av skatt i 6 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Det föreslås att bestämmelserna i 2 och 3 mom. upphävs. En köpare av ett nytt transportmedel, som inte är skattskyldig för annan verksamhet och som inte omfattas av bestämmelserna om bilskatt, ska med avvikelse från de gällande bestämmelserna betala skatten på den allmänna förfallodagen enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

En bestämmelse om betalning av skatt när skatteperioden ändras som motsvarar 3 mom. finns i 33 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

147 a §. Till paragrafen fogas en bestämmelse som motsvarar den nuvarande 149 §. För att den nuvarande situationen inte ska förändras föreslås det att hänvisningen i 2 mom. ändras till att gälla lagen om skatteuppbörd. Bestämmelser om skatteåterbäring kommer att finnas i lagen om skatteuppbörd i stället för i skattekontolagen.

148 §. Till paragrafen fogas en bestämmelse om dem som är ansvariga för skatten som motsvarar den nuvarande 188 §. I 5 mom. hänvisas det till lagen om skatteuppbörd, som innehåller bestämmelser om åläggande av skatteansvar och ändringssökande.

14 kap. Betalning av skatt. Det förslås att rubriken för kapitel ändras till Beskattningsförfarandet vissa gemenskapsinterna förvärv.

148 a §. Till paragrafen fogas en bestämmelse som motsvarar den nuvarande 146 a §.

148 b §. Till paragrafen fogas en bestämmelse som motsvarar den nuvarande 146 b §.

149 §. Paragrafen upphävs och bestämmelsen överförs till 147 a §.

149 a §. Paragrafens 2 mom. ses över så att de ändringar som har gjorts i mervärdesskattelagen genom lag 505/2015 beaktas. Den nedre gränsen för skattskyldighet enligt 3 § 1 mom., som räknas utifrån räkenskapsperiodens omsättning, har höjts från 8 500 till 10 000 euro. Utöver den nedre gränsen för skattskyldighet har även den övre gränsen för den skattelättnad som räknas utifrån 149 a § 1 mom. höjts från 22 500 till 30 000 euro. Enligt 2 mom. får en skattskyldig för vilken räkenskapsperiodens omsättning uppgår till högst 10 000 euro hela den skatt som ska redovisas för räkenskapsperioden i lättnad.

149 b §. För att den nuvarande situationen inte ska förändras föreslås det att hänvisningen i 1 och 2 mom. ändras så att den gäller 16 § om deklarationsskyldighet i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Paragrafens 4 mom. ändras så att en skattskyldig ska kunna kräva lättnad vid den nedre gränsen i samband med att skattedeklarationen lämnas in. Det föreslås att det separata ansökningsförfarandet slopas. I momentet föreskrivs det om tiden för rättelse under vilken den skattskyldige har rätt att få lättnad som har uppgetts till för litet belopp som återbäring efter räkenskapsperiodens utgång. Tidsfristen ändras så att den motsvarar den tidsfrist som har angetts för rättelse i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

149 c §. Paragrafens 1 mom. gäller situationer då det bestäms att en skattskyldig ska betala lättnad som han eller hon har fått till för stort belopp.

Tidsfristen i 2 mom. ändras så att den motsvarar den tidsfrist som har angetts för fastställande och rättelse av skatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I momentet föreskrivs också om tidsfristen då den skattskyldiges skatteperiod är ett renskötselår.

Det föreslås att hänvisningen i 3 mom. ändras så att den gäller bestämmelserna om skatteförhöjning i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ i stället för de gällande bestämmelserna i mervärdesskattelagen. För lättnad som har fåtts till godo till för stort belopp påförs en skatteförhöjning, men villkoren för och storleken av höjningen bestäms i enlighet med bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

149 d §. Paragrafen preciseras så att lättnad kan rättas också då skattebeloppet ändras till följd av en rättelsedeklaration.

149 e §. För att den nuvarande situationen inte ska förändras föreslås det att det fogas en hänvisning till lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ till paragrafen.

149 f §. Hänvisningarna i 1 och 2 mom. ses över. För att den nuvarande situationen inte ska förändras föreslås det att det till 3 mom. fogas en hänvisning till 16 § om skattedeklaration i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

151 §. Det föreslås att 2 mom. ändras så att den obligatoriska skyldigheten enligt 1 punkten att lämna in en faktura eller motsvarande handling i original slopas. En näringsidkare som inte är etablerad inom gemenskapen behöver alltså inte längre foga en sådan handling till ansökan om skatteåterbäring. Bestämmelsen i momentets nuvarande 2 punkt överförs till 1 punkten och bestämmelsen i 3 punkten blir 2 punkt.

I 3 mom. föreslås det att det för tydlighetens skull införs en bestämmelse om att Skatteförvaltningen även i fortsättningen vid behov får begära fakturan och importdokumenten i original eller kopior av dessa.

Tidigare bestämmelsen i 3 mom. blir 4 mom. Med stöd av bemyndigandet i momentet kan Skatteförvaltningen begära att sökanden lämnar in ett sådant sammandrag av fakturorna som motsvarar det som för närvarande krävs av sökande från medlemsländerna.

152 §. Det föreslås att 2 mom. upphävs eftersom sökanden enligt förslaget inte är skyldig att foga handlingar i original till ansökan om återbäring.

153 §. Paragrafen upphävs, eftersom det med stöd av 40 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ bestäms att skatt som har återburits till ett för stort belopp ska betalas av den skattskyldige.

154 §. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig, eftersom bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ enligt 156 § ska tillämpas på återbäringar.

156 §. För att den nuvarande situationen inte ska förändras föreslås det att det fogas hänvisningar till lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ till paragrafen.

I 2 mom. föreskrivs det liksom i det gällande 154 § 2 mom. om den tidpunkt från och med vilken dröjsmålsränta ska betalas på skatt som har återburits till ett för stort belopp. Enligt 5 b § i lagen om skattetillägg och förseningsränta ska ränta liksom nu betalas till betalningsdagen för den skatt som har återburits till ett för stort belopp.

I 3 mom. föreskrivs det för tydlighetens skull att den som är berättigad till återbäring och som inte är etablerad inom gemenskapen i enlighet med 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ har rätt att söka ändring i beslut som gäller återbäring. På motsvarande sätt hänvisas det till 37, 40 och 41 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ som skal gälla den som har rätt till återbäring.

Till paragrafens 4 mom. fogas den nuvarande bestämmelsen i 2 mom., men ändrad så att hänvisningarna till 192 och 193 § i mervärdesskattelagen, som föreslås bli upphävda, ersätts med hänvisningar till 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På ändringssökande tillämpas ett förfarande med begäran om omprövning.

156 c §. Det föreslås att bestämmelsen i 2 mom. ändras. En näringsidkare som är etablerad i en annan medlemsstat behöver inte längre foga elektroniska kopior av fakturor och andra motsvarande handlingar till ansökan om skatteåterbäring. Skatteförvaltningen får ändå fortfarande vid behov begära kopior av fakturor och importdokument vars grunden för skatt är minst 1 000 euro.

156 i §. För att den nuvarande situationen inte ska förändras föreslås det att hänvisningen till lagen om skatteuppbörd i 1 mom. ändras så att den gäller den nya lagen om skatteuppbörd. Räntan beräknas fortfarande för samma period som nu, även om i momentets formuleringar beaktas att återbäringar från utlandet hör till tillämpningsområdet för de bestämmelser som avses i 2 kap. i lagen om skatteuppbörd.

156 j §. Det föreslås att paragrafen upphävs.

156 l §. För att den nuvarande situationen inte ska förändras föreslås det att det fogas hänvisningar till lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ till paragrafen. Skatt som har återburits till ett för stort belopp ska betalas av den skattskyldige med stöd av 40 § i lagen om beskattningsförfarandet för skatter som betalas på eget initiati.

I 2 mom. föreskrivs det liksom i gällande 156 j § och 154 § 2 mom. om den tidpunkt från och med vilken dröjsmålsränta ska betalas på skatt som har återburits till ett för stort belopp. Enligt 5 b § i lagen om skattetillägg och förseningsränta ska ränta liksom nu betalas till betalningsdagen för den skatt som har återburits till ett för stort belopp.

I 3 mom. föreskrivs det för tydlighetens skull att den som har rätt till återbäring och som är etablerad i en annan medlemsstat i enlighet med 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ har rätt att söka ändring i beslut som gäller återbäring. På motsvarande sätt hänvisas det till 37, 40 och 41 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ som skal gälla den som har rätt till återbäring.

Till paragrafens 4 mom. fogas den nuvarande bestämmelsen i 2 mom., men ändrad så att hänvisningarna till 192 och 193 § i mervärdesskattelagen, som föreslås bli upphävda, ersätts med hänvisningar till 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På ändringssökande tillämpas ett förfarande med begäran om omprövning.

156 m §. Paragrafens 5 mom. ändras så att bestämmelser om sökande av ändring i ett sådant beslut som avses finns i 65 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

157 §. Bestämmelsen i 1 mom. förtydligas så att det inte bara hänvisas till allmän tillsyn över beskattningen utan även till verkställande av beskattningen. Paragrafens 2 mom. upphävs. Motsvarande bestämmelser finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och lagen om skatteuppbörd.

158 §. Det föreslås att paragrafen upphävs som onödig. Bestämmelser om den behöriga myndigheten finns i 157 § 1 mom.

17 kap. Deklarationsskyldighet. Det föreslås att kapitelrubriken ändras till ”Etableringsanmälan och sammandragsdeklaration”.

161 §. Eftersom det föreslås att bestämmelsen om deklarationsskyldigheten för den som köper ett nytt transportmedel i 147 § 2 mom. i den gällande lagen ska upphävas, föreslås det att 3 mom. ses över för att den nuvarande situationen inte ska förändras. Den som köper ett nytt transportmedel och som inte är skattskyldig för annan verksamhet än gemenskapsinterna förvärv behöver liksom nu inte göra någon etableringsanmälan.

162 §. Det föreslås att paragrafens bestämmelse om skattedeklaration upphävs. Bestämmelser om inlämnande av skattedeklaration, uppgifter som ska deklareras och tidpunkten för inlämnande av deklaration finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Skatteförvaltningen kommer inte längre att meddela närmare föreskrifter om hur den som köper ett nytt transportmedel och som inte är skattskyldig för annan verksamhet och som inte omfattas av bestämmelserna om bilskatt ska deklarera skatt. Det föreslås att samma förfarande enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ som tillämpas på även andra mervärdesskattskyldiga ska tillämpas på den som köper ett nytt transportmedel.

Till paragrafen fogas en bestämmelse om sammandragsdeklarationer som motsvarar den nuvarande 162 e §.

162 a §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Det föreslås att det föreskrivs om skatteperioder i 11 och 12 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Det görs vissa ändringar och justeringar i bestämmelserna.

162 b §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Närmare bestämmelser om tillämpningen av olika skatteperioder finns i 13 och 14 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Det görs vissa ändringar och justeringar i bestämmelserna.

162 c §. Det föreslås att paragrafen upphävs. I 15 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ finns det närmare bestämmelser om ändring av skatteperioden då förutsättningar saknas och i 22 § föreskrivs det om inlämnande av deklaration när skatteperioden ändras. Det görs vissa ändringar och justeringar i bestämmelserna.

162 d §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Det föreslås att det slopas skyldigheten att tillämpa samma skatteperiod på de skatter som hör till tillämpningsområdet för skattekontolagen.

162 e §. Det föreslås att paragrafen upphävs och att bestämmelsen i den överförs till 162 §.

163 §. Det föreslås att 2 och 3 mom. ändras. Sammandragsdeklarationer ska även i fortsättningen lämnas in elektroniskt. För närvarande kan Skatteförvaltningen på begäran tillåta att en sammandragsdeklaration lämnas in i pappersform.

Paragrafens 2 mom. ändras så att Skatteförvaltningen av särskilda skäl kan godkänna att en deklaration lämnas in i pappersform, vilket motsvarar bestämmelserna om skattedeklaration i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

I 3 mom. föreskrivs det i motsvarighet till de gällande bestämmelserna om Skatteförvaltningens fullmakt att utfärda närmare föreskrifter om vilket elektroniskt förfarande som kan användas när sammandragsdeklarationer lämnas in på elektronisk väg och om förfarandet i övrigt för inlämnande av deklarationer.

164 §. I 1 mom. stryks hänvisningen till skattedeklarationen, eftersom bestämmelser om tidpunkten för när den ska lämnas in finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Paragrafen ska gälla endast sammandragsdeklarationer och bestämmelserna om tidpunkten för inlämnande av deklarationen i 2 och 3 mom. ändras så att de motsvarar 19 § om skattedeklaration i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Den nuvarande situationen förändras emellertid inte.

165 §. Det föreslås att 1 mom. ändras så att bestämmelserna om undertecknande av skattedeklarationer och andra handlingar samt elektronisk kommunikation i 80 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas i fråga om undertecknande av sammandragsdeklarationer och andra handlingar. Den nuvarande situationen förändras emellertid inte. Paragrafens 2 och 3 mom. upphävs som onödiga.

166 §. Paragrafens 2 mom. ändras så att det inte längre gäller skattedeklarationer. Enligt momentet finns det bestämmelser om dem som är ansvariga för inlämnandet av sammandragsdeklarationer i 20 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, som gäller dem som är ansvariga för inlämnandet av skattedeklarationer. De föreslagna bestämmelserna motsvarar de gällande bestämmelserna.

Bestämmelsen i 3 mom. upphävs som onödig och till momentet överförs bestämmelsen i det gällande 4 mom.

168 §. Paragrafens 1 mom. ändras så att det inte längre gäller skattedeklarationer, utan enbart sammandragsdeklarationer.

Paragrafens 2 mom. upphävs.

Bestämmelser om skyldigheten att lämna in en skattedeklaration och sådana kompletterande utredningar som behövs för att skatten ska kunna fastställas finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

168 a §. Det föreslås att 1 mom. ändras så att en sådan försummelseavgift som avses i 22 a § i lagen om beskattningsförfarande kan åläggas som försummelseavgift för försummelse och försening av sammandragsdeklarationen.

Paragrafens 2 mom. upphävs som onödigt.

169 §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Det föreslås att bestämmelser om skyldigheten för den skattskyldige att visa upp sin bokföring och annat material och om det förfarande som ska iakttas vid en skattegranskning ska ingå i 24 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelserna motsvarar den gällande lagen.

169 a §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om jämförelseuppgiftsgranskningar finns i 31 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I den paragrafen hänvisas det till 21 § i lagen om beskattningsförfarande, som innehåller en bestämmelse som motsvarar den som upphävs.

170 §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter finns i 5 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I 30 § i den lagen hänvisas det i fråga om utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter till 19 § i lagen om beskattningsförfarande, som innehåller en bestämmelse som motsvarar 1 mom. En bestämmelse som motsvarar 2 mom. finns i 30 § 4 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelser om Skatteförvaltningens granskningsrätt som motsvarar dem som finns i 3 mom. finns i 23 § i lagen om beskattningsförfarande, som det hänvisas till i 31 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bestämmelser om sökande av ändring i ett beslut som har meddelats med stöd av bestämmelsen finns i 62 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, som motsvarar 4 mom.

170 a §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om skyldigheten för den som säljer investeringsguld att lämna uppgifter finns i 30 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

171 §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om skyldigheten för offentliga samfund att lämna uppgifter finns i 30 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I den paragrafen hänvisas det till 20 § i lagen om beskattningsförfarande, som innehåller en bestämmelse som motsvarar det som föreskrivs i denna paragraf.

171 a §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om avgifter för sådana uppgifter som lämnas på grundval av skyldigheten att lämna uppgifter finns i 25 § i lagen om beskattningsförfarande, som det hänvisas till i 31 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

172 §. Eftersom det föreslås att bestämmelsen om deklarationsskyldighet för den som köper ett nytt transportmedel i 147 § 2 mom. i den gällande lagen ska upphävas, ses paragrafen över.

I 2 mom. föreskrivs det att en sådan köpare av ett nytt transportmedel som avses i 26 d § inte heller i fortsättningen ska införas i registret över mervärdesskattskyldiga.

173 a §. För att den nuvarande situationen inte ska förändras föreslås det att hänvisningarna i 2 mom. ändras så att de gäller de bestämmelser om skyldigheten att visa upp material för granskning och skyldigheten att ha bokföring eller föra anteckningar som finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

19 kap. Påförande av skatt. Det föreslås att kapitlet upphävs. Detta innebär att 176—182 , 184, 185, 188, 188 a och 188 b § upphävs. Lagens 183, 186 och 187 § har upphävts redan tidigare. Det föreslås att bestämmelsen i 188 § om skatteansvar överförs till 13 a kap.

De förenhetligade bestämmelserna om villkoren för fastställande av skatt och tidsfrister när det gäller skatter på eget initiativ finns i 8 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. De förenhetligade bestämmelserna om skatteförhöjning finns i 7 kap. i samma lag. Bestämmelser om Skatteförvaltningens beslut finns i lagens 9 kap. Bestämmelser om hörande, skydd för berättigade förväntningar och kringgående av skatt finns i 2 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, där det finns allmänna bestämmelser om förfarande.

20 kap. Handledning och förhandsbesked. Det föreslås att kapitelrubriken ändras till ”Handledning och förhandsavgörande”.

190 §. Paragrafens 4 mom. ändras så att det endast gäller skyndsam behandling av förhandsavgöranden hos Skatteförvaltningen. Det föreslås att det föreskrivs om skyndsam domstolsbehandling i 64 och 67 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

21 kap. Det föreslås att kapitlet upphävs. Detta innebär att 191—195, 197—199, 201, 202 och 204—208 a § upphävs. Tidigare har 196, 200 och 203 § upphävts. En bestämmelse som motsvarar 197 § fogas till den nya 101 c §. Det föreslås att bestämmelsen i 208 a § överförs till 216 §.

Förenhetligade bestämmelser om rättelse på myndighetsinitiativ när det gäller skatter på eget initiativ finns i 8 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och bestämmelser om ändringssökande finns i lagens 10 kap. Bestämmelser om rättelse av fel i skattedeklarationen finns i lagens 25 §. Bestämmelser om delgivning finns i lagens 56 och 57 § och bestämmelser om följdändring i lagens 73 §.

22 kap. Bokföring och verifikationer. Det föreslås att kapitelrubriken ändras till ”Fakturor och andra verifikationer”.

209 §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om bokförings- och anteckningsskyldighet finns i 26 och 27 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

209 n §. I 2 mom. föreskrivs det om den tid som skyldigheten att förvara fakturor gäller. För närvarande ska fakturor förvaras sex år från utgången av det kalenderår under vilket den räkenskapsperiod gick ut som omfattar den kalendermånad som fakturorna gäller enligt reglerna för vart en beskattningsbar händelse ska hänföras.

Momentet ändras så att tiden är lika lång som den allmänna förvaringstiden för verifikationer enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I

överensstämmelse med 209 p § i mervärdesskattelagen gäller den tid som anges i 209 n § också andra verifikationer som är jämförbara med fakturor samt anteckningsmaterial som innehas av en sådan skattskyldig som inte är bokföringsskyldig enligt bokföringslagen.

Till följd av ändringen förkortas tiden för förvaringsskyldighet något för sådana skattskyldiga vars räkenskapsperiod avviker från ett kalenderår och vars skatteperiod är ett kalenderår eller ett kalenderkvartal. För skattskyldiga vars räkenskapsperiod avviker från ett kalenderår och vars skatteperiod är en kalendermånad förändras inte tiden för förvaringsskyldigheten.

209 r §.Enligt paragrafen ska en faktura som ligger till grund för en ansökan enligt 128 § förvaras tre år från ingången av åter efter faturans betalningstid.

209 s §. Paragrafen innehåller en bestämmelse som för närvarande finns i 209 r §.

209 t §. Paragrafen innehåller en bestämmelse som finns i den gällande 209 s §.

216 §. Till paragrafen fogas en bestämmelse som motsvarar den nuvarande 208 a §. Bestämmelser om handräckning finns i 79 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Det föreslås att Skatteförvaltningens möjlighet att föreslå föreläggande av vite slopas.

218 §. Det föreslås att paragrafen upphävs eftersom en motsvarande bestämmelse finns i 76 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Det föreslås att bötesstraffet för mervärdesskatteförseelse slopas. I stället påförs försummelseavgift enligt 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ för försummelser. För försummelse av skattedeklarationer kan det emellertid med avvikelse från de gällande bestämmelserna endast påföras förseningsavgift eller skatteförhöjning. För försummelse av utomståendes skyldighet att lämna uppgifter och av sammandragsdeklarationer påförs försummelseavgift enligt lagen om beskattningsförfarande.

219 §. Paragrafen upphävs som onödig.

219 a §. Paragrafen upphävs som onödig.

1.7 Lag om skatt på vissa försäkringspremier

5 §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om betalning av skatt finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och lagen om skatteuppbörd.

6 §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om skattedeklaration finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

7 §. Det föreslås att paragrafen ändras så att i det informativt konstateras att det som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska tillämpas på beskattningsförfarandet för sådan skatt som betalas för försäkringspremier och det som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd ska tillämpas på skatteuppbörd. I lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs det om förfarandet för bland annat skattedeklaration, fastställande av skatt och ändringssökande. I lagen om skatteuppbörd föreskrivs det om bland annat betalning, återbäring och indrivning av skatt. Hänvisningen till mervärdesskattelagen i paragrafen ses över så att om skatt på försäkringspremier gäller i tillämpliga delar vad i avdelning II i mervärdesskattelagen stadgas.

7 a §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om straff för skattebedrägeri och skatteförseelse som gäller skatt på försäkringspremier finns i 76 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, och paragrafens hänvisning till strafflagen motsvarar den gällande lagen.

För försummelser, för vilka den skattskyldige för närvarande kan dömas till böter för premieskatteförseelse, kan det påföras försummelseavgift enligt 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Lagen kommer därför inte längre att innehålla någon bestämmelse om eftergift i fråga om åtgärder.

8 §. Det föreslås att paragrafens föråldrade bemyndigande upphävs som onödigt.

1.8 Lag om förskottsuppbörd

1 §. *Lagens tillämpningsområde*. Den hänvisning till 18 kap. 11 § 2 mom. i sjukförsäkringslagen som finns i 1 mom. ändras så att den gäller sjukförsäkringslagens 18 kap. 29 § 2 mom.

I 2 mom. stryks den föråldrade hänvisningen till lagen om gottgörelse för bolagsskatt. Det föreslås att hänvisningen till det nummer som lagen om skatteuppbörd har i författningssamlingen ändras så att det hänvisas till det nya nummer som den föreslagna lagen om skatteuppbörd kommer att ha i författningssamlingen.

1 a §. *Tillämpning av andra lagar.* Det föreslås att det fogas en ny 1 a § till lagen, där det informativt konstateras att när det gäller betalaren så är det bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ som ska tillämpas på beskattningsförfarandet och ändringssökande. I lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs det om bland annat deklaration av innehållna belopp, skyldigheten att lämna uppgifter samt fastställande av skatt för betalaren. På skatteuppbörd av skatt enligt denna lag tillämpas det som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd. Lagen om skatteuppbörd innehåller bestämmelser om bland annat betalning, återbäring och indrivning av skatt. I fråga om beskattningsförfarandet och ändringssökande för betalningsmottagaren tillämpas liksom nu bestämmelserna i denna lag och i lagen om beskattningsförfarande.

3 §. *Kravet på motsvarighet.* Det föreslås att formuleringarna i 1 mom. ändras. Omnämnandet av gottgörelse för bolagsskatt stryks som föråldrat.

4 §. *Undantag från kravet på motsvarighet.* Det föreslås att uttrycket belopp som debiteras, som används i 2 mom., ersätts med uttrycket skatt som fastställs. Dessutom preciseras formuleringarna i paragrafen.

5 §. *Närmare stadganden*. I paragrafen föreskrivs det att det genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om förskottsinnehållning. Bestämmelsen motsvarar den gällande lagen. Det föreslås att bemyndigandena om att närmare bestämmelser får utfärdas om lönebokföringen och obetydliga försummelser överförs till den nya lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. De bemyndiganden som är föråldrade stryks. Ett bemyndigande som gäller tillfälliga arbetsgivare och som ansluter sig till betalningsövervakningen finns i 34 § i denna lag.

6 §. *Skatteförvaltningens behörighet.* Det föreslås att bemyndigandet i 1 mom. om betalarens deklarationsskyldighet överförs till lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Skatteförvaltningens fullmakt att bestämma om närmare beräkningsgrunder för förskottsinnehållningen och förskottsbetalningen blir kvar i lagen om förskottsuppbörd.

I 2 mom. föreskrivs det att Skatteförvaltningen även har rätt att bestämma om uppdelningen av förskottsbetalningen på rater. Bestämmelsen motsvarar den gällande lagen. Det föreslås att bemyndigandena om lönebokföring och anteckningar överförs till lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

12 §. *Den månad till vilken förskottsinnehållningen hänförs.* I paragrafen föreskrivs det om vilken månad de belopp som har innehållits av betalaren ska hänföras till. De belopp som har innehållits ska hänföras till den kalendermånad under vilken innehållningen har verkställts. Bestämmelser om betalning av innehållna belopp finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och lagen om skatteuppbörd. Också bestämmelsen om de belopp som har innehållits av skattetagaren överförs till lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs det också om deklarations- och betalningsperioder samt om ändring av skatteperioden.

14 §. *Arbetsgivare*. Arbetsgivares socialskyddsavgift, som nämns i paragrafen, ändras till arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, eftersom det föreslås att lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift ersätts med den nya lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

18 §. *Bestämmande av ny innehållningsprocent.* Det föreslås att 1 mom. preciseras så att en ny innehållningsprocent kan bestämmas på tjänstens vägnar utan att höra den skattskyldige eller på yrkande av den skattskyldige. Den skattskyldiges yrkande är numera huvudorsaken till att en innehållningsprocent ändras. Bestämmelsen motsvarar den gällande 24 § i lagen om förskottsuppbörd, enligt vilken Skatteförvaltningen kan ändra förskottet på tjänstens vägnar utan att höra den skattskyldige eller på yrkande av den skattskyldige. Det som föreslås förändrar inte lagens tillämpningspraxis. Dessutom föreslås det att formuleringen i momentet preciseras.

Det föreslås att uttrycket överklagbart beslut som används i 3 mom. ersätts med uttrycket beslut i vilket ändring får sökas. Ändring i ett beslut av Skatteförvaltningen i vilket ändring får sökas kan sökas genom en begäran om omprövning till rättelsenämnden.

19 §. *Korrigering av felaktig förskottsinnehållning.* Det föreslås att paragrafens rubrik ändras till ”Korrigering av felaktig förskottsinnehållning”. Begreppet rättelse som används i rubriken till den gällande paragrafen ska i fortsättningen gälla ändringssökande och rättelse av beskattningen.

21 §. *Förskottsinnehållning som deklarerats till för högt belopp.* Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om rättelse av fel i skattedeklarationen finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Det föreslås att också bestämmelser om rättelse av anteckningar i årsdeklarationen så att de motsvarar en rättad skattedeklaration ska ingå i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

22 §. *Återbäring av förskottsinnehållning eller förskott till den skattskyldige.* Det föreslås att uttrycket skatt som debiterats, som används i 1 mom., ersätts med uttrycket skatt som fastställts. Det föreslås att de begrepp som syftar på förmögenhetsbeskattningen stryks som föråldrade. Dessutom föreslås det att formuleringarna i momentet ses över.

Enligt 3 mom. ska en ansökan om återbäring av förskottsinnehållning eller förskott göras eller ett beslut av Skatteförvaltningen på tjänstens vägnar fattas inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket förskottsinnehållningen har verkställts. Tidsfristen förkortas jämfört med den nuvarande fristen på sex år. Tidsfristen motsvarar den allmänna tidsfrist som föreslås för

ändringsbeskattning. En ansökan som har inletts inom tidsfristen kan liksom nu avgöras efter tidsfristen på tre år.

I paragrafens nya 4 mom. föreskrivs det att de bestämmelser om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel eller nackdel som finns i lagen om beskattningsförfarande ska tillämpas på rättelse av beslut som gäller skatteåterbäring. Detta innebär att ett fel i ett beslut, såsom ett räkne- eller skrivfel, kan rättas inom den tidsfrist som har satts för rättelser på de villkor som anges i lagen om beskattningsförfarande. Detta innebär dessutom att ett beslut kan rättas med tillämpning av villkoren och tidsfristerna för förlängd eller fortsatt rättelse eller rättelse på grund av brott till exempel om det efter att ett beslut har fattats har framkommit sådana nya uppgifter som hade kunnat inverka på avgörandet av ärendet. Tidsfristerna för rättelse av ett beslut räknas emellertid från utgången av det kalenderår under vilket förskottsinnehållningen har verkställts.

23 §. *Verkställande av förskottsbetalning.* Det föreslås att uttrycket skatt som debiterats, som används i 2 mom., ersätts med uttrycket skatt som fastställts och ordet förskottsdebetsedel med uttrycket beslut om förskottsskatt.

I 3 mom. föreslås det närmare bestämmelser om sådana situationer där det inte har antecknats i beslutet om förskottsskatt vem som är ansvarig för förskottet eller där en annan person är ansvarig för bara en del av förskottet. I bestämmelsen hänvisas det till den nya lagen om skatteuppbörd, som innehåller bestämmelser om åläggande av skatteansvar och ändringssökande i sådana här situationer.

24 §. *Fastställande, ändring och avlyftande av skatt som skall betalas vid förskottsbetalning.* Det föreslås att uttrycket på ansökan som används i 4 mom. ersätts med uttrycket på yrkande.

Formuleringarna i 6 mom. preciseras. Det föreslås att uttrycket överklagbart beslut som används i momentet ersätts med uttrycket beslut i vilket ändring får sökas. Ändring i ett beslut av Skatteförvaltningen i vilket ändring får sökas kan sökas genom en begäran om omprövning till rättelsenämnden.

26 §. *Avförande ur förskottsuppbördsregistret.* Det föreslås att paragrafens rubrik ändras så att förskottsuppbördsregistret nämns i den.

27 §. *Återinförande i förskottsuppbördsregistret.* Det föreslås att paragrafens rubrik ändras så att förskottsuppbördsregistret nämns i den.

28 §. *Lämnande av uppgifter för förskottsuppbördsregistreringen.* Det föreslås att paragrafens rubrik ändras så att förskottsuppbördsregistret nämns i den.

3 kap. Övriga bestämmelser om förskottsuppbördsförfarandet. Det föreslås att kapitelrubriken ändras så att den bättre beskriver kapitlets innehåll.

32 §. *Periodskattedeklaration*. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om inlämnande av skattedeklarationer finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

33 §. *Ändringar av deklarationsperioden.* Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om deklarationsperioder finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

33 a §. *Rätt att välja deklarationsperiod.* Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om möjligheten för betalaren att börja använda en kortare eller längre skatteperiod, minimiti-den för tillämpning av den skatteperiod som har valts, från och med när den nya skatteperi-oden börjar tillämpas och ansökan om ändrad skatteperiod finns i lagen om beskattningsförfa-randet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Huvudregeln är att skatteperioden är en kalendermånad och en betalare som uppfyller villkoren kan övergå till en avvikande skatteper-iod endast på egen ansökan. Enligt förslaget ska skatteperioden vara densamma under minst ett kalenderår i stället för tre på varandra följande kalenderår såsom nu är fallet.

33 b §. *Enhetlig deklarationsperiod inom skattekontosystemet.* Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om deklaration finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Kravet på en enhetlig deklarationsperiod inom skattekon-tosystemet slopas.

36 §. *Förvaringstiden för lönebokföring och anteckningar*. Det föreslås att paragrafen upp-hävs. Bestämmelser om betalarens lönebokföring och anteckningar finns i 4 kap. om deklarat-ion i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Likaså överförs bestämmelserna om förvaring av bokföring och anteckningar till lagen om beskatt-ningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

37 §. *Skattegranskning och skyldighet att lämna uppgifter.* I 1 mom. föreskrivs det i motsva-righet till de nuvarande bestämmelserna att det som förskrivs om skattegranskning och skyl-dighet att lämna uppgifter någon annanstans i lag också gäller parterna i förskottsuppbördsför-farandet.

I 2 mom. föreskrivs det att betalningsmottagaren är skyldig att på uppmaning visa upp mater-ial som gäller förskottsinnehållningen för granskning. Bestämmelsen motsvarar de gällande bestämmelserna. När det gäller betalaren finns det bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid en skattegranskning och utomståendes skyldighet att lämna uppgifter i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

4 kap. Åtgärder och påföljder vid försummad förskottsinnehållningsskyldighet. Det föreslås att kapitlet upphävs, vilket betyder att 38—42 §, 42 a § och 44 § upphävs. Lagens 43 § har re-dan tidigare upphävts. Bestämmelser om fastställande av skatt, rättelse av beslut, debitering enligt uppskattning, upphävande av och avstående från debitering och skatteförhöjning finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

45 §. *Förhandsavgörande*. Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen, där det på motsvarande sätt som i den gällande 47 § föreskrivs att ett ärende som gäller förhandsavgö-rande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen, där det bestäms från och med när ett för-handsavgörande kan börja tillämpas efter att besvärsinstansen har avgjort ärendet. Bestämmel-sen motsvarar det gällande 52 § 3 mom.

47 §. *Ansökan om och meddelande av förhandsavgörande.* Det föreslås att paragrafen upp-hävs. Bestämmelser om skyndsam behandling av ärenden som gäller förhandsavgöranden finns i 45 § 3 mom. Bestämmelser om skyndsam behandling av förhandsavgöranden i förvalt-ningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

48 §. *Ändringssökande*. Paragrafen innehåller bestämmelser om sökande av ändring i beslut enligt denna lag. Paragrafens bestämmelser tillämpas inte på beslut som gäller betalaren och

som har fattats med stöd av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Enligt 1 mom. får ändring i ett förhandsavgörande som gäller en betalare sökas i enlighet med det som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. De som har rätt att söka ändring är den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Om betalaren har ansökt om förhandavgörande är det bara betalaren och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt som har rätt att söka ändring i det.

Enligt 2 mom. kan ändring i ett beslut som gäller en skattskyldig sökas i enlighet med det som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Rätt att söka ändring har den skattskyldige och varje annan person vars eget skattebelopp ett beslut direkt kan påverka eller som är ansvarig för betalningen av skatt, den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Även en sammanslutning får söka ändring i fråga om förskottsskatt som har påförts sammanslutningens delägare. I 65 a § i lagen om beskattningsförfarande finns det en förteckning över beslut i vilka ändring får sökas som gäller den skattskyldige. Ändring kan till exempel sökas i ett sådant beslut enligt 18 § i lagen om förskottsuppbörd i vilket ändring får sökas som har meddelats i ett ärende som gäller bestämmande av ny innehållningsprocent.

I 3 mom. föreskrivs det om de situationer där ändring inte får sökas. Ändring får inte sökas i ärenden som gäller registrering av arbetsgivare eller i beslut om att förhandsavgörande inte meddelas. Bestämmelserna motsvarar de gällande bestämmelserna i 51 § 1 mom. 2 och 3 punkten.

Paragrafens 4 mom. motsvarar det gällande 51 § 2 mom.

Paragrafens 5 mom. motsvarar det gällande 2 mom. Begreppet besvärsanvisning som används i momentet ersätts med begreppet anvisning för sökande av ändring.

Paragrafens 6 mom. motsvarar det gällande 52 § 2 mom.

49 §—53 §. Det föreslås att paragraferna upphävs. Bestämmelser om ändringssökande finns i 48 §.

7 kap. Straffstadganden. Det föreslås att kapitlet upphävs, vilket betyder att 54 och 55 § upphävs. Bestämmelser om straff för lagstridigt undvikande av förskottsuppbördsskyldighet och skatteförseelse finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Bötesstraff för förskottsuppbördsförseelse kan inte längre utdömas i en allmän domstol utan försummelseavgift enligt 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ påförs för försummelser.

Om ikraftträdandet: Övergångsbestämmelserna om lagens ikraftträdande överensstämmer vad gäller betalaren med motsvarande övergångsbestämmelser i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och vad gäller betalningsmottagaren, det vill säga vid inkomstbeskattningen den skattskyldige, med övergångsbestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande.

När det gäller betalaren ska lagen i regel tillämpas på en skatteperiod som börjar först den dag lagen träder i kraft eller därefter. På motsvarande sätt ska lagen när det gäller betalningsmottagaren i regel tillämpas först vid förskottsuppbörden och beskattningen för 2017. På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod eller ett skatteår som har gått ut före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som har meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet tillämpas dock bestämmelserna i denna lag. För betalningsmottagaren innebär bestämmelserna att de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet ska tillämpas på ett beslut om bestämmande av ny förskottsinnehållning eller ändring av förskottet, eller återbäring av förskottsinnehållning eller förskott, som fattas efter ikraftträdandet, om beslutet gäller förskottsuppbörden för 2016 eller tidigare år. Vid sökande av ändring i ett sådant beslut, liksom i ett beslut om införing i förskottsuppbördsregistret som har fattats efter ikraftträdandet, tillämpas emellertid med stöd av denna lag de nya bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande.

1.9 Inkomstskattelagen

1 §. *Inkomstskatt och skattetagare.* I 2 mom. finns en hänvisning till lagen om skatteuppbörd som föreslås bli ändrad till en hänvisning till det nummer som den nya lagen om skatteuppbörd får i författningssamlingen.

57 §. *Donationsavdrag*. I 3 mom. finns en hänvisning till 71 e § i lagen om beskattningsförfarande som föreslås bli ändrad till en hänvisning till lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelser om ändringssökanden finns i den nya 65 a § i lagen om beskattningsförfarande.

122 §. *Inverkan av ägarväxling på rätten att dra av förluster.* I 6 mom. finns en hänvisning till 71 e § i lagen om beskattningsförfarande som föreslås bli ändrad till en hänvisning till lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelser om ändringssökande finns i den nya 65 a § i lagen om beskattningsförfarande.

127 b §. *Grunden för hushållsavdrag*. I 1 mom. 1 punkten nämns arbetsgivares socialskyddsavgift som det föreslås att ändras till arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, eftersom lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift enligt förslaget ska ersättas av en ny lag om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

1.10 Lag om källskatt på ränteinkomst

1 a §. *Tillämpning av andra lagar.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 1 a §, där det i informativt syfte konstateras att i fråga om räntebetalare tillämpas bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ på beskattningsförfarandet och ändringssökandet. I lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om bland annat deklaration av källskatt på ränteinkomst, skyldighet att lämna uppgifter samt skatt som påförs räntebetalaren. På uttagandet av skatt som avses i denna lag tillämpas lagen om skatteuppbörd. Lagen om skatteuppbörd innehåller bestämmelser om bland annat betalning, återbäring och indrivning av skatt. På beskattningsförfarandet och ändringssökandet i fråga om räntebetalare tillämpas bestämmelserna i denna lag och lagen om beskattningsförfarande liksom för närvarande.

4 §. *Undantag som gäller skatteplikt*. I 1 punkten föreslås att den föråldrade hänvisningen till 33 § 2 mom. i inkomstskattelagen stryks, eftersom den har upphävts genom lag 1218/1999. Författningssamlingens nummer på lagen om skattelättnader för depositioner och obligationer, som nämns i paragrafen, föreslås bli korrigerat.

7 §. *Den månad till vilken skatten hänförs.* I paragrafen föreskrivs om hur skatten ska hänföras. Källskatten på ränteinkomst ska hänföras till den kalendermånad under vilken skatten har tagits ut hos en i denna lag avsedd skattskyldig. Bestämmelsen motsvarar nuvarande beskattningspraxis. Bestämmelser om deklaration och betalning av källskatt på ränteinkomst finns i

lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och i lagen om skatteuppbörd.

8 a §. *Förhandsavgörande av Skatteförvaltningen*. Det föreslås att 5 mom. ändras så att ärenden som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen. Bestämmelserna om att ärenden som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och i lagen om beskattningsförfarande.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 6 mom., där det föreskrivs när ett förhandsavgörande ska börja tillämpas efter besvärsmyndighetens avgörande. Den gällande lagens 17 § 2 mom., enligt vilket i fråga om Skatteförvaltningens beslut tillämpas vad som i lagen om förskottsuppbörd bestäms om sökande av ändring i motsvarande beslut som gäller förskottsuppbörd, upphävs.

9 §. *Tillsyn*. Paragrafen föreslås bli upphävd. Bestämmelser om Skatteförvaltningens behörighet föreslås ingå i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

11 §. *Räntetagarens deklarationsskyldighet*. Rubriken för paragrafen ändras. I paragrafen föreslås bestämmelser om undantag från räntetagarens deklarationsskyldighet. Den deklarationsskyldighet som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande ska inte tillämpas på räntetagare, om det är fråga om ränteinkomst på vilken källskatt ska betalas eller det kapital på vilket ränta betalas. Bestämmelsen motsvarande den gällande regleringen.

Bestämmelserna om räntebetalares bokföringsskyldighet, räntebetalares skyldighet att visa upp de handlingar som behövs för tillsynen över källskatten på ränteinkomst samt annan behövlig utredning samt utomståendes skyldighet att lämna uppgifter överförs till lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

12 §. *Källskatt som påförs räntetagaren.* I paragrafen föreskrivs att lagen om beskattningsförfarande ska tillämpas när räntetagaren påförs skatt. Tidsfristen för påförande av skatt förkortas från nuvarande sex till tre år. Skatten påförs på samma villkor som föreskrivs för rättelse av beskattningen i lagen om beskattningsförfarande, vilket innebär att även villkoren och tidsfristerna för förlängd och fortsatt beskattning får tillämpas när skatten fastställs. Om beslutet om fastställande av skatten innehåller ett fel, t.ex. ett räkne- eller skrivfel, ska skatten likaså kunna rättas inom motsvarande tidsfrist i enlighet med lagen om beskattningsförfarande, liksom för närvarande. Tidsfristen ska liksom för närvarande räknas från utgången av det kalenderår under vilket skatten borde ha tagits ut. Begreppet debitera ersätts med påföra skatt.

Skattetillägg och skatteförhöjning påförs med iakttagande av lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelsen motsvarar den gällande lagen.

13 §. *Källskatt som påförs räntetagaren i samband med rättelse av beskattningen.* Det föreslås att paragrafens ordalydelse preciseras. Begreppet debitering ersätts med påförande av skatt.

14 §. *Korrigering av källskatt som tagits ut felaktigt.* I 2 mom. föreskrivs att den som gjort en betalning får dra av den källskatt som tagits ut till för högt belopp från källskatt som ska deklareras för samma kalenderår. Förfarandet motsvarar den gällande lagen.

15 §. *Uppbörd av källskatt hos räntebetalaren.* Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om källskatt som påförs räntebetalaren finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

16 §. *Påföljderna av dröjsmål med källskatt.* Det föreslås att den onödiga hänvisningen till skatteuppbörd i paragrafens rubrik stryks.

17 §. *Sökande av ändring.* I paragrafen föreskrivs om sökande av ändring i beslut som avses i denna lag. Bestämmelserna tillämpas inte på beslut som gäller räntebetalaren och som fattats med stöd av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Enligt 1 mom. söks ändring i ett förhandsavgörande som gäller räntebetalaren på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har rätt att söka ändring. Om räntebetalaren har ansökt om förhandsavgörande, ska bara denne och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ha rätt att söka ändring i det.

I 2 mom. föreskrivs om sökande av ändring i beslut som gäller räntetagaren. Ändring i beslut som gäller räntetagaren söks på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Sådana beslut är förhandsavgörande enligt 8 a §, beslut om skatt som påförts räntetagaren enligt 12 § och om källskatt som påförts räntetagaren enligt 13 §. Om räntebetalaren har ansökt om förhandsavgörande enligt denna lag, har räntetagaren inte rätt att söka ändring i förhandsavgörandet.

18 §. *Straffbestämmelser*. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om straffpåföljder finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Om ikraftträdandet: Övergångsbestämmelserna om lagens ikraftträdande motsvarar dem som finns i lagen om förskottsuppbörd.

1.11 Lag om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

2 §. Författningssamlingens nummer på lagen om beskattningsförfarande, som nämns i 1 mom., föreslås bli korrigerat.

2 a §. I paragrafen föreslås en informativ bestämmelse, där det konstateras att på beskattningsförfarandet och ändringssökandet i fråga om den som är skyldig att ta ut skatt tillämpas lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om bland annat deklaration av skatt, skyldighet att lämna uppgifter samt skatt som påförs den som är skyldig att ta ut skatt. På uttagande av skatt som avses i denna lag tillämpas lagen om skatteuppbörd. Lagen om skatteuppbörd innehåller bestämmelser om bland annat betalning, återbäring och indrivning av skatt. På beskattningsförfarandet och ändringssökandet i fråga om den som får en betalning tillämpas bestämmelserna i denna lag och i lagen om beskattningsförfarande liksom för närvarande.

Den gällande paragrafens bestämmelser om gemensam behandling ärenden, hörande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt samt delgivning av beslut och andra handlingar överförs i fråga om den som är skyldig att ta ut skatt till lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och i fråga om den som får en betalning till lagen om beskattningsförfarande.

7 a §. Det föreslås att begreppet rättelseyrkande som använts i 1 mom. ersätts med begreppet ansökan om återbetalning. Ändring genom begäran om omprövning får sökas först i ett beslut som meddelats med anledning av ansökan om återbetalning.

8 §. I paragrafen föreskrivs att lagen om förskottsuppbörd ska tillämpas i ärenden som gäller förfarandet då källskatt tas ut och dem som är skyldiga att ta ut källskatt. Bestämmelserna i lagen om förskottsuppbörd tillämpas också på korrigering av källskatt som tagits ut felaktigt. Bestämmelsen motsvarar till denna del den gällande lagen.

Bestämmelser om deklaration och betalning av källskatt samt fastställande av skatt och påföljder vid försummelse av skyldigheten att ta ut skatt finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och i lagen om skatteuppbörd.

8 a §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 8 a §, där det föreskrivs om vilken månad skatten ska hänföras till. Skatten ska liksom för närvarande hänföras till den kalendermånad under vilken den har tagits ut.

10 a §. I paragrafen stryks författningssamlingens nummer på lagen om skatteuppbörd.

11 §. Det föreslås att 1 mom. upphävs. Bestämmelser om avdragande av förskottsinnehållningen i samband med fastställande av källskatt då den som är skyldig att ta ut källskatt inte har gjort det, men förskottsinnehållning har verkställts på resultatet, finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Förslaget ändrar inte på nuläget.

Begreppet rättelseyrkande som använts i 2 mom. föreslås bli ersatt med begreppet ansökan om återbetalning. Ändring genom begäran om omprövning får sökas först i ett beslut som meddelats med anledning av ansökan om återbetalning. Tidsfristen för ansökan om återbetalning för den som får en betalning förenhetligas med tidsfristerna för sökande av ändring. Ansökan om återbetalning ska göras inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket skatten har tagits ut. Tidsfristen förkortas från nuvarande fem till tre år. En ansökan om återbetalning som anhängiggjorts inom föreskriven tid kan, liksom för närvarande, avgöras efter tidsfristen på tre år. Skatteförvaltningen kan också göra återbetalning på tjänstens vägnar inom de föreskrivna tre åren.

På rättelse av ett beslut med anledning av ansökan om återbetalning tillämpas bestämmelserna om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel och nackdel i lagen om beskattningsförfarande. Detta innebär att ett fel i ett beslut, t.ex. ett räkne- eller skrivfel, får rättas inom den tid som föreskrivs för rättelse på de grunder som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Detta innebär dessutom att beslutet får rättas med tillämpning av de villkor och tidsfrister som gäller förlängd eller fortsatt rättelse eller rättelse på grund av brott t.ex. i en situation där det efter att beslutet fattats har framkommit en ny utredning som har kunnat påverka avgörandet av ärendet. Tidsfristerna för rättelse av beslut räknas dock från utgången av det kalenderår under vilket skatten har tagits ut.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 5 mom., enligt vilket ansökan om återbetalning av källskatt ska göras på en av Skatteförvaltningen fastställd blankett. På blanketten anges åtminstone de uppgifter som behövs för att ansökan om återbetalning ska kunna behandlas.

12 a §. I 4 mom. föreslås att ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltning. Bestämmelser om att ärenden som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen finns i lagen om beskattningsförfarande och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 5 mom., där det föreskrivs när ett förhandsavgörande ska börja tillämpas efter besvärsmyndighetens avgörande. Bestämmelsen motsvarar det nuvarande 21 § 6 mom.

16 §. Författningssamlingens nummer på lagen om skatteuppbörd stryks som onödigt.

Begreppet debitering i 2 mom. föreslås bli ersatt med fastställande. Skatten ska, liksom för närvarande, fastställas med iakttagande av bestämmelserna om rättelse av beskattningen i lagen om beskattningsförfarande. Detta innebär att även villkoren och tidsfristerna för förlängd och fortsatt rättelse av beskattningen samt rättelse av beskattningen på grund av brott får tillämpas på fastställandet av skatten.

21 §. I paragrafen föreskrivs om sökande av ändring i beslut som avses i denna lag. Bestämmelserna tillämpas inte på beslut som fattats med stöd av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och som gäller dem som är skyldiga att ta ut skatt.

Enligt 1 mom. söks ändring i ett förhandsavgörande som gäller den som är skyldig att ta ut skatt på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Den som ansöker om förhandsavgörande samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har rätt att söka ändring. Om den som är skyldig att ta ut skatt har ansökt om förhandsavgörande ska endast denne och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ha rätt att söka ändring i det.

Sökandet av ändring i förhandsavgörande ändras så att i fortsättningen bestäms den förvaltningsdomstol hos vilken ska ändring sökas enligt den sökandes hemkommun vid tidpunkten för beslutet i stället för Helsingfors förvaltningsdomstol som för närvarande. Om ingen förvaltningsdomstol är behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol. På sökande av ändring i Skatteförvaltningens separata beslut om ansvar enligt 17 § 2 mom. tillämpas 64 § i lagen om skatteuppbörd. Tiden för sökande av ändring motsvarar den tid på 60 dagar för sökande av ändring i separata beslut som föreslås i lagen om skatteuppbörd.

I 2 mom. föreskrivs om sökande av ändring i beslut som gäller den skattskyldige. Den skattskyldige och varje annan vars eget skattebelopp beslutet direkt kan påverka eller som är ansvarig för betalningen av skatten, liksom den som ansöker om förhandsavgörande samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller den som är skattskyldig enligt denna lag på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Sådana beslut är beskattning som verkställs enligt lagen om beskattningsförfarande med stöd av 13 § och 16 a §, fastställande av den andel som avses i 14 § 5 mom. i enlighet med lagen om beskattningsförfarande och källskatt enligt 16 § 2 mom. som påförs inkomsttagaren vid förfarande enligt lagen om beskattningsförfarande. Med stöd av denna lag utfärdas dessutom beslut som omfattas av ändringssökande enligt 65 a § i lagen om beskattningsförfarande. Ändring i enlighet med 65 a § i lagen om beskattningsförfarande söks t.ex. i ansökan om återbetalning av källskatt enligt denna lag samt i ärenden som gäller källskattekort. På sökande av ändring i ett förhandsavgörande tillämpas bestämmelserna i 8 kap. i lagen om beskattningsförfarande. Om den som är skyldig att ta ut skatt har ansökt om förhandsavgörande enligt denna lag, har den skattskyldige inte rätt att söka ändring i förhandsavgörandet.

I 3 mom. föreskrivs om iakttagandet av beslut som meddelats med stöd av denna lag. Skatteförvaltningens beslut ska iakttas trots begäran om omprövning eller besvär tills mottagaren av beslutet med anledning av begäran eller besvären har fått del av beslutet. Lagbestämmelsen tillämpas vanligtvis på källskattekort och förhandsavgörande.

22 §. Det föreslås att till paragrafen fogas en hänvisning till lagen om skatteuppbörd, där det föreskrivs om befrielse från skatt.

22 a §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om straff för skattebedrägeri och skatteförseelse som hänför sig till källskatt finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Om ikraftträdandet: Övergångsbestämmelserna om lagens ikraftträdande motsvarar dem som finns i lagen om förskottsuppbörd.

För betalningsmottagaren, det vill säga den som är skyldig att betala källskatt, innebär bestämmelserna att de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande ska tillämpas på ett beslut om källskattekort, skattekort och förskottsskatt samt beslut om återbetalning av källskatt som fattas efter ikraftträdandet, om beslutet gäller källbeskattningen för 2016 eller tidigare år. Vid sökande av ändring i ett sådant beslut, som har fattats efter ikraftträdandet, tillämpas emellertid med stöd av denna lag de nya bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarande.

1.12 Lag om källskatt för löntagare från utlandet

1 a §. *Tillämpning av andra lagar.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 1 a §, där det i informativt syfte konstateras att på beskattningsförfarandet och ändringssökandet i fråga om betalare tillämpas bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. I lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om bland annat deklaration av skatt, skyldighet att lämna uppgifter samt skatt som påförs betalare. På uttagandet av skatt som avses i denna lag tillämpas vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd. Lagen om skatteuppbörd innehåller bestämmelser om bland annat betalning, återbäring och indrivning av skatt. På beskattningsförfarandet och ändringssökandet i fråga om den som får en betalning tillämpas bestämmelserna i denna lag och i lagen om beskattningsförfarande liksom för närvarande.

5 §. *Avsaknad eller uppförande av förutsättningarna.* Det föreslås att namnet på lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet, som nämns i paragrafen, ändras så att det motsvarar lagens nuvarande namn.

8 §. *Uttag av källskatt på löneinkomst.* I 1 mom. föreskrivs att lagen om förskottsuppbörd iakttas vid uttagandet av källskatt på löneinkomst. Sålunda tillämpas bland annat bestämmelserna i lagen om förskottsuppbörd om vem som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning på motsvarande sätt i fråga om vem som är skyldig att ta ut källskatt. Det föreslås att paragrafens rubrik ändras så att den börjar motsvara paragrafens innehåll.

Bestämmelser om ändringssökande finns i den nya 9 a § och om deklaration och betalning av källskatt på löneinkomst i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och i lagen om skatteuppbörd. Paragrafen ska inte längre innehålla någon bestämmelse om övervakningen av uttagandet av skatt, eftersom bestämmelser om Skatteförvaltningens behörighet finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Det föreslås att ordalydelsen i 2 mom. ses över.

8 a §. *Den månad till vilken källskatten på löneinkomst hänförs.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 8 a §, enligt vilken skatten ska hänföras till den kalendermånad under vilken den har tagits ut. Bestämmelsen motsvarar nuvarande beskattningspraxis.

9 §. *Skatt som påförs den skattskyldige.* I paragrafen föreskrivs om skatt som påförs den skattskyldige. Bestämmelsen motsvarar 3 mom. i den gällande paragrafen. Begreppet uppbära som används i paragrafen ersätts med begreppet påföra.

Bestämmelser om påföljderna vid försummelse av skyldigheten att ta ut källskatt på löneinkomst liksom om straffpåföljder finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

9 a §. *Ändringssökande*. Det föreslås att till lagen fogas en ny 9 a §, där det föreskrivs om sökande av ändring i beslut enligt denna lag som gäller den skattskyldige, dvs. löntagaren. Bestämmelserna tillämpas inte på beslut som gäller den som gör en betalning och som fattas med stöd av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller beskattningen för en skattskyldig enligt denna lag på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Sådana beslut är beslut enligt 4 och 7 § som gäller skattekort. Den skattskyldige söker ändring i ett sådant skattekort enligt lagen om förskottsuppbörd på det sätt som föreskrivs i 65 a § i lagen om beskattningsförfarande. Tiden för sökande ändring vore 60 dagar från delfåendet av ett skattekortsbeslut i vilket ändring får sökas.

Ändring i ett beslut enligt 9 § om fastställande av skatt som gäller löntagaren och genom vilket beskattningen verkställs eller rättas till nackdel för den skattskyldige söks i enlighet med lagen om beskattningsförfarande på samma sätt som annat verkställande av beskattningen.

10 §. *Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.* I paragrafen nämns arbetsgivarens socialförsäkringsavgift, som föreslås bli ändrad till arbetsgivarens sjukförsäkringsavgift, eftersom det föreslås att lagen om arbetsgivarens socialförsäkringsavgift ersätts med en lag om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift. Det föreslås att rubriken för paragrafen ändras på motsvarande sätt.

Om ikraftträdandet: Övergångsstadgandena i ikraftträdandet motsvarar bestämmelserna i lagen om förskottsuppbörd.

1.13 Lag om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget

1 §. Det föreslås att hänvisningen i 1 mom. till den upphävda lagen om skatt på inkomst och förmögenhet ändras till en hänvisning till den gällande inkomstskattelagen.

1 a §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 1 a §, där det i informativt syfte konstateras att på beskattningsförfarandet och ändringssökandet i fråga om den som är skyldig att ta ut skatt tillämpas bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet för skatter som ska tas ut på eget initiativ. I lagen om beskattningsförfarandet för skatter som ska tas ut på eget initiativ föreskrivs om bland annat deklaration av slutlig löneskatt, skyldighet att lämna uppgifter samt skatt som påförs den som är skyldig att ta ut skatt. På uttagandet av skatt enligt denna lag tillämpas vad som förskrivs i lagen om skatteuppbörd. Lagen om skatteuppbörd innehåller bestämmelser om bland annat betalning, återbäring och indrivning av skatt. På beskattningsförfarandet och ändringssökandet i fråga om den som får en betalning tillämpas bestämmelserna i denna lag och i lagen om beskattningsförfarande liksom för närvarande.

2 §. Det föreslås att hänvisningen till den upphävda lagen om förskottsuppbörd ersätts med en hänvisning till den gällande lagen om förskottsuppbörd.

4 §. Det föreslås att en teknisk ändring företas i lagen som innebär att omnämnandet av skatt som tas ut i mark och penni korrigeras så att skatt tas ut i euro och cent. Dessutom ses formuleringarna i paragrafen över.

5 §. I paragrafen föreskrivs om förfarandet för uttagande av slutlig löneskatt. I 1 mom. föreskrivs om vilken månad löneskatten hänförs till. Slutlig löneskatt på löneinkomst hänförs liksom för närvarande till den kalendermånad under vilken skatten har tagits ut.

I 2 mom. föreskrivs att på förfarandet för uttagande av slutlig löneskatt tillämpas vad som föreskrivs om uttagande av källskatt i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst. Enligt den nämnda lagen tillämpas på förfarandet för uttagande av källskatt bestämmelserna om förskottsinnehållning i lagen om förskottsuppbörd.

Bestämmelser om deklaration och betalning av slutlig löneskatt finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och i lagen om skatteuppbörd.

Bestämmelsen i det gällande 3 mom. om att källskatten påförs den som är skyldig att ta ut skatt då den som är skyldig att ta ut källskatt har underlåtit att ta ut källskatt, men förskottsinnehållning har verkställts på inkomsten, överförs till lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Regleringen gäller också slutlig löneskatt som ska tas ut vid källan. Det gällande momentets hänvisning till skattetillägg som avses i lagen om förskottsuppbörd är föråldrad.

6 §. Det föreslås att paragrafens ordalydelse ändras. Begreppet rättelseyrkande föreslås bli ersatt med begreppet ansökan. Skatteförvaltningen återbetalar på den skattskyldiges ansökan löneskatt som tagits ut till för högt belopp, om Nordiska Investeringsbanken inte har rättat den felaktigt uttagna skatten. Tidsfristen för ansökan förlängs från nuvarande ett kalenderår till tre år. Ansökan ska göras inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket skatten har tagits ut. En ansökan som inlämnats inom den förskrivna tiden kan, liksom för närvarande, avgöras efter tidsfristen på tre år.

På rättelse av ett beslut som meddelats med anledning av ansökan tillämpas vad som i lagen om beskattningsförfarande förskrivs om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel och nackdel. Detta innebär att ett fel i beslutet, t.ex. ett räkne- eller skrivfel, får rättas inom den tidsfrist som föreskrivs för rättelse och på de grunder som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Detta innebär dessutom att beslutet får rättas med tillämpning av villkoren och tidsfristerna för förlängd och fortsatt rättelse samt rättelse på grund av brott t.ex. i en situation där det efter att beslutet fattades har framkommit en sådan ny utredning som kunde ha inverkar på avgörandet av ärendet. Tidsfristerna för rättelse av beslut räknas dock från utgången av det kalenderår under vilket skatten har tagits ut.

Det föreslås att bestämmelsen i 2 mom. upphävs. Bestämmelser om skyldighet för Skatteförvaltningen att återbetala överbetald skatt finns i 1 mom.

7 §. Det föreslås att hänvisningen i 1 mom. till den upphävda beskattningslagen ersätts med en hänvisning till lagen om beskattningsförfarande.

8 §. Formuleringarna i paragrafen ses över och den föråldrade hänvisningen till förmögenhetsskatt stryks i paragrafen.

10 §. I paragrafen föreskrivs om sökande av ändring i beslut enligt denna lag som gäller den skattskyldige. Paragrafens bestämmelser tillämpas inte på beslut som gäller den som är skyl-

dig att ta ut skatt och som fattats med stöd av lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller en skattskyldig enligt denna lag på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Sådana beslut är beslut enligt 6 § med anledning av ansökan om återbetalning, där tiden för sökande av ändringen är 60 dagar från delfåendet av beslutet, samt beskattningsbeslut som fattats vid förfarande enligt 7, 8 och 9 §, där tiden för sökande av ändring är tre år från ingången av året efter skatteåret. Om det i en situation enligt 9 § är fråga om inkomst, som borde ha behandlats i enlighet med lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst, ska ändring sökas i enlighet med den lagen, och då tillämpas med stöd av hänvisningen också lagen om beskattningsförfarande.

11 §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om ändringssökande finns i 10 §.

13 §. De föreslås att den föråldrade hänvisningen till den upphävda beskattningslagen ersätts med en hänvisning till den nya lagen om skatteuppbörd.

Om ikraftträdandet: Övergångsstadgandena i ikraftträdandet motsvarar bestämmelserna i lagen om förskottsuppbörd.

1.14 Lag om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

20 b §. *Skatteskuldsregistrets datainnehåll och antecknande av uppgifter i registret.* Paragrafens 2 mom. hänvisar till skattekontolagen, och i stället föreslås en hänvisning till den nya lagen om skatteuppbörd inklusive författningsnummer och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Lagen om skatteuppbörd avses innehålla bestämmelser om ett sammandrag som ska motsvara det nuvarande skattekontoutdraget. Den skattskyldige ska kunna sändas en i den lagen avsedd betalningsuppmaning tillsammans med sammandraget. Den skattskyldige anses ha fått kännedom om uppgifterna i sammandraget den sjunde dagen efter kalendermånadens slut. Eftersom ett företag ska gå att anteckna i skatteskuldsregistret tidigast två veckor efter den dag då företaget fått en betalningsuppmaning kommer förutsättningarna för anteckning att finnas tidigast den 21 dagen efter kalendermånadens utgång. Uppgift om skatteskulder och försummelser av deklarationsskyldigheten ska i enlighet med 3 mom. liksom i nuläget kunna antecknas i registret den sista dagen i den månad under vilken förutsättningarna enligt 2 mom. för antecknande i registret har uppfyllts.

Enligt förslaget ska den bestämmelse i 2 mom. upphävas som säger att det är en förutsättning att en skatt eller en avgift har avförts från skattekontot för indrivningsåtgärder för att uppgift om en skatteskuld ska få antecknas i skatteskuldsregistret. I fortsättningen ska skattekontomedel inte överföras till ett särskilt indrivningssystem, utan i stället ska beskattnings- och indrivningsåtgärderna vara möjliga att utföra i samma system.

Hänvisningen i 5 mom. till skattekontolagen, som ska upphävas, blir en hänvisning till lagen om skatteuppbörd, som avses innehålla bestämmelser om återbäring som ska återkrävas i stället för bestämmelser om kreditering som ska återkrävas.

20 c §. *Avförande av uppgifter i skatteskuldsregistret.* I 2 mom. föreslås begreppet period ersättas av begreppet skatteperiod.

21 §. *Publicering av uppgifter om skatteskuld.* Här föreslås en mer precis formulering. I stället för skatterest används begreppen skatteskuld och obetald skatt. Arbetsgivares socialskyddsav-

gift ersätts med arbetsgivares sjukförsäkringsavgift. Begreppet specialindrivningsåtgärd ska enligt förslaget utgå eftersom det inte behövs.

Hänvisningen i 1 mom. till skattekontolagen utgår eftersom lagen ska upphävas.

1.15 Lag om Skatteförvaltningen

20 §. *Sektioner*. Paragrafen föreslås bli kompletterad med ett 3 mom. Det avses innehålla bestämmelser om vilken sammansättning en sådan sektion i nämnden ska ha vars huvudsakliga uppgift är att behandla ärenden där enbart staten är skattetagare. Det rör sig om ärenden som gäller mervärdesskatt enligt mervärdesskattelagen, skatter enligt lagen om skatt på arv och gåva, lotteriskatt enligt lotteriskattelag, överlåtelseskatt enligt lagen om överlåtelseskatt, skatt på försäkringspremie enligt lagen om skatt på vissa försäkringspremier och apoteksskatt enligt den föreslagna nya apoteksskattelagen och källskatter. Sektionerna avses också kunna behandla andra skatteärenden inom samma kontext som de nämnda skatterna exempelvis när det är fråga om omprövningsförfaranden efter en skattegranskning som gäller flera skatteslag.

Sektionen ska bestå av en ordförande och två medlemmar, varav den ena föreslås av Skatteförvaltningen och den andra av skattebetalargrupperna. Med beaktande av bestämmelsen i 21 § 1 mom. om sektionernas beslutförhet måste en sektion vara fulltalig för att kunna sammanträda. En sektion ska dock i de fall som avses i 21 § 2 mom. också kunna sammanträda i en sammansättning där ordföranden och den medlem som företräder skattebetalarna är närvarande.

22 §. *Förfarande*. I 4 mom. finns en onödig hänvisning till lagen om beskattningsförfarande. Den ska enligt förslaget utgå.

29 §. *Förande av talan i övriga fall.* Hänvisningen i 1 mom. till lagen om skatteuppbörd ändras så att den hänvisar till den nya lagens författningsnummer.

Om ikraftträdandet: Skatterättelsenämnden arbetar uppdelad i sektioner vars medlemmar förordnas för fem kalenderår i taget. Den nuvarande nämndens mandattid började vid ingången av 2013 och tar slut vid utgången av 2017. Den sektion som avses i 20 § 3 mom. avses inleda sin verksamhet omedelbart efter det att lagändringen trätt i kraft, dvs. under den nuvarande skatterättelsenämndens mandatperiod. Det är lämpligt att mandattiden för medlemmarna i de olika sektionerna börjar och slutar samtidigt, och därför avses ikraftträdandebestämmelsen innehålla en bestämmelse om att medlemmarna i den nya sektionen ska förordnas för den återstående mandattiden för den sittande nämnden, det vill säga till utgången av 2017.

1.16 Lag om skatt på arv och gåva

24 §. I paragrafen föreskrivs om begreppet skatteår i arvs- och gåvobeskattningen. Med skatteår avses det skatteår då det abstrakta skatteskuldförhållandet som gäller arvs- eller gåvoskatt uppkommer. Härmed avses i regel i enlighet med 5 § det år då arvlåtaren avled och i enlighet med 20 § det år då gåvotagaren fick gåvan i sin besittning eller det år då gåvan tilldelades. Med en situation där skattskyldigheten annars har inträtt avses t.ex. bestämmelsen om suspensivt villkor i 7 §, då skatteåret i en situation med ett begränsat äganderättstestamente är det år då arvingen får egendomen efter uppfyllelsen av vissa villkor. Det är likaså fråga om en sådan situation då en efterarvinge får arvet först sedan den första mottagaren avlidit.

25 §. Det föreslås att 3 mom. upphävs. Bestämmelser om uppskov med verkställandet av arvsbeskattning finns i 31 § 3 mom.

31 §. I paragrafen bestäms om verkställande och rättelse av arvs- och gåvobeskattningen. 1 och 4 mom. motsvarar den gällande lagen.

I 2 mom. föreskrivs om tidsfristen för verkställande och rättelse av beskattningen samt om när beskattningen anses ha blivit verkställd eller en rättelse gjord. Då bouppteckningsinstrumentet eller gåvoskattedeklarationen har lämnats till Skatteförvaltningen inom den tid som föreskrivs i lagen, ska Skatteförvaltningen verkställa beskattningen eller rätta redan verkställd beskattning inom tre år efter skatteårets utgång. Tidsfristen ska vara ovillkorlig och den får inte avbrytas. Om beskattningen inte verkställs eller inte rättas senast inom tre år efter skatteårets utgång, får beskattningen verkställas eller rättas endast i de undantagssituationer som föreskrivs senare i lagen. Sådana undantagssituationer är uppskov med verkställandet av arvsbeskattningen enligt 3 mom., ändringar i beskattningen och grundrättelse enligt 38 § som beror på ett kompletterande bouppteckningsinstrument samt situationer enligt 41 a—41 c § som gäller verkställande och rättelse av beskattningen.

I det nya 3 mom. föreskrivs om uppskov med verkställandet av arvsbeskattningen. Bestämmelsens tillämpningsområde är betydligt mer omfattande än för närvarande. Det ska vara möjligt att få uppskov i tio år efter skatteårets utgång i stället för nuvarande ett år. Orsakerna till uppskov definieras inte i lagen utan det ska vara möjligt att få uppskov av grundad anledning. I praktiken är sådana anledningar t.ex. verkställande av boutredning och arvsskifte i ett bo som bedriver företagsverksamhet eller en rättstvist som gäller testamentet. En delägare i dödsboet kan ansöka om uppskov ensam, även om de andra delägarna motsätter sig detta. Beviljandet av uppskov och dess längd är beroende av Skatteförvaltningens prövning. Uppskov som beviljats på ansökan från en delägare gäller beskattningen av samtliga delägare.

34 §. Det föreslås att 2 mom. upphävs. I situationer där inget bouppteckningsinstrument eller ingen gåvoskattedeklaration lämnats in ska beskattning enligt uppskattning verkställas inom den föreslagna tidsfristen på tre år. Den nuvarande tidsfristen förkortas märkbart.

35 §. Det föreslås att paragrafens ordalydelse ses över.

37 §. Det föreslås att begreppet skattsedel som använts i 1 mom. ersätts med begreppet beskattningsbeslut.

39 b §. Det föreslås att 2 mom. ändras så att det föreskrivs att förhandsavgöranden ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen. I lagen om beskattningsförfarande bestäms att besvär som gäller förhandsavgöranden ska behandlas skyndsamt.

40 §. I paragrafen föreskrivs om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel. På rättelse av beskattningen tillämpas 56 § 1, 3 och 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

41 §. I paragrafen föreskrivs om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel. På rättelse av beskattningen tillämpas 55 § 1, 3 och 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

41 a §. I paragrafen föreskrivs om myndighetens prövningsbaserade rätt att förlänga tiden för verkställande och rättelse av beskattningen enligt 31 §. På förlängd tid för verkställande och rättelse av beskattningen tillämpas 56 a § 1, 2 och 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelsen om deklaration eller rättelse som lämnas för sent och om försvårande av kontrollåtgärder i 56 a § 1 mom. 2 punkten i lagen om beskattningsförfarande tillämpas också på andra deklarationsskyldiga enligt 26 § i denna lag än skattskyldiga.

Det är nödvändigt att nämna tiden för verkställande av beskattningen i bestämmelsen eftersom paragrafen också ska tillämpas i situationer där beskattning inte alls har verkställts, dvs. det

finns ingen beskattning som ska kunna rättas. Även om tiden för verkställande av beskattningen förlängs med stöd av denna bestämmelse, verkställs beskattningen i sig som normal beskattning enligt bestämmelserna i denna lag och inte med stöd av bestämmelserna om rättelse i lagen om beskattningsförfarande.

41 b §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 41 b § där det föreskrivs om en specialsituation där beskattningen får verkställas eller rättas till den skattskyldiges nackdel inom sex år från ingången av året efter skatteårets utgång. På fortsatt tid för verkställande och rättelse av beskattningen tillämpas 56 b § 1 mom. 3 punkten i lagen om beskattningsförfarande. Tiden för verkställande och rättelse av arvs- och gåvobeskattningen kan således fortsätta när det är fråga om uppgifter som erhållits vid annat internationellt utbyte av uppgifter än automatiskt utbyte av uppgifter.

41 c §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 41 c §, där det föreskrivs om fortsatt tid för verkställande och rättelse av beskattningen i situationer där den skattskyldige åtalas i brottmål som avses i 29 kap. 1—3 § i strafflagen, dvs. då det är fråga om skattebedrägeri, grovt skattebedrägeri eller lindrigt skattebedrägeri. På fortsatt tid för verkställande och rättelse av beskattningen tillämpas 56 c § i lagen om beskattningsförfarande. Beskattningen får verkställas eller beskattningen rättas till den skattskyldiges nackdel oberoende av att tidsfristen enligt 31 § gått ut. Tidsfristen för verkställande eller rättelse av beskattningen på grund av brott vore ett år från utgången av det kalenderår under vilket åklagaren har väckt åtal.

43 §. I paragrafen föreskrivs om sökande av ändring i beslut som gäller arvs- och gåvobeskattningen eller i förhandsavgpranden. Enligt 1 mom. söks ändring i beskattningen eller ett förhandsavgörande på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristen förkortas från nuvarande fem år till tre år. Tidsfristen räknas från ingången av året efter skatteårets utgång. Rätt att söka ändring har liksom för närvarande den skattskyldige, den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Ändring får fortfarande inte sökas i beslut som gäller uppskov med arvs- eller gåvobeskattningen. Besvär som gäller förhandsavgöranden ska liksom nu anföras hos förvaltningsdomstolen inom 30 dagar från delfåendet av beslutet.

I 2 mom. föreskrivs att när tidsfristen för ändringssökande beräknas avses med skatteår ett skatteår enligt 24 §. Tidsfristen för begäran om omprövning för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt förkortas från sex månader till 60 dagar.

I 3 mom. föreskrivs om den behöriga förvaltningsdomstolen då ändring söks i ett beslut som meddelats med anledning av begäran om omprövning eller i ett förhandsavgörande. Behörig förvaltningsdomstol ska vara förvaltningsdomstolen för arvlåtarens hemort eller gåvogivarens hemort, vilket motsvarar den gällande lagen. Besvär som gäller förhandsavgörande behandlas i förvaltningsdomstolen för den avlidnes hemkommun eller den kommun där överlåtaren av egendomen bor. Om forumet inte kan bestämmas enligt hemkommunsprincipen, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

I paragrafen föreskrivs inte längre om inlämnande av besvärsskriften till Skatteförvaltningen. Bestämmelser om delgivning av beslut och behandling av begäran om omprövning utan ogrundat dröjsmål finns i lagen om beskattningsförfarande.

44 §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Ändring i ett beslut som gäller förhandsavgörande söks i enlighet med 43 § på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelser om behörig förvaltningsdomstol finns i 43 § 3 mom.

45 §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Ändring i ett beslut med användning av begäran om omprövning söks enligt 43 § på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Besvär ska anföras inom 60 dagar från delfåendet av beslutet med anledning av begäran om omprövning. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades.

46 §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om hörande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt då besvären behandlas finns i lagen om beskattningsförfarande.

47 §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om behandling av besvär i form av begäran om omprövning finns i lagen om beskattningsförfarande.

48 §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om besvär till högsta förvaltningsdomstolen finns i lagen om beskattningsförfarande.

48 a §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om det förfarande som ska tillämpas på prejudikatbesvär finns i lagen om beskattningsförfarande.

49 §. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om verkställande av ny beskattning finns i 51 §.

50 §. Det föreslås att bestämmelsen om följdändring i 1 mom. kompletteras så att följdändring får göras även när annan beskattning än beskattningen enligt denna lag har ändrats. Det kan vara fråga om att t.ex. en gåvobeskattad post senare tolkas som förvärvsinkomst i inkomstbeskattningen, varvid gåvobeskattningen avlyfts genom en följdändring. Dessutom föreslås att begreppet skatterättelse ersätts med begreppet rättelse av beskattningen.

51 §. I 1 mom. föreskrivs att ny beskattning som ska verkställas på grund av ett beslut av den myndighet hos vilken ändring sökts eller av Skatteförvaltningen, följdändring, en ändring som avses i 38 § eller andra ändringar som ska företas i beskattningen på grund av ändringssökande genomförs och ändring i dem söks på det sätt som föreskrivs i 78 § i lagen om beskattningsförfarande. När ny beskattning ska verkställas inverkar ändringen på preskription och indrivning av skatten på samma sätt som föreslås i fråga om ändringarna av 78 § i lagen om beskattningsförfarande.

I 3 mom. föreslås att begreppet debetsedel ersätts med begreppet beskattningsbeslut.

52 §. Det föreslås att hänvisningen i 1 mom. till lagen om skatteuppbörd ändras till en hänvisning till författningssamlingens nummer på den nya lagen om skatteuppbörd.

Ikraftträdande. Lagen ska första gången tillämpas på arvs- och gåvobeskattning som verkställs för skatteåret 2017 och senare skatteår samt på ändring och ändringssökande som gäller den. Enligt 24 § avses med skatteår det kalenderår då skattskyldigheten har inträtt.

Beskattningen för de skatteår som har gått ut före lagens ikraftträdande verkställs, ändras och överklagas i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På sökande av ändring i beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter lagens ikraftträdande tillämpas bestämmelserna i denna lag även i de fall där beslutet gäller ett skatteår som har gått ut före ikraftträdandet. På sökande av ändring i beskattningsbeslut av Skatteförvaltningen som gäller skatteåret 2016 och den ordinarie beskattningen för tidigare år tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Exempel:

1) Skatteförvaltningen har 2016 meddelat ett förhandsavgörande om gåvobeskattning i vilket den skattskyldige söker ändring i januari 2017. Ändring söks i enlighet med de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

2) Arvlåtaren dog 2015. Verkställandet av arvsbeskattningen har skjutits upp, eftersom man vid Skatteförvaltningen har varit tvungna att vänta på att ett privaträttsligt tvistemål som gäller kvarlåtenskapen ska avgöras hos en allmän domstol. Arvsbeskattningen verkställs 2017. Beskattningen verkställs och beslutet om den verkställda beskattningen överklagas i enlighet med de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande. Om Skatteförvaltningen senare rättar arvsbeskattningen till den skattskyldiges nackdel, ska rättelsen ske i enlighet med bestämmelserna i den gamla lagen. Ändring i ett beslut om rättelse ska emellertid sökas i enlighet med bestämmelserna i den nya lagen.

1.17 Lotteriskattelagen

1 a §. *Tillämpningen av andra lagar.* En ny 1 a § föreslås, och den avses rent informativt slå fast att bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska tillämpas på beskattningsförfarandet och sökandet av ändring i fråga om lotteriskatt och att bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd ska tillämpas på skatteuppbörden. Lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ avses bland annat innehålla bestämmelser om förfarandet för skattedeklaration och fastställande av skatt. Lagen om skatteuppbörd avses å sin sida föreskriva om bland annat betalning, återbäring och indrivning av skatt. Bestämmelserna om förhandsavgörande avses fortsatt finnas i lotteriskattelagen.

2 §. *Definitioner*. Den föråldrade hänvisningen i 1 mom. 2 punkten till den upphävda lagen om förskottsuppbörd ska enligt förslaget ändras till en hänvisning till den gällande lagen om förskottsuppbörd.

7 §. *Skattemyndighet*. Paragrafen föreslås bli upphävd. Bestämmelser om skattemyndigheten ska i stället finnas i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Skatteförvaltningen ska vara behörig myndighet.

8 §. *Den månad till vilken skatten hänförs.* Enligt förslaget ska 1 mom. upphävas. Bestämmelser om betalning och deklaration av lotteriskatt avses ingå i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och lagen om skatteuppbörd.

I 3 mom. preciseras formuleringen. Momentet avses gälla vilken månad lotteriskatten ska hänföras till och motsvarar den gällande bestämmelsen. Paragrafrubriken ändras i enlighet med paragrafens innehåll.

9 §. *Skatterättelse*. Det föreslås att paragrafen upphävs. Det är meningen att bestämmelser om rättelse av fel i skattedeklarationen och tidsfristen för rättelse ska finnas i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

10 §. *Debitering av skatt.* Paragrafen ska enligt förslaget upphävas. Bestämmelser om påförande av skatt till den skattskyldiges nackdel, tidsfrister för påförande av skatt och hörande av den skattskyldige ska enligt förslaget finnas i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

11 §. *Debitering enligt uppskattning.* Denna paragraf ska enligt förslaget bli upphävd. Bestämmelser om påförande av skatt genom uppskattning, tidsfrister för påförande av skatt och hörande av den skattskyldige ska enligt förslaget finnas i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

12 §. *Rättelse av debitering.* Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om påförande av skatt och omprövning av beslut ska enligt förslaget finnas i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Tidsfristen för påförande och omprövning ska i regel vara tre år.

13 §. *Skatteförhöjning*. Paragrafen föreslås utgå. Bestämmelser om skatteförhöjning ska enligt förslaget finnas i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Grunderna för bestämmande av skatteförhöjningar ska enligt förslaget ändras.

15 §. *Förhandsavgörande*. Enligt det föreslagna 4 mom. ska ett ärende som gäller förhandsavgörande behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen. Bestämmelser om att förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen ska behandla ärenden som gäller förhandsavgöranden skyndsamt föreslås ingå i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

16 §. *Ändringssökande*. Paragrafen ska enligt förslaget upphävas. Bestämmelser om överklagande av beslut som fattats med stöd av lagen och om delgivande av beslut avses ingå i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Omprövningsförfarandet ska vara det allmänna rättsmedlet i första instans i fråga om beskattningsbeslut för alla skatteslag. Förfarandet ska således gälla alla beskattningsbeslut som avses i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, dock inte förhandsavgöranden. Tidsfristerna för begäran om omprövning och tidpunkten för när tidsfristen inleds ska enligt förslaget ändras. Prejudikatbesvär ska bli möjliga inom lotteribeskattningen.

19 §. *Den skattskyldiges bokföring*. Paragrafen avses utgå. Bestämmelser om den skattskyldiges bokföring ska enligt förslaget finnas i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

21 §. *Straffstadganden*. Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om straff för skattebedrägeri ska enligt förslaget finnas i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, där det ska finnas en hänvisning till strafflagen på samma sätt som i den gällande lagen.

22 §. *Skyldighet att lämna uppgifter samt granskning av bokföringen.* Förslaget innebär att paragrafen upphävs. Bestämmelser om upplysningsskyldighet för den som anordnar ett lotteri ska enligt förslaget finnas i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Också bestämmelserna om skyldigheten att visa upp sin bokföring och övriga handlingar för granskning ska finnas i den lagen.

23 §. *Myndigheternas skyldighet att lämna uppgifter.* Denna paragraf föreslås bli upphävd. Bestämmelser om myndigheternas skyldighet att lämna uppgifter föreslås i 29 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

1.18 Lag om överlåtelseskatt

9 §. *Ansvar för skatt på tidigare överlåtelser.* Det föreslås att 1 mom. ändras så att fastighetsförvärvares ansvarstid för skatten på tidigare överlåtelser förkortas. Ansvaret ska sträcka sig tre år i stället för 10 år bakåt från det att lagfart söks. Tiden förkortas i överensstämmelse med de andra bestämmelser om tidsfrister som föreslås i lagen. Eftersom fastighetsdatasystemet har utvecklats och de förfaranden som gäller i synnerhet outbrutna områden och överlåtelser av dem har ändrats, behövs inte den nuvarande tidsfristen på 10 år.

31 §. *Redovisnings- och anmälningsplikt för den som är skyldig att bära upp skatten.* Det föreslås att den felaktiga hänvisningen i 2 mom. till lagens 16 § 1 mom. ändras så att den avser 16 § 2 mom.

32 a §. *Skatteår*. Det föreslås att till lagen fogas en ny 32 a §, där det föreskrivs om begreppet skatteår i överlåtelsebeskattningen. Enligt 1 mom. avses med skatteår i regel det år då avtalet om överlåtelse av fastigheten eller värdepapperet har upprättats. Med en situation där skattskyldigheten annars börjat avses t.ex. situationer där avvittring verkställs för att tillgodose giftorätt eller arvskifte eller överlåtelse av en boandel.

I 2 mom. föreskrivs om situationer där fastställandet av det totala vederlaget för föremålet för överlåtelsen är beroende av framtida omständigheter. I dessa fall kommer parterna i överlåtelsen i allmänhet överens om en viss köpesumma som ska betalas det år då affären görs upp och som sedan justeras t.ex. utifrån bolagets vinster eller tillgångar åren efter försäljningen. Motsvarande villkor tas ibland in även i avtal som gäller fastighetsöverlåtelser.

Skatteåret för ett tilläggsvederlag enligt villkoren i överlåtelseavtalet ska vara det kalenderår under vilket skyldigheten att erlägga tilläggsvederlaget har uppstått. I dessa situationer har det i allmänhet i köpebrevet kommits överens om en tidpunkt då parterna i affären konstaterar grunden för och beloppet av tilläggsvederlaget. Denna tidpunkt är bestämmelsens tidpunkt då skyldigheten att erlägga vederlag uppstått. 40 § 2 mom. tillämpas på situationer där vederlaget eventuellt sjunker.

I 3 mom. föreskrivs om en situation där en stiftande delägare i byggnadsfasen eller därefter säljer en bostad som tas i bruk för första gången samt om andra motsvarande situationer som avses i 21 § 2 mom. I dessa situationer avses med skatteår det kalenderår under vilket skatten ska betalas, dvs. det år då äganderätten övergår.

33 §. *Påförande av skatt och rättelse till nackdel för den som är ansvarig för skatten.* På skatt som fastställs och rättas till nackdel för den som är ansvarig för skatten tillämpas bestämmelserna om fastställande av skatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Vid förfarandet beaktas särdragen hos skattskyldighet och skatteansvar inom överlåtelsebeskattningen.

I 1 mom. föreskrivs att skatten ska påföras den som är ansvarig för skatten, om skatt har anmälts till eller betalts till för litet belopp eller om ingen skatt alls har betalts. Momentet gäller också andra situationer där det av någon annan orsak har betalts för litet skatt eller återbetalts för mycket skatt. Med de som är ansvariga för skatten avses vid sidan av den skattskyldige de som är skyldiga att ta ut skatt, som är överlåtare av värdepapper enligt 16 § 2 mom. då förvärvaren är begränsat skattskyldig samt värdepappershandlare enligt 22 §. I samband med att skatten fastställs påförs, liksom för närvarande, skatteförhöjning och skattetillägg.

Enligt 2 mom. tillämpas på fastställande och rättelse av skatt 40 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Paragrafens 3 mom. motsvarar det gällande 4 mom.

33 a §. *Påförande av skatt och rättelse till fördel för den som är ansvarig för skatten.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 33 a §. I paragrafen föreskrivs när skatt fastställs och ett beslut rättas till fördel för den som är ansvarig för skatten på myndighetens initiativ. Bestämmelsen gäller alltså inte situationer där den som är ansvarig för skatten själv ansöker om återbetalning eller yrkar på ändring i Skatteförvaltningens beslut genom begäran om omprövning.

Som helhet skiljer regleringen mellan å ena sidan situationer där en myndighet tar initiativ till ändringar till fördel eller nackdel för den som är ansvarig för skatten och å andra sidan situationer där den som är ansvarig för skatten själv tar initiativ till ansökan om återbetalning av skatt och begäran om omprövning som ska behandlas som ändringssökande, så att de utgör klart olika förfaranden.

I 1 mom. föreskrivs om skatt som fastställs eller beslut som rättas till fördel för den som är ansvarig för skatten på Skatteförvaltningens initiativ då Skatteförvaltningen har upptäckt att skatt felaktigt har betalts till för högt belopp eller det är fråga om något annat fel som Skatteförvaltningen upptäckt att är till nackdel för den som är ansvarig för skatten. Bestämmelsen gör det möjligt att på en myndighets initiativ korrigera ett fel som inträffat till nackdel för den som är ansvarig för skatten genom att det rätta skattebeloppet fastställs eller genom att beslutet rättas till fördel för den som är ansvarig för skatten.

Skatt får fastställas och ett beslut rättas till fördel för den som är ansvarig för skatten oberoende om fel finns i anmälan eller ansökan från den som är ansvarig för skatten, i Skatteförvaltningens beslut eller annars i beskattningen, t.ex. i dataöverföringen. Skatt får fastställas och ett beslut rättas till fördel för den som är ansvarig för skatten oberoende av arten av felen eller orsaken till det. Fastställande av skatt eller rättelse av ett beslut till fördel för den som är ansvarig för skatten kan gälla sak-, skriv- och räknefel i beskattningen samt andra fel. I praktiken begränsas dock fastställandet av skatt och rättelse av beslut till fördel för den som är ansvarig för skatten som görs på myndighetens initiativ till rättelse av klara eller uppenbara fel.

I 2 mom. föreskrivs om situationer där skatt får fastställas eller ett beslut rättas till fördel för den som är ansvarig för skatten trots att den allmänna tidsfristen om tre år enligt 33 b § har löpt ut och inte heller den som är ansvarig för skatten har tid kvar att söka ändring. Paragrafen tillämpas på samma grunder som konstateras ovan i motiveringen till 41 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Enligt 3 mom. ska skatten inte kunna fastställas och ett beslut inte kunna rättas, om ärendet har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär.

33 b §. *Tidsfristen för påförande och rättelse av skatt.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 33 b §, där det föreskrivs om en allmän tidsfrist för fastställande av skatt och rättelse av beslut. Skatt ska fastställas och ett beslut rättas inom tre år från skatteårets utgång.

33 c §. *Fortsatt tidsfrist för påförande och rättelse av skatt*. Det föreslås att till lagen fogas en ny 33 c §, där det föreskrivs om behovsprövad rätt för myndigheten att förlänga tidsfristen med ett år när det gäller fastställande och rättelse av skatt enligt 33 b § till nackdel för den som är ansvarig för skatten. På förlängd tidsfrist tillämpas 45 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

33 d §. *Förlängd tidsfrist för påförande och rättelse av skatt*. Det föreslås att till lagen fogas en ny 33 d §, där det föreskrivs om de specialsituationer där skatten får fastställas eller rättas till nackdel för den som är ansvarig för skatten inom sex år från ingången av året efter skatteå-

rets utgång. Enligt 1 mom. ska 46 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas på den fortsatta tidsfristen.

I 2 mom. föreskrivs om specialsituationer som gäller överlåtelseskatt och där den fortsatta tidsfristen också ska tillämpas.

Den allmänna bestämmelsen om beräkningsgrunden för överlåtelseskatt på överlåtelse av värdepapper ändrades genom den lag som trädde i kraft den 1 januari 2013 (991/2012) så att skattegrunden utvidgades till att gälla även betalningar och betalningsåtaganden som utgör villkor i överlåtelseavtalet, om de kommer överlåtaren till godo. Skatteunderlaget för överlåtelseskatt utvidgades även till situationer där en finsk förvärvare köper aktier i ett utländskt fastighetsholdingbolag, av vars förmögenhet över hälften finns i Finland. Avtalsförhandlingarna och avtalsdokumenten vid företags- och lokalarrangemang består av många faser och börjar vanligtvis med ett intentions- eller föravtal och avslutas med att det egentliga köpebrevet undertecknas. De dokument som uppkommer i samband med avtalsförhandlingarna är ofta omfattande och de visas inte upp för Skatteförvaltningen, utan de kommer vanligtvis fram först i samband med en skattegranskning. Av det egentliga och slutliga köpebrevet som visas upp för Skatteförvaltningen framgår inte nödvändigtvis alla villkor som har utgjort förutsättningar för att avtalet ska bli till och som således till sitt innehåll och sin karaktär ska betraktas som sådana villkor för vederlag som avses i lagen om överlåtelseskatt. Till följd av företags- och lokalarrangemangens karaktär är fortsatt tid för fastställande av skatt nödvändig i de situationer som föreskrivs i paragrafen.

Enligt 2 mom. 1 punkten får fortsatt tidsfrist tillämpas om fastställandet av skatten eller rättelsen av ett beslut baserar sig på bestämmandet av vederlag enligt 20 § 1 mom. då finansieringsarrangemanget hänför sig till ett företagsarrangemang mellan parterna i överlåtelsen eller till överlåtelse av aktier i ett ömsesidigt fastighetsaktiebolag eller aktier som avses i 20 § 3 mom. 2 och 3 punkten.

Enligt 2 mom. 2 punkten ska skatten kunna fastställas eller rättelsen göras inom den fortsatta tidsfristen då skyldigheten att betala skatt baserar sig på redovisningsskyldighet. Sådana situationer som avses i lagbestämmelsen är omvänd skattskyldighet enligt 16 § 2 mom. som gäller överlåtelse av värdepapper till en utlänning och värdepappershandlares skyldighet att ta ut och redovisa skatt enligt 22 och 31 §. I 16 § 2 mom. föreskrivs om en finsk överlåtares skyldighet att ta ut skatt då föremålet för överlåtelsen är en s.k. inhemsk affärsaktie. Den som är skyldig att ta ut skatt är redovisningsskyldig enligt 31 §. Genom att föreskriva om skyldigheten att ta ut skatt har försökts säkerställa att överlåtelseskatt inflyter även vid gränsöverskridande överlåtelser. Bestämmelsen motsvarar en situation som avses i 34 § i den gällande lagen. Bestämmelsen är mer heltäckande än den gällande regleringen så att dess tillämpningsområde omfattar inte bara skatt som tagits ut men inte redovisats utan också situationer där skatt inte ens tagits ut hos förvärvaren med stöd av 16 § 2 mom.

Enligt 2 mom. 3 punkten får fortsatt tidsfrist tillämpas i en situation där ett utländskt holdingbolag vars huvudsakliga verksamhet är att direkt eller indirekt äga eller besitta fastigheter har emitterat värdepapper som är föremål för omsättning.

33 e §. *Påförande av skatt och rättelse till följd av brott*. Det föreslås att till lagen fogas en ny 33 e §, där det föreskrivs om fortsatt tidsfrist för fastställande av skatt och rättelse av ett beslut i situationer där den skattskyldige åtalas i brottmål som avses i 29 kap. 1—3 § i strafflagen, dvs. när det är fråga om skattebedrägeri, grovt skattebedrägeri eller lindrigt skattebedrägeri. På fastställande och rättelse av skatt som grundar sig på brott tillämpas 47 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

34 §. *Tidsfristen för fattande av beslut.* I paragrafen föreskrivs om tidsgränsen för fastställande av skatt och rättelse av beslut. Ett beslut har fattats inom föreskriven tid om det har fattats innan tidsfristen löpt ut. Innehållet i paragrafen motsvarar 48 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Den gällande paragrafens bestämmelse om fortsatt tidsfrist för den som är skyldig att ta ut skatt flyttas till 33 c § 2 mom. 2 punkten.

34 a §. *Pjåförande och rättelse av skatt för dödsbon*. Det föreslås att till lagen fogas en ny 34 a §, där det föreskrivs om skatt som påförs dödsbon samt om rättelse av beslut som gäller dödsbon. Paragrafen motsvarar 49 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

39 §. *Förhandsavgörande*. Det föreslås att i 5 mom. föreskrivs att förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen. Bestämmelser om skyndsam behandling av besvär över förhandsavgöranden finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

40 §. *Betalning av skatt utan grund*. Den i 3 mom. föreskrivna tidsfristen för ansökan om återbäring förkortas så att den bli tre år i stället för fem år och så att den räknas från skatteårets utgång i stället från utgången av det år under vilket skatten betalades. I situationer som avses i 2 mom. ska tidsfristen liksom för närvarande vara 10 år men den räknas från skatteårets utgång.

43 §. *Överlåtelse av fastighet eller värdepapper i samband med verksamhetsöverlåtelse.* Tidsfristen för ansökan om återbäring enligt 2 mom. börjar räknas från skatteårets utgång. Detta överensstämmer med bestämmelsen i 40 § 3 mom. Tidsfristens längd förblir oförändrad.

44 §. *Återbäring av skatt som har betalats på första bostad.* Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. där det föreskrivs en tidsfrist för ansökan om återbäring av betald skatt. Ansökan ska göras inom ett år från det att villkoren för skattefrihet har uppfyllts. Villkoren för skattefrihet för första bostad uppfylls då den skattskyldige flyttar in i bostaden så att han eller hon ska anses ha börjat använda bostaden som sin stadigvarande bostad. Den gällande lagen har ingen bestämmelse om tidsfrist, vilket har förorsakat oklarhet för beskattningspraxis och handledning.

46 §. *Ändringssökande*. I paragrafen föreskrivs om sökande av ändring i beslut som gäller överlåtelseskatt eller i förhandsavgöranden. Enligt 1 mom. ska ändring sökas på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Ändring ska, liksom för närvarande, kunna sökas i både beslut som gäller skyldigheten att betala skatt och beslut som gäller det skattebelopp som ska betalas. Liksom nu får den skattskyldige, någon annan som är ansvarig för skatten, den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt söka ändring. För den skattskyldige och någon annan som är ansvarig för skatten räknas tiden för sökande av ändring från ingången av året efter skatteårets utgång. Förstainstans för ändringssökande ska vara skatterättelsenämnden. För den skattskyldige och någon annan som är ansvarig för skatten är tidsfristen för sökande av ändring tre år från ingången av året efter skatteårets utgång, dock minst 60 dagar från delfåendet av beslutet. Den skattskyldiges nuvarande tid på 30 dagar för sökande av ändring förlängs väsentligt. Besvär som gäller förhandsavgöranden ska liksom nu anföras hos förvaltningsdomstolen inom 30 dagar från delfåendet av beslutet.

Enligt 2 mom. är behörig förvaltningsdomstol på nuvarande sätt i regel förvaltningsdomstolen för den ort där fastigheten är belägen eller för samfundets hemort.

47 §. *Besvär hos förvaltningsdomstolen.* Det föreslås att paragrafen upphävs. Ändring i ett beslut med anledning av begäran om omprövning söks i enlighet med 46 § på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Besvär ska anföras inom 60 dagar från delfåendet av beslutet med anledning av begäran om omprövning.

48 §. *Rättelse*. Det föreslås att paragrafen upphävs. I fråga om ändringssökande tillämpas bestämmelserna i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Ändring söks genom begäran om omprövning hos skatterättelsenämnden. Skatteförvaltningen får avgöra begäran om omprövning till den del som yrkandet från den skattskyldige eller någon annan som är ansvarig för skatten godkänns.

49 §. *Besvär hos högsta förvaltningsdomstolen.* Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om besvär hos högsta förvaltningsdomstolen finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

50 §. *Återbäring eller påförande av skatt med anledning av ändringssökande.* Det föreslås att paragrafen ändras så att den börjar motsvara bestämmelserna om andra skatteslag så att det inte förutsätts att ett beslut som meddelats med anledning av ändringssökande ska ha vunnit laga kraft för att beskattningen ska kunna ändras utifrån beslutet. Samtidigt ändras paragrafens ordalydelse. Om ett beslut som meddelats med anledning av ändringssökande senare ändras därför att ändring söks i beslutet tillämpas bestämmelsen även på den ändringen.

52 §. *Följdändring*. Det föreslås att till lagen fogas en ny 52 §. I paragrafen bestäms om följdändring.

I 1 mom. föreskrivs om situationer där beloppet av den skatt som den som är ansvarig för skatten ska betala ändras till följd av Skatteförvaltningens beslut eller ändringssökande på ett sätt som inverkar på beloppet av den skatt som någon annan som är ansvarig för skatten ska betala. Då ska den sistnämnda skatten fastställas på ett sätt som motsvarar ändringen. Bestämmelsen tillämpas t.ex. då skatt på grund av ändringssökande återbärs till den som har betalat den och tidsfristen för fastställande av skatten redan har gått ut för den rätte skattskyldiges del.

Enligt 2 mom. får en följdändring göras även när annan beskattning än sådan som avses i denna lag har ändrats på ett sätt som inverkar på det skattebelopp som ska betalas.

Enligt 3 mom. får en följdändring göras även om tidsfristen för fastställande av skatt har gått ut. En sådan situation uppstår t.ex. då makar har skaffat egendom gemensamt. Om make A har betalat hela överlåtelseskatten ensam och ansöker om att få hälften av den betalda skatten tillbaka, får den skatt som ska återbetalas till A påföras make B även då tidsfristen för fastställande av skatten har gått ut. En följdändring behöver inte göras om ändringen vore oskälig av särskilda skäl.

56 §. *Tillämpning av lagen om skatteuppbörd.* Det föreslås att paragrafens hänvisning till författningssamlingens nummer på lagen om skatteuppbörd ändras till en hänvisning till författningssamlingens nummer på den nya lagen om skatteuppbörd.

Ikraftträdande. Lagen ska första gången tillämpas på beskattning, ändring av beskattningen och ändringssökande som gäller skatteåret 2017. Tillämpningen av lagen bestäms enligt det skatteår som föreskrivs i 32 a § i regel enligt tidpunkten för överlåtelse av äganderätten till fastigheten eller värdepapperet.

Beskattningen för de skatteår som gått ut före lagens ikraftträdande verkställs och ändras i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, även om beslutet om fastställande eller återbäring av skatt fattas efter denna lags ikraftträdande. Även på sökande av ändring i beslut som Skatteförvaltningen har fattat före ikraftträdandet ska de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet tillämpas.

Exempel:

1) En fastighet har överlåtits år 2015 och köparen har också betalat skatten år 2015. Fastighetsköparen lämnar år 2017 in en ansökan om återbäring som gäller befrielse från överlåtelseskatt för första bostad till Skatteförvaltningen. Ansökan om återbäring behandlas och avgörs med tillämpning av de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

2) Ett värdepapper har överlåtits den 20 december 2016. Förvärvaren har inte betalat överlåtelseskatt inom föreskriven tid, dvs. inom två månader efter överlåtelsen. Bestämmelserna i den gamla lagen tillämpas på debitering som Skatteförvaltningen utför 2017 och eventuell rättelse av den till exempel på grund av ett räknefel.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som har meddelats efter lagens ikraftträdande och som gäller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag. Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som gäller skatteåret 2016 och den ordinarie beskattningen för tidigare år tillämpas emellertid de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Exempel: En fastighet har överlåtits i januari 2016. Skatteförvaltningen har fattat ett beslut som gäller ansökan om återbäring av överlåtelseskatten i december 2016. Ändring i beslutet söks i enlighet med de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande genom besvär hos förvaltningsdomstolen inom 30 dagar från delfåendet av beslutet. Däremot ska ändring i beslut om återbäring och debitering i de fall som nämns i exempel 1 och 2 ovan sökas i enlighet med bestämmelserna i denna lag, eftersom besluten har fattats år 2017, dvs. efter lagens ikraftträdande. Om en besvärsinstans senare ändrar eller upphäver Skatteförvaltningens beslut, ska ändringen i beskattningen göras med tillämpning av de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

1.19 Fastighetsskattelagen

21 §. *Förhandsavgörande*. Det föreslås att 4 mom. ändras så att förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen. Bestämmelser om att besvär över förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt finns i lagen om beskattningsförfarande.

23 §. *Skatteår*. Det föreslås att till lagen fogas en bestämmelse som gäller begreppet skatteår i fastighetsbeskattningen. Med skatteår avses det kalenderår för vilket fastighetsskatt ska betalas med stöd av 5 §. Det är nödvändigt att definiera begreppet för att bestämmelserna om rättelse av och ändringssökande i beskattningen ska kunna tillämpas.

Begreppet skatteår i fastighetsbeskattningen avviker från begreppet skatteår enligt 5 § i lagen om beskattningsförfarande, så att fastighetsbeskattningens skatteår knyts till utgången av kalenderåret i stället för ingången av det.

25 §. *Skatteförhöjning, rättelse av beskattningen och följdändring.* Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom. enligt vilket vid beräkning av tidsfristen för beskattningsåtgärder som avses i 1 mom. avses med skatteår det skatteår som föreskrivs i 23 §. Paragrafens nuvarande 2 mom. och 3 mom. blir 3 och 4 mom.

26 §. *Ändringssökande*. I paragrafen föreskrivs om sökande av ändring i ett beslut eller förhandsavgörande som gäller fastighetsskatt. Enligt 1 mom. ska ändring sökas på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristen förkortas från nuvarande fem år till tre år. Besvär som gäller förhandsavgöranden ska liksom nu anföras hos förvaltningsdomstolen inom 30 dagar från delfåendet av beslutet. Rätt att söka ändring har liksom för närvarande den skattskyldige, någon annan som är ansvarig för skatten, den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt samt den kommun där fastigheten är belägen. Förfarandet motsvarar den gällande lagen.

Enligt 2 mom. avses med skatteår det skatteår som föreskrivs i 23 § vid beräkning av tidsfristen för sökande av ändring.

I 3 mom. föreskrivs om den behöriga förvaltningsdomstolen då ändring söks i ett beslut som meddelats med anledning av begäran om omprövning eller i ett förhandsavgörande. Behörig förvaltningsdomstol är i regel förvaltningsdomstolen för hemkommunen för den som anför besvären vid tidpunkten då det överklagade beslutet fattades. Regleringen motsvarar den gällande lagen.

27 §. *Sökande av ändring i förvaltningsdomstolens beslut.* Det föreslås att paragrafen upphävs. Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstolens beslut finns i lagen om beskattningsförfarande.

28 §. *Skatteuppbörd*. Det föreslås att paragrafens hänvisning till lagen om skatteuppbörd ändras till en hänvisning till författningssamlingens nummer på den nya lagen om skatteuppbörd.

31 §. *Redovisning till skattetagarna*. I paragrafen föreskrivs om redovisning av fastighetsskatt till kommunerna. På redovisningen av fastighetsskatt tillämpas lagen om skatteredovisning i stället för lagen om skatteuppbörd. Det föreslås att ordalydelsen i paragrafens rubrik ändras.

33 §. *Preskription av skatt.* Det föreslås att paragrafens hänvisning till den upphävda lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg ändras till en hänvisning till lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

36 §. *Ansvar för skatt.* Det föreslås att hänvisningen i 1 mom. till lagen om skatteuppbörd ändras till en hänvisning till författningssamlingens nummer på den nya lagen om skatteuppbörd.

1.20 Lag om skattetillägg och förseningsränta

1 §. *Tillämpningsområde*. I 1 mom. finns en hänvisning till lagen om skatteuppbörd som föreslås bli ändrad till en hänvisning till det nummer som den nya lagen om skatteuppbörd får i författningssamlingen. Lagen ska i fortsättningen tillämpas på alla skatter som betalas till Skatteförvaltningen. Paragrafens ordalydelse ses över.

2 §. *Skattetillägg*. I paragrafen föreslås de ändringar som följer av utvidgningen av lagens tilllämpningsområde. Skattetillägg ska inte tillämpas på skatter som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd. Detta motsvarar den gällande regleringen, eftersom bestämmelserna i lagen om förseningsränta inte har tillämpats på skatter som avses i skattekontolagen.

Det föreslås att till 1 mom. fogas en hänvisning till 57 § om rättelse av beskattningen i lagen om beskattningsförfarande. Begreppet efterskatt behövs fortfarande i lagrummet eftersom Tullen och Trafiksäkerhetsverket Trafi tillämpar denna lag och i den lagstiftning som berör dessa förvaltningsområden finns fortfarande bestämmelser där begreppet efterskatt förekommer.

3 §. *Beräkning av skattetillägg.* Till 3 mom. fogas en hänvisning till 57 § om rättelse av beskattningen i lagen om beskattningsförfarande. Momentets ordalydelse ses över.

4 §. *Förseningsränta*. Det föreslås att till paragrafen fogas ett nytt 2 mom., enligt vilket de skatter som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd inte ska beröras av bestämmelserna om förseningsränta. Eftersom skatter som ska betalas på eget initiativ inte ska avföras från skattekontot för indrivning i fortsättningen, är bestämmelserna om förseningsränta som ska påföras efter det att skatten avförts från skattekontot onödig.

5 a §. *Dröjsmålsränta*. Det föreslås att till lagen fogas en ny 5 a §, där det bestäms om påförande av dröjsmålsränta. Enligt paragrafen ska dröjsmålsränta beräknas på skatter och avgifter som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd. Regleringen motsvarar den gällande skattekontolagen. Dröjsmålsränta enligt lagen om förseningsränta ska beräknas även på försummelseavgift som avses i 22 a § i lagen om beskattningsförfarande. Hänvisningen till räntelagen i 22 a § i lagen som beskattningsförfarande föreslås utgå.

5 b §. *Beräkning av dröjsmålsränta.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 5 b §, som delvis motsvarar 32 § 1 mom. i skattekontolagen. Dröjsmålsränta ska beräknas från dagen efter den förfallodag som avses i 32 § i lagen beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ till betalningsdagen för skatten.

På förseningsavgift, skatteförhöjning och försummelseavgift som Skatteförvaltningen påfört och på återbäring som ska återkrävas med stöd av 34 § i lagen om skatteuppbörd ska dröjsmålsränta dock beräknas från dagen efter den förfallodag som fastställts genom beslut till betalningsdagen för skatten eller avgiften.

6 §. *Återbäring av förseningsränta och dröjsmålsränta.* Det föreslås att även dröjsmålsränta nämns i paragrafen och rubriken. I paragrafen har begreppet skattelättnad använts, och det föreslås bli ersatt av begreppet befrielse från skatt. Ordalydelsen motsvarar den terminologi som används i 8 kap. i den nya lagen om skatteuppbörd.

7 §. *Avstående från uppbörd av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta*. Det föreslås att även dröjsmålsränta nämns i paragrafen. Besvärsförbudet i 2 mom. föreslås utgå, eftersom behov av rättsskydd hänför sig även till de beslut som avses i paragrafen.

I 3 mom. föreskrivs att dröjsmålsränta som Skatteförvaltningen påfört ska kunna lämnas helt eller delvis outtagen, om betalningen har fördröjts av orsaker som inte berott på den skattskyldige eller av någon annan särskild orsak. Bestämmelsen motsvarar de föreslagna bestämmelserna om avstående från uttagande av förseningsavgift. Det föreslås att bemyndigandet i det gällande momentet flyttas till den nya 7 a §.

7 a §. *Närmare bestämmelser om skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta som inte tas ut.* Det föreslås att till lagen fogas en ny 7 a § om dröjsmålspåföljder som inte tas ut. Bestämmelsen motsvarar 7 § 3 mom. i den gällande lagen samt 45 § i skattekontolagen.

8 §. *Indrivning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta.* Det föreslås att även dröjsmålsränta nämns i paragrafen. I paragrafen hänvisas till lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg. Det föreslås att hänvisningen ändras så att den avser lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

9 §. *Redovisning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta till skattetagarna.* Det föreslås att även dröjsmålsränta nämns i paragrafen.

10 §. *Skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta i inkomstbeskattningen.* Det föreslås att även dröjsmålsränta nämns i paragrafen.

11 §. *Återbäring*. I paragrafen bestäms om återbäring av prestationer som tagits ut felaktigt eller annars obefogade prestationer. Återbäring kan gälla även dröjsmålsränta förutom skattetillägg och förseningsränta. Det föreslås att paragrafens rubrik ändras så att den motsvarar paragrafens innehåll.

Det föreslås att bestämmelserna i 2 och 3 mom. upphävs. Bestämmelser om ändringssökande föreslås ingå i 11 a §.

11 a §. *Ändringssökande*. Det föreslås att till lagen fogas en ny 11 a §, där det bestäms om sökande av ändring i beslut som meddelats med stöd av denna lag. Sådana beslut är beslut enligt 7 §, genom vilka skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta lämnas helt eller delvis outtagen, samt beslut enligt 11 § om återbäring av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta som tagits ut felaktigt. I 1, 2 och 5 mom. bestäms om sökande av ändring i enbart Skatteförvaltningens beslut. I 3 mom. bestäms om sökande av ändring i andra myndigheters än Skatteförvaltningens beslut. 4 mom. ska tillämpas på sökande av ändring hos högsta förvaltningsdomstolen. Sökande av ändring i Skatteförvaltningens beslut förenhetligas med den övriga skattelagstiftningen. Beträffande sökande av ändring i andra myndigheters beslut förbli rättsläget oförändrat.

Enligt 1 mom. ska ändring i Skatteförvaltningens beslut sökas hos skatterättelsenämnden genom begäran om omprövning. Den skattskyldige, någon annan som ansvarar för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska kunna söka ändring. Begreppet skattskyldig omfattar i vid bemärkelse alla som är skyldiga att betala skatt. Tidsfristen för begäran om omprövning föreslås vara 60 dagar från delfåendet av beslutet. Beslutet ska kunna delges den skattskyldige och den som ansvarar för skatten på det sätt som föreskrivs i 26 c § i lagen om beskattningsförfarande. Beslutet ska sålunda kunna delges utan att förfarandet med mottagningsbevis används, varvid mottagaren anses ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades.

Enligt 2 mom. ska ändring i omprövningsbeslut sökas genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hörde då Skatteförvaltningens beslut fattades. Besvärstiden föreslås vara 60 dagar från delfåendet av omprövningsbeslutet. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt beräknas från det att beslutet fattads. På besvärsförfarandet tillämpas i övrigt lagen om beskattningsförfarande.

I 3 mom. bestäms om sökande av ändring i andra myndigheters än Skatteförvaltningens beslut. Bestämmelsen motsvarar det gällande 11 § 2 mom.

I 4 mom. bestäms om sökande av ändring hos högsta förvaltningsdomstolen. Bestämmelsen motsvarar det gällande 11 § 3 mom.

I 5 mom. föreslås möjlighet att söka ändring i skatterättelsenämndens beslut enligt 1 mom. genom prejudikatsbesvär på det sätt som bestäms i 71 a—71 d § i lagen om beskattningsförfarande.

12 §. *Närmare föreskrifter.* Skatteförvaltningen föreslås få meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid fastställande av även dröjsmålsränta utöver skattetillägg och förseningsränta samt om beräkning av även dröjsmålsränta utöver skattetillägg och förseningsränta.

1.21 Lag om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

8 §. Det föreslås att till 1 mom. fogas en ny 20 punkt, där det bestäms om avdragbarhet för apoteksskatt samt apoteksavgift som tas ut i landskapet Åland. Det föreslås att lagen om apoteksavgift upphävs och att den nuvarande apoteksavgiften ersätts med en apoteksskatt, som ska bestämmas på grunder som motsvarar apoteksavgiften. I rättspraxis har apoteksavgiften ansetts vara en avdragbar avgift det skatteår under vilket året för fastställande av apoteksavgiften har utgått. För att behålla det etablerade rättsläget föreslås att en bestämmelse om apoteksskatt och apoteksavgift tas in i lagen. I 1 mom. 19 punkten föreslås en lagteknisk ändring som inte ändrar bestämmelsens innehåll i sak.

43 §. I 6 mom. finns en hänvisning till 71 e § i lagen om beskattningsförfarande som föreslås bli ändrad till en hänvisning till lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelser om ändringssökande finns i 65 a § i lagen om beskattningsförfarande.

1.22 Läkemedelslagen

58 §. I paragrafen hänvisas till skatteskalan i 6 § i lagen om apoteksskatt i stället för till avgiftstabellen för apoteksavgift. Enligt den ersätts begreppet avgiftsprocent med begreppet skatteprocent.

84 b §. Paragrafens 1 mom. ändras så att antingen apoteksskatten eller apoteksavgiften ska dras av från försäljningsbidraget innan kvalitetskontrollavgiften bestäms. I läkemedelslagen upphävs inte bestämmelser om hur apoteksavgift avdras, eftersom de apotek som bedriver apoteksrörelse på Åland fortfarande betalar apoteksavgift till landskapet Åland enligt landskapets egen lag om apoteksavgift trots att lagen om apoteksavgift upphävs.

Namnet på Kuopion yliopisto i paragrafen ändras att motsvara universitetets nutida namn Östra Finlands universitet.

89 §. I paragrafen föreskrivs om informationsplikten för aktörer inom läkemedelsbranschen. I paragrafen föreslås ett nytt 3 mom. Enligt momentet ska den som driver apoteksverksamhet till Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet lämna för centrets utvecklings-, planerings- och tillsynsuppgifter samt framställning av statistik behövliga uppgifter om apoteksverksamheten samt annan affärsverksamhet som bedrivs i samma lokaler som apoteket. Till de uppgifter som ska lämnas hör identifieringsuppgifter samt uppgifter om verksamhetens inkomster, utgifter och den ekonomiska ställningen. Social- och hälsovårdsministeriet kan genom förordning utfärda närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas. Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet kan meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid lämnandet av uppgifter.

Enligt 2 § i lagen om Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet (593/2009) ska centret bl.a. övervaka utlämnandet av läkemedel till konsumtion samt utveckla läkemedelsområdet samt funktionsdugligheten och säkerheten i läkemedelsförsörjningen, inklusive apoteksverksamheten. Enligt läkemedelslagen ska apoteken betala två tusendedelar av skillnaden mellan läkemedlens mervärdesskattefria försäljningspris och inköpspris till Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet för kontroller som hör till tillsynen över handeln med läkemedel och läkemedelssubstanser, dvs. kvalitetskontrollavgift.

Genom förslaget till 3 mom. kompletteras den rätt att få information enligt 1 mom. som närmast gäller uppgifter om läkemedel. Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet har i sina utvecklings-, planerings- och tillsynsuppgifter samt vid bestämmandet av kvalitetskontrollavgiften kunnat utnyttja uppgifterna i den anmälan som lämnats med stöd av 3 § i la-

gen om apoteksavgift. Genom förslaget till 3 mom. tryggas rätten för Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet att få motsvarande uppgifter av apoteken även efter att lagen om apoteksavgift har upphävts.

89 b §. I paragrafen föreslås ett nytt 2 mom. i vilket det föreskrivs om rätten för Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet att av Skatteförvaltningen trots sekretessbestämmelserna avgiftsfritt få de uppgifter som behövs för tillsynen över apoteksverksamheten enligt läkemedelslagen och som gäller den som driver apoteksverksamhet och dennes skatteskulder och betalningsarrangemang samt apoteksskatt. Genom den föreslagna bestämmelsen säkerställs det att Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet efter att lagen om apoteksavgift har upphävts av Skatteförvaltningen har rätt få de sekretessbelagda uppgifter som centret behöver med tanke på sina uppdrag.

Bestämmelsen ger rätt att av Skatteförvaltningen få mera omfattande sekretessbelagda uppgifter om skatteskulder och betalningsarrangemang än de som finns i det offentliga skatteskuldsregistret. I dessa uppgifter ingår utöver kundens identifieringsuppgifter, uppgifter om förfallna skatter och avgifter inklusive dröjsmålspåföljder samt om betalningsarrangemang och betalningsplaner inklusive betalningsrater som ingår i dem.

Tillgången till information gäller således alla skatteslags skatteskulder och beskriver apotekarens ekonomiska situation i ett vidare perspektiv än t.ex. enbart uppgifterna om apoteksskatten. Tillgången till information ska förutsätta en specificerad begäran och är möjlig endast i sådana situationer då uppgifterna behövs för tillsynen över apoteksverksamheten.

I den föreslagna bestämmelsen föreskrivs på det sätt som grundlagsutskottets tolkningspraxis förutsätter om rätten för Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet att av Skatteförvaltningen få uppgifter om skatteskulder och betalningsarrangemang via en teknisk anslutning eller på annat sätt i elektronisk form.

1.23 Lag om upphävande av skattekontolagen

Det föreslås att skattekontolagen upphävs. De bestämmelser i propositionen som gäller beskattningsförfarande och skatteuppbörd ska ersätta skattekontolagens bestämmelser.

1.24 Lag om upphävande av 7 § 4 mom. i lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut

7 §. *Förundersökningsmyndighetens och åklagarens skyldighet att lämna uppgifter.* Det föreslås att 4 mom. upphävs eftersom det inte längre behövs. Enligt förslaget ska i stället för böter dömas ut administrativa påföljder för mervärdesskatteförseelser, förskottsuppbördsförseelser och socialskyddsavgiftsförseelser. Vid försummelser ska Skatteförvaltningen påföra en försummelseavgift enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

1.25 Lag om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund

9 §. Det föreslås att paragrafen ändras så, att den anger att bestämmelser om sökande av ändring i beslut där Skatteförvaltningen beviljat ett allmännyttigt samfund skattelättnad eller återtagit skattelättnaden finns i lagen om beskattningsförfarande.

1.26 Lag om skatteredovisning

1 §. *Tillämpningsområde*. I 1 mom. 1 punkten nämns arbetsgivares socialskyddsavgift som det föreslås att ändras till arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, eftersom lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift enligt förslaget ska ersättas av en ny lag om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift. Skogscentralens namn ändras så att det motsvarar organisationens nuvarande namn Finlands skogscentral.

2 §. *Redovisning enligt intag.* I 2 mom. nämns arbetsgivares socialskyddsavgift som föreslås bli ändrad till arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

3 §. *Intagsperiod och redovisningstidpunkt.* Det förslås att hänvisningen i 2 mom. till lagen om skatteuppbörd ändras så att hänvisningen avser det nummer som den nya lagen om skatteuppbörd får i författningssamlingen. Det föreslås att paragrafens ordalydelse ses över.

5 §. *Utdelning och minimibeloppet av arbetsgivarprestationer vid förskottsuppbörden.* I 1 mom. nämns arbetsgivares socialskyddsavgift som föreslås bli ändrad till arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

5 a §. *Garantiredovisning*. I 1 mom. nämns arbetsgivares socialskyddsavgift som föreslås bli ändrad till arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

1.27 Tonnageskattelagen

31 §. *Verkställande av beskattningen.* Det förslås att hänvisningen i 2 mom. till lagen om skatteuppbörd ändras så att hänvisningen avser det nummer som den nya lagen om skatteuppbörd får i författningssamlingen.

1.28 Lag om skattelättnader för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder

17 §. *Tillämpning av skattebestämmelser.* Det förslås att hänvisningen i 2 mom. till lagen om skatteuppbörd ändras så att hänvisningen avser det nummer som den nya lagen om skatteuppbörd får i författningssamlingen.

1.29 Lag om rundradioskatt

5 §. *Tillämpning av annan lagstiftning.* Det förslås att hänvisningen i 1 mom. till lagen om skatteuppbörd ändras så att hänvisningen avser det nummer som den nya lagen om skatteuppbörd får i författningssamlingen.

1.30 Lag om skatt för titlar

9 §. *Tillämpning av bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd.* Det förslås att hänvisningen i paragrafen till bestämmelsen i lagen om skatteuppbörd ändras så att hänvisningen avser det nummer som den nya lagen om skatteuppbörd får i författningssamlingen.

1.31 Punktskattelagen

47 §. *Skatteuppbörd.* Det förslås att hänvisningen i paragrafen till lagen om skatteuppbörd ändras så att hänvisningen avser det nummer som den nya lagen om skatteuppbörd får i författningssamlingen.

1.32 Lag om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket

8 §. *Betalning av accisåterbäring.* Det förslås att hänvisningen i 3 mom. till lagen om skatteuppbörd ändras så att hänvisningen avser det nummer som den nya lagen om skatteuppbörd får i författningssamlingen.

1.33 Bilskattelagen

65 §. Det förslås att hänvisningen i paragrafen till lagen om skatteuppbörd ändras så att hänvisningen avser det nummer som den nya lagen om skatteuppbörd får i författningssamlingen.

1.34 Fordonsskattelagen

2 §. *Tillämpning av andra lagar.* Det förslås att hänvisningen i 1 mom. till lagen om skatteuppbörd ändras så att hänvisningen avser det nummer som den nya lagen om skatteuppbörd får i författningssamlingen.

52 §. *Ränta som skall betalas med anledning av ändringssökande.* Det förslås att författningssamlingens nummer på lagen om skatteuppbörd i 1 mom. stryks som onödigt.

62 §. *Minsta belopp som uppbärs, debiteras och återbärs.* I 3 mom. föreslås att paragrafhänvisningen till lagen om skatteuppbörd ändras så att den avser bestämmelsen i den nya lagen om skatteuppbörd.

1.35 Bränsleavgiftslagen

2 §. *Tillämpning av andra lagar.* Det förslås att hänvisningen i 2 mom. till lagen om skatteuppbörd ändras så att hänvisningen avser det nummer som den nya lagen om skatteuppbörd får i författningssamlingen. Dessutom föreslås att hänvisningen till den upphävda lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg ändras så att den avser lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter.

25 §. *Räntebetalningsskyldighet på grund av ändringssökande.* Det föreslås att paragrafens hänvisning till lagen om skatteuppbörd ändras så att den avser bestämmelsen i den nya lagen om skatteuppbörd.

1.36 Lag om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar

2 §. *Tillämpning av andra lagar*. Det förslås att hänvisningen i 2 mom. till lagen om skatteuppbörd ändras så att hänvisningen avser det nummer som den nya lagen om skatteuppbörd får i författningssamlingen.

1.37 Lag om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

13 §. *Tillämpning av lagen om skatteuppbörd.* Det förslås att hänvisningen i paragrafen till lagen om skatteuppbörd ändras så att hänvisningen avser det nummer som den nya lagen om skatteuppbörd får i författningssamlingen.

1.38 Banskattelagen

20 §. *Ränta på återbäring.* Det förslås att hänvisningen i paragrafen till lagen om skatteuppbörd ändras så att hänvisningen avser det nummer som den nya lagen om skatteuppbörd får i författningssamlingen.

1.39 Lag om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet

7 §. *Bestämmelser som tillämpas på indrivning och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran.* Det förslås att hänvisningen i paragrafen till lagen om skatteuppbörd ändras så att hänvisningen avser det nummer som den nya lagen om skatteuppbörd får i författningssamlingen.

1.40 Lag om ett system för betalningstjänst- och deklarationsservice för småarbetsgivare

2 §. *Uppgifter som kan skötas med hjälp av servicesystemet.* I 1 mom. nämns arbetsgivares socialskyddsavgift som det föreslås att ändras till arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, eftersom lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift enligt förslaget ska ersättas av en ny lag om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

2 Närmare bestämmelser och föreskrifter

I propositionen föreslås att statsrådet bemyndigas att utfärda närmare bestämmelser genom förordning.

Dessutom föreslås i propositionen att Skatteförvaltningen bemyndigas att utfärda närmare föreskrifter.

3 Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2017. De nya bestämmelserna gäller första gången beskattningen för skatteåret 2017 samt beskattningsförfarandet och ändringssökandet i fråga om skatteperioder som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter, med vissa undantag. På sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som fattats efter lagens ikraftträdande tillämpas de nya bestämmelserna om ändringssökande även om beslutet gäller ett skatteår eller en skatteperiod som gått ut före ikraftträdandet. Ändring i beskattningsbeslutet för ordinarie beskattningen för skatteåret 2016 söks dock i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid skatteuppbörd och Skatteförvaltningens beslutsfattande i anslutning till skatteuppbörd tillämpas de nya bestämmelserna efter lagens ikraftträdande även vid behandlingen av sådana skatterater som har uppkommit före lagens ikraftträdande eller som gäller tiden före ikraftträdandet.

4 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Enligt grundlagen ska genom lag utfärdas bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som enligt grundlagen i övrigt hör till området för lag. Bestämmelsen förutsätter att alla viktiga bestämmelser som inverkar på individens rättsställning utfärdas genom lag.

Enligt 81 § i grundlagen bestäms om statsskatt genom lag, som ska innehålla bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten och skattens storlek samt om de skattskyldigas rättsskydd. Enligt 21 § 1 mom. i grundlagen har var och en rätt att på behörigt sätt och utan ogrundat dröjsmål få sin sak behandlad av en domstol eller någon annan myndighet som är behörig enligt lag samt att få ett beslut som gäller hans eller hennes rättigheter och skyldigheter behandlat vid domstol eller något annat oavhängigt rättskipningsorgan. Enligt 21 § 2 mom. i grundlagen ska dessutom garantier för god förvaltning tryggas genom lag. Enligt 2 § 3 mom. i grundlagen ska utövning av offentlig makt bygga på lag. I all offentlig verksamhet ska lag noggrant iakttas. Ovannämnda bestämmelser i grundlagen är relevanta när det ska bedömas med vilken noggrannhet det ska föreskrivas på lagnivå om de skatterättelse- och rättsmedel som riktas mot de skattskyldiga och som står till de skattskyldigas förfogande.

I de gällande lagarna har de skattskyldigas rättsskydd ordnats på olika sätt i fråga om olika skatter. Förfarandena och tidsfristerna för ändringssökande och rättelse av beskattningen varierar beroende på skatteslag.

De ändringar som föreslås i denna proposition förenhetligar de förfaranden för ändringssökande och rättelse som gäller skatter som Skatteförvaltningen tar ut och tidsfristerna för dem. Ärenden som gäller rättelse av och sökande av ändring i beskattningen ska behandlas av samma myndigheter i fråga alla skatteslag.

Eftersom det i skattelagarna föreskrivs om de skatterättelse- och rättsmedel som riktas mot de skattskyldiga och som står till de skattskyldigas förfogande, tidsfristerna för rättelse och ändringssökande och den myndighet som behandlar ett ärende, är det regeringens uppfattning att det föreskrivs om den skattskyldiges rättskydd på lagnivå på ett sätt som är tillräckligt med avseende på grundlagen.

Enligt grundlagsutskottets etablerade ståndpunkt är påförandet av administrativa påföljdsavgifter förenat med utövning av offentlig makt, och därför ska det enligt 2 § 3 mom. i grundlagen föreskrivas om de allmänna grunderna för påföljdsavgifter genom lag. Därför ska det i lag föreskrivas noggrant om grunderna för påföljden och dess storlek samt om rättsskyddet för den som påföljden gäller.

Enligt grundlagsutskottets etablerade åsikt är en avgift som påförs för en lagstridig gärning inte är en skatt eller avgift enligt 81 § i grundlagen, utan en ekonomisk påföljd typ straff för brott mot lagen. Utskottet har i sak jämställt sådana påföljder med straffrättsliga påföljder. Den straffrättsliga legalitetsprincipens exakthetskrav i 8 § i grundlagen gäller dock inte som sådant administrativa påföljder, så som skatteförhöjningar. Av bestämmelserna om sanktioner ska framgå för vilka lagstridiga gärningar eller försummelser påföljden kan vara en administrativ sanktion. Gärningar och försummelser som sanktionsbeläggs ska beskrivas i lagen så att de kan identifieras. Bestämmelserna om sanktioner ska också vara proportionerliga.

Enligt 21 § 2 mom. i grundlagen ska offentligheten vid handläggningen, rätten att bli hörd, rätten att få motiverade beslut och rätten att söka ändring samt andra garantier för en rättvis rättegång och god förvaltning tryggas genom lag. Grundlagsutskottet har ansett det problematiskt med tanke på oskyldighetspresumtionen i grundlagens 21 § att en administrativ sanktion bestäms utifrån ett s.k. strikt ansvar och omvänd bevisbörda (GrUU 4/2004 rd). Grundlagen ger en person ett mer omfattande rättsskydd än människorättskonventionen. Grundlagsutskottet har inte förutsatt grundlagsenlig lagstiftningsordning om kraven i anslutning till s.k. strikt ansvar och omvänd bevisbörda har lättats vid förfarandet gällande en påföljdsavgift som påförs på objektiva grunder. Grundlagsutskottet har på vissa villkor godkänt en administrativ påföljdsavgift som grundar sig på s.k. strikt ansvar bl.a. i samband med behandlingen av lagen om parkeringsövervakning (GrUU 57/2010 rd).

De ändringar som föreslås i propositionen förenhetligar sanktionsbestämmelserna i fråga om de skatteslag som hör till tillämpningsområdet för lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Förseningsavgiftens struktur ändras genom att det övergås till en tudelad förseningsavgift. I övrigt förblir grunderna och förfarandet för påförande av förseningsavgift i huvudsak oförändrade.

Bestämmelserna om skatteförhöjning förenklas och det föreskrivs mera bindande än nu på lagnivå om skatteförhöjningens nivå. Vid påförandet av skatteförhöjning avstås det i huvudsak från bedömning som baserar sig på ansvarberoende av uppsåt och oaktsamhet. När skatteförhöjning påförs bedöms det alltid om den skattskyldige har försummat den lagbestämda deklarationsskyldigheten. Om deklarationsskyldigheten har försummats påför Skatteförvaltningen i regel skatteförhöjning. Förhöjd skatteförhöjning ska kunna påföras om gärningen på de lagbestämda villkoren kan betraktas som mera klandervärd än normalt. En skatteförhöjning kan också av särskilda skäl och utifrån omständigheterna i ett enskilt fall påföras till ett lägre belopp än grundnivån. Det kan också helt avstås från att påföras en skatteförhöjning, om det finns en giltig orsak till försummelsen eller om försummelsen är ringa. Den skattskyldige ska dessutom alltid ha möjlighet att söka ändring i ett beskattningsbeslut som gäller påförande av skatteförhöjning.

I propositionen föreslås att skattelagarnas bestämmelser om skatteförseelser som gäller de enskilda skatteslagen upphävs. I lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om försummelseavgift som påförs vid administrativt förfarande. Försummelseavgift får påföras om den skattskyldige försummar sin lagbestämda skyldighet trots Skatteförvaltningens uppmaning. Det kan avstås från att påföras försummelseavgift på samma villkor som i fråga om skatteförhöjning. Lagen innehåller bestämmelser om rätten att söka ändring i beslut som gäller försummelseavgift.

Regeringens uppfattning är att det på lagnivå föreskrivs om påföljdsavgifterna och den skattskyldiges rättsskydd på ett sätt som är tillräckligt exakt med avseende på grundlagen.

Enligt 80 § 2 mom. i grundlagen kan en myndighet genom lag bemyndigas att utfärda rättsnormer i bestämda frågor, om det med hänsyn till föremålet för regleringen finns särskilda skäl och regleringens betydelse i sak inte kräver att den sker genom lag eller förordning. Särskilda skäl föreligger enligt regeringens proposition med förslag till grundlagen närmast när det är fråga om en sådan teknisk reglering av smärre detaljer som inte inbegriper prövningsrätt i någon större utsträckning. Dessutom förutsätter särskilda skäl som har samband med föremålet för regleringen ibland att det utfärdas föreskrifter som kan ändras ofta och snabbt.

Propositionen innehåller flera normgivningsbemyndiganden med stöd av vilka Skatteförvaltningen får utfärda närmare föreskrifter om detaljer i förfarandet för beskattning och uttagande av skatt, som det inte är ändamålsenligt att föreskriva i lag eller förordning. Samtidigt ändras vissa föråldrade bemyndiganden i andra lagar så att de börjar motsvara de krav som ställs i 80 § 2 mom. i grundlagen.

I bemyndigandena är det fråga om mer exakta föreskrifter av teknisk natur än vad som föreskrivs i lag och som sannolikt behöver ändras ofta. För att sköta verkställandet av beskattningen, skattekontrollen och uttagandet och indrivningen av skatter, som hör till Skatteförvaltningens uppgifter, är det nödvändigt att Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om t.ex. det förfarande som ska iakttas vid deklaration, lämnandet av uppgifter, användningen av återbäringar och betalningar samt om det förfarande som ska iakttas vid betalning. Bemyndigandena motsvarar bemyndighetsregleringen i den gällande lagen om beskattningsförfarande samt lagen om skatteuppbörd och skattekontolagen.

På ovan nämnda grunder kan bemyndiganden som är tillräckligt exakt avgränsade enligt regeringens uppfattning godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

I propositionen ingår ett förslag till lag om ändring av läkemedelslagen i vilket ingår bestämmelser om rätt för Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet att få uppgifter av apotekare, Helsingfors universitets och Östra Finlands universitets apotek samt Skatteförvaltningen. Förslaget är således relevant för skyddet är privatlivet och personuppgifter i 10 § 1 mom. i grundlagen.

Enligt 10 § 1 mom. är vars och ens privatliv, heder och hemfrid tryggade. Enligt lagbestämmelsen utfärdas närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter genom lag. Enligt regeringens proposition om revideringen av de grundläggande fri- och rättigheterna hänvisar bestämmelsen till behovet att genom lagstiftning trygga individens rättsskydd och skydd för privatlivet i behandlingen, registreringen och användningen av personuppgifter (RP 309/1993 rd, s. 57). Bestämmelsens hänvisning till lag när det gäller skydd för personuppgifter förutsätter i enlighet med syftet med revideringen av de grundläggande fri- och rättigheterna (GrUB 25/1994 rd, 56 s. 6/I) att lagstiftaren utfärdar bestämmelser om denna rätt, men detaljerna i regleringen underställs lagstiftarens egen prövning. En sådan bestämmelse om de grundläggande fri- och rättigheterna binder lagstiftarens möjligheter till prövning av innehållet mindre än en bestämmelse med ett förbehåll i stil med att de grundläggande fri- och rättigheterna konstateras existera enligt vad som närmare bestäms genom lag. Lagstiftarens spelrum begränsas av att skyddet för personuppgifter i princip utgör en del av skyddet för privatlivet i samma moment.

Grundlagsutskottet har i sin praxis ansett att reglering på lagnivå behövs om det är fråga om specialbestämmelser om registreringens syften, innehållet i de registrerade personuppgifterna, de tillåtna användningsändamålen, inklusive om uppgifterna kan lämnas ut, kombination av personregister samt överlåtelse av uppgifter via en teknisk anslutning och förvaringstiden för uppgifterna (GrUU 25/1998 rd, GrUU 7/2000 rd, GrUU 12/2002 rd, GrUU 14/2002 rd och GrUU 54/2010 rd). Regleringen av erhållande och utlämnande av uppgifter i lagstiftning som kommit till genom grundlagsutskottets medverkan är till sin exakthet i princip av två slag. Rätten att få uppgifter och möjligheten att överlåta uppgifter kan vara förenad med behövliga uppgifter för ett visst syfte, där strävan varit att i lagen inta en uttömmande förteckning över uppgiftsinnehållet (GrUU 17/1998 rd). I reglering där uppgiftsinnehållet inte räknas upp på samma sätt (GrUU 7/2000 rd och GrUU 7a/2000 vp) ingår ett krav på att uppgifterna är nödvändiga för ett visst syfte. Grundlagsutskottet har i sin praxis ansett att det också måste föreskrivas på lagnivå att rätten att få uppgifter gäller sekretessbelagda uppgifter (GrUU 19/2005 rd).

I förslaget till 89 b § i läkemedelslagen föreskrivs om rätt för Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet att få sekretessbelagda beskattningsuppgifter från Skatteförvaltningen. I enlighet med grundlagsutskottets praxis ska det föreskrivas på lagnivå om uppgifternas användningsändamål, uppgiftsinnehållet i behövliga uppgifter samt om rätt att få uppgifter oberoende av sekretessbestämmelserna och via teknisk anslutning.

Skyldigheten för personer att lämna uppgifter om sig själva till myndigheterna har relevans framför allt med hänsyn till skyddet för privatlivet enligt 10 § i grundlagen. Grundlagsutskottet har i sin praxis bedömt regleringen av registrerades skyldighet att lämna uppgifter med avseende på de allmänna förutsättningarna för att begränsa de grundläggande rättigheterna, t.ex. att regleringen ska vara exakt och noga avgränsad samt att begränsningen ska vara godtagbar och proportionerlig (t.ex. GrUU 15/2002 rd och GrUU 40/2005 rd).

I förslaget till 89 § 3 mom. i läkemedelslagen föreskrivs om skyldighet för Helsingfors och Östra Finlands universitets att lämna Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet behövliga uppgifter för de i lagen definierade användningsändamålen om apoteksverksamhet och affärsverksamhet som bedrivs i samma lokal som apoteket. Skyldigheten att lämna uppgifter begränsas i överensstämmelse med Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdets lagbestämda uppgifter, och det för uppgifterna behövliga uppgiftsinnehållet avgränsas i lagen. Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet och närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas när uppgifter lämnas får utfärdas genom beslut av Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet. Om den i läkemedelslagen föreskrivna skyldigheten för den som bedriver apoteksverksamhet att lämna Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet uppgifter föreskrivs med stöd av vad som anförts ovan exakt, proportionerligt och för ett godtagbart användningsändamål på det sätt som grundlagsutskottet förutsatt i sin praxis.

Förslaget till ändring av läkemedelslagen är enligt regeringens uppfattning oproblematiskt med avseende på skyddet för privatlivet och personuppgifter i 10 § 1 mom. i grundlagen.

Regeringens uppfattning är att lagförslagen kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

1.

Lag

om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på beskattningsförfarandet och ändringssökandet beträffande de skatter och avgifter som hör till Skatteförvaltningens uppgiftsområde och som det föreskrivs om i
1) mervärdesskattelagen (1501/1993),
2) lotteriskattelagen (552/1992),
3) apoteksskattelagen (/),
4) lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966),
5) lagen om förskottsuppbörd (1118/1996),
6) lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift (/),
7) lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990),
8) lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995),
9) lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976),
10) lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978).

Om en lag som nämns i 1 mom. innehåller bestämmelser som avviker från denna lag, tillämpas bestämmelserna i den lagen.

Vad som i denna lag föreskrivs om skatter tillämpas också på avgifter och på belopp som en betalare innehåller.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med
1) *skatteperiod* den tidsperiod för vilken skatt som påförs enligt de relevanta skattelagarna ska deklareras och betalas,
2) *skattedeklaration* en anmälan i vilken uppgifter om skatten för skatteperioden ska lämnas,
3) *allmän förfallodag* den 12 dagen i varje kalendermånad eller, om den inte är en bankdag, den därpå följande första bankdagen,
4) *skattskyldig* förutom de som är skattskyldiga vid beskattning enligt de lagar som nämns i 1 § 1—4 punkten, avgiftsskyldiga, de som är skyldiga att ta ut källskatt och förskottsinnehållningsskyldiga som avses i de lagar som nämns i 1 § 5—10 punkten,
5) *betalare* den som gör en betalning som omfattas av förskottsinnehållning, källskatt, källskatt på löneinkomst, slutlig löneskatt, källskatt på ränteinkomst eller arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, och den som betalar eller ger någon annan prestation eller förmån.

3 §

Behörig myndighet

Skatteförvaltningen är behörig myndighet.

2 kap.

Allmänna bestämmelser om förfarandet

4 §

Beräkning av tidsfristerna i vissa fall

Om inte något annat föreskrivs nedan ska de tidsfrister som föreskrivs i denna lag beräknas från ingången av det år som följer på det kalenderår som omfattar den skatteperiod för skatten i fråga för vilken skatt borde ha deklarerats och betalts. Om den skattskyldiges räkenskapsperiod inte är ett kalenderår och skatteperioden för skatten i fråga är en kalendermånad, beräknas tidsfristerna från ingången av år som följer på utgången av den räkenskapsperiod som omfattar den skatteperiod för vilken skatt borde ha deklarerats och betalts.

Om den skatteperiod som ska tillämpas vid den skattskyldiges mervärdesbeskattning är ett renskötselår, beräknas de tidsfrister som avses i 1 mom. för mervärdesskattens del från ingången av år som följer på utgången av renskötselåret.

5 §

Jämlikhet vid beskattningen

I beskattningsförfarandet och i andra åtgärder i samband med påförande av skatt ska skattetagarnas och den skattskyldiges intressen beaktas på lika grunder.

6 §

Skydd för berättigade förväntningar

Om ett ärende lämnar rum för tolkning eller är oklart och om den skattskyldige i god tro har handlat i enlighet med myndighetens praxis eller anvisningar, ska ärendet till denna del avgöras till den skattskyldiges fördel, om inte något annat följer av särskilda skäl.

Om skatt ändå påförs eller ett beslut rättas, är det möjligt att helt eller delvis avstå från att ta ut de räntepåföljder som hänför sig till skatten och att påföra skatteförhöjning, om det vore oskäligt att ta ut räntepåföljd och påföra skatteförhöjning på grund av att ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart.

7 §

Hörande

Innan skatt påförs till den skattskyldiges nackdel ska Skatteförvaltningen ge den skattskyldige tillfälle att lämna en utredning, om skatten påförs på ett sätt som avviker väsentligt från de uppgifter som den skattskyldige lämnat. Om Skatteförvaltningen rättar ett beslut till den skattskyldiges nackdel, ska den skattskyldige alltid ges tillfälle att lämna en utredning i ären-

det. Den skattskyldige ska, om möjligt, innan en följdändring som avses i 73 § görs, ges tillfälle att lämna en utredning i ärendet, om det inte är uppenbart onödigt.

När Skatteförvaltningen begär att den skattskyldige ska avge bemötande eller lämna en annan utredning ska Skatteförvaltningen såvitt möjligt nämna vilka omständigheter som särskilt ska utredas.

Skatteförvaltningen ska vid behov bestämma en skälig tidsfrist för inlämnande av utredningen.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt hörs så att enheten ges tillfälle att ta del av beskattningshandlingarna, om inte något annat föreskrivs på något annat ställe i skattelagstiftningen.

8 §

Utredningsplikt

Sedan den skattskyldige har fullgjort sin deklarationsskyldighet ska Skatteförvaltningen och den skattskyldige såvitt möjligt delta i utredandet av ärendet. Utredning i ett ärende ska lämnas i huvudsak av den part som har bättre förutsättningar att göra detta.

Om den andra parten i en rättshandling som den skattskyldige företagit inte är bosatt i Finland eller parten inte har hemort här och Skatteförvaltningen inte med stöd av ett internationellt avtal kan få tillräckligt med upplysningar om rättshandlingen eller dess andra part, är det i första hand den skattskyldiges sak att lämna utredning.

9 §

Prövning av ärenden

När Skatteförvaltningen påför en skatt ska den pröva erhållna uppgifter och utredningar på ett sätt som är motiverat med hänsyn till ärendets art och omfattning, lika bemötande av de skattskyldiga samt skattekontrollens behov.

Om ett beslut har en betydande inverkan på avgörandet i ett annat ärende som samtidigt är anhängigt hos Skatteförvaltningen ska ärendena beredas och avgöras gemensamt, om det är möjligt med beaktande av antalet ärenden, arbetsarrangemangen och tidsfristerna, och gemensam behandling inte medför menligt dröjsmål.

10 §

Kringgående av skatt

Om ett förhållande eller en åtgärd har getts en rättslig form som inte svarar mot sakens egentliga natur eller syfte ska skatt påföras som om den riktiga formen hade iakttagits. Har vederlaget eller en annan betalning avtalats eller bestämts till ett belopp som är lägre än vad som kan anses vara rimligt eller någon annan åtgärd vidtagits i uppenbart syfte att minska beloppet av den skatt som ska betalas, får det belopp på vilket skatt ska betalas fastställas enligt uppskattning.

Om det är uppenbart att ett förfarande enligt 1 mom. ska iakttas när skatt påförs, ska vid påförandet av skatten alla omständigheter som kan påverka sakens bedömning prövas omsorgsfullt samt den skattskyldige ges tillfälle att lämna en utredning om de konstaterade sakförhållandena. Lämnar den skattskyldige då inte en utredning om att den rättsliga form som har getts förhållandet eller åtgärden motsvarar sakens egentliga natur eller syfte eller att åtgärden inte vidtagits i uppenbart syfte att uppnå befrielse från skatt, ska vid påförandet av skatten förfaras på det sätt som föreskrivs i 1 mom.

3 kap.

Skatteperioder

11 §

Skatteperiod

Skatteperioden är en kalendermånad, om inte något annat föreskrivs i 2—4 mom.

För en fysisk person, ett dödsbo eller en sammanslutning som bedriver primärproduktion och för en upphovsman till ett konstverk enligt 79 c § i mervärdesskattelagen som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet är den skatteperiod som ska tillämpas vid mervärdesbeskattningen kalenderåret.

Den skatteperiod som ska tillämpas vid mervärdesbeskattningen för en renbeteslagsgrupp enligt 13 c § 1 mom. i mervärdesskattelagen är renskötselåret.

Skatteperioden för apoteksskatt är kalenderåret.

I 2 mom. avses med primärproduktion bedrivande av jordbruk, skogsbruk, trädgårdsodling, jakt, fiske, fiskodling, kräftfångst, kräftodling, pälsdjursuppfödning och renskötsel samt plockning av renlav och kottar liksom tillvaratagande av andra naturprodukter. Med jordbruk avses egentligt jordbruk samt sådant specialjordbruk eller annan verksamhet i anslutning till jord- eller skogsbruk som inte ska betraktas som särskild rörelse.

12 §

Valfria skatteperioder

En skattskyldig vid mervärdesbeskattningen, en arbetsgivare som regelbundet betalar lön och en annan betalare, utom en arbetsgivare som tillfälligt betalar lön, och vars omsättning enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen (1336/1997) eller motsvarande avkastning under ett kalenderår är högst 100 000 euro, kan på ansökan välja ett kalenderårskvartal som skatteperiod.

En skattskyldig vid mervärdesbeskattningen vars omsättning enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande avkastning under ett kalenderår är högst 30 000 euro kan på ansökan välja ett kalenderår som skatteperiod.

Vad som i 1 och 2 mom. föreskrivs om en skattskyldig vid mervärdesbeskattningen tillämpas inte på en renbeteslagsgrupp.

Som kalenderår enligt 1 och 2 mom. betraktas det kalenderår då den aktuella skatteperioden tillämpas.

13 §

Ändring av skatteperioden

En skattskyldig som tillämpar den längre skatteperiod som anges i 12 § 1 eller 2 mom. och en skattskyldig som avses i 11 § 2 mom. kan på ansökan övergå till att tillämpa en kortare skatteperiod.

14 §

Tillämpning av skatteperioden

En längre skatteperiod tillämpas från ingången av det kalenderår som följer på ansökan och en kortare skatteperiod från ingången av den kortare skatteperiod som följer på ansökan.

Med avvikelse från 1 mom. får en valfri skatteperiod på ansökan tillämpas från det att verksamheten inleds förutsatt att ansökan har gjorts i samband med att verksamheten inleddes.

Skatteperioden ska vara densamma under minst ett år.

15 §

Ändring av skatteperioden då förutsättningar saknas

En mervärdesskattskyldig eller en betalare vars skatteperiod är en skatteperiod som valts med stöd av 12 § 1 eller 2 mom. samt en skattskyldig som avses i 11 § 2 mom. ska utan dröjsmål underrätta Skatteförvaltningen om att de förutsättningar som anges i de nämnda lagrummen sannolikt inte uppfylls under det löpande kalenderåret eller det därpå följande kalenderåret.

När en mervärdesskattskyldig eller en betalare gör anmälan enligt 1 mom. som gäller det löpande kalenderåret betraktas som skatteperiod den skatteperiod som motsvarar de nya uppgifterna, från ingången av den kortare skatteperiod under vilken anmälan har lämnats.

Om Skatteförvaltningen på något annat sätt än på den skattskyldiges anmälan konstaterar att förutsättningarna enligt 11 § 2 mom. eller 12 § 1 eller 2 mom. inte uppfylls under kalenderåret, betraktas från ingången av kalenderåret i fråga som skatteperiod för en mervärdesskattskyldig eller en betalare en skatteperiod som motsvarar de korrekta uppgifterna.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om tidpunkterna för ändring av de skatteperioder som avses i 2 och 3 mom.

Skatteförvaltningen kan av kontrollorsaker bestämma att som skatteperiod för ett nytt företag betraktas kalendermånaden under högst ett år från det att företaget inleder sin verksamhet.

Skatteförvaltningen kan bestämma att som skatteperiod för en mervärdesskattskyldig eller en betalare som väsentligt försummar eller som på grunder som avses i 26 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd eller på motsvarande grunder kan antas väsentligt försumma sina skyldigheter vid beskattningen enligt 26 § 2 mom. i den lagen, ska i stället för kalenderåret eller kalenderårskvartalet betraktas kalendermånaden från och med ingången av kalenderåret i fråga.

4 kap.

Den skattskyldiges deklarationsskyldighet

16 §

Skyldighet att lämna skattedeklaration

Den skattskyldige ska för varje skatteperiod lämna uppgifter om skatten i en av Skatteförvaltningen fastställd skattedeklaration.

17 §

Sista inlämningsdag för skattedeklarationen

Skattedeklarationen för skatteperioden ska lämnas in senast på den allmänna förfallodagen i den kalendermånad som följer på skatteperioden, om inte något annat föreskrivs i 2 eller 3 mom.

En mervärdesskattskyldig, en betalare som tillämpar den skatteperiod som avses i 12 § 1 mom. och en lotteriskattskyldig ska lämna skattedeklaration för skatteperioden senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånaden efter skatteperioden.

Om den skattskyldiges skatteperiod är kalenderåret, ska skattedeklarationen för skatteperioden lämnas senast den sista dag i februari som följer på skatteperioden.

18 §

Förfarandet när skattedeklarationer lämnas in

Skattedeklarationen ska lämnas in elektroniskt (elektronisk skattedeklaration).
Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl godkänna att deklarationen lämnas in på papper.

19 §

Tidpunkten då skattedeklarationen lämnas in

Deklarationen anses vara inlämnad när den har kommit in till Skatteförvaltningen.
Bestämmelser om tidpunkten då elektroniska deklarationer kommer in finns i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) och i 18 § i förvaltningslagen (434/2003) om tidpunkten då en pappersdeklaration kommer in.

20 §

Ansvariga för deklarationsskyldigheten

Ansvarig för deklarationsskyldigheten enligt denna lag är
1) ett samfunds styrelse eller förvaltning,
2) en bolagsman i ett öppet bolag och en personligen ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag samt en delägare i ett partrederi,
3) en delägare i en sammanslutning enligt 4 § i inkomstskattelagen (1535/1992),
4) den som har hand om en samfälld förmån enligt 5 § i inkomstskattelagen,
5) en delägare i en sammanslutning enligt 13 § i mervärdesskattelagen,
6) en intressebevakare,
7) för ett dödsbo den som har hand om boet eller, om boet är skiftat, den som hade hand om boet vid tiden för skiftet.
För att deklarationsskyldigheten i fråga om mervärdesskatt fullgörs i fråga om en utlänning svarar också dennes ombud enligt 173 a § i mervärdesskattelagen.

21 §

Tilläggsuppgifter och verifikationer

Den skattskyldige ska på uppmaning av Skatteförvaltningen eller den myndighet hos vilken ändring söks, med samma skyldigheter som gäller i fråga om skattedeklarationen, utöver denna lämna de kompletterande uppgifter och utredningar samt förete de verifikationer som kan behövas för att påföra skatt, rätta ett beslut eller söka ändring.

22 §

Inlämnande av skattedeklaration när skatteperioden ändras

En skattskyldig vars skatteperiod på det sätt som avses i 13 § eller 15 § 2 mom. förkortas under en pågående skatteperiod ska lämna in skattedeklaration för den del av skatteperioden som föregick ändringen, senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånad som följer på den sista kalendermånaden i den del av skatteperioden som föregick ändringen.

Om en skattskyldig som avses i 11 § 2 eller 4 mom. eller en skattskyldig som tillämpar en skatteperiod enligt 12 § 2 mom. upphör med sin verksamhet under kalenderåret, anses skatteperioden gå ut den dag då verksamheten upphör. Skattedeklarationen för skatteperioden ska lämnas in senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånaden efter den månad då verksamheten upphörde.

23 §

Avbrott i verksamheten

Skattedeklaration som gäller mervärdesskatt, skatt på försäkringspremie och apoteksskatt ska lämnas in även för den tid då verksamheten är avbruten.

Om en arbetsgivare som regelbundet betalar lön inte har betalat lön eller andra prestationer ska en anmälan lämnas också om detta.

Deklaration och anmälan enligt 1 och 2 mom. får lämnas på förhand för högst sex kalendermånader.

24 §

Skattegranskning

Den skattskyldige ska på uppmaning av Skatteförvaltningen för granskning i Finland visa upp sin bokföring och sina anteckningar samt allt det material och all den egendom som hör till verksamheten och annat material och annan egendom som kan behövas för den skattskyldiges beskattning eller vid behandlingen av ändringssökande som gäller den skattskyldiges beskattning.

Trots bestämmelserna i 1 mom. om verifikationer och annat material som gäller mervärdesskatt och som ska lagras elektroniskt utomlands i enlighet med 209 n—209 q § i mervärdesskattelagen räcker det med att uppgifterna är fullständigt tillgängliga i realtid genom en datorförbindelse och att en utskrift kan fås av dem i läsbar form. På uppmaning av en myndighet ska en kopia av den tekniska upptagningen dessutom framställas för den person som utför granskningen, om detta behövs för att genomföra granskningen.

Den som gör en betalning ska för granskning i Finland visa upp det material som en betalningsmottagare har lämnat till betalaren och som gäller förskottsinnehållning och källskatt. Likaså är var och en som innehar material som gäller förskottsinnehållning eller källskatt och som behövs för skattegranskningen skyldiga att visa upp materialet för granskning.

Den skattskyldige ska ges förhandsmeddelande om platsen för skattegranskningen och om tidpunkten då den inleds, om inte särskilda omständigheter föranleder ett annorlunda förfarande.

Skatteförvaltningen ska upprätta en skattegranskningsberättelse över skattegranskningen, om inte något annat följer av särskilda skäl.

Närmare bestämmelser om förfarandet vid skattegranskningen samt om det material och den egendom som ska visas upp utfärdas genom förordning av statsrådet.

25 §

Rättelse av fel i skattedeklarationen

Den skattskyldige ska rätta ett fel i skattedeklarationen genom att lämna en rättelsedeklaration för skatteperioden i fråga.

Den skattskyldige kan utan ogrundat dröjsmål rätta ett fel som är av ringa ekonomisk betydelse genom att på motsvarande sätt ändra det skattebelopp eller en annan uppgift som ska de-

klareras för följande skatteperioder. Skatteförvaltningen kan hänföra rättelsen av felet till rätt skatteperiod, om detta är motiverat av särskilda skäl med hänsyn till skattekontrollens behov.

Om ett fel enligt 1 eller 2 mom. som gäller förskottsinnehållning, källskatt eller arbetsgivares sjukförsäkringsavgift upptäcks först efter kalenderårets utgång, är en förutsättning för rättelse av felet att anteckningarna i den årsdeklaration som avses i 15 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande har rättats.

Den skattskyldige ska rätta ett fel i skattedeklarationen inom tre år från den tidpunkt som avses i 4 §.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om när ett fel ska betraktas som ringa på det sätt som avses i 2 mom. och om det förfarande som ska iakttas när fel rättas.

26 §

Den skattskyldiges bokföring

Utöver vad som föreskrivs i bokföringslagen ska den skattskyldige lägga upp sin bokföring så att de uppgifter som behövs för att påföra skatt fås ur den.

I fråga om mervärdesskatt ska bokföringen av de affärshändelser som inverkar på beloppet av den skatt som ska betalas och dras av basera sig på sådana verifikationer som avses i bokföringslagen, med ytterligare beaktande av vad som i mervärdesskattelagen föreskrivs om verifikationer.

En bokföringsskyldig betalare ska ha lönebokföring över betalningar som omfattas av förskottsinnehållning, källskatt, källskatt på löneinkomst och slutlig löneskatt samt över arbetsgivares sjukförsäkringsavgifter.

Närmare bestämmelser om bokföringen utfärdas genom förordning av statsrådet.

27 §

Anteckningsskyldighet

En skattskyldig som inte är bokföringsskyldig ska föra sådana anteckningar att de uppgifter som behövs för att påföra skatt fås ur dem.

För mervärdesskattens del ska anteckningarna basera sig på daterade och numrerade verifikationer med ytterligare beaktande av vad som i mervärdesskattelagen förskrivs om verifikationer.

En betalare som inte är bokföringsskyldig ska föra anteckningar om betalningar som omfattas av förskottsinnehållning, källskatt, källskatt på löneinkomst och slutlig löneskatt samt om arbetsgivares sjukförsäkringsavgifter.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare bestämmelser om anteckningarna.

28 §

Förvaring av verifikationer, anteckningar och lönebokföring

Den bokföringsskyldige ska bevara verifikationer sex år från den tidpunkt som avses i 4 §, om inte något annat föreskrivs någon annanstans.

En anteckningsskyldig enligt 27 § ska bevara anteckningarna och verifikationerna sex år från den tidpunkt som avses i 4 §, om inte något annat föreskrivs någon annanstans.

En bokföringsskyldig betalare ska bevara sin lönebokföring i tio år efter räkenskapsperiodens utgång, med iakttagande i övrigt av vad som i bokföringslagen föreskrivs om bevaringstiden för bokföringsmaterial.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förvaringen av verifikationer, anteckningar och lönebokföring.

5 kap.

Utomståendes skyldighet att lämna uppgifter

29 §

Utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter

På utomståendes allmänna skyldighet att lämna uppgifter tillämpas 15, 15 a—15 d, 16, 17, 17 a och 18 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).

En räntebetalare ska årligen till Skatteförvaltningen ge in uppgifter om räntor som omfattas av källskatt enligt lagen om källskatt på ränteinkomst och om den källskatt som tagits ut på dem. Den som emitterar ett masskuldebrevslån ska dessutom uppge villkoren för det lån denne emitterar, samt en arbetsgivare som betalar ränta på en insättning i ett intressekontor de kontovillkor som denne iakttar i insättningsverksamheten.

En arbetsgivare ska årligen lämna Skatteförvaltningen uppgifter om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

Den myndighet som beviljar tillstånd att anordna lotteri ska underrätta Skatteförvaltningen om de tillstånd som beviljats.

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet ska varje månad lämna Skatteförvaltningen en förteckning över skattskyldiga som betalar apoteksskatt samt uppgifter om när skattskyldigheten börjar och upphör.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas, tidpunkten då uppgifterna ska lämnas och det sätt på vilket de ska lämnas eller begränsa skyldigheten att lämna uppgifter i situationer som är av ringa ekonomisk betydelse eller av ringa betydelse för skattekontrollen.

30 §

Utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter

På utomståendes särskilda skyldighet att lämna uppgifter tillämpas 19 och 20 § i lagen om beskattningsförfarande.

En räntebetalare ska på uppmaning av Skatteförvaltningen lämna uppgifter om de skattskyldiga som har fått räntor enligt 3 § i lagen om källskatt på ränteinkomst och för vilka källskatt inte har tagits ut samt om de räntor som betalats till dem.

Säljare av investeringsguld ska på uppmaning av Skatteförvaltningen visa upp det material som avses i 209 t § i mervärdesskattelagen för granskning och lämna uppgifter om det.

Ett postföretag som är ålagt att tillhandahålla samhällsomfattande tjänster enligt postlagen (415/2011) ska på uppmaning av Skatteförvaltningen lämna uppgifter om postanvisningar och postförskottsanvisningar som har anlänt till en kund samt om annan penningrörelse genom postens förmedling.

31 §

Särskilda bestämmelser om utomståendes skyldighet att lämna uppgifter

Vad som i 20 § föreskrivs om dem som ansvarar för deklarationsskyldigheten gäller också dem som är skyldiga att lämna uppgifter enligt detta kapitel.

På utomståendes skyldighet att lämna uppgifter tillämpas dessutom 21, 22, 22 a, 23 och 25 § i lagen om beskattningsförfarande.

6 kap.

Betalning av skatt

32 §

Betalning av skatt för skatteperioden

Den skattskyldige ska betala skatt för skatteperioden senast på den allmänna förfallodagen i den kalendermånad som följer på skatteperioden, om inte något annat föreskrivs i 2 eller 3 mom.

En mervärdesskattskyldig, en betalare som tillämpar den skatteperiod som avses i 12 § 1 mom. och en lotteriskattskyldig ska betala skatt för skatteperioden senast på den allmänna förfallodagen i den andra kalendermånad som följer på skatteperioden.

Om den skattskyldiges skatteperiod är kalenderåret, ska skatt för skatteperioden betalas senast den sista dag i februari som följer på skatteperioden.

Kommuner, församlingar och Folkpensionsanstalten ska betala förskottsinnehållning som de verkställt samt källskatt och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som de tagit ut under en skatteperiod så att de dras av från de belopp som enligt lagen om skatteredovisning (532/1998) redovisas till dessa skattetagare under kalendermånaden efter skatteperioden.

33 §

Betalning av skatt när skatteperioden ändras

Om den skattskyldiges skatteperiod förkortas under en pågående skatteperiod på det sätt som avses i 13 § eller 15 § 2 mom., ska skatten för den del av skatteperioden som föregick ändringen betalas senast på den allmänna förfallodagen under den andra kalendermånad som följer på den sista kalendermånaden i den del av skatteperioden som föregick ändringen.

Om en skattskyldig som tillämpar en skatteperiod som avses i 11 § 2 eller 4 mom. eller 12 § 2 mom. upphör med sin verksamhet under ett pågående kalenderår, anses skatteperioden löpa ut den dag då verksamheten upphör. Skatten för skatteperioden ska betalas senast på den allmänna förfallodagen under den andra kalendermånad som följer på den månad då verksamheten upphörde.

34 §

Betalning av skatt som Skatteförvaltningen påfört

Skatt, skatteförhöjning, försummelseavgift och förseningsavgift ska betalas senast på den allmänna förfallodag som nämns i beslutet.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas närmare bestämmelser om hur förfallodagen ska bestämmas.

7 kap.

Påföljdsavgifter

35 §

Förseningsavgift

Skatteförvaltningen ålägger den skattskyldige att betala en förseningsavgift, om skattedeklarationen lämnas efter den föreskrivna tidpunkten.

Förseningsavgiften påförs enligt skatteperiod för varje skatteslag som deklareras för sent.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 mom. då förseningsavgiften påförs ska som ett enda skatteslag betraktas

1) förskottsinnehållning som har verkställts på annat än dividend, överskott från ett andelslag, vinstandel, inkomst av virkesförsäljning, ersättning för arbete som betalts till ett samfund, ett andelslag eller en annan sammanslutning eller ränta som omfattas av förskottsinnehållning,

2) arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, och

3) källskatt som har tagits ut på annan ränta, dividend eller royalty än vad som avses i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst eller med stöd av lagen om källskatt på ränteinkomst.

Den skattskyldige ska ges tillfälle att lämna en utredning på det sätt som föreskrivs i 7 § innan förseningsavgiften påförs, om det är nödvändigt av särskilda skäl.

Förseningsavgift behöver inte påföras om skattedeklarationen lämnats för sent på grund av en störning i ett allmänt datanät eller i Skatteförvaltningens elektroniska servicetjänster. Förseningsavgift påförs inte om skatteförhöjning påförs för skatt som deklarerats för sent.

Förseningsavgiften är inte en avdragbar utgift i inkomstbeskattningen.

Förseningsavgiften redovisas till skattetagarna i samma proportion som skatt som har deklarerats för sent.

36 §

Förseningsavgiftens belopp

Förseningsavgiften är tre euro för varje dag efter den sista inlämningsdagen för skattedeklarationen till den tidpunkt då deklarationen lämnas in, dock högst 135 euro. Om deklarationen lämnas in senare än 45 dagar efter den sista inlämningsdagen är förseningsavgiften dock nämnda belopp ökad med två procent av den skatt som ska betalas och som deklarerats för sent.

Med avvikelse från vad som föreskrivs ovan är den förseningsavgift som påförs på grundval av en rättelsedeklaration som ska lämnas för skatteperioden två procent av den skatt som ska betalas och som deklarerats för sent. Om rättelsedeklarationen lämnas in högst 45 dagar efter den sista inlämningsdagen för deklarationen, påförs dock ingen förseningsavgift.

Förseningsavgift som påförs på grundval av skattebeloppet är högst 15 000 euro per skatteperiod.

Förseningsavgift som bestäms på grundval av skattebeloppet rättas om det skattebelopp som ska betalas blir mindre till följd av en rättelsedeklaration, fastställandet av skatt, rättelse av ett beslut, ändringssökande eller någon annan motsvarande orsak.

37 §

Skatteförhöjning

Skatteförvaltningen påför den skattskyldige skatteförhöjning, om
1) en skattedeklaration eller en annan anmälan eller en annan föreskriven uppgift eller utredning är bristfällig eller felaktig eller överhuvudtaget inte har lämnats in,
2) förskottsinnehållning inte har verkställts eller källskatt inte har tagits ut inom förskriven tid.

Skatteförhöjning behöver inte påföras om försummelsen är ringa eller om det finns en giltig orsak till försummelsen.

Om den skattskyldige lämnar skattedeklaration eller rättar skattebeloppet uppenbarligen i syfte att bli befriad från förseningsavgift eller skatteförhöjning, påförs den skattskyldige skatteförhöjning i stället för förseningsavgift.

Om ingen skatt påförs i samband med en skatteförhöjning, redovisas skatteförhöjningen till staten.

38 §

Skatteförhöjningens storlek

Skatteförhöjningen är tio procent av den skatt som påförts till den skattskyldiges nackdel.

Skatteförhöjningen är dock minst 15 procent och högst 50 procent av den skatt som påförts till den skattskyldiges nackdel, om
1) den försummelse som avses i 37 § är återkommande, eller
2) den skattskyldiges agerande tyder på uppenbar likgiltighet för de förpliktelser som gäller beskattningen.

Skatteförhöjningen är 25 procent av ett uppskattat skattebelopp.

Om det är fråga om ett ärende som lämnar rum för tolkning eller är oklart på det sätt som avses i 6 § eller om skatteförhöjning enligt 1 mom. skulle vara orimlig av någon annan särskild orsak, är skatteförhöjningen tre procent av den skatt som påförts till den skattskyldiges nackdel.

Skatteförhöjning som påförts med stöd av 37 § 3 mom. utgörs av de belopp som anges i 1 och 2 mom. av den skatt som ska betalas och som deklarerats för sent.

Om ingen skatt påförs är skatteförhöjningen högst 200 euro.

39 §

Försummelseavgift

Skatteförvaltningen ålägger den skattskyldige att betala högst 5 000 euro i försummelseavgift, om denne trots Skatteförvaltningens uppmaning underlåter att fullgöra
1) den anmälningsskyldighet som föreskrivs i 130 § 4 mom. eller 130 a § 5 mom. i mervärdesskattelagen,
2) den anmälningsskyldighet rörande registrering som föreskrivs i 133 f, 133 m, 134 a, 161 § 1 eller 2 mom. i mervärdesskattelagen eller 31 § i lagen om förskottsuppbörd,
3) den skyldighet att ge en verifikation som föreskrivs i 209 b § i mervärdesskattelagen eller i 35 § i lagen om förskottsuppbörd,
4) den bokföringsskyldighet rörande beskattningen som föreskrivs i 134 e § i mervärdesskattelagen eller i 26 § i denna lag eller den anteckningsskyldighet rörande beskattningen som föreskrivs i 27 §,
5) den skyldighet att anteckna uppgifter i fakturor som föreskrivs i 209 e eller 209 f § i mervärdesskattelagen.

Försummelseavgift behöver inte påföras, om försummelsen är ringa eller om det finns en giltig orsak till försummelsen.

Försummelseavgiften är inte en avdragbar utgift i inkomstbeskattningen.

Försummelseavgiften redovisas till staten.

8 kap.

Påförande av skatt och rättelse av beslut

40 §

Påförande av skatt och rättelse till den skattskyldiges nackdel

Om för litet skatt har deklarerats eller om det av någon annan orsak har blivit för litet skatt att betala, påför Skatteförvaltningen skatt eller rättar beslutet till den skattskyldiges nackdel.

Skatt påförs inte och rättelse görs inte, om Skatteförvaltningen har utrett och uttryckligen avgjort ärendet. Skatt får dock påföras och rättelse göras, om avgörandet i ärendet har baserat sig på en felaktig eller bristfällig utredning eller det i ärendet har framkommit en sådan ny utredning som kunde ha inverkat på avgörandet av ärendet. Ett skrivfel, ett räknefel eller något annat därmed jämförbart fel kan rättas.

Skatt påförs inte och rättelse görs inte om ärendet har avgjorts genom ett beslut på besvär.

41 §

Påförande av skatt och rättelse till den skattskyldiges fördel

Om det felaktigt har betalts för mycket skatt eller om beskattningen innehåller något annat fel till den skattskyldiges nackdel, påför Skatteförvaltningen skatt eller rättar beslutet till den skattskyldiges fördel.

Om Skatteförvaltningen i ett ärende som hänför sig till dess kontrollverksamhet med stöd av 45—47 § upptäcker ett fel till den skattskyldiges nackdel, påför Skatteförvaltningen skatt eller rättar beslutet till den skattskyldiges fördel.

Skatt påförs inte och rättelse görs inte, om ärendet har avgjorts genom ett beslut på besvär.

42 §

Uppgifter som används för att påföra skatt

Skatt påförs utifrån den skattskyldiges deklarationer, uppgifter som erhållits från utomstående som är skyldiga att lämna uppgifter samt andra utredningar som erhållits i saken.

43 §

Påförande av skatt enligt uppskattning

Har den skattskyldige helt och hållet låtit bli att deklarera skatt eller uppenbart deklarerat för litet i skatt och har den skattskyldige inte trots uppmaning lämnat de uppgifter som behövs för att påföra skatt, påför Skatteförvaltningen skatt enligt uppskattning.

Skatteförvaltningens sänder en uppmaning som innehåller en uppskattning av den skatt som avses i 1 mom. När skatten uppskattas ska den skattskyldiges verksamhet, jämförelseuppgifter eller andra motsvarande tillgängliga uppgifter beaktas.

Lämnar den skattskyldige en skattedeklaration efter det att skatten för skatteperioden har påförts enligt uppskattning kan Skatteförvaltningen undanröja beslutet. Skattedeklarationen betraktas då som en skattedeklaration som lämnats för sent.

Beslutet undanröjs med beaktande av vad som i 40 och 41 § föreskrivs om rättelse av beslut.

Ändring får inte sökas i undanröjande av beslut.

44 §

Tidsfristen för påförande och rättelse av skatt

Skatt ska påföras eller ett beslut rättas inom tre år från den tidpunkt som avses i 4 §.

45 §

Fortsatt tidsfrist för påförande och rättelse av skatt

Skatteförvaltningen kan låta tidsfristen enligt 44 § för påförande eller rättelse av skatt till den skattskyldiges nackdel omfatta ytterligare ett år, om

1) en kontrollåtgärd har inletts exceptionellt sent på grund av uppgifter som lämnats av en annan myndighet eller fåtts någon annanstans ifrån eller om åtgärden kräver myndighetssamarbete,

2) den skattskyldige har lämnat en anmälan eller en annan utredning som gäller saken exceptionellt sent eller den skattskyldige som är föremål för kontrollåtgärden försvårar avsevärt utförandet av kontrollåtgärden.

Beslutet om fortsatt tidsfrist ska fattas innan tidsfristen enligt 44 § löper ut och delges på det sätt som föreskrivs i 56 §. Om Skatteförvaltningen har fått de uppgifter som avses i 1 mom. 1 punkten eller den anmälan eller en annan utredning som avses i 2 punkten innan tidsfristen enligt 44 § löper ut, kan beslutet ändå fattas inom 60 dagar från det att uppgifterna, anmälan eller andra utredningar har erhållits.

Ändring i ett beslut som avses i 2 mom. får inte sökas separat.

46 §

Förlängd tidsfrist för påförande och rättelse av skatt

Skatt får påföras eller ett beslut rättas till den skattskyldiges nackdel oberoende av tidsfristen enligt 44 § inom sex år från den tidpunkt som avses i 4 § till den del som påförandet eller rättelsen av skatten baserar sig på sådana uppgifter som inverkar på den skattskyldiges beskattning och som har erhållits vid annat internationellt utbyte av information än automatiskt utbyte av information.

47 §

Påförande och rättelse av skatt till följd av ett brott

Skatt får påföras eller ett beslut rättas till den skattskyldiges nackdel oberoende av tidsfristen enligt 44 § inom ett år från utgången av det kalenderår under vilket åklagaren har väckt åtal i ett brottmål enligt 29 kap. 1—3 § i strafflagen (39/1889).

Skatteförvaltningen rättar ett beslut som avses i 1 mom. till den del åklagaren har återkallat åtalet eller åtalet har förkastats genom en dom eller ett beslut som vunnit laga kraft eller avvi-

sats utan prövning. Vid förfarandet iakttas bestämmelserna i 40 § om rättelse av beslut till den skattskyldiges fördel.

Påförande eller rättelse av skatt till följd av ett brott kan riktas mot en juridisk person, om en fysisk person som handlat för den juridiska personens räkning åtalas för ett brott som avses i 1 mom.

48 §

Särskilda bestämmelser om påförande och rättelse av skatt

När skatt påförs eller rättelse görs till den skattskyldiges nackdel, ska det bestämmas att den skattskyldige ska betala dröjsmålsränta. Den skattskyldige kan också påföras skatteförhöjning.

Skatt har påförts och rättels har gjorts inom föreskriven tid, om Skatteförvaltningens beslut har fattats innan de tidsfrister som föreskrivs i denna lag har löpt ut.

49 §

Påförande och rättelse av skatt för dödsbon

Efter att den skattskyldige avlidit ska dödsboet påföras skatten och en rättelse av ett beslut riktas mot dödsboet. Skatt inte påföras och beslut inte rättas om den tidsfrist som föreskrivs i 44 § har löpt ut.

50 §

Avstående från påförande eller rättelse av skatt

Skatt behöver inte påföras eller rättelse göras till den skattskyldiges nackdel om skatten ska anses vara obetydlig och uppnående av jämlikhet vid beskattningen eller arten hos den skattskyldiges försummelser eller det att försummelserna upprepats inte kräver det.

Mervärdesskatt behöver inte påföras eller rättelse göras, om orsaken till att för litet skatt har påförts är ett fel som har lett till att någon annan skattskyldig har påförts för mycket skatt vid mervärdesbeskattningen och jämlikhet vid beskattningen eller någon annan orsak inte kräver att skatt påförs eller rättelse görs. För detta krävs att den skattskyldige visar upp en förbindelse enligt vilken den som har rätt att få återbäring avstår från sin rätt till återbäring. Den som har avgett förbindelsen har ingen rätt till återbäring.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om när skatten ska anses vara obetydlig på det sätt som avses i 1 mom.

51 §

Särskilda bestämmelser om betalare

Förskottsinnehållningen för en betalare är högst 40 procent av betalningen.

Till betalaren behöver skatten inte påföras eller rättelse göras helt eller delvis, när det med beaktande av omständigheterna är sannolikt att skatt inte behöver påföras eller skatten rättas för att skatten ska kunna säkras eller av någon annan motsvarande särskild orsak. Skatteförhöjning och dröjsmålsränta kan dock påföras i sådana fall. Dröjsmålsränta beräknas till utgången av det år som följer på det kalenderår då förskottsinnehållningen skulle ha verkställts.

Om Skatteförvaltningen redan har påfört betalaren skatt, avlyfts skatten på tjänstens vägnar, om mottagaren av betalningen har betalat de skatter och avgifter som ska betalas på prestat-

ionen eller om det inte har funnits några skatter eller avgifter att betala. Skatteförhöjning eller dröjsmålsränta som påförts betalaren avlyfts inte, om inte något annat följer av särskilda skäl.

Om den som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning har underlåtit att verkställa förskottsinnehållning, men källskatt har tagits ut på inkomsten, ska källskatten dras av från den skatt som påförts den som är skyldig att verkställa förskottsinnehållning. På motsvarande sätt förfaras också i en situation där den som är skyldig att ta ut källskatt har underlåtit att ta ut källskatt, men förskottsinnehållning har verkställts på inkomsten.

9 kap.

Beslut av skatteförvaltningen

52 §

Meddelande av beslut

Skatteförvaltningen ska meddela den skattskyldige ett beslut när skatt påförs eller ett beslut rättas till den skattskyldiges fördel eller nackdel eller den skattskyldige påförs skatteförhöjning, förseningsavgift eller försummelseavgift.

Skatteförvaltningen ska meddela den skattskyldige ett beslut i ett ärende som avses i 15 § 5 och 6 mom.

Skatteförvaltningen ska meddela den som är skyldig att lämna uppgifter ett beslut, om denne vägrar att lämna de uppgifter som avses i 5 kap. och som Skatteförvaltningen uppmanat den uppgiftsskyldige att lämna.

Skatteförvaltningen ska meddela beslut i ett ärende enligt 45 § som avser fortsatt tidsfrist för påförande av skatt eller rättelse av beslut.

53 §

Beslut på den skattskyldiges begäran

Skatteförvaltningen ska på begäran av den skattskyldige meddela denne beslut i ett ärende som avses i 12 § och 15 § 3 mom.

54 §

Beslut på begäran av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt

Skatteförvaltningen ska på begäran av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt meddela beslut när enheten anser att en skattskyldig borde påföras skatt, dröjsmålspåföljd eller någon annan påföljd.

55 §

Innehållet i beslut

Av ett beslut ska den myndighet framgå som fattat beslutet jämte kontaktuppgifter, uppgifter som specificerar den skattskyldige, motivering till beslutet samt uppgift om hur ärendet har avgjorts.

Beslutet behöver inte motiveras när motivering är uppenbart onödig.

Bestämmelser om beslut och andra handlingar som inte behöver undertecknas utfärdas genom förordning av statsrådet.

56 §

Delgivning till den skattskyldige

Ett beslut eller en annan handling som berör beskattningen ska delges den skattskyldige. Delgivning ska dock ske till den skattskyldiges lagliga företrädare eller befullmäktigade, om ett ombud har anmälts till Skatteförvaltningens kundregister.

Bevislig delgivning till samfund, samfällda förmåner och sammanslutningar sker under den adress som samfundet, den samfällda förmånen eller sammanslutningen har uppgett.

Ett beslut av Skatteförvaltningen eller av skatterättelsenämnden, från vars delgivning tiden för ändringssökande börjar löpa, samt andra handlingar som Skatteförvaltningen ger, kan delges genom vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen.

Beslut om förseningsavgift och avlyftande av beskattning enligt uppskattning enligt 43 § 3 mom. antecknas i det sammandrag som avses i 14 § i lagen om skatteuppbörd och om vars delgivning det föreskrivs i den lagen.

57 §

Delgivning till Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt delges beslut så att enheten ges tillfälle att ta del av beskattningshandlingarna, om inte något annat föreskrivs någon annanstans i skattelagstiftningen.

10 kap.

Ändringssökande

58 §

Omprövningsmyndighet

Skatterättelsenämnden avgör begäran om omprövning som avses i denna lag. Skatteförvaltningen kan emellertid avgöra en begäran om omprövning till den del begäran godkänns, om den som söker ändring är någon annan än Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

59 §

Rätt att söka ändring

Ändring i Skatteförvaltningens beslut får sökas av den skattskyldige, den som är ansvarig för skatten och någon annan som enligt den berörda skattelagen har rätt att söka ändring.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har rätt att söka ändring för skattetagarens räkning.

60 §

Begäran om omprövning

Ändring söks hos skatterättelsenämnden genom skriftlig begäran om omprövning. Ändring får inte sökas om ärendet har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär.

Begäran om omprövning ska inlämnas till Skatteförvaltningen inom föreskriven tid.

Begäran om omprövning ska behandlas utan obefogat dröjsmål.

Bestämmelser om sökande av ändring i Skatteförvaltningens förhandsavgörande finns i 64 §.

61 §

Tidsfrist för begäran om omprövning

Begäran om omprövning ska framställas inom tre år från den tidpunkt som avses i 4 §.

Begäran om omprövning kan dock alltid framställas inom 60 dagar från den dag då den skattskyldige har fått del av beslutet.

Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är 60 dagar från det att beslutet fattades.

62 §

Ändringssökande som gäller vissa beslut av Skatteförvaltningen

En skattskyldig som begärt ett beslut om registrering, andra som har rätt att söka ändring och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett sådant beslut av Skatteförvaltningen som gäller registrering enligt den berörda skattelagen. Ändring får dock inte sökas i ett ärende som gäller registrering av en betalare.

Den som är skyldig att lämna uppgifter får söka ändring i Skatteförvaltningens beslut som gäller skyldighet att lämna uppgifter enligt 5 kap. Den som är skyldig att lämna uppgifter och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut av Skatteförvaltningen som gäller försummelseavgift som påförts med stöd av 31 §.

Den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut av Skatteförvaltningen som gäller försummelseavgift enligt 39 §.

Ändring i ett sådant beslut av Skatteförvaltningen som avses i 52 § 2 mom. och 53 § söks på det sätt som föreskrivs i 5 mom.

Ändring söks hos skatterättelsenämnden genom skriftlig begäran om omprövning. Begäran om omprövning ska framställas inom 60 dagar från det att den ändringssökande har fått del av Skatteförvaltningens beslut. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas dock från det att beslutet fattades. Vid ändringssökande iakttas i övrigt vad som föreskrivs i detta kapitel.

63 §

Besvärsanvisning som ska fogas till skatterättelsenämndens beslut

Till skatterättelsenämndens beslut ska fogas besvärsanvisning enligt 47 § i förvaltningslagen (434/2003), av vilken framgår hur den som är missnöjd med avgörandet ska förfara för att föra ärendet till förvaltningsdomstolen för prövning eller söka ändring genom prejudikatbesvär enligt 68 § i denna lag.

I besvärsanvisningen ska också förfarandet i ett ärende som gäller tillstånd för prejudikatbesvär beskrivas i huvuddrag

64 §

Besvär till förvaltningsdomstolen

Skatteförvaltningens förhandsavgörande och beslut med anledning av begäran om omprövning enligt denna lag får överklagas genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den skattskyldige hade sin hemkommun då Skatteförvaltningen fattade sitt beslut.

Beslut som gäller mervärdesskatt och skatt på försäkringspremie överklagas hos Helsingfors förvaltningsdomstol genom besvär.

Om ingen förvaltningsdomstol är behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol genom besvär.

Ändring får inte sökas i Skatteförvaltningens beslut genom vilket det bestäms att förhandsavgörande inte meddelas.

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt hos förvaltningsdomstolen.

65 §

Besvärstid

Besvär ska anföras inom 60 dagar från delfående av ett beslut med anledning av begäran om omprövning.

Besvär över ett förhandsavgörande ska anföras inom 30 dagar från delfående av beslutet.

Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades.

66 §

Hörande då besvär behandlas

Förvaltningsdomstolen ska ge Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt tillfälle att avge bemötande på den skattskyldiges besvär och den skattskyldige tillfälle att avge bemötande på besvär som anförts av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt samt vid behov den ändringssökande tillfälle att avge genmäle.

Utöver vad som i 34 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskrivs om avgörande av ett ärende utan att en part hörs, kan förvaltningsdomstolen avgöra besvären utan att höra Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, om skattebeloppet med anledning den skattskyldiges besvär kan ändras med högst 6 000 euro och om ärendet inte lämnar rum för tolkning och inte är oklart.

67 §

Besvär till högsta förvaltningsdomstolen

Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Vid ändringssökande iakttas då 71 § i lagen om beskattningsförfarande, dock så att besvärstiden i fråga om förvaltningsdomstolens beslut om förhandsavgörande är 30 dagar från delfående av beslutet.

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt hos högsta förvaltningsdomstolen.

68 §

Prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen

Den skattskyldige och andra som har rätt att söka ändring samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut av skatterättelsenämnden hos högsta förvaltningsdomstolen i stället för hos förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen be-

viljar tillstånd för prejudikatbesvär. Vid ändringssökande iakttas då vad som föreskrivs i 71 a—71 d § i lagen om beskattningsförfarande.

69 §

Ändringssökande i beslut som gäller registrering

Ändringssökande som gäller registrering ska behandlas skyndsamt hos Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen.

Om den myndighet hos vilken ändring söks har ändrat ett beslut som gäller registrering på grund av att Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har sökt ändring, ska myndigheten samtidigt bestämma en tidpunkt från och med vilken avgörandet ska tillämpas.

70 §

Omröstning

Om ett ärende avgörs av skatterättelsenämnden, förvaltningsdomstolen eller högsta förvaltningsdomstolen genom omröstning, gäller såsom beslut den åsikt som flertalet har omfattat. Vid lika röstetal gäller såsom beslut den åsikt som är fördelaktigare för den skattskyldige eller, om denna grund inte kan tillämpas, den åsikt som ordföranden har omfattat.

71 §

Särskilda bestämmelser om ändringssökande och om ändringar på grund av ändringssökande

Den skattskyldig eller någon annan som svarar för skatten är trots att ändring har sökts skyldig att betala den påförda skatten, dröjsmålspåföljden och någon annan påföljd.

Har skatten genom ett beslut av den myndighet hos vilken ändring sökts blivit avlyft eller nedsatt har den som saken gäller rätt att som återbäring få den skatt som påförts till för högt belopp jämte räntepåföljder.

Om den myndighet hos vilken ändring sökts till följd av ändringssökande har ansett att någon är skattskyldig och höjt det skattebelopp som ska betalas, påför Skatteförvaltningen den skattskyldige skatten jämte räntepåföljder.

72 §

Rättegångskostnader

Bestämmelser om ersättning för rättegångskostnader finns i 13 kap. i förvaltningsprocesslagen.

73 §

Följdändring

Om beloppet av den skatt som den skattskyldige ska betala eller dra av för någon skatteperiod har ändrats till följd av ett beslut av Skatteförvaltningen eller den myndighet hos vilken ändring sökts eller till följd av den skattskyldiges skattedeklaration eller rättelsedeklaration, på ett sätt som inverkar på beloppet av den skatt som ska betalas eller dras av för en annan skatteperiod, påför eller rättar Skatteförvaltningen den skatt som ska betalas eller dras av för den nämnda skatteperioden på ett sätt som motsvarar ändringen.

Om beloppet av den skatt som den skattskyldige ska betala eller dra av har ändrats till följd av ett beslut av Skatteförvaltningen eller den myndighet hos vilken ändring sökts eller till följd av den skattskyldiges skattedeklaration eller rättelsedeklaration på ett sätt som inverkar på beloppet av den skatt som en annan skattskyldig ska betala eller dra av, påför eller rättar Skatteförvaltningen den sistnämnda skatten så att den motsvarar ändringen.

Skatteförvaltningen kan göra en följdändring också när beskattningen av ett skatteslag enligt denna lag eller någon annan lag har ändrats på ett sätt som påverkar beloppet av ett annat skatteslag.

En följdändring enligt 2 mom. till den skattskyldiges fördel förutsätter begäran från den skattskyldige.

En följdändring behöver inte göras om ändringen är oskälig av särskilda orsaker.

74 §

Genomförande av ändringar

Ett ärende som ska behandlas på nytt på grund av ett beslut av den myndighet hos vilken ändring sökts eller av Skatteförvaltningen, en följdändring och andra ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande, ska genomföras med iakttagande av vad som föreskrivs om påförande av skatt och rättelse av beslut i 40 och 41 §. Ändring i de beslut som fattats ska sökas enligt vad som i detta kapitel föreskrivs om sökande av ändring i beslut om påförande av skatt eller rättelse av beslut.

Skatteförvaltningen ska, om inte något annat följer av särskilda skäl, på eget initiativ bestämma att verkställigheten av en fordran ska avbrytas till den del som den myndighet hos vilken ändring sökts har upphävt beskattningsbeslutet och återförvisat ärendet till Skatteförvaltningen för ny behandling. Förordnande om avbrott ska utfärdas omedelbart efter det att beslutet av den myndighet hos vilken ändring sökts har delgetts Skatteförvaltningen. När förordnande om avbrott utfärdas ska bestämmelserna i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) iakttas.

De ändringar i beskattningen som avses i denna paragraf ska göras trots att tidsfristen för påförande eller rättelse av skatt har löpt ut eller andra förutsättningar för att påföra skatt eller rätta skatten saknas.

75 §

Grundbesvär

På ärenden som avses i denna lag tillämpas inte bestämmelserna om grundbesvär i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

11 kap.

Särskilda bestämmelser

76 §

Skattebedrägeri och skatteförseelse

Bestämmelser om straff för skattebedrägeri finns i 29 kap. 1—3 § i strafflagen.

Bestämmelser om straff för skatteförseelse finns i 29 kap. 4 § i strafflagen.

Om ett brott enligt 1 och 2 mom. med beaktande av skattebeloppet och andra omständigheter är ringa, kan Skatteförvaltningen, även med beaktande av en eventuell skatteförhöjning som påförts, låta bli att göra polisanmälan.

77 §

Förstörda handlingar

Om en skattedeklaration eller en annan handling som lämnats in till Skatteförvaltningen har förstörts ska den lämnas in på nytt.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om nytt fullgörande av deklarationsskyldigheten samt om påförande av skatt i det fallet att skattedeklarationen eller en annan handling har förstörts.

78 §

Ansvar för skatt

Bestämmelser om skatteansvar finns i de relevanta skattelagarna och i lagen om skatteuppbörd.

Bestämmelser om åläggande av skatteansvar finns i 57 och 67 § i lagen om skatteuppbörd.

79 §

Handräckning

Regionförvaltningsverket och polisen är inom ramen för sin behörighet skyldiga att lämna skattemyndigheterna och de myndigheter hos vilka ändring söks nödvändig handräckning.

80 §

Signering och elektronisk kommunikation

Den skatteskyldige ska underteckna skattedeklarationen samt andra anmälningar och handlingar.

Skattedeklarationer samt andra anmälningar och handlingar som kan lämnas till Skatteförvaltningen på elektronisk väg och som ska signeras, ska certifieras med en avancerad elektronisk signatur enligt lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (617/2009) eller på något annat godtagbart sätt.

Skatteförvaltningen meddelar närmare förskrifter om med vilket elektroniskt förfarande och på vilket sätt skattedeklarationer samt andra anmälningar och handlingar ska vara certifierade för att kunna lämnas på elektronisk väg.

81 §

Intyg över mottagna handlingar

Skatteförvaltningen ska på begäran ge ett intyg över att en handling har tagits emot.

12 kap.

Ikraftträdande

82 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft och därefter samt för en skatteperiod enligt 11 § 3 mom. som går ut efter ikraftträdandedagen.

83 §

Övergångsbestämmelser

På beskattningsförfarande och ändringssökande för en skatteperiod som löpt ut före lagens ikraftträdande samt vid sökande av ändring i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter lagens ikraftträdande och som gäller en skatteperiod som löpt ut före ikraftträdandet samt andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

Vid delgivning av beslut som fattats efter ikraftträdandet ska bestämmelserna i denna lag tillämpas på beslut som gäller en skatteperiod som gått ut före ikraftträdandet samt andra beslut.

Överbetald skatt för en skatteperiod som löpt ut före ikraftträdandet kan inte dras av från skatteperioder som börjar på ikraftträdandedagen eller därefter eller på basis av en ansökan betalas tillbaka som återbäring efter lagens ikraftträdande.

På förfarandet för avlyftande av skatt som påförts enligt uppskattning för en skatteperiod som löper ut före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag. På påföljder av försummelse att lämna skattedeklaration tillämpas dock i dessa fall de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Som den skattskyldiges skatteperiod betraktas den skatteperiod som gällde vid ikraftträdandet tills skatteperioden ändras i överensstämmelse med bestämmelserna i denna lag.

Som skatteperiod för en skattskyldig vars skatteperiod på ansökan kan betraktas som en sådan skatteperiod som avses i 11 § 2 mom. eller 12 § 1 eller 2 mom. i denna lag betraktas emellertid från ikraftträdandedagen den längre skatteperiod som avses i nämnda lagrum, under förutsättning att den skattskyldige har gjort en ansökan om detta inom tre månader från ikraftträdandet.

På försummelser enligt 39 § som inträffat innan denna lag trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På påföljder av försummelse av uppgifter som gäller utomståendes skyldighet att lämna uppgifter och som har begärts före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Apoteksskatt som ska betalas för en skatteperiod som löper ut det år då lagen träder i kraft ska betalas senast på den allmänna förfallodagen i juni det år som följer på det år då skatteperioden löpt ut.

———

2.

Lag

om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på det förfarande som ska iakttas vid betalning, återbäring och indrivning av skatter och avgifter enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/). Lagen tillämpas på skatter enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och mervärdesskattelagen (1501/1993) även till den del som lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ inte tillämpas på dem, om inte något annat föreskrivs i den lag det är fråga om.

Lagen tillämpas dessutom på uppbörd av andra skatter och avgifter, om så föreskrivs särskilt.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) skatt de skatter, avgifter och andra betalningar enligt 1 § som Skatteförvaltningen bär upp och redovisar, samt sådan utländsk skatt som kan drivas in i Finland med stöd av ett avtal med en främmande stat om handräckning i skatteärenden (handräckningsavtal) eller rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder,

2) skattskyldig de som är skattskyldiga enligt de lagar som nämns i 1 § och de som är skyldiga att betala skatt som avses i 1 §,

3) skatteuppbörd åtgärder i anslutning till uppbörd och återbäring av skattemedel samt bokföring av skattemedel,

4) indrivning av skatt Skatteförvaltningens indrivningsåtgärder samt annan indrivning av skatteskulder med hjälp av indrivningssätt som föreskrivs i denna eller någon annan lag,

5) återbäring belopp som ska återbäras till den skattskyldige och på beloppet beräknade räntor samt från en främmande stat till Finland överförd skatt eller förskott på skatt som inte har använts till betalning av den skattskyldiges skatter.

3 §

Behörig myndighet

Skatteförvaltningen är behörig myndighet.

4 §

Skatter som ska uppbäras gemensamt

Av de skatter som avses i lagen om beskattningsförfarande uppbärs statsskatt, kommunalskatt, kyrkoskatt, försäkrades sjukförsäkringspremier och rundradioskatt för personer gemensamt som en enda skatt för skatteåret. Inkomstskatt för samfund och rundradioskatt för samfund uppbärs likaså gemensamt som en enda skatt för skatteåret.

5 §

Betalningsrörelse i fråga om skattemedel

Skatter uppbärs samt återbäring och andra prestationer betalas via Skatteförvaltningens konton för detta ändamål i statens betalningsrörelsebanker.

6 §

Bokföring av skattemedel

Skatteförvaltningen för bok över skattemedel vilken ska innehålla uppgifter om de skatter som influtit och återburits samt om andra betalningar. Av bokföringen av skattemedel ska framgå de uppgifter som förutsätts i lagen om statsbudgeten (423/1988) och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den liksom de uppgifter som krävs för redovisningarna till skattetagarna.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för bokföring samt registrering och antecknande av skattemedel.

2 kap.

Specialbestämmelser om vissa skatter

7 §

Specialbestämmelsernas tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på uppbörd av skatter enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ samt av försummelseavgift enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på

1) komplettering av förskott enligt 2 § 2 mom. i lagen om förskottsuppbörd eller förskottsbetalning enligt 23 § i den lagen,

2) källskatt som debiteras räntetagaren enligt 12 § i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990),

3) återbäring av källskatt som ska betalas till inkomsttagaren enligt 11 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) och inte på skatter och avgifter på inkomster som föreskrivs i 3 kap. i den lagen och som påförs i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande,

4) mervärdesskatt på vilken tillämpas den särskilda ordning som avses i 12 a kap. i mervärdesskattelagen,

5) återbäring av slutlig löneskatt enligt 6 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976).

8 §

Användning av en betalning eller återbäring som betalning för skatt

En betalning eller återbäring som avser den skattskyldiges eller den för skatten ansvariges skatt enligt 7 § används till betalning av skatter enligt den paragrafen. Betalningen används dock till betalning av skatter som inte förfallit till betalning, tidigast på den förfallodag som avses i 32 och 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

En återbäring kan användas till betalning av skatt som förfallit till betalning som följer:

1) mervärdesskatt enligt 147 a § och 149 b § 3 mom. i mervärdesskattelagen som berättigar till återbäring, den dag då skattedeklarationen eller en rättelsedeklaration till den har lämnats in, dock tidigast på den i 2 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ avsedda allmänna förfallodagen i den månad som följer på skatteperioden,

2) annan återbäring än sådan återbäring enligt 1 punkten som baserar sig på en rättelsedeklaration, den dag då rättelsedeklarationen har lämnats in, dock tidigast på förfallodagen för skatten för skatteperioden,

3) återbäring som baserar sig på ett beslut eller ändringssökande som gäller påförande av skatt eller rättelse av ett beslut till den skattskyldiges fördel, den dag då rättelsen eller ändringsbeskattningen verkställs, dock tidigast på förfallodagen för det belopp som påförts genom det ursprungliga beslutet,

4) återbäring som baserar sig på befrielse från skatt eller på att indrivningen lämnas därhän den dag då beslutet om befrielse från skatt eller om att indrivningen ska lämnas därhän har fattats,

5) återbäring som baserar sig på rättelse av ett fel enligt 16 § den dag då rättelsen har gjorts.

Betalningar och återbäringar används för att betala skatterna i ordning från den äldsta till den senaste. Om en betalning har gjorts samma dag som en återbäring vore tillgänglig för betalning av skatt på det sätt som avses i 2 mom., används betalningen först.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om den ordning i vilken betalningar och återbäringar ska användas.

9 §

Användnings- och betalningsordning

Betalning eller återbäring av skatt som avses i 7 § används till betalning av skatter enligt den paragrafen i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Skatter som preskriberas samma dag betalas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna.

Skatter som har samma förfallodag betalas i följande ordning:

1) förskottsinnehållningar enligt lagen om förskottsuppbörd och andra skatter som betalas på eget initiativ och som har flera skattetagare, samt skatteförhöjningar och förseningsavgifter som hänför sig till dem,

2) avgifter enligt lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift (/) samt skatteförhöjningar och förseningsavgifter som hänför sig till dem,

3) mervärdesskatter och andra skatter som tillfaller enbart staten samt skatteförhöjningar och förseningsavgifter som hänför sig till dem,

4) försummelseavgifter enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande och 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ,

5) återbäringar som ska återkrävas med stöd av 34 §.

Avvikelse kan göras från betalningsordningen på grund av den skattskyldiges motiverade begäran.

I fråga om varje skatt betalas först de dröjsmålsräntor som beräknats på skatten.

En betalning eller återbäring används inte utan den skattskyldiges yrkande till betalning av en sådan skatt eller en del av en sådan skatt beträffande vilken verkställighet har förbjudits eller verkställigheten avbrutits.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om användnings- och betalningsordningen för skatter som avses i 7 §.

10 §

Kvarhållande av återbäring

På den skattskyldiges begäran kan Skatteförvaltningen hålla kvar en återbäring för betalning av kommande betalningsförpliktelser.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om tidsbegränsningar och begränsningar i euro i anslutning till kvarhållandet samt om andra förfaranden i samband med kvarhållande av återbäringar.

11 §

Användning av en betalning eller återbäring till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar

Om det inte finns obetalda skatter enligt 7 §, kan en betalning eller återbäring av dessa skatter användas till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar som förfallit till betalning.

En betalning eller återbäring används då först till betalning av arvsskatt, gåvoskatt och återbäring av källskatt som tagits ut på ränta, dividend och royalty enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst som har återburits till ett för stort belopp och som betalats till inkomsttagaren, i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. Därefter används en betalning eller återbäring till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar än de skatter som nämns i detta moment på det sätt som föreskrivs i 40 §.

En betalning används till betalning av andra skatter än de som avses i 7 § tidigast den sista dagen i den kalendermånad då betalningen har gjorts. Om den skatteskyldige begär att betalningen ska återbäras, återbärs den på det sätt som föreskrivs i 5 kap.

En återbäring som hålls kvar med stöd av 10 § används till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar än skatter enligt 7 § eller av arvsskatt, gåvoskatt eller återbäring av källskatt på ränta, dividend och royalty enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst som har återburits till ett för stort belopp och som betalats till inkomsttagaren, tidigast vid utgången av kalendermånaden.

12 §

Krediteringsränta

Om en betalning som avser skatt enligt 7 § används till betalning av skatten senare än på betalningsdagen, beräknas krediteringsränta på betalningen från dagen efter betalningsdagen till den dag då den används till betalning av skatten. Om betalningen återbärs eller används på det sätt som avses i 38 § 1 mom., beräknas krediteringsränta till den dag då det belopp som ska återbäras debiteras Skatteförvaltningens konto.

Om skattebeloppet minskar på grund av en rättelsedeklaration, ett beslut som gäller påförande eller rättelse av skatten eller ändringssökande, beräknas krediteringsränta på återbäringen till den dag som avses i 1 mom. från och med

1) dagen efter förfallodagen enligt 32 och 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ,
2) dagen efter den dag då skatten betalts, om skatten har betalts efter den förfallodag som avses i 1 punkten,
3) dagen efter förfallodagen för skatteperioden för mervärdesskatt som berättigar till återbäring som den tidigaste tidpunkten, om mervärdesskatt som berättigar till återbäring har använts som betalning.

På en återbäring som beror på befrielse från skatt eller på ett beslut om att lämna indrivning av skatt därhän beräknas krediteringsränta från beslutsdagen till den dag som avses i 1 mom.

Krediteringsränta beräknas som årlig ränta enligt 32 §.

Staten svarar för krediteringsränta. Krediteringsränta som återkrävts av den skattskyldige intäktsförs till staten. Krediteringsränta är inte skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen.

13 §

Ränta på mervärdesskatt som berättigar till återbäring

På mervärdesskatt enligt 147 a § och 149 b § 3 mom. i mervärdesskattelagen som berättigar till återbäring beräknas krediteringsränta från dagen efter förfallodagen enligt 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, till den dag som föreskrivs i 12 § 1 mom. i denna lag.

Om beloppet av mervärdesskatt som berättigar till återbäring blir större på grund av en rättelsedeklaration, ett beslut som gäller påförande av skatt eller rättelse av ett beslut eller ändringssökande, beräknas krediteringsränta på tilläggsbeloppet på det sätt som föreskrivs i 1 mom.

Om beloppet av mervärdesskatt som berättigar till återbäring blir mindre till följd av en rättelsedeklaration, ett beslut som gäller påförande av skatt eller rättelse av ett beslut eller ändringssökande ska på den återbäring som deklarerats till för stort belopp betalas dröjsmålsränta enligt 5 a § i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) från dagen efter förfallodagen för skatten för skatteperioden. Om den återbäring som deklarerats till för stort belopp emellertid har använts till betalning av skatt eller betalts som återbäring före förfallodagen, ska dröjsmålsränta betalas från dagen efter det att skatten använts eller debiterats Skatteförvaltningens konto. Dröjsmålsränta beräknas till den dag då den återbäring som deklarerats till för stort belopp har betalts eller då skatten har preskriberats. Krediteringsräntan korrigeras så att den motsvarar den förändrade situationen.

14 §

Uppgifter som ska ges den skattskyldige

Den skattskyldige har rätt att regelbundet få följande uppgifter om skatter enligt 7 §:
1) till betalning av vilka skatter betalningarna och återbäringarna har använts,
2) obetalda skatter och en betalningsuppmaning enligt 45 §,
3) beslut som ska delges genom ett sammandrag med stöd av denna lag, beslut om förseningsavgift som fattats med stöd av 35 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, beslut om avlyftande av beskattning enligt uppskattning som fattats med stöd av 43 § 3 mom. i nämnda lag samt beslut jämte motivering om att lämna uttag av dröjsmålsränta därhän som fattats med stöd av 7 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Av de uppgifter som avses i 1 mom. sammanställs för en period av en kalendermånad ett sammandrag senast den femte dagen efter kalendermånadens utgång.

Dessutom kan även andra uppgifter antecknas i ett sammandrag.

Sammandraget kan av särskilda skäl göras upp för en skattskyldig mera sällan än en gång i månaden.

15 §

Delgivning av sammandrag

Uppgifterna i det sammandrag som avses i 14 § delges den skattskyldige genom elektroniska servicetjänster i ett allmänt datanät. Den skattskyldige anses ha fått uppgifterna den sjunde dagen efter utgången av den kalendermånad för vilken sammandraget har gjorts upp. På den skattskyldiges begäran kan uppgifterna sändas också per post.

Om sammandraget inte kan delges genom elektroniska servicetjänster på grund av störning i datakommunikationerna eller annan motsvarande teknisk störning, delges det som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen (434/2003).

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om det sammandrag som ska ges till den skattskyldige och om de uppgifter som ska antecknas i sammandraget.

16 §

Korrigering av fel

Om saken inte har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär, korrigerar Skatteförvaltningen på eget initiativ eller på begäran av den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten ett fel som uppstått vid uppbördsförfarandet omedelbart efter att felet upptäckts, om inte något annat följer av 34 §.

Den skattskyldige ges tillfälle att lämna en utredning innan felet korrigeras, om det behövs av särskilda skäl.

Ett beslut om korrigering delges den skattskyldige på ett sammandrag enligt 14 §. På särskild begäran sänder Skatteförvaltningen beslutet till en part som har rätt att framföra begäran om korrigering eller till Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

Ett fel behöver inte korrigeras om det är obetydligt och om det inte är till skada för den skattskyldige eller om det belopp som den skattskyldige grundlöst fått till godo är obetydligt och ett opartiskt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte kräver att korrigering görs.

17 §

Tidsfrist för korrigering av fel

Ett fel som avses i 16 § kan korrigeras inom tre år från utgången av det kalenderår då det sammandrag har gjorts upp i vilket den åtgärd eller uppgift som begäran om korrigering gäller har antecknats eller bör ha antecknats.

Korrigering kan göras även efter den tidsfrist som avses i 1 mom., om begäran om korrigering har inkommit till Skatteförvaltningen inom den föreskrivna tiden.

3 kap.

Betalning av skatt

18 §

Betalningsställen

Skatter enligt denna lag betalas till ett penninginstitut. Betalaren svarar för kostnaderna för betalningen. Bestämmelser om de betalningsställen som tar emot betalningar utan att ta ut någon avgift för kostnaderna för betalningen utfärdas genom förordning av finansministeriet.

I samband med betalningen ska sådana uppgifter som behövs för att identifiera betalningen lämnas. Skatteförvaltningen meddelar närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas i samband med betalningen.

I fråga om betalning av skatter till utsökningsmyndigheten föreskrivs särskilt.

19 §

Tidpunkten för betalning av skatt

Debiterad skatt ska betalas senast på den förfallodag för skatten som bestäms i samband med debiteringen.

Bestämmelser om tidpunkten för betalning av skatt som betalas på eget initiativ finns i 6 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Andra skatter än skatter som betalas på eget initiativ enligt 7 § ska betalas på den betalningsdag som bestäms enligt lag eller förordning.

20 §

Tidpunkten när betalning anses ha skett

Skatten anses vara betald till Skatteförvaltningen den dag då

1) betalningen har debiterats betalarens konto, eller

2) betalningen har skett kontant till ett penninginstitut eller ett betalningsställe för skatter om vilket förskrivs särskilt.

Har någon uppgift om betalnings- eller debiteringsdag inte förmedlats med betalningen, anses skatten vara betald den dag då den har bokförts på Skatteförvaltningens konto.

21 §

Betalning efter betalnings- eller förfallodagen

Bestämmelser om de dröjsmålspåföljder som beräknas beträffande en skatt som betalts efter betalningsdagen eller förfallodagen finns i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

22 §

Överföringstidpunkt

Statens betalningsrörelsebanker överför under dagen mottagna skattemedel till Skatteförvaltningens konto i enlighet med vad som överenskommits i samband med avtalet om skötsel av statens betalningsrörelse.

Andra än i 1 mom. avsedda penninginstitut överför dagligen under dagen mottagna skattemedel till Skatteförvaltningens konto senast den vardag närmast efter betalningsdagen då penninginstitutet är öppet för allmänheten. Om penninginstitutet inte är öppet för allmänheten på betalningsdagen, överförs medlen senast den andra dagen efter betalningsdagen då penninginstitutet är öppet.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas bestämmelser om den tidpunkt då de övriga betalningsställen som tar emot skattemedel överför mottagna skattemedel till Skatteförvaltningens konto.

23 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om betalning av skatt

Bestämmelser om uppbörds- och betalningstiderna eller om förfallodagarna för skatter samt om antalet uppbördsrater och fördelningsgrunderna för raterna utfärdas genom förordning av finansministeriet, om inte något annat föreskrivs i eller med stöd av någon annan lag.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om det förfarande som iakttas vid betalning.

4 kap.

Användning av betalningar eller andra prestationer till betalning av skatt

24 §

Betalningsordning för skatt

En betalning eller återbäring används först till betalning av dröjsmålspåföljder som beräknats och upplupit på skatten sedan till betalning av skatteförhöjning och därefter till betalning av skattekapitalet. En betalning och en återbäring används sist till betalning av ränta på kvarskatt eller samfundsränta som ska betalas. Om skatten uppbärs i flera rater än en, används medlen i första hand till betalning av den första förfallna rat som är obetald, om det inte är uppenbart att den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten har avsett att medlen ska användas till betalning av en annan rat.

Med avvikelse från 1 mom. används en betalning eller återbäring av skatt enligt 7 § på det sätt som föreskrivs i 9 §. En betalning eller återbäring som används till annan skatt som betalas på eget initiativ används först till betalning av skatten och därefter till skattetillägg. Till betalning av skatteförhöjning som påförts för arvsskatt, gåvoskatt och sådan återbetalning av källskatt på ränta, dividend och royalty enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst som ska betalas till inkomsttagaren används en betalning eller återbäring efter skattekapitalet.

Om det i någon annan lag som tillämpas på indrivning av en skatteskuld föreskrivs att en betalning ska användas på ett sätt som avviker från 1 och 2 mom., iakttas bestämmelserna i den lagen vid behandlingen av det sålunda indrivna beloppet. Andra än i detta moment avsedda betalningar och återbäringar som gäller samma skatt kan användas i enlighet med 1 och 2 mom.

25 §

Ospecificerade eller oidentifierade betalningar

En ospecificerad betalning som är avsedd till betalning av skatt används i samma ordning som en återbäring enligt 40 §. Nämnda bestämmelse tillämpas också när flera skatter eller skatterater drivs in hos den skattskyldige på samma gång.

En betalning som på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter inte har kunnat användas till betalning av skatt eller återbäras till betalaren, intäktsförs till staten. Om behövliga uppgifter fås efter intäktsföringen, används betalningen till betalning av betalarens skatter eller återbärs till betalaren.

26 §

Användning av skatt som överförts till Finland från utlandet

Har skatt eller förskott på skatt överförts från en främmande stat till Finland och har skatten eller förskottet inte använts till avkortning av den skattskyldiges i lagen om beskattningsförfarande avsedda skatter vid beskattningen av motsvarande inkomst, används de överförda medlen till betalning av den kvarskatt eller något annat belopp som återstår att betala vid uppbörden i samband med denna beskattning. På den del av skatten som svarar mot de överförda medlen tas ingen i lagen om beskattningsförfarande avsedd ränta ut på kvarskatt eller samfundsränta som ska betalas. Räntor tas inte heller ut vid senare betalning.

Skatt som överförts från utlandet används till betalning av kvarskatt innan en återbäring enligt 37 § används.

Den åtgärd som avses i 1 mom. utförs den dag då beskattningen slutförs. Om skatterna används till betalning av skatter som Skatteförvaltningen påfört efter det år som följer på skatteåret, vidtas en åtgärd enligt 1 mom. dock den sista dagen i den månad som följer på den månad då skatten påfördes.

27 §

Närmare föreskrifter om användning av betalningar eller prestationer

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas när en betalning eller något annat belopp som räknas som betalning av skatt ska användas till betalning av den skattskyldiges skatt.

5 kap.

Återbäring av skatt

28 §

Betalning av återbäring

Skatteförvaltningen betalar utan dröjsmål ut det belopp som ska återbäras till den skattskyldige efter det att rätten till återbäring har utretts och återbäringen inte ska användas till betalning av skatt eller någon annan fordran.

Det belopp som ska återbäras betalas i euro på det bankkonto som den skattskyldige uppgett. Har den skattskyldige för betalning av återbäring uppgett ett konto i en bank i utlandet, svarar den skattskyldige för de avgifter banken i utlandet tar ut för betalningen av återbäringen.

Av särskilda skäl kan återbäringen betalas på något annat sätt än på ett bankkonto.

29 §

Försummelse av deklarationsskyldigheten som hinder för återbäring

Om den skattskyldige har försummat deklarationsskyldighet som baserar sig på en lag som hör till tillämpningsområdet för denna lag eller har lämnat en väsentligt bristfällig deklaration eller annan utredning, betalas återbäringen efter att skattebeloppet har utretts till den del som den inte ska användas till betalning av skatt. Skatteförvaltningen kan dock betala återbäringen eller en del av den innan skattebeloppet utreds, om bristen är obetydlig och det är sannolikt att återbäringen inte behövs eller endast en del av den behövs till betalning av den skatt som är under utredning.

30 §

Begränsningar som gäller betalning av återbäring

Återbäring betalas om det belopp som ska återbäras är minst fem euro. I fråga om skatter som avses i 7 § är det minsta sammanlagda beloppet som återbärs 20 euro.

Återbäring behöver inte betalas om den med stöd av 10 § hålls kvar som betalning för kommande betalningsförpliktelser.

Återbäring som ska överföras till en främmande stat med stöd av ett internationellt avtal om överföring av skatter återbärs inte.

31 §

Återbäring av en obefogad betalning

Skatteförvaltningen återbär på den skattskyldiges begäran ett belopp som betalts in, om det har betalts av misstag eller utan grund. Om begäran om återbetalning av betalningen inte godkänns, ger Skatteförvaltningen ett skriftligt beslut och anvisningar för sökande av ändring i saken. Skatteförvaltningen kan också på eget initiativ återbära ett belopp som betalts utan grund efter att vid behov ha gett den skattskyldige tillfälle att lämna en utredning.

På det minsta belopp som återbärs tillämpas 30 § 1 mom.

32 §

Räntesats vid betalning av återbäring

Ska ränta enligt lag eller krediteringsränta enligt 12 § i denna lag betalas när skatt återbärs räknas den, om inte något annat föreskrivs i den berörda skattelagen, som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan är dock minst 0,5 procent. Räntan på återbäringen är inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Räntan räknas i enlighet med denna paragraf också när den skatt som ska återbäras har indrivits i utsökningsväg på grund av lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

33 §

Överföring av återbäring

Den skattskyldige kan inte på ett för Skatteförvaltningen bindande sätt överföra sin rätt till skatteåterbäring på någon annan.

34 §

Återkrav av felaktig återbäring

Om en återbäring har betalts felaktigt, ska Skatteförvaltningen bestämma att återbäringen ska återkrävas. Beslutet om återkrav ska fattas inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket den felaktiga återbäringen har betalts. Den som saken gäller ska ges tillfälle att lämna en utredning innan beslut fattas, om det inte är uppenbart onödigt.

Återbäringen behöver inte återkrävas, om

1) beloppet är obetydligt och ett jämlikt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte förutsätter återkrav, eller

2) återkrav vore uppenbart orimligt.

Bestämmelser om den tidpunkt då ett återkrav av en återbäring förfaller till betalning utfärdas genom förordning av finansministeriet.

En återbäring som återkrävs ska betalas trots ändringssökande, om inte Skatteförvaltningen eller den myndighet hos vilken ändring söks bestämmer något annat och vid betalningen och indrivningen iakttas vad som i denna lag föreskrivs om skatt.

35 §

Begäran på en myndighets initiativ om förordnande som gäller verkställighet

När Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt söker ändring i ett beslut av Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden eller förvaltningsdomstolen kan den begära att den myndighet hos vilken ändring söks ska förbjuda att beslutet verkställs eller att myndigheten ska bestämma att verkställigheten avbryts enligt 32 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska inom sju dagar efter det att beslutet fattades underrätta Skatteförvaltningen och den skattskyldige om sin avsikt att framställa begäran enligt 1 mom.

När Skatteförvaltningen har fått kännedom om den underrättelse enligt 2 mom. som Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt lämnat, återbär Skatteförvaltningen inte skatten innan den myndighet hos vilken ändring sökts har avgjort enhetens begäran om att verkställighet ska förbjudas eller verkställigheten avbrytas. Skatteförvaltningen återbär skatten till den del som den myndighet hos vilken ändring söks avslår enhetens begäran, begäran om omprövning, besvär eller ansökan om besvärstillstånd som gäller att verkställighet ska förbjudas eller verkställigheten avbrytas.

36 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om återbäring av skatt

Bestämmelser om betalningstidpunkterna för förskottsåterbäringar utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för betalning av återbäring samt beräkning av återbärings- och krediteringsräntan.

6 kap.

Användning av återbäring till betalning av fordringar

37 §

Användning av återbäring till betalning av Skatteförvaltningens fordran

Skatteförvaltningen använder en återbäring som uppgår till minst fem euro till betalning av obetalda skatter eller Skatteförvaltningens övriga fordringar.

Om det dock är fråga om en återbäring som avser skatt enligt 7 §, arvsskatt eller gåvoskatt eller återbäring av källskatt på ränta, dividend eller royalty enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och som ska betalas till inkomsttagaren, används även ett belopp som är mindre än fem euro till betalning av dessa skatter.

Återbäringen kan användas som betalning även för de skatter som den som får återbäring är ansvarig för.

38 §

Användning av återbäring till betalning av någon annan myndighets fordran

Om en återbäring inte används till betalning av Skatteförvaltningens fordringar och om den annars ska betalas till den skattskyldige, kan den användas till betalning av andra förfallna och obetalda statliga skatter, offentligrättsliga avgifter samt dröjsmålspåföljder och uppskovsräntor på dem som mottagaren av återbäringen har, om myndigheten i fråga har begärt det av Skatteförvaltningen innan återbäringen betalas. En återbäring som uppkommit till följd av ett beslut som fattats med stöd av 8 kap. i denna lag kan emellertid inte användas till betalning av en annan myndighets fordringar. Den skattskyldiges återbäring från en annan myndighet kan på motsvarande sätt på Skatteförvaltningens begäran användas till betalning av Skatteförvaltningens fordringar med tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel.

Om en återbäring inte används till betalning av finländska myndigheters fordringar, kan återbäringen med stöd av ett handräckningsavtal eller rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, användas till betalning av skatt som är föremål för indrivning i Finland.

39 §

Hinder för användning av återbäring

Återbäring används inte

1) till betalning av en preskriberad skuld,

2) till betalning av en sådan skuld eller en sådan del av en skuld beträffande vilken verkställighet har förbjudits eller verkställigheten avbrutits.

Till betalning av en fordring används inte återbäring som har föranletts av

1) förskottskomplettering som betalts för sent,

2) skatt som betalts av misstag,

3) ett belopp då motsvarande medel har betalts som utdelning ur ett konkursbo,

4) skatteåterbäring eller del av skatteåterbäring som överförts till en främmande stat,

5) försummelseavgift enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande eller 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Konkurs för mottagaren av återbäring eller utmätning av återbäring hindrar inte att återbäringen används till betalning av Skatteförvaltningens fordran.

Det som föreskrivs i 1 mom. 2 punkten tillämpas även på en betalning.

40 §

Ordning i vilken återbäring används

Återbäring av andra skatter än sådana som avses i 7 §, av arvsskatt och gåvoskatt och åter bäring av källskatt på ränta, royalty eller dividend enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och som ska betalas till inkomsttagaren används först till betalning av de andra skatterna i fråga i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas.

Mellan skatter och fordringar som preskriberas samma år iakttas följande användningsordning för en återbäring

1) skatter och avgifter som avses i 1 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande samt förskott eller annat belopp som bestäms med stöd av lagen om förskottsuppbörd och sjukförsäkringslagen (1224/2004),

2) fastighetsskatt,

3) andra skatter som tillfaller enbart staten,

4) konjunkturdeposition,

5) Skatteförvaltningens övriga fordringar.

Om återbäringen till någon del fortfarande är oanvänd, används den till betalning av förfallna skatter som avses i 7 §, arvsskatt, gåvoskatt samt återbäring av källskatt på ränta, royalty eller dividend enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst som har återburits till ett för stort belopp och som ska betalas till inkomsttagaren i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. En återbäring används till betalning av skatter som förfallit samma dag i den ordning som förskrivs i 9 § 2 mom.

Återbäring av arvsskatt och gåvoskatt samt återbäring av källskatt på ränta, royalty eller dividend enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och som ska betalas till inkomsttagaren används först till betalning av dessa skatter samt av skatter som avses i 7 § i ordning från den äldsta till den senast enligt den dag då de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagen. En återbäring används till betalning av skatter som förfallit samma dag i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom. Om inga skatter som avses ovan i detta moment är obetalda, används återbäringen till betalning av Skatteförvaltningens övriga fordringar på det sätt som föreskrivs i 1 och 2 mom.

41 §

Beräkning av räntor

Då återbäring används till betalning av Skatteförvaltningens fordran räknas återbärings- eller krediteringsränta samt dröjsmålspåföljder till den dag då fordran betalas.

Då förskott eller förskottsinnehållning som återbärs används till betalning av Skatteförvaltningens fordran räknas räntorna till den dag då beskattningen har avslutats.

Bestämmelser om undantag som gäller krediterings- och dröjsmålsränta som ska beräknas på mervärdesskatt som berättigar till återbäring finns i 13 §.

42 §

Meddelande om användning av återbäring

Skatteförvaltningen underrättar en skattskyldig eller en ansvarsskyldig vars återbäring har använts till betalning av skatter om användningen av återbäring. Till meddelandet ska fogas anvisningar för sökande av ändring. I fråga om skatter som avses i 7 § delges meddelandet om användning av återbäring med ett sammandrag enligt 14 §

Om särskilda skäl kräver det ska den som saken gäller ges tillfälle att lämna en utredning om användningen av återbäring innan återbäringen används.

43 §

Närmare föreskrifter om användning av återbäring

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid användning av återbäring.

7 kap.

Indrivning av skatter

44 §

Indrivningsmetoder

För att driva in skatt kan Skatteförvaltningen efter att ha utrett den skattskyldiges betalningsförmåga och det mest ändamålsenliga indrivningssättet

1) sända en obetald skatt för indrivning i utsökningsväg,
2) vidta betalningsarrangemang,
3) ansöka om att den skattskyldige försätts i konkurs,
4) föra talan i konkurs, vid fusion, vid delning, vid exekutiv auktion på en fastighet, vid offentlig stämning, i fråga om företags saneringsförfarande och skuldsanering för privatpersoner samt i andra jämförliga situationer,
5) inleda nödvändiga rättegångar,
6) vidta säkringsåtgärder,
7) begära och ge internationell handräckning i enlighet med vad som bestäms särskilt om det,
8) ge uppgifter om obetalda skatter för publicering i enlighet med 21 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999).

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, tillämpas på indrivning av skatter i utsökningsväg och säkerställande av indrivning vad som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter samt i lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

45 §

Betalningsuppmaning

Innan indrivningsåtgärder vidtas sänder Skatteförvaltningen den skattskyldige en betalningsuppmaning i fråga om obetald skatt.

Skatt får sändas för indrivning i utsökningsväg eller uppgift om en skatteskuld antecknas i det skatteskuldsregister som avses i 20 a § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om be-

skattningsuppgifter eller publiceras på det sätt som avses i 21 § i den lagen först efter att en sådan betalningsuppmaning har sänts till den skattskyldige där ett hot om utsökning och publicering framförs och den tidsfrist anges inom vilken skatten kan betalas för undvikande av dessa åtgärder.

Om skatten drivs in hos den som har ansvar för skatten, ska en betalningsuppmaning sändas till den ansvarige innan fordran sänds för indrivning i utsökningsväg.

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl använda de indrivningsmetoder som nämns i 44 § utan att betalningsuppmaning sänds i fråga om den obetalda skatten.

46 §

Förutsättningar för vidtagande av betalningsarrangemang

Skatteförvaltningen kan vidta betalningsarrangemang enligt 44 §, om den skattskyldiges betalningsförmåga har försämrats tillfälligt på grund av underhållsskyldighet, arbetslöshet, sjukdom eller försämrad likviditet eller av någon annan särskild orsak.

Ett betalningsarrangemang görs på villkor att det inte utgör hinder för användning av återbäringar till betalning av det belopp som betalningsarrangemanget gäller samt av ränta som eventuellt tas ut på detta belopp.

Av synnerligen vägande billighetsskäl får betalningsarrangemang göras också så att ränta inte tas ut.

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om vidtagande av betalningsarrangemang, om betalningstid, om säkerhet för tryggande av betalningsarrangemang och om andra förfaranden som ska iakttas vid betalningsarrangemang.

47 §

Samtycke till skuldsanering eller företagssanering i utlandet

När Skatteförvaltningen har begärt handräckning för indrivning av skatt i utlandet med stöd av ett internationellt avtal mellan Finland och en främmande stat om handräckning i skatteärenden, med stöd av en rättsakt av Europeiska gemenskapen eller med stöd av någon annan författning, har Skatteförvaltningen trots andra bestämmelser rätt att ge sitt samtycke till ett skuldsanerings- eller företagssaneringsförfarande enligt bestämmelserna i den stat som ger handräckning eller till ett frivilligt skuldsanerings- eller företagssaneringsförfarande, om ett sådant förfarande är tillämpligt på skatterna i den stat som ger handräckning.

48 §

Avstående från indrivningsåtgärder

Skatteförvaltningen kan avstå från att påbörja indrivning av skatter eller avbryta indrivningen om indrivningen inte antas leda till något resultat eller om det resultat som kan uppnås bedöms som ringa. Indrivningen ska dock påbörjas eller avbruten indrivning fortsättas om den kan antas leda till resultat.

49 §

Närmare föreskrifter om indrivning av skatt

Skatteförvaltningen kan meddela närmare förskrifter om förfarandet för indrivning av skatter och verkställigheten av indrivningsåtgärder.

8 kap.

Befrielse från skatt

50 §

Befrielse från skatt

Skatteförvaltningen kan på ansökan bevilja befrielse från skatter och avgifter som bärs upp med stöd av denna lag samt från dröjsmålspåföljder och andra påföljder. Befrielse kan dock inte beviljas från förskott på inkomstskatten eller källskatt på ränteinkomst. Befrielsen kan vara partiell eller fullständig.

Befrielse kan beviljas, om

1) den skatt- eller avgiftsskyldiges skattebetalningsförmåga har försämrats väsentligt på grund av sjukdom, arbetslöshet eller underhållsskyldighet eller av någon annan motsvarande skäl eller om det med anledning av den skattskyldiges skuldsanering finns särskilda skäl till befrielse, eller om

2) det av någon annan särskild orsak är uppenbart oskäligt att driva in skatten.

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. kan befrielse från arvs- och gåvoskatt beviljas, om

1) indrivningen av skatten uppenbart skulle äventyra den fortsatta verksamheten inom jord- eller skogsbruket eller något annat företag eller bevarandet av arbetsplatser, eller om

2) värdet av en andel i ett bo eller av en gåva har minskat väsentligt efter det att skattskyldigheten började och det finns särskilda skäl med anknytning till detta för att bevilja befrielse.

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. kan befrielse från den fastighetsskatt som påförts enligt 12 a § i fastighetsskattelagen (654/1992) beviljas, om ett byggprojekt är försenat av någon annan orsak än byggplatsens ägares eget förfarande.

Om befrielse från skatt har beviljats, gäller befrielsebeslutet även dröjsmålspåföljder och andra påföljder. Skatteförvaltningen kan särskilt bevilja befrielse från dröjsmålspåföljder och andra påföljder även då de ska redovisas till en annan skattetagare än staten och även då kommunen i enlighet med 51 § har meddelat att den avgör ärenden som gäller befrielse från kommunalskatt eller fastighetsskatt.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som gäller befrielse från skatt som handläggs av Skatteförvaltningen.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om skattskyldiga ska på motsvarande sätt tillämpas på dem som är ansvariga för skatt.

Ändring får inte sökas i beslut som meddelats med stöd av denna paragraf.

51 §

Kommunens beslutsrätt

Kommunen får lämna Skatteförvaltningen en anmälan om beslutsrätt som gäller kommunalskatt och fastighetsskatt. I enlighet med anmälan avgör kommunen då ärenden som gäller befrielse från kommunalskatt eller fastighetsskatt eller från vardera, med iakttagande av 50 §.

Kommunens beslutsrätt är i kraft tre kalenderår. Kommunen ska lämna anmälan till Skatteförvaltningen innan treårsperioden börjar. Tidpunkten för anmälan anges genom beslut av Skatteförvaltningen. Kommunens beslutsrätt gäller sådana ansökningar om kommunalskatt eller fastighetsskatt som anhängiggjorts under perioden i fråga.

Om statsrådet med stöd av 21 § i kommunindelningslagen (1698/2009) har beslutat om en sådan ändring i kommunindelningen under den treårsperiod som avses i 2 mom. att kommuner går samman genom bildande av en ny kommun, ska Skatteförvaltningen om det behövs ge den nya kommunen tillfälle att lämna anmälan om beslutsrätt för den återstående tiden.

52 §

Särskild befrielse från skatt

Skatteförvaltningen kan, på ansökan av den skatt- eller avgiftsskyldige eller utan ansökan, bevilja partiell eller fullständig befrielse från skatt eller avgift, från skatteförhöjning och från dröjsmålspåföljder och andra påföljder, om

1) Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har sökt ändring i beskattningen av en skatt- eller avgiftsskyldig eller i ett beslut av en bevärsinstans, om ärendet lämnar rum för tolkning och det inte finns någon vedertagen rättspraxis,

2) ändringssökandet har medfört att den berörda skatt- eller avgiftsskyldige har påförts skatt eller avgift,

3) högsta förvaltningsdomstolen har meddelat beslut i det aktuella ärendet, och om

4) det är viktigt att befria från skatt med tanke på tryggandet av ett likvärdigt bemötande av de skatt- eller avgiftsskyldiga.

Om kommunen på det sätt som anges i 51 § avgör ärenden som gäller kommunalskatt, ska Skatteförvaltningen dock avgöra ärenden som avses i denna paragraf efter att ha hört kommunen och församlingen i fråga.

9 kap.

Preskription

53 §

Preskription

På preskription av skatter och accessoriska kostnader tillämpas 20 och 20 a § samt 21 § 1 och 2 mom. i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

Om skattedeklaration som gäller skatter som betalas på eget initiativ lämnas för sent, preskriberas den del av skatten för skatteperioden som deklarationen gäller med avvikelse från det som föreskrivs i 1 mom. inom fem år från ingången av det kalenderår som följer på den allmänna förfallodagen efter det att deklarationen lämnades.

54 §

Preskription av återbäring som ska återkrävas

Återbäring som ska återkrävas med stöd av 34 § preskriberas inom fem år från ingången av det år som följer på förfallodagen.

55 §

Preskription av återbäring och betalning samt ränta på dem

Återbäring och ränta på den preskriberas efter fem år från ingången av det år som följer på det år då beslutet om återbäringen har fattats.

Om en obefogad betalning enligt 31 § inte har kunnat återbetalas till den skattskyldige på grund av bristfälliga betalningsuppgifter, preskriberas betalningen samt ränta på den efter fem år från utgången av det kalenderår då betalningen har gjorts.

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl återbära en preskriberad återbäring eller betalning på begäran av den som saken gäller.

Preskriberade återbäringar och betalningar jämte räntor intäktsförs till staten.

10 kap.

Ansvar för skatter

56 §

Ansvarsskyldig

För skatter som uppbärs hos en skattskyldig med stöd av denna lag ska följande personer ansvara som för egen skatt:

1) en bolagsman i ett öppet bolag,
2) en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag,
3) en delägare i ett dödsbo,
4) en delägare i en samfälld förmån till den del som motsvarar delägarens andel.

Ett dödsbo svarar för den avlidnes skatter med de medel som hör till dödsboet. Om dödsboet har skiftats ansvarar en delägare med beloppet av sin boandel för den andel av den avlidnes skatter som motsvarar delägarens andel.

Ett konkursbo svarar för den fastighetsskatt som påförts en fastighet som hör till konkursboets tillgångar för åren efter det år då konkursen inleddes.

Om en fastighet har skaffats för ett bolags eller något annat, ännu inte bildat samfunds räkning, svarar bolaget eller samfundet för den fastighetsskatt som påförts fastigheten för det år då bolaget eller samfundet har införts i registret i fråga.

Ett aktiebolag och ett andelslag svarar som för egen skatt för skatter vilka för verksamhet som bedrivits före registreringen har påförts dem som handlat för aktiebolagets eller andelslagets räkning.

Ansvarsbestämmelserna i 1—5 mom. tillämpas om inte något annat föreskrivs om ansvar på något annat ställe i skattelagstiftningen.

57 §

Åläggande av ansvar

Skatteförvaltningen bestämmer att den skattskyldige och de som ansvarar för skatten ska ansvara solidariskt för betalningen av den. De ansvariga ska antecknas i Skatteförvaltningens beskattningsbeslut, sammandraget enligt 14 § eller i något annat meddelande om obetalda skatter som skickats till den skattskyldige.

Har en i 1 mom. avsedd anteckning om ansvaret inte gjorts, ska Skatteförvaltningen ge den som ska åläggas ansvar tillfälle att lämna utredning och fatta ett särskilt beslut om att denna ska åläggas ansvar för betalningen av skatt solidariskt med den skatt- eller betalningsskyldige. Ett beslut om åläggande av ansvar ska delges den som ålagts ansvar senast 60 dagar före utgången av besvärstiden enligt 64 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande eller 61 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Om det i någon annan skattelag finns bestämmelser som avviker från 1 och 2 mom., ska bestämmelserna i den lagen iakttas.

Skatteförvaltningen kan utfärda närmare föreskrifter om förfarandet för åläggande av ansvar.

11 kap.

Internationell överföring av skattemedel

58 §

Befogenheter för internationell överföring av skattemedel

Skatteförvaltningen kan överföra förskott eller andra skattemedel till en främmande stat med stöd av bestämmelserna i en internationell överenskommelse om undvikande av att förskott på skatt bärs upp i mer än en stat eller om reglering av överföringen av skattemedel mellan staterna (uppbördsöverenskommelse).

Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel.

59 §

Skattemedel som överförs

Följande skattemedel får överföras till en främmande stat:

1) medel som influtit som förskottsinnehållningar med stöd av lagen om förskottsuppbörd,

2) förskottsåterbäring som avses i 50 § i lagen om beskattningsförfarande och det i 76 § i den lagen avsedda belopp som ska återbäras till följd av ändrad beskattning,

3) återbäring av källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst,

4) beloppet av skatten i sådana fall då Finland avstår från att beskatta inkomst i enlighet med ett internationellt avtal mellan Finland och en främmande stat för att undvika dubbelbeskattning.

60 §

Underrättelse om återbäring och uppskjutande av utbetalningen

Om återbäring enligt 59 § 1—3 punkten uppenbart följer av tillämpningen av en uppbördsöverenskommelse eller ett skatteavtal, ska myndigheten i den främmande staten underrättas om återbäringen. Utbetalningen av den ska skjutas fram enligt bestämmelserna i uppbördsöverenskommelsen.

Om Finland avstår från att beskatta en inkomst i enlighet med ett skatteavtal, ska återbäringen skjutas fram enligt bestämmelserna i uppbördsöverenskommelsen.

61 §

Förutsättningar för överföring av skattemedel

En förutsättning för överföring av medel är att de medel som ska överföras inte vid beskattningen i Finland genom tillämpning av ett skatteavtal har använts till betalning av en skattskyldigs skatter och att medlen kan användas till betalning av den skattskyldiges skatter i en annan avtalsslutande stat.

Medel som influtit i form av förskottsinnehållningar kan på begäran av en myndighet i en annan avtalsslutande stat överföras utan att invänta att beskattningen slutförs så som avses i 49 § i lagen om beskattningsförfarande, om det är uppenbart att de förutsättningar för överföring av medel som anges i en uppbördsöverenskommelse och ett skatteavtal är uppfyllda och förskottsinnehållningarna skulle kunna räknas den skattskyldige till godo i Finland på det sätt som avses i lagen om beskattningsförfarande.

Om de förutsättningar som anges i 1 mom. är uppfyllda, ska förskottsåterbäring enligt 50 § i lagen om beskattningsförfarande och det i 76 § i den lagen avsedda belopp som ska återbäras till följd av ändrad beskattning, återbäring av källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst samt återbäring som föranleds av en orsak som nämns i 59 § 4 punkten i denna lag på begäran av en myndighet i en främmande stat överföras till myndigheten i fråga.

62 §

Återbäring till den skattskyldige av skatt som överförts till Finland

Skatt eller förskott på skatt som överförts till Finland från en främmande stat och som inte har använts till betalning av den skattskyldiges skatter eller obetalda belopp ska återbäras till den skattskyldige.

12 kap.

Ändringssökande

63 §

Begäran om omprövning till skatterättelsenämnden

Den skattskyldige, den som är ansvarig för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som meddelats med stöd av denna lag. Den som är ansvarig för skatten får söka ändring i ett beslut om användning av återbäring endast om återbäring till den ansvarige har använts till betalning av skatter som denne ansvarar för.

Ändring söks hos skatterättelsenämnden genom skriftlig begäran om omprövning. Begäran om omprövning ska framställas inom 60 dagar från det att den ändringssökande har fått del av Skatteförvaltningens beslut. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades.

I övrigt tillämpas vad som föreskrivs om förfarandet för begäran om omprövning i lagen om beskattningsförfarande.

64 §

Besvär till förvaltningsdomstolen

Den skattskyldige, den som är ansvarig för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får överklaga ett beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten hade sin hemkommun då Skatteförvaltningen fattade sitt beslut. På ändringssökandet tillämpas vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

65 §

Besvär till högsta förvaltningsdomstolen

Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökandet tillämpas vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

66 §

Prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen

Den skattskyldige, den som är ansvarig för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut av skatterättelsenämnden hos högsta förvaltningsdomstolen i stället för hos förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar tillstånd för prejudikatbesvär. På ändringssökandet tillämpas 71 a—71 d § i lagen om beskattningsförfarande.

67 §

Sökande av ändring i och omprövning av åläggande av ansvar

På omprövning av åläggande av ansvar och sökande av ändring i ett sådant åläggande tillämpas vad som föreskrivs om omprövning av och sökande av ändring i beskattningen. Ändring i ett beslut enligt 57 § 2 mom. som gäller ansvar söks dock på det sätt som föreskrivs i 63—65 §.

68 §

Ändring av beslut med anledning av ändringssökande

Om skatt ska avlyftas eller nedsättas till följd av ett beslut med anledning av ändringssökande, återbär Skatteförvaltningen den överbetalda skatten jämte räntor.

Om skatt ska höjas till följd av ett beslut med anledning av ändringssökande, driver Skatteförvaltningen in den obetalda skatten jämte räntor.

69 §

Grundbesvär

Bestämmelserna om grundbesvär i lagen om verkställighet av skatter och avgifter tillämpas inte på ärenden enligt denna lag som hör till Skatteförvaltningens uppgiftsområde.

70 §

Andra bestämmelser om ändringssökande

Skatter enligt denna lag ska betalas trots att ändring har sökts.

13 kap.

Särskilda bestämmelser

71 §

Minsta belopp som uppbärs

Om det belopp som ska uppbäras eller drivas in är mindre än 10 euro, bärs det inte upp eller drivs in. Om det krävs att ett särskilt beskattningsbeslut sänds till den betalningsskyldige för uppbörd av ett belopp som understiger 20 euro ska beloppet inte uppbäras.

Har det på grund av ett räknefel eller annat misstag som en myndighet eller betalningsskyldig eller någon annan part har gjort eller det av någon annan orsak tagits ut mindre skatt eller återburits mer än vad som borde ha tagits ut eller återburits och skillnaden är mindre än det belopp som anges i 1 mom. ska skillnaden inte drivas in. Åtgärder för indrivning kan dock vidtas om samma betalningsskyldige har gjort många felbetalningar eller om det annars finns något särskilt skäl till indrivning.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas inte på skatter enligt 7 §.

72 §

Förseningsavgift som inte tas ut

Skatteförvaltningen kan låta bli att uppbära förseningsavgift helt eller delvis, om inlämnande av skattedeklaration enligt 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skatteskyldige eller av andra särskilda skäl.

Ett beslut om att inte uppbära förseningsavgift antecknas i det sammandrag enligt 14 § som ska ges den skatteskyldige. På särskild begäran sänder Skatteförvaltningen beslutet till den skattskyldige eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

Genom förordning av finansministeriet kan det föreskrivas att förseningsavgifter inte uppbärs för den tid för vilken inlämnandet av skattedeklaration har försenats på grund av hinder som är oberoende av de skattskyldiga.

73 §

Uppgifter som framgår av ett beslut

Av ett beslut som meddelats med stöd av denna lag ska framgå den myndighet som har fattat beslutet och myndighetens kontaktuppgifter, uppgifter som specificerar den skattskyldige, motiveringen för beslutet och uppgift om hur ärendet har avgjorts.

Beslutet behöver inte motiveras när en motivering är uppenbart onödig.

74 §

Tidsfrister

Om förfallodagen eller betalningsdagen för skatt eller betalningsdagen för återbäringar är en helgdag, första maj eller en helgfri lördag, får det belopp som ska betalas eller återbäras erläggas första vardagen därefter. Det som föreskrivs ovan tillämpas också när förfallodagen eller betalningsdagen är en dag då de betalningssystem som allmänt används vid betalningar mellan bankerna inte är i bruk enligt ett meddelande från Finlands Bank som publiceras i Finlands författningssamling.

75 §

Delgivning

Beslut och andra handlingar som ges med stöd av denna lag ska delges den skattskyldige. Om ärendet gäller en ansvarsskyldig enligt 56 § ska delgivningen ske till den ansvarsskyldige.

På delgivning tillämpas 26 c och 26 d § i lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelser om delgivning av sammandrag enligt 14 § i denna lag finns i 15 §.

14 kap.

Ikraftträdande

76 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .
Genom denna lag upphävs lagen om skatteuppbörd (609/2005).

77 §

Övergångsbestämmelser

På sökande av ändring i beslut som Skatteförvaltningen meddelat före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På förfarandet för korrigering av fel i ett skattekonto och återkrav av en felaktigt betald kreditering vilka inträffat innan lagen trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Om det på något annat ställe i lagstiftningen hänvisas till den upphävda lagen om skatteuppbörd, avses därmed en hänvisning till bestämmelser i denna lag.

———

3.

Apoteksskattelag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Den skattskyldige ska betala apoteksskatt till staten för sin apoteksrörelse.

2 §

Tillämpning av andra lagar

Utöver bestämmelserna i denna lag finns bestämmelser om beskattningsförfarande och ändringssökande i fråga om apoteksskatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/) och bestämmelser om skatteuppbörd i lagen om skatteuppbörd (/).

3 §

Skattskyldighet

Apotekarna, Helsingfors universitet och Östra Finlands universitet är skyldiga att betala apoteksskatt.

4 §

Skatteår

Kalenderåret är skatteår för apoteksskatt.

5 §

Skattegrund

När beloppet av apoteksskatten för skatteåret beräknas ska mervärdesskatten avdras från omsättningen för apoteket, dess filialapotek, serviceställena för apoteket, apotekets webbtjänst och medicinskåp.

Från den mervärdesskattefria omsättningen dras ytterligare följande mervärdesskattefria poster av:

1) värdet av den försäljning som sker på basis av avtalstillverkning enligt 12 § 2 mom. i läkemedelslagen (395/1987) samt läkemedelsförsäljning till social- och hälsovårdsinrättningar,

2) värdet av försäljningen av sådana läkemedelspreparat avsedda för substitutionsbehandling med nikotin som enligt läkemedelslagen får säljas även på andra ställen än på apotek,

3) försäljning av andra produkter än läkemedel, dock högst 20 procent av omsättningen från vilken avdrag enligt 1 och 2 punkten har gjorts.

6 §

Skatteskala

Apoteksskatten beräknas per omsättningsgrupp enligt följande:

Omsättning, euro	Apoteksskatt vid omsättningens nedre gräns, euro	Skatteprocent för omsättning som överskrider den nedre gränsen, %
871 393—1 016 139	0	6,10
1 016 139—1 306 607	8 830	7,15
1 306 607—1 596 749	29 598	8,15
1 596 749—2 033 572	53 245	9,20
2 033 572—2 613 212	93 432	9,70
2 613 212—3 194 464	149 657	10,20
3 194 464—3 775 394	208 945	10,45
3 775 394—4 792 503	269 652	10,70
4 792 503—6 243 857	378 483	10,95
6 243 857—	537 406	11,20

7 §

Beräkning av skattens belopp

Apoteksskatten beräknas separat för varje skattskyldig.

Om ett apotek inte har filialapotek, beräknas apoteksskatten enligt den sammanlagda skattegrunden för apoteket, dess serviceställen, webbtjänst och medicinskåp i enlighet med skatteskalan i 6 §.

Om ett apotek har ett eller flera filialapotek och den sammanlagda, enligt 5 § bestämda skattegrunden för apoteket, dess filialapotek, serviceställen, webbtjänst och medicinskåp är mindre än 2 600 000 euro, beräknas apoteksskatten på den sammanlagda skattegrunden för apoteket och dess serviceställen, webbtjänst och medicinskåp samt separat på varje filialapoteks skattegrund i enlighet med skatteskalan i 6 §.

Om ett apotek har ett eller flera filialapotek och den sammanlagda, enligt 5 § bestämda skattegrunden för apoteket, dess filialapotek, serviceställen, webbtjänst och medicinskåp överstiger 3 500 000 euro, beräknas apoteksskatten på nämnda gemensamma skattegrund i enlighet med skatteskalan i 6 §. Från filialapotekets skattegrund, som beräknats enligt 5 §, dras i detta fall ytterligare av en tredjedel, dock minst 50 500 euro och, om filialapotekets skattegrund blir mindre än 50 500 euro, hela skattegrunden innan filialapotekets skattegrund läggs till den gemensamma skattegrunden. Ett sådant avdrag görs dock inte om det vid skatteårets utgång har gått minst fem år från det att filialapoteket inrättades och dess omsättning för skatteåret motsvarar minst hälften av medelvärdet för de privata apotekens omsättning för året före skatteåret, i vilket inte räknas in omsättningen för filialapoteken. Skatteförvaltningen fastställer årligen medelvärdet för de privata apotekens omsättning.

Om den sammanlagda skattegrunden enligt 5 § för ett apotek och dess filialapotek, serviceställen, webbtjänst och medicinskåp är minst 2 600 000 euro, men högst 3 500 000 euro, beräknas apoteksskatten som ett vägt medelvärde så som bestäms i 6 och 7 mom.

När det vägda medelvärdet beräknas bestäms på det sätt som föreskrivs i 3 mom. en kalkylmässig apotekskatt i enlighet med skatteskalan i 6 §. Dessutom bestäms separat en kalkylmässig apoteksskatt på det sätt som föreskrivs i 4 mom. i enlighet med skatteskalan i 6 §.

Efter att de kalkylmässiga apoteksskatterna bestämts beräknas apoteksskattens belopp som deras vägda medelvärde i enlighet med koefficienter som bestäms utifrån den sammanlagda skattegrunden för apoteksverksamheten enligt följande:

Omsättning, euro	Koefficient för skatt som beräknas enligt 3 mom.	Koefficient för skatt som beräknas enligt 4 mom.
—2 699 999	0,90	0,10
2 700 000—2 799 999	0,80	0,20
2 800 000—2 899 999	0,70	0,30
2 900 000—2 999 999	0,60	0,40
3 000 000—3 099 999	0,50	0,50
3 100 000—3 199 999	0,40	0,60
3 200 000—3 299 999	0,30	0,70
3 300 000—3 399 999	0,20	0,80
3 400 000—3 500 000	0,10	0,90

8 §

Förhandsavgörande

Skatteförvaltningen kan på skriftlig ansökan av den skattskyldige meddela ett förhandsavgörande om apoteksskatten.

I ansökan ska specificerat anges den fråga som förhandsavgörandet gäller och den utredning läggas fram som behövs för att avgöra frågan.

Ett förhandsavgörande som vunnit laga kraft ska på sökandes yrkande iakttas såsom bindande på det sätt som bestäms i förhandsavgörandet.

Ett ärende som gäller ett förhandsavgörande ska hos Skatteförvaltningen behandlas skyndsamt.

9 §

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelse

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs lagen om apoteksavgift (148/1946).

På apoteksavgift som ska betalas för 2016 och för tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

———

4.

Lag

om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag innehåller bestämmelser om erläggande av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

2 §

Tillämpning av andra lagar

Utöver bestämmelserna i denna lag finns bestämmelser om beskattningsförfarande och ändringssökande i fråga om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/) och bestämmelser om skatteuppbörd i lagen om skatteuppbörd (/).

3 §

Arbetsgivare

Med arbetsgivare avses i denna lag
1) arbetsgivare som avses i 14 § i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996),
2) Nordiska investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget,
3) den som enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) och lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995) är skyldig att uppbära källskatt,
4) en finsk arbetsgivare som sänder en arbetstagare utomlands till ett utländskt moder-, dotter- eller systerföretag inom samma ekonomiska enhet eller till ett sådant utländskt företag där den finska arbetsgivaren har bestämmande inflytande.

Vad som i denna lag föreskrivs om arbetsgivare tillämpas också på en sjukkassa enligt lagen om försäkringskassor (1164/1992) då den betalar kompletteringsdagpenning.

4 §

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Arbetsgivare är skyldiga att betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift om en arbetstagare enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004) är försäkrad i Finland.

Arbetsgivaren är dock inte skyldig att betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift
1) för tiden före den månad som följer på den kalendermånad då arbetstagaren fyller 16 år,
2) efter den kalendermånad då arbetstagaren fyller 68 år,
3) om beloppet av de betalningar som en fysisk person eller ett dödsbo har gjort till samma mottagare och som inte hänför sig till näringsverksamhet eller annan förvärvsverksamhet som betalaren bedriver är ringa,
4) om en enskild tillfällig betalning är ringa.

Genom förordning av statsrådet utfärdas bestämmelser om maximibeloppet för betalningar som ska betraktas som ringa enligt 2 mom. 3 och 4 punkten.

En sådan finsk arbetsgivare som avses i 3 § 1 mom. 4 punkten är skyldig att för den utländska arbetsgivarens räkning betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

Om en sådan ställföreträdande betalare som avses i 9 § 2 mom. i lagen om förskottsuppbörd betalar ett lönetillgodohavande, är arbetsgivaren skyldig att betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

5 §

Grunden för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Arbetsgivaren ska betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift på grundval av det sammanlagda beloppet av de löner som betalas till arbetstagarna.

Med lön avses i denna lag

1) löner, arvoden och ersättningar enligt 13 § i lagen om förskottsuppbörd på vilka förskottsinnehållning ska verkställas, kompletteringsdagpenning som betalas av en sådan sjukkassa som avses i lagen om försäkringskassor samt betjäningsavgift som fås på grundval av en anställning,

2) den lön för utlandsarbete enligt 77 § i inkomstskattelagen (1535/1992) på vilken förskottsinnehållning ska verkställas i enlighet med 13 § i lagen om förskottsuppbörd,

3) lön enligt 4 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och ersättning enligt 3 § i den lagen som grundar sig på en artists personliga verksamhet,

4) lön enligt 10 § i lagen om källskatt för löntagare från utlandet,

5) lön enligt 2 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976).

Som lön betraktas inte de poster som nämns i 11 kap. 2 § 4 mom. i sjukförsäkringslagen.

Om en försäkrad arbetar som utsänd arbetstagare eller annars utomlands och får skattefri utlandsarbetsinkomst enligt 77 § i inkomstskattelagen eller är begränsat skattskyldig, används som grund för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, i stället för den utlandsarbetsinkomst som avses i 2 mom. 2 punkten samt den lön och ersättning som avses i 2 mom. 3 punkten, den lön enligt arbetspensionslagarna som vid arbete utomlands betraktas som grund för den arbetsinkomst som ska räknas till pensionslönen samt för pensionsavgifterna (försäkringslön), förutsatt att den försäkrades pensionsskydd har ordnats antingen obligatoriskt eller frivilligt i enlighet med arbetspensionslagarna.

6 §

Den månad till vilken arbetsgivares sjukförsäkringsavgift hänförs

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift hänförs till den kalendermånad under vilken förskottsinnehållning har verkställts eller skatt tagits ut på den lön som ligger till grund för sjukförsäkringsavgiften.

7 §

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift på idrottsinkomst

Om en arbetsgivare betalar en idrottsutövare lön i form av idrottsinkomst enligt 116 a § i inkomstskattelagen till den idrottsutövarfond som avses i 116 c § i den lagen, är arbetsgivaren skyldig att betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift på grundval av den lön som inbetalts till fonden.

8 §

Ansvar för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Arbetsgivaren är gentemot staten ansvarig för sjukförsäkringsavgift som arbetsgivaren enligt denna lag är skyldig att betala.

9 §

Återbäring av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

En arbetsgivare har rätt att från Skatteförvaltningen få tillbaka en sjukförsäkringsavgift som har betalts på grundval av semesterlön eller semesterersättning enligt 14 kap. 1 § i sjukförsäkringslagen.

En arbetsgivare som på basis av lön som arbetsgivaren har betalat på ansökan har fått en dagpenningsförmån enligt sjukförsäkringslagen eller dagpenning enligt en lagstadgad obligatorisk eller frivillig olycksfalls- eller trafikförsäkring eller arbetspension, rehabiliteringspenning eller sjukpension och därtill hörande rehabiliteringstillägg enligt arbetspensionslagarna, är berättigad att från Skatteförvaltningen få tillbaka den sjukförsäkringsavgift som arbetsgivaren har betalat till den del sjukförsäkringsavgiften motsvarar den dagpenning, pension, rehabiliteringspenning eller det rehabiliteringstillägg som betalts till arbetsgivaren.

På återbäring av sjukförsäkringsavgifter tillämpas vad som föreskrivs om korrigering av fel i 25 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Arbetsgivaren kan rätta arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som arbetsgivaren betalat även genom att dra av det överbetalda beloppet från arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som ska betalas för samma kalenderår.

10 §

Förhandsavgörande

På förhandsavgörande som gäller arbetsgivares sjukförsäkringsavgift tillämpas bestämmelserna om förhandsavgörande i lagen om förskottsuppbörd.

11 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Genom denna lag upphävs lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963).

Lagen tillämpas på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som gått ut före lagens ikraftträdande samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

Om det på något annat ställe i lagstiftningen hänvisas till lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift, avses därmed en hänvisning till denna lag.

5.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 23 a och 23 b § samt 77 § 3 och 4 mom., av dem 23 a och 23 b § sådana de lyder i lag 875/2012 och 77 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1079/2015,

ändras 1 § 3 mom., 9 §, 11 a § 1 mom., 12 § 2 mom., 14 § 3 mom., 22 a § 1 och 7 mom., 26 § 2 mom., 53, 55, 56, 58 och 59 §, 61 § 1 mom., 62 § 1 och 2 mom., 63 § 1 och 2 mom., 64, 66 och 67 §, rubriken för 69 § och 69 § 1 mom., 70 §, 71 a § 1 mom., 71 c § 1 mom., 71 e, 71 f och 78 § samt 85 a § 1 mom.,

av dem 1 § 3 mom., 53 §, 61 § 1 mom., rubriken för 69 § och 69 § 1 mom., 71 a § 1 mom., 71 c § 1 mom., 71 f och 71 e § sådana de lyder i lag 875/2012, 11 a § 1 mom. och 78 § sådana de lyder i lag 1079/2005, 12 § 2 mom., 22 a § 1 mom. och 63 § 2 mom. sådana de lyder i lag 520/2010, 22 a § 7 mom. sådant det lyder i lag 565/2004, 26 § 2 mom. sådant det lyder i lag 477/1998, 55 och 56 § sådana den lyder i lagarna 1079/2005 och 520/2010, 58 § sådan den lyder i lag 1145/2005, 59 § sådan den lyder i lag 1252/2009, 62 § 2 mom. och 67 § sådana de lyder i lag 238/2008, 64 § sådan den lyder i lagarna 238/2008 och 520/2010 samt 66 och 70 § och 85 a § 1 mom. sådana de lyder i lag 942/2015,samt

fogas till 14 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 520/2010, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. och det ändrade 3 mom. blir 3 och 4 mom., till 26 c §, sådan den lyder i lagarna 1067/2003 och 520/2010, ett nytt 3 mom. samt till lagen nya 56 a—56 c, 65 a och 71 g som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

— —

I fråga om skattskyldigheten föreskrivs särskilt. För skattebetalningen verkställs under skatteåret förskottsuppbörd enligt denna lag och lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Skatterna uppbärs så som föreskrivs i denna lag och i lagen om förskottsuppbörd (/).

9 §

Ansvariga för deklarationsskyldigheten

För fullgörande av deklarationsskyldigheten ansvarar ett samfunds styrelse eller förvaltning, en sammanslutnings delägare, förvaltningsnämnden för en samfälld skog, en intressebevakare, en dödsbodelägare eller den som har boet i sin besittning samt för en utlännings räkning dennes härvarande ombud eller filialchef.

11 a §

Förvaring av verifikationer

En skattskyldig som inte är bokföringsskyldig eller anteckningsskyldig ska förvara verifikationer som hänför sig till de inkomster, avdrag, tillgångar, skulder eller andra uppgifter som

uppgetts i skattedeklarationen sex år från ingången av skatteåret efter det då beskattningen slutförs.

— —

12 §

Anteckningsskyldighet

— —

Anteckningarna ska basera sig på verifikationer. Den skattskyldige ska förvara anteckningarna och verifikationerna sex år från ingången av skatteåret efter det då beskattningen slutförs. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om skyldigheten att förvara anteckningar och verifikationer.

14 §

Skattegranskning

— —

Den skattskyldige ska ges förhandsmeddelande om platsen för skattegranskningen och om tidpunkten då den inleds, om inte särskilda omständigheter föranleder ett annorlunda förfarande.

— —

Om förfarandet vid skattegranskningen samt om det material och den egendom som ska uppvisas stadgas närmare genom förordning av statsrådet.

22 a §

Försummelseavgift

Den uppgiftsskyldige kan åläggas att i försummelseavgift betala högst 2 000 euro, om

1) det finns en mindre bristfällighet eller ett mindre fel i en deklaration, en annan uppgift eller en handling som lämnas för fullgörande av uppgiftsskyldigheten, och den uppgiftsskyldige inte har följt en bevisligen sänd uppmaning att avhjälpa bristfälligheten eller felet,

2) den uppgiftsskyldige utan giltig orsak har lämnat en deklaration, uppgift eller handling för sent, eller

3) den uppgiftsskyldige har lämnat uppgifterna på annat sätt än vad som bestämts av Skatteförvaltningen.

— —

Försummelseavgiften är inte en avdragbar utgift i beskattningen. Försummelseavgiften redovisas till staten. På en debiterad och obetald försummelseavgift som har förfallit till betalning tas dröjsmålsränta ut enligt 5 a § i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

26 §

Allmänna principer som skall iakttas vid beskattningen

— —

Om ett ärende lämnar rum för tolkning eller är oklart och om den skattskyldige i god tro har handlat i enlighet med myndighetens praxis eller anvisningar, kan ärendet till denna del avgö-

ras till den skattskyldiges fördel, om inte särskilda skäl föranleder annat. Om skatt likväl debiteras, är det möjligt att helt eller delvis låta bli att driva in de räntepåföljder som hänför sig till skatten och att påföra skatteförhöjning, om det vore oskäligt att driva in räntepåföljd och påföra skatteförhöjning på grund av att ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart.

— —

26 c §

Delgivning

— —

Ett beslut av Skatteförvaltningen eller av skatterättelsenämnden, från vars delgivning tiden för ändringssökande börjar löpa, samt andra handlingar som Skatteförvaltningen ger, kan delges genom vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen (434/2003).

53 §

Åläggande av skatteansvar samt ändringssökande

Bestämmelser om åläggande av skatteansvar och ändringssökande finns i lagen om skatteuppbörd.

55 §

Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel

Om beskattningen innehåller ett fel till följd av vilket den skattskyldige har påförts för mycket skatt, rättar Skatteförvaltningen beskattningen till den skattskyldiges fördel.

Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel ska göras inom tre år från ingången av året efter skatteårets utgång.

Om Skatteförvaltningen i ett ärende som hänför sig till dess kontrollverksamhet med stöd av 56 a—56 c § upptäcker ett fel till den skattskyldiges nackdel, rättar Skatteförvaltningen beskattningen till den skattskyldiges fördel.

Beskattningen rättas inte om ärendet har avgjorts genom ett beslut på besvär.

56 §

Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel

Om en skattskyldig delvis eller helt och hållet blivit obeskattad eller annars inte har påförts föreskriven skatt, rättar Skatteförvaltningen beskattningen till den skattskyldiges nackdel.

Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel ska göras inom tre år från ingången av året efter skatteårets utgång.

Beskattningen rättas inte, om Skatteförvaltningen har utrett och uttryckligen avgjort ärendet. Beskattningen kan dock rättas, om avgörandet i ärendet har baserat sig på en felaktig eller bristfällig utredning eller det i ärendet har framkommit en sådan ny utredning som kunde ha inverkat på avgörandet i ärendet. Ett skrivfel, ett räknefel eller något annat därmed jämförbart fel kan rättas.

Beskattningen rättas inte om ärendet har avgjorts genom ett beslut på besvär.

56 a §

Fortsatt tidsfrist för rättelse av beskattningen

Skatteförvaltningen kan låta tidsfristen för rättelse av beskattningen enligt 56 § utsträckas med ett år, om

1) en kontrollåtgärd har inletts exceptionellt sent på grund av uppgifter som lämnats av en annan myndighet eller fåtts någon annanstans ifrån eller om åtgärden kräver myndighetssamarbete,

2) den skattskyldige har lämnat en anmälan eller en annan utredning som gäller saken exceptionellt sent eller den skattskyldige som är föremål för kontrollåtgärden avsevärt försvårar utförandet av kontrollåtgärden.

Beslutet om fortsatt tidsfrist för rättelse av beskattningen ska fattas innan tiden för rättelse enligt 56 § löper ut och delges på det sätt som föreskrivs i 26 c §. Om Skatteförvaltningen har fått de uppgifter som avses i 1 mom. 1 punkten eller den anmälan eller en annan utredning som avses i 2 punkten innan tidsfristen för rättelse enligt 56 § löper ut, kan beslutet ändå fattas inom 60 dagar från det att uppgifterna, anmälan eller andra utredningar har erhållits.

Den fortsatta tidsfristen för rättelse enligt 1 mom. kan tillämpas på betalningsmottagare enligt lagen om förskottsuppbörd, lagen om källskatt på ränteinkomst, lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) samt lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995) oberoende av vad som i 2 mom. föreskrivs om fattande och delgivning av beslut, om beslutet har delgetts betalaren, och det inte rått klarhet om betalningsmottagaren då beslutet fattades.

Ändring i ett beslut som avses i 2 mom. får inte sökas separat.

56 b §

Förlängd tidsfrist för rättelse av beskattningen

Beskattningen kan oberoende av tidsfristen för rättelse enligt 56 § rättas till den skattskyldiges nackdel inom sex år från ingången av året efter skatteårets utgång till den del som rättelsen av beskattningen grundar sig på

1) rättelse av internprissättningen enligt 31 §,

2) ett arrangemang som gäller företags- eller finansieringsstrukturer mellan parter i en intressegemenskap enligt 31 §, eller

3) sådana uppgifter som inverkar på den skattskyldiges beskattning och som har erhållits vid annat internationellt utbyte av information än automatiskt utbyte av information.

56 c §

Rättelse av beskattningen till följd av brott

Beskattningen kan rättas till den skattskyldiges nackdel oberoende av tidsfristen för rättelse enligt 56 § inom ett år från utgången av det kalenderår under vilken åklagaren har väckt åtal i ett brottmål som avses i 29 kap. 1—3 § i strafflagen (39/1889).

Skatteförvaltningen rättar ett beslut som avses i 1 mom. till den del som åklagaren har återkallat åtalet eller åtalet har förkastats genom en dom eller ett beslut som vunnit laga kraft eller avvisats utan prövning. Vid förfarandet iakttas vad som föreskrivs i 55 § om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel.

Rättelse av beskattningen till följd av brott kan riktas mot en juridisk person, om en fysisk person som handlat för den juridiska personens räkning åtalas för ett brott som avses i 1 mom.

58 §

Avstående från rättelse av beskattningen

Skatteförvaltningen behöver inte verkställa rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel, om den inkomst som inte beskattas är obetydlig och om uppnående av en jämlik beskattning eller arten hos den skattskyldiges försummelser eller det att försummelserna upprepats inte kräver det.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om när den inkomst som inte beskattas ska anses vara obetydlig på det sätt som avses i 1 mom.

59 §

Rättelse av beskattningen i fråga om dödsbon

Om den skattskyldige har avlidit ska rättelse av beskattningen avse dödsboet. Beskattningen rättas inte om tidsfristen enligt 56 § har löpt ut.

61 §

Omprövningsmyndighet

Skatterättelsenämnden avgör begäran om omprövning som avses i denna lag. Skatteförvaltningen kan emellertid avgöra en begäran om omprövning till den del begäran godkänns, om den som söker ändring är någon annan än en myndighet som avses i 62 § 2 mom.

— —

62 §

Rätt till ändringssökande

Ändring i beskattningen får sökas av den skattskyldige själv samt av varje annan vars eget skattebelopp beskattningen direkt kan påverka eller som är ansvarig för betalningen av skatten. Också en sammanslutning får söka ändring i fastställandet av dess inkomst och fördelningen av den på delägarna.

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och kommunen får söka ändring i beskattningen samt i fastställandet av sammanslutningens inkomst och fördelningen av den. Församlingen får söka ändring i kyrkobeskattningen och Folkpensionsanstalten i försäkrads sjukförsäkringspremie.

— —

63 §

Rättelseyrkande till skatterättelsenämnden

Ändring söks med ett skriftligt rättelseyrkande till skatterättelsenämnden. Ändring får inte sökas om ärendet har avgjorts genom beslut på besvär.

Rättelseyrkandet ska tillställas Skatteförvaltningen inom föreskriven tid.

— —

64 §

Tidsfristen för rättelseyrkande

Rättelseyrkande ska framställas inom tre år räknat från ingången av året efter skatteårets utgång. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten ska framställa rättelseyrkande inom fyra månader efter det då beskattningen av den skattskyldige har slutförts.

Rättelseyrkande får dock alltid framställas inom 60 dagar räknat från den dag då den som har rätt att söka ändring fick del av beslutet. I fråga om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten räknas tiden från det att beslutet fattades.

65 a §

Ändringssökande som gäller vissa beslut av Skatteförvaltningen

Den som ansökt om ett namngivningsbeslut och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett sådant av Skatteförvaltningen fattat namngivningsbeslut som avses i 57 § 1 mom. 2 punkten i inkomstskattelagen.

Den som ansökt om ett beslut och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i sådana beslut av Skatteförvaltningen som avses i 122 § 3 eller 4 mom. i inkomstskattelagen och i 43 § 5 mom. i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968).

Den som ansökt om ett beslut och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i sådana beslut av Skatteförvaltningen enligt tonnageskattelagen (476/2002) som gäller godkännande som tonnageskattskyldig eller återkallande av godkännande.

Det samfund som ansökt om ett beslut och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i sådana beslut som Skatteförvaltningen har fattat med stöd av 4 eller 7 § i lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund (680/1976).

Den skattskyldige och varje annan vars eget skattebelopp ett beslut direkt kan påverka eller som är ansvarig för betalningen av skatten samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i

1) beslut i vilka ändring får sökas och som gäller bestämmande av ny innehållningsprocent enligt 18 § i lagen om förskottsuppbörd och ändring av förskott enligt 24 § i samma lag,

2) beslut om återbäring av förskottsinnehållning eller förskott enligt 22 § i lagen om förskottsuppbörd,

3) beslut om införande i eller avförande ur förskottsuppbördsregistret enligt 25—27 § i lagen om förskottsuppbörd,

4) beslut enligt 5 och 16 § 4 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst som gäller källskattekort, skattekort eller förskottsskatt och i vilka ändring kan sökas,

5) beslut om återbetalning av källskatt enligt 11 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst,

6) beslut om återbetalning av slutlig löneskatt enligt 6 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976).

Den som är skyldig att lämna uppgifter får söka ändring i Skatteförvaltningens beslut som gäller skyldighet att lämna uppgifter enligt 3 kap. Den uppgiftsskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut om försummelseavgift enligt 22 a § som fattats av Skatteförvaltningen.

Ändring söks med ett skriftligt rättelseyrkande till skatterättelsenämnden. Rättelseyrkande ska framställas inom 60 dagar från det då ändringssökanden har fått del av Skatteförvaltningens beslut. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades. I övrigt tillämpas vad som föreskrivs i detta kapitel.

66 §

Besvär till förvaltningsdomstolen

Ett beslut med anledning av begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges eller sammanslutningens hemkommun enligt 5 § hör. Om personer på vilka inkomstskattelagens bestämmelser om makar tillämpas har sin hemkommun inom domkretsen för olika förvaltningsdomstolar, ska ändring i rättelsenämndens beslut sökas hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets hemkommunen för den äldre personen hör. Är personerna lika gamla, är förvaltningsdomstolen för den vars personbeteckning har ett lägre individuellt nummer behörig förvaltningsdomstol.

Den som i enlighet med 65 a § ansökt om ett beslut, en uppgiftsskyldig, en skattskyldig och någon annan som har rätt att söka ändring samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den sökande eller den uppgiftsskyldige hade sin hemkommun då Skatteförvaltningens fattade sitt beslut.

Om ingen förvaltningsdomstol är behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol genom besvär.

67 §

Besvärstid

Besvär ska anföras inom 60 dagar från delfående av ett beslut med anledning av rättelseyrkande.

Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten räknas från det att beslutet fattades.

69 §

Hörande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och den skattskyldige då besvär behandlas

Förvaltningsdomstolen ska ge Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt tillfälle att avge bemötande på den skattskyldiges besvär och den skattskyldige tillfälle att avge bemötande på besvär som anförts av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt samt vid behov den ändringssökande tillfälle att avge genmäle.

— —

70 §

Besvär till högsta förvaltningsdomstolen

Ett beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

71 a §

Prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen

Den skattskyldige och andra som avses i 62 § 1 mom. och de som har rätt att söka ändring med stöd av 65 a § samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt (parter) får söka ändring i ett beslut av skatterättelsenämnden hos högsta förvaltningsdomstolen i stället för hos förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar tillstånd för prejudikatbesvär (prejudikatbesvär).

— —

71 c §

Förfarande i tillståndsärenden som gäller prejudikatbesvär

Tillstånd för prejudikatbesvär ska sökas hos högsta förvaltningsdomstolen genom en besvärsskrift som innehåller tillståndsansökan och besvären. Tidsfristen för inlämnande av besvärsskriften är 60 dagar från det att en ändringssökande har fått del av rättelsenämndens beslut så som anges i 26 c §. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är tidsfristen 60 dagar och räknas från tidpunkten för rättelsenämndens beslut.

— —

71 e §

Förfarandet vid ändringssökande i vissa beslut av Skatteförvaltningen

Ändringssökande som gäller beslut som avses i 65 a § 5 mom. 1, 3 och 4 punkten ska behandlas skyndsamt hos Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen.

71 f §

Besvärsanvisning som ska fogas till skatterättelsenämndens beslut

En besvärsanvisning enligt 47 § i förvaltningslagen (434/2003) ska fogas till rättelsenämndens beslut. Av besvärsanvisningen ska framgå hur den som är missnöjd med avgörandet ska förfara för att få ärendet prövat av förvaltningsdomstolen eller för att söka ändring genom prejudikatbesvär enligt 71 a §.

I besvärsanvisningen ska också förfarandet i ett ärende som gäller tillstånd för prejudikatbesvär beskrivas i huvuddrag.

71 g §

Grundbesvär

På ärenden som avses i denna lag tillämpas inte bestämmelserna om grundbesvär i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

78 §

Genomförande av ändringar

Beskattning som ska verkställas på nytt på grund av ett beslut av den myndighet hos vilken ändring sökts eller av Skatteförvaltningen, en följdändring och andra ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande ska genomföras med iakttagande av vad som i 55 och 56 § föreskrivs om rättelse av beskattningen. Ändring i de fattade beslut söks enligt vad som i 5 kap. bestäms om sökande av ändring i beslut som gäller rättelse av beskattningen.

Skatteförvaltningen ska, om inte något annat följer av särskilda skäl, på eget initiativ bestämma att verkställigheten av en fordran ska avbrytas till den del som den myndighet hos vilken ändring sökts har upphävt beskattningsbeslutet och återförvisat ärendet till Skatteförvaltningen för ny behandling. Förordnande om avbrott ska utfärdas omedelbart efter det att beslutet av den myndighet hos vilken ändring sökts har delgetts Skatteförvaltningen. På förordnande om avbrott tillämpas i övrigt vad som i lagen om verkställighet av skatter och avgifter föreskrivs.

Sådana ändringar i beskattningen som avses i denna paragraf kan göras också då det saknas förutsättningar för rättelse av beskattningen.

85 a §

*Sökande av ändri**n**g i Skatteförvaltningens förhandsavgörande*

Den skattskyldige och andra som avses i 62 § 1 mom. samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får överklaga Skatteförvaltningens förhandsavgörande hos förvaltningsdomstolen. Besvären anförs hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hörde när beslutet fattades. Om ingen förvaltningsdomstol är behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Vid överklagandet iakttas då 69 §. Besvärstiden är 30 dagar från delfåendet av beslutet. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades.

———————————————————————————————————————

Denna lag träder4 i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången då beskattningen för skatteåret 2017 verkställs och vid ändringssökande som gäller den.

Då beskattningen för skatteåret 2016 eller tidigare skatteår verkställs och vid ändringssökande som gäller den beskattningen samt vid sökande ändring i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdande och som gäller skatteåret 2016 eller tidigare skatteår samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag. Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som gäller den ordinarie beskattningen för skatteåret 2016 tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

———

6.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i mervärdesskattelagen (1501/1993) 13 c § 4 mom., mellanrubriken före 129 b §, 134 m § 2 mom., 134 o § 2 mom., 146 b och 149 §, 152 § 2 mom., 153 och 154 §, 156 j §, 157 § 2 mom., 158 och 162 a—162 e §, 166 § 4 mom., 169, 169 a, 170, 170 a, 171 och 171 a §, 19 och 21 kap. samt 209, 218, 219 och 219 a §,

av dem 13 c § 4 mom. samt 149, 162 a, 162 b och 162 d § sådana de lyder i lag 605/2009, mellanrubriken före 129 b § och 146 b § sådana de lyder i lag 1392/2010, 134 m § 2 mom. och 134 o § 2 mom. sådana de lyder i lag 505/2014, 152 § 2 mom. och 156 c § 2 mom. sådana de lyder i lag 1359/2009, 154 sådan den lyder delvis ändrad i lag 1767/1995, 157 § 2 mom. samt 158 och 171 § sådana de lyder i lag 529/2010, 162 c § sådan den lyder i lagarna 605/2009 och 529/2010, 162 e § sådan den lyder i lagarna 605/2009 och 886/2009, 166 § 4 mom.250/2001, 169 § sådan den lyder i lagarna 325/2003, 529/2010 och 399/2012, 169 a § sådan den lyder i lagarna 350/1995 och 1413/2010, 170 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 529/2010 och 877/2012, 170 a § sådan den lyder i lag 399/2012, 171 a § sådan den lyder i lagarna 350/1995 och 529/2010, 209 § sådan den lyder i lagarna 325/2003 och 529/2010, 218 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 250/2001, 399/2012 och 785/2013, 218 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 250/2001, 399/2012 och 785/2013 samt 219 och 219 a § sådana de lyder i lag 877/2012,

ändras 13 b §, 13 c § 3 mom., 72 f §, 79 k § 1 mom., 102 a § 2 mom., 128 § 1 och 4 mom., mellanrubriken före 129 §, 133 § 4 och 6 mom., 133 c § 2 mom., 133 q § 2 mom., 134 f §, 134 h § 1 mom., 134 j och 134 l §, 134 m § 5 mom., 134 p § 2 mom., 134 r §, rubriken för 13 a kap., 146 a och 147 §, rubriken för 14 kap., 149 a § 2 mom., 149 b § 1, 2 och 4 mom., 149 c—149 e och 149 f §, 151 § 2 mom., 156 §, 156 c § 2 mom., 156 i §:n 1 mom., 156 l §, 156 m § 5 mom., 157 § 1 mom., rubriken för 17 kap., 161 § 3 mom., 162 §, 163 § 2 och 3 mom., 164 och 165 §, 166 § 2 och 3 mom., 168, 168 a och 172 §, 173 a § 2 mom., rubriken för 20 kap., 190 § 4 mom., rubriken för 22 kap., 209 n § 2 mom., 209 r, 209 s och 216 §,

av dem 13 b § sådan den lyder i lag 377/1994, 13 c § 3 mom., 133 c § 2 mom. och rubriken för 13 a kap. sådana de lyder i lag 1486/1994, 72 f § sådan den lyder i lagarna 1486/1994, 1767/1995 och 1071/2002, 79 k § 1 mom. 149 §, 149 b § 1, 2 och 4 mom. samt 149 f och 162 § sådana de lyder i lag 605/2009, 102 a § 2 mom. sådant det lyder i lag 507/2014, 128 § 1 mom., 149 c § 1 mom., 157 § 1 mom., 164 § samt 190 § 4 mom. sådana de lyder i lag 529/2010, 128 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1767/1995, mellanrubriken före 129 § sådan den lyder i lag 1392/2010, 133 § 4 och 6 mom. sådana de lyder i lag 1457/2001, 133 q § 2 mom., 134 f §, 134 h § 1 mom., 134 j och 134 l §, 134 m § 5 mom., 134 p § 2 mom. och 134 r § sådana de lyder i lag 505/2014, 146 a § sådan den lyder i lag 542/1996, 147 § sådan den lyder i lagarna 605/2009 och 529/2010, 149 a § 2 mom. och 149 e § sådana de lyder i lag 1301/2003, 149 c § sådan den lyder i lagarna 605/2009 och 529/2010, 149 d § samt 163 § 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag 886/2009, 154 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1767/1995, 156 c § 2 mom., 156 j och 156 l § samt 156 m § 5 mom. sådana de lyder i lag 1359/2009, 161 § 3 mom. samt 166 § 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag 250/2001, 165 § sådan den lyder i lagarna 605/2009, 886/2009 och 529/2010, 168 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 529/2010, 168 a § sådan den lyder i lagarna 1486/1994 och 529/2010, 172 § sådan den lyder i lagarna 1486/1994 och 1347/1999, 173 a § 2 mom., 209 n § 2 mom. 209 r och 209 s § sådana de lyder i lag 399/2012, rubriken för 22 kap. sådan den lyder i lag 325/2003 och 216 § sådan den lyder i lag 1432/2009, samt

fogas till lagen en ny 101 c §, till lagen en ny 129 c och 129 d §, till 133 c §, sådan den lyder i lagarna 1486/1994 och 529/2010, ett nytt 3—5 mom., till 134 b §, sådan den lyder i lag

505/2014, ett nytt 2 mom., till lagen en ny 147 a §, en ny 148 §, i stället för den 148 § som upphävts genom lag 605/2009, till lagen nya 148 a och 148 b §, till 151 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1359/2009, ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., till 172 §, sådan den lyder i lagarna 1486/1994 och 1347/1999, ett nytt 2 mom., i stället för det 2 mom. som upphävts genom lag 1347/1999 och till lag en ny 209 t § som följer:

13 b §

En skattskyldighetsgrupp ska meddela vilken till gruppen hörande näringsidkare som ska vara skyldig att uppfylla deklarationsskyldighet enligt 4 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/) och betalningsskyldigheten enligt 6 kap. i den lagen.

13 c §

— —

Ett renbeteslag är skyldigt att fullgöra på renbeteslagsgruppens deklarationsskyldighet enligt 4 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och betalningsskyldigheten enligt 6 kap. i den lagen.

— —

72 f §

Skatt betalas inte på gemenskapsinterna varuförvärv, om

1) skatt inte skulle tas ut vid import,

2) skatt enligt 61 § eller 72 h § 1 mom. 1 eller 2 punkten inte skulle uppbäras på försäljning av varan, om försäljningen skulle ske i Finland,

3) förvärvaren med stöd av 122 § vore berättigad till full återbäring av den skatt som ska betalas för förvärvet och han har fullgjort sin deklarationsskyldighet enligt 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

79 k §

En skattskyldig återförsäljare får som vinstmarginal använda vinstmarginalen under den skatteperiod som avses i 11 och 12 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

— —

9 kap.

Import av varor

101 c §

I fråga om ett av Tullen meddelat förhandsavgörande får omprövning enligt 37 § i tullagen inte begäras, utan avgörandet ska överklagas genom besvär enligt vad som föreskrivs i tullagen. Besvärstiden är 30 dagar från delfående av beslutet om förhandsavgörande. Omprövning av ett beslut om att inte meddela förhandsavgörande får inte begäras och beslutet får inte heller överklagas genom besvär.

102 a §

— —

Avdragsrätten för skatt som enligt 2 a, 8 a—8 d eller 9 § ska betalas på ett köp eller för skatt som ska betalas på ett gemenskapsinternt förvärv förutsätter dessutom att den skattskyldige har fullgjort sin deklarationsskyldighet enligt 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller att skatten har påförts. Får den skattskyldige inte en i 1 mom. avsedd faktura av säljaren, förutsätter avdragsrätten att den skattskyldige själv upprättar en verifikation som i tillämpliga delar innehåller de uppgifter som avses i

209 e § 1 mom. samt anger den skatt som ska betalas och den skattesats som ska tillämpas på köpet eller det gemenskapsinterna förvärvet.

— —

128 §

Ansökan om skatteåterbäring ska lämnas till utrikesministeriet för varje kvartal under kalenderåret och senast inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Utrikesministeriet fastställer om sökanden på basis av ömsesidighet, sökandens ställning samt ändamålet med varan eller tjänsten har rätt till skatteåterbäring. Skatteförvaltningen kontrollerar övriga förutsättningar för återbäring och återbär skatten.

— —

I beslut som har meddelats med stöd av denna paragraf får ändring inte sökas.

Europeiska unionen och övriga internationella organisationer

129 c §

Om skatt har återburits med stöd av 129, 129 a eller 129 b § till ett för stort belopp, kan det överstora skattebelopp som återburits dras från ett skattebelopp som återbärs senare.

129 d §

Vad som i 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som är berättigad till återbäring enligt 129, 129 a och 129 b §.

När ändring söks i ett beslut som fattats med stöd av 129, 129 a och 129 b § räknas tidsfristen för begäran om omprövning från utgången av det kalenderår som omfattar den period som berörs av beslutet.

133 §

— —

Vad som i 13—23 kap. och i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ bestäms om skattskyldiga tillämpas också på den som är berättigad till återbäring enligt 130, 131 och 131 a § samt på den som gör ett gemenskapsinternt varuförvärv och som med stöd av 72 f § inte behöver betala skatt.

— —

Vad som i 13—22 kap. och i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ bestäms om avdragbar skatt och skattskyldiga tillämpas också på skatt som ska återbäras och på den som har rätt till återbäring enligt 130 a §.

133 c §

— —

Om dröjsmålsränta ska betalas på skatt som återburits till ett för stort belopp med stöd av 133 a eller 133 b §, ska räntan betalas från den dag som följer på den dag då återbäringen betalades.

För återbäring gäller i övrigt vad som stadgas om mervärdesskatt i avdelning II i denna lag, i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller i någon annan lag.

Vad som i 37, 40, 41 och 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som har rätt till återbäring enligt 133 a och 133 b §.

Den tidsfrist som avses i 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ räknas från utgången av det kalenderår till vilket den period som beslutet gäller hör.

133 q §

— —

Om en skattskyldig i Finland bedriver också verksamhet som inte omfattas av den särskilda ordningen och för vilken den skattskyldige är skyldig att registrera sig som mervärdesskattskyldig, får den skattskyldige i den skattedeklaration som avses i 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ göra avdrag enligt 10 kap. för anskaffningar i samband med sin skattepliktiga verksamhet inom ramen för den särskilda ordningen.

— —

134 b §

— —

Skatteförvaltningen delger på elektronisk väg ett beslut om uteslutande från den särskilda ordningen enligt artikel 58 i Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdeskatt. Mottagaren anses ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter det att beslutet har kunnat hämtas på en av Skatteförvaltningen angiven server.

134 f §

Om inte något annat föreskrivs i detta kapitel ska bestämmelserna om skattskyldiga i 13—22 kap. och i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ i tillämpliga delar iakttas i fråga om skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland. Detsamma gäller skattskyldiga vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland.

134 h §

Bestämmelserna om betalning av skatt i 32 och 33 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska inte tillämpas på en skattskyldigs affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen.

— —

134 j §

Bestämmelserna om skatteperiod och deklarationsskyldighet i 161 § och i 3 kap. samt i 16—18, 22, 23 och 25 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.

134 l §

Bestämmelserna om påförande av skatt i 8 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som för affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen ska betalas till en annan medlemsstat.

134 m §

— —

När en skattskyldig som använder den särskilda ordningen påförs skattetillägg tillämpas vad som föreskrivs om påförande av skatt i 52 och 54 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

134 p §

— —

På skatteåterbäring betalas ränta enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd (/). Räntan löper från betalningsdagen för skatten.

134 r §

Bestämmelserna om påföljdsavgifter i 35 och 37 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas inte på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen.

En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland, får påföras skatteförhöjning enligt 37 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, om skattedeklarationen för skatt som ska betalas till Finland har lämnats efter den tidpunkt som föreskrivs i detta kapitel eller om en bristfällig eller felaktig skattedeklaration har lämnats eller ingen skattedeklaration har lämnats.

13 a kap.

Det allmänna beskattningsförfarande och ändringssökande

146 a §

På betalning, deklaration och påförande av skatt, rättelse och beskattningsförfarandet i övrigt samt ändringssökande tillämpas lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

147 §

Den skattskyldige ska på det sätt som anges i 6 kap. lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ till staten betala skillnaden mellan de skatter som ska betalas och de som ska dras av (*skatt som ska redovisas*) och som i enlighet med 13 kap. hänförs till de kalendermånader som omfattas av de skatteperioder som avses i 11 och 12 § i lagen om beskattningsförfarandet.

147 a §

Kan vid beräkningen av den skatt som ska redovisas för en skatteperiod sådant avdrag som avses i 10 kap. eller 78 eller 80 § inte göras till fullt belopp, har den skattskyldige rätt att få den skatt som inte dragits av för skatteperioden som återbäring.

Det belopp som avses i 1 mom. återbärs på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd.

148 §

Skatt ska påföras den skattskyldige och de för skatten ansvariga personerna solidariskt.

Delägarna i ett öppet bolag och de personligt ansvariga bolagsmännen i ett kommanditbolag är solidariskt ansvariga för det öppna bolagets respektive kommanditbolagets skatt. Delägarna i en sammanslutning och ett partrederi enligt 13 § har samma ansvar för sammanslutningens eller partrederiets skatter.

Samtliga näringsidkare som hör till en skattskyldighetsgrupp enligt 13 a § är solidariskt ansvariga för gruppens skatter.

Ansvaret för en i 2 mom. avsedd delägare och bolagsman samt en i 3 mom. avsedd näringsidkare börjar vid ingången av den månad då han ansluter sig till bolaget, sammanslutningen eller skattskyldighetsgruppen och upphör vid utgången av den månad då han utträder ur bolaget, sammanslutningen eller skattskyldighetsgruppen.

De personer som är ansvariga för skatten ska antecknas i Skatteförvaltningens beslut. Har en person eller näringsidkare som avses i 2 eller 3 mom. och som är ansvarig för skatten inte antecknats i beslutet, ska bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd tillämpas på åläggande av skatteansvar samt ändringssökande.

14 kap.

Beskattningsförfarande vid vissa gemenskapsinterna förvärv

148 a §

Om köparen av ett sådant nytt transportmedel som avses i 26 d § 1 mom. 1 punkten inte enligt denna lag är skattskyldig för annan verksamhet och för transportmedlet ska betalas bilskatt enligt bilskattelagen (1482/1994), gäller beträffande betalning av mervärdesskatten på det gemenskapsinterna förvärvet, skattemyndigheter, deklarationsskyldighet, påförande av skatten, förhandsavgörande, sökande av ändring och återbäring av skatt vad som föreskrivs om bilskatt.

148 b §

Om köparen av sådana punktskattepliktiga varor som avses i 26 e § är en person vars övriga anskaffningar inte utgör gemenskapsinterna förvärv enligt 26 c § 2 mom., gäller i fråga om betalningen av mervärdesskatt på gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor, skattemyndigheter, deklarationsskyldighet, påförande av skatt, förhandsavgörande, sökande av ändring, återbäring av skatt samt förfarandet i övrigt vad som föreskrivs i punktskattelagen.

149 a §

— —

En skattskyldig för vilken räkenskapsperiodens omsättning uppgår till högst 10 000 euro får i lättnad hela den skatt som ska redovisas för räkenskapsperioden.

— —

149 b §

Om den skattskyldiges skatteperiod är kalendermånaden eller ett kalenderårskvartal, lämnas de uppgifter som gäller beräkningen och beloppet av lättnaden i samband med den skattedeklaration enligt 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ som ska lämnas för räkenskapsperiodens sista skatteperiod.

Om den skattskyldiges skatteperiod är ett kalenderår eller ett renskötselår, lämnas de uppgifter som gäller beräkningen och beloppet av lättnaden i samband med den skattedeklaration enligt 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ som ska lämnas för skatteperioden.

— —

En skattskyldig som inte har lämnat de uppgifter enligt 1 eller 2 mom. som gäller lättnad vid den nedre gränsen eller som har uppgett lättnaden till för litet belopp, har rätt att efter räkenskapsperiodens utgång få det belopp som inte uppgetts i form av återbäring inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser. Om den skattskyldiges räkenskapsperiod inte är kalenderåret och skatteperioden är kalendermånaden, har den skattskyldige rätt till återbäring inom tre år från ingången av det år som följer på utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser. Om den skattskyldiges skatteperiod är ett renskötselår, har den skattskyldige rätt till återbäring inom tre år från ingången av året efter utgången av det renskötselår som lättnaden avser.

149 c §

Har en skattskyldig fått för stor lättnad på grund av felaktiga eller bristfälliga uppgifter som han lämnat, ska Skatteförvaltningen bestämma att den skattskyldige ska betala det överstora belopp som han fått till godo inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser.

Om den skattskyldiges räkenskapsperiod inte är kalenderåret och skatteperioden är kalendermånaden, ska skatten påföras inom tre år från ingången av det år som följer på utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser. Om den skattskyldiges skatteperiod är ett rensköt-

selår, ska skatten påföras inom tre år från ingången av det år som följer utgången av det renskötselår som lättnaden avser.

För skatt som debiterats med stöd av 1 mom. påförs skatteförhöjning i enlighet med vad som föreskrivs i 37 och 38 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

149 d §

Om en för stor eller för liten lättnad har betalts till en skattskyldig på grund av rättelsedeklaration, ett beslut av skattemyndigheten eller ett beslut med anledning av att ändring sökts som gäller beloppet av den skatt som den skattskyldige ska betala eller dra av för en räkenskapsperiod, ska lättnaden rättas. Rättelsen kan göras även om den tidsfrist som avses i 149 b § 4 mom. eller 149 c § har gått ut.

149 e §

I övrigt iakttas i fråga om lättnaden i tillämpliga delar vad som bestäms om mervärdesskatt i II avdelningen i denna lag, i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller i någon annan lag.

149 f §

En skattskyldig vars räkenskapsperiod med stöd av 216 § ändras till ett kalenderår, har rätt att få den lättnad som avses i 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut den dag då räkenskapsperioden ändras eller därefter av skatt som ska redovisas för de kalendermånader som ingår i skatteperioden i fråga och som föregick ändringen. Som räkenskapsperiod betraktas de kalendermånader som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen och som föregick ändringen.

En skattskyldig vars räkenskapsperiod ändras från ett kalenderår enligt 216 § till en räkenskapsperiod enligt bokföringslagen, har rätt att få lättnad enligt 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut efter den dag då räkenskapsperioden ändrades av skatt som ska redovisas för de kalendermånader efter ändringen som ingår i räkenskapsperioden i fråga. Som räkenskapsperiod betraktas de kalendermånader efter ändringen som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen.

De uppgifter gällande beräkningen och beloppet av lättnaden enligt 1 och 2 mom. lämnas i samband med den skattedeklaration som avses 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och som ska lämnas för räkenskapsperiodens sista skatteperiod.

151 §

— —

Till ansökan ska fogas:

1) ett högst ett år gammalt intyg som skattemyndigheten i sökandens hemland har utfärdat över arten av den rörelse sökanden driver,

2) övriga handlingar som behövs för avgörande i saken.

Skatteförvaltningen kan begära fakturan och importdokumenten i original eller kopior av dessa.

— —

156 §

På återbäring tillämpas dessutom vad som föreskrivs om mervärdesskatt i II avdelningen i denna lag, i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller i någon annan lag.

Dröjsmålsränta ska betalas på skatt som återburits till ett för stort belopp från den dag som följer på den dag då återbäringen betalades.

Vad som föreskrivs om skattskyldig i 37, 40, 41 och 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas också på den som ansöker om återbäring enligt 150 §.

Den tidsfrist som avses i 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ räknas från utgången av det kalenderår som omfattar den period som beslutet gäller.

156 c §

— —

Skatteförvaltningen kan begära elektroniska kopior av fakturor och importdokumenten vars grund av skatt är minst 1 000 euro.

— —

156 i §

Om återbäringen betalas efter den frist som anges i 156 h § 1 mom. ska ränta betalas på återbäringen enligt 12 § i lagen om skatteuppbörd. Räntan beräknas från den dag som följer den dag som är sista dagen för återbäring enligt 156 h § 1 mom. till den dag det belopp som ska återbäras debiteras Skatteförvaltningens konto.

— —

156 l §

På återbäring tillämpas i övrigt vad som föreskrivs om mervärdesskatt i avdelning II i denna lag, i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller i någon annan lag.

Dröjsmålsränta ska betalas på skatt som återburits till ett för stort belopp från den dag som följer på den dag då återbäringen betalades.

Vad som föreskrivs om skattskyldig i 37, 40, 41 och 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas också på den som ansöker om återbäring enligt 156 a §.

Den tidsfrist som avses i 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ räknas från utgången av det kalenderår som den period som ett i detta kapitel avsett beslut hänförs till.

156 m §

— —

Vid sökande av ändring i beslut enligt 3 mom. tillämpas vad som föreskrivs i 65 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

157 §

Skatteförvaltningen svarar för beskattningen och tillsynen över den på det sätt som föreskrivs särskilt.

— —

17 kap.

Etableringsanmälan och sammandragsdeklaration

161 §

— —

Det som bestäms i 1 och 2 mom. tillämpas inte på den som köper ett i 26 d § 1 mom. 1 punkten avsett nytt transportmedel och som med stöd av denna lag inte är skattskyldig för annan verksamhet och som inte tillämpas 148 a §.

162 §

Den skattskyldige ska för varje kalendermånad lämna en sammandragsdeklaration

1) över sina gemenskapsinterna försäljningar enligt 72 b och 72 c §,

2) över försäljningar av sådana tjänster som beskattas enligt en bestämmelse som motsvarar 65 § och som köparen, då denne är en näringsidkare eller en juridisk person som inte är näringsidkare men finns upptagen i registret över mervärdesskattskyldiga, är skyldig att betala skatt för i en annan medlemsstat enligt en bestämmelse som motsvarar 9 § 1 mom., med undantag för sådana försäljningar av tjänster som är befriade från skatt i beskattningsstaten.

En sammandragsdeklaration ska lämnas också när ett gemenskapsinternt varuförvärv som den skattskyldige har gjort, med stöd av 63 g § anses ha blivit beskattat i den stat där transporten upphörde.

Års- och omsättningsrabatter, köp- och försäljningskrediteringar, överskottsåterbäringar och andra motsvarande korrigeringsposter, som beviljats köparen och som gäller sådan försäljning som uppgetts i sammandragsdeklarationen samt annan förändring i fråga om försäljningen ska uppges i sammandragsdeklarationen för den kalendermånad under vilken posten enligt god bokföringssed ska upptas i bokföringen.

Deklarationen ska lämnas senast den 20 dagen i den månad som följer på den berörda kalendermånaden.

Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas i sammandragsdeklarationen och om hur uppgifterna ska lämnas.

163 §

— —

Sammandragsdeklarationer enligt 162 § ska lämnas på elektronisk väg. Skatteförvaltningen får av särskilda skäl godkänna att en sådan deklaration lämnas i pappersform.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om vilket elektroniskt förfarande som får användas när deklarationer lämnas på elektronisk väg, samt om förfarandet i övrigt för inlämnande av deklarationer.

164 §

En sammandragsdeklaration enligt 162 § lämnas till Skatteförvaltningen.

En sammandragsdeklaration anses vara inlämnad när den har kommit in till Skatteförvaltningen

Vid tillämpningen av 2 mom. iakttas vad som föreskrivs i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) och i 18 § i förvaltningslagen (434/2003).

165 §

Den som är deklarationsskyldig ska underteckna sammandragsdeklaration enligt 162 § och andra handlingar på det som föreskrivs i 80 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

166 §

— —

Bestämmelser om dem som är ansvariga för att deklarationsskyldigheten enligt 162 § fullgörs finns i 20 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

För att den anmälnings- och deklarationsskyldighet som avses i 161 och 162 § uppfylls i fråga om en utlänning svarar också dennes representant i Finland.

168 §

Den som har underlåtit att inom föreskriven tid lämna in en sammandragsdeklaration enligt 162 § eller som har lämnat in en bristfällig deklaration ska på uppmaning av Skatteförvaltningen fullgöra sin skyldighet.

168 a §

Bestämmelser om påföljd för underlåtenhet som avser en sammandragsdeklaration enligt 162 § finns i 22 a § i lagen om beskattningsförfarande.

172 §

De skattskyldiga införs i ett register över mervärdsskattskyldiga.

I registret över mervärdesskattskyldiga införs med avvikelse från 1 mom. inte de som köper ett nytt transportmedel som avses i 26 d § 1 mom. 1 punkten och som med stöd av denna lag inte är är skattskyldig för annan verksamhet och som inte omfattas av 148 a §.

173 a §

— —

Vad som i 24, 26 § och 27 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ samt i 209 n—209 q § i denna lag bestäms om den skattskyldiges förpliktelser tillämpas också på det ombud som aves i 1 mom.

20 kap.

Handledning och förhandsavgörande

190 §

— —

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt hos Skatteförvaltningen.

— —

22 kap.

Fakturor och andra verifikationer

209 n §

— —

Fakturorna ska förvaras i minst sex år från ingången av det år som följer på det kalenderår som omfattar den kalendermånad till vilken de försäljningar, inköp, rättelseposter eller förskottsbetalningar som fakturan gäller hänför sig i enlighet med 13 kap. Om den skattskyldiges räkenskapsperiod inte är kalenderåret och skatteperioden är kalendermånaden, ska fakturorna bevaras i minst sex år från ingången av det år som följer på utgången av den räkenskapsperiod som omfattar den kalendermånad till vilken de försäljningar, inköp, rättelseposter eller förskottsbetalningar som fakturan gäller hänför sig i enlighet med 13 kap. Om den skattskyldiges skatteperiod är ett renskötselår, ska fakturorna förvaras i minst sex år från ingången av året efter utgången av den renskötselår som omfattar den kalendermånad till vilken i fakturan nämnda försäljningar, inköp. rättelseposter eller förskottsbetalningar enligt 13 kap. hänför sig.

209 r §

En faktura som ligger till grund för en ansökan enligt 128 § grundar sig på ska förvaras tre år från ingången av året efter fakturans betalningsdag.

209 s §

Den skattskyldige ska föra en förteckning över de varor som den skattskyldige själv eller någon annan för hans räkning transporterar till en annan medlemsstat för sådana affärstransaktioner som avses i 18 b § 1 mom. 1—3 punkten.

209 t §

En säljare av investeringsguld som avses i 43 a och 43 c § ska alltid identifiera kunden då värdet av en transaktion eller det sammanlagda värdet av flera sinsemellan sammanhängande transaktioner uppgår till minst 15 000 euro. Säljaren ska med till buds stående medel även identifiera en person för vars räkning ovan nämnda kund sannolikt handlar.

Identifiering behövs inte om kunden är en sådan kund som avses i 13 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008).

Närmare bestämmelser om identifiering av i 1 mom. avsedda kunder och om bokföring av transaktioner utfärdas genom förordning av statsrådet.

Det material som avses i 1 och 3 mom. ska förvaras sex år från utgången av det kalenderår under vilket den räkenskapsperiod har utgått då transaktionen eller den sista av de sinsemellan sammanhängande transaktionerna gjordes.

216 §

För de skattskyldiga som inte är bokföringsskyldiga eller vars skatteperiod är kalenderårskvartalet eller kalenderåret, är räkenskapsperioden kalenderåret. Räkenskapsperioden för en renbeteslagsgrupp är renskötselåret.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas på skatt som ska deklareras, betalas och återbäras för en skatteperiod som börjar den dag då lagen trädde i kraft och därefter och för ett renskötselår som löper ut efter den dag då lagen trädde i kraft.

På skatt som ska deklareras, betalas eller återbäras för en skatteperiod som gick ut innan lagen trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan.

Vid sökande av ändring i beslut som har meddelats efter lagen ikraftträdande och som gäller en skatteperiod som gått ut före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

Överbetald skatt för en skatteperiod som löpt ut före lagens ikraftträdandet får inte dras av från skatteperioder som börjar på ikraftträdandedagen eller därefter eller bevara föremål för en begäran om återbäring då räkenskapsperioden löpt ut på ikraftträdandedagen eller därefter.

På förfarandet för avlutande av skatt som påförts enligt uppskattning för en skatteperiod som löpt ut före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag. På fåföljder av försummelse att lämna skattedeklaration tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Som den skattskyldiges skatteperiod betraktas den skatteperiod som gällde vid ikraftträdandet tills dess att skatteperioden ändras i överensstämmelse med bestämmelserna i denna lag, om inte något annat bestäms någon annanstans i lag.

På försummelser enligt 168 a och 218 § 3 mom. som skett före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På påföljder av försummelse av uppgifter som gäller utomståendens skyldighet att lämna uppgifter och som har begärts före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Lagens 149 a § 2 mom. tillämpas dock på en räkenskapsperiod som böjar den 1 januari 2016 eller därefter.

7.

Lag

om ändring av lagen om skatt på vissa försäkringspremier

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966) 5, 6, 7 a och 8 §, av dem 5 och 6 § sådana de lyder i lag 606/2009 samt 7 a § sådan den lyder i lag 781/1990, och

ändras 7 §, sådan den lyder i lag 543/1996, som följer:

7 §

Om skatt på försäkringspremier gäller i övrigt vad avdelning II i mervärdesskattelagen (1501/1993), lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/), lagen om skatteuppbörd (/) eller någon annan lag stadgar om mervärdesskatt.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på skatt som ska deklareras och betalas för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft och därefter.

På skatt som ska deklareras och betalas för en skatteperiod som går ut före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat bestäms någon annanstans i lag.

Vid sökande av ändring i beslut som meddelats efter lagens ikraftträdande och som gäller en skatteperiod som gått ut före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

8.

Lag

om ändring av lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) 21, 32, 33, 33 a, 33 b och 36 §, 4 kap., 47, 49—53 § samt 7 kap., av dem 21, 32, 33 a och 33 b § sådana de lyder i lag 608/2009, 33 § sådan den lyder i lagarna 608/2009 och 516/2010, 36 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 564/2004, 47 och 53 § sådana de lyder i lag 516/2010, 49 och 50 § sådana de lyder i lagarna 241/2008 och 516/2010 samt 52 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 516/2010, och

ändras 1 §, 3 § 1 mom., 4 § 2 mom., 5 §, 6 § 1 och 2 mom., 12 och 14 §, 18 § 1 och 3 mom., rubriken för 19 §, 22 § 1 och 3 mom., 23 § 2 och 3 mom., 24 § 4 och 6 mom., rubriken för 26 §, rubriken för 27 §, rubriken för 28 §, rubriken för 3 kap., 37 och 48 §,

av dem 1 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 486/2012, 3 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1151/2005, 6 § 1 och 2 mom. och 12 § sådana de lyder i lag 608/2009, 18 § 1 och 3 mom., 22 § 1 mom., 23 § 3 mom., 24 § 4 och 6 mom., rubriken för 27 § sådan den lyder i lag 516/2010, rubriken för 28 § sådan den lyder i lag 251/2001 och 48 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 516/2010, samt

fogas till lagen en ny 1 a §, till 22 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 516/2010, ett nytt 4 mom. och till 45 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 516/2010, nya 3 och 4 mom. som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

Förskottsuppbörd verkställs för betalning av de skatter och avgifter som i enlighet med lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) ska betalas till staten, kommunerna, församlingarna och Folkpensionsanstalten och i enlighet med lagen om rundradioskatt (484/2012) ska betalas till staten på grundval av den skattepliktiga inkomsten enligt inkomstskattelagen (1535/1992). Bestämmelser om arbetsgivarens skyldighet att verkställa förskottsinnehållning för betalning av den försäkrades sjukförsäkringspremie även då den lön som betalas till den försäkrade är skattefri utlandsarbetsinkomst med stöd av 77 § i inkomstskattelagen finns i 18 kap. 29 § 2 mom. i sjukförsäkringslagen (1224/2004).

Vid förskottsuppbördsförfarandet iakttas dessutom vad som på något annat ställe i lagstiftningen stadgas om förskottsuppbörd. Förskottsinnehållning och förskott som räknas till godo vid beskattningen anses som betalning av skatteårets skatt så som stadgas i lagen om beskattningsförfarande och lagen om skatteuppbörd (/).

1 a §

Tillämpning av andra lagar

Bestämmelser om det beskattningsförfarande och ändringssökande som ska tillämpas på betalare som avses i denna lag finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/).

Bestämmelser om uppbörd av skatt som avses i denna lag finns i lagen om skatteuppbörd.

3 §

Kravet på motsvarighet

Om något annat inte följer av 4 §, ska förskottsinnehållningens belopp så noggrant som möjligt motsvara de sammanlagda belopp av skatter och avgifter som den skattskyldige enligt den lag om skatteskalorna som gäller skatteåret och de övriga skattegrunder som ska tillämpas under skatteåret, ska betala för sin inkomst som är underkastad förskottsinnehållning. Vid förskottsbetalning påförs den skatteskyldige ett skattebelopp som så noggrant som möjligt motsvarar det sammanlagda belopp av skatter och avgifter som den skatteskyldige, enligt de skattegrunder som ska tillämpas under skatteåret, ska betala för sina inkomster, minskat med det belopp som beräknas inflyta i form av förskottsinnehållning.

— —

4 §

Undantag från kravet på motsvarighet

— —

Direkta kostnader som hänför sig till sådana ersättningar för arbete och bruksavgifter som avses i 25 § 1 mom. för den som inte har införts i förskottsuppbördsregistret beaktas schematiskt. Komplettering av förskott beaktas inte vid fastställande eller ändring av grunderna för den skattskyldiges förskottsinnehållning eller av den skatt som påförs som förskott.

5 §

Närmare stadganden

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om

1) det sätt på vilket förskottsinnehållning verkställs samt om vissa förfaranden i anslutning till förskottsbetalning,

2) storleken av förskottsinnehållningen på kapitalinkomst och inkomst av virkesförsäljning,

3) verkställande av förskottsinnehållning i fråga om ersättningar för arbete och bruksavgifter till den som inte är införd i förskottsuppbördsregistret.

6 §

Skatteförvaltningens behörighet

Skatteförvaltningen bestämmer om närmare beräkningsgrunder för förskottsinnehållningen och förskottsbetalningen enligt 3 och 4 §, till den del det inte bestäms om det i denna lag, på något annat ställe i lagstiftningen eller i förordning.

Skatteförvaltningen bestämmer också om uppdelningen av förskottsbetalningen på rater.

— —

12 §

Den månad till vilken förskottsinnehållningen hänförs

Förskottsinnehållningen hänförs till den kalendermånad under vilken innehållningen har verkställts.

14 §

Arbetsgivare

Med arbetsgivare avses den för vars räkning det arbete utförs för vilket lönen betalas. Arbetsgivaren ansvarar förutom för verkställandet av förskottsinnehållningen också för betalningen av förskottsinnehållningen och av arbetsgivarens sjukförsäkringsavgift, så som stadgas särskilt om detta. Utförs arbetet för flera arbetsgivares räkning, ansvarar de solidariskt för skyldigheterna enligt denna lag.

18 §

Bestämmande av ny innehållningsprocent

Skatteförvaltningen kan bestämma en ny innehållningsprocent för den skattskyldige antingen på tjänstens vägnar utan att höra den skattskyldige eller på yrkande av den skattskyldige, om det är uppenbart att innehållningsprocenten inte motsvarar det sammanlagda beloppet av skatter och avgifter som ska påföras den skattskyldige för skatteåret.

— —

Som motivering för beslutet meddelar Skatteförvaltningen den skattskyldige innehållningsprocenten och ger en utredning om beräkningsgrunderna. Till den del den skattskyldiges yrkande inte har godkänts ska på yrkande av den skattskyldige denne ges ett beslut i vilket ändring får sökas. Det beslut som då ges ska motiveras på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003).

19 §

Korrigering av felaktig förskottsinnehållning

— —

22 §

Återbäring av förskottsinnehållning eller förskott till den skattskyldige

Skatteförvaltningen ska på ansökan av den skattskyldige återbära förskottsinnehållning eller förskott, om det på inkomst för vilken skatt inte ska betalas till dessa delar har verkställts förskottsinnehållning, eller om det för inkomsten vid förskottsbetalningen har betalts skatt som inte har ansetts som betalning av skatt som påförts för den skattskyldiges övriga inkomst. Skatteförvaltningen kan också betala återbäringen på tjänstens vägnar. Förskottsinnehållningen på lön för arbete som utförts utomlands återbärs inte under det år då innehållningen verkställts och inte heller om det är sannolikt att förskottsinnehållningen överförs till en främmande stat med stöd av ett internationellt avtal.

— —

Den skattskyldige ska göra den ansökan som avses i 1 mom. inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket förskottsinnehållningen har verkställts. Om Skatteförvaltningen betalar återbäring på tjänstens vägnar, ska beslut om detta fattas inom samma tid.

På rättelse av ett beslut som gäller återbäring av skatt tillämpas bestämmelserna om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel och nackdel i 4 kap. i lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristerna räknas från utgången av det kalenderår under vilket förskottsinnehållningen har verkställts.

23 §

Verkställande av förskottsbetalning

— —

Den skattskyldige betalar den skatt som påförts vid förskottsinnehållningen, beroende på skattens belopp, i en eller flera rater senast den förfallodag om vilken stadgas genom förordning.

Är även någon annan än den skattskyldige med stöd av 52 § i lagen om beskattningsförfarande ansvarig för hela förskottsbeloppet, ska förskottet påföras den skattskyldige och de andra personer som ansvarar för förskottet solidariskt. I beslutet om förskottsskatt ska då antecknas de personer som ansvarar för förskottet. Om någon anteckning om vem som ansvarar för förskottet inte har gjorts i beslutet om förskottsskatt eller om en annan person ansvarar för endast en del av förskottet, tillämpas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd på åläggande av skatteansvar och ändringssökande.

24 §

Fastställande, ändring och avlyftande av skatt som skall betalas vid förskottsbetalning

— —

Skatteförvaltningen avlyfter förskottet antingen på tjänstens vägnar eller på yrkande. Förskottet kan avlyftas också efter skatteårets utgång, dock senast två månader innan beskattningen slutförs.

— —

Som motivering för beslutet meddelar Skatteförvaltningen den skattskyldige förskottsskattens belopp och grunderna för den. Till den del den skattskyldiges yrkande inte har godkänts ska på yrkande av den skattskyldige denne ges ett beslut i vilket ändring får sökas. Det beslut som då ges ska motiveras på det sätt som anges i förvaltningslagen.

— —

26 §

Avförande ur förskottsuppbördsregistret

— —

27 §

Återinförande i förskottsuppbördsregistret

— —

28 §

Lämnande av uppgifter för förskottsuppbördsregistreringen

— —

3 kap.

Övriga bestämmelser om förskottsuppbördsförfarandet

37 §

Skattegranskning och skyldighet att lämna uppgifter

Vad som i någon annan lag föreskrivs om skattegranskning och skyldighet att lämna uppgifter gäller också parterna i förskottsuppbördsförfarandet.

Också mottagaren av en betalning på vilken förskottsinnehållning ska verkställas är skyldig att på uppmaning för granskning visa material som gäller förskottsinnehållningen.

45 §

Ansökan om och meddelande av förhandsavgörande

— —

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt hos Skatteförvaltningen.

Ett beslut som har meddelats med anledning av besvär över ett förhandsavgörande tillämpas från det att betalaren har fått del av beslutet.

48 §

Ändringssökande

Den som ansöker om förhandsavgörande samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller en betalare enligt denna lag på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Den skattskyldige och varje annan vars eget skattebelopp beslutet direkt kan påverka eller som är ansvarig för skatten samt den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller den som är skattskyldig enligt denna lag på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Även en sammanslutning kan söka ändring i förskottsskatt som påförts sammanslutningens delägare.

Ändring får dock inte sökas

1) i ärenden som gäller registrering av arbetsgivare,

2) i beslut om att förhandsavgörande inte meddelas.

Om förskottsinnehållning eller förskott som betalas i enlighet med lagen om beskattningsförfarande har använts till betalning av skatt eller avgift som påförts den skattskyldige eller dennes make eller har det förordnats att förskott ska återbäras, ändras förskottsinnehållningen eller förskottet inte längre till följd av ändringssökande enligt denna lag.

Till ett avgörande som gäller fastställande av förskottsinnehållningsprocent eller förskottsbetalning eller en annan ansökan fogas vid behov anvisning för sökande av ändring.

Beslut som Skatteförvaltningen har fattat med stöd av denna lag ska iakttas oavsett begäran om omprövning eller besvär tills beslutet med anledning av begäran eller besvären har fåtts del av. Ett beslut på begäran om omprövning eller besvär som gäller förskottsuppbördsregistrering ska tillämpas från det att betalaren har fått del av beslutet.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter och skatteåret 2017.

På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod eller ett skatteår som har gått ut före lagens ikraftträdande samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Det 22 § 2 mom. som gällde vid ikraftträdandet tillämpas om den inkomst på vilken förskottsinnehållning ska verkställas har beskattats vid beskattning som verkställs för ett kalenderår som gått ut före ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdande tillämpas bestämmelserna i denna lag.

9.

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i inkomstskattelagen (1535/1992) 1 § 2 mom., 57 § 3 mom., 122 § 6 mom. och 127 b § 1 mom. 1 punkten,

sådana de lyder, 1 § 2 mom. i lag 654/2015, 57 § 3 mom. och 122 § 6 mom. i lag 878/2012 samt 127 b § 1 mom. 1 punkten i lag 785/2012, som följer:

1 §

Inkomstskatt och skattetagare

— —

För kapitalinkomst ska betalas skatt till staten. Kommunernas rätt till avkastningen av beskattningen av kapitalinkomster beaktas vid fördelningen av skatteinkomsterna så som föreskrivs nedan i denna lag och i lagen om skatteuppbörd (/).

— —

57 §

Donationsavdrag

— —

Bestämmelser om överklagande av ett sådant av Skatteförvaltningen fattat namngivningsbeslut som avses i 1 mom. 2 punkten finns i lagen om beskattningsförfarande.

122 §

Inverkan av ägarväxling på rätten att dra av förluster

— —

Bestämmelser om överklagande av beslut som avses i 3 och 4 mom. finns i lagen om beskattningsförfarande.

127 b §

Grunden för hushållsavdrag

Den skattskyldige får dra av

1) arbetsgivares sjukförsäkringsavgift, obligatorisk arbetspensionsavgift, olycksfallsförsäkringspremie, arbetslöshetsförsäkringspremie och grupplivförsäkringspremie som den skattskyldige har betalt för sådant arbete som berättigar till hushållsavdrag samt dessutom 15 procent av den utbetalda lönen,

— —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

Vid sökande av ändring i beslut som Skatteförvaltningen meddelat före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

———

10.

Lag

om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) 9, 15 och 18 §, sådana de lyder, 9 § i lag 512/2010, 15 § i lag 1393/1991 samt 18 § i lagarna 1571/1995 och 1350/1999, samt

ändras 4 och 7 §, 8 a § 5 mom., rubriken för 11 §, 11—13 §, 14 § 2 mom. samt 16 och 17 §, sådana de lyder, 4 § i lagarna 1550/1992 och 1743/2009, 7 §, 8 a § 5 mom., 11—13 och 17 § i lag 512/1020, 14 § 2 mom. och 16 § i lag 610/2009, samt

fogas till lagen en ny 1 a §, till 8 a §, sådan den lyder i lagarna 539/1996 och 512/2010, ett nytt 6 mom. och till 14 §, sådan den lyder i lag 610/2009, ett nytt 3 mom. som följer:

1 a §

Tillämpning av andra lagar

Bestämmelser om det beskattningsförfarande och ändringssökande som ska tillämpas på räntebetalare enligt denna lag finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/).

Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

4 §

Undantag som gäller skatteplikt

Källskatt på ränteinkomst ska inte betalas

1) för sådan i lagen om skattelättnader för depositioner och obligationer (726/1988) nämnd ränta på deposition eller obligationslån som är skattefri eller för sådan ränta enligt 1 § 2 mom. i nämnda lag som ska betraktas som skattskyldigs skattepliktiga inkomst,

2) för avkastning som ska anses som ränta eller för annan gottgörelse som betalas i samband med överföring av en deposition eller överlåtelse av ett masskuldebrev,

3) för ränta på en deposition och ett masskuldebrevslån i vilka spararens medel är placerade genom ett långsiktigt sparavtal enligt 54 d § i inkomstskattelagen.

7 §

Den månad till vilken skatten hänförs

Källskatten på ränteinkomst hänförs till den kalendermånad under vilken skatten har tagits ut.

8 a §

Förhandsavgörande av Skatteförvaltningen

— —

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen.

Ett beslut med anledning av besvär över ett förhandsavgörande tillämpas från den tidpunkt då den som är skyldig att ta ut källskatt har delgivits beslutet.

11 §

Räntetagares deklarationsskyldighet

Deklarationsskyldigheten enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) gäller inte ränteinkomst för vilken källskatt ska betalas enligt denna lag och inte det kapital på vilket räntan betalas.

12 §

Källskatt som påförs räntetagaren

Har källskatt på ränteinkomst inte uppburits för sådan ränteinkomst enligt 3 § som den som är skyldig att betala källskatten har erhållit, ska Skatteförvaltningen påföra räntetagaren källskatten och i det sammanhanget påföra skattetillägg och skatteförhöjning med iakttagande av lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristerna räknas från utgången av det kalenderår under vilket skatten borde ha tagits ut.

13 §

Källskatt som påförs räntetagaren i samband med rättelse av beskattningen

Har ränteinkomst som avses i 3 § felaktigt blivit beskattad som skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen för den som är skyldig att betala källskatt på ränteinkomst, ska Skatteförvaltningen, i samband med rättelse av beskattningen som avses i lagen om beskattningsförfarande, bestämma att källskatten påförs den som är skyldig att betala skatten. Därvid påförs inte skattetillägg och skatteförhöjning.

14 §

Korrigering av källskatt som tagits ut felaktigt

— —

Har räntebetalaren tagit ut källskatt till ett för högt belopp, kan den skatt som tagits ut till för högt belopp dras av från källskatt som ska deklareras för samma kalenderår.

16 §

Påföljderna av dröjsmål med källskatt

På källskatt som avses i denna lag och som påförts räntetagaren tillämpas lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

17 §

Sökande av ändring

Den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller en räntebetalare på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

En räntetagare, den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller räntetagaren på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarande och ändringssökande som gäller en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter och skatteåret 2017.

På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod eller ett skatteår som har gått ut före lagens ikraftträdande samt i andra beslut som Skatteförvaltningen tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

11.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 11 § 1 mom. och 22 a §, sådana de lyder, 11 § 1 mom. i lag 611/2009 och 22 a § i lag 776/1990, och

ändras 2 § 1 mom., 2 a §, 7 a § 1 mom., 8 och 10 a §, 11 § 2 mom., 12 a § 4 mom., 16 § 1 och 2 mom. samt 21 och 22 §,

sådana de lyder, 2 § 1 mom. i lag 1563/1995, 2 a § i lag 253/2008, 7 a § 1 mom. i lag 874/2009, 8 § i lag 826/2014, 10 a § i lag 1120/1996, 11 § 2 mom., 12 a § 4 mom. och 16 § 2 mom. i lag 510/2010, 16 § 1 mom. i lag 1226/2006, 21 § i lagarna 856/2005, 1226/2006, 253/2008 och 510/2010 samt 22 § i lag 887/2012, och

fogas till lagen en ny 8 a §, till 11 §, sådan den lyder i lagarna 1120/1996, 611/2009, 510/2010 och 826/2014, ett nytt 5 mom. och till 12 a §, sådan den lyder i lagarna 538/1996 och 510/2010, ett nytt 5 mom. som följer:

2 §

Stats- och kommunalskatt för begränsat skattskyldig uppbärs såsom slutlig skatt genom innehållning vid inkomstens källa (*källskatt*) eller bestäms i den ordning som gäller enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995), med iakttagande av denna lag.

— —

2 a §

Bestämmelser om det beskattningsförfarande och ändringssökande som ska tillämpas i fråga om den som är skyldig att ta ut skatt enligt denna lag finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/).

Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

7 a §

Då ett källskattekort enligt 5 § ges ut avdras från ersättning som grundar sig på personlig verksamhet av en artist eller sportutövare enligt 3 § 1 mom. de kostnader som har ett direkt ekonomiskt samband med ersättningen, om en begränsat skattskyldig som är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet yrkar det. Om de direkta kostnaderna inte har dragits av vid uttag av källskatt kan den skattskyldige genom ansökan om återbetalning enligt 11 § 2 mom. begära att källskatt som betalts till ett för stort belopp återbetalas. Storleken på källskatten anges i 15 §.

— —

8 §

Bestämmelserna om förskottsinnehållning i lagen om förskottsuppbörd iakttas i frågor som gäller den som är skyldig att uppbära källskatt och förfarandet vid skatteuppbörden.

8 a §

Skatten hänförs till den kalendermånad under vilken den har tagits ut.

10 a §

Källskatten överförs till främmande stat så som lagen om skatteuppbörd stadgar.

11 §

— —

Har i källskatt uppburits mer än vad som förutsätts i ett internationellt avtal eller har uppbörden av skatten annars varit felaktig, och har den som är skyldig att uppbära skatten inte rättat uppbörden, kan den skattskyldige yrka att Skatteförvaltningen ska återbetala källskatten. Ansökan om återbetalning ska göras inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket skatten har tagits ut. Skatteförvaltningen kan inom samma tidsfrist också återbetala skatten på tjänstens vägnar. På rättelse av ett beslut med anledning av ansökan om återbetalning tillämpas bestämmelserna om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel och nackdel i 4 kap. i lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristerna räknas från utgången av det kalenderår under vilket skatten har tagits ut.

— —

Ansökan om återbetalning av skatt enligt 2 mom. ska göras på en av Skatteförvaltningen fastställd blankett.

12 a §

— —

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen.

Ett beslut med anledning av besvär över ett förhandsavgörande tillämpas från den tidpunkt då den som är skyldig att ta ut källskatt har fått del av beslutet.

16 §

Skatt på inkomst som avses i 13 och 16 a § ska påföras den skattskyldige i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande. Angående användning av förskott samt i fråga om straffbestämmelser gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i eller med stöd av lagen om beskattningsförfarandet. Angående skatteuppbörd och redovisning av skatter gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i eller med stöd av lagen om skatteuppbörd.

Har källskatt inte uppburits av någon annan anledning än försummelse hos den som är skyldig att uppbära skatt eller i något annat fall än ett sådant som avses i 9 § 3 mom., tillämpas på motsvarande sätt 1 mom. i denna paragraf, dock så att Skatteförvaltningen ofördröjligen fastställer den skattskyldiges beskattningsbara inkomst samt påför den skatt som ska betalas på inkomsten.

— —

21 §

Den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller den som är skyldig att ta ut skatt enligt denna lag på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På sökande av ändring i Skatteförvaltningens beslut enligt 17 § 2 mom. tillämpas 63 § i lagen om skatteuppbörd.

Den skattskyldige och varje annan vars eget skattebelopp beslutet direkt kan påverka eller som är ansvarig för skatten samt den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande söka ändring i ett beslut som gäller den som är skattskyldig enligt denna lag.

Ett beslut som Skatteförvaltningen har fattat med stöd av denna lag ska iakttas trots begäran om omprövning eller besvär tills beslutet med anledning av begäran eller besvären har fåtts del av.

22 §

Vad som i lagen om skatteuppbörd och i 10 kap. i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om skattelättnad ska på motsvarande sätt tillämpas på skatt som avses i denna lag.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter samt skatteåret 2017 och den skatt som ska tas ut för det.

På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för skatt som tas ut för en tid som föregår lagens ikraftträdande samt en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före ikraftträdande samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut samt skatt som tas ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

———

12.

Lag

om ändring av lagen om källskatt för löntagare från utlandet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995) 5 och 8—10 §, av dem 8 § 1 mom. sådant det lyder i lag 511/2010 och 9 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 1346/1999, och

fogas till lagen nya 1 a, 8 a och 9 a § som följer:

1 a §

Tillämpning av andra lagar

Bestämmelser om det beskattningsförfarande och ändringssökande som ska tillämpas på betalare enligt denna lag finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/).

Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

5 §

Avsaknad eller upphörande av förutsättningarna

Om källskatt på löneinkomst har uppburits trots att förutsättningarna därför inte har uppfyllts, verkställs beskattningen för hela den tid som arbetet pågått enligt de allmänna stadgandena om inkomstbeskattning. Den källskatt som uppburits räknas härvid den skattskyldige till godo antingen som innehållet förskott enligt lagen om förskottsuppbörd eller som källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978). Stadgandena i denna paragraf tillämpas även i det fall att under den tid det arbete som avses i denna lag pågår den skattskyldiges lön sjunker under det belopp som avses i 2 § 1 mom. 2 punkten.

8 §

Uttag av källskatt på löneinkomst

Vid uppbörden av källskatt på löneinkomst iakttas lagen om förskottsuppbörd.

Arbetsgivaren ska i stället för att uppbära källskatt på löneinkomst verkställa förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd även om löntagarens skattekort innehåller en anteckning som avses 4 §, om förutsättningar för källskatt på löneinkomst inte har uppfyllts eller om de har upphört. Arbetsgivaren ansvarar för verkställandet av förskottsinnehållningen och betalningen av det innehållna beloppet så som stadgas i lagen om förskottsuppbörd.

8 a §

Den månad till vilken källskatten på löneinkomst hänförs

Skatten hänförs till den kalendermånad under vilken den har tagits ut.

9 §

Skatt som påförs den skattskyldige

Källskatt på löneinkomst som inte uppburits kan påföras hos den skattskyldige. I detta fall iakttas i tillämpliga delar vad som stadgas om skatterättelse och sökande av ändring.

9 a §

Ändringssökande

Den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller den skattskyldige på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

10 §

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Lön som är föremål för källskatt på löneinkomst anses som sådan lön på grund av vilken ska betalas andra än i 1 § avsedda sjukförsäkringsavgifter, arbetspensionsförsäkringspremier, olycksfallsförsäkringspremier och arbetslöshetsförsäkringspremier, om vilka i övrigt i tillämpliga delar gäller vad som särskilt stadgas om dem.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter och skatteåret 2017.

På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före lagens ikraftträdande samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

13.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976) 11 §, sådan den lyder i lag 537/2010, och

ändras 1 § 1 mom., 2, 4—6 §, 7 § 1 mom. samt 8, 10 och 13 §,

av dem 4 § sådan den lyder i lag 1030/1978, 5 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1030/1978 och 537/2010, 6 § sådan den lyder i lag 537/2010 samt 10 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 537/2010, och

fogas till lagen en ny 1 a § som följer:

1 §

Person, som vid ingående av ett avtal om fast anställning vid Nordiska Investeringsbanken icke var bosatt i Finland på sätt som avses i inkomstskattelagen (1535/1992), är skyldig att i stället för skatter och premier, vilka utgår enligt stadganden någon annanstans i lag, erlägga skatt på löneinkomst som han uppburit för sagda anställning endast i enlighet med vad i denna lag stadgas.

— —

1 a §

Bestämmelser om det beskattningsförfarande och ändringssökande som ska tillämpas i fråga om den som är skyldig att ta ut skatt enligt denna lag finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Bestämmelser om uttag av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).

2 §

Såsom 1 § avsedd löneinkomst anses sådan lön på vilken arbetsgivare är skyldig att verkställa förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Till lönen hörande naturaförmåner beräknas i enlighet med stadgandena i lagen om förskottsuppbörd.

4 §

Nordiska Investeringsbanken är skyldig att ta ut den slutliga löneskatten. Skatten ska uppbäras då löneskattepliktigt belopp betalas till vederbörande eller föres på konto honom till godo. Skatten uppbäres i fulla euro med utelämnande av överskjutande cent.

5 §

Den slutliga löneskatten hänförs till den kalendermånad under vilken skatten har tagits ut.

På förfarandet när skatten tas ut tillämpas vad som föreskrivs om uttag av källskatt i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978).

6 §

Har en slutlig löneskatt tagits ut felaktigt, och har Nordiska Investeringsbanken inte rättat uttaget av skatt, återbetalar Skatteförvaltningen den överbetalda skatten på den skattskyldiges ansökan. Ansökan ska göras inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket skatten har tagits ut. På rättelse av ett beslut med anledning av ansökan tillämpas bestämmelserna om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel och nackdel i 4 kap. i lagen om beskatt-

ningsförfarande. Tidsfristerna räknas från utgången av det kalenderår under vilket skatten har tagits ut.

7 §

På yrkande av den skattskyldige ska löneinkomst med avvikelse från vad som föreskrivs i 3 § beskattas i den ordning som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).

— —

8 §

En person med anställning vid Nordiska Investeringsbanken ska erlägga skatt på annan inkomst än löneinkomst som avses i 1 § enligt om den gällande stadganden. Vid verkställandet av beskattningen av sådan annan inkomst sammanräknas emellertid denna inkomst och ovan avsedda löneinkomst. Från det sålunda erhållna beloppet görs alla de avdrag som vid beskattning allmänt medges. Såsom skatt på ovannämnd annan inkomst anses den del av den skatt som uträknas på sålunda erhållen beskattningsbar inkomst, vilken motsvarar förhållandet mellan nettobeloppet av ovannämnd annan inkomst och den skattskyldiges totalinkomst.

10 §

Den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får, på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande, söka ändring i ett sådant beslut enligt denna lag som gäller den skattskyldige.

13 §

Vad som föreskrivs om befrielse från skatt i lagen om skatteuppbörd tillämpas på skatt som avses i denna lag.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter och skatteåret 2017.

På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före lagens ikraftträdande samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

———

14.

Lag

om ändring av lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) 20 b § 2 och 5 mom., 20 c § 2 mom. och 21 §,

sådana de lyder, 20 b § 2 och 5 mom. samt 20 c § 2 mom. i lag 793/2014 och 21 § i lag 615/2009, som följer:

20 b §

Skatteskuldsregistrets datainnehåll och antecknande av uppgifter i registret

— —

Uppgifter om ett företag kan antecknas i skatteskuldsregistret tidigast två veckor efter den dag då företaget anses ha fått kännedom om ett sammandrag enligt 14 § i lagen om skatteuppbörd (/), där företaget har påmints om att försummelsen antecknas i skatteskuldsregistret. Om försummelsen gäller fullgörandet av deklarationsskyldigheten eller någon annan skatt eller avgift än de som avses i 1 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/), är tidsfristen två veckor från den dag då påminnelsen har sänts per post.

— —

Bestämmelserna om skatteskuld i denna lag gäller på motsvarande sätt Skatteförvaltningens fordran till följd av skatteförhöjning, dröjsmålspåföljd eller någon annan påföljd som enligt skattelagstiftningen påförts eller ska betalas på grund av försummelse eller på återbäring som ska återkrävas enligt lagen om skatteuppbörd, med undantag för förseningsränta enligt 4 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).

20 c §

Avförande av uppgifter i skatteskuldsregistret

— —

En uppgift om försummelse av deklarationsskyldigheten ska avföras ur registret utan dröjsmål efter det att deklarationsskyldigheten har fullgjorts, dock senast sex månader efter utgången av den skatteperiod som försummelsen av deklarationsskyldigheten gäller.

— —

21 §

Publicering av uppgifter om skatteskuld

Uppgifter om sådana förfallna och obetalda skatter i fråga om mervärdesskatt samt förskottsinnehållning och arbetsgivares sjukförsäkringssavgift vilka uppbärs med stöd av lagen om skatteuppbörd kan publiceras.

Uppgifter som publiceras är den skattskyldiges eller den betalningsskyldiges

1) namn,

2) firma samt företags- och organisationsnummer,

3) av Skatteförvaltningen kända hemkommun, om inte något annat följer av 24 § 1 mom. 31 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet eller av 25 § 4 mom. i befolkningsdatalagen,
4) skatteslag och belopp för obetalda skatter jämte dröjsmålspåföljder.

Denna lag träder i kraft den 20 .

15.

Lag

om ändring av lagen om Skatteförvaltningen

I enlighet med riksdagen beslut
ändras i lagen om Skatteförvaltningen (503/2010) 22 § 4 mom. och 29 § 1 mom. och
fogas till 20 § ett nytt 3 mom. som följer:

20 §

Sektioner

— —

Om sektionens huvudsakliga uppgift är att behandla ärenden där enbart staten är skattetagare kan den dock bestå av en ordförande och två medlemmar, och i så fall ska en av medlemmarna föreslås av Skatteförvaltningen och en av skattebetalargrupperna.

22 §

Förfarande

— —

På förfarandet i skatterättelsenämnden tillämpas i övrigt vad som bestäms i förvaltningslagen.

29 §

Förande av talan i övriga fall

Utöver det som i denna lag och i lagen om skatteuppbörd (/) föreskrivs om förande av talan, kärar och svarar Skatteförvaltningen på statens vägnar samt bevakar statens rätt och fördel i ärenden som gäller Skatteförvaltningen hos domstol, vid skiljeförfarande, hos andra myndigheter och i förrättningar, samt för statens talan i fråga om avtal som gäller Skatteförvaltningen.

— —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .
När medlemmar utses till den sektion som avses i 20 § 3 mom. första gången efter lagens ikraftträdande ska de förordnas för skatterättelsenämndens återstående mandattid.

———

16.

Lag

om ändring av lagen om skatt på arv och gåva

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om skatt på arv och gåva (378/1940) 25 § 3 mom., 34 § 2 mom., 44—48, 48 a och 49 §,

sådana de lyder, 25 § 3 mom. och 49 § i lag 523/2010, 34 § 2 mom. i lag 318/1994, 44 och 45 § i lagarna 242/2010 och 523/2010, 46—48 § i lag 242/2008 och 48 a § i lag 883/2012, samt

ändras 31 och 35 §, 37 § 1 mom., 39 § 2 mom., 40, 41, 41 a och 43 §, 50 § 1 mom., 51 § 1 och 3 mom. samt 52 § 1 mom.,

sådana de lyder, 31 § i lagarna 1346/1999, 909/2001 och 523/2010, 35, 40 och 41 § samt 51 § 3 mom. i lag 318/1994, 37 § 1 mom., 39 § 2 mom., 41 a §, 50 § 1 mom. och 51 § 1 mom. i lag 523/2010, 43 § i lagarna 242/2008, 523/2010 och 412/2010 samt 52 § 1 mom. i lag 1561/1995, och

fogas till lagen en ny 24 § i stället för den 24 § som upphävts genom lag 523/2010 samt till lagen nya 41 b och 41 c § som följer:

24 §

Skatteåret är det kalenderår då arvlåtaren har avlidit, gåvotagaren har fått gåvan i sin besittning eller skattskyldigheten annars har inträtt.

31 §

Skatteförvaltningen verkställer arvs- och gåvobeskattningen. Skatteförvaltningen rättar också sådana i 40 eller 41 § avsedda fel som den observera.

Arvs- och gåvobeskattningen ska verkställas eller en rättelse göras inom tre månader från skatteårets utgång. Beskattningen anses ha blivit verkställd och en rättelse av beskattningen gjord inom föreskriven tid, om Skatteförvaltningens beslut om verkställande eller rättelse har fattats före utgången av de tidsfrister som föreskrivs i denna lag.

Skatteförvaltningen kan på ansökan som en delägare i ett dödsbo eller en gåvotagare gjort före verkställandet av beskattningen skjuta fram verkställandet av arvs- eller gåvobeskattningen för viss tid, dock så att beskattningen ska verkställas inom tio år från utgången av skatteåret.

Värdet av den beskattningsbara arvsandelen eller gåvan fastställs i hela hundra euro, så att överskjutande euro inte beaktas.

35 §

Om beskattning enligt uppskattning eller någon annan väsentlig avvikelse från bouppteckningsinstrument eller skattedeklaration övervägs vid verkställandet av arvs- eller gåvobeskattning, ska den som enligt 26 eller 27 § är anmälningsskyldig eller förestår boet, i mån av möjligt, beredas tillfälle att lämna utredning i saken innan beskattningen verkställs.

37 §

När Skatteförvaltningen har verkställt beskattningen ska den som har debiterats arvs- eller gåvoskatt tillställas ett beskattningsbeslut och en utredning om grunderna för beskattningen samt anvisningar om hur ändring kan sökas i beskattningen.

39 b §

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen.

40 §

Har en skatteskyldig helt eller delvis undgått skatt eller har en skattskyldig annars inte påförts föreskriven skatt, rättar Skatteförvaltningen beskattningen till den skattskyldiges nackdel på det sätt som föreskrivs i 56 § 1, 3 och 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

41 §

Har en skattskyldig påförts för mycket skatt på grund av ett fel i beskattningen, rättar Skatteförvaltningen beskattningen till den skattskyldiges fördel på det sätt som föreskrivs i 55 § 1, 3 och 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande.

41 a §

Skatteförvaltningen kan låta tiden för verkställande av beskattningen eller tiden för rättelse av beskattningen enligt 31 § omfatta ytterligare ett år på det sätt som föreskrivs i 56 a § 1, 2 och 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Vad som föreskrivs om den skattskyldige i 56 a § 1 mom. 2 punkten i lagen om beskattningsförfarande tillämpas också på den som är deklarationsskyldig enligt 26 § i denna lag.

41 b §

Skatteförvaltningen kan verkställa beskattningen eller rätta beskattningen till den skattskyldiges nackdel oberoende av tidsfristen enligt 31 § inom sex år från ingången av det år som följer på skatteårets utgång på det sätt som föreskrivs i 56 b § 1 mom. 3 punkten i lagen om beskattningsförfarande.

41 c §

Skatteförvaltningen kan oberoende av tidsfristen enligt 31 § och på det sätt som föreskrivs i 56 c § i lagen om beskattningsförfarande verkställa beskattningen eller rätta beskattningen till den skattskyldiges nackdel inom ett år från utgången av det kalenderår under vilket åklagaren har väckt åtal i ett brottmål som avses i 29 kap. 1—3 § i strafflagen (39/1889).

43 §

Den skattskyldige, den som ansöker om förhandsavgörande samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i beskattningen eller i ett förhandsavgörande på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Ändring får dock inte sökas i ett i 31 § 3 mom. avsett beslut om framskjutande av verkställandet av beskattningen.

När tidsfristerna för ändringssökande beräknas avses med skatteår ett skatteår enligt 24 §. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska framställa begäran om omprövning inom 60 dagar från dagen för verkställandet eller rättelsen av beskattningen.

Ett beslut med anledning av begäran om omprövning och ett förhandsavgörande överklagas genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets arvlåtaren var bosatt vid sitt frånfälle eller gåvogivaren bodde när gåvoskatteskyldigheten inträdde eller överlåtaren av egendomen bor. Om ingen förvaltningsdomstol är behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

50 §

Har beskattningen ändrats på ett sätt som inverkar på en annan skattskyldigs beskattning, ska Skatteförvaltningen genom rättelse i beskattningen rätta beskattningen även för denne

skattskyldige på ett sätt som motsvarar ändringen (följdändring), om rättelsen inte av särskilda skäl är oskälig. En följdändring kan göras även när annan beskattning än sådan som avses i denna lag har ändrats på ett sätt som inverkar på det skattebelopp som ska betalas. En följdändring kan göras även om villkoren för rättelse i beskattningen inte har uppfyllts.

— —

51 §

Ny beskattning som ska verkställas till följd av ett beslut av den myndighet hos vilken ändring sökts eller av Skatteförvaltningen, följdändring, en ändring som avses i 38 § och andra ändringar som ska företas i beskattningen på grund av ändringssökande genomförs och ändring i dem söks på det sätt som föreskrivs i 78 § i lagen om beskattningsförfarande.

— —

Har någon förklarats vara skattskyldig eller har skatten höjts på grundval av beslutet, ska den skattskyldige tillställas ett beskattningsbeslut och den obetalda skatten jämte den ränta som betalts på den med stöd av 2 mom. uppbäras av den skattskyldige.

52 §

Uppbörd, indrivning och återbäring av arvs- och gåvoskatt verkställs enligt lagen om skatteuppbörd (/) eller enligt vad som stadgas eller bestäms med stöd av den, om inte något annat stadgas nedan.

— —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid den arvs- och gåvobeskattning som verkställs för skatteåret 2017 och vid ändringssökande som gäller den.

Vid den arvs- och gåvobeskattning som verkställs för ett skatteår som gått ut före lagens ikraftträdande och vid ändringssökande som gäller den samt vid sökande av ändring i andra beslut som Skatteförvaltningen som meddelat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter lagens ikraftträdande tillämpas bestämmelserna i denna lag. Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som gäller den ordinarie beskattningen för skatteåret 2016 eller tidigare skatteår tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

———

17.

Lag

om ändring av lotteriskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lotteriskattelagen (552/1992) 7 §, 8 § 1 mom., 9—13, 16, 19 och 21—23 §,

av dem 7, 22 och 23 § sådana de lyder i lag 524/2010, 8 § 1 mom. och 9 § sådana de lyder i lag 612/2009, 10 § sådan den lyder i lag 951/2010, 11 och 12 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 524/2010, 13 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 612/2009, 16 § sådan den lyder i lag 884/2012 och 21 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 652/1995 och 1346/1999,

ändras 2 § 1 mom., 8 § 3 mom. och 15 § 4 mom.,

av dem 2 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 1048/2001 och 15 § 4 mom. sådant det lyder i lag 524/2010, och

fogas till lagen en ny 1 a § som följer:

1 a §

Tillämpningen av andra lagar

Utöver det som föreskrivs i denna lag finns bestämmelser om beskattningsförfarande och ändringssökande i fråga om lotteriskatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/) och om skatteuppbörd i lagen om skatteuppbörd (/).

2 §

Definitioner

Med lotteri avses

1) i 3 § i lotterilagen (1047/2001) avsedda penning- och varulotterier, gissningstävlingar, bingospel, tippning, vadhållning och totospel samt hållande av penningautomater och varuvinstautomater till allmänhetens förfogande, anordnande av kasinospel, kasinoverksamhet och hållande av sådana spelautomater och spelanordningar som avses i 56 § i lotterilagen till allmänhetens förfogande,

2) annan än i lotterilagstiftningen avsedd, offentligt anordnad lottning, gissningstävling, vadhållning eller något annat därmed jämförbart förfarande som helt eller delvis är beroende av slumpen och som i vinst kan ge pengar eller andra förmåner med penningvärde som inte kan anses som skälig ersättning för någon prestation eller betraktas som lön enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996).

— —

8 §

Den månad till vilken skatten hänförs

— —

Skatten hänförs till den kalendermånad

1) då avkastningen ska bokföras enligt de bestämmelser som gäller bokföring,

2) under vilken tiden för anordnande av ett varulotteri har gått ut,

3) under vilken bingospel har anordnats,

4) under vilken vinsten från ett lotteri som avses i 4 § 4 mom. har kunnat tas ut.

— —

15 §

Förhandsavgörande

— —

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som har gått ut före lagens ikraftträdande samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

———

18.

Lag

om ändring av lagen om överlåtelseskatt

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om överlåtelseskatt (931/1996) 47—49 §, sådana de lyder, 47 § i lag 876/2012 samt 48 och 49 § i lag 526/2010,

ändras 9 § 1 mom., 31 § 2 mom., 33 och 34 §, 39 § 5 mom., 40 § 3 mom., 43 § 2 mom. samt 46, 50 och 56 §,

av dem 33 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 526/2010, 34 §, 39 § 5 mom., 50 och 56 § sådana de lyder i lag 526/2010 och 46 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 244/2008, och

fogas till lagen nya 32 a, 33 a, 33 b, 33 c och 34 a §, till 44 §, sådan den lyder i lag 526/2010, ett nytt 2 mom. samt till lagen en ny 52 § i stället för den 52 § som upphävts genom lag 876/2012 som följer:

9 §

Ansvar för skatt på tidigare överlåtelser

Har en fastighet överlåtits flera gånger innan lagfart eller inskrivning söks, ska förvärvaren betala skatt och dröjsmålsförhöjning också för tidigare överlåtelser som har skett under den treårsperiod som närmast föregått ansökan. Har fastigheten sålts på exekutiv auktion, ska skatt dock inte betalas för de tidigare överlåtelserna.

— —

31 §

Redovisnings- och anmälningsplikt för den som är skyldig att bära upp skatten

— —

Den som enligt 16 § 2 mom. är skyldig att bära upp skatt ska inom två månader från överlåtelsen betala vad han uppburit och lämna in anmälan enligt 30 §.

— —

32 a §

Skatteår

Skatteåret är det kalenderår under vilket äganderätten till fastigheten eller värdepapperet har överlåtits eller skattskyldigheten annars inträtt.

Om förvärvaren i enlighet med villkoren för överlåtelsen ska betala tilläggsvederlag, är skatteåret för tilläggsvederlaget det kalenderår under vilket skyldigheten att betala tilläggsvederlaget har inträtt.

Med avvikelse från 1 mom. är skatteåret vid en överlåtelse enligt 21 § 2 mom. det kalenderår då skatten ska betalas.

33 §

Påförande av skatt och rättelse till nackdel för den som är ansvarig för skatten

Om skatt har deklarerats till för litet belopp eller om skatt av någon annan orsak har påförts till för litet belopp eller återburits till för högt belopp, påför Skatteförvaltningen skatt eller rättar beslutet om skatt till nackdel för den som är ansvarig för skatten. När skatten påförs eller beslutet rättas ska den som är ansvarig för skatten också påföras skattetillägg och skatteförhöjning enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Vid påförande och rättelse av skatten iakttas vad som föreskrivs i 40 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/).

Skattetillägg kan lämnas ouppburet om försummelsen kan anses ha haft en godtagbar orsak.

33 a §

Påförande av skatt och rättelse till fördel för den som är ansvarig för skatten

Om skatt felaktigt har påförts till för högt belopp eller i beskattningen är andra fel som är till nackdel för den som är ansvarig för skatten, påför Skatteförvaltningen skatten eller rättar beslutet till fördel för den som är ansvarig för skatten.

Om Skatteförvaltningen i ett ärende som hänför sig till dess kontrollverksamhet med stöd av 33 c—33 e § upptäcker ett fel som är till nackdel för den som är ansvarig för skatten, ska Skatteförvaltningen påföra skatten eller rätta beslutet till fördel för den som är ansvarig för skatten.

Skatt påförs inte och ett beslut rättas inte, om ärendet har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär.

33 b §

Tidsfristen för påförande av skatt och rättelse av skatt

Skatt ska påföras eller beslut rättas inom tre år efter skatteårets utgång.

33 c §

Fortsatt tidsfrist för påförande och rättelse av skatt

Skatteförvaltningen kan låta tidsfristen enligt 33 b § för påförande eller rättelse av skatt till nackdel för den som är ansvarig för skatten omfatta ytterligare ett år på det sätt som föreskrivs i 45 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

33 d §

Förlängd tidsfrist för påförande och rättelse av skatt

Skatt kan påföras eller rättas oberoende av tidsfristen enligt 33 b § inom sex år från ingången av det år som följer på skatteårets utgång på det sätt som föreskrivs i 46 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas också till den del som påförandet eller rättelsen av skatten baserar sig på

1) bestämmande av vederlag enligt 20 § 1 mom. när det är fråga om ett finansieringsarrangemang som hänför sig till

a) ett företagsarrangemang mellan parterna i överlåtelsen eller

b) överlåtelse av aktier i ett ömsesidigt fastighetsaktiebolag eller ett i 20 § 3 mom. 2 eller 3 punkten avsett aktiebolag,
2) skyldigheten enligt 16 § 2 mom. att ta ut skatt eller skyldighet enligt 31 § att redovisa skatt,
3) överlåtelse av värdepapper enligt 18 § 2 mom. och förvärvaren är allmänt skattskyldig i Finland.

33 e §

Påförande av skatt och rättelse till följd av brott

Skatt kan, på det sätt som föreskrivs i 47 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, påföras eller ett beslut rättas till nackdel för den som är ansvarig för skatten oberoende av tidsfristen enligt 33 b § inom ett år från utgången av det kalenderår under vilket åklagaren har väckt åtal i ett brottmål enligt 29 kap. 1—3 § i strafflagen (39/1889).

34 §

Tidsfristen för fattande av beslut

Skatten har påförts och rättelsen gjorts inom föreskriven tid om Skatteförvaltningens beslut har fattats innan de tidsfrister som föreskrivs i denna lag har löpt ut.

34 a §

Påförande och rättelse av skatt för dödsbon

Efter att den skattskyldige avlidit påförs dödsboet skatten eller avser en rättelse dödsboet. Skatt påförs inte om den tidsfrist som föreskrivs i 33 b § har löpt ut.

39 §

Förhandsavgörande

— —
Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen.

40 §

Betalning av skatt utan grund

— —
Ansökan ska göras inom tre år från ingången av det år som följer på skatteårets utgång. I de fall som avses i 2 mom. är tidsfristen dock tio år från ingången av det år som följer på skatteårets utgång.

43 §

Överlåtelse av fastighet eller värdepapper i samband med verksamhetsöverlåtelse

— —

Ansökan om återbäring av skatt ska göras inom tre år från ingången av det år som följer på skatteårets utgång. Skatt återbärs dock inte till högre belopp än vad skatten på överlåtelsen skulle ha uppgått till vid betalning inom den tid som 7 och 21 § stadgar.

44 §

Återbäring av skatt som har betalts på första bostad

— —

Ansökan ska göras inom ett år från det att förutsättningarna för skattefrihet har uppfyllts.

46 §

Ändringssökande

Den skattskyldige eller någon annan som är ansvarig för skatten enligt denna lag, den som ansöker förhandsavgörande samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller skyldigheten att betala skatt eller det skattebelopp som ska betalas eller i förhansdavgörandet på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Tidsfristen för begäran om omprövning för den skattskyldige eller någon annan som enligt denna lag är ansvarig för skatten räkans dock från ingången av det år som följer på utgången av det skatteår som avses i 32 §.

Beslut med anledning av begäran om omprövning och förhandsavgöranden överklagas genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den fastighet som avses i beslutet är belägen eller inom vars område det samfund vars emitterade värdepapper beslutet gäller har sin hemort. Gäller beslutet både fastighet och värdepapper, söks ändring hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets fastigheten är belägen. Kan denna grund inte användas, ska besvären anföras hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

50 §

Återbäring eller påförande av skatt med anledning av ändringssökande

Skatteförvaltningen ska på basis av ett beslut som har meddelats med anledning av besvär återbära skatten med ränta eller påföra skatt med dröjsmålspåföljder.

8 kap.

Särskilda stadganden

52 §

Följdändring

Om beloppet av den skatt som den som är ansvarig för skatten ska betala till följd av ett beslut av Skatteförvaltningen eller till följd av ändringssökande har ändrats på ett sätt som inverkar på beloppet av den skatt som någon annan som är ansvarig för skatten ska betala, påförs den sistnämnda skatten på ett sätt som motsvarar ändringen.

En följdändring kan göras också när någon annan beskattning än en sådan som avses i denna lag har ändrats på ett sätt som inverkar på det skattebelopp som ska betalas.
En följdändring kan göras fastän tidsfristen för påförande av skatt har löpt ut. En följdändring behöver inte göras, om ändringen vore oskälig av särskilda skäl.

56 §

Tillämpning av lagen om skatteuppbörd

Vid återbäring av skatt samt uppbörd, indrivning och redovisning av skatt som ska betalas till Skatteförvaltningen iakttas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd (/), om inte något annat bestäms i denna lag eller med stöd av den.

Denna lag träder i kraft den 20 .
Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för skatteåret 2017.
På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för ett skatteår som gått ut före lagens ikraftträdande samt vid sökande av ändring i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.
Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas bestämmelserna i denna lag. Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som gäller den ordinarie beskattningen för skatteåret 2016 eller tidigare år tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

19.

Lag

om ändring av fastighetsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i fastighetsskattelagen (654/1992) 27 §, sådan den lyder i lag 245/2008, och

ändras 21 § 4 mom., 26, 28, 31 och 33 § samt 36 § 1 mom.,

av dem 21 § 4 mom. och 28 § sådana de lyder i lag 527/2010, 26 § sådan den lyder i lagarna 541/1996, 527/2010 och 885/2012 och 36 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1560/1995, samt

fogas till lagen en ny 23 § i stället för den 23 § som upphävts genom lag 1348/1999 och till 25 §, sådan den lyder i lag 253/2012, ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

21 §

Förhandsavgörande

— —

Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen.

23 §

Skatteår

Skatteåret är det kalenderår för vilket fastighetsskatt ska betalas.

25 §

Skatteförhöjning, rättelse av beskattningen och följdändring

— —

Vid beräkning av tidsfristerna för ändring av beskattningen avses med skatteår det skatteår som anges i 23 §.

— —

26 §

Ändringssökande

Den skattskyldige eller någon annan som är ansvarig för skatten, den som ansöker förhandsavgörande samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt eller den kommun där fastigheten är belägen får söka ändring i beskattningen eller ett förhandsavgörande på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

Vid beräkning av tidsfristerna för ändringssökande avses med skatteår det skatteår som anges i 23 §.

Ett beslut med anledning av begäran om omprövning och ett förhandsavgörande överklagas genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hör. Om personer på vilka inkomstskattelagens bestämmelser om makar tillämpas har sin hemkommun inom domkretsen för olika förvaltningsdomstolar, söks ändring i skatterättelsenämndens beslut hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets hemkommunen för den äldre

personen hör. Är personerna lika gamla, är förvaltningsdomstolen för den vars personbeteckning har ett lägre individuellt nummer behörig förvaltningsdomstol. Kan nämnda grunder inte tillämpas, ska besvären anföras hos Helsingfors förvaltningsdomstol.

28 §

Skatteuppbörd

Uppbörd, indrivning och återbäring av fastighetsskatt verkställs enligt bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd (/).

31 §

Redovisning till skattetagarna

Fastighetsskatten redovisas till kommunerna på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteredovisning (532/1998).

33 §

Preskription av skatt

På preskription av fastighetsskatt tillämpas lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007), med undantag av dess stadganden om grundbesvär.

36 §

Ansvar för skatt

Om skatteansvaret gäller i tillämpliga delar lagen om beskattningsförfarande och lagen om skatteuppbörd (/).

———————————————————————————————

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången vid den fastighetsbeskattning som verkställs för skatteåret 2017 och vid ändringssökande som gäller den.

Vid den fastighetsbeskattning som verkställs för ett skatteår som gått ut före lagens ikraftträdande och vid ändringssökande som gäller den samt vid sökande av ändring i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet av denna lag tillämpas bestämmelserna i denna lag.

20.

Lag

om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta

I enligt med riksdagens beslut

ändras i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) 1 § 1 mom., 2 § 1 mom., 3 § 3 mom., 6 §, rubriken för 7 §, 7 § 2 och 3 mom. samt 8—12 §,

av dem 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag 614/2009, 2 § 1 mom. sådant det lyder i lag 346/2002, 7 § 2 mom. samt 11 och 12 § sådana de lyder i lag 255/2008, samt

fogas till 4 §, sådan den lyder i lag 346/2002, ett nytt 2 mom. och till lagen nya 5 a, 5 b, 7 a och 11 a § som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Vid försummelse att inom utsatt tid betala skatt som avses i 1 § i lagen om skatteuppbörd (/) beräknas dröjsmålspåföljder på skatten enligt denna lag. Denna lag tillämpas också på andra skatter som ska betalas till stat och kommun och på prestationer som ska jämställas med skatter, om inte något annat föreskrivs om påföljderna av försummad eller fördröjd betalning i någon annan lag.

— —

2 §

Skattetillägg

Om någon annan skatt som ska betalas på eget initiativ än en sådan som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd lämnats obetald eller om betalningen fördröjts samt i samband med verkställandet av efterbeskattning och rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) beräknas ett skattetillägg på skatten. Skattetillägget motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro.

— —

3 §

Beräkning av skattetillägg

— —

I samband med verkställande av efterbeskattning av andra skatter än sådana som ska betalas på eget initiativ och rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande beräknas skattetillägget från ingången av den tredje månad som följer på den månad då beskattningen slutförts till den förfallodag som satts ut för skatten.

4 §

Förseningsränta

— —

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på skatt som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd.

5 a §

Dröjsmålsränta

På obetald skatt som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd beräknas en dröjsmålsränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter.

Dröjsmålsränta beräknas inte på skattetillägg och dröjsmålsränta.

5 b §

Beräkning av dröjsmålsränta

Dröjsmålsränta beräknas från den dag som följer på den förfallodag som avses i 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ till betalningsdagen för skatten.

På förseningsavgift, skatteförhöjning och försummelseavgift som Skatteförvaltningen påfört och på återbäring som ska återkrävas med stöd av 34 § i lagen om skatteuppbörd beräknas dröjsmålsränta dock från den dag som följer på den förfallodag som anges i beskattningsbeslutet till betalningsdagen för skatten eller avgiften.

6 §

Återbäring av förseningsränta och dröjsmålsränta

Om skatt genom beslut av myndighet i ett annat ärande än befrielse från skatt har sänkts eller avlyfts, ska den förseningsränta eller dröjsmålsränta som uppkommit på det sänkta eller avlyfta beloppet återbäras.

7 §

Avstående från uppbörd av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta

— —

Skatteförvaltningen och en annan myndighet som uppbär skatt ska lämna skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta helt eller delvis ouppburen, om betalningen av skatt har fördröjts på grund av någon myndighets förfarande.

Dröjsmålsränta som Skatteförvaltningen påfört kan lämnas helt eller delvis ouppburen, om betalningen har fördröjts av orsaker som inte berott på den skattskyldige eller av någon annan särskild orsak.

7 a §

Närmare bestämmelser om skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta som inte tas ut

Genom förordning av finansministeriet kan det utfärdas bestämmelser om att skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta inte ska tas ut för den tid skattebetalningen varit fördröjd på grund av hinder som inte berott på den skatteskyldige.

8 §

Indrivning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta

Vid indrivning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta i utsökningsväg iakttas lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

9 §

Redovisning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta till skattetagarna

Skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta ska redovisas till skattetagarna i samma förhållande som den skatt vars försenade eller försummade betalning föranlett uppbörden av skattetillägget, förseningsräntan eller dröjsmålsräntan.

10 §

Skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta i inkomstbeskattningen

Skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta är inte skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen, inte heller avdragbar utgift.

11 §

Återbäring

Skatteförvaltningen eller en annan myndighet som uppburit skatt återbär på ansökan skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta som uppburits felaktigt. Skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta som myndigheten annars konstaterar vara obefogade återbärs utan ansökan förutsatt att de inte ska användas till avkortning av en skatteskuld enligt lagen om skatteuppbörd.

11 a §

Ändringssökande

Den skattskyldige, någon annan som ansvarar för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som Skatteförvaltningen meddelat med stöd av denna lag. Ändring söks hos skatterättelsenämnden genom skriftlig begäran om omprövning. Begäran om omprövning ska framställas 60 dagar från det att den ändringssökande fått del av Skatteförvaltningens beslut. Beslutet kan delges den skatteskyldige eller den som ansvarar för skatten på det sätt som föreskrivs i 26 c § i lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas dock från det att beslutet fattades. I övrigt tillämpas på förfarandet vad som i lagen om beskattningsförfarande bestäms om förfarandet för en begäran om omprövning.

Den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som meddelats med anledning av begäran om omprövning genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hörde då Skatteförvaltningens beslut fattades. Besvärstiden är 60 dagar från delfåendet av omprövningsbeslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att omprövningsbeslutet fattades. På förfarandet tillämpas i övrigt vad som bestäms om besvärsförfarandet i lagen om beskattningsförfarande.

I beslut som någon annan myndighet än Skatteförvaltningen meddelat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skatt- eller betalningsskyldiges hemkommun hörde då beslutet fattades. Vid sökande av ändring iakttas i övrigt förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Vid sökande av ändring iakttas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande.

Den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i skatterättelsenämndens beslut enligt 2 mom. genom prejudikatsbesvär på det sätt som föreskrivs i 71 a—71 d § i lagen om beskattningsförfarande.

12 §

Närmare föreskrifter

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid påförande av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta samt om beräkning av skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats före lagens ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna som gällde vid ikraftträdandet.

21.

Lag

om ändring av 8 och 43 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 8 § 1 mom. 19 punkten och 43 § 6 mom.,

sådana de lyder, 8 § 1 mom. 19 punkten i lag 490/2012 och 43 § 6 mom. i lag 879/2012, samt

fogas till 8 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1001/1997, 661/1989, 1539/1992, 321/1997, 511/1998, 1168/2000, 1160/2002, 717/2004, 1077/2008, 471/2009, 938/2010, 490/2012, 183/2014, 645/2014, 1087/2014 och 1405/2014, en ny 20 punkt som följer:

8 §

Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro bland andra:

— —

19) rundradioskatt för samfund som ska betalas med stöd av lagen om rundradioskatt (484/2012*),*

20) apoteksskatt som ska betalas med stöd av lagen om apoteksskatt (/) samt apoteksavgift som ska betalas med stöd av Ålands landskapslag om apoteksavgift i landskapet Åland (ÅFS 6/1947).

— —

43 §

— —

Bestämmelser om överklagande av ett beslut som avses i 5 mom. finns i lagen om beskattningsförfarande.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats före lagens ikraftträdande tillämpas bestämmelserna som gällde vid ikraftträdandet.

———

22.

Lag

om ändring av läkemedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i läkemedelslagen (395/1987) 58 § 1 mom. och 84 b § 1 mom.
sådana de lyder, 58 § 1 mom. i lag 22/2006 och 84 b § 1 mom. i lag 595/2009, och
fogas till 89 §, sådan den lyder i lag 1112/2010, ett nytt 3 mom. och till 89 b §, sådan den lyder i lag 1200/2013, ett nytt 2 mom. som följer:

58 §

Priset i den läkemedelstaxa som utfärdas genom förordning av statsrådet är minutförsäljningspriset för ett läkemedel. Priset i läkemedelstaxan ska basera sig på det partipris för hela landet som innehavaren av försäljningstillståndet har uppgett enligt 37 a §, ett försäljningsbidrag beräknat enligt partipriset och mervärdesskatten. Det utgående från partipriset beräknade försäljningsbidraget på ett enskilt läkemedelspreparat kan vara mindre än den skatteprocent som fastställs enligt 6 § i lagen om apoteksskatt (/).

— —

84 b §

Apoteken, inberäknat Helsingfors universitetsapotek och Östra Finlands universitetsapotek, partiaffärerna och läkemedelstillverkarna ska betala två tusendedelar av skillnaden mellan läkemedlens mervärdesskattefria försäljningspris och inköpspris till Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet för kontroller som hör till tillsynen över handeln med läkemedel och läkemedelssubstanser (kvalitetskontrollavgift). Apoteksskatten eller apoteksavgiften dras av från apotekens motsvarande försäljningsbidrag innan avgiften bestäms. Läkemedelstillverkarna ska betala avgift för den del av försäljningen där de utan förmedling av en läkemedelspartiaffär levererar varan direkt till ett apotek eller någon annan som har rätt till inköp.

— —

89 §

— —

Apotekare, Helsingfors universitetsapotek och Östra Finlands universitetsapotek ska till Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet lämna för centrets utvecklings-, planerings- och tillsynsuppgifter, bestämmande av kvalitetskontrollavgiften samt framställning av statistik behövliga uppgifter som gäller identifiering, inkomster och utgifter samt annars den ekonomiska ställningen när det gäller apoteksverksamheten samt annan affärsverksamhet som bedrivs i samma lokaler som apoteket. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas. Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet kan meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid lämnande av uppgifter.

89 b §

— —

Skatteförvaltningen ska trots sekretessbestämmelserna på begäran avgiftsfritt lämna Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet sådana uppgifter som behövs för tillsynen över apoteken och som gäller skatteskulder och betalningsarrangemang samt apoteksskatt för den som driver apoteksrörelse. Centret har rätt att få de uppgifter som avses ovan av Skatteförvaltningen också via en teknisk anslutning eller på annat sätt i elektronisk form.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Bestämmelserna i 58 b § tillämpas första gången på det minutförsäljningspris som ska användas 2017. Minutförsäljningspriset för år 2016 och tidigare år beräknas i enlighet med de bestämmelser som gällde då denna lag trädde i kraft.

Bestämmelserna i 84 b § tillämpas första gången på den kvalitetskontrollavgift som ska betalas för 2017. På den kvalitetskontrollavgift som ska betalas för år 2016 och tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.

Bestämmelserna i 89 § tillämpas första gången på uppgifter som ska lämnas för kalenderåret 2017.

———

23.

Lag

om upphävande av skattekontolagen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs skattekontolagen (604/2009).

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

24.

Lag

om upphävande av 7 § 4 mom. i lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut

I enlighet med riksdagen beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs 7 § 4 mom. i lagen om skatteförhöjning och tullhöjning som påförs genom ett särskilt beslut (781/2013).

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

På delgivning av beslut som meddelats och underrättelser som getts i ärenden som anhängiggjorts innan denna lag trädde i kraft tillämpas de bestämmelser om gällde vid ikraftträdandet.

———

25.

Lag

om ändring av 9 § i lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund (680/1976) 9 §, sådan den lyder i lag 880/2012, som följer:

9 §

Bestämmelser om sökande av ändring i beslut som meddelats med stöd av 4 eller 7 § finns i lagen om beskattningsförfarande.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats före lagens ikraftträdande tillämpas bestämmelserna som gällde vid ikraftträdandet.

26.

Lag

om ändring av lagen om skatteredovisning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skatteredovisning (532/1998) 1 § 1 mom., 2 § 2 mom., 3 § 2 mom., 5 § 1 mom. och 5 a § 1 mom.,

av dem 3 § 2 mom. sådan det lyder i lag 440/2013 samt 5 § 1 mom. och 5 a § 1 mom. sådana de lyder i lag 607/2009, som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Till staten, kommunerna, församlingarna, Folkpensionsanstalten, skogsvårdsföreningarna och Finlands skogscentraler (skattetagarna) redovisas de skatter och avgifter som avses i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) samt fastighetsskatter, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och skogsvårdsavgifter (skatter) på det sätt som föreskrivs i denna lag.

— —

2 §

Redovisning enligt intag

— —

Från det belopp som ska redovisas till skattetagarna avdras före utbetalningen de av skattetagarna meddelade förskottsinnehållningarna, arbetsgivarnas sjukförsäkringsavgifter och andra belopp som enligt bestämmelserna ska avdras, belopp som inte tidigare avdragits samt till samma eller någon annan skatt hänförbara belopp som ska återkrävas.

3 §

Intagsperiod och redovisningstidpunkt

— —

De betalningar och återbäringar som under intagsperioden för skatter som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd (/) använts som betalning för skatter redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör. De belopp som under intagsperioden för andra skatter som ska redovisas enligt denna lag har bokförts som betalda på Skatteförvaltningens bankkonto och de återbäringar som betalats till de skattskyldiga redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör.

— —

5 §

Utdelning och minimibeloppet av arbetsgivarprestationer vid förskottsuppbörden

För att förskottsinnehållningar, kompletteringar av förskottet och förskott som betalas vid uppbörden samt kvarskatt som betalts innan beskattningen har slutförts ska kunna uppdelas i stats-, kommunal- och kyrkoskatt samt i den försäkrades sjukförsäkringspremie föreskrivs genom förordning av finansministeriet för varje skatteår om de relativa andelar (skattetagargruppernas utdelning) enligt vilka skattetagarnas motsvarande andelar beräknas utfalla vid beskattningen för skatteåret. Dessutom föreskrivs genom förordning av finansministeriet om det månadsvisa minimibeloppet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som ska betalas på eget initiativ (minimibeloppet av arbetsgivarprestationer) så att deras sammanlagda belopp så bra som möjligt motsvarar det faktiska totala skatteårsvisa utfallet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som ska betalas på eget initiativ. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs också om grunderna för beräkning av de andelar enligt vilka den andel som har fastställts att utgöra kommunalskatt och kyrkoskatt beräknas fördela sig mellan kommunerna och församlingarna (kommunernas och församlingarnas utdelning).

— —

5 a §

Garantiredovisning

Om beloppet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares sjukförsäkringsavgifter som ska betalas på eget initiativ under intagsperioden tillsammans är mindre än 90 procent av det minimibelopp av arbetsgivarprestationerna som fastställs för den månad som motsvarar intagsperioden, redovisas skillnaden till skattetagarna som garantiredovisning. Som garantiredovisning redovisas dock högst ett belopp som motsvarar det sammanlagda beloppet av betalningar som inte hänförts till skattekonton och oanvända krediteringar på skattekontona den dag då intagsperioden upphör.

— —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

27.

Lag

om ändring av 31 § i tonnageskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i tonnageskattelagen (476/2002) 31 § 2 mom., sådant det lyder i lag 90/2012, som följer:

31 §

Verkställande av beskattningen

— —

Tonnagebeskattning verkställs för ett sådant skatteår som avses i 3 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). På verkställande av beskattning, slutförande av beskattning, skattegranskning, skatterättelse, efterbeskattning, skatteförhöjning, samfundsränta och följdändring tillämpas lagen om beskattningsförfarande. På uppbörd, indrivning och återbäring av tonnageskatt tillämpas lagen om skatteuppbörd (/).

— —

_____

Denna lag träder i kraft den 20 .

_____

28.

Lag

om ändring av 17 § i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder (299/2009) 17 § 2 mom. som följer:

17 §

Tillämpning av skattebestämmelser

— —

På debitering av skatt, skattegranskning, ändring av beskattningen, skatteförhöjning och samfundsränta tillämpas lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). På uppbörd av debiterat belopp tillämpas lagen om skatteuppbörd (/).

— —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

29.

Lag

om ändring av 5 § i lagen om rundradioskatt

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om rundradioskatt (484/2012) 5 § 1 mom. som följer:

5 §

Tillämpning av annan lagstiftning

Bestämmelser om förskottsuppbörd av rundradioskatt finns i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), om uppbörd, indrivning och återbäring av skatten i lagen om skatteuppbörd (/) och om redovisning av skatten i lagen om skatteredovisning (532/1998).

———————————————————————————————————————

_____

Denna lag träder i kraft den 20 .

_____

30.

Lag

om ändring av 9 § i lagen om skatt för titlar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skatt för titlar (1388/2001) 9 §, sådan den lyder i lag 525/2010, som följer:

9 §

Tillämpning av bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd

Vid återbäring av skatt samt uppbörd och indrivning av skatt som ska betalas till Skatteförvaltningen iakttas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd (/), om inte något annat bestäms i denna lag eller med stöd av den.

_____

Denna lag träder i kraft den 20 .

_____

31.

Lag

om ändring av 47 § i punktskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i punktskattelagen (182/2010) 47 §, sådan den lyder i lag 964/2012, som följer:

47 §

Skatteuppbörd

Om inte något annat föreskrivs i denna lag eller med stöd av den ska i fråga om uppbörd och indrivning av, ansvar för och återbetalning av punktskatt iakttas lagen om skatteuppbörd (/) eller vad som bestäms eller föreskrivs med stöd av den, varvid Tullen är den skatteuppbördsmyndighet som avses i lagen om skatteuppbörd.

Denna lag träder i kraft den 20 .

32.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket (603/2006) 8 § 3 mom. som följer:

8 §

Betalning av accisåterbäring

— —

Utöver det som bestäms i denna lag tillämpas lagen om skatteuppbörd (/) på betalning av accisåterbäring och på debitering till följd av rättelse eller sökande av ändring.

— —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

33.

Lag

om ändring av 65 § i bilskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i bilskattelagen (1482/1994) 65 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1073/2014, som följer:

65 §

På skatt som ska återbäras som följd av ändringssökande eller skattemyndighetens rättelse betalas ränta enligt lagen om skatteuppbörd (/).

———————————————————————————————————————

Denna lag träder i kraft den 20 .

34.

Lag

om ändring av fordonsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fordonsskattelagen (1281/2003) 2 § 1 mom., 52 § 1 mom. och 62 § 3 mom.,
av dem 52 § 1 mom. sådant det lyder i lag 611/2005 och 62 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1065/2014, som följer:

2 §

Tillämpning av andra lagar

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iakttas i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (/) eller med stöd av den, samt bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

— —

52 §

Ränta som skall betalas med anledning av ändringssökande

Om skatt med anledning av ändringssökande eller rättelse har avlyfts eller sänkts, ska till vederbörande återbetalas det överskjutande beloppet jämte årlig ränta från skattebetalningsdagen enligt vad som bestäms i lagen om skatteuppbörd.

— —

62 §

Minsta belopp som uppbärs, debiteras och återbärs

— —

På debitering, uppbörd och återbäring av fordonsskatt tillämpas inte 71 § i lagen om skatteuppbörd.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

35.

Lag

om ändring av 2 och 25 § i bränsleavgiftslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i bränsleavgiftslagen (1280/2003) 2 § 2 mom. och 25 §, av dem 25 § sådan den lyder i lag 1326/2009, som följer:

2 §

Tillämpningen av andra lagar

— —

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iakttas i fråga om uppbörden av bränsleavgift i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (/) eller med stöd av den samt bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

— —

25 §

Räntebetalningsskyldighet på grund av ändringssökande

Om bränsleavgift har avlyfts eller sänkts på grund av ändringssökande eller rättelse, ska till vederbörande återbetalas det överskjutande beloppet jämte årlig ränta från avgiftsbetalningsdagen till återbetalningsdagen enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd. Om bränsleavgift med anledning av ändringssökande påförs eller avgiftsbeloppet höjs, driver Trafiksäkerhetsverket in bränsleavgiften jämte förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

36.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar (1307/2007) 2 § 2 mom. som följer:

2 §

Tillämpning av andra lagar

— —
Om inte annat föreskrivs i denna lag, gäller i fråga om uppbörden av bränsleavgift i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (/) eller med stöd av den, liksom även vad som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).
— —

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

37.

Lag

om ändring av 13 § i lagen om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (563/2005) 13 § som följer:

13 §

Tillämpning av lagen om skatteuppbörd

På skatt som ska återbäras med stöd av denna lag tillämpas lagen om skatteuppbörd (/) och de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

38.

Lag

om ändring av 20 § i banskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i banskattelagen (605/2003) 20 §, sådan den lyder i lag 1256/2009, som följer:

20 §

Ränta på återbäring

Om banskatt återbärs med anledning av rättelse av debiteringen eller sökande av ändring, ska på återbäringen betalas ränta enligt lagen om skatteuppbörd (/) från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

39.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet (1526/2011) 7 § som följer:

7 §

Bestämmelser som tillämpas på indrivning och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran

På indrivningen av fordringar och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran som avses i 3 § tillämpas lagen om skatteuppbörd (/), lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007), lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973) och tullagen (1466/1994).

_____

Denna lag träder i kraft den 20 .

_____

40.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om ett system för betalningstjänst- och deklarationsservice för småarbetsgivare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om ett system för betalningstjänst- och deklarationsservice för småarbetsgivare (658/2004) 2 § 1 mom. som följer:

2 §

Uppgifter som kan skötas med hjälp av servicesystemet

Med hjälp av systemet kan serviceanvändaren sköta arbetsgivarprestationer och förskottsinnehållningar i anslutning till betalning av lön och annan motsvarande prestation, beskattning, medlemsavgifter till fackföreningar, det lagstadgade arbetspensionssystemet, det lagstadgade olycksfallsförsäkringssystemet, det lagstadgade arbetslöshetsförsäkringssystemet, i allmänt bindande kollektivavtal ingående grupplivförsäkring för arbetstagare, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift samt försäkrades sjukförsäkringspremie.

———————————————————————————————————————

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 17 mars 2016

Vid förfall för statsministern, kommun- och reformminister

Anu Vehviläinen

Överinspektör Henna Ritari

Bilaga
Parallelltext

5.

Lag

om ändring av lagen om beskattningsförfarande

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) 23 a och 23 b § samt 77 § 3 och 4 mom., av dem 23 a och 23 b § sådana de lyder i lag 875/2012 och 77 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1079/2015,

ändras 1 § 3 mom., 9 §, 11 a § 1 mom., 12 § 2 mom., 14 § 3 mom., 22 a § 1 och 7 mom., 26 § 2 mom., 53, 55, 56, 58 och 59 §, 61 § 1 mom., 62 § 1 och 2 mom., 63 § 1 och 2 mom., 64, 66 och 67 §, rubriken för 69 § och 69 § 1 mom., 70 §, 71 a § 1 mom., 71 c § 1 mom., 71 e, 71 f och 78 § samt 85 a § 1 mom.,

av dem 1 § 3 mom., 53 §, 61 § 1 mom., rubriken för 69 § och 69 § 1 mom., 71 a § 1 mom., 71 c § 1 mom., 71 f och 71 e § sådana de lyder i lag 875/2012, 11 a § 1 mom. och 78 § sådana de lyder i lag 1079/2005, 12 § 2 mom., 22 a § 1 mom. och 63 § 2 mom. sådana de lyder i lag 520/2010, 22 a § 7 mom. sådant det lyder i lag 565/2004, 26 § 2 mom. sådant det lyder i lag 477/1998, 55 och 56 § sådana den lyder i lagarna 1079/2005 och 520/2010, 58 § sådan den lyder i lag 1145/2005, 59 § sådan den lyder i lag 1252/2009, 62 § 2 mom. och 67 § sådana de lyder i lag 238/2008, 64 § sådan den lyder i lagarna 238/2008 och 520/2010 samt 66 och 70 § och 85 a § 1 mom. sådana de lyder i lag 942/2015,samt

fogas till 14 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 520/2010, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. och det ändrade 3 mom. blir 3 och 4 mom., till 26 c §, sådan den lyder i lagarna 1067/2003 och 520/2010, ett nytt 3 mom. samt till lagen nya 56 a—56 c, 65 a och 71 g som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	1 §
Lagens tillämpningsområde	*Lagens tillämpningsområde*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
I fråga om skattskyldigheten föreskrivs särskilt. För skattebetalningen verkställs under skatteåret förskottsuppbörd enligt denna lag och lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Skatterna uppbärs så som föreskrivs i denna lag och i lagen om skatteuppbörd (609/2005).	I fråga om skattskyldigheten föreskrivs särskilt. För skattebetalningen verkställs under skatteåret förskottsuppbörd enligt denna lag och lagen om förskottsuppbörd (1118/1996). Skatterna uppbärs så som föreskrivs i denna lag och i lagen om förskottsuppbörd *(/)*.
9 §	9 §
Ansvariga för deklarationsskyldigheten	*Ansvariga för deklarationsskyldigheten*
För fullgörande av deklarationsskyldigheten ansvarar ett samfunds styrelse eller för-	För fullgörande av deklarationsskyldigheten ansvarar ett samfunds styrelse eller för-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
valtning, en sammanslutnings delägare, förvaltningsnämnden för en samfälld skog, för en myndlings räkning förmyndaren eller gode mannen, en dödsbodelägare eller den som har boet i sin besittning samt för en utlännings räkning dennes härvarande ombud eller filialchef.	valtning, en sammanslutnings delägare, förvaltningsnämnden för en samfälld skog, *en intressebevakare,* en dödsbodelägare eller den som har boet i sin besittning samt för en utlännings räkning dennes härvarande ombud eller filialchef.
11 a §	11 a §
Förvaring av verifikationer	*Förvaring av verifikationer*
En skattskyldig som inte är bokföringsskyldig eller anteckningsskyldig skall förvara verifikationer som hänför sig till de inkomster, avdrag, tillgångar skulder eller andra uppgifter som uppgetts i skattedeklarationen fem år från ingången av året efter det då beskattningen slutförts.	En skattskyldig som inte är bokföringsskyldig eller anteckningsskyldig *ska* förvara verifikationer som hänför sig till de inkomster, avdrag, tillgångar, skulder eller andra uppgifter som uppgetts i skattedeklarationen *sex* år från ingången av *skatteåret* efter det då beskattningen slutförs.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
12 §	12 §
Anteckningsskyldighet	*Anteckningsskyldighet*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Anteckningarna ska basera sig på verifikationer. Den skattskyldige ska förvara anteckningarna och verifikationerna fem år från ingången av året efter det då beskattningen slutförts. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om skyldigheten att förvara anteckningar och verifikationer.	Anteckningarna ska basera sig på verifikationer. Den skattskyldige ska förvara anteckningarna och verifikationerna *sex* år från ingången av *skatteåret* efter det då beskattningen slutförs. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om skyldigheten att förvara anteckningar och verifikationer.
14 §	14 §
Skattegranskning	*Skattegranskning*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Den skattskyldige ska ges förhandsmeddelande om platsen för skattegranskningen och om tidpunkten då den inleds, om inte särskilda omständigheter föranleder ett annorlunda förfarande.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Om förfarandet vid skattegranskningen samt om det material och den egendom som skall uppvisas stadgas närmare genom förordning.	Om förfarandet vid skattegranskningen samt om det material och den egendom som *ska* uppvisas stadgas närmare genom förordning *av statsrådet*.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
22 a §	22 a §
Försummelseavgift	*Försummelseavgift*
Den uppgiftsskyldige kan åläggas att i försummelseavgift betala högst 2 000 euro, om 1) det finns en mindre bristfällighet eller ett mindre fel i en deklaration, en annan uppgift eller en handling som lämnas för fullgörande av uppgiftsskyldigheten, och den uppgiftsskyldige inte har följt en bevisligen sänd uppmaning att avhjälpa bristfälligheten eller felet, 2) den uppgiftsskyldige utan giltig orsak har lämnat en deklaration, uppgift eller handling för sent, eller 3) den uppgiftsskyldige har lämnat uppgifterna på annat sätt än vad som bestämts av Skatteförvaltningen *och den uppgiftsskyldige inte har följt en bevisligen sänd uppmaning att avhjälpa saken*.	Den uppgiftsskyldige kan åläggas att i försummelseavgift betala högst 2 000 euro, om 1) det finns en mindre bristfällighet eller ett mindre fel i en deklaration, en annan uppgift eller en handling som lämnas för fullgörande av uppgiftsskyldigheten, och den uppgiftsskyldige inte har följt en bevisligen sänd uppmaning att avhjälpa bristfälligheten eller felet, 2) den uppgiftsskyldige utan giltig orsak har lämnat en deklaration, uppgift eller handling för sent, eller 3) den uppgiftsskyldige har lämnat uppgifterna på annat sätt än vad som bestämts av Skatteförvaltningen.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Försummelseavgiften är inte en avdragbar utgift i beskattningen. Försummelseavgiften redovisas till staten. På en debiterad och obetald försummelseavgift som har förfallit till betalning uppbärs en årlig ränta som motsvarar den i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982) avsedda dröjsmålsräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga. *Räntan på obetald försummelseavgift är inte avdragbar vid inkomstbeskattningen.*	Försummelseavgiften är inte en avdragbar utgift i beskattningen. Försummelseavgiften redovisas till staten. På en debiterad och obetald försummelseavgift som har förfallit till betalning *tas dröjsmålsränta ut enligt 5 a § i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995)*.
23 a §	(23 § upphävs)
Sökande av ändring i beslut som gäller uppgiftsskyldigheten	
Den uppgiftsskyldige får söka ändring i sådana beslut av Skatteförvaltningen som gäller skyldighet att lämna i detta kapitel avsedda uppgifter. Ändring söks genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den uppgiftsskyldiges hemkommun hörde när beslutet fattades. *Besvären ska anföras inom 60 dagar från det att den uppgiftsskyldige har fått del av Skatteförvaltningens beslut. Ett beslut kan delges utan mottagningsbevis. Delfåendet av beslutet anses då ha skett den sjunde dagen efter det att beslutet postades, om inte något annat visas. På förfarandet tillämpas i övrigt 69 § samt förvaltningsprocesslagen*	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
(586/1996). *Den uppgiftsskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i förvaltningsdomstolens beslut genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På överklagandet tillämpas då 70 och 71 §.*	
23 b §	(23 b § upphävs)
Sökande av ändring i beslut som gäller försummelseavgift	
I ett beslut av Skatteförvaltningen som gäller försummelseavgift får den uppgiftsskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt söka ändring genom en skriftlig begäran om omprövning hos den myndighet som fattat beslutet. Den uppgiftsskyldige ska begära omprövning inom fem år från ingången av kalenderåret efter det år då beslutet om försummelseavgift har fattats. Omprövning får dock alltid begäras inom 60 dagar från det att den uppgiftsskyldige har fått del av beslutet. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är tidsfristen 60 dagar från det att beslutet fattades. *I ett omprövningsbeslut får den uppgiftsskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt söka ändring genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den uppgiftsskyldiges hemkommun hörde när beslutet fattades. Den uppgiftsskyldige ska anföra besvär inom fem år från ingången av kalenderåret efter det år då beslutet om försummelseavgift har fattats. Besvärstiden är dock alltid minst 60 dagar från delfåendet av omprövningsbeslutet. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är tidsfristen 60 dagar från det att beslutet fattades. På förfarandet tillämpas i övrigt 69 § samt förvaltningsprocesslagen.* *Ett beslut som avses i 1 och 2 mom. kan delges utan mottagningsbevis. Delfåendet av beslutet anses då ha skett den sjunde dagen efter det att beslutet postades, om inte något annat visas.* *Den uppgiftsskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i förvaltningsdomstolens beslut genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar be-*	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
svärstillstånd. I fråga om överklagandet tillämpas då 70 och 71 §.	
26 §	26 §
Allmänna principer som skall iakttas vid beskattningen	*Allmänna principer som skall iakttas vid beskattningen*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Om ett ärende lämnar rum för tolkning eller är oklart och om den skattskyldige i god tro har handlat i enlighet med myndighetens praxis eller anvisningar, kan ärendet till denna del avgöras till den skattskyldiges fördel, om inte särskilda skäl föranleder annat. Om skatt likväl debiteras, är det möjligt att helt eller delvis låta bli att uppbära till skatten hörande skattetillägg, dröjsmålsränta, ränta som motsvarar dröjsmålsränta, restavgift, förseningsränta, samfundsränta och ränta på kvarskatt, om uppbörden vore oskälig på grund av att ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart.	Om ett ärende lämnar rum för tolkning eller är oklart och om den skattskyldige i god tro har handlat i enlighet med myndighetens praxis eller anvisningar, kan ärendet till denna del avgöras till den skattskyldiges fördel, om inte särskilda skäl föranleder annat. Om skatt likväl debiteras, är det möjligt att helt eller delvis låta bli att *driva in de räntepåföljder som hänför sig till skatten och att påföra skatteförhöjning, om det vore oskäligt att driva in räntepåföljd och påföra skatteförhöjning* på grund av att ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
26 c §	26 c §
Delgivning	*Delgivning*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Ett beslut av Skatteförvaltningen eller av skatterättelsenämnden, från vars delgivning tiden för ändringssökande börjar löpa, samt andra handlingar som Skatteförvaltningen ger, kan delges genom vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen (434/2003).
53 §	53 §
Åläggande av skatteansvar	*Åläggande av skatteansvar* ***samt ändringssökande***
I fråga om åläggande av skatteansvar gäller 40 § i lagen om skatteuppbörd.	*Bestämmelser om åläggande av skatteansvar och ändringssökande finns i lagen om skatteuppbörd.*
55 §	55 §
Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel	*Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel*
Om beskattningen innehåller ett fel till följd av vilket den skattskyldige har påförts	Om beskattningen innehåller ett fel till följd av vilket den skattskyldige har påförts

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
för mycket skatt, rättar Skatteförvaltningen beskattningen till den skattskyldiges fördel.	för mycket skatt, rättar Skatteförvaltningen beskattningen till den skattskyldiges fördel.
Beskattningen kan rättas till den skattskyldiges fördel inom fem år från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts.	*Rättelse av beskattningen* till den skattskyldiges fördel *ska göras* inom *tre* år från ingången av året efter *skatteårets utgång*.
	Om Skatteförvaltningen i ett ärende som hänför sig till dess kontrollverksamhet med stöd av 56 a—56 c § upptäcker ett fel till den skattskyldiges nackdel, rättar Skatteförvaltningen beskattningen till den skattskyldiges fördel.
Beskattningen *kan* inte rättas, om ärendet har avgjorts genom beslut på besvär.	Beskattningen *rättas inte* om ärendet har avgjorts genom ett beslut på besvär.
56 §	56 §
Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel	*Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel*
Om en skattskyldig delvis eller helt och hållet blivit obeskattad eller annars har undgått föreskriven skatt, kan Skatteförvaltningen rätta beskattningen till den skattskyldiges nackdel.	Om en skattskyldig delvis eller helt och hållet blivit obeskattad eller annars *inte* har *påförts* föreskriven skatt, *rättar* Skatteförvaltningen beskattningen till den skattskyldiges nackdel.
Beskattningen kan rättas till den skattskyldiges nackdel inom ett år från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. *Beskattningen kan emellertid inte rättas, om ärendet lämnar rum för tolkning eller är oklart på det sätt som avses i 26 § 2 mom.*	*Rättelse av beskattningen* till den skattskyldiges nackdel *ska göras* inom *tre* år från ingången av året efter *skatteårets utgång*.
Till den del det är fråga om skattemyndighetens skrivfel, räknefel eller något annat därmed jämförbart misstag eller beskattningen har baserat sig på felaktiga eller bristfälliga uppgifter från utomstående, kan beskattningen rättas till den skattskyldiges nackdel inom två år från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts.	*Beskattningen rättas inte, om Skatteförvaltningen har utrett och uttryckligen avgjort ärendet. Beskattningen kan dock rättas, om avgörandet i ärendet har baserat sig på en felaktig eller bristfällig utredning eller det i ärendet har framkommit en sådan ny utredning som kunde ha inverkat på avgörandet i ärendet. Ett skrivfel, ett räknefel eller något annat därmed jämförbart fel kan rättas.*
Till den del den skattskyldige har underlåtit att lämna in skattedeklaration eller lämnat in en bristfällig, vilseledande eller oriktig skattedeklaration, annan uppgift eller handling eller annars försummat sin deklarationsskyldighet, kan beskattningen rättas till den skattskyldiges nackdel inom fem år från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts.	
Beskattningen *kan* inte rättas, om ärendet har avgjorts genom beslut på besvär.	Beskattningen *rättas inte* om ärendet har avgjorts genom ett beslut på besvär.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

56 a §

Fortsatt tidsfrist för rättelse av beskattningen

Skatteförvaltningen kan låta tidsfristen för rättelse av beskattningen enligt 56 § utsträckas med ett år, om

1) en kontrollåtgärd har inletts exceptionellt sent på grund av uppgifter som lämnats av en annan myndighet eller fåtts någon annanstans ifrån eller om åtgärden kräver myndighetssamarbete,

2) den skattskyldige har lämnat en anmälan eller en annan utredning som gäller saken exceptionellt sent eller den skattskyldige som är föremål för kontrollåtgärden avsevärt försvårar utförandet av kontrollåtgärden.

Beslutet om fortsatt tidsfrist för rättelse av beskattningen ska fattas innan tiden för rättelse enligt 56 § löper ut och delges på det sätt som föreskrivs i 26 c §. Om Skatteförvaltningen har fått de uppgifter som avses i 1 mom. 1 punkten eller den anmälan eller en annan utredning som avses i 2 punkten innan tidsfristen för rättelse enligt 56 § löper ut, kan beslutet ändå fattas inom 60 dagar från det att uppgifterna, anmälan eller andra utredningar har erhållits.

Den fortsatta tidsfristen för rättelse enligt 1 mom. kan tillämpas på betalningsmottagare enligt lagen om förskottsuppbörd, lagen om källskatt på ränteinkomst, lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) samt lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995) oberoende av vad som i 2 mom. föreskrivs om fattande och delgivning av beslut, om beslutet har delgetts betalaren, och det inte rått klarhet om betalningsmottagaren då beslutet fattades.

Ändring i ett beslut som avses i 2 mom. får inte sökas separat.

56 b §

Förlängd tidsfrist för rättelse av beskattningen

Beskattningen kan oberoende av tidsfristen för rättelse enligt 56 § rättas till den skattskyldiges nackdel inom sex år från ingången av året efter skatteårets utgång till den del

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	som rättelsen av beskattningen grundar sig på *1) rättelse av internprissättningen enligt 31 §,* *2) ett arrangemang som gäller företags- eller finansieringsstrukturer mellan parter i en intressegemenskap enligt 31 §, eller* *3) sådana uppgifter som inverkar på den skattskyldiges beskattning och som har erhållits vid annat internationellt utbyte av information än automatiskt utbyte av information.*
	56 c §
	Rättelse av beskattningen till följd av brott
	Beskattningen kan rättas till den skattskyldiges nackdel oberoende av tidsfristen för rättelse enligt 56 § inom ett år från utgången av det kalenderår under vilken åklagaren har väckt åtal i ett brottmål som avses i 29 kap. 1—3 § i strafflagen (39/1889). *Skatteförvaltningen rättar ett beslut som avses i 1 mom. till den del som åklagaren har återkallat åtalet eller åtalet har förkastats genom en dom eller ett beslut som vunnit laga kraft eller avvisats utan prövning. Vid förfarandet iakttas vad som föreskrivs i 55 § om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel.* *Rättelse av beskattningen till följd av brott kan riktas mot en juridisk person, om en fysisk person som handlat för den juridiska personens räkning åtalas för ett brott som avses i 1 mom.*
58 §	58 §
Avstående från rättelse av beskattningen	*Avstående från rättelse av beskattningen*
Rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel behöver inte verkställas, om den inkomst som inte beskattas är obetydlig och om inte kravet på jämlikhet vid beskattningen eller någon annan orsak kräver att beskattningen rättas.	*Skatteförvaltningen behöver inte verkställa rättelse av beskattningen till den skattskyldiges nackdel*, om den inkomst som inte beskattas är obetydlig och *om uppnående av en jämlik beskattning eller arten hos den skattskyldiges försummelser eller det att försummelserna upprepats inte kräver det.* *Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om när den inkomst som inte beskattas ska anses vara obetydlig på det sätt som avses i 1 mom.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
59 §	59 §
Rättelse av beskattningen i fråga om dödsbon	*Rättelse av beskattningen i fråga om dödsbon*
Om den skattskyldige har avlidit ska rättelse av beskattningen avse dödsboet. Den rättelse av beskattningen som avses i 56 § 4 mom. ska då göras inom två år från utgången av det kalenderår under vilket bouppteckningen har getts till Skatteförvaltningen.	Om den skattskyldige har avlidit ska rättelse av beskattningen avse dödsboet. *Beskattningen rättas inte om tidsfristen enligt 56 § har löpt ut.*
5 kap.	5 kap.
Ändringssökande	**Ändringssökande**
61 §	61 §
Omprövningsmyndighet	*Omprövningsmyndighet*
Skatterättelsenämnden avgör begäran om omprövning som gäller beskattningen. Skatteförvaltningen kan emellertid avgöra en i 62 § 1 mom. angiven persons begäran om omprövning till den del begäran godkänns.	Skatterättelsenämnden avgör begäran om omprövning *som avses i denna lag*. Skatteförvaltningen kan emellertid avgöra en *begäran om omprövning till den del begäran godkänns, om den som söker ändring är någon annan än en myndighet som avses i 62 § 2 mom.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
62 §	62 §
Rätt till ändringssökande	*Rätt till ändringssökande*
Ändring i beskattningen får sökas av den skattskyldige själv samt av varje annan vars eget skattebelopp beskattningen direkt kan påverka eller som är ansvarig för betalningen av skatten. Också en sammanslutning kan söka ändring i fastställandet av dess inkomst och *förmögenhet samt* fördelningen av dem på delägarna. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och kommunen har rätt att söka ändring i beskattningen samt i fastställandet av sammanslutningens inkomst *och förmögenhet* och fördelningen av dem. Församlingen har rätt att söka ändring i kyrkobeskattningen och Folkpensionsanstalten *har rätt att söka ändring* i försäkrads sjukförsäkringspremie.	Ändring i beskattningen får sökas av den skattskyldige själv samt av varje annan vars eget skattebelopp beskattningen direkt kan påverka eller som är ansvarig för betalningen av skatten. Också en sammanslutning *får* söka ändring i fastställandet av dess inkomst och fördelningen av *den* på delägarna. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och kommunen *får* söka ändring i beskattningen samt i fastställandet av sammanslutningens inkomst och fördelningen av *den*. Församlingen *får* söka ändring i kyrkobeskattningen och Folkpensionsanstalten i försäkrads sjukförsäkringspremie.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
63 §	63 §
Rättelseyrkande till skatterättelsenämnden	*Rättelseyrkande till skatterättelsenämnden*
Ändring söks med ett skriftligt rättelseyrkande till skatterättelsenämnden, om ärendet inte redan avgjorts genom beslut på besvär.	Ändring söks med ett skriftligt rättelseyrkande till skatterättelsenämnden. *Ändring får inte sökas om ärendet har* avgjorts genom beslut på besvär.
Rättelseyrkandet ska riktas till skatterättelsenämnden. Rättelseyrkandet ska tillställas Skatteförvaltningen inom föreskriven tid.	Rättelseyrkandet ska tillställas Skatteförvaltningen inom föreskriven tid.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
64 §	64 §
Tidsfristen för rättelseyrkande	*Tidsfristen för rättelseyrkande*
Den skattskyldige eller någon annan som har rätt att söka ändring ska framställa rättelseyrkande inom fem år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten ska *dock* framställa rättelseyrkande inom ett år *räknat från ingången av året* efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts.	Rättelseyrkande ska framställas inom *tre* år räknat från ingången av året efter *skatteårets utgång*. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten ska framställa rättelseyrkande inom *fyra månader* efter det då beskattningen av den skattskyldige har slutförts.
Över Skatteförvaltningens beslut om ändring av beskattningen får rättelseyrkande utan hinder av den tid som anges i 1 mom. framställas inom 60 dagar räknat från den dag då den som har rätt att söka ändring fick del av beslutet. *Beslutet kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas.* I fråga om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten räknas tiden *dock* från det att beslutet fattades.	*Rättelseyrkande får dock alltid* framställas inom 60 dagar räknat från den dag då den som har rätt att söka ändring fick del av beslutet. I fråga om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten räknas tiden från det att beslutet fattades.
	65 a §
	Ändringssökande som gäller vissa beslut av Skatteförvaltningen
	Den som ansökt om ett namngivningsbeslut och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett sådant av Skatteförvaltningen fattat namngivningsbeslut som avses i 57 § 1 mom. 2 punkten i inkomstskattelagen.
	Den som ansökt om ett beslut och Enheten

Gällande lydelse	Föreslagen lydelse
	för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i sådana beslut av Skatteförvaltningen som avses i 122 § 3 eller 4 mom. i inkomstskattelagen och i 43 § 5 mom. i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968). *Den som ansökt om ett beslut och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i sådana beslut av Skatteförvaltningen enligt tonnageskattelagen (476/2002) som gäller godkännande som tonnageskattskyldig eller återkallande av godkännande.* *Det samfund som ansökt om ett beslut och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i sådana beslut som Skatteförvaltningen har fattat med stöd av 4 eller 7 § i lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund (680/1976).* *Den skattskyldige och varje annan vars eget skattebelopp ett beslut direkt kan påverka eller som är ansvarig för betalningen av skatten samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i* *1) beslut i vilka ändring får sökas och som gäller bestämmande av ny innehållningsprocent enligt 18 § i lagen om förskottsuppbörd och ändring av förskott enligt 24 § i samma lag,* *2) beslut om återbäring av förskottsinnehållning eller förskott enligt 22 § i lagen om förskottsuppbörd,* *3) beslut om införande i eller avförande ur förskottsuppbördsregistret enligt 25—27 § i lagen om förskottsuppbörd,* *4) beslut enligt 5 och 16 § 4 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst som gäller källskattekort, skattekort eller förskottsskatt och i vilka ändring kan sökas,* *5) beslut om återbetalning av källskatt enligt 11 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst,* *6) beslut om återbetalning av slutlig löneskatt enligt 6 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976).* *Den som är skyldig att lämna uppgifter får söka ändring i Skatteförvaltningens beslut som gäller skyldighet att lämna uppgifter enligt 3 kap. Den uppgiftsskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	ändring i ett beslut om försummelseavgift enligt 22 a § som fattats av Skatteförvaltningen. *Ändring söks med ett skriftligt rättelseyrkande till skatterättelsenämnden. Rättelseyrkande ska framställas inom 60 dagar från det då ändringssökanden har fått del av Skatteförvaltningens beslut. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades. I övrigt tillämpas vad som föreskrivs i detta kapitel.*
66 §	66 §
Besvär till förvaltningsdomstolen	*Besvär till förvaltningsdomstolen*
Den skattskyldige eller någon annan som har rätt att söka ändring får överklaga ett beslut *som har meddelats* med anledning av begäran om omprövning genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges eller sammanslutningens hemkommun enligt 5 § hör. Om personer på vilka inkomstskattelagens bestämmelser om makar tillämpas har sin hemkommun inom domkretsen för olika förvaltningsdomstolar, ska ändring i rättelsenämndens beslut sökas hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets hemkommunen för den äldre personen hör. Är personerna lika gamla, är förvaltningsdomstolen för den vars personbeteckning har ett lägre individuellt nummer behörig förvaltningsdomstol. *Om ingen förvaltningsdomstol skulle vara behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol.*	Ett beslut med anledning av begäran om omprövning får överklagas genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges eller sammanslutningens hemkommun enligt 5 § hör. Om personer på vilka inkomstskattelagens bestämmelser om makar tillämpas har sin hemkommun inom domkretsen för olika förvaltningsdomstolar, ska ändring i rättelsenämndens beslut sökas hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets hemkommunen för den äldre personen hör. Är personerna lika gamla, är förvaltningsdomstolen för den vars personbeteckning har ett lägre individuellt nummer behörig förvaltningsdomstol.
	Den som i enlighet med 65 a § ansökt om ett beslut, en uppgiftsskyldig, en skattskyldig och någon annan som har rätt att söka ändring samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den sökande eller den uppgiftsskyldige hade sin hemkommun då Skatteförvaltningens fattade sitt beslut. *Om ingen förvaltningsdomstol är behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol genom besvär.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
67 §	67 §
Besvärstid	*Besvärstid*
Den skattskyldige eller någon annan som har rätt att söka ändring ska anföra besvär inom fem år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten ska emellertid anföra besvär inom ett år räknat från ingången av året efter det då beskattningen av den skattskyldige slutförts. Utan hinder av den ovan angivna tiden får dock besvär över beslut på rättelseyrkande anföras inom 60 dagar från den dag då den som har rätt att söka ändring fick del av beslutet. Beslutet kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. Besvärstiden för de myndigheter som nämns ovan räknas från det att beslutet fattades.	*Besvär ska anföras inom 60 dagar från delfående av ett beslut med anledning av rättelseyrkande.* *Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, kommunen, församlingen och Folkpensionsanstalten räknas från det att beslutet fattades.*
69 §	69 §
Hörande av skattetagare då besvär behandlas	*Hörande av* ***Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och den skattskyldige*** *då besvär behandlas*
Den förvaltningsdomstol som behandlar ett besvärsärende ska med anledning av besvär som anförts av den skattskyldige ge Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt tillfälle att avge bemötande och vid behov genmäle.	*Förvaltningsdomstolen ska ge Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt tillfälle att avge bemötande på den skattskyldiges besvär och den skattskyldige tillfälle att avge bemötande på besvär som anförts av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt samt vid behov den ändringssökande tillfälle att avge genmäle.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
70 §	70 §
Besvär till högsta förvaltningsdomstolen	*Besvär till högsta förvaltningsdomstolen*
Ett beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. *Besvärsrätt hos högsta förvaltningsdomstolen har de som får söka ändring i beskattningen.*	Ett beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
71 a §	71 a §
Prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen	*Prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen*
Den skattskyldige och andra som avses i 62 § 1 mom. samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt (*parter*) får söka ändring i ett beslut av skatterättelsenämnden hos högsta förvaltningsdomstolen i stället för hos förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar tillstånd för prejudikatbesvär (*prejudikatbesvär*).	Den skattskyldige och andra som avses i 62 § 1 mom. *och de som har rätt att söka ändring med stöd av 65 a §* samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt (*parter)* får söka ändring i ett beslut av skatterättelsenämnden hos högsta förvaltningsdomstolen i stället för hos förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar tillstånd för prejudikatbesvär (*prejudikatbesvär*).
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
71 c §	71 c §
Förfarande i tillståndsärenden som gäller prejudikatbesvär	*Förfarande i tillståndsärenden som gäller prejudikatbesvär*
Tillstånd för prejudikatbesvär ska sökas hos högsta förvaltningsdomstolen genom en besvärsskrift som innehåller tillståndsansökan och besvären. *Besvärsskriften ska inom besvärstiden lämnas in till Skatteförvaltningen.* För den skattskyldige och andra som avses i 62 § 1 mom. är tidsfristen för inlämnande av besvärsskriften 60 dagar från det att de har fått del av rättelsenämndens beslut så som anges i 67 §. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är tidsfristen 60 dagar och räknas från tidpunkten för rättelsenämndens beslut.	Tillstånd för prejudikatbesvär ska sökas hos högsta förvaltningsdomstolen genom en besvärsskrift som innehåller tillståndsansökan och besvären. *Tidsfristen för inlämnande av besvärsskriften är* 60 dagar från det att *en ändringssökande* har fått del av rättelsenämndens beslut så som anges i *26 c §*. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är tidsfristen 60 dagar och räknas från tidpunkten för rättelsenämndens beslut.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
71 e §	71 e §
Ändringssökande i vissa beslut av Skatteförvaltningen	***Förfarandet vid ä****ndringssökande i vissa beslut av Skatteförvaltningen*
Den som ansökt om ett namngivningsbeslut och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får överklaga ett sådant av Skatteförvaltningen fattat namngivningsbeslut som avses i 57 § 1 mom. 2 punkten i inkomstskattelagen. Sådana beslut av Skatteförvaltningen som avses i 122 § 3 och 4 mom. i inkomstskattelagen och i 43 § 5 mom. i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) får överklagas av den som ansökt om beslutet och av Enheten för bevakning av	*Ändringssökande som gäller beslut som avses i 65 a § 5 mom. 1, 3 och 4 punkten ska behandlas skyndsamt hos Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
skattetagarnas rätt. Sådana beslut av Skatteförvaltningen enligt tonnageskattelagen (476/2002) som gäller godkännande som tonnageskattskyldig eller återkallande av godkännande får överklagas av den som ansökt om beslutet och av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Ändring söks genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets sökandens hemkommun hörde när beslutet fattades. Besvären ska anföras inom 60 dagar från det att sökanden har fått del av Skatteförvaltningens beslut. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades. På förfarandet tillämpas i övrigt 69 § samt förvaltningsprocesslagen. Ändring i förvaltningsdomstolens beslut får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På överklagandet tillämpas 70 och 71 §.	
71 f §	71 f §
Innehållet i den besvärsanvisning som ska fogas till rättelsenämndens beslut	***Besvärsanvisning** som ska fogas till skatterättelsenämndens beslut*
En besvärsanvisning enligt 47 § i förvaltningslagen (434/2003) ska fogas till rättelsenämndens beslut. Av besvärsanvisningen ska framgå hur den som är missnöjd med avgörandet ska förfara för att få ärendet prövat av förvaltningsdomstolen eller för att söka ändring genom prejudikatbesvär enligt 71 a § *i denna lag. I besvärsanvisningen ska också förfarandet i ett ärende som gäller tillstånd för prejudikatbesvär beskrivas i huvuddrag.*	En besvärsanvisning enligt 47 § i förvaltningslagen (434/2003) ska fogas till rättelsenämndens beslut. Av besvärsanvisningen ska framgå hur den som är missnöjd med avgörandet ska förfara för att få ärendet prövat av förvaltningsdomstolen eller för att söka ändring genom prejudikatbesvär enligt 71 a §. *I besvärsanvisningen ska också förfarandet i ett ärende som gäller tillstånd för prejudikatbesvär beskrivas i huvuddrag.*
	71 g §
	Grundbesvär
	På ärenden som avses i denna lag tillämpas inte bestämmelserna om grundbesvär i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
77 §	77 §
Räknande av ränta i ändringssituationer	*Räknande av ränta i ändringssituationer*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
I samband med beskattning som skall verkställas på nytt räknas kvarskatteräntan på skillnaden mellan den skatt som påförts vid den på nytt verkställda beskattningen och den skatt som uppkommit på grundvalen av den upphävda beskattningen, från den 1 februari året efter skatteåret till den förfallodag som utsätts i samband med att beskattningen verkställs på nytt. Återbäringsräntan räknas på den skillnad som skall återbäras efter att den skatt som påförts vid den på nytt verkställda beskattningen har dragits av från den skatt som uppkommit på grundvalen av den upphävda beskattningen, från den nämnda dagen eller, om betalningen har skett senare, från betalningsdagen till återbäringsdagen.	(3 mom. upphävs)
Samfundsränta som skall betalas i samband med beskattning som verkställs på nytt räknas på skillnaden mellan den skatt som påförts vid den på nytt verkställda beskattningen och den skatt som uppkommit på grundval av den upphävda beskattningen, från dagen efter den sista inlämningsdagen för skatteårets skattedeklaration till den förfallodag som utsätts i samband med att beskattningen verkställs på nytt. Samfundsränta som återbärs skall räknas på den skillnad som återbärs efter att den skatt som påförts vid den på nytt verkställda beskattningen har dragits av från den skatt som uppkommit på grundvalen av den upphävda beskattningen, från de nämnda dagarna eller, om betalningen har skett senare, från betalningsdagen till återbäringsdagen.	(4 mom. upphävs)
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
78 §	78 §
Genomförande av ändringar	*Genomförande av ändringar*
Följdändringar och ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande skall genomföras med iakttagande i tillämpliga delar av vad som i 55 och 56 § bestäms om rättelse av beskattningen. Ändring i fattade beslut söks enligt vad som i 62—65 § bestäms om sökande av ändring i beslut som gäller rättelse av beskattningen.	*Beskattning som ska verkställas på nytt på grund av ett beslut av den myndighet hos vilken ändring sökts eller av Skatteförvaltningen, en följdändring och andra ändringar i beskattningen till följd av ändringssökande ska genomföras med iakttagande* av vad som i 55 och 56 § *föreskrivs* om rättelse av beskattningen. Ändring i de fattade beslut söks

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	enligt vad som i *5 kap.* bestäms om sökande av ändring i beslut som gäller rättelse av beskattningen.
	Skatteförvaltningen ska, om inte något annat följer av särskilda skäl, på eget initiativ bestämma att verkställigheten av en fordran ska avbrytas till den del som den myndighet hos vilken ändring sökts har upphävt beskattningsbeslutet och återförvisat ärendet till Skatteförvaltningen för ny behandling. Förordnande om avbrott ska utfärdas omedelbart efter det att beslutet av den myndighet hos vilken ändring sökts har delgetts Skatteförvaltningen. På förordnande om avbrott tillämpas i övrigt vad som i lagen om verkställighet av skatter och avgifter föreskrivs.
Sådana ändringar i beskattningen som avses i denna paragraf kan göras också då det saknas förutsättningar för rättelse av beskattningen.	Sådana ändringar i beskattningen som avses i denna paragraf kan göras också då det saknas förutsättningar för rättelse av beskattningen.
85 a §	85 a §
Sökande av ändring i Skatteförvaltningens förhandsavgörande	*Sökande av ändring i Skatteförvaltningens förhandsavgörande*
Den skattskyldige och andra som avses i 62 § 1 mom. samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får överklaga Skatteförvaltningens förhandsavgörande hos förvaltningsdomstolen. Besvären anförs hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hörde när beslutet fattades. Vid överklagandet iakttas då 69 §. Besvärstiden är 30 dagar från delfåendet av beslutet. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades.	Den skattskyldige och andra som avses i 62 § 1 mom. samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får överklaga Skatteförvaltningens förhandsavgörande hos förvaltningsdomstolen. Besvären anförs hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hörde när beslutet fattades. *Om ingen förvaltningsdomstol är behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol.* Vid överklagandet iakttas då 69 §. Besvärstiden är 30 dagar från delfåendet av beslutet. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder4 i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången då beskattningen för skatteåret 2017 verkställs och vid ändringssökande som gäller den.

Då beskattningen för skatteåret 2016 eller tidigare skatteår verkställs och vid ändringssökande som gäller den beskattningen samt vid sökande ändring i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före lagens ikraft-

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

trädande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdande och som gäller skatteåret 2016 eller tidigare skatteår samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag. Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som gäller den ordinarie beskattningen för skatteåret 2016 tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

———

6.

Lag

om ändring av mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i mervärdesskattelagen (1501/1993) 13 c § 4 mom., mellanrubriken före 129 b §, 134 m § 2 mom., 134 o § 2 mom., 146 b och 149 §, 152 § 2 mom., 153 och 154 §, 156 j §, 157 § 2 mom., 158 och 162 a—162 e §, 166 § 4 mom., 169, 169 a, 170, 170 a, 171 och 171 a §, 19 och 21 kap. samt 209, 218, 219 och 219 a §,

av dem 13 c § 4 mom. samt 149, 162 a, 162 b och 162 d § sådana de lyder i lag 605/2009, mellanrubriken före 129 b § och 146 b § sådana de lyder i lag 1392/2010, 134 m § 2 mom. och 134 o § 2 mom. sådana de lyder i lag 505/2014, 152 § 2 mom. och 156 c § 2 mom. sådana de lyder i lag 1359/2009, 154 sådan den lyder delvis ändrad i lag 1767/1995, 157 § 2 mom. samt 158 och 171 § sådana de lyder i lag 529/2010, 162 c § sådan den lyder i lagarna 605/2009 och 529/2010, 162 e § sådan den lyder i lagarna 605/2009 och 886/2009, 166 § 4 mom.250/2001, 169 § sådan den lyder i lagarna 325/2003, 529/2010 och 399/2012, 169 a § sådan den lyder i lagarna 350/1995 och 1413/2010, 170 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 529/2010 och 877/2012, 170 a § sådan den lyder i lag 399/2012, 171 a § sådan den lyder i lagarna 350/1995 och 529/2010, 209 § sådan den lyder i lagarna 325/2003 och 529/2010, 218 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 250/2001, 399/2012 och 785/2013, 218 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 250/2001, 399/2012 och 785/2013 samt 219 och 219 a § sådana de lyder i lag 877/2012,

ändras 13 b §, 13 c § 3 mom., 72 f §, 79 k § 1 mom., 102 a § 2 mom., 128 § 1 och 4 mom., mellanrubriken före 129 §, 133 § 4 och 6 mom., 133 c § 2 mom., 133 q § 2 mom., 134 f §, 134 h § 1 mom., 134 j och 134 l §, 134 m § 5 mom., 134 p § 2 mom., 134 r §, rubriken för 13 a kap., 146 a och 147 §, rubriken för 14 kap., 149 a § 2 mom., 149 b § 1, 2 och 4 mom., 149 c—149 e och 149 f §, 151 § 2 mom., 156 §, 156 c § 2 mom., 156 i §:n 1 mom., 156 l §, 156 m § 5 mom., 157 § 1 mom., rubriken för 17 kap., 161 § 3 mom., 162 §, 163 § 2 och 3 mom., 164 och 165 §, 166 § 2 och 3 mom., 168, 168 a och 172 §, 173 a § 2 mom., rubriken för 20 kap., 190 § 4 mom., rubriken för 22 kap., 209 n § 2 mom., 209 r, 209 s och 216 §,

av dem 13 b § sådan den lyder i lag 377/1994, 13 c § 3 mom., 133 c § 2 mom. och rubriken för 13 a kap. sådana de lyder i lag 1486/1994, 72 f § sådan den lyder i lagarna 1486/1994,

1767/1995 och 1071/2002, 79 k § 1 mom. 149 §, 149 b § 1, 2 och 4 mom. samt 149 f och 162 § sådana de lyder i lag 605/2009, 102 a § 2 mom. sådant det lyder i lag 507/2014, 128 § 1 mom., 149 c § 1 mom., 157 § 1 mom., 164 § samt 190 § 4 mom. sådana de lyder i lag 529/2010, 128 § 4 mom. sådant det lyder i lag 1767/1995, mellanrubriken före 129 § sådan den lyder i lag 1392/2010, 133 § 4 och 6 mom. sådana de lyder i lag 1457/2001, 133 q § 2 mom., 134 f §, 134 h § 1 mom., 134 j och 134 l §, 134 m § 5 mom., 134 p § 2 mom. och 134 r § sådana de lyder i lag 505/2014, 146 a § sådan den lyder i lag 542/1996, 147 § sådan den lyder i lagarna 605/2009 och 529/2010, 149 a § 2 mom. och 149 e § sådana de lyder i lag 1301/2003, 149 c § sådan den lyder i lagarna 605/2009 och 529/2010, 149 d § samt 163 § 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag 886/2009, 154 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1767/1995, 156 c § 2 mom., 156 j och 156 l § samt 156 m § 5 mom. sådana de lyder i lag 1359/2009, 161 § 3 mom. samt 166 § 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag 250/2001, 165 § sådan den lyder i lagarna 605/2009, 886/2009 och 529/2010, 168 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 529/2010, 168 a § sådan den lyder i lagarna 1486/1994 och 529/2010, 172 § sådan den lyder i lagarna 1486/1994 och 1347/1999, 173 a § 2 mom., 209 n § 2 mom. 209 r och 209 s § sådana de lyder i lag 399/2012, rubriken för 22 kap. sådan den lyder i lag 325/2003 och 216 § sådan den lyder i lag 1432/2009, samt

fogas till lagen en ny 101 c §, till lagen en ny 129 c och 129 d §, till 133 c §, sådan den lyder i lagarna 1486/1994 och 529/2010, ett nytt 3—5 mom., till 134 b §, sådan den lyder i lag 505/2014, ett nytt 2 mom., till lagen en ny 147 a §, en ny 148 §, i stället för den 148 § som upphävts genom lag 605/2009, till lagen nya 148 a och 148 b §, till 151 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1359/2009, ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 4 mom., till 172 §, sådan den lyder i lagarna 1486/1994 och 1347/1999, ett nytt 2 mom., i stället för det 2 mom. som upphävts genom lag 1347/1999 och till lag en ny 209 t § som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
13 b §	13 b §
En skattskyldighetsgrupp skall meddela vilken till gruppen hörande näringsidkare som skall vara skyldig att uppfylla gruppens deklarations- och redovisningsskyldighet enligt lagen och som skall vara berättigad till att göra de ansökningar om skatteåterbäring som avses i lagen.	En skattskyldighetsgrupp ska meddela vilken till gruppen hörande näringsidkare som ska vara skyldig att uppfylla *deklarationsskyldighet enligt 4 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/) och betalningsskyldigheten enligt 6 kap. i den lagen*.
13 c §	13 c §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Ett renbeteslag är skyldigt att fullgöra renbeteslagsgruppens anmälnings- och redovisningsskyldighet och är berättigat att ansöka om återbäring av skatt.	Ett renbeteslag är skyldigt att fullgöra på renbeteslagsgruppens *deklarationsskyldighet enligt 4 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ och betalningsskyldigheten enligt 6 kap. i den lagen.*
En renbeteslagsgrupps skatteperiod är ett renskötselår. Skattedeklarationen för skatteperioden ska lämnas in senast den andra kalendermånaden efter skatteperioden vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen (604/2009) med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 7 § i samma lag. Skatten ska betalas senast den andra kalendermånaden efter skatteperiod vid den tidpunkt	(4 mom. upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen.	
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
72 f §	72 f §
Skatt betalas inte på gemenskapsinterna varuförvärv, om 1) skatt inte skulle uppbäras vid import, 2) skatt enligt 61 § eller 72 h § 1 mom. 1 eller 2 punkten inte skulle uppbäras på försäljning av varan, om försäljningen skulle ske i Finland, 3) förvärvaren med stöd av 122 § vore berättigad till full återbäring av den skatt som skall betalas för förvärvet och han har fullgjort sin deklarationsskyldighet enligt 162 §.	Skatt betalas inte på gemenskapsinterna varuförvärv, om 1) skatt inte skulle tas ut vid import, 2) skatt enligt 61 § eller 72 h § 1 mom. 1 eller 2 punkten inte skulle uppbäras på försäljning av varan, om försäljningen skulle ske i Finland, 3) förvärvaren med stöd av 122 § vore berättigad till full återbäring av den skatt som *ska* betalas för förvärvet och han har fullgjort sin deklarationsskyldighet enligt *16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.*
79 k §	79 k §
En skattskyldig återförsäljare får som vinstmarginal använda vinstmarginalen under den skatteperiod som avses i 162 a §.	En skattskyldig återförsäljare får som vinstmarginal använda vinstmarginalen under den skatteperiod som avses i *11 och 12 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
9 kap.	9 kap.
Import av varor	**Import av varor**
	101 c § *I fråga om ett av Tullen meddelat förhandsavgörande får omprövning enligt 37 § i tullagen inte begäras, utan avgörandet ska överklagas genom besvär enligt vad som föreskrivs i tullagen. Besvärstiden är 30 dagar från delfående av beslutet om förhandsavgörande. Omprövning av ett beslut om att inte meddela förhandsavgörande får inte begäras och beslutet får inte heller överklagas genom besvär.*
102 a §	102 a §
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Avdragsrätten för skatt som enligt 2 a, 8 a—8 d eller 9 § ska betalas på ett köp eller för skatt som ska betalas på ett gemenskapsinternt förvärv förutsätter dessutom att den skattskyldige har fullgjort sin deklarationsskyldighet enligt 162 § eller att skatten har påförts. Får den skattskyldige inte en i 1 mom. avsedd faktura av säljaren, förutsät-	Avdragsrätten för skatt som enligt 2 a, 8 a—8 d eller 9 § ska betalas på ett köp eller för skatt som ska betalas på ett gemenskapsinternt förvärv förutsätter dessutom att den skattskyldige har fullgjort sin deklarationsskyldighet enligt *16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ* eller att skatten har på-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
ter avdragsrätten att den skattskyldige själv upprättar en verifikation som i tillämpliga delar innehåller de uppgifter som avses i 209 e § 1 mom. samt anger den skatt som ska betalas och den skattesats som ska tillämpas på köpet eller det gemenskapsinterna förvärvet.	förts. Får den skattskyldige inte en i 1 mom. avsedd faktura av säljaren, förutsätter avdragsrätten att den skattskyldige själv upprättar en verifikation som i tillämpliga delar innehåller de uppgifter som avses i 209 e § 1 mom. samt anger den skatt som ska betalas och den skattesats som ska tillämpas på köpet eller det gemenskapsinterna förvärvet.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
128 §	128 §
Ansökan om skatteåterbäring ska lämnas till utrikesministeriet för varje kvartal under kalenderåret och senast inom ett år efter betalningsdagen för den faktura *som bifogas ansökan*. Utrikesministeriet fastställer om sökanden på basis av ömsesidighet, sökandens ställning samt ändamålet med varan eller tjänsten har rätt till skatteåterbäring. Skatteförvaltningen kontrollerar övriga förutsättningar för återbäring och återbär skatten.	Ansökan om skatteåterbäring ska lämnas till utrikesministeriet för varje kvartal under kalenderåret och senast inom ett år efter betalningsdagen för fakturan. Utrikesministeriet fastställer om sökanden på basis av ömsesidighet, sökandens ställning samt ändamålet med varan eller tjänsten har rätt till skatteåterbäring. Skatteförvaltningen kontrollerar övriga förutsättningar för återbäring och återbär skatten.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
I beslut som har meddelats med stöd av denna paragraf får ändring inte sökas *genom besvär*.	I beslut som har meddelats med stöd av denna paragraf får ändring inte sökas.
Europeiska Unionen	*Europeiska **u**nionen **och övriga internationella organisationer***
Övriga internationella organisationer	(mellanrubriken upphävs)
	129 c § *Om skatt har återburits med stöd av 129, 129 a eller 129 b § till ett för stort belopp, kan det överstora skattebelopp som återburits dras från ett skattebelopp som återbärs senare.*
	129 d § *Vad som i 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som är berättigad till återbäring enligt 129, 129 a och 129 b §.* *När ändring söks i ett beslut som fattats med stöd av 129, 129 a och 129 b § räknas tidsfristen för begäran om omprövning från utgången av det kalenderår som omfattar den period som berörs av beslutet.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
133 §	133 §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Vad som i 13—23 kap. bestäms om skattskyldiga tillämpas också på den som är berättigad till återbäring enligt 130, 131 och 131 a § samt på den som gör ett gemenskapsinternt varuförvärv och som med stöd av 72 f § inte behöver betala skatt.	Vad som i 13—23 kap. och i *lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ b*estäms om skattskyldiga tillämpas också på den som är berättigad till återbäring enligt 130, 131 och 131 a § samt på den som gör ett gemenskapsinternt varuförvärv och som med stöd av 72 f § inte behöver betala skatt.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Vad som i 13—22 kap. bestäms om avdragbar skatt och skattskyldiga tillämpas också på skatt som skall återbäras och på den som har rätt till återbäring enligt 130 a §.	Vad som i 13—22 kap. och *i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ* bestäms om avdragbar skatt och skattskyldiga tillämpas också på skatt som ska återbäras och på den som har rätt till återbäring enligt 130 a §.
133 c §	133 c §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Om dröjsmålsränta ska betalas på skatt som återburits till ett för stort belopp med stöd av 133 a eller 133 b §, ska räntan betalas från den dag som följer på den dag då återbäringen betalades.
För återbäring gäller i övrigt *i tillämpliga delar* vad som stadgas om mervärdesskatt i avdelning II i denna lag eller i någon annan lag. *Den tidsfrist på tre år som avses i 192 och 193 § räknas från utgången av det kalenderår i vilket ingår den period som berörs av beslutet.*	För återbäring gäller i övrigt vad som stadgas om mervärdesskatt i avdelning II i denna lag, i *lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ* eller i någon annan lag.
	Vad som i 37, 40, 41 och 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ föreskrivs om skattskyldiga tillämpas också på den som har rätt till återbäring enligt 133 a och 133 b §.
	Den tidsfrist som avses i 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ räknas från utgången av det kalenderår till vilket den period som beslutet gäller hör.
133 q	133 q §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Om en skattskyldig i Finland bedriver också verksamhet som inte omfattas av den särskilda ordningen och för vilken den skattskyldige är skyldig att registrera sig som mervärdesskattskyldig, får den skattskyldige i den skattedeklaration som avses i 162 § göra avdrag enligt 10 kap. för anskaffningar i samband med sin skattepliktiga verksamhet	Om en skattskyldig i Finland bedriver också verksamhet som inte omfattas av den särskilda ordningen och för vilken den skattskyldige är skyldig att registrera sig som mervärdesskattskyldig, får den skattskyldige i den skattedeklaration som avses *i 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ* göra av-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
inom ramen för den särskilda ordningen.	drag enligt 10 kap. för anskaffningar i samband med sin skattepliktiga verksamhet inom ramen för den särskilda ordningen.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
134 b §	134 b §
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Skatteförvaltningen delger på elektronisk väg ett beslut om uteslutande från den särskilda ordningen enligt artikel 58 i Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdeskatt. Mottagaren anses ha fått del av beslutet den sjunde dagen efter det att beslutet har kunnat hämtas på en av Skatteförvaltningen angiven server.
134 f §	134 f §
Om inte något annat föreskrivs i detta kapitel ska bestämmelserna om skattskyldiga i 13—22 kap. i tillämpliga delar iakttas i fråga om skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland. Detsamma gäller skattskyldiga vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland.	Om inte något annat föreskrivs i detta kapitel ska bestämmelserna om skattskyldiga i 13—22 kap. och *i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ* i tillämpliga delar iakttas i fråga om skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland. Detsamma gäller skattskyldiga vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland, till den del det är fråga om skatt som ska betalas till Finland.
134 h §	134 h §
Bestämmelserna i 147 § 1 mom. om betalning av skatt ska inte tillämpas på en skattskyldigs affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen.	*Bestämmelserna om betalning av skatt i 32 och 33 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ* ska inte tillämpas på en skattskyldigs affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
134 j §	134 j §
Bestämmelserna i 161, 162 och 162 a § samt i 164 § 1 mom. om deklarationsskyldighet och skatteperiod ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.	*Bestämmelserna om skatteperiod och deklarationsskyldighet i 161 § och i 3 kap. samt i 16—18, 22, 23 och 25 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ* ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.
Bestämmelserna i 164 § 3 mom. samt i 165 § om sammandragsdeklaration ska tillämpas på skattedeklarationer från skattskyldiga som använder den särskilda ordningen.	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
134 l §	134 l §
Bestämmelserna i 19 kap. om påförande av skatt ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som för affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen ska betalas till en annan medlemsstat.	Bestämmelserna om påförande av skatt *i 8 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ* ska inte tillämpas på skattskyldiga som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är Finland, till den del det är fråga om skatt som för affärstransaktioner inom ramen för den särskilda ordningen ska betalas till en annan medlemsstat.
134 m §	134 m §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
På skatt som avses i 1 mom. ska tillämpas vad som i 23 § och 24 § 1 mom. i skattekontolagen föreskrivs om förpliktelser som baserar sig på en periodskattedeklaration.	(2 mom. upphävs)
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
När en skattskyldig som använder den särskilda ordningen påförs skattetillägg tillämpas vad som i 184 och 185 § föreskrivs om påförande av skatt.	När en skattskyldig som använder den särskilda ordningen påförs skattetillägg tillämpas vad som *föreskrivs om påförande av skatt i 52 och 54 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.*
134 o §	134 o §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Vid tillämpningen av 179, 192, 193 och 204 § utgör det kalenderår till vilket ifrågavarande skatteperiod hänför sig räkenskapsperiod för skattskyldiga som använder den särskilda ordningen. Vid tillämpningen av 192 och 193 § kan rättelse göras och besvär anföras redan under kalenderåret.	(2 mom. upphävs)
134 p §	134 p §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
På skatteåterbäring betalas ränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005). Räntan löper från betalningsdagen för skatten.	På skatteåterbäring betalas ränta enligt 32 § i lagen om skatteuppbörd (/). Räntan löper från betalningsdagen för skatten.
134 r §	134 r §
Bestämmelserna i 218 § 3 mom. om mervärdesskatteförseelse ska tillämpas på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen*, om denne trots uppmaning av myndighet underlåter att på behörigt sätt fullgöra sina skyldigheter enligt 133 f, 133 h, 133 m, 133 o, 134 a eller 134 e §.*	*Bestämmelserna om påföljdsavgifter i 35 och 37 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas inte* på en skattskyldig som använder den särskilda ordningen. *En skattskyldig som använder den särskilda ordningen och vars identifieringsmedlemsstat är en annan stat än Finland, får påföras skatteförhöjning enligt 37 § i lagen om*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, om skattedeklarationen för skatt som ska betalas till Finland har lämnats efter den tidpunkt som föreskrivs i detta kapitel eller om en bristfällig eller felaktig skattedeklaration har lämnats eller ingen skattedeklaration har lämnats.
13 a kap.	13 a kap.
Beskattningsförfarande vid vissa gemenskapsinterna förvärv	***Det allmänna beskattningsförfarande och ändringssökande***
146 a §	146 a §
Om köparen av ett sådant nytt transportmedel som nämns i 26 d § 1 mom. 1 punkten inte enligt denna lag är skattskyldig och för transportmedlet skall betalas bilskatt enligt bilskattelagen (1482/94), gäller beträffande betalning av mervärdesskatten på det gemenskapsinterna förvärvet, skattemyndigheter, deklarationsskyldighet, påförande av skatten, förhandsavgörande, sökande av ändring och återbäring av skatt vad som stadgas om bilskatt.	*På betalning, deklaration och påförande av skatt, rättelse och beskattningsförfarandet i övrigt samt ändringssökande tillämpas lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, om inte något annat föreskrivs i denna lag.*
146 b §	(146 b § upphävs)
Om köparen av sådana punktskattepliktiga varor som avses i 26 e § är en person vars övriga anskaffningar inte utgör gemenskapsinterna förvärv enligt 26 c § 2 mom., gäller i fråga om betalningen av mervärdesskatt på gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor, skattemyndigheter, deklarationsskyldighet, påförande av skatt, förhandsavgörande, sökande av ändring, återbäring av skatt samt förfarandet i övrigt vad som föreskrivs i punktskattelagen.	
147 §	147 §
Den skattskyldige ska betala skillnaden mellan de enligt 13 kap. till kalendermånaderna under en viss skatteperiod enligt 162 a § hänförliga skatter som ska betalas respektive dras av (*skatt som ska redovisas*) till staten senast den andra kalendermånaden efter skatteperioden i fråga vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen.	*Den skattskyldige ska på det sätt som anges i 6 kap. lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ till staten betala skillnaden mellan de skatter som ska betalas och de som ska dras av (skatt som ska redovisas) och som i enlighet med 13 kap. hänförs till de kalendermånader som omfattas av de skatteperioder som avses i 11 och 12 § i lagen om beskattningsförfarandet.*
En köpare av ett sådant nytt transportmedel som nämns i 26 d § 1 mom. ska, om han inte enligt denna lag är skattskyldig för an-	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
nan verksamhet och om 146 a § inte tillämpas på honom, betala skatten på det sätt som Skatteförvaltningen närmare bestämmer senast den dag då transportmedlet ska anmälas till registret.	
En skattskyldig vars skatteperiod förkortas på det sätt som avses i 162 c § 2 mom. mitt under en skatteperiod, ska betala den skatt som ska redovisas för den del av skatteperioden som föregick ändringen senast den andra kalendermånaden efter den kalendermånad då den deklaration som avses i 162 c § 1 mom. har lämnats in, vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen, eller vid en senare tidpunkt som Skatteförvaltningen bestämmer.	
	147 a §
	Kan vid beräkningen av den skatt som ska redovisas för en skatteperiod sådant avdrag som avses i 10 kap. eller 78 eller 80 § inte göras till fullt belopp, har den skattskyldige rätt att få den skatt som inte dragits av för skatteperioden som återbäring.
	Det belopp som avses i 1 mom. återbärs på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd.
	148 §
	Skatt ska påföras den skattskyldige och de för skatten ansvariga personerna solidariskt.
	Delägarna i ett öppet bolag och de personligt ansvariga bolagsmännen i ett kommanditbolag är solidariskt ansvariga för det öppna bolagets respektive kommanditbolagets skatt. Delägarna i en sammanslutning och ett partrederi enligt 13 § har samma ansvar för sammanslutningens eller partrederiets skatter.
	Samtliga näringsidkare som hör till en skattskyldighetsgrupp enligt 13 a § är solidariskt ansvariga för gruppens skatter.
	Ansvaret för en i 2 mom. avsedd delägare och bolagsman samt en i 3 mom. avsedd näringsidkare börjar vid ingången av den månad då han ansluter sig till bolaget, sammanslutningen eller skattskyldighetsgruppen och upphör vid utgången av den månad då han utträder ur bolaget, sammanslutningen eller skattskyldighetsgruppen.
	De personer som är ansvariga för skatten ska antecknas i Skatteförvaltningens beslut. Har en person eller näringsidkare som avses

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	i 2 eller 3 mom. och som är ansvarig för skatten inte antecknats i beslutet, ska bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd tillämpas på åläggande av skatteansvar samt ändringssökande.
14 kap.	14 kap.
Betalning av skatt	***Beskattningsförfarande vid vissa gemenskapsinterna förvärv***
	148 a § *Om köparen av ett sådant nytt transportmedel som avses i 26 d § 1 mom. 1 punkten inte enligt denna lag är skattskyldig för annan verksamhet och för transportmedlet ska betalas bilskatt enligt bilskattelagen (1482/1994), gäller beträffande betalning av mervärdesskatten på det gemenskapsinterna förvärvet, skattemyndigheter, deklarationsskyldighet, påförande av skatten, förhandsavgörande, sökande av ändring och återbäring av skatt vad som föreskrivs om bilskatt.*
	148 b § *Om köparen av sådana punktskattepliktiga varor som avses i 26 e § är en person vars övriga anskaffningar inte utgör gemenskapsinterna förvärv enligt 26 c § 2 mom., gäller i fråga om betalningen av mervärdesskatt på gemenskapsinterna förvärv av punktskattepliktiga varor, skattemyndigheter, deklarationsskyldighet, påförande av skatt, förhandsavgörande, sökande av ändring, återbäring av skatt samt förfarandet i övrigt vad som föreskrivs i punktskattelagen.*
149 § *Kan vid beräkningen av den skatt som ska redovisas för en skatteperiod sådant avdrag som avses i 10 kap. eller 78 eller 80 § inte göras till fullt belopp, har den skattskyldige rätt att få den skatt som inte avdragits för skatteperioden som återbäring.* *Det belopp som avses i 1 mom. återbärs på det sätt som närmare föreskrivs i skattekontolagen.*	(149 § upphävs)
149 a §	149 a §
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
En skattskyldig för vilken räkenskapsperiodens omsättning uppgår till högst	En skattskyldig för vilken räkenskapsperiodens omsättning uppgår till högst

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
8 500 euro får i lättnad hela den skatt som skall redovisas för räkenskapsperioden.	*10 000* euro får i lättnad hela den skatt som ska redovisas för räkenskapsperioden.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
149 b §	149 b §
Om den skattskyldiges skatteperiod är en kalendermånad eller ett kalenderårskvartal, lämnas de uppgifter som gäller beräkningen och beloppet av lättnaden i samband med den skattedeklaration enligt 162 § 1 mom. som ska lämnas för räkenskapsperiodens sista skatteperiod.	Om den skattskyldiges skatteperiod är kalendermånaden eller ett kalenderårskvartal, lämnas de uppgifter som gäller beräkningen och beloppet av lättnaden i samband med den skattedeklaration enligt *16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ* som ska lämnas för räkenskapsperiodens sista skatteperiod.
Om den skattskyldiges skatteperiod är ett kalenderår eller ett renskötselår, lämnas de uppgifter som gäller beräkningen och beloppet av lättnaden i samband med den skattedeklaration enligt 162 § 1 mom. eller 13 c § 4 mom. som ska lämnas för skatteperioden.	Om den skattskyldiges skatteperiod är ett kalenderår eller ett renskötselår, lämnas de uppgifter som gäller beräkningen och beloppet av lättnaden i samband med den skattedeklaration enligt 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ som ska lämnas för skatteperioden.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
En skattskyldig som inte har lämnat de uppgifter enligt 1 eller 2 mom. som gäller lättnad vid den nedre gränsen eller som har uppgett lättnaden till för litet belopp, har rätt att efter räkenskapsperiodens utgång få det belopp som inte uppgetts i form av återbäring *på basis av ansökan eller annan utredning* inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser *eller senare, om den skattskyldige inom nämnda tid har framställt ett yrkande om återbäring*.	En skattskyldig som inte har lämnat de uppgifter enligt 1 eller 2 mom. som gäller lättnad vid den nedre gränsen eller som har uppgett lättnaden till för litet belopp, har rätt att efter räkenskapsperiodens utgång få det belopp som inte uppgetts i form av återbäring inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser. *Om den skattskyldiges räkenskapsperiod inte är kalenderåret och skatteperioden är kalendermånaden, har den skattskyldige rätt till återbäring inom tre år från ingången av det år som följer på utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser. Om den skattskyldiges skatteperiod är ett renskötselår, har den skattskyldige rätt till återbäring inom tre år från ingången av året efter utgången av det renskötselår som lättnaden avser.*
149 c §	149 c §
Har en skattskyldig fått för stor lättnad på grund av felaktiga eller bristfälliga uppgifter som han lämnat, ska Skatteförvaltningen bestämma att den skattskyldige ska betala det överstora belopp som han fått till godo inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser.	Har en skattskyldig fått för stor lättnad på grund av felaktiga eller bristfälliga uppgifter som han lämnat, ska Skatteförvaltningen bestämma att den skattskyldige ska betala det överstora belopp som han fått till godo inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser.
	Om den skattskyldiges räkenskapsperiod inte är kalenderåret och skatteperioden är kalendermånaden, ska skatten påföras inom tre år från ingången av det år som följer på

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	utgången av den räkenskapsperiod som lättnaden avser. Om den skattskyldiges skatteperiod är ett renskötselår, ska skatten påföras inom tre år från ingången av det år som följer utgången av det renskötselår som lättnaden avser.
Skatt som påförts med stöd av 1 mom. kan höjas under de förutsättningar som föreskrivs i 182 §.	*För skatt som debiterats med stöd av 1 mom. påförs skatteförhöjning i enlighet med vad som föreskrivs i 37 och 38 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.*
149 d §	149 d §
Om en för stor eller för liten lättnad har betalts till en skattskyldig på grund av ett beslut av skattemyndigheten eller ett beslut med anledning av att ändring sökts som gäller beloppet av den skatt som den skattskyldige ska betala eller dra av för en räkenskapsperiod, ska lättnaden rättas. Rättelsen kan göras även om den tidsfrist som avses i 149 b § 4 mom. eller 149 c har gått ut.	Om en för stor eller för liten lättnad har betalts till en skattskyldig på grund av *rättelsedeklaration*, ett beslut av skattemyndigheten eller ett beslut med anledning av att ändring sökts som gäller beloppet av den skatt som den skattskyldige ska betala eller dra av för en räkenskapsperiod, ska lättnaden rättas. Rättelsen kan göras även om den tidsfrist som avses i 149 b § 4 mom. eller 149 c § har gått ut.
149 e §	149 e §
I övrigt iakttas i fråga om lättnaden i tilllämpliga delar vad som bestäms om mervärdesskatt i II avdelningen i denna lag eller i någon annan lag.	I övrigt iakttas i fråga om lättnaden i tilllämpliga delar vad som bestäms om mervärdesskatt i II avdelningen i denna lag, *i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ* eller i någon annan lag.
149 f §	149 f §
En skattskyldig vars räkenskapsperiod med stöd av 208 a § ändras till ett kalenderår, har rätt att få den lättnad som avses i 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut den dag då räkenskapsperioden ändras eller därefter av skatt som ska redovisas för de kalendermånader som ingår i skatteperioden i fråga och som föregick ändringen. Som räkenskapsperiod betraktas de kalendermånader som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen och som föregick ändringen.	En skattskyldig vars räkenskapsperiod med stöd av *216 §* ändras till ett kalenderår, har rätt att få den lättnad som avses i 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut den dag då räkenskapsperioden ändras eller därefter av skatt som ska redovisas för de kalendermånader som ingår i skatteperioden i fråga och som föregick ändringen. Som räkenskapsperiod betraktas de kalendermånader som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen och som föregick ändringen.
En skattskyldig vars räkenskapsperiod ändras från ett kalenderår enligt 208 a § till en räkenskapsperiod enligt bokföringslagen, har rätt att få lättnad enligt 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut efter den dag då räkenskapsperioden ändrades av skatt som ska redovisas för de kalendermånader efter ändringen som ingår i	En skattskyldig vars räkenskapsperiod ändras från ett kalenderår enligt *216 §* till en räkenskapsperiod enligt bokföringslagen, har rätt att få lättnad enligt 149 a § för den räkenskapsperiod enligt bokföringslagen som går ut efter den dag då räkenskapsperioden ändrades av skatt som ska redovisas för de kalendermånader efter ändringen som ingår i

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
räkenskapsperioden i fråga. Som räkenskapsperiod betraktas de kalendermånader efter ändringen som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen.	räkenskapsperioden i fråga. Som räkenskapsperiod betraktas de kalendermånader efter ändringen som ingår i räkenskapsperioden enligt bokföringslagen.
De uppgifter gällande beräkningen och beloppet av lättnaden enligt 1 och 2 mom. lämnas i samband med den skattedeklaration som avses i 162 § 1 mom. och som ska lämnas för räkenskapsperiodens sista skatteperiod.	De uppgifter gällande beräkningen och beloppet av lättnaden enligt 1 och 2 mom. lämnas i samband med den skattedeklaration som avses *16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ* och som ska lämnas för räkenskapsperiodens sista skatteperiod.
151 §	151 §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Till ansökan skall fogas	Till ansökan *ska* fogas
1) fakturan eller motsvarande handling i original som säljaren utfärdat, eller förtullningsbeslutet i original jämte därtill hörande handlingar,	
2) ett högst ett år gammalt intyg som skattemyndigheten i sökandens hemland har utfärdat över arten av den rörelse sökanden driver,	*1)* ett högst ett år gammalt intyg som skattemyndigheten i sökandens hemland har utfärdat över arten av den rörelse sökanden driver,
3) övriga handlingar som behövs för avgörande i saken.	*2)* övriga handlingar som behövs för avgörande i saken.
	Skatteförvaltningen kan begära fakturan och importdokumenten i original eller kopior av dessa.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
152 §	152 §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Skatteförvaltningen ska utan dröjsmål återlämna de handlingar i original som sökanden fogat till ansökan om återbäring och som avses i 151 § 2 mom. 1 punkten.	(2 mom. upphävs)
153 §	(153 § upphävs)
Har skatt återburits till ett för stort belopp på grund av att sökanden lämnat felaktiga eller bristfälliga uppgifter, skall sökanden förordnas betala det överbetalda beloppet. Debiteringsbeslutet skall fattas senast inom tre år från utgången av det kalenderår som omfattar den period som det felaktiga beslutet om återbäring gäller.	
154 §	(154 § upphävs)
Ett belopp som skall debiteras med stöd av 153 § kan höjas med högst 30 procent, om den skattskyldige har lämnat felaktiga uppgifter i sin ansökan om återbäring eller i utredning i anslutning till ansökan. Har de fel-	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
aktiga uppgifterna lämnats av grov oaktsamhet eller uppsåtligen, kan det belopp som skall debiteras höjas till högst det tredubbla beloppet. *På det belopp som skall debiteras påförs ett skattetillägg från den dag då återbäringen betalades till den utsatta förfallodagen, sistnämnda dag medräknad. Skattetillägget beräknas i övrigt enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/95).*	
156 §	156 §
Angående återbäring och belopp som debiterats med stöd av 153 § gäller i övrigt i tilllämpliga delar vad som i II avdelningen samt i annan lag stadgas om mervärdesskatt.	*På återbäring tillämpas dessutom vad som föreskrivs om mervärdesskatt i II avdelningen i denna lag, i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller i någon annan lag.* *Dröjsmålsränta ska betalas på skatt som återburits till ett för stort belopp från den dag som följer på den dag då återbäringen betalades.* *Vad som föreskrivs om skattskyldig i 37, 40, 41 och 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas också på den som ansöker om återbäring enligt 150 §.*
Den tidsfrist om tre år som avses i 192 och 193 § räknas från utgången av det kalenderår som omfattar den period som beslutet gäller.	*Den tidsfrist som avses i 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ räknas från utgången av det kalenderår som omfattar den period som beslutet gäller.*
156 c §	156 c §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Om beskattningsgrunden för en faktura eller ett importdokument uppgår till minst 1 000 euro ska en elektronisk kopia av dokumentet fogas till ansökan.	*Skatteförvaltningen kan begära elektroniska kopior av fakturor och importdokumenten vars skattegrund är minst 1 000 euro.*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
156 i §	156 i §
Om återbäringen betalas efter den frist som nämns i 156 h § 1 mom. ska ränta betalas på återbäringen enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005). Räntan beräknas från och med dagen efter den dag som är sista dagen för återbäring enligt 156 h § 1 mom. till den dag återbäringen faktiskt görs.	Om återbäringen betalas efter den frist som anges i 156 h § 1 mom. ska ränta betalas på återbäringen enligt *12 §* i lagen om skatteuppbörd. Räntan beräknas från den dag som följer den dag som är sista dagen för återbäring enligt 156 h § 1 mom. till den dag det belopp som ska återbäras debiteras Skatteförvaltningens konto.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
156 l §	156 l §
I fråga om återbäring och belopp som debi-	*På återbäring* tillämpas i övrigt vad som

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
terats med stöd av 156 j § *iakttas* tillämpas i övrigt vad som föreskrivs om mervärdesskatt i avdelning II i denna lag eller i någon annan lag.	föreskrivs om mervärdesskatt i avdelning II i denna lag, *i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ eller i någon annan lag.* *Dröjsmålsränta ska betalas på skatt som återburits till ett för stort belopp från den dag som följer på den dag då återbäringen betalades.*
Den frist om tre år som avses i 192 och 193 § räknas från utgången av det kalenderår som den period som ett i detta kapitel avsett beslut hänförs till.	*Vad som föreskrivs om skattskyldig i 37, 40, 41 och 59 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ tillämpas också på den som ansöker om återbäring enligt 156 a §.* *Den tidsfrist som avses i 44 och 61 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ räknas från utgången av det kalenderår som den period som ett i detta kapitel avsett beslut hänförs till.*
156 m §	156 m §
På överklagande av beslut som avses i 3 mom. tillämpas vad som i 21 kap. föreskrivs om sökande av ändring i förhandsavgörande.	*Vid sökande av ändring i beslut enligt 3 mom. tillämpas vad som föreskrivs i 65 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.*
157 §	157 §
Skatteförvaltningen utövar allmän tillsyn över beskattningen.	*Skatteförvaltningen svarar för beskattningen och tillsynen över den på det sätt som föreskrivs särskilt.*
Skatteförvaltningen har till uppgift att påföra och återbära skatt, övervaka betalningen av skatt och sköta skatteuppbörden.	(2 mom. upphävs)
158 § *Ärenden som gäller en skattskyldig, en skattskyldighetsgrupp som avses i 13 a § eller en renbeteslagsgrupp som avses i 13 c § behandlas av Skatteförvaltningen.*	(158 § upphävs)
17 kap	17 kap.
Deklarationsskyldighet	***Etableringsanmälan och sammandragsdeklaration***
161 §	161 §
Det som bestäms i 1 och 2 mom. tillämpas inte på skattskyldiga som avses i 147 §	Det som bestäms i 1 och 2 mom. tillämpas inte på den *som köper ett i 26 d § 1 mom.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 mom.	*1 punkten avsett nytt transportmedel och som med stöd av denna lag inte är skattskyldig för annan verksamhet och som inte tillämpas 148 a §.*
162 §	162 §
Den skattskyldige ska avge en skattedeklaration för varje skatteperiod.	*Den skattskyldige ska för varje kalendermånad lämna en sammandragsdeklaration*
I skattedeklarationen ska uppges omsättningen, den skatt som ska betalas respektive dras av samt de övriga uppgifter som Skatteförvaltningen bestämt och som behövs för att konstatera skattens riktiga belopp.	*1) över sina gemenskapsinterna försäljningar enligt 72 b och 72 c §,*
Skattedeklarationen ska lämnas in senast den andra kalendermånaden efter skatteperioden vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen och med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 7 § i samma lag. Anmälan om att det inte kommer att finnas någon skatt att betala kan göras på förhand, dock för högst sex kalendermånader.	*2) över försäljningar av sådana tjänster som beskattas enligt en bestämmelse som motsvarar 65 § och som köparen, då denne är en näringsidkare eller en juridisk person som inte är näringsidkare men finns upptagen i registret över mervärdesskattskyldiga, är skyldig att betala skatt för i en annan medlemsstat enligt en bestämmelse som motsvarar 9 § 1 mom., med undantag för sådana försäljningar av tjänster som är befriade från skatt i beskattningsstaten.*
Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om hur en skattskyldig som avses i 147 § 2 mom. ska deklarera skatt.	*En sammandragsdeklaration ska lämnas också när ett gemenskapsinternt varuförvärv som den skattskyldige har gjort, med stöd av 63 g § anses ha blivit beskattat i den stat där transporten upphörde.*
	Års- och omsättningsrabatter, köp- och försäljningskrediteringar, överskottsåterbäringar och andra motsvarande korrigeringsposter, som beviljats köparen och som gäller sådan försäljning som uppgetts i sammandragsdeklarationen samt annan förändring i fråga om försäljningen ska uppges i sammandragsdeklarationen för den kalendermånad under vilken posten enligt god bokföringssed ska upptas i bokföringen.
	Deklarationen ska lämnas senast den 20 dagen i den månad som följer på den berörda kalendermånaden.
	Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas i sammandragsdeklarationen och om hur uppgifterna ska lämnas.
162 a §	(162 a § upphävs)
Skatteperioden är en kalendermånad, om inte något annat föreskrivs i 2—4 mom.	
För en skattskyldig vars omsättning enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande avkastning under ett kalenderår är högst 50 000 euro är skatteperioden ett kalenderårskvartal, om inte något annat föreskrivs i 3 eller 4 mom.	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
För en skattskyldig vars omsättning enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen eller motsvarande avkastning under ett kalenderår är högst 25 000 euro är skatteperioden ett kalenderår, om inte något annat föreskrivs i 4 mom.	
För en fysisk person, ett dödsbo eller en sammanslutning som bedriver primärproduktion eller för en upphovsman till ett konstverk enligt 79 c § som inte bedriver annan mervärdesskattepliktig verksamhet, är skatteperioden ett kalenderår.	
Som kalenderår enligt 2 eller 3 mom. betraktas det kalenderår då den aktuella skatteperioden tillämpas.	
I denna lag avses med primärproduktion bedrivande av jordbruk, skogsbruk, trädgårdsodling, jakt, fiske, fiskodling, kräftfångst, kräftodling, pälsdjursuppfödning och renskötsel samt plockning av renlav och kottar liksom tillvaratagande av andra naturprodukter. Med jordbruk avses egentligt jordbruk samt sådant specialjordbruk eller annan verksamhet i anslutning till jord- eller skogsbruk som inte ska betraktas som särskild rörelse.	
162 b §	(162 b § upphävs)
På grund av en ansökan som en skattskyldig enligt 162 a § 2 mom. gör i samband med att verksamhet inleds betraktas dock som skatteperiod en kalendermånad och på grund av en ansökan som en skattskyldig enligt 162 a § 3 eller 4 mom. gör en kalendermånad eller ett kalenderårskvartal från det att verksamheten inleds.	
En skattskyldig vars skatteperiod är en skatteperiod som avses i 162 a § 2—4 mom., kan på ansökan övergå till att tillämpa en kortare skatteperiod än den som avses i nämnda lagrum. En skattskyldig vars skatteperiod är en skatteperiod som valts på grundval av denna paragraf, kan på ansökan övergå till att tillämpa en skatteperiod enligt 162 a § 2—4 mom. eller en kortare skatteperiod än den som avses i nämnda lagrum.	
Skatteperioden ska dock vara densamma minst tre på varandra följande kalenderår.	
En skatteperiod som grundar sig på ansökan enligt 2 mom. tillämpas från ingången av det kalenderår som följer på ansökan. Ansökan ska göras senast före utgången av september före kalenderåret i fråga.	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
162 c §	(162 c § upphävs)
Den skattskyldige ska utan dröjsmål underrätta Skatteförvaltningen om att de villkor som föreskrivs i 162 a § 2—4 mom. sannolikt inte kommer att uppfyllas under kalenderåret eller det följande kalenderåret.	
Som den skattskyldiges skatteperiod betraktas på grundval av en anmälan enligt 1 mom. som gäller det innevarande kalenderåret en skatteperiod som motsvarar de nya uppgifterna från ingången av den kortare skatteperiod under vilken anmälan har lämnats in. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om de förutsättningar under vilka de åtgärder som avses i detta moment inte behöver vidtas.	
Om Skatteförvaltningen på något annat sätt än vad som avses i 1 mom. konstaterar att villkoren enligt 162 a § 2—4 mom. inte uppfylls under kalenderåret, betraktas som den skattskyldiges skatteperiod från ingången av kalenderåret i fråga en skatteperiod som motsvarar de korrekta uppgifterna. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om de förutsättningar under vilka de åtgärder som avses i detta moment inte behöver vidtas.	
Skatteförvaltningen kan bestämma att som skatteperiod för en sådan skattskyldig som väsentligt försummar eller som på grunder som avses i 26 § 3 mom. i lagen om förskottsuppbörd eller på motsvarande grunder kan antas väsentligt försumma sina skyldigheter enligt 26 § 2 mom. i lagen om förskottsuppbörd i fråga om beskattningen, betraktas i stället för ett kalenderår eller kalenderårskvartal en kalendermånad från ingången av kalenderåret i fråga.	
En skattskyldig vars skatteperiod förkortas mitt under en skatteperiod på det sätt som avses i 2 mom. ska lämna in skattedeklaration för den del av skatteperioden som föregick ändringen senast den andra kalendermånaden efter den kalendermånad då den anmälan som avses i 1 mom. har lämnats in, vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen och med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 7 § i den lagen, eller vid en senare tidpunkt som Skatteförvaltningen bestämmer.	
Skatteförvaltningen ska meddela beslut i ett ärende som avses i 4 mom. och på den skatt-	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
skyldiges begäran beslut i ett ärende som avses i 3 mom.	
162 d §	(162 d § upphävs)
En skattskyldig vars skatteperiod är en annan än ett kalenderår, ska tillämpa samma skatteperiod som tillämpas på andra skatter och avgifter som uppbärs med stöd av de lagar som avses i 1 § 2 mom. 2, 3, 6 och 7 punkten samt 3 mom. i skattekontolagen och som hör till tillämpningsområdet för skattekontolagen.	
162 e §	(162 e § upphävs)
Den skattskyldige ska för varje kalendermånad lämna in en sammandragsdeklaration *1) över sina gemenskapsinterna försäljningar enligt 72 b och 72 c §,* *2) över försäljningar av tjänster som beskattas enligt en bestämmelse som motsvarar 65 §, som köparen, då denne är en näringsidkare eller en juridisk person som finns upptagen i registret över mervärdesskattskyldiga men inte är näringsidkare är skyldig att betala skatt för i en annan medlemsstat enligt en bestämmelse som motsvarar 9 § 1 mom., med undantag för tjänsteförsäljning som är befriade från skatt i beskattningsstaten.* *En sammandragsdeklaration ska också lämnas in, om ett gemenskapsinternt varuförvärv som den skattskyldige har gjort, med stöd av 63 g § anses ha blivit beskattat i den stat där transporten upphörde.* *Års- och omsättningsrabatter, köp- och försäljningskrediteringar, överskottsåterbäringar och andra motsvarande korrigeringsposter, som beviljats köparen och som gäller sådan försäljning som uppgetts i sammandragsdeklarationen eller annan förändring i fråga om försäljningen uppges i sammandragsdeklarationen för den kalendermånad under vilken posten enligt god bokföringssed ska upptas i bokföringen.* *Deklarationen ska avges senast den 20 dagen den månaden som följer på den berörda kalendermånaden.* *Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas i sammandragsdeklarationen och om hur uppgifterna ska lämnas.*	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
163 §	163 §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Sammandragsdeklarationer enligt 162 e § ska lämnas på elektronisk väg. Skatteförvaltningen får på begäran tillåta att en sådan deklaration lämnas i pappersform. *Deklarationen får lämnas genom elektronisk filöverföring.*	Sammandragsdeklarationer enligt 162 § ska lämnas på elektronisk väg. Skatteförvaltningen får av *särskilda skäl* godkänna att en sådan deklaration lämnas i pappersform.
Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om hur elektroniska uppgifter ska lämnas.	Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter *om vilket elektroniskt förfarande som får användas när deklarationer lämnas på elektronisk väg, samt om förfarandet i övrigt för inlämnande av deklarationer*.
164 §	164 §
Skattedeklarationen och sammandragsdeklarationen lämnas till Skatteförvaltningen.	*En sammandragsdeklaration enligt 162 §* lämnas till Skatteförvaltningen.
En sammandragsdeklaration *som har lämnats på något annat sätt än på elektronisk väg* anses vara inlämnad när den har kommit in till Skatteförvaltningen *på det sätt som föreskrivs i 18 § i förvaltningslagen (434/2003)*.	En sammandragsdeklaration anses vara inlämnad när den har kommit in till Skatteförvaltningen
En sammandragsdeklaration som har lämnats på elektronisk väg anses vara inlämnad när den har kommit in till Skatteförvaltningen på det sätt som föreskrivs i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003).	*Vid tillämpningen av 2 mom. iakttas vad* som föreskrivs i 10 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) och i 18 § i förvaltningslagen (434/2003).
165 §	165 §
Den som är deklarationsskyldig ska underteckna de deklarationer enligt 162 e § och andra handlingar som är avsedda för Skatteförvaltningen. Ett samfunds deklarationer och handlingar ska vara undertecknade av personer som har rätt att teckna firman.	Den som är deklarationsskyldig ska underteckna sammandragsdeklaration *enligt 162 § och andra handlingar på det som föreskrivs i 80 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.*
Deklarationer enligt 162 e § och andra handlingar som får lämnas in till skattemyndigheten på elektronisk väg och som ska signeras ska certifieras på det sätt som anges i lagen om stark autentisering och elektroniska signaturer (617/2009) med avancerad elektronisk signatur eller på något annat godtagbart sätt.	
Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om på vilket sätt deklarationer enligt 162 e § och andra handlingar ska vara certifierade för att kunna lämnas in på elektronisk väg.	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
166 §	166 §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Ansvarig för att en annan deklarationsskyldighet än den som avses i 161 § uppfylls är samfundets styrelse eller förvaltning. För ett öppet bolag, ett kommanditbolag, ett partrederi och en sammanslutning skall deklarationsskyldigheten fullgöras av en delägare som enligt 188 § 2 mom. ansvarar för skatten.	*Bestämmelser om dem som är ansvariga för att deklarationsskyldigheten enligt 162 § fullgörs finns i 20 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.*
Deklarationsskyldig i fråga om andra än sådana anmälningar som avses i 161 § är för en omyndig förmyndaren, för en frånvarande en för honom förordnad god man och för ett dödsbo den som har hand om boet eller, om boet är skiftat, den som hade hand om boet vid tiden för skiftet.	
För att den anmälnings- och deklarationsskyldighet som avses i 1 och 2 mom. uppfylls i fråga om en utlänning svarar också dennes representant i Finland.	För att den anmälnings- och deklarationsskyldighet som avses i *161 och 162 §* uppfylls i fråga om en utlänning svarar också dennes representant i Finland.
168 §	168 §
Den som har underlåtit att inom föreskriven tid lämna in *skattedeklaration eller* sammandragsdeklaration eller som har lämnat in en bristfällig deklaration ska på uppmaning av Skatteförvaltningen fullgöra sin skyldighet.	Den som har underlåtit att inom föreskriven tid lämna in en sammandragsdeklaration enligt 162 § eller som har lämnat in en bristfällig deklaration ska på uppmaning av Skatteförvaltningen fullgöra sin skyldighet.
Den skattskyldige skall också på uppmaning ge kompletterande upplysningar som behövs för att skatten skall kunna fastställas.	
168 a §	168 a §
Om en skattskyldig utan giltig orsak har underlåtit att lämna in en sammandragsdeklaration eller har lämnat in en ofullständig eller felaktig deklaration, kan Skatteförvaltningen ålägga den skattskyldige att i försummelseavgift betala minst 80 och högst 1 700 euro.	*Bestämmelser om påföljd för underlåtenhet som avser en sammandragsdeklaration enligt 162 § finns i 22 a § i lagen om beskattningsförfarande.*
Vid debitering, uppbörd, indrivning och redovisning av försummelseavgiften iakttas stadgandena om mervärdesskatt.	
169 §	(169 § upphävs)
Den skattskyldige ska på uppmaning av Skatteförvaltningen för granskning i Finland visa upp sin bokföring och sina anteckningar samt allt det material och all den egendom som hör till verksamheten och annat material och annan egendom som kan behövas för hans beskattning eller vid behandlingen av	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
ändringssökande som gäller hans beskattning. *Trots bestämmelserna i 1 mom. gäller för verifikationer eller annat material som ska lagras elektroniskt utomlands i enlighet med 209 n—209 q § att det är tillräckligt att uppgifterna är fullständigt tillgängliga i realtid genom en datorförbindelse och att en utskrift kan fås av dem i läsbar skriftlig form. På uppmaning av en myndighet ska en kopia av den tekniska upptagningen dessutom framställas för den person som utför granskningen, om detta behövs för genomförandet av granskningen.* *Över granskningen skall upprättas en berättelse, om inte särskilda skäl föranleder annat.* *Närmare bestämmelser om förfarandet vid granskningen samt om det material och den egendom som skall visas upp utfärdas genom förordning av statsrådet.*	
169 a § *Granskning kan verkställas också uteslutande för inhämtande av uppgifter som kan användas vid beskattningen av en annan skattskyldig* ***(jämförelseuppgiftsgranskning)****.*	(169 a § upphävs)
170 § *Var och en ska på uppmaning av Skatteförvaltningen på basis av namn, bankkontonummer, kontotransaktion eller annan motsvarande identifikation lämna sådana uppgifter som kan behövas för beskattning av någon annan skattskyldig eller behandling av en ändringsansökan och som framgår av handlingar som han har i sin besittning eller som han annars känner till, om han inte enligt lag har rätt att vägra vittna i saken. Ingen får dock vägra lämna sådana uppgifter om någon annans ekonomiska ställning som inverkar på beskattningen.* *Post- och televerket skall på skriftlig uppmaning av en myndighet som nämns i 1 mom. lämna uppgifter om de postanvisningar och postförskottsanvisningar som har anlänt till en kund och även om någon annan penningrörelse genom postens förmedling.* *De myndigheter som nämns i 1 mom. har rätt att enligt 169 § granska eller låta granska sådana affärshandlingar och andra handlingar av vilka uppgifter som avses i 1 och 2 mom. kan framgå.*	(170 § upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Vid sökande av ändring i beslut som Skatteförvaltningen meddelat med stöd av denna paragraf iakttas 23 a § i lagen om beskattningsförfarande.	
170 a § *Den som säljer investeringsguld ska på uppmaning av Skatteförvaltningen visa upp material som avses i 209 s § för granskning och lämna uppgifter om det.*	(170 a § upphävs)
171 § *Statliga och kommunala myndigheter samt andra offentliga samfund ska på begäran av Skatteförvaltningen lämna eller för granskning förete sådana uppgifter som kan behövas för beskattning eller ändringssökande och som framgår av handlingar som myndigheten eller det offentliga samfundet har i sin besittning eller annars känner till, om uppgifterna inte gäller en sak i vilken vittnesmål enligt lag inte får avges. Ingen får dock vägra lämna sådana uppgifter om någon annans ekonomiska ställning som inverkar på beskattningen.*	(171 § upphävs)
171 a § *Skatteförvaltningen har rätt att utan avgift få sådana för beskattningen behövliga uppgifter som avses i detta kapitel.* *Om en statlig eller kommunal myndighet lämnar ut omfattande uppgifter i form av massutlämnande till Skatteförvaltningen, ska Skatteförvaltningen till myndigheten betala de kostnader som denna i genomsnitt åsamkas, med undantag av allmänna förvaltningskostnader, kapitalkostnader, hyreskostnader för maskiner och anläggningar samt lokalkostnader.*	(171 a § upphävs)
172 § De skattskyldiga införs i ett register över mervärdesskattskyldiga*, med undantag för de skattskyldiga som avses i 147 § 2 mom*.	172 § De skattskyldiga införs i ett register över mervärdsskattskyldiga. *I registret över mervärdesskattskyldiga införs med avvikelse från 1 mom. inte de som köper ett nytt transportmedel som avses i 26 d § 1 mom. 1 punkten och som med stöd av denna lag inte är skattskyldig för annan verksamhet och som inte omfattas av 148 a §.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
173 a §	173 a §
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Vad som i 169, 209 och 209 n—209 q § bestäms om den skattskyldiges förpliktelser tillämpas också på det ombud som avses i 1 mom.	Vad som i *24, 26 § och 27 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ* samt i 209 n—209 q § i denna lag bestäms om den skattskyldiges förpliktelser tillämpas också på det ombud som aves i 1 mom.
19 kap	(19 kap. upphävs)
Påförande av skatt	
176 §	
Skatteförvaltningen ska med avvikelse från skattedeklarationen, eller om skattedeklaration saknas, påföra den skatt som har uppgetts till ett för litet belopp som ska betalas eller till ett för stort belopp som ska återbäras.	
Någon skatt påförs inte om saken har avgjorts tidigare genom Skatteförvaltningens beslut. Om ett ärende lämnar rum för tolkning eller är oklart och om den skattskyldige har handlat i god tro i enlighet med myndighetens praxis eller anvisningar, ska ärendet till denna del avgöras till den skattskyldiges fördel, om inte särskilda skäl föranleder annat.	
När skatten påförs ska med omsorg och med beaktande av såväl statens som den skattskyldiges intresse prövas vad som av deklarationerna eller annars har framgått om den skattskyldiges affärstransaktioner samt om övriga omständigheter som påverkar saken eller vad som på annan grund ska anses vara riktigt.	
Den skattskyldige ska ges tillfälle att avge förklaring, om en väsentlig avvikelse görs från de uppgifter som den skattskyldige lämnat när skatten påförs.	
177 §	
Har den skattskyldige helt och hållet låtit bli att deklarera skatt eller uppenbart deklarerat för lite i skatt och har han inte trots uppmaning lämnat uppgifter som behövs för påförande av skatt, ska Skatteförvaltningen påföra skatten enligt uppskattning.	
I samband med en uppmaning enligt 7 § 4 mom. i skattekontolagen delger Skatteförvaltningen den skattskyldige uppgifter om det uppskattade beloppet av den skatt som påförs	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*

och grunderna för påförandet av den och ger den skattskyldige tillfälle att avge förklaring.

Beloppet av den skatt som avses i 1 mom. ska om möjligt utredas genom uträkningar på basis av inköp, sedvanliga försäljningsprovisioner, löner eller andra sådana kostnadsposter eller genom jämförelse med rörelser som drivs av andra skattskyldiga i samma bransch och under motsvarande förhållanden.

I beslutet om påförande av skatt ska skatteuträkningen tas in och skälen till att skatt påförts enligt uppskattning anges.

178 §

Skatt som avses i 176 § behöver inte påföras, om orsaken till att det har deklarerats för lite skatt att betala eller för mycket skatt att återbära är ett fel som har lett till att någon annan skattskyldig har påförts för mycket skatt eller att skatt som avses i 122 § eller 131 § inte har återburits och en opartisk beskattning eller någon annan orsak inte kräver att skatten ska påföras. För detta krävs att den skattskyldige visar upp en förbindelse enligt vilken den som har rätt att få återbäring avstår från sin rätt till återbäring. Till den som har avgett förbindelsen återbärs ingen skatt.

Skatt som avses i 176 § behöver inte heller påföras när skatten ska anses vara obetydlig och en opartisk beskattning eller någon annan orsak inte kräver att skatten påförs.

Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om när skatt som avses i 1 och 2 mom. inte behöver påföras.

179 §

Skatt som avses i 176 § ska påföras inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod för vilken skatten borde ha betalts.

Skatten anses ha påförts inom föreskriven tid, om Skatteförvaltningens beslut därom har fattats innan tidsfristen löpt ut.

180 §

Har den skattskyldige avlidit, påförs dödsboet skatten.

Skatten ska påföras inom ett år från utgången av det kalenderår då bouppteckningen inlämnades till Skatteförvaltningen. Skatten kan inte påföras om den tidsfrist som avses i 179 § har löpt ut.

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

181 §

Om ett förhållande eller en åtgärd har givits en rättslig form som inte svarar mot sakens egentliga natur eller syfte, skall vid beskattningen förfaras som om den riktiga formen hade iakttagits.

Har vederlaget vid försäljningen av en vara eller tjänst avtalats till ett belopp som är lägre än vad som kan anses vara rimligt eller har någon annan åtgärd vidtagits i uppenbart syfte att minska skatten, kan det belopp på vilket skatt skall betalas fastställas enligt uppskattning.

182 §

Skatten kan höjas

1) med högst 10 procent, om skattedeklarationen eller någon annan uppgift eller handling innehåller en mindre bristfällighet och den skattskyldige inte har följt en uppmaning att avhjälpa bristen,

2) med högst 20 procent, om den skattskyldige utan giltigt skäl har försummat att i tid lämna in skattedeklaration eller har lämnat in den väsentligt för sent eller har försummat att lämna in någon annan uppgift eller handling i rätt tid eller har lämnat en väsentligen ofullständig deklaration, uppgift eller handling, och högst till det dubbla beloppet, om han även efter att på föreskrivet sätt ha fått en uppmaning, utan godtagbart förhinder helt eller delvis har underlåtit att fullgöra sin skyldighet,

3) till högst det dubbla beloppet, om den skattskyldige av grov vårdslöshet har försummat sin deklarationsskyldighet eller lämnat en väsentligen oriktig skattedeklaration eller annan uppgift eller handling.

Har en försummelse skett eller en oriktig deklaration, uppgift eller handling så som nämns i 1 mom. 3 punkten getts i skatteförsnillningssyfte, ska skatten höjas med minst 50 procent och högst till det tredubbla beloppet.

Skatteförhöjning påförs endast den skatt som den bristfällighet eller det fel som avses i 1 och 2 mom. hänför sig till.

Kan skatten inte höjas så som avses ovan, kan Skatteförvaltningen bestämma att en skatteförhöjning om högst 15 000 euro ska betalas. Påförandet av skatteförhöjning förutsätter då att den skattskyldige trots en be-

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

visligen sänd uppmaning har försummat att lämna in registreringsanmälan eller skattedeklaration eller har lämnat in en väsentligen bristfällig eller oriktig anmälan eller deklaration och att försummelsen med avseende på omständigheterna eller annars inte är obetydlig. Skatteförvaltningen kan bestämma att skatteförhöjning ska betalas på grund av grov försummelse av deklarationsskyldigheten också när den har påfört skatten genom uppskattning och på grundval av en utredning som senare tillställts den har rättat beslutet så att skatt inte påförs.

Om den förseningsavgift som ska påföras för försummelse att deklarera skatt inom föreskriven tid bestäms i 9 § i skattekontolagen.

184 §

Påförs den skattskyldige skatt eller skatteförhöjning, ska den skattskyldige ges ett beslut till vilket besvärsanvisning fogats. Skatten ska betalas vid den tidpunkt som föreskrivs genom förordning av finansministeriet.

Om den skattskyldige har ansökt om återbäring, eller på grund av en utredning som motsvarar ansökan, ska den skattskyldige ges ett beslut till vilket besvärsanvisning fogats.

185 §

Anser Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt att en skattskyldig ska påföras skatt eller skatteförhöjning, ska Skatteförvaltningen på enhetens begäran fatta ett beslut i saken och foga en besvärsanvisning till beslutet.

188 §

Skatt skall påföras den skattskyldige och de för skatten ansvariga personerna solidariskt.

Delägarna i ett öppet bolag och de personligt ansvariga bolagsmännen i ett kommanditbolag är solidariskt ansvariga för det öppna bolagets, respektive kommanditbolagets skatt. Samma ansvar för en i 13 § avsedd sammanslutnings och ett partrederis skatt har en delägare i sammanslutningen eller part rederiet.

Samtliga näringsidkare som hör till gruppen är solidariskt ansvariga för en i 13 a § avsedd skattskyldighetsgrupps skatt.

En i 2 mom. avsedd delägares och bolagsmans samt en i 3 mom. avsedd näringsidka-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
res ansvar inträder vid ingången av den månad då han ansluter sig till bolaget, sammanslutningen eller skattskyldighetsgruppen och upphör vid utgången av den månad då han utträder ur bolaget, sammanslutningen eller skattskyldighetsgruppen. *De personer som är ansvariga för skatten ska antecknas i Skatteförvaltningens beslut. Har en person eller näringsidkare som avses i 2 eller 3 mom. och som är ansvarig för skatten inte antecknats i beslutet, ska Skatteförvaltningen efter att ha hört personen eller näringsidkaren i fråga bestämma att han ansvarar för betalningen av skatten solidariskt med den skattskyldige.*	
188 a § *Skatteförvaltningen ger en skattskyldig som avses i 147 § 2 mom. ett meddelande om obetald skatt som denne deklarerat.* *På skatt som avses ovan i 1 mom. tillämpas vad som i 23 § och 24 § 1 mom. i skattekontolagen föreskrivs om en förpliktelse som baserar sig på en periodskattedeklaration.* *Om en skattskyldig betalar skatt efter den tid som föreskrivs i 147 § 2 mom. utan att skatten påförts, ska den skattskyldige i samband med att skatten betalas betala skattetillägg på eget initiativ. Om skatten inte har betalts utan att den påförts eller om den skattskyldige inte på eget initiativ har betalat skattetillägg på skatten, ska skattetillägg påföras för skatten.* *Skattetillägg enligt 3 mom. beräknas på det sätt som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta.* *När en skattskyldig påförs skattetillägg tillämpas vad som föreskrivs i 184 och 185 § om påförande av skatt.*	
188 b § *Skatt som ska återbäras till en skattskyldig som avses i 147 § 2 mom. ska betalas utan dröjsmål.* *På skatt som ska återbäras betalas ränta enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd. Räntan löper från betalningsdagen för skatten.*	
20 kap.	20 kap.
Handledning och förhandsbesked	**Handledning och *förhandsavgörande***

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
190 §	190 §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen*, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen*.	Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt hos Skatteförvaltningen.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
21 kap.	(21 kap. upphävs)
Rättelse och ändringssökande	
191 §	
Den skattskyldige rättar ett fel i skattedeklarationen genom att lämna in en rättelsedeklaration till skattedeklaration för skatteperioden i fråga.	
Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas i en rättelsedeklaration till skattedeklarationen och på vilket sätt uppgifterna lämnas.	
191 a §	
En skattskyldig som har deklarerat den skatt som ska betalas för en skatteperiod till för lågt belopp eller den skatt som ska dras av till för högt belopp, ska göra en rättelse enligt 191 § under tre år från utgången av den räkenskapsperiod för vilken skatten borde ha deklarerats.	
191 b §	
En skattskyldig har med iakttagande av det förfarande som avses i 191 § rätt att få skatt som enligt deklarationen ska betalas till för högt belopp eller skatt som inte ska återbäras enligt deklarationen som återbäring under räkenskapsperioden eller att rätta felet genom att dra av skatten i fråga för följande skatteperioder i räkenskapsperioden.	
En skattskyldig som inte har gjort en rättelse eller korrigering som nämns i 1 mom. har rätt att efter räkenskapsperiodens utgång få skatten i fråga som återbäring på basis av ansökan eller någon annan utredning.	
Den skattskyldige har rätt till återbäring enligt 2 mom. inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod för vilken skatten har deklarerats till för stort belopp eller senare, om den skattskyldige inom nämnda tid har framställt ett yrkande om betalning.	
Skatt som avses i 1 och 2 mom. återbärs på det sätt som närmare föreskrivs i skattekon-	

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

tolagen.

192 §

Konstaterar Skatteförvaltningen på ansökan av den skattskyldige, med anledning av besvär eller annars att dess beslut är felaktigt till nackdel för den skattskyldige, ska Skatteförvaltningen rätta felet i beslutet och den skattskyldige har rätt att som återbäring få skatt som på grund av felet påförts till för högt belopp eller skatt som enligt beslutet inte återbärs, om inte ärendet har avgjorts genom beslut på besvär.

Rättelse kan göras inom tre år från utgången av den räkenskapsperiod som det beslut som ska rättas avser eller, om det beslut som ska rättas hänför sig till flera räkenskapsperioder, från utgången av den sista av dem eller inom 60 dagar från det att det beslut som ska rättas fattades eller, på yrkande som den skattskyldige har framställt inom nämnda tid, även senare.

193 §

Ändring i beslut om mervärdesbeskattning som Skatteförvaltningen har fattat med stöd av denna lag söks genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvär anförs på statens vägnar av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Besvärsskriften ska tillställas Skatteförvaltningen inom besvärstiden.

För den skattskyldige är besvärstiden tre år från utgången av räkenskapsperioden eller, om beslutet avser flera räkenskapsperioder, från utgången av den sista av dem, dock alltid minst 60 dagar från delfåendet. Över beslut som gäller förhandsavgörande samt beslut som avses i 162 c § 6 mom. och 175 § 2 mom. får näringsidkaren anföra besvär inom 30 dagar från delfåendet. Beslutet får delges som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är besvärstiden 30 dagar från det beslutet fattades.

I beslut genom vilket det har bestämts att förhandsavgörande inte meddelas får ändring inte sökas genom besvär.

Vad som föreskrivs om grundbesvär i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) tillämpas inte på ärenden som avses i denna lag.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*

193 a §

Beslut som gäller beskattningen och andra handlingar ska delges den skattskyldige. Delgivning ska dock ske med den skattskyldiges lagliga företrädare eller befullmäktigade, om en företrädare eller befullmäktigad som sköter skatteärenden på den skattskyldiges vägnar har anmälts som ombud till Skatteförvaltningens kundregister.

193 b §

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt hörs och delges beslut så att enheten ges tillfälle att ta del av beskattningshandlingarna, om inte något annat bestäms i 194 §.

194 §

Rättar Skatteförvaltningen så som avses i 192 § sitt beslut enligt den skattskyldiges yrkande, förfaller besvären. Till den del Skatteförvaltningen anser att den skattskyldiges besvär inte ger anledning till rättelse av beslutet, ska Skatteförvaltningen ge ett utlåtande över besvären och till denna del överföra besvären till förvaltningsdomstolen för behandling.

Förvaltningsdomstolen ska med anledning av besvär och utlåtande, då besvär anförts av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, ge den skattskyldige och, då besvär anförts av den skattskyldige, Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, tillfälle att avge bemötande och vid behov ändringssökanden tillfälle att avge genmäle. Utöver vad som i 34 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskrivs om avgörande av ett ärende utan att en part hörs, kan förvaltningsdomstolen dock avgöra besvären utan att höra Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, om skattebeloppet med anledning av den skattskyldiges yrkande kan ändras med högst 6 000 euro och om ärendet inte lämnar rum för tolkning och inte är oklart.

195 §

Förvaltningsdomstolen kan överföra delgivningen av sina beslut på Skatteförvaltningen.

197 §

I fråga om begäran om rättelse av och sökande av ändring i beslut av Tullen tillämpas

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*

vad som föreskrivs i tullagstiftningen.

I fråga om ett av Tullen meddelat förhandsavgörande får omprövning enligt 37 § i tullagen inte begäras, utan avgörandet får överklagas genom besvär på det sätt som anges i tullagen. Besvärstiden är 30 dagar från delfåendet av beslutet om förhandsavgörande. Omprövning av ett beslut att inte meddela förhandsavgörande får inte begäras och beslutet får inte heller överklagas genom besvär.

198 §

I förvaltningsdomstolens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Besvärstillstånd skall beviljas, om

1) det för lagens tillämpning i andra liknande fall eller för en enhetlig rättspraxis är av vikt att ärendet avgörs av högsta förvaltningsdomstolen,

2) det finns särskilda skäl för högsta förvaltningsdomstolen att avgöra ärendet på grund av att i ärendet skett ett uppenbart fel, eller om

3) det finns vägande ekonomiska eller andra skäl för att bevilja besvärstillstånd.

Besvärstillstånd kan beviljas även så att det gäller endast en del av det överklagade beslutet av förvaltningsdomstolen.

Besvär ska anföras inom 60 dagar från delfåendet av förvaltningsdomstolens beslut. Besvärsskriften ska inom besvärstiden tillställas högsta förvaltningsdomstolen eller Helsingfors förvaltningsdomstol.

199 §

Besvär får på statens vägnar anföras hos högsta förvaltningsdomstolen av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

201 §

Av högsta förvaltningsdomstolens beslut ska ett exemplar ges ändringssökanden, och dessutom ska kopior av beslutet i två eller, då ändring sökts på statens vägnar, i tre exemplar tillställas Helsingfors förvaltningsdomstol.

202 §

Ändrar förvaltningsdomstolen eller högsta förvaltningsdomstolen med anledning av be-

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

svär av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ett registreringsbeslut som avses i 175 § 2 mom., ska den samtidigt bestämma den tidpunkt från vilken beslutet ska tillämpas.

204 §

Om beloppet av den skatt som en skattskyldig ska betala eller dra av för en skatteperiod, på grund av ett beslut av skattemyndigheten eller på grund av att ändring sökts, har ändrats på ett sätt som påverkar beloppet av den skatt som ska betalas eller dras av för en annan skatteperiod, ska beloppet av den skatt som ska betalas eller dras av för den sistnämnda perioden rättas i överensstämmelse med ändringen.

Om beloppet av den skatt som en skattskyldig ska betala eller dra av, på grund av ett beslut av skattemyndigheten eller på grund av att ändring sökts, har ändrats på ett sätt som påverkar beloppet av den skatt som en annan skattskyldig ska betala eller dra av, ska det sistnämnda skattebeloppet rättas i överensstämmelse med ändringen.

En i 2 mom. avsedd rättelse till den skattskyldiges fördel kräver ett yrkande från den skattskyldige. Den skattskyldige ska framföra sitt yrkande i enlighet med det förfarande som anges i 191 b §.

En rättelse som avses i 1 eller 2 mom. kan göras även om den tidsfrist som anges i 179 eller 191 b § har gått ut. Om ändringen av någon särskild orsak är oskälig behöver ingen rättelse göras.

Innan en rättelse görs ska den skattskyldige om möjligt beredas möjlighet att bli hörd i ärendet, om detta inte är uppenbart onödigt.

205 §

En skattskyldig eller någon annan som svarar för skatten är trots att ändring har sökts i beskattningen skyldig att betala påförd skatt.

Har skatt genom förvaltningsdomstolens eller högsta förvaltningsdomstolens beslut blivit avlyft eller nedsatt, har parten rätt att som återbäring få den skatt som påförts till för högt belopp eller som enligt beslut inte ska återbäras.

206 §

Har förvaltningsdomstolen eller högsta förvaltningsdomstolen med anledning av

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
ändringssökande ansett någon vara skattskyldig eller höjt skattens belopp eller minskat det belopp som en skattskyldig har varit berättigad att få som återbäring, ska en kopia av beslutet tillställas Skatteförvaltningen. Skatteförvaltningen ska utan dröjsmål bestämma en efterbetalningstid för betalningen av skatten och delge den skattskyldige beslutet.	
207 § *På ersättning för rättegångskostnader tillämpas 13 kap. i förvaltningsprocesslagen.*	
208 § *Uppstår det meningsskiljaktighet vid avgörande av ett ärende som gäller ändring som har sökts med stöd av denna lag, gäller såsom beslut den åsikt som flertalet skall anses ha omfattat. Vid lika röstetal avgör den åsikt som är fördelaktigare för den skattskyldige eller, om denna grund inte kan tillämpas, den åsikt som ordföranden har omfattat.*	
208 a § *För de skattskyldiga som inte är bokföringsskyldiga eller vars skatteperiod är ett kalenderårskvartal eller ett kalenderår, är räkenskapsperioden ett kalenderår. Räkenskapsperioden för en renbeteslagsgrupp är ett renskötselår.*	
22 kap.	22 kap.
Bokföring och verifikationer	***Fakturor och andra verifikationer***
209 § *Den som är skattskyldig skall lägga upp sin bokföring så att de uppgifter som behövs för fastställande av skatten kan fås ur den. Bokföringen av de affärshändelser som inverkar på beloppet av den skatt som skall betalas och dras av skall basera sig på sådana verifikationer som avses i bokföringslagen, med ytterligare beaktande av vad som i denna lag föreskrivs om verifikationer. Närmare bestämmelser om bokföringen utfärdas genom förordning av statsrådet.* *En skattskyldig som inte är bokföringsskyldig ska föra sådana anteckningar att de uppgifter som behövs för fastställande av skatten kan fås ur dem. Anteckningarna ska basera*	(209 § upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
sig på daterade och numrerade verifikationer med beaktande av vad som i denna lag bestäms om verifikationer. Närmare bestämmelser om anteckningarna utfärdas genom beslut av Skatteförvaltningen.	
209 n §	209 n §
Fakturorna ska förvaras i minst sex år från utgången av det kalenderår under vilket räkenskapsperioden gick ut. Med räkenskapsperioden avses den räkenskapsperiod som omfattar den kalendermånad till vilken i fakturan nämnda försäljningar, inköp, rättelseposter eller förskottsbetalningar enligt 13 kap. hänför sig.	*Fakturorna ska förvaras i minst sex år från ingången av det år som följer på det kalenderår som omfattar den kalendermånad till vilken de försäljningar, inköp, rättelseposter eller förskottsbetalningar som fakturan gäller hänför sig i enlighet med 13 kap. Om den skattskyldiges räkenskapsperiod inte är kalenderåret och skatteperioden är kalendermånaden, ska fakturorna bevaras i minst sex år från ingången av det år som följer på utgången av den räkenskapsperiod som omfattar den kalendermånad till vilken de försäljningar, inköp, rättelseposter eller förskottsbetalningar som fakturan gäller hänför sig i enlighet med 13 kap. Om den skattskyldiges skatteperiod är ett renskötselår, ska fakturorna förvaras i minst sex år från ingången av året efter utgången av den renskötselår som omfattar den kalendermånad till vilken i fakturan nämnda försäljningar, inköp. rättelseposter eller förskottsbetalningar enligt 13 kap. hänför sig.*
209 r §	209 r §
Den skattskyldige ska föra en förteckning över de varor som den skattskyldige själv eller någon annan för hans räkning transporterar till en annan medlemsstat för sådana affärstransaktioner som avses i 18 b § 1 mom. 1—3 punkten.	*En faktura som ligger till grund för en ansökan enligt 128 § grundar sig på ska förvaras tre år från ingången av året efter fakturans betalningsdag.*
209 s §	209 s §
En säljare av investeringsguld som avses i 43 a och 43 c § ska alltid identifiera kunden då värdet av en transaktion eller det sammanlagda värdet av flera sinsemellan sammanhängande transaktioner uppgår till minst 15 000 euro. Säljaren ska med till buds stående medel även identifiera en person för vars räkning ovan nämnda kund sannolikt handlar. Identifiering behövs inte om kunden är en sådan kund som avses i 13 § i lagen om för-	*Den skattskyldige ska föra en förteckning över de varor som den skattskyldige själv eller någon annan för hans räkning transporterar till en annan medlemsstat för sådana affärstransaktioner som avses i 18 b § 1 mom. 1—3 punkten.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
hindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008). Närmare bestämmelser om identifiering av i 1 mom. avsedda kunder och om bokföring av transaktioner utfärdas genom förordning av statsrådet. Det material som avses i 1 och 3 mom. ska förvaras sex år från utgången av det kalenderår under vilket den räkenskapsperiod har utgått då transaktionen eller den sista av de sinsemellan sammanhängande transaktionerna gjordes.	
	209 t § *En säljare av investeringsguld som avses i 43 a och 43 c § ska alltid identifiera kunden då värdet av en transaktion eller det sammanlagda värdet av flera sinsemellan sammanhängande transaktioner uppgår till minst 15 000 euro. Säljaren ska med till buds stående medel även identifiera en person för vars räkning ovan nämnda kund sannolikt handlar.* *Identifiering behövs inte om kunden är en sådan kund som avses i 13 § i lagen om förhindrande och utredning av penningtvätt och av finansiering av terrorism (503/2008).* *Närmare bestämmelser om identifiering av i 1 mom. avsedda kunder och om bokföring av transaktioner utfärdas genom förordning av statsrådet.* *Det material som avses i 1 och 3 mom. ska förvaras sex år från utgången av det kalenderår under vilket den räkenskapsperiod har utgått då transaktionen eller den sista av de sinsemellan sammanhängande transaktionerna gjordes.*
216 § Regionförvaltningsverket och polisen ska ge skattemyndigheterna behövlig handräckning. Regionförvaltningsverket har också rätt att på en skattemyndighets framställning vid vite förplikta den som inte har följt en uppmaning enligt 168 eller 169 § att fullgöra sin skyldighet.	216 § *För de skattskyldiga som inte är bokföringsskyldiga eller vars skatteperiod är kalenderårskvartalet eller kalenderåret, är räkenskapsperioden kalenderåret. Räkenskapsperioden för en renbeteslagsgrupp är renskötselåret.*
218 § *Bestämmelser om straff för lagstridigt undandragande av mervärdesskatt och för försök därtill finns i 29 kap. 1—3 § i strafflagen (39/1889).* *Angående straff för skatteförseelse som*	(218 § upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
gäller medvärdesskatt stadgas i 29 kap. 4 § strafflagen. *Den som underlåter att behörigen fullgöra sin skyldighet enligt 209 s § eller trots uppmaning av en myndighet sin skyldighet enligt 162 §, 162 c § 5 mom., 162 e eller 165 §, 166 2 mom., 168 § 2 mom., 169 § 1 och 2 mom., 170 § 1 mom., 170 a, 209, 209 b, 209 e eller 209 f §, ska för mervärdesskatteförseelse dömas till böter.* *Om försummelse av en anmälan som avses i 161 § i denna lag bestäms i företags- och organisationsdatalagen.* *Bestämmelser om eftergift i fråga om anmälan, förundersökning, åtal eller straff vid en förseelse som avses i 3 mom. finns i 29 kap. 11 § i strafflagen.*	
219 § *Om ett beslut har en betydande inverkan på avgörandet i ett ärende som samtidigt är anhängigt hos Skatteförvaltningen ska ärendena beredas och avgöras gemensamt, om det är möjligt med beaktande av antalet ärenden, arbetsarrangemangen och slutförandet av beskattningen, och gemensam behandling inte medför menligt dröjsmål.*	(219 § upphävs)
219 a § *Av ett beslut som meddelats med stöd av denna lag ska framgå den myndighet som har fattat beslutet och myndighetens kontaktuppgifter, uppgifter som specificerar näringsidkaren eller någon annan som beslutet direkt riktar sig till, motiveringen för beslutet och uppgift om hur ärendet har avgjorts.*	219 a § upphävs)
	——— *Denna lag träder i kraft den 20 .* *Lagen tillämpas på skatt som ska deklareras, betalas och återbäras för en skatteperiod som börjar den dag då lagen trädde i kraft och därefter och för ett renskötselår som löper ut efter den dag då lagen trädde i kraft.* *På skatt som ska deklareras, betalas eller återbäras för en skatteperiod som gick ut innan lagen trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat föreskrivs nedan.* *Vid sökande av ändring i beslut som har meddelats efter lagen ikraftträdande och som gäller en skatteperiod som gått ut före ikraft-*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	trädandet tillämpas bestämmelserna i denna lag. *Överbetald skatt för en skatteperiod som löpt ut före lagens ikraftträdandet får inte dras av från skatteperioder som börjar på ikraftträdandedagen eller därefter eller bevara föremål för en begäran om återbäring då räkenskapsperioden löpt ut på ikraftträdandedagen eller därefter.* *På förfarandet för avlutande av skatt som påförts enligt uppskattning för en skatteperiod som löpt ut före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag. På fåföljder av försummelse att lämna skattedeklaration tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.* *Som den skattskyldiges skatteperiod betraktas den skatteperiod som gällde vid ikraftträdandet tills dess att skatteperioden ändras i överensstämmelse med bestämmelserna i denna lag, om inte något annat bestäms någon annanstans i lag.* *På försummelser enligt 168 a och 218 § 3 mom. som skett före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.* *På påföljder av försummelse av uppgifter som gäller utomståendens skyldighet att lämna uppgifter och som har begärts före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.* *Lagens 149 a § 2 mom. tillämpas dock på en räkenskapsperiod som böjar den 1 januari 2016 eller därefter.*

7.

Lag

om ändring av lagen om skatt på vissa försäkringspremier

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966) 5, 6, 7 a och 8 §, av dem 5 och 6 § sådana de lyder i lag 606/2009 samt 7 a § sådan den lyder i lag 781/1990, och

ändras till 7 §, sådan den lyder i lag 543/1996, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
5 § *För kalendermånad utgående skatt ska betalas senast den kalendermånad som följer efter kalendermånaden i fråga vid den tidpunkt som anges i 11 § 1 mom. i skattekontolagen (604/2009).*	(5 § upphävs)
6 § *Den skattskyldige ska lämna in skattedeklaration för en kalendermånad senast den kalendermånad som följer efter kalendermånaden i fråga vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen och med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 7 § i samma lag.*	(6 § upphävs)
7 § Om skatt på försäkringspremier gäller i övrigt *i tillämpliga delar* vad mervärdesskattelagen (1501/93) stadgar om mervärdesskatt.	7 § Om skatt på försäkringspremier gäller i övrigt *vad avdelning II i mervärdesskattelagen (1501/1993), lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/), lagen om skatteuppbörd (/) eller någon annan lag* stadgar om mervärdesskatt.
7 a § *Om straff för lagstridigt undandragande av skatt på försäkringspremie och för försök därtill stadgas i 29 kap. 1-3 §§ strafflagen.* *Om straff för skatteförseelse som hänför sig till skatt på försäkringspremie stadgas i 29 kap. 4 § strafflagen.* *Den som trots uppmaning av myndighet underlåter att i fråga om skatt på försäkringspremie på behörigt sätt fullgöra en skyldighet som stadgas i 34 eller 35 §, 37 § 1—3 mom., 38 § 2 mom., 39 § 1 mom., 40 § 1 mom. eller 69 § lagen angående omsättningsskatt, skall för premieskatteförseelse dömas till böter.* *Vid förseelse som avses i 3 mom. får eftergift ske i fråga om anmälan, åtal eller straff, om förseelsen är ringa och rättas till utan dröjsmål.*	(7 a § upphävs)
8 § *Närmare bestämmelser angående verkställigheten och tillämpningen av denna lag utfärdas genom förordning.*	(8 § upphävs)

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Lagen tillämpas första gången på skatt som ska deklareras och betalas för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft och därefter. *På skatt som ska deklareras och betalas för en skatteperiod som går ut före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat bestäms någon annanstans i lag.* *Vid sökande av ändring i beslut som meddelats efter lagens ikraftträdande och som gäller en skatteperiod som gått ut före ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.*

8.

Lag

om ändring av lagen om förskottsuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) 21, 32, 33, 33 a, 33 b och 36 §, 4 kap., 47, 49—53 § samt 7 kap., av dem 21, 32, 33 a och 33 b § sådana de lyder i lag 608/2009, 33 § sådan den lyder i lagarna 608/2009 och 516/2010, 36 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 564/2004, 47 och 53 § sådana de lyder i lag 516/2010, 49 och 50 § sådana de lyder i lagarna 241/2008 och 516/2010 samt 52 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 516/2010, och

ändras 1 §, 3 § 1 mom., 4 § 2 mom., 5 §, 6 § 1 och 2 mom., 12 och 14 §, 18 § 1 och 3 mom., rubriken för 19 §, 22 § 1 och 3 mom., 23 § 2 och 3 mom., 24 § 4 och 6 mom., rubriken för 26 §, rubriken för 27 §, rubriken för 28 §, rubriken för 3 kap., 37 och 48 §,

av dem 1 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 486/2012, 3 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1151/2005, 6 § 1 och 2 mom. och 12 § sådana de lyder i lag 608/2009, 18 § 1 och 3 mom., 22 § 1 mom., 23 § 3 mom., 24 § 4 och 6 mom., rubriken för 27 § sådan den lyder i lag 516/2010, rubriken för 28 § sådan den lyder i lag 251/2001 och 48 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 516/2010, samt

fogas till lagen en ny 1 a §, till 22 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 516/2010, ett nytt 4 mom. och till 45 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 516/2010, nya 3 och 4 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	1 §
Lagens tillämpningsområde	*Lagens tillämpningsområde*
Förskottsuppbörd verkställs för betalning av de skatter och avgifter som i enlighet med lagen om beskattningsförfarande (1558/1995)	Förskottsuppbörd verkställs för betalning av de skatter och avgifter som i enlighet med lagen om beskattningsförfarande (1558/1995)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
ska betalas till staten, kommunerna, församlingarna och Folkpensionsanstalten och i enlighet med lagen om rundradioskatt (484/2012) ska betalas till staten på grundval av den skattepliktiga inkomsten enligt inkomstskattelagen (1535/1992). Bestämmelser om arbetsgivarens skyldighet att verkställa förskottsinnehållning för betalning av den försäkrades sjukförsäkringspremie även då den lön som betalas till den försäkrade är skattefri utlandsarbetsinkomst med stöd av 77 § i inkomstskattelagen finns i 18 kap. 11 § 2 mom. i sjukförsäkringslagen (1224/2004).	ska betalas till staten, kommunerna, församlingarna och Folkpensionsanstalten och i enlighet med lagen om rundradioskatt (484/2012) ska betalas till staten på grundval av den skattepliktiga inkomsten enligt inkomstskattelagen (1535/1992). Bestämmelser om arbetsgivarens skyldighet att verkställa förskottsinnehållning för betalning av den försäkrades sjukförsäkringspremie även då den lön som betalas till den försäkrade är skattefri utlandsarbetsinkomst med stöd av 77 § i inkomstskattelagen finns i 18 kap. *29 § 2 mom.* i sjukförsäkringslagen (1224/2004).
Vid förskottsuppbördsförfarandet iakttas dessutom vad som på något annat ställe i lagstiftningen stadgas om förskottsuppbörd. Förskottsinnehållning och förskott som räknas till godo vid beskattningen anses som betalning av skatteårets skatt så som stadgas i lagen om beskattningsförfarande, lagen om skatteuppbörd (611/1978*) och lagen om gottgörelse för bolagsskatt (1232/1988)*.	Vid förskottsuppbördsförfarandet iakttas dessutom vad som på något annat ställe i lagstiftningen stadgas om förskottsuppbörd. Förskottsinnehållning och förskott som räknas till godo vid beskattningen anses som betalning av skatteårets skatt så som stadgas i lagen om beskattningsförfarande *och* lagen om skatteuppbörd *(/)*.
	1 a §
	Tillämpning av andra lagar
	Bestämmelser om det beskattningsförfarande och ändringssökande som ska tillämpas på betalare som avses i denna lag finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/).
	Bestämmelser om uppbörd av skatt som avses i denna lag finns i lagen om skatteuppbörd.
3 §	3 §
Kravet på motsvarighet	*Kravet på motsvarighet*
Om något annat inte följer av 4 §, skall förskottsinnehållningens belopp så noggrant som möjligt motsvara de sammanlagda belopp av skatter och avgifter som den skattskyldige, enligt den lag om skatteskalorna som gäller för skatteåret och de övriga skattegrunder som skall tillämpas under skatteåret, skall betala för sin inkomst som är underkastad förskottsinnehållning. Vid förskottsbetalning påförs den skattskyldige ett belopp som så noggrant som möjligt motsvarar det sammanlagda belopp av skatter och	Om något annat inte följer av 4 §, *ska* förskottsinnehållningens belopp så noggrant som möjligt motsvara de sammanlagda belopp av skatter och avgifter som den skattskyldige enligt den lag om skatteskalorna som gäller skatteåret och de övriga skattegrunder som *ska* tillämpas under skatteåret, *ska* betala för sin inkomst som är underkastad förskottsinnehållning. Vid förskottsbetalning påförs den skatteskyldige ett *skattebelopp* som så noggrant som möjligt motsvarar det sammanlagda belopp av skatter och avgifter

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
avgifter som den skattskyldige, enligt de skattegrunder som skall tillämpas under skatteåret, skall betala för sina inkomster, minskat med det belopp som beräknas inflyta i form av förskottsinnehållning *och gottgörelse för bolagsskatt*.	som den skatteskyldige, enligt de skattegrunder som *ska* tillämpas under skatteåret, *ska* betala för sina inkomster, minskat med det belopp som beräknas inflyta i form av förskottsinnehållning.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
4 §	4 §
Undantag från kravet på motsvarighet	*Undantag från kravet på motsvarighet*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Direkta kostnader som hänför sig till sådana ersättningar för arbete och bruksavgifter som avses i 25 § 1 mom. för den som inte har införts i förskottsuppbördsregistret beaktas schematiskt. Komplettering av förskott beaktas inte vid fastställande eller ändring av grunderna för den skattskyldiges förskottsinnehållning eller av det belopp som debiteras som förskott.	Direkta kostnader som hänför sig till sådana ersättningar för arbete och bruksavgifter som avses i 25 § 1 mom. för den som inte har införts i förskottsuppbördsregistret beaktas schematiskt. Komplettering av förskott beaktas inte vid fastställande eller ändring av grunderna för den skattskyldiges förskottsinnehållning eller av *den skatt* som *påförs* som förskott.
5 §	5 §
Närmare stadganden	*Närmare stadganden*
Genom förordning utfärdas närmare stadganden om det sätt på vilket förskottsinnehållning verkställs samt om vissa förfaranden i anslutning till förskottsbetalning. Genom förordning stadgas också om storleken av förskottsinnehållningen på kapitalinkomst och inkomst av virkesförsäljning samt om hur förskottsinnehållning verkställs i fråga om ersättningar för arbete och bruksavgifter till den som inte är införd i förskottsuppbördsregistret. Genom förordning utfärdas likaså närmare stadganden om förfarandet i anslutning till betalningsövervakningen, om lönebokföringen samt om en sådan obetydlig försummelse som avses i 39 §. Dessutom utfärdas genom förordning närmare stadganden enligt vad som stadgas särskilt nedan i denna lag. Närmare stadganden om verkställigheten av denna lag utfärdas också till övriga delar genom förordning.	*Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om* *1) det sätt på vilket förskottsinnehållning verkställs samt om vissa förfaranden i anslutning till förskottsbetalning,* *2) storleken av förskottsinnehållningen på kapitalinkomst och inkomst av virkesförsäljning,* *3) verkställande av förskottsinnehållning i fråga om ersättningar för arbete och bruksavgifter till den som inte är införd i förskottsuppbördsregistret.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
6 §	6 §
Skatteförvaltningens behörighet	*Skatteförvaltningens behörighet*
Skatteförvaltningen bestämmer om närmare beräkningsgrunder för förskottsinnehållningen och förskottsbetalningen enligt 3 och 4 § *samt om det närmare innehållet i betalarens deklarationsskyldighet och det sätt på vilket denna skyldighet ska fullgöras,* till den del det inte bestäms om det i denna lag, på något annat ställe i lagstiftningen eller i förordning. Skatteförvaltningen bestämmer också *1) innehållet i lönebokföringen och anteckningsskyldigheten, till den del det inte föreskrivs om detta, samt* *2)* uppdelning av förskottsbetalningen på rater.	Skatteförvaltningen bestämmer om närmare beräkningsgrunder för förskottsinnehållningen och förskottsbetalningen enligt 3 och 4 §, till den del det inte bestäms om det i denna lag, på något annat ställe i lagstiftningen eller i förordning. Skatteförvaltningen bestämmer också *om uppdelningen* av förskottsbetalningen på rater.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
12 §	12 §
Betalning av innehållna belopp	***Den månad till vilken förskottsinnehållningen hänförs***
Den som gör en betalning ska betala de innehållna medlen till Skatteförvaltningen senast kalendermånaden efter den då innehållningen verkställdes vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen (604/2009). Belopp som innehållits på sjöarbetsinkomst som avses i 74 § i inkomstskattelagen ska betalas senast nämnda tidpunkt i den andra kalendermånaden efter den då innehållningen verkställdes. Den som gör en betalning som avses i 32 § 4 mom. i denna lag ska betala de innehållna medlen senast den andra kalendermånaden efter den sista månaden i perioden vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom., i skattekontolagen. Den som gör en betalning och har en deklarationsperiod som på det sätt som avses i 33 § 2 mom. förkortas mitt under en deklarationsperiod ska betala de medel som innehållits för den del av deklarationsperioden som föregick ändringen till Skatteförvaltningen senast den andra kalendermånaden efter den kalendermånad då den deklaration som avses i 33 § 1 mom. har lämnats in, vid den tidpunkt som föreskrivs i 11 § 1 mom. i skattekontolagen, eller vid en senare tidpunkt som skatteverket bestämmer.	*Förskottsinnehållningen hänförs till den kalendermånad under vilken innehållningen har verkställts.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Kommunerna, församlingarna och Folkpensionsanstalten betalar de innehållna medlen så att de dras av från de belopp som enligt lagen om skatteredovisning (532/1998) ska redovisas till dessa skattetagare under månaden efter den då innehållningen verkställdes.	
14 §	14 §
Arbetsgivare	*Arbetsgivare*
Med arbetsgivare avses den för vars räkning det arbete utförs för vilket lönen betalas. Arbetsgivaren ansvarar förutom för verkställandet av förskottsinnehållningen också för betalningen av förskottsinnehållningen och av arbetsgivares socialskyddsavgift, så som stadgas särskilt om detta. Utförs arbetet för flera arbetsgivares räkning, ansvarar de solidariskt för skyldigheterna enligt denna lag.	Med arbetsgivare avses den för vars räkning det arbete utförs för vilket lönen betalas. Arbetsgivaren ansvarar förutom för verkställandet av förskottsinnehållningen också för betalningen av förskottsinnehållningen och av arbetsgivarens *sjukförsäkringsavgift*, så som stadgas särskilt om detta. Utförs arbetet för flera arbetsgivares räkning, ansvarar de solidariskt för skyldigheterna enligt denna lag.
18 §	18 §
Bestämmande av ny innehållningsprocent	*Bestämmande av ny innehållningsprocent*
Skatteförvaltningen kan utan att höra den skattskyldige bestämma en ny innehållningsprocent för den skattskyldige, om det är uppenbart att innehållningsprocenten inte motsvarar det sammanlagda beloppet av skatter och avgifter som ska påföras den skattskyldige för skatteåret.	Skatteförvaltningen kan *bestämma en ny innehållningsprocent för den skattskyldige antingen på tjänstens vägnar utan att höra den skattskyldige eller på yrkande av den skattskyldige*, om det är uppenbart att innehållningsprocenten inte motsvarar det sammanlagda beloppet av skatter och avgifter som ska påföras den skattskyldige för skatteåret.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Som motivering för beslutet meddelar Skatteförvaltningen den skattskyldige innehållningsprocenten och ger en utredning om beräkningsgrunderna. Till den del den skattskyldiges yrkande inte har godkänts kan den skattskyldige yrka på att få ett överklagbart beslut. Det beslut som då ges ska motiveras på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003).	Som motivering för beslutet meddelar Skatteförvaltningen den skattskyldige innehållningsprocenten och ger en utredning om beräkningsgrunderna. Till den del den skattskyldiges yrkande inte har godkänts *ska på yrkande av* den skattskyldige *denne ges ett beslut i vilket ändring får sökas*. Det beslut som då ges ska motiveras på det sätt som anges i förvaltningslagen (434/2003).
19 §	19 §
Rättelse av felaktig förskottsinnehållning	***Korrigering av felaktig förskottsinnehållning***
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
21 §	(21 § upphävs)
Förskottsinnehållning som deklarerats till för högt belopp	
Har i förskottsinnehållning deklarerats mer än vad som innehållits, kan den som gör en betalning rätta felet genom att avge en rättelsedeklaration till periodskattedeklarationen eller dra av det överdeklarerade beloppet från beloppet av den innehållning som deklareras för samma kalenderår.	
Om ett fel som avses i 1 mom. upptäcks först efter kalenderårets utgång, rättas periodskattedeklarationen för kalenderårets sista period med det överdeklarerade beloppet. En förutsättning för rättelse är att anteckningarna i den årsdeklaration som avses i 15 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande har rättats. Rättelsedeklaration ska göras inom sex år räknat från utgången av det år då för mycket har deklarerats i förskottsinnehållning.	
22 §	22 §
Återbäring av förskottsinnehållning eller förskott till den skattskyldige	*Återbäring av förskottsinnehållning eller förskott till den skattskyldige*
Skatteförvaltningen ska *på tjänstens vägnar eller* på ansökan av den skattskyldige återbära förskottsinnehållningen eller förskott, om det på inkomst *eller förmögenhet* för vilken skatt inte ska betalas till dessa delar har verkställts förskottsinnehållning, eller om det för inkomsten *eller förmögenheten* vid förskottsbetalningen har betalts skatt som inte har ansetts som betalning av skatt som debiterats för den skattskyldiges övriga inkomst *eller förmögenhet*. Förskottsinnehållningen på lön för arbete som utförts utomlands återbärs inte under det år då innehållningen verkställts och inte heller om det är sannolikt att förskottsinnehållningen överförs till en främmande stat med stöd av ett internationellt avtal.	Skatteförvaltningen ska på ansökan av den skattskyldige återbära förskottsinnehållning eller förskott, om det på inkomst för vilken skatt inte ska betalas till dessa delar har verkställts förskottsinnehållning, eller om det för inkomsten vid förskottsbetalningen har betalts skatt som inte har ansetts som betalning av skatt som *påförts* för den skattskyldiges övriga inkomst. *Skatteförvaltningen kan också betala återbäringen på tjänstens vägnar.* Förskottsinnehållningen på lön för arbete som utförts utomlands återbärs inte under det år då innehållningen verkställts och inte heller om det är sannolikt att förskottsinnehållningen överförs till en främmande stat med stöd av ett internationellt avtal.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Ansökan skall göras inom sex år räknat från utgången av det år vid vilkets beskattning den förskottsinnehållning underkastade inkomsten har beskattats.	*Den skattskyldige ska göra den ansökan som avses i 1 mom. inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket förskottsinnehållningen har verkställts. Om Skatteförvaltningen betalar återbäring på*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	tjänstens vägnar, ska beslut om detta fattas inom samma tid. *På rättelse av ett beslut som gäller återbäring av skatt tillämpas bestämmelserna om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel och nackdel i 4 kap. i lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristerna räknas från utgången av det kalenderår under vilket förskottsinnehållningen har verkställts.*
23 §	23 §
Verkställande av förskottsbetalning	*Verkställande av förskottsbetalning*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Den skattskyldige betalar den skatt som debiterats vid förskottsbetalningen, beroende på skattens belopp, i en eller flera rater senast den förfallodag om vilken stadgas genom förordning. Är även någon annan än den skattskyldige med stöd av 52 § i lagen om beskattningsförfarande ansvarig för hela förskottsbeloppet, ska förskottet debiteras den skattskyldige och de andra personer som ansvarar för förskottet solidariskt. På förskottsdebetsedeln ska då antecknas de personer som ansvarar för förskottet. Om någon anteckning om vem som ansvarar för förskottet inte har gjorts på förskottsdebetsedeln eller om en annan person ansvarar för endast en del av förskottet, kan Skatteförvaltningen, efter att ha hört ovan nämnda person, vid behov bestämma att han eller hon tillsammans med den skattskyldige solidariskt ansvarar för förskottet eller en del av det.	Den skattskyldige betalar den skatt som *påförts* vid förskottsinnehållningen, beroende på skattens belopp, i en eller flera rater senast den förfallodag om vilken stadgas genom förordning. Är även någon annan än den skattskyldige med stöd av 52 § i lagen om beskattningsförfarande ansvarig för hela förskottsbeloppet, ska förskottet *påföras* den skattskyldige och de andra personer som ansvarar för förskottet solidariskt. *I beslutet om förskottsskatt* ska då antecknas de personer som ansvarar för förskottet. Om någon anteckning om vem som ansvarar för förskottet inte har gjorts *i beslutet om förskottsskatt* eller om en annan person ansvarar för endast en del av förskottet, *tillämpas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd på åläggande av skatteansvar och ändringssökande*.
24 §	24 §
Fastställande, ändring och avlyftande av skatt som skall betalas vid förskottsbetalning	*Fastställande, ändring och avlyftande av skatt som ska betalas vid förskottsbetalning*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Skatteförvaltningen avlyfter förskottet antingen på tjänstens vägnar eller på ansökan. Förskottet kan avlyftas också efter skatteårets utgång, dock senast två månader innan beskattningen slutförs. — — — — — — — — — — — — — — —	Skatteförvaltningen avlyfter förskottet antingen på tjänstens vägnar eller på *yrkande*. Förskottet kan avlyftas också efter skatteårets utgång, dock senast två månader innan beskattningen slutförs. — — — — — — — — — — — — — — —
Som motivering för beslutet meddelar Skatteförvaltningen den skattskyldige för-	Som motivering för beslutet meddelar Skatteförvaltningen den skattskyldige för-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
skottsskattens belopp och grunderna för den. Till den del den skattskyldiges yrkande inte har godkänts kan den skattskyldige yrka på att få ett överklagbart beslut. Det beslut som då ges ska motiveras på det sätt som anges i förvaltningslagen.	skottsskattens belopp och grunderna för den. Till den del den skattskyldiges yrkande inte har godkänts *ska på yrkande av* den skattskyldige *denne ges ett beslut i vilket ändring får sökas*. Det beslut som då ges ska motiveras på det sätt som anges i förvaltningslagen.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
26 §	26 §
Avgörande ur registret	*Avförande ur* ***förskottsuppbördsregistret***
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
27 §	27 §
Återförande i registret	*Återinförande i* ***förskottsuppbördsregistret***
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
28 §	28 §
Lämnande av uppgifter för registreringen	*Lämnande av uppgifter för* ***förskottsuppbördsregistreringen***
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
3 kap.	3 kap.
Betalarens deklarationsskyldighet samt betalningsövervakning	***Övriga bestämmelser om förskottsuppbördsförfarandet***
32 §	(32 § upphävs)
Periodskattedeklaration	
Den som gör en betalning ska på det sätt som föreskrivs i skattekontolagen med en periodskattedeklaration till Skatteförvaltningen anmäla utbetalda löner och andra betalningar samt den förskottsinnehållning som verkställts på dessa. *Periodskattedeklarationen ska lämnas in kalendermånadsvis för de betalningar som gjorts under föregående kalendermånad senast månaden efter kalendermånaden vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen.* *En arbetsgivare som betalar sjöarbetsinkomst ska lämna in periodskattedeklaration på elektronisk väg över betalningar som*	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
gjorts under en kalendermånad senast den andra kalendermånaden efter kalendermånaden i fråga vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen. *Periodskattedeklarationen ska dock lämnas in kalenderårskvartalsvis senast den andra månaden efter den sista månaden i perioden vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen när* *1) omsättningen enligt 4 kap. 1 § i bokföringslagen (1336/1997) eller motsvarande avkastning för en arbetsgivare som regelbundet betalar lön är högst 50 000 euro, eller* *2) den som gör en betalning inte är en arbetsgivare som regelbundet betalar lön men är mervärdesskatteskyldig och berättigad till skatteperiod enligt 162 a § 2 eller 3 mom. i mervärdesskattelagen (1501/1993).* *En arbetsgivare som regelbundet betalar lön ska anmäla om att lön inte har betalts eller en annan betalning inte har gjorts. Anmälan kan göras för högst sex månader på förhand.* *Som kalenderår enligt 4 mom. 1 punkten betraktas det kalenderår då den deklarationsperiod som det är fråga om tillämpas.*	
33 §	(33 § upphävs)
Ändringar av deklarationsperioden	
Den som gör betalningar enligt 32 § 4 mom. ska utan dröjsmål anmäla om de villkor som föreskrivs i nämnda lagrum sannolikt inte uppfylls under kalenderåret eller följande kalenderår. *Som betalarens deklarationsperiod betraktas på grundval av anmälan enligt 1 mom. rörande innevarande kalenderår en kalendermånad från ingången av den kalendermånad under vilken anmälan har gjorts. Skatteförvaltningen utfärdar närmare föreskrifter om de förutsättningar under vilka de åtgärder som avses i detta moment inte behöver vidtas.* *Om Skatteförvaltningen på något annat sätt än det som avses i 1 mom. konstaterar att villkoren enligt 32 § 4 mom. inte uppfylls under kalenderåret, betraktas som betalarens deklarationsperiod en kalendermånad från ingången av kalenderåret i fråga. Skatteför-*	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
valtningen meddelar närmare föreskrifter om de förutsättningar under vilka de åtgärder som avses i detta moment inte behöver vidtas.	
Skatteförvaltningen kan bestämma att som deklarationsperiod för en sådan betalare som väsentligt försummar eller som på grunder som avses i 26 § 3 mom. eller på motsvarande grunder kan antas väsentligt försumma sina i 26 § 2 mom. avsedda skyldigheter i fråga om beskattningen ska i stället för ett kalenderårskvartal betraktas en kalendermånad från ingången av kalenderåret i fråga.	
En betalare vars deklarationsperiod på det sätt som avses i 2 mom. förkortas mitt under deklarationsperioden, ska i fråga om den deklarationsperiod som föregick ändringen lämna in periodskattedeklaration senast den andra kalendermånaden efter den kalendermånad då den deklaration som avses i 1 mom. har lämnats in, vid den tidpunkt som föreskrivs i 8 § i skattekontolagen eller vid en senare tidpunkt som Skatteförvaltningen bestämmer.	
Skatteförvaltningen ska meddela beslut i ett ärende som avses i 4 mom. och på den skattskyldiges begäran meddela beslut i ett ärende som avses i 3 mom.	
33 a §	(33 a § upphävs)
Rätt att välja deklarationsperiod	
En betalare vars deklarationsperiod enligt 32 § 4 mom. är ett kalenderårskvartal, kan på ansökan övergå till att tillämpa en deklarationsperiod som omfattar en kalendermånad. En betalare vars deklarationsperiod är en deklarationsperiod som valts med stöd av denna paragraf kan på ansökan övergå till att tillämpa en deklarationsperiod enligt 32 § 2 eller 4 mom.	
Deklarationsperioden ska dock vara samma minst tre kalenderår efter varandra.	
Den deklarationsperiod som grundar sig på ansökan enligt 1 mom. tillämpas från ingången av kalenderåret efter det då ansökan gjordes. Ansökan ska göras senast före utgången av september före kalenderåret i fråga.	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
33 b §	(33 b § upphävs)
Enhetlig deklarationsperiod inom skattekontosystemet	
Den som gör en betalning ska tillämpa samma deklarationsperiod som på sådan skatt enligt mervärdesskattelagen som hör till tillämpningsområdet för skattekontolagen. Om betalaren tillämpar en skatteperiod som är lika lång som kalenderåret på ovan nämnda skatt, är betalarens deklarationsperiod ett kalenderårskvartal. *Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på en betalare som är skattskyldig enligt 162 a § 4 mom. i mervärdesskattelagen.*	
36 §	(36 § upphävs)
Lönebokföring och anteckningsskyldighet	
En bokföringsskyldig betalare skall ha lönebokföring över betalningar enligt denna lag. Andra betalare är skyldiga att föra anteckningar. *Den bokföringsskyldige skall förvara sin lönebokföring som gäller betalningar enligt denna lag i tio år efter räkenskapsperiodens utgång, med iakttagande i övrigt av vad som i bokföringslagen (1336/1997) bestäms om arkivering av bokföringsmaterial. Anteckningarna och verifikationerna skall förvaras sex år från utgången av det år då betalningen har gjorts.*	
37 §	37 §
Skattegranskning och skyldighet att lämna uppgifter	*Skattegranskning och skyldighet att lämna uppgifter*
Vad lagen om beskattningsförfarande stadgar om skattegranskning och skyldighet att lämna uppgifter gäller också förskottsuppbördsförfarandet, parterna i det samt övervakningen av förskottsuppbördsförfarandet. Dessutom skall den som gör en betalning på vilken förskottsinnehållning skall verkställas i Finland för granskning visa sin bokföring eller sina anteckningar samt allt det material, alla de tillbehör och all den egendom som kan behövas vid verkställandet av skattegranskningen, såsom det material som en betalningsmottagare har lämnat in till honom	Vad *som i någon annan lag föreskrivs* om skattegranskning och skyldighet att lämna uppgifter gäller också *parterna i förskottsuppbördsförfarandet*.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
och som gäller förskottsinnehållningen. Också mottagaren av en betalning på vilken förskottsinnehållning skulle verkställas är skyldig att på uppmaning för granskning visa material som gäller förskottsinnehållningen. Vad som stadgas om den som gör en betalning på vilken förskottsinnehållning skall verkställas gäller var och en som har ovan nämnt material i sin besittning.	
Om innehållet i och omfattningen av skyldigheten att lämna uppgifter och att visa upp material samt om det förfarande som skall iakttas vid granskningen stadgas i lagen och förordningen om beskattningsförfarande.	*Också mottagaren av en betalning på vilken förskottsinnehållning ska verkställas är skyldig att på uppmaning för granskning visa material som gäller förskottsinnehållningen.*
4 kap.	(4 kap. upphävs)
Åtgärder och påföljder vid försummad förskottsinnehållningsskyldighet	
38 §	
Debitering	
Har betalaren helt eller delvis underlåtit att verkställa förskottsinnehållning, ska Skatteförvaltningen debitera det belopp som inte innehållits, om inte något annat följer av 39 §.	
Förskottsinnehållning som debiteras är högst 40 procent av de gjorda betalningarna. Betalaren ska höras före debiteringen, om det är möjligt.	
Debitering ska verkställas inom sex år efter utgången av det år då förskottsinnehållningen borde ha verkställts.	
39 §	
Upphävande av och avstående från debitering	
Skatteförvaltningen debiterar inte en förskottsinnehållning som inte har verkställts, om de skatter och avgifter som ska betalas på en betalning på vilken förskottsinnehållning ska verkställas har betalts eller om de inte har behövt betalas.	
En förskottsinnehållning som inte har verkställts kan lämnas delvis eller helt odebiterad	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*

även av särskilda skäl, såsom när det med beaktande av omständigheterna är sannolikt att debitering inte behövs för att säkra skatten. Också då kan dröjsmålsränta påföras. Den räknas till och med utgången av året efter det kalenderår då förskottsinnehållningen skulle ha verkställts.

Om Skatteförvaltningen i sådana fall som avses i 1 och 2 mom. redan har debiterat en förskottsinnehållning som inte har verkställts, upphävs debiteringen på tjänstens vägnar.

Betalningsskyldigheten eller debiteringen upphävs eller ansökan om upphävande skall göras inom fem år från utgången av det år då beslutet om debitering har fattats. Om skatten eller avgiften i fråga har betalts under det femte året eller senare, får ansökan dock göras inom ett år från utgången av det år då betalningen har ägt rum.

Det är möjligt att avstå från debitering, om försummelsen är obetydlig med hänsyn till omständigheterna eller det totala beloppet.

I ränta på ett belopp som ska återbäras på grund av att betalningsskyldigheten eller debiteringen upphävts eller nedsatts betalas det belopp som avses i 22 § i lagen om skatteuppbörd från betalningsdagen till återbäringsdagen.

Betalningsskyldigheten upphävs inte beträffande en skatteförhöjning som avses i 44 § eller dröjsmålsränta som avses i 32 § i skattekontolagen om inte något annat följer av särskilda skäl.

40 §

Rättelse av beslut som gäller debitering och av andra beslut

Är Skatteförvaltningens beslut som gäller debitering eller ett annat beslut som Skatteförvaltningen fattat enligt denna lag oriktigt, rättar Skatteförvaltningen beslutet på tjänstens vägnar eller på ansökan till betalarens fördel senast inom fem år från början av kalenderåret efter det år då beslutet har fattats.

Ett räknefel eller ett därmed jämförbart misstag eller ett fel som beror på att saken inte har undersökts till någon del kan rättas till betalarens nackdel inom två år från början av kalenderåret efter det år då beslutet har fattats.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
41 §	
Debitering enligt uppskattning	
Om betalaren har försummat att deklarera förskottsinnehållning eller har deklarerat uppenbart för litet i förskottsinnehållning och han trots uppmaning inte har lämnat de uppgifter som behövs för att verkställa debitering, uppskattar Skatteförvaltningen det belopp som ska debiteras.	
I samband med en uppmaning som avses i 7 § 4 mom. i skattekontolagen delger Skatteförvaltningen betalaren beloppet av den skatt som påförs och grunderna för dess påförande och ger betalaren tillfälle att ge en utredning. När Skatteförvaltningen uppskattar det belopp som ska debiteras ska den beakta till exempel betalarens tidigare verksamhet och de ändringar som inträffat i den, verksamhetens art och omfattning, antalet löntagare samt beloppen av tidigare betalda löner och innehållningar. Om det är möjligt ska Skatteförvaltningen jämföra betalarens verksamhet med andra som verkar inom samma bransch och under likartade omständigheter.	
42 §	
Rättelse av debitering enligt uppskattning	
Får Skatteförvaltningen efter att ha verkställt debitering enligt uppskattning en tillförlitlig utredning om att beloppet av förskottsinnehållningarna borde vara större än det debiterade beloppet, ska Skatteförvaltningen debitera det bristande beloppet jämte skatteförhöjningar inom den tid som nämns i 38 §.	
Får Skatteförvaltningen efter att ha verkställt debitering enligt uppskattning en tillförlitlig utredning om att beloppet av förskottsinnehållningarna är mindre än det debiterade beloppet, ska Skatteförvaltningen rätta debiteringen inom fem år från början av året efter det år då beslutet har fattats.	
Skatteförvaltningen kan också rätta en debitering enligt uppskattning på skriftligt yrkande av betalaren, vilket ska framställas inom fem år räknat från början av kalenderåret efter debiteringen enligt uppskattning.	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
42 a §	
Närmare bestämmelser om tidsfrister för debitering och rättelse	
Debitering och rättelse anses ha skett inom föreskriven tid, om Skatteförvaltningens beslut har fattats innan tidsfristen löpt ut.	
44 §	
Skatteförhöjning	
Skatteförvaltningen kan höja förskottsinnehållningen *1) med högst 30 procent, om den innehållningsskyldige har försummat att inom föreskriven tid verkställa förskottsinnehållning,* *2) med högst 10 procent, om deklarationen eller någon annan uppgift eller handling innehåller en mindre bristfällighet och den innehållningsskyldige inte har följt en uppmaning att avhjälpa bristen,* *3) med högst 20 procent, om den innehållningsskyldige utan giltigt skäl har försummat att lämna in deklaration eller har lämnat in den väsentligt för sent eller har försummat att i tid lämna in någon annan uppgift eller handling eller har lämnat en väsentligen bristfällig deklaration, annan uppgift eller handling, och högst till det dubbla beloppet, om den innehållningsskyldige även efter att ha fått en uppmaning, utan godtagbart skäl helt eller delvis har underlåtit att fullgöra sin skyldighet,* *4) till högst det dubbla beloppet, om den innehållningsskyldige av grov vårdslöshet har försummat sin deklarationsskyldighet eller lämnat en väsentligen oriktig deklaration eller annan uppgift eller handling.* *Har en försummelse skett eller en oriktig deklaration, uppgift eller handling så som nämns i 1 mom. 4 punkten givits i försnillningssyfte, skall förskottsinnehållningen höjas med minst 50 procent och högst till det tredubbla beloppet.* *Skatteförhöjning påförs förskottsinnehållningen endast till de delar som den bristfällighet som avses i 1 och 2 mom. hänför sig till.* *Kan skatten inte höjas så som avses ovan, kan Skatteförvaltningen bestämma att en skatteförhöjning om högst 15 000 euro ska*	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
betalas. Påförandet av skatteförhöjning förutsätter då att betalaren trots en bevisligen sänd uppmaning har försummat att lämna in registreringsanmälan eller periodskattedeklaration eller har lämnat in en väsentligen bristfällig eller oriktig anmälan eller deklaration och att försummelsen med avseende på omständigheterna eller annars inte är obetydlig. Skatteförvaltningen kan bestämma att skatteförhöjning ska betalas på grund av grov försummelse av deklarationsskyldigheten även när den har verkställt debitering enligt uppskattning och på grundval av en utredning som senare tillställts har rättat debiteringen så att debitering inte verkställs. *Bestämmelser om förseningsavgift som påförs för försummelse att deklarera skatt inom föreskriven tid finns i 9 § i skattekontolagen.*	
45 §	45 §
Ansökan om och meddelande av förhandsavgörande	*Ansökan om och meddelande av förhandsavgörande*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt hos Skatteförvaltningen. *Ett beslut som har meddelats med anledning av besvär över ett förhandsavgörande tillämpas från det att betalaren har fått del av beslutet.*
47 §	(47 § upphävs)
Behandling av ärenden som gäller förhandsavgörande	
Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen.	
48 §	48 §
Rättelseyrkande till Skatteförvaltningen	***Ändringssökande***
Ändring i ett avgörande eller ett beslut som avses i denna lag får inte sökas genom besvär förrän anhållan om rättelse av avgörandet eller beslutet har gjorts hos Skatteförvaltningen. Om det är fråga om ett beslut enligt 40 och 42 § som gäller rättelse av debitering,	*Den som ansöker om förhandsavgörande samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller en betalare enligt denna lag på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
ett beslut enligt 33 § som gäller överföring eller om ett förhandsavgörande som avses i 45 §, är nämnda beslut och förhandsavgöranden överklagbara utan att ny rättelse yrkas. Rättelseyrkande ska framställas senast inom fem år från ingången av kalenderåret efter det år då beslutet har fattats eller ärendet har avgjorts. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska framställa rättelseyrkande inom 60 dagar från den dag då beslutet har fattats eller ärendet har avgjorts.	*eget initiativ.*
	Den skattskyldige och varje annan vars eget skattebelopp beslutet direkt kan påverka eller som är ansvarig för skatten samt den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller den som är skattskyldig enligt denna lag på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande. Även en sammanslutning kan söka ändring i förskottsskatt som påförts sammanslutningens delägare.
	Ändring får dock inte sökas
	1) i ärenden som gäller registrering av arbetsgivare,
	2) i beslut om att förhandsavgörande inte meddelas.
	Om förskottsinnehållning eller förskott som betalas i enlighet med lagen om beskattningsförfarande har använts till betalning av skatt eller avgift som påförts den skattskyldige eller dennes make eller har det förordnats att förskott ska återbäras, ändras förskottsinnehållningen eller förskottet inte längre till följd av ändringssökande enligt denna lag.
Till ett avgörande som gäller fastställande av förskottsinnehållningsprocent eller förskottsbetalning eller en annan ansökan fogas vid behov besvärsanvisning.	Till ett avgörande som gäller fastställande av förskottsinnehållningsprocent eller förskottsbetalning eller en annan ansökan fogas vid behov *anvisning för sökande av ändring*.
	Beslut som Skatteförvaltningen har fattat med stöd av denna lag ska iakttas oavsett begäran om omprövning eller besvär tills beslutet med anledning av begäran eller besväret har fåtts del av. Ett beslut på begäran om omprövning eller besvär som gäller förskottsuppbördsregistrering ska tillämpas från det att betalaren har fått del av beslutet.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
49 §	(49 § upphävs)
Ändringssökande hos förvaltningsdomstolen	
En part som är missnöjd med Skatteförvaltningens beslut på ett rättelseyrkande får söka ändring i det genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets partens hemkommun hör. Ändring i ett förhandsavgörande som avses i 45 § söks dock hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets betalarens hemkommun hör. *Om det inte finns någon förvaltningsdomstol som med stöd av 1 mom. är behörig i saken, ska besvär anföras hos Helsingfors förvaltningsdomstol.* *Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring hos den förvaltningsdomstol som avses i denna paragraf.*	
50 §	(50 § upphävs)
Besvärstid och vissa andra bestämmelser som gäller besvär	
Besvär ska anföras skriftligen och tillställas Skatteförvaltningen eller förvaltningsdomstolen inom fem år från ingången av året efter det år då de beslut som föregått Skatteförvaltningens beslut enligt 40 och 42 § samt rättelsebeslut enligt 48 § har fattats. Besvärstiden är dock alltid minst 60 dagar från delfåendet av rättelsebeslutet. Ett beslut kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. *Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är 60 dagar från det att beslutet har fattats, dock så att besvärstiden räknas från det beslut som avses i 40, 42 och 48 §.* *Besvär som gäller beslut om ändring av deklarationsperioden enligt 33 §, förhandsavgörande enligt 45 § och bestämmande av förskottsinnehållningsprocent eller förskott enligt 48 § ska tillställas Skatteförvaltningen eller förvaltningsdomstolen inom 30 dagar från delfåendet av beslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt börjar från den dag då beslutet har fattats.* *Skatteverket ska utan dröjsmål vidarebefordra den inlämnade besvärsskriften och de*	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
handlingar som gäller förskottsuppbörden till förvaltningsdomstolen.	
51 §	(51 § upphävs)
Begränsningar av besvärsrätten	
Ändring får inte sökas genom besvär *1) i beslut enligt 56 och 57 § som gäller skattelättnad och uppskov med skatt,* *2) i ärenden som gäller registrering av arbetsgivare,* *3) i beslut om att förhandsavgörande inte meddelas.* *Har förskottsinnehållning eller förskott som betalas vid uppbörd enligt lagen om beskattningsförfarande använts till betalning av skatt eller avgift som påförts den skattskyldige eller dennes make eller har det förordnats att förskott skall återbäras, ändras förskottsinnehållningen eller förskottet inte längre på grund av att ändring sökts enligt denna lag.*	
52 §	(52 § upphävs)
Behandling av besvär och deras inverkan på ett anhängigt ärende	
Besvär över beslut som har meddelats med stöd av denna lag skall behandlas i brådskande ordning. Angående förfarandet gäller i tillämpliga delar lagen om beskattningsförfarande. *Beslut som Skatteförvaltningen har fattat enligt denna lag ska iakttas oavsett rättelseyrkande eller besvär till dess beslutet på yrkandet eller besvären har delgivits. Ett beslut på rättelseyrkande eller besvär som gäller förskottsuppbördsregistrering ska tillämpas från det att betalaren har fått del av beslutet.* *Ett beslut som har getts på besvär över ett förhandsavgörande enligt 45 § tillämpas inte förrän betalaren har fått del av beslutet.*	
53 §	(53 § upphävs)
Besvär till högsta förvaltningsdomstolen	
I förvaltningsdomstolens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssö-	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
kande tillämpas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande, dock så att besvärstiden i fråga om förvaltningsdomstolens beslut som gäller förhandsavgörande är 30 dagar från delfåendet av beslutet.	
7 kap.	(7 kap. upphävs)
Straffstadganden	
54 §	
Lagstridigt undvikande av förskottsuppbördsskyldighet	
Om lagstridigt undvikande av förskottsuppbördsskyldighet och om försök därtill stadgas i 29 kap. 1—3 §§ strafflagen.	
55 §	
Skatteförseelse och förskottsuppbördsförseelse	
Om skatteförseelse som riktar sig mot förskottsuppbördsskyldigheten stadgas i 29 kap. 4 § strafflagen. *Den som trots myndighetens uppmaning underlåter att på behörigt sätt fullgöra de skyldigheter om vilka bestäms i 32—37 §, skall för förskottsuppbördsförseelse dömas till böter.* *Bestämmelser om eftergift i fråga om anmälan, förundersökning, åtal eller straff vid förseelser som avses i 2 mom. finns i 29 kap. 11 § i strafflagen.* *Bestämmelser om försummande av en sådan anmälan som avses i 31 § i denna lag finns i företags- och organisationsdatalagen.*	
	————
	Denna lag träder i kraft den 20 . *Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter och skatteåret 2017.* *På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod eller ett skatteår som har gått ut före lagens ikraftträdande samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet tillämpas de*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. *Det 22 § 2 mom. som gällde vid ikraftträdandet tillämpas om den inkomst på vilken förskottsinnehållning ska verkställas har beskattats vid beskattning som verkställs för ett kalenderår som gått ut före ikraftträdandet.* *Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.*

9.

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i inkomstskattelagen (1535/1992) 1 § 2 mom., 57 § 3 mom., 122 § 6 mom. och 127 b § 1 mom. 1 punkten,

sådana de lyder, 1 § 2 mom. i lag 654/2015, 57 § 3 mom. och 122 § 6 mom. i lag 878/2012 samt 127 b § 1 mom. 1 punkten i lag 785/2012, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	1 §
Inkomstskatt och skattetagare	*Inkomstskatt och skattetagare*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
För kapitalinkomst ska betalas skatt till staten. Kommunernas rätt till avkastningen av beskattningen av kapitalinkomster beaktas vid fördelningen av skatteinkomsterna så som föreskrivs nedan i denna lag och i lagen om skatteredovisning (532/1998).	För kapitalinkomst ska betalas skatt till staten. Kommunernas rätt till avkastningen av beskattningen av kapitalinkomster beaktas vid fördelningen av skatteinkomsterna så som föreskrivs nedan i denna lag och i lagen om skatteuppbörd *(/)*.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
57 §	57 §
Donationsavdrag	*Donationsavdrag*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Bestämmelser om överklagande av ett sådant av Skatteförvaltningen fattat namngivningsbeslut som avses i 1 mom. 2 punkten	Bestämmelser om överklagande av ett sådant av Skatteförvaltningen fattat namngivningsbeslut som avses i 1 mom. 2 punkten

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
finns *i 71 e §* i lagen om beskattningsförfarande.	finns i lagen om beskattningsförfarande.
122 §	122 §
Inverkan av ägarväxling på rätten att dra av förluster	*Inverkan av ägarväxling på rätten att dra av förluster*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Bestämmelser om överklagande av beslut som avses i 3 och 4 mom. finns *i 71 e §* i lagen om beskattningsförfarande.	Bestämmelser om överklagande av beslut som avses i 3 och 4 mom. finns i lagen om beskattningsförfarande.
127 b §	127 b §
Grunden för hushållsavdrag	*Grunden för hushållsavdrag*
Den skattskyldige får dra av 1) arbetsgivares socialskyddsavgift, obligatorisk arbetspensionsavgift, olycksfallsförsäkringspremie, arbetslöshetsförsäkringspremie och grupplivförsäkringspremie som den skattskyldige har betalt för sådant arbete som berättigar till hushållsavdrag samt dessutom 15 procent av den utbetalda lönen, — — — — — — — — — — — — — — —	Den skattskyldige får dra av 1) arbetsgivares *sjukförsäkringsavgift*, obligatorisk arbetspensionsavgift, olycksfallsförsäkringspremie, arbetslöshetsförsäkringspremie och grupplivförsäkringspremie som den skattskyldige har betalt för sådant arbete som berättigar till hushållsavdrag samt dessutom 15 procent av den utbetalda lönen, — — — — — — — — — — — — — — —
	——— *Denna lag träder i kraft den 20 .* *Vid sökande av ändring i beslut som Skatteförvaltningen meddelat före denna lags ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.* ———

10.

Lag

om ändring av lagen om källskatt på ränteinkomst

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990) 9, 15 och 18 §, sådana de lyder, 9 § i lag 512/2010, 15 § i lag 1393/1991 samt 18 § i lagarna 1571/1995 och 1350/1999, samt

ändras 4 och 7 §, 8 a § 5 mom., rubriken för 11 §, 11—13 §, 14 § 2 mom. samt 16 och 17 §, sådana de lyder, 4 § i lagarna 1550/1992 och 1743/2009, 7 §, 8 a § 5 mom., 11—13 och 17 § i lag 512/1020, 14 § 2 mom. och 16 § i lag 610/2009, samt

fogas till lagen en ny 1 a §, till 8 a §, sådan den lyder i lagarna 539/1996 och 512/2010, ett nytt 6 mom. och till 14 §, sådan den lyder i lag 610/2009, ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	1 a §
	Tillämpning av andra lagar
	Bestämmelser om det beskattningsförfarande och ändringssökande som ska tillämpas på räntebetalare enligt denna lag finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/).
	Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).
4 §	4 §
Undantag som gäller skatteplikt	*Undantag som gäller skatteplikt*
Källskatt på ränteinkomst skall inte betalas 1) för sådan i lagen om skattelättnader för depositioner och obligationer (726/88) nämnd ränta på deposition eller obligationslån som är skattefri, för sådan ränta enligt 1 § 2 mom. i nämnda lag som skall betraktas som skattskyldigs skattepliktiga inkomst *eller för sådan skattefri ränta som avses i 33 § 2 mom. inkomstskattelagen (1535/92)*,	Källskatt på ränteinkomst *ska* inte betalas 1) för sådan i lagen om skattelättnader för depositioner och obligationer (726/1988) nämnd ränta på deposition eller obligationslån som är skattefri *eller* för sådan ränta enligt 1 § 2 mom. i nämnda lag som *ska* betraktas som skattskyldigs skattepliktiga inkomst,
2) för avkastning som ska anses som ränta eller för annan gottgörelse som betalas i samband med överföring av en deposition eller överlåtelse av ett masskuldebrev,	2) för avkastning som ska anses som ränta eller för annan gottgörelse som betalas i samband med överföring av en deposition eller överlåtelse av ett masskuldebrev,
3) för ränta på en deposition och ett masskuldebrevslån i vilka spararens medel är placerade genom ett långsiktigt sparavtal enligt 54 d § i inkomstskattelagen.	3) för ränta på en deposition och ett masskuldebrevslån i vilka spararens medel är placerade genom ett långsiktigt sparavtal enligt 54 d § i inkomstskattelagen.
7 §	7 §
Deklarering och betalning av skatt	***Den månad till vilken skatten hänförs***
Den skatt som räntebetalaren har uppburit på ränteinkomst ska han deklarera och betala till Skatteförvaltningen senast månaden efter den under vilken räntan har betalts vid den tidpunkt som föreskrivs i skattekontolagen (604/2009). Uppgifter om skatten ska lämnas i en periodskattedeklaration så som föreskrivs i skattekontolagen.	*Källskatten på ränteinkomst hänförs till den kalendermånad under vilken skatten har tagits ut.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
8 a §	8 a §
Förhandsavgörande av Skatteförvaltningen	*Förhandsavgörande av Skatteförvaltningen*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen*, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen*.	Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen. *Ett beslut med anledning av besvär över ett förhandsavgörande tillämpas från den tidpunkt då den som är skyldig att ta ut källskatt har delgivits beslutet.*
9 §	(9 § upphävs)
Tillsyn	
Skatteförvaltningen ska övervaka att skyldigheten att betala källskatt på ränteinkomst fullgörs samt att bestämmelserna om skattens belopp iakttas.	
11 §	11 §
Skyldighet att lämna uppgifter	***Räntetagares deklarationsskyldighet***
Deklarationsskyldigheten enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) gäller inte ränteinkomst för vilken källskatt ska betalas enligt denna lag och inte det kapital på vilket räntan betalas. *Av räntebetalarens bokföring ska dock tillförlitligt framgå de omständigheter som är relevanta för uträknande av källskatt på ränteinkomst. På uppmaning av en behörig tjänsteman vid Skatteförvaltningen ska räntebetalaren visa de handlingar som behövs för tillsynen över källskatten på ränteinkomst samt annan behövlig utredning. Skatteförvaltningen ska dessutom årligen tillställas i förordning närmare angivna uppgifter om källskattepliktiga räntor och om den källskatt som har uppburits för dem samt på uppmaning av Skatteförvaltningen uppgifter om de skattskyldiga för vilkas i 3 § nämnda räntor källskatt inte har uppburits samt om de räntor som har betalts till dem. Den som emitterar ett masskuldebrevslån ska dessutom uppge villkoren för det lån han emitterar, samt en arbetsgivare som betalar ränta på en deposition i ett intressekontor och ett andelslag som bedriver lånerörelse enligt 18 a § i lagen om andelslag de kontovillkor som de iakttar i depositionsverksamheten.*	Deklarationsskyldigheten enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) gäller inte ränteinkomst för vilken källskatt ska betalas enligt denna lag och inte det kapital på vilket räntan betalas.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Utan hinder av 1 mom. ska en räntebetalare, som är skyldig att uppbära källskatt på ränteinkomst, på Skatteförvaltningens uppmaning lämna uppgifter för beskattning eller skattegranskning eller i ett fullföljdsärende i fråga om beskattning som gäller en viss skattskyldig, om uppgifterna framgår av handlingar som finns hos räntebetalaren eller som denne annars har i sin besittning.	
12 §	12 §
Uppbörd av skatt hos räntetagaren	***Källskatt som påförs räntetagaren***
Har källskatt på ränteinkomst inte uppburits för sådan ränteinkomst enligt 3 § som den som är skyldig att betala källskatten har erhållit, ska Skatteförvaltningen debitera källskatten hos räntetagaren. Debitering verkställs dock inte senare än inom det sjätte året efter utgången av det kalenderår under vilket skatten borde ha burits upp. I samband med debiteringen ska den skattskyldige, med iakttagande i tillämpliga delar av 56 § 4 mom. och 57 § i lagen om beskattningsförfarande, påföras skattetillägg och skatteförhöjning.	Har källskatt på ränteinkomst inte uppburits för sådan ränteinkomst enligt 3 § som den som är skyldig att betala källskatten har erhållit, ska Skatteförvaltningen *påföra räntetagaren* källskatten *och i det sammanhanget påföra skattetillägg och skatteförhöjning med iakttagande av lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristerna räknas från utgången av det kalenderår under vilket skatten borde ha tagits ut.*
13 §	13 §
Debitering av källskatt i samband med rättelse av beskattningen	***Källskatt som påförs räntetagaren** i samband med rättelse av beskattningen*
Har ränteinkomst som avses i 3 § felaktigt blivit beskattad som skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen för den som är skyldig att betala källskatt på ränteinkomst, ska källskatten, i samband med rättelse av beskattningen som avses i lagen om beskattningsförfarande, av Skatteförvaltningen debiteras den skattskyldige. Därvid påförs inte skattetillägg och skatteförhöjning *enligt 12 §*.	Har ränteinkomst som avses i 3 § felaktigt blivit beskattad som skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen för den som är skyldig att betala källskatt på ränteinkomst, ska *Skatteförvaltningen*, i samband med rättelse av beskattningen som avses i lagen om beskattningsförfarande, *bestämma att källskatten påförs den som är skyldig att betala skatten*. Därvid påförs inte skattetillägg och skatteförhöjning.
14 §	14 §
Gottskrivning och återbäring av källskatt	***Korrigering av källskatt som tagits ut felaktigt***
— — — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — — —
Har räntebetalaren deklarerat källskatt till ett för högt belopp, kan den skatt som deklarerats till för högt belopp dras av från käll-	Har räntebetalaren *tagit ut* källskatt till ett för högt belopp, kan den skatt som *tagits ut* till för högt belopp dras av från källskatt som

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
skatt som ska deklareras för samma kalenderår *eller rätta felet genom att lämna in en rättelsedeklaration till periodskattedeklarationen. Rättelse av periodskattedeklarationen enligt 7 § 3 mom. i skattekontolagen ska göras inom de fem kalenderår som följer efter skattebetalningen*.	ska deklareras för samma kalenderår.
15 §	(15 § upphävs)
Uppbörd av källskatt hos räntebetalaren	
Har räntebetalaren underlåtit att bära upp eller betala källskatt på ränteinkomst till staten, gäller i fråga om uppbörden av skatten och påföljderna i anslutning till den samt om återbäringen i tillämpliga delar vad som i lagen om förskottsuppbörd eller med stöd av den stadgas eller bestäms om förskottsinnehållning. Debitering verkställs dock inte, om på ränteinkomsten har innehållits förskott enligt lagen om förskottsuppbörd.	
16 §	16 §
Uppbörd av källskatt och påföljderna av dröjsmål	***Påföljderna av dröjsmål med källskatt***
På källskatt som avses i denna lag och som påförts räntetagaren tillämpas lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).	På källskatt som avses i denna lag och som påförts räntetagaren tillämpas lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).
17 §	17 §
Sökande av ändring	*Sökande av ändring*
I fråga om sökande av ändring i ett beslut genom vilket räntetagaren har påförts källskatt gäller vad som i lagen om beskattningsförfarande bestäms om ändringssökande genom besvär hos förvaltningsdomstolen. När ändring söks i Skatteförvaltningens beslut, tillämpas vad som i lagen om förskottsuppbörd bestäms om sökande av ändring i motsvarande beslut som gäller förskottsuppbörd.	*Den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller en räntebetalare på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.* *En räntetagare, den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller räntetagaren på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.*
18 §	(18 § upphävs)
Straffbestämmelser	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 mom. har upphävts genom lag 1350/1999 *Om straffpåföljder gäller 9 kap. lagen om beskattningsförfarande.*	
	Denna lag träder i kraft den 20 . *Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarande och ändringssökande som gäller en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter och skatteåret 2017.* *På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod eller ett skatteår som har gått ut före lagens ikraftträdande samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.* *Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.*

11.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) 11 § 1 mom. och 22 a §, sådana de lyder, 11 § 1 mom. i lag 611/2009 och 22 a § i lag 776/1990, och

ändras 2 § 1 mom., 2 a §, 7 a § 1 mom., 8 och 10 a §, 11 § 2 mom., 12 a § 4 mom., 16 § 1 och 2 mom. samt 21 och 22 §,

sådana de lyder, 2 § 1 mom. i lag 1563/1995, 2 a § i lag 253/2008, 7 a § 1 mom. i lag 874/2009, 8 § i lag 826/2014, 10 a § i lag 1120/1996, 11 § 2 mom., 12 a § 4 mom. och 16 § 2 mom. i lag 510/2010, 16 § 1 mom. i lag 1226/2006, 21 § i lagarna 856/2005, 1226/2006, 253/2008 och 510/2010 samt 22 § i lag 887/2012, och

fogas till lagen en ny 8 a §, till 11 §, sådan den lyder i lagarna 1120/1996, 611/2009, 510/2010 och 826/2014, ett nytt 5 mom. och till 12 a §, sådan den lyder i lagarna 538/1996 och 510/2010, ett nytt 5 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §	2 §
Stats- och kommunalskatt för begränsat skattskyldig uppbärs såsom slutlig skatt genom innehållning vid inkomstens källa *(käll-*	Stats- och kommunalskatt för begränsat skattskyldig uppbärs såsom slutlig skatt genom innehållning vid inkomstens källa (*käll-*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
skatt) eller bestäms i den ordning som gäller enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/95), med iakttagande av denna lag.	*skatt*) eller bestäms i den ordning som gäller enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/*1995*), med iakttagande av denna lag.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
2 a §	2 a §
Om inte något annat bestäms i denna lag eller i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), iakttas i fråga om förfarandet vid källbeskattning i tillämpliga delar vad som i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) bestäms om gemensam behandling av ärenden, hörande av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt samt delgivning av beslut och andra handlingar.	*Bestämmelser om det beskattningsförfarande och ändringssökande som ska tillämpas i fråga om den som är skyldig att ta ut skatt enligt denna lag finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/).* *Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).*
7 a §	7 a §
Då ett källskattekort enligt 5 § ges ut avdras från ersättning som grundar sig på personlig verksamhet av artist eller sportutövare enligt 3 § 1 mom. de kostnader som har ett direkt ekonomiskt samband med ersättningen, om en begränsat skattskyldig som är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet yrkar det. Om de direkta kostnaderna inte har dragits av vid uttag av källskatt, kan den skattskyldige genom rättelseyrkande enligt 11 § 2 mom. begära att källskatt som har betalts till ett för stort belopp återbärs. Storleken på källskatten anges i 15 §.	Då ett källskattekort enligt 5 § ges ut avdras från ersättning som grundar sig på personlig verksamhet av en artist eller sportutövare enligt 3 § 1 mom. de kostnader som har ett direkt ekonomiskt samband med ersättningen, om en begränsat skattskyldig som är bosatt i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet yrkar det. Om de direkta kostnaderna inte har dragits av vid uttag av källskatt kan den skattskyldige genom *ansökan om återbetalning* enligt 11 § 2 mom. begära att källskatt som betalts till ett för stort belopp återbetalas. Storleken på källskatten anges i 15 §.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
8 §	8 §
Bestämmelserna om förskottsinnehållning i lagen om förskottsuppbörd *och de bestämmelser och föreskrifter om förskottsinnehållning som utfärdats eller meddelats med stöd av den lagen ska* iakttas i frågor som gäller den som är skyldig att uppbära källskatt, förfarandet vid skatteuppbörden, räntepåföljder och andra påföljder på grund av att uppbörds- och redovisningsskyldigheten har försummats, betalning och övervakning av källskatt, deklarationsskyldighet för den som gör en betalning samt avdrag av källskatt som den som är skyldig att uppbära skatt har betalt till ett för stort belopp.	Bestämmelserna om förskottsinnehållning i lagen om förskottsuppbörd iakttas i frågor som gäller den som är skyldig att uppbära källskatt *och* förfarandet vid skatteuppbörden.
	8 a § *Skatten hänförs till den kalendermånad under vilken den har tagits ut.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
10 a §	10 a §
Källskatten överförs till främmande stat så som lagen om skatteuppbörd *(611/1978)* stadgar.	Källskatten överförs till främmande stat så som lagen om skatteuppbörd stadgar.
11 §	11 §
Har källskatt inte uppburits, men har på inkomsten innehållits förskott som avses i lagen om förskottsuppbörd, ska det innehållna förskottets belopp dras av från det skattbelopp som den som är skyldig att uppbära skatten ålagts att betala enligt 8 §.	(1 mom. upphävs)
Anser en skattskyldig att i källskatt har uppburits mer än vad som förutsätts i ett internationellt avtal eller *att* uppbörden av skatten annars har varit felaktig, och har den som är skyldig att uppbära skatten inte rättat uppbörden, kan den skattskyldige hänskjuta frågan för avgörande till Skatteförvaltningen. Konstaterar Skatteförvaltningen att ett för stort belopp har uppburits i källskatt, ska den bestämma att det överstigande beloppet ska återbetalas till den skattskyldige. Rättelseyrkande ska göras inom fem kalenderår efter uppbörden av skatten.	Har i källskatt uppburits mer än vad som förutsätts i ett internationellt avtal eller *har* uppbörden av skatten annars varit felaktig, och har den som är skyldig att uppbära skatten inte rättat uppbörden, kan den skattskyldige *yrka att Skatteförvaltningen ska återbetala källskatten. Ansökan om återbetalning ska göras inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket skatten har tagits ut. Skatteförvaltningen kan inom samma tidsfrist också återbetala skatten på tjänstens vägnar. På rättelse av ett beslut med anledning av ansökan om återbetalning tillämpas bestämmelserna om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel och nackdel i 4 kap. i lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristerna räknas från utgången av det kalenderår under vilket skatten har tagits ut.*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Ansökan om återbetalning av skatt enligt 2 mom. ska göras på en av Skatteförvaltningen fastställd blankett.
12 a §	12 a §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen*, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen*.	Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen.
	Ett beslut med anledning av besvär över ett förhandsavgörande tillämpas från den tidpunkt då den som är skyldig att ta ut källskatt har fått del av beslutet.
16 §	16 §
Skatt på inkomst som avses i 13 och 16 a § skall påföras den skattskyldige i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande. Angående användning av förskott samt i fråga om straffbestämmelser gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i eller med	Skatt på inkomst som avses i 13 och 16 a § ska påföras den skattskyldige i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande. Angående användning av förskott samt i fråga om straffbestämmelser gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i eller med

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
stöd av lagen om beskattningsförfarande. Angående skatteuppbörd och redovisning av skatter gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i eller med stöd av lagen om skatteuppbörd *(609/2005)*.	stöd av lagen om beskattningsförfarandet. Angående skatteuppbörd och redovisning av skatter gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i eller med stöd av lagen om skatteuppbörd.
Har källskatt inte uppburits av någon annan anledning än försummelse hos den som är skyldig att uppbära skatt eller i något annat fall än ett sådant som avses i 9 § 3 mom., tillämpas på motsvarande sätt 1 mom. i denna paragraf, dock så att Skatteförvaltningen ofördröjligen fastställer den skattskyldiges beskattningsbara inkomst samt debiterar den skatt som ska betalas på inkomsten.	Har källskatt inte uppburits av någon annan anledning än försummelse hos den som är skyldig att uppbära skatt eller i något annat fall än ett sådant som avses i 9 § 3 mom., tillämpas på motsvarande sätt 1 mom. i denna paragraf, dock så att Skatteförvaltningen ofördröjligen fastställer den skattskyldiges beskattningsbara inkomst samt påför den skatt som ska betalas på inkomsten.
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
21 §	21 §
I Skatteförvaltningens förhandsavgörande med stöd av 12 a § får ändring sökas hos Helsingfors förvaltningsdomstol genom besvär inom 30 dagar från delfåendet av beslutet. I ett beslut genom vilket Skatteförvaltningen har beslutat att inte meddela förhandsavgörande får ändring inte sökas genom besvär. Besvärsskriften ska inom besvärstiden tillställas Skatteförvaltningen eller Helsingfors förvaltningsdomstol. På statens vägnar har Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt besvärsrätt. Enhetens besvärstid räknas från den tidpunkt då beslutet fattades.	*Den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller den som är skyldig att ta ut skatt enligt denna lag på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. På sökande av ändring i Skatteförvaltningens beslut enligt 17 § 2 mom. tillämpas 63 § i lagen om skatteuppbörd.*
På sökande av ändring i beskattning i fråga om inkomst som avses i 13 och 16 a § liksom på bestämmande av andel som avses i 13 § 1 mom. 3 punkten tillämpas lagen om beskattningsförfarande.	*Den skattskyldige och varje annan vars eget skattebelopp beslutet direkt kan påverka eller som är ansvarig för skatten samt den som ansöker om förhandsavgörande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande söka ändring i ett beslut som gäller den som är skattskyldig enligt denna lag.*
På sökande av ändring i Skatteförvaltningens beslut enligt 11 § 2 mom. och i avgöranden som avser åläggande för den som är skyldig att uppbära källskatt att betala skatt som inte uppburits liksom även i beslut som Skatteförvaltningen fattat om källskattekort tillämpas vad som i lagen om förskottsuppbörd föreskrivs om sökande av ändring i motsvarande ärenden.	*Ett beslut som Skatteförvaltningen har fattat med stöd av denna lag ska iakttas trots begäran om omprövning eller besvär tills beslutet med anledning av begäran eller besväret har fåtts del av.*
På sökande av ändring i Skatteförvaltningens beslut med stöd av 16 § 2 mom. eller 17 § tillämpas vad som i lagen om förskottsuppbörd föreskrivs om sökande av ändring i beslut enligt 38 § i nämnda lag. Ändring i Skatteförvaltningens beslut med anledning av rättelseyrkande får sökas genom besvär hos Helsingfors förvaltningsdomstol.	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
I förvaltningsdomstolens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. I fråga om ändringssökande iakttas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande. Besvärstiden i fråga om förvaltningsdomstolens beslut om förhandsavgörande är dock 30 dagar från delfåendet av beslutet. På statens vägnar har Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt besvärsrätt. Ett avgörande som Skatteförvaltningen har meddelat med stöd av 12 a § ska iakttas trots besvär. Den som är skyldig att uppbära skatt ska iaktta beslut som har meddelats på besvär över avgörandet räknat från delfåendet av beslutet.	
22 § Vad som i 10 kap. i lagen om beskattningsförfarande *eller med stöd av det* föreskrivs om skattelättnad ska på motsvarande sätt tillämpas på skatt som avses i denna lag.	22 § Vad som *i lagen om skatteuppbörd och* i 10 kap. i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om skattelättnad ska på motsvarande sätt tillämpas på skatt som avses i denna lag.
22 a § *Om straff för lagstridigt undandragande av skatt som skall påföras någon enligt denna lag och för försök därtill stadgas i 29 kap. 1—3 § strafflagen.* *Om straff för skatteförseelse som hänför sig till källskatt stadgas i 29 kap. 4 § strafflagen.*	(22 a § upphävs)
	——— *Denna lag träder i kraft den 20 .* *Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter samt skatteåret 2017 och den skatt som ska tas ut för det.* *På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för skatt som tas ut för en tid som föregår lagens ikraftträdande samt en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.* *Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut samt skatt som tas ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

_____

12.

Lag

om ändring av lagen om källskatt för löntagare från utlandet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995) 5 och 8—10 §, av dem 8 § 1 mom. sådant det lyder i lag 511/2010 och 9 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 1346/1999, och

fogas till lagen nya 1 a, 8 a och 9 a § som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	1 a §
	Tillämpning av andra lagar
	Bestämmelser om det beskattningsförfarande och ändringssökande som ska tillämpas på betalare enligt denna lag finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/).
	Bestämmelser om uppbörd av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).
5 §	5 §
Avsaknad eller upphörande av förutsättningarna	*Avsaknad eller upphörande av förutsättningarna*
Om källskatt på löneinkomst har uppburits trots att förutsättningarna därför inte har uppfyllts, verkställs beskattningen för hela den tid som arbetet pågått enligt de allmänna stadgandena om inkomstbeskattning. Den källskatt som uppburits räknas härvid den skattskyldige till godo antingen som innehållet förskott enligt lagen om förskottsuppbörd eller som källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst *och förmögenhet* (627/78). Stadgandena i denna paragraf tillämpas även i det fall att under den tid det arbete som avses i denna lag pågår den skattskyldiges lön sjunker un-	Om källskatt på löneinkomst har uppburits trots att förutsättningarna därför inte har uppfyllts, verkställs beskattningen för hela den tid som arbetet pågått enligt de allmänna stadgandena om inkomstbeskattning. Den källskatt som uppburits räknas härvid den skattskyldige till godo antingen som innehållet förskott enligt lagen om förskottsuppbörd eller som källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/*1978*). Stadgandena i denna paragraf tillämpas även i det fall att under den tid det arbete som avses i denna lag pågår den skattskyldiges lön sjunker under det belopp som

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
der det belopp som avses i 2 § 1 mom. 2 punkten.	avses i 2 § 1 mom. 2 punkten.
8 §	8 §
Uppbörd och betalning av skatt, ändringssökande samt uppgiftsskyldighet	***Uttag av källskatt på löneinkomst***
Vid uppbörden *och betalningen* av källskatt på löneinkomst*, vid övervakningen av uppbörden av skatten samt vid sökande av ändring* iakttas *i tillämpliga delar* lagen om förskottsuppbörd. *Skatteförvaltningen kan meddela närmare föreskrifter om uppbörd och betalning av skatt samt om arbetsgivares årsanmälan och redovisning av skatt.*	Vid uppbörden av källskatt på löneinkomst iakttas lagen om förskottsuppbörd.
Arbetsgivaren skall i stället för att uppbära källskatt på löneinkomst verkställa förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd även om löntagarens skattekort innehåller en anteckning som avses i 4 §, om förutsättningar för källskatt på löneinkomst inte har uppfyllts eller om de har upphört. Arbetsgivaren svarar för verkställandet av förskottsinnehållningen och betalningen av det innehållna beloppet så som stadgas i lagen om förskottsuppbörd.	Arbetsgivaren *ska* i stället för att uppbära källskatt på löneinkomst verkställa förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd även om löntagarens skattekort innehåller en anteckning som avses 4 §, om förutsättningar för källskatt på löneinkomst inte har uppfyllts eller om de har upphört. Arbetsgivaren *ansvarar* för verkställandet av förskottsinnehållningen och betalningen av det innehållna beloppet så som stadgas i lagen om förskottsuppbörd.
	8 a §
	Den månad till vilken källskatten på löneinkomst hänförs
	Skatten hänförs till den kalendermånad under vilken den har tagits ut.
9 §	9 §
Sekretess samt påföljder av försummelse och straffpåföljder	***Skatt som påförs den skattskyldige***
(1 mom. har upphävts med lag 1346/1999) Om påföljder av underlåtenhet att uppbära och redovisa källskatt på löneinkomst samt om straffpåföljder gäller 22—28 och 61—63 §§ lagen om förskottsuppbörd.	
Källskatt på löneinkomst som inte uppburits kan uppbäras hos den skattskyldige. I detta fall iakttas i tillämpliga delar vad som stadgas om skatterättelse och sökande av ändring.	Källskatt på löneinkomst som inte uppburits kan *påföras* hos den skattskyldige. I detta fall iakttas i tillämpliga delar vad som stadgas om skatterättelse och sökande av ändring.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	9 a §
	Ändringssökande
	Den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller den skattskyldige på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.
10 §	10 §
Arbetsgivares socialskyddsavgift	*Arbetsgivares **sjukförsäkringsavgift***
Lön som är föremål för källskatt på löneinkomst anses som sådan lön på grund av vilken skall betalas andra än i 1 § avsedda socialskyddsavgifter, arbetspensionsförsäkringspremier, olycksfallsförsäkringspremier och arbetslöshetsförsäkringspremier, om vilka i övrigt i tillämpliga delar gäller vad som särskilt stadgas om dem.	Lön som är föremål för källskatt på löneinkomst anses som sådan lön på grund av vilken *ska* betalas andra än i 1 § avsedda *sjukförsäkringsavgifter*, arbetspensionsförsäkringspremier, olycksfallsförsäkringspremier och arbetslöshetsförsäkringspremier, om vilka i övrigt i tillämpliga delar gäller vad som särskilt stadgas om dem.
	Denna lag träder i kraft den 20 .
	Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter och skatteåret 2017.
	På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före lagens ikraftträdande samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.
	Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

13.

Lag

om ändring av lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976) 11 §, sådan den lyder i lag 537/2010, och

ändras 1 § 1 mom., 2, 4—6 §, 7 § 1 mom. samt 8, 10 och 13 §,

av dem 4 § sådan den lyder i lag 1030/1978, 5 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1030/1978 och 537/2010, 6 § sådan den lyder i lag 537/2010 samt 10 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 537/2010, och

fogas till lagen en ny 1 a § som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	1 §
Person, som vid ingående av avtal om fast anställning vid Nordiska Investeringsbanken icke var bosatt i Finland på sätt som avses i lagen om skatt på inkomst och förmögenhet (1043/74), är skyldig att i stället för skatter och premier, vilka utgår enligt allmänt gällande stadganden, erlägga skatt på löneinkomst som han uppburit för sagda anställning endast i enlighet med vad i denna lag stadgas.	Person, som vid ingående av ett avtal om fast anställning vid Nordiska Investeringsbanken icke var bosatt i Finland på sätt som avses i *inkomstskattelagen (1535/1992),* är skyldig att i stället för skatter och premier, vilka utgår enligt stadganden *någon annanstans i lag*, erlägga skatt på löneinkomst som han uppburit för sagda anställning endast i enlighet med vad i denna lag stadgas.
— — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — —
	1 a §
	Bestämmelser om det beskattningsförfarande och ändringssökande som ska tillämpas i fråga om den som är skyldig att ta ut skatt enligt denna lag finns i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.
	Bestämmelser om uttag av skatt enligt denna lag finns i lagen om skatteuppbörd (/).
2 §	2 §
Såsom i 1 § avsedd löneinkomst anses sådan lön på vilken arbetsgivare är skyldig att verkställa förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd (418/59). Till lönen hörande naturaförmåner beräknas i enlighet med stadgandena i lagen om förskottsuppbörd.	Såsom 1 § avsedd löneinkomst anses sådan lön på vilken arbetsgivare är skyldig att verkställa förskottsinnehållning enligt lagen om förskottsuppbörd *(1118/1996)*. Till lönen hörande naturaförmåner beräknas i enlighet med stadgandena i lagen om förskottsuppbörd.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
4 §	4 §
Skyldig att uppbära slutlig löneskatt är Nordiska Investeringsbanken. Skatten skall uppbäras då löneskattepliktigt belopp betalas till vederbörande eller föres på konto honom till godo. Skatten uppbäres i fulla mark med utelämnande av överskjutande pennin.	*Nordiska Investeringsbanken är skyldig att ta ut den slutliga löneskatten.* Skatten *ska* uppbäras då löneskattepliktigt belopp betalas till vederbörande eller föres på konto honom till godo. Skatten uppbäres i fulla *euro* med utelämnande av överskjutande *cent*.
5 §	5 §
De belopp som har uppburits i slutlig löneskatt ska betalas till Skatteförvaltningen senast den 10 dagen i den kalendermånad som följer närmast efter uppbörden. I fråga om uppbördsförfarandet gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) eller med stöd av den bestäms om uppbörd av källskatt. Angående påföljderna av underlåtenhet att fullgöra uppbörds- och redovisningsskyldighet samt tillsynen över uppbörden av slutlig löneskatt gäller i tillämpliga delar vad i lagen our förskottsuppbörd är stadgat om förskottsinnehållning eller med stöd av sagda lag är stadgat eller bestämt. Har slutlig löneskatt icke uppburits, men har på löneinkomsten innehållits förskott som avses i lagen om förskottsuppbörd, skall det innehållna förskottets belopp avdragas från det skattebelopp som Nordiska Investeringsbanken enligt 2 mom. ålagts att erlägga. I lagen om förskottsuppbörd avsett skattetillägg beräknas härvid på skillnaden mellan den löneskatt som icke uppburits och det innehållna förskottet.	*Den slutliga löneskatten hänförs till den kalendermånad under vilken skatten har tagits ut.* *På förfarandet när skatten tas ut tillämpas vad som föreskrivs om uttag av källskatt i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978).*
6 §	6 §
Anser den skattskyldige att en slutlig löneskatt har uppburits felaktigt, och har Nordiska Investeringsbanken inte rättat uppbörden, kan den skattskyldige föra saken till Skatteförvaltningen för avgörande. Rättelseyrkande ska göras senast under det kalenderår som följer närmast efter uppbörden av skatten. Finner Skatteförvaltningen att i slutlig löneskatt har uppburits ett för stort belopp, ska Skatteförvaltningen bestämma att det överstigande beloppet ska återbetalas till den skattskyldige.	*Har en slutlig löneskatt tagits ut felaktigt, och har Nordiska Investeringsbanken inte rättat uttaget av skatt, återbetalar Skatteförvaltningen den överbetalda skatten på den skattskyldiges ansökan. Ansökan ska göras inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket skatten har tagits ut. På rättelse av ett beslut med anledning av ansökan tillämpas bestämmelserna om rättelse av beskattningen till den skattskyldiges fördel och nackdel i 4 kap. i lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristerna räknas från utgången av det kalenderår under vilket skatten har tagits ut.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
7 §	7 §
På yrkande av den skattskyldige skall beskattning av löneinkomst som avses i 1 §, med avvikelse från vad i 3 § är stadgat, verkställas i den ordning som är stadgad i beskattningslagen (482/58) och med iakttagande av allmänt gällande stadganden om beskattning av inkomst.	*På yrkande av den skattskyldige ska löneinkomst med avvikelse från vad som föreskrivs i 3 § beskattas i den ordning som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
8 §	8 §
På annan inkomst än löneinkomst som avses i 1 § *samt på förmögenhet* skall person med anställning vid Nordiska Investeringsbanken erlägga skatt enligt om dem gällande stadganden. Vid verkställandet av beskattning av sådan annan inkomst sammanräknas emellertid denna inkomst och ovan avsedda löneinkomst. Från det sålunda erhållna beloppet göres alla de avdrag som vid beskattning allmänt medges. Såsom skatt på ovannämnd annan inkomst anses den del av den skatt som uträknas på sålunda erhållen beskattningsbar inkomst, vilken motsvarar förhållandet mellan nettobeloppet av ovannämnd annan inkomst och den skattskyldiges totalinkomst.	*En person med anställning vid Nordiska Investeringsbanken ska erlägga skatt p*å annan inkomst än löneinkomst som avses i 1 § enligt om *den* gällande stadganden. Vid verkställandet av beskattningen av sådan annan inkomst sammanräknas emellertid denna inkomst och ovan avsedda löneinkomst. Från det sålunda erhållna beloppet *görs* alla de avdrag som vid beskattning allmänt medges. Såsom skatt på ovannämnd annan inkomst anses den del av den skatt som uträknas på sålunda erhållen beskattningsbar inkomst, vilken motsvarar förhållandet mellan nettobeloppet av ovannämnd annan inkomst och den skattskyldiges totalinkomst.
10 §	10 §
Den som är missnöjd med ett beslut som Skatteförvaltningen gett med stöd av 6 § får anföra besvär över beslutet hos Helsingfors förvaltningsdomstol inom trettio dagar från den dag då han fick del av beslutet, nämnda dag oräknad. Besvärsskriften ska tillställas nämnda förvaltningsdomstol. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från dagen för beslutet. Angående sökande av ändring i beskattning, som avses i 7 och 8 §, gäller vad i beskattningslagen är stadgat. Angående sökande av ändring i skattedirektörs avgörande, som avser att ålägga Nordiska Investeringsbanken att betala slutlig löneskatt som icke uppburits, gäller vad i lagen om förskottsuppbörd är stadgat om sökande av ändring i motsvarande ärenden.	*Den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får, på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande, söka ändring i ett sådant beslut enligt denna lag som gäller den skattskyldige.*
11 §	(11 § upphävs)
I förvaltningsdomstolens beslut med anledning av besvär som avses i denna lag får ändring sökas hos högsta förvaltningsdomstolen. Besvärsrätt på statens vägnar har	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. I fråga om ändringssökande gäller i övrigt vad som i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) bestäms om sökande av ändring i förvaltningsdomstolens beslut.	
13 §	13 §
Vad *i 125 § beskattningslagen är stadgat eller med stöd av den är bestämt* om befrielse från skatt *eller anstånd med dess erläggande skall äga motsvarande tillämpning* på skatt som avses i denna lag.	Vad *som föreskrivs* om befrielse från skatt *i lagen om skatteuppbörd tillämpas* på skatt som avses i denna lag.
	————
	Denna lag träder i kraft den 20 .
	Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter och skatteåret 2017.
	På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före lagens ikraftträdande samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.
	Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod eller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.
	————

14.

Lag

om ändring av lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999) 20 b § 2 och 5 mom., 20 c § 2 mom. och 21 §,

sådana de lyder, 20 b § 2 och 5 mom. samt 20 c § 2 mom. i lag 793/2014 och 21 § i lag 615/2009, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
20 b §	20 b §
Skatteskuldsregistrets datainnehåll och antecknande av uppgifter i registret	*Skatteskuldsregistrets datainnehåll och antecknande av uppgifter i registret*
— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —
Uppgifter om ett företag kan antecknas i	Uppgifter om ett företag kan antecknas i

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
skatteskuldsregistret tidigast två veckor efter den dag då företaget enligt 47 § i skattekontolagen (604/2009) anses ha fått kännedom om ett skattekontoutdrag där företaget har påmints om att försummelsen antecknas i skatteskuldsregistret. Om försummelsen gäller fullgörandet av deklarationsskyldigheten eller någon annan skatt eller avgift än de som avses i 1 § 2 och 3 mom. i skattekontolagen, är tidsfristen två veckor från den dag då påminnelsen har sänts per post. *Uppgift om en skatteskuld som gäller en skatt eller avgift som avses i 1 § 2 och 3 mom. i skattekontolagen får dock inte antecknas i registret förrän den har avförts från skattekontot för indrivningsåtgärder.*	skatteskuldsregistret tidigast två veckor efter den dag då företaget *anses ha fått kännedom om ett sammandrag enligt 14 § i lagen om skatteuppbörd (/)*, där företaget har påmints om att försummelsen antecknas i skatteskuldsregistret. Om försummelsen gäller fullgörandet av deklarationsskyldigheten eller någon annan skatt eller avgift än de som avses i *1 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/)*, är tidsfristen två veckor från den dag då påminnelsen har sänts per post.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Bestämmelserna om skatteskuld i denna lag gäller på motsvarande sätt Skatteförvaltningens fordran till följd av skatteförhöjning, dröjsmålspåföljd eller någon annan påföljd som enligt skattelagstiftningen påförts eller ska betalas på grund av försummelse eller på kreditering som ska återkrävas enligt skattekontolagen, med undantag för förseningsränta enligt 4 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).	Bestämmelserna om skatteskuld i denna lag gäller på motsvarande sätt Skatteförvaltningens fordran till följd av skatteförhöjning, dröjsmålspåföljd eller någon annan påföljd som enligt skattelagstiftningen påförts eller ska betalas på grund av försummelse eller på *återbäring* som ska återkrävas enligt *lagen om skatteuppbörd*, med undantag för förseningsränta enligt 4 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995).
20 c §	20 c §
Avförande av uppgifter i skatteskuldsregistret	*Avförande av uppgifter i skatteskuldsregistret*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
En uppgift om försummelse av deklarationsskyldigheten ska avföras ur registret utan dröjsmål efter det att deklarationsskyldigheten har fullgjorts, dock senast sex månader efter utgången av den period som försummelsen av deklarationsskyldigheten gäller.	En uppgift om försummelse av deklarationsskyldigheten ska avföras ur registret utan dröjsmål efter det att deklarationsskyldigheten har fullgjorts, dock senast sex månader efter utgången av den *skatteperiod* som försummelsen av deklarationsskyldigheten gäller.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
21 §	21 §
Publicering av uppgifter om skatterester	*Publicering av uppgifter om skatte**skuld***
Såsom specialindrivningsåtgärd kan uppgifter om sådana förfallna och obetalda skatter i fråga om mervärdesskatt samt förskottsinnehållning och arbetsgivares socialskyddsavgift vilka uppbärs med stöd av lagen om skatteuppbörd *(609/2005) och skattekontola-*	*U*ppgifter om sådana förfallna och obetalda skatter i fråga om mervärdesskatt samt förskottsinnehållning och arbetsgivares *sjukförsäkringssavgift* vilka uppbärs med stöd av lagen om skatteuppbörd *kan publiceras.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
gen (604/2009) anmälas för publicering. Uppgifter som publiceras är den skattskyldiges eller den betalningsskyldiges 1) namn, 2) firma samt företags- och organisationsnummer, 3) av Skatteförvaltningen kända hemkommun, om inte något annat följer av 24 § 1 mom. 31 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet eller av 25 § 4 mom. i befolkningsdatalagen, 4) skatterestbelopp jämte dröjsmålspåföljder *samt vilket skatteslag skatteresten består av*.	Uppgifter som publiceras är den skattskyldiges eller den betalningsskyldiges 1) namn, 2) firma samt företags- och organisationsnummer, 3) av Skatteförvaltningen kända hemkommun, om inte något annat följer av 24 § 1 mom. 31 punkten i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet eller av 25 § 4 mom. i befolkningsdatalagen, 4) skatteslag och belopp för obetalda skatter jämte dröjsmålspåföljder. *Denna lag träder i kraft den 20 .*

15.

Lag

om ändring av lagen om Skatteförvaltningen

I enlighet med riksdagen beslut
ändras i lagen om Skatteförvaltningen (503/2010) 22 § 4 mom. och 29 § 1 mom. och *fogas* till 20 § ett nytt 3 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	20 § *Sektioner* — — — — — — — — — — — — — — — — — — *Om sektionens huvudsakliga uppgift är att behandla ärenden där enbart staten är skattetagare kan den dock bestå av en ordförande och två medlemmar, och i så fall ska en av medlemmarna föreslås av Skatteförvaltningen och en av skattebetalargrupperna.*
22 § *Förfarande* — — — — — — — — — — — — — — — — — — På förfarandet i skatterättelsenämnden tillämpas i övrigt vad som bestäms i förvaltningslagen *och i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995)*.	22 § *Förfarande* — — — — — — — — — — — — — — — — — — På förfarandet i skatterättelsenämnden tillämpas i övrigt vad som bestäms i förvaltningslagen.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
29 §	29 §
Förande av talan i övriga fall	*Förande av talan i övriga fall*
Utöver det som i denna lag och i lagen om skatteuppbörd (609/2005) föreskrivs om förande av talan, kärar och svarar Skatteförvaltningen på statens vägnar samt bevakar statens rätt och fördel i ärenden som gäller Skatteförvaltningen hos domstol, vid skiljeförfarande, hos andra myndigheter och i förrättningar, samt för statens talan i fråga om avtal som gäller Skatteförvaltningen.	Utöver det som i denna lag och i lagen om skatteuppbörd *(/)* föreskrivs om förande av talan, kärar och svarar Skatteförvaltningen på statens vägnar samt bevakar statens rätt och fördel i ärenden som gäller Skatteförvaltningen hos domstol, vid skiljeförfarande, hos andra myndigheter och i förrättningar, samt för statens talan i fråga om avtal som gäller Skatteförvaltningen.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	_____
	Denna lag träder i kraft den 20 .
	När medlemmar utses till den sektion som avses i 20 § 3 mom. första gången efter lagens ikraftträdande ska de förordnas för skatterättelsenämndens återstående mandattid.
	_____

16.

Lag

om ändring av lagen om skatt på arv och gåva

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om skatt på arv och gåva (378/1940) 25 § 3 mom., 34 § 2 mom., 44—48, 48 a och 49 §,

sådana de lyder, 25 § 3 mom. och 49 § i lag 523/2010, 34 § 2 mom. i lag 318/1994, 44 och 45 § i lagarna 242/2010 och 523/2010, 46—48 § i lag 242/2008 och 48 a § i lag 883/2012, samt

ändras 31 och 35 §, 37 § 1 mom., 39 § 2 mom., 40, 41, 41 a och 43 §, 50 § § mom., 51 § 1 och 3 mom. samt 52 § 1 mom.,

sådana de lyder, 31 § i lagarna 1346/1999, 909/2001 och 523/2010, 35, 40 och 41 § samt 51 § 3 mom. i lag 318/1994, 37 § 1 mom., 39 § 2 mom., 41 a §, 50 § 1 mom. och 51 § 1 mom. i lag 523/2010, 43 § i lagarna 242/2008, 523/2010 och 412/2010 samt 52 § 1 mom. i lag 1561/1995, och

fogas till lagen en ny 24 § i stället för den 24 § som upphävts genom lag 523/2010 samt till lagen nya 41 b och 41 c § som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	24 §
	Skatteåret är det kalenderår då arvlåtaren har avlidit, gåvotagaren har fått gåvan i sin besittning eller skattskyldigheten annars har

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	inträtt.
25 §	25 §
— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —
Skatteförvaltningen kan på ansökan som en dödsbodelägare har gjort före verkställandet av beskattningen skjuta upp verkställandet av arvsbeskattningen för viss tid, dock för högst ett år från utgången av den tid som bestäms för inlämnande av bouppteckningsinstrumentet till Skatteförvaltningen, om vägande skäl anförs till stöd för ansökan. Som ett sådant skäl ska bland annat anses verkställande av arvskifte i ett bo där verksamheten vid en gårdsbruksenhet eller ett annat företag som ingår i boet fortsätter för dödsboets eller dess delägares räkning, då det inte är fråga om en förmögenhetsdel som är ringa i förhållande till dödsboets sammanlagda tillgångar.	(3 mom. upphävs)
31 §	31 §
Skatteförvaltningen verkställer arvs- och gåvobeskattningen. Skatteförvaltningen rättar också sådana i 40 eller 41 § avsedda fel som den observerat.	Skatteförvaltningen verkställer arvs- och gåvobeskattningen. Skatteförvaltningen rättar också sådana i 40 eller 41 § avsedda fel som den observera.
Beskattningen anses ha blivit verkställd den dag då Skatteförvaltningen har behandlat ärendet. Dagen för verkställandet av beskattningen ska framgå av beskattningshandlingarna.	*Arvs- och gåvobeskattningen ska verkställas eller en rättelse göras inom tre månader från skatteårets utgång. Beskattningen anses ha blivit verkställd och en rättelse av beskattningen gjord inom föreskriven tid, om Skatteförvaltningens beslut om verkställande eller rättelse har fattats före utgången av de tidsfrister som föreskrivs i denna lag.*
	Skatteförvaltningen kan på ansökan som en delägare i ett dödsbo eller en gåvotagare gjort före verkställandet av beskattningen skjuta fram verkställandet av arvs- eller gåvobeskattningen för viss tid, dock så att beskattningen ska verkställas inom tio år från utgången av skatteåret.
Värdet av den beskattningsbara arvsandelen eller gåvan fastställs i hela hundra euro, så att överskjutande euro inte beaktas.	Värdet av den beskattningsbara arvsandelen eller gåvan fastställs i hela hundra euro, så att överskjutande euro inte beaktas.
34 §	34 §
— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —
På den grund att bouppteckningsinstrument inte har inlämnats eller skattedeklaration inte har avgivits kan beskattning verkställas enligt uppskattning inom 10 år efter att arvs- eller gåvoskatteskyldigheten inträtt.	(2 mom. upphävs)

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
35 §	35 §
Om beskattning enligt uppskattning eller någon annan väsentlig avvikelse från boupptteckningsinstrument eller skattedeklaration övervägs vid verkställandet av arvs- eller gåvobeskattning, skall den som enligt 26 eller 27 § är anmälningsskyldig eller förestår boet, i mån av möjlighet, beredas tillfälle att bli hörd i saken innan beskattningen verkställs.	Om beskattning enligt uppskattning eller någon annan väsentlig avvikelse från boupptteckningsinstrument eller skattedeklaration övervägs vid verkställandet av arvs- eller gåvobeskattning, *ska* den som enligt 26 eller 27 § är anmälningsskyldig eller förestår boet, i mån av möjligt, beredas tillfälle att *lämna utredning* i saken innan beskattningen verkställs.
37 §	37 §
När Skatteförvaltningen har verkställt beskattningen ska den som har debiterats arvs- eller gåvoskatt tillställas debetsedel och utredning om grunderna för beskattningen samt anvisningar om hur ändring kan sökas i beskattningen.	När Skatteförvaltningen har verkställt beskattningen ska den som har debiterats arvs- eller gåvoskatt tillställas *ett beskattningsbeslut* och *en* utredning om grunderna för beskattningen samt anvisningar om hur ändring kan sökas i beskattningen.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
39 b §	39 b §
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen*, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen*.	Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen.
40 §	40 §
Har en skattskyldig utan egen förskyllan på grund av ett räknefel eller ett därmed jämförbart misstag eller på grund av att saken inte prövats till någon del, helt eller delvis undgått stadgad skatt, skall beskattningen rättas, om ärendet inte har avgjorts genom beslut på besvär (*skatterättelse till den skattskyldiges nackdel*). Om den skattskyldige inte har påförts skatt därför att den skattskyldige eller någon annan anmälningsskyldig har lämnat ett bristfälligt, vilseledande eller oriktigt boupptteckningsinstrument eller en bristfällig, vilseledande eller oriktig skattedeklaration eller annan uppgift eller handling skall skatten när skatterättelsen görs dessutom höjas så som stadgas i 36 § Skatterättelse till den skattskyldiges nackdel kan göras inom två år efter det år under vilket arvs- eller gåvobeskattningen verkställdes. I de fall som avses i 2 mom. kan rättelse dock göras inom fem år efter det år under vilket beskattningen verkställdes. Innan rättelse görs skall den skattskyldige om möjligt beredas tillfälle att bli hörd i sa-	Har en skatteskyldig *helt eller delvis undgått skatt eller har en skattskyldig annars inte påförts föreskriven skatt, rättar Skatteförvaltningen beskattningen till den skattskyldiges nackdel på det sätt som föreskrivs i 56 § 1, 3 och 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
ken.	
41 §	41 §
Har en skattskyldig på grund av ett fel påförts för mycket skatt, skall beskattningen rättas, om ärendet inte avgjorts genom beslut på besvär (*skatterättelse till den skattskyldiges fördel*).	*Har en skattskyldig påförts för mycket skatt på grund av ett fel i beskattningen, rättar Skatteförvaltningen beskattningen till den skattskyldiges fördel på det sätt som föreskrivs i 55 § 1, 3 och 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande.*
Skatterättelse till den skattskyldiges fördel kan göras inom fem år från det år under vilket arvs- eller gåvobeskattningen verkställdes.	
41 a §	41 a §
Skatterättelse anses ha gjorts inom föreskriven tid, om Skatteförvaltningens beslut om rättelsen har fattats innan tidsfristen löpt ut.	*Skatteförvaltningen kan låta tiden för verkställande av beskattningen eller tiden för rättelse av beskattningen enligt 31 § omfatta ytterligare ett år på det sätt som föreskrivs i 56 a § 1, 2 och 4 mom. i lagen om beskattningsförfarande. Vad som föreskrivs om den skattskyldige i 56 a § 1 mom. 2 punkten i lagen om beskattningsförfarande tillämpas också på den som är deklarationsskyldig enligt 26 § i denna lag.*
	41 b §
	Skatteförvaltningen kan verkställa beskattningen eller rätta beskattningen till den skattskyldiges nackdel oberoende av tidsfristen enligt 31 § inom sex år från ingången av det år som följer på skatteårets utgång på det sätt som föreskrivs i 56 b § 1 mom. 3 punkten i lagen om beskattningsförfarande.
	41 c §
	Skatteförvaltningen kan oberoende av tidsfristen enligt 31 § och på det sätt som föreskrivs i 56 c § i lagen om beskattningsförfarande verkställa beskattningen eller rätta beskattningen till den skattskyldiges nackdel inom ett år från utgången av det kalenderår under vilket åklagaren har väckt åtal i ett brottmål som avses i 29 kap. 1—3 § i strafflagen (39/1889).
43 §	43 §
Den skattskyldige eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring hos skatterättelsenämnden genom ett skriftligt rättelseyrkande, om saken inte har avgjorts genom beslut på besvär. Ändring får dock inte sökas i beslut som avses i 25 § 3 mom.	Den skattskyldige, *den som ansöker om förhandsavgörande samt* Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka *ändring i beskattningen eller i ett förhandsavgörande på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande*. Ändring får dock inte sökas i *ett i 31 § 3 mom. avsett beslut om framskju-*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	tande av verkställandet av beskattningen.
	När tidsfristerna för ändringssökande beräknas avses med skatteår ett skatteår enligt 24 §. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska framställa begäran om omprövning inom 60 dagar från dagen för verkställandet eller rättelsen av beskattningen.
	Ett beslut med anledning av begäran om omprövning och ett förhandsavgörande överklagas genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets arvlåtaren var bosatt vid sitt frånfälle eller gåvogivaren bodde när gåvoskatteskyldigheten inträdde eller överlåtaren av egendomen bor. Om ingen förvaltningsdomstol är behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol.
Rättelseyrkande som avser skatt på arv och gåva ska framställas hos skatterättelsenämnden. Rättelseyrkandet ska tillställas Skatteförvaltningen inom föreskriven tid.	
Den skattskyldige ska framställa rättelseyrkande inom fem år från ingången av det år som följer på det år under vilket arvs- eller gåvobeskattningen verkställdes. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska framställa rättelseyrkandet inom sex månader från den dag då beskattningen verkställdes.	
Över Skatteförvaltningens beslut som gäller skatterättelse och beskattning som en besvärsinstans har återförvisat för att verkställs på nytt, får rättelseyrkande emellertid trots den tid som anges ovan framställas inom 60 dagar från den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. Ett beslut kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. I fråga om Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas tidsfristen från det att beslutet fattades.	
Rättelseyrkandet ska behandlas utan ogrundat dröjsmål.	
44 §	(44 § upphävs)
Med avvikelse från 43 § ska ändring i ett förhandsavgörande enligt 39 a § sökas genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets arvlåtaren var bosatt vid sitt frånfälle eller överlåtaren av egendomen bor. Om ingen förvaltningsdomstol skulle vara behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvärsrätt har den som ansökt om förhandsavgörandet och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt. Besvärsskriften ska tillställas förvaltningsdomstolen eller Skatteförvaltningen inom besvärstiden. Skatteförvaltningen ska utan dröjsmål vidarebefordra den inlämnade besvärsskriften och de handlingar som gäller beskattningen till förvaltningsdomstolen.	
Besvären ska anföras inom 30 dagar från delfåendet av förhandsavgörandet. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt beräknas tidsfristen från det beslutet fattades.	
I ett beslut genom vilket förhandsavgö-	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
rande inte har meddelats får ändring inte sökas genom besvär.	
45 §	(45 § upphävs)
Den skattskyldige eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som har meddelats på grund av rättelseyrkande genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets arvlåtaren var bosatt vid sitt frånfälle eller gåvogivaren var bosatt vid gåvoskatteskyldighetens inträde. Om ingen förvaltningsdomstol skulle vara behörig att behandla besvären, söks ändring hos Helsingfors förvaltningsdomstol.	
Besvärsskriften ska tillställas förvaltningsdomstolen eller Skatteförvaltningen inom besvärstiden. Skatteförvaltningen ska utan dröjsmål vidarebefordra den inlämnade besvärsskriften och de handlingar som gäller beskattningen till förvaltningsdomstolen.	
Besvärstiden för den skattskyldige är fem år från ingången av det år som följer på det år under vilket arvs- eller gåvobeskattningen verkställdes. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt är sex månader från den dag då beskattningen verkställdes. Utan hinder av de ovan angivna tiderna får besvär över beslut på rättelseyrkande dock anföras inom 60 dagar från den dag då den som är berättigad att söka ändring fick del av beslutet. Beslutet kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades.	
46 §	(46 § upphävs)
En förvaltningsdomstol som behandlar ett besvärsärende ska med anledning av besvär som anförts av den skattskyldige bereda Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt tillfälle att avge bemötande och vid behov genmäle.	
Utöver vad som i 34 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen föreskrivs om avgörande av ett ärende utan att en part hörs, kan förvaltningsdomstolen avgöra besvären utan att höra Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, om skattebeloppet med anledning av den skattskyldiges besvär kan ändras med högst 3 000 euro.	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
47 § *Besvär som en skattskyldig eller skatteombudet anför hos länsrätten och som borde ha riktats till skatterättelsenämnden som ett rättelseyrkande, skall behandlas som ett rättelseyrkande. Därvid fattas inte beslut om att lämna besvären utan prövning.*	(47 § upphävs)
48 § *I förvaltningsdomstolens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Tiden för anförande av besvär över förvaltningsdomstolens beslut om förhandsavgörande är dock 30 dagar från delfåendet. På statens vägnar har Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt besvärsrätt.*	(48 § upphävs)
48 a § *På prejudikatbesvär tillämpas 71 a—71 d och 71 f § i lagen om beskattningsförfarande.*	(48 a § upphävs)
49 § *Har i ett ärende som gäller beskattning av arv eller gåva, över vilket rättelseyrkande har framställts till skatterättelsenämnden eller i vilket ändring har sökts hos förvaltningsdomstolen, saken till någon del inte varit föremål för prövning eller har vid beskattningen tillämpats oriktiga grunder eller har beskattningen annars i väsentligt avseende blivit oriktigt verkställd, kan ärendet i sin helhet återförvisas till Skatteförvaltningen eller skatterättelsenämnden för verkställande av ny beskattning eller fattande av nytt beslut.*	(49 § upphävs)
50 § Har beskattningen ändrats på ett sätt som inverkar på en annan skattskyldigs beskattning, ska Skatteförvaltningen genom skatterättelse rätta beskattningen även för denne skattskyldige på ett sätt som motsvarar ändringen (*följdändring*), om rättelsen inte av särskilda skäl är oskälig. En följdändring kan göras även om villkoren för skatterättelse	50 § Har beskattningen ändrats på ett sätt som inverkar på en annan skattskyldigs beskattning, ska Skatteförvaltningen *genom rättelse i beskattningen* rätta beskattningen även för denne skattskyldige på ett sätt som motsvarar ändringen (*följdändring*), om rättelsen inte av särskilda skäl är oskälig. *En följdändring kan göras även när annan beskattning än sådan*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
inte uppfylls.	*som avses i denna lag har ändrats på ett sätt som inverkar på det skattebelopp som ska betalas.* En följdändring kan göras även om villkoren för *rättelse i beskattningen* inte har uppfyllts.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
51 §	51 §
Har en myndighet genom ett beslut på rättelseyrkande eller besvär förklarat någon vara skattskyldig eller ändrat ett beslut som gäller beskattningen, ska den myndighet som gjort ändringen fastställa grunden för ändringen. En kopia av högsta förvaltningsdomstolens eller förvaltningsdomstolens ovan nämnda beslut ska sändas till förvaltningsdomstolen och Skatteförvaltningen. Skatteförvaltningen rättar beskattningen på grundval av det beslut som avses ovan, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som bestäms om skatterättelse.	*Ny beskattning som ska verkställas till följd av ett beslut av den myndighet hos vilken ändring sökts eller Skatteförvaltningen, följdändring, en ändring som avses i 38 § och andra ändringar som ska företas i beskattningen på grund av ändringssökande genomförs och ändring i dem söks på det sätt som föreskrivs i 78 § i lagen om beskattningsförfarande.*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Har någon förklarats vara skattskyldig eller har skatten höjts på grundval av beslutet, skall den skattskyldige tillställas en debetsedel och den obetalda skatten jämte den ränta som med stöd av 2 mom. möjligen betalts på den uppbäras.	Har någon förklarats vara skattskyldig eller har skatten höjts på grundval av beslutet, *ska* den skattskyldige tillställas *ett beskattningsbeslut* och den obetalda skatten jämte den ränta *som betalts på den* med stöd av *2 mom. uppbäras av den skattskyldige*.
52 §	52 §
Uppbörd, indrivning och återbäring av arvs- och gåvoskatt verkställs enligt lagen om skatteuppbörd (611/78) eller enligt vad som stadgas eller bestäms med stöd av den, om inte något annat stadgas nedan.	Uppbörd, indrivning och återbäring av arvs- och gåvoskatt verkställs enligt lagen om skatteuppbörd *(/)* eller enligt vad som stadgas eller bestäms med stöd av den, om inte något annat stadgas nedan.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Denna lag träder i kraft den 20 .
	Lagen tillämpas första gången vid den arvs- och gåvobeskattning som verkställs för skatteåret 2017 och vid ändringssökande som gäller den.
	Vid den arvs- och gåvobeskattning som verkställs för ett skatteår som gått ut före lagens ikraftträdande och vid ändringssökande som gäller den samt vid sökande av ändring i andra beslut som Skatteförvaltningen som meddelat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.
	Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller ett skatteår som gått

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter lagens ikraftträdande tillämpas bestämmelserna i denna lag. Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som gäller den ordinarie beskattningen för skatteåret 2016 eller tidigare skatteår tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

17.

Lag

om ändring av lotteriskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lotteriskattelagen (552/1992) 7 §, 8 § 1 mom., 9—13, 16, 19 och 21—23 §,

av dem 7, 22 och 23 § sådana de lyder i lag 524/2010, 8 § 1 mom. och 9 § sådana de lyder i lag 612/2009, 10 § sådan den lyder i lag 951/2010, 11 och 12 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 524/2010, 13 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 612/2009, 16 § sådan den lyder i lag 884/2012 och 21 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 652/1995 och 1346/1999,

ändras 2 § 1 mom., 8 § 3 mom. och 15 § 4 mom.,

av dem 2 § 1 mom. sådant det lyder delvis ändrat i lag 1048/2001 och 15 § 4 mom. sådant det lyder i lag 524/2010, och

fogas till lagen en ny 1 a § som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	1 a §
	Tillämpningen av andra lagar
	Utöver det som föreskrivs i denna lag finns bestämmelser om beskattningsförfarande och ändringssökande i fråga om lotteriskatt i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/) och om skatteuppbörd i lagen om skatteuppbörd (/).
2 §	2 §
Definitioner	*Definitioner*
Med lotteri avses	Med lotteri avses
1) i 3 § lotterilagen (1047/2001) avsedda penning- och varulotterier, gissningstävlingar, bingospel, tippning, vadhållning och totospel samt hållande av penningautomater och varuvinstautomater till allmänhetens förfogande, anordnande av kasinospel, kasino-	1) i 3 § i lotterilagen (1047/2001) avsedda penning- och varulotterier, gissningstävlingar, bingospel, tippning, vadhållning och totospel samt hållande av penningautomater och varuvinstautomater till allmänhetens förfogande, anordnande av kasinospel, kasino-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
verksamhet och hållande av sådana spelautomater och spelanordningar som avses i 56 § lotterilagen till allmänhetens förfogande, 2) annan än i lotterilagstiftningen avsedd, offentligt anordnad lottning, gissningstävling, vadhållning eller något annat därmed jämförbart förfarande som helt eller delvis är beroende av slumpen och som i vinst kan ge pengar eller andra förmåner med penningvärde som inte kan anses som skälig ersättning för någon prestation eller betraktas som lön enligt lagen om förskottsuppbörd (418/59).	verksamhet och hållande av sådana spelautomater och spelanordningar som avses i 56 § i lotterilagen till allmänhetens förfogande, 2) annan än i lotterilagstiftningen avsedd, offentligt anordnad lottning, gissningstävling, vadhållning eller något annat därmed jämförbart förfarande som helt eller delvis är beroende av slumpen och som i vinst kan ge pengar eller andra förmåner med penningvärde som inte kan anses som skälig ersättning för någon prestation eller betraktas som lön enligt lagen om förskottsuppbörd *(1118/1996)*.
7 §	(7 § upphävs)
Skattemyndighet	
Skatteförvaltningen övervakar att lotteriskatten deklareras och betalas samt utför andra uppgifter i anslutning till lotteribeskattningen.	
8 §	8 §
Betalning av skatt och redovisningsskyldighet	***Den månad till vilken skatten hänförs***
Den skattskyldige ska betala och deklarera den lotteriskatt som ska betalas för en kalendermånad senast den andra månaden efter kalendermånaden vid den tidpunkt som föreskrivs i skattekontolagen (604/2009). Uppgifter om skatten ska anmälas med den periodskattedeklaration som avses i skattekontolagen.	(1 mom. upphävs)
Som en kalendermånad för vilken skatt skall betalas anses den månad 1) då avkastningen skall bokföras enligt de stadganden som gäller bokföring, 2) under vilken tiden för anordnande av ett varulotteri har gått ut, 3) under vilken bingospel har anordnats, 4) under vilken vinsten från ett lotteri som avses i 4 § 4 mom. har kunnat tas ut.	*Skatten hänförs till den kalendermånad* 1) då avkastningen *ska* bokföras enligt de bestämmelser som gäller bokföring, 2) under vilken tiden för anordnande av ett varulotteri har gått ut, 3) under vilken bingospel har anordnats, 4) under vilken vinsten från ett lotteri som avses i 4 § 4 mom. har kunnat tas ut.
9 §	(9 § upphävs)
Skatterättelse	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
En skattskyldig som anordnar lotteri får dra av lotteriskatt som deklarerats till för högt belopp för en kalendermånad från skatt som ska betalas för samma kalenderår eller rätta felet genom att lämna in en rättelsedeklaration till periodskattedeklarationen. Rättelse enligt 7 § 3 mom. i skattekontolagen av periodskattedeklarationen ska göras inom de närmaste fem kalenderåren efter det då skatten betalades.	
10 §	(10 § upphävs)
Debitering av skatt	
Har den skattskyldige deklarerat för litet i lotteriskatt i sin periodskattedeklaration ska Skatteförvaltningen påföra det bristande beloppet. Debiteringen ska verkställas inom fem år från utgången av det kalenderår där den kalendermånad ingår för vilken skatten borde ha deklarerats. *Innan debiteringen verkställs ska den skattskyldige ges tillfälle att ge in en utredning.*	
11 §	(11 § upphävs)
Debitering enligt uppskattning	
Har den skattskyldige låtit bli att deklarera skatt eller uppenbart har deklarerat för litet i skatt och har han inte trots uppmaning gett begärda uppgifter, ska Skatteförvaltningen uppskatta den skatt som inte deklarerats och påföra den skattskyldige skatten. Debiteringen ska verkställas inom fem år från utgången av det kalenderår där den kalendermånad ingår för vilken deklarationen borde ha lämnats in. *När uppskattningen görs skall arten och omfattningen av den skattskyldiges verksamhet, beloppet av betald lotteriskatt samt den skattskyldiges tidigare verksamhet och förändringarna i den beaktas. Dessutom skall den skattskyldiges verksamhet jämföras med andra under liknande förhållanden verksamma lotteriskatteskyldigas verksamhet.* *Innan debitering enligt uppskattning verkställs skall den skattskyldige beredas tillfälle att avge förklaring.*	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
12 §	(12 § upphävs)
Rättelse av debitering	
Har ett räknefel eller något annat med det jämförbart misstag skett vid debiteringen eller konstateras debiteringen i övrigt vara helt eller delvis utan grund, ska Skatteförvaltningen rätta debiteringen. *En rättelse av debiteringen till nackdel för den skattskyldige kan göras inom två år från ingången av det kalenderår som följer efter det under vilket debiteringen har verkställts och en rättelse till fördel för den skattskyldige inom fem år från ingången av det kalenderår som följer efter det under vilket skatten har debiterats*	
13 §	(13 § upphävs)
Skatteförhöjning	
Har den skattskyldige underlåtit att deklarera lotteriskatt eller har han deklarerat den väsentligen för sent eller lämnat in en bristfällig deklaration och kan försummelsen inte betraktas som ringa, kan den skattskyldige i samband med debiteringen påföras en förhöjning på högst 30 procent av det försummade lotteriskattebeloppet. *Har den skattskyldige med avsikt eller av grov vårdslöshet lämnat en bristfällig, vilseledande eller oriktig uppgift eller handling och är förfarandet ägnat att föranleda att den skattskyldige befrias från betalningen av lotteriskatt, skall det obetalda lotteriskattebeloppet höjas med minst 20 och högst 50 procent.* *Om det förfarande som nämns i 2 mom., med beaktande av den nytta som det kan ha medfört och andra omständigheter som i övrigt påverkar saken, skall anses som grovt, skall det obetalda lotteriskattebeloppet höjas med minst 30 och högst 100 procent.*	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
15 §	15 §
Förhandsavgörande	*Förhandsavgörande*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen*, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen*.	Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen.
16 §	(16 § upphävs)
Ändringssökande	
I beslut som Skatteförvaltningen har fattat med stöd av denna lag får den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt söka ändring genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hörde när beslutet fattades. I fråga om beslut som gäller förhandsavgörande är besvärstiden 30 dagar från delfåendet av beslutet och för övriga besvär 60 dagar från delfåendet av beslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från dagen för beslutet. Besvärsskriften ska lämnas in till Skatteförvaltningen eller förvaltningsdomstolen inom besvärstiden.	
Ett beslut kan delges utan mottagningsbevis. Delfåendet av beslutet anses då ha skett den sjunde dagen efter det att beslutet postades, om inte något annat visas.	
Skatteförvaltningen ska behandla den skattskyldiges besvär som ett rättelseärende. Om Skatteförvaltningen rättar sitt beslut enligt den skattskyldiges yrkande på det sätt som anges i 12 §, förfaller besvären. Till den del Skatteförvaltningen anser att det yrkande som den skattskyldige har framställt i sina besvär inte ger anledning att rätta beslutet ska den ge ett utlåtande med anledning av besvären och till denna del överföra besvären till förvaltningsdomstolen för behandling.	
Förvaltningsdomstolen ska med anledning av besvär och utlåtande, då besvär anförts av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, ge den skattskyldige och, då besvär anförts av den skattskyldige, Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, tillfälle att avge bemötande och vid behov ändringssö-	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
kanden tillfälle att avge genmäle. Utöver vad som i 34 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskrivs om avgörande av ett ärende utan att en part hörs, kan förvaltningsdomstolen dock avgöra besvären utan att höra Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, om skattebeloppet med anledning av den skattskyldiges yrkande kan ändras med högst 6 000 euro och om ärendet inte lämnar rum för tolkning och inte är oklart. *I förvaltningsdomstolens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Tiden för anförande av besvär över förvaltningsdomstolens beslut om förhandsavgörande är dock 30 dagar från delfåendet.* *Besvär på statens vägnar anförs hos högsta förvaltningsdomstolen av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.* *I ett beslut genom vilket Skatteförvaltningen har beslutat att inte meddela förhandsavgörande får ändring inte sökas genom besvär.* *Bestämmelserna om grundbesvär i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007) tillämpas inte på ärenden som avses i denna lag.*	
19 §	(19 § upphävs)
Den skattskyldiges bokföring	
Den som är lotteriskatteskyldig skall lägga upp sin bokföring så eller annars föra sådan bok att de uppgifter som har betydelse för fastställande av lotteriskatten kan fås ur den på ett tillförlitligt sätt.	
21 §	(21 § upphävs)
Straffstadganden	
Om straff för den som i strid med lagen undandrar eller försöker undandra lotteriskatt stadgas i 29 kap. 1–3 §§ strafflagen. 2 mom. har upphävts genom lag 1346/1999 3 mom. har upphävts genom lag 652/1995	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
22 §	(22 § upphävs)
Skyldighet att lämna uppgifter samt granskning av bokföringen	
Den som anordnar ett lotteri ska på uppmaning av Skatteförvaltningen lämna uppgifter samt för granskning förete sin bokföring och övriga handlingar som kan behövas för verkställande av lotteribeskattningen eller skattegranskningen eller vid behandling av ansökan om ändring i hans beskattning.	
23 §	(23 § upphävs)
Myndigheternas skyldighet att lämna uppgifter	
Den myndighet som beviljar tillstånd att anordna lotteri ska underrätta Skatteförvaltningen om tillståndet.	

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som börjar den dag då lagen träder i kraft eller därefter.

På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för en skatteperiod som har gått ut före lagens ikraftträdande samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller en skatteperiod som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna i denna lag.

———

18.

Lag

om ändring av lagen om överlåtelseskatt

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen om överlåtelseskatt (931/1996) 47—49 §, sådana de lyder, 47 § i lag 876/2012 samt 48 och 49 § i lag 526/2010,

ändras 9 § 1 mom., 31 § 2 mom., 33 och 34 §, 39 § 5 mom., 40 § 3 mom., 43 § 2 mom. samt 46, 50 och 56 §,

av dem 33 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 526/2010, 34 §, 39 § 5 mom., 50 och 56 § sådana de lyder i lag 526/2010 och 46 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 244/2008, och

fogas till lagen nya 32 a, 33 a, 33 b, 33 c och 34 a §, till 44 §, sådan den lyder i lag 526/2010, ett nytt 2 mom. samt till lagen en ny 52 § i stället för den 52 § som upphävts genom lag 876/2012 som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
9 §	9 §
Ansvar för skatt på tidigare överlåtelser	*Ansvar för skatt på tidigare överlåtelser*
Har en fastighet överlåtits flera gånger innan lagfart eller inskrivning söks, skall förvärvaren betala skatt och dröjsmålsförhöjning också för tidigare överlåtelser som har skett under den tioårsperiod som närmast föregått ansökan. Har fastigheten sålts på exekutiv auktion, skall skatt dock inte betalas för de tidigare överlåtelserna.	Har en fastighet överlåtits flera gånger innan lagfart eller inskrivning söks, *ska* förvärvaren betala skatt och dröjsmålsförhöjning också för tidigare överlåtelser som har skett under den *treårsperiod* som närmast föregått ansökan. Har fastigheten sålts på exekutiv auktion, *ska* skatt dock inte betalas för de tidigare överlåtelserna.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
31 §	31 §
Redovisnings- och anmälningsplikt för den som är skyldig att bära upp skatten	*Redovisnings- och anmälningsplikt för den som är skyldig att bära upp skatten*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Den som enligt 16 § 1 mom. är skyldig att bära upp skatt skall inom två månader från överlåtelsen betala vad han har uppburit och lämna in anmälan enligt 30 §.	Den som enligt 16 § *2 mom.* är skyldig att bära upp skatt *ska* inom två månader från överlåtelsen betala vad han uppburit och lämna in anmälan enligt 30 §.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	32 a §
	Skatteår
	Skatteåret är det kalenderår under vilket äganderätten till fastigheten eller värdepapperet har överlåtits eller skattskyldigheten annars inträtt.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Om förvärvaren i enlighet med villkoren för överlåtelsen ska betala tilläggsvederlag, är skatteåret för tilläggsvederlaget det kalenderår under vilket skyldigheten att betala tilläggsvederlaget har inträtt. *Med avvikelse från 1 mom. är skatteåret vid en överlåtelse enligt 21 § 2 mom. det kalenderår då skatten ska betalas.*
33 §	33 §
Debitering	***Påförande av skatt och rättelse till nackdel för den som är ansvarig för skatten***
Har skatten inte betalts inom den tid som anges i 7 eller 21 §, debiterar Skatteförvaltningen skatten samt förhöjning och skattetillägg av den som är ansvarig för betalning av skatten. Debitering kan ske inom två år från utgången av det år under vilket en i 30 eller 31 § avsedd anmälan har gjorts eller lagfart eller inskrivning av arrenderätt har sökts. Skatt som inte har blivit betald eller som har återburits till alltför högt belopp därför att den som ansvarar för skatten har underlåtit att lämna in anmälan eller har lämnat in bristfällig, vilseledande eller oriktig anmrlan, annan uppgift eller handling kan dock debiteras inom fem år från utgången av det år då skatten senast borde ha betalts eller, om lagfart eller inskrivning inte har sökts, inom tio år från utgången av det år under vilket lagfart eller inskrivning senast borde ha sökts.	*Om skatt har deklarerats till för litet belopp eller om skatt av någon annan orsak har påförts till för litet belopp eller återburits till för högt belopp, påför Skatteförvaltningen skatt eller rättar beslutet om skatt till nackdel för den som är ansvarig för skatten. När skatten påförs eller beslutet rättas ska den som är ansvarig för skatten också påföras skattetillägg och skatteförhöjning enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.* *Vid påförande och rättelse av skatten iakttas vad som föreskrivs i 40 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (/).*
Skattetillägg kan lämnas ouppburet om försummelsen kan anses ha haft en godtagbar orsak.	Skattetillägg kan lämnas ouppburet om försummelsen kan anses ha haft en godtagbar orsak.
	33 a §
	Påförande av skatt och rättelse till fördel för den som är ansvarig för skatten
	Om skatt felaktigt har påförts till för högt belopp eller i beskattningen är andra fel som är till nackdel för den som är ansvarig för skatten, påför Skatteförvaltningen skatten eller rättar beslutet till fördel för den som är ansvarig för skatten. *Om Skatteförvaltningen i ett ärende som hänför sig till dess kontrollverksamhet med stöd av 33 c—33 e § upptäcker ett fel som är till nackdel för den som är ansvarig för skat-*

Gällande lydelse *Föreslagen lydelse*

ten, ska Skatteförvaltningen påföra skatten eller rätta beslutet till fördel för den som är ansvarig för skatten.

Skatt påförs inte och ett beslut rättas inte, om ärendet har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär.

33 b §

Tidsfristen för påförande av skatt och rättelse av skatt

Skatt ska påföras eller beslut rättas inom tre år efter skatteårets utgång.

33 c §

Fortsatt tidsfrist för påförande och rättelse av skatt

Skatteförvaltningen kan låta tidsfristen enligt 33 b § för påförande eller rättelse av skatt till nackdel för den som är ansvarig för skatten omfatta ytterligare ett år på det sätt som föreskrivs i 45 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

33 d §

Förlängd tidsfrist för påförande och rättelse av skatt

Skatt kan påföras eller rättas oberoende av tidsfristen enligt 33 b § inom sex år från ingången av det år som följer på skatteårets utgång på det sätt som föreskrivs i 46 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas också till den del som påförandet eller rättelsen av skatten baserar sig på

1) bestämmande av vederlag enligt 20 § 1 mom. när det är fråga om ett finansieringsarrangemang som hänför sig till

a) ett företagsarrangemang mellan parterna i överlåtelsen eller

b) överlåtelse av aktier i ett ömsesidigt fastighetsaktiebolag eller ett i 20 § 3 mom. 2 eller 3 punkten avsett aktiebolag,

2) skyldigheten enligt 16 § 2 mom. att ta ut skatt eller skyldighet enligt 31 § att redovisa skatt,

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	3) överlåtelse av värdepapper enligt 18 § 2 mom. och förvärvaren är allmänt skattskyldig i Finland.
	33 e §
	Påförande av skatt och rättelse till följd av brott
	Skatt kan, på det sätt som föreskrivs i 47 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, påföras eller ett beslut rättas till nackdel för den som är ansvarig för skatten oberoende av tidsfristen enligt 33 b § inom ett år från utgången av det kalenderår under vilket åklagaren har väckt åtal i ett brottmål enligt 29 kap. 1—3 § i strafflagen 39/1889).
34 §	34 §
Debitering av skatt hos den som är skyldig att bära upp skatten	***Tidsfristen för fattande av beslut***
Har den som är skyldig att bära upp skatten inte inom den tid som anges i 31 § betalt den skatt som han har burit upp av förvärvaren, ska Skatteförvaltningen inom fem år från utgången av det år under vilket skatten har uppburits debitera skatten samt förhöjning och dröjsmålspåföljder av den uppbördsskyldige.	*Skatten har påförts och rättelsen gjorts inom föreskriven tid om Skatteförvaltningens beslut har fattats innan de tidsfrister som föreskrivs i denna lag har löpt ut.*
	34 a §
	Påförande och rättelse av skatt för dödsbon
	Efter att den skattskyldige avlidit påförs dödsboet skatten eller avser en rättelse dödsboet. Skatt påförs inte om den tidsfrist som föreskrivs i 33 b § har löpt ut.
39 §	39 §
Förhandsavgörande	*Förhandsavgörande*
— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — — — — — —
Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skattförvaltningen*, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen*.	Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
40 §	40 §
Betalning av skatt utan grund	*Betalning av skatt utan grund*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Ansökan skall göras inom fem år från utgången av det kalenderår under vilket skatten betalades. I de fall som avses ovan i 2 mom. är tidsfristen dock tio år.	Ansökan *ska* göras inom *tre* år från *ingången av det år som följer på skatteårets utgång*. I de fall som avses i 2 mom. är tidsfristen dock tio år *från ingången av det år som följer på skatteårets utgång*.
43 §	43 §
Överlåtelse av fastighet eller värdepapper i samband med verksamhetsöverlåtelse	*Överlåtelse av fastighet eller värdepapper i samband med verksamhetsöverlåtelse*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Ansökan om återbäring av skatt skall göras inom tre år från betalningen. Skatt återbärs dock inte till högre belopp än vad skatten på överlåtelsen skulle ha uppgått till vid betalning inom den tid som 7 och 21 § stadgar.	Ansökan om återbäring av skatt *ska* göras inom tre år *från ingången av det år som följer på skatteårets utgång*. Skatt återbärs dock inte till högre belopp än vad skatten på överlåtelsen skulle ha uppgått till vid betalning inom den tid som 7 och 21 § stadgar.
44 §	44 §
Återbäring av skatt som har betalts på första bostad	*Återbäring av skatt som har betalts på första bostad*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Ansökan ska göras inom ett år från det att förutsättningarna för skattefrihet har uppfyllts.
46 §	46 §
Rätt till ändringssökande	***Ändringssökande***
Ändring i ett beslut som gäller skyldighet att betala skatt eller skattens belopp får sökas av den skattskyldige eller annan som enligt denna lag är ansvarig för skatten. Besvär på statens vägnar anförs av Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.	Den skattskyldige eller någon annan som är ansvarig för skatten enligt denna lag, den som ansöker förhandsavgörande samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som gäller skyldigheten att betala skatt eller det skattebelopp som ska betalas eller i förhansdavgörandet på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ. Tidsfristen för begäran om omprövning för den skattskyldige eller någon annan som enligt denna lag är ansvarig för skatten räkans dock från ingången av det år som följer på utgången av det skatteår som avses i 32 §.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Beslut med anledning av begäran om omprövning och förhandsavgöranden överklagas genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den fastighet som avses i beslutet är belägen eller inom vars område det samfund vars emitterade värdepapper beslutet gäller har sin hemort. Gäller beslutet både fastighet och värdepapper, söks ändring hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets fastigheten är belägen. Kan denna grund inte användas, ska besvären anföras hos Helsingfors förvaltningsdomstol.
47 §	(47 § upphävs)
Besvär hos förvaltningsdomstolen	
Ändring i Skatteförvaltningens beslut söks genom besvär hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den fastighet som avses i beslutet är belägen eller inom vars område det samfund vars emitterade värdepapper beslutet gäller har sin hemort. Gäller beslutet både en fastighet och värdepapper, söks ändring hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets fastigheten är belägen. Kan denna grund inte användas, ska besvären anföras hos Helsingfors förvaltningsdomstol. I ett beslut om att förhandsavgörande inte meddelas får ändring inte sökas genom besvär. Besvärsskriften ska lämnas in till Skatteförvaltningen eller förvaltningsdomstolen inom besvärstiden.	
Besvärstiden är 30 dagar från delfåendet. Beslutet kan delges utan användning av mottagningsbevis, varvid det anses ha delgivits den sjunde dagen efter det att beslutet lämnades in till posten, om inte något annat visas. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från tidpunkten för beslutet.	
Om Skatteförvaltningen rättar sitt beslut enligt den skattskyldiges yrkande på det sätt som anges i 48 §, förfaller besvären. Till den del som Skatteförvaltningen anser att den skattskyldiges besvär inte ger anledning att rätta beslutet ska den ge ett utlåtande med anledning av besvären och till denna del överföra besvären till förvaltningsdomstolen för behandling.	
Förvaltningsdomstolen ska med anledning av besvär och utlåtande, då besvär anförts av Enheten för bevakning av skattetagarnas	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
rätt, ge den skattskyldige och, då besvär anförts av den skattskyldige, Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, tillfälle att avge bemötande och vid behov ändringssökanden tillfälle att avge genmäle. Utöver vad som i 34 § 2 mom. i förvaltningsprocesslagen (586/1996) föreskrivs om avgörande av ett ärende utan att en part hörs, kan förvaltningsdomstolen dock avgöra besvären utan att höra Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt, om skattebeloppet med anledning av den skattskyldiges yrkande kan ändras med högst 6 000 euro och om ärendet inte lämnar rum för tolkning och inte är oklart.	
48 §	(48 § upphävs)
Rättelse	
Konstaterar Skatteförvaltningen med anledning av besvär att dess beslut är felaktigt till nackdel för den skattskyldige eller för den som ansvarar för skatten, ska Skatteförvaltningen rätta felet i beslutet och betala tillbaka den överbetalda skatten eller den skatt som inte har återburits, om inte saken har avgjorts genom beslut på besvär.	
49 §	(49 § upphävs)
Besvär hos högsta förvaltningsdomstolen	
I förvaltningsdomstolens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Vid sökande av ändring iakttas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande. Tiden för anförande av besvär över förvaltningsdomstolens beslut om förhandsavgörande är dock 30 dagar från delfåendet.	
50 §	50 §
Återbäring eller debitering av skatt med anledning av ändringssökande	*Återbäring eller **påförande** av skatt med anledning av ändringssökande*
När ett beslut som har meddelats med anledning av besvär *har vunnit laga kraft* ska Skatteförvaltningen återbära skatten med ränta eller debitera skatten med dröjsmålspåföljder.	*Skatteförvaltningen ska på basis av ett beslut* som har meddelats med anledning av besvär återbära skatten med ränta eller *påföra skatt* med dröjsmålspåföljder.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
8 kap.	8 kap.
Särskilda stadganden	**Särskilda stadganden**
	52 §
	Följdändring
	Om beloppet av den skatt som den som är ansvarig för skatten ska betala till följd av ett beslut av Skatteförvaltningen eller till följd av ändringssökande har ändrats på ett sätt som inverkar på beloppet av den skatt som någon annan som är ansvarig för skatten ska betala, påförs den sistnämnda skatten på ett sätt som motsvarar ändringen. *En följdändring kan göras också när någon annan beskattning än en sådan som avses i denna lag har ändrats på ett sätt som inverkar på det skattebelopp som ska betalas.* *En följdändring kan göras fastän tidsfristen för påförande av skatt har löpt ut. En följdändring behöver inte göras, om ändringen vore oskälig av särskilda skäl.*
56 §	56 §
Tillämpning av lagen om skatteuppbörd	*Tillämpning av lagen om skatteuppbörd*
Vid återbäring av skatt samt uppbörd, indrivning och redovisning av skatt som ska betalas till Skatteförvaltningen iakttas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd (609/2005), om inte något annat bestäms i denna lag eller med stöd av den.	Vid återbäring av skatt samt uppbörd, indrivning och redovisning av skatt som ska betalas till Skatteförvaltningen iakttas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd *(/)*, om inte något annat bestäms i denna lag eller med stöd av den.

	Denna lag träder i kraft den 20 . *Lagen tillämpas första gången på beskattningsförfarandet och ändringssökandet för skatteåret 2017.* *På beskattningsförfarandet och ändringssökandet för ett skatteår som gått ut före lagens ikraftträdande samt vid sökande av ändring i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.* *Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraft-*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	trädandet av denna lag tillämpas bestämmelserna i denna lag. Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som gäller den ordinarie beskattningen för skatteåret 2016 eller tidigare år tillämpas dock de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

———

19.

Lag

om ändring av fastighetsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i fastighetsskattelagen (654/1992) 27 §, sådan den lyder i lag 245/2008, och

ändras 21 § 4 mom., 26, 28, 31 och 33 § samt 36 § 1 mom.,

av dem 21 § 4 mom. och 28 § sådana de lyder i lag 527/2010, 26 § sådan den lyder i lagarna 541/1996, 527/2010 och 885/2012 och 36 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1560/1995, samt

fogas till lagen en ny 23 § i stället för den 23 § som upphävts genom lag 1348/1999 och till 25 §, sådan den lyder i lag 253/2012, ett nytt 2 mom., varvid de nuvarande 2 och 3 mom. blir 3 och 4 mom., som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
21 §	21 §
Förhandsavgörande	*Förhandsavgörande*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen*, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen*.	Ett ärende som gäller förhandsavgörande ska behandlas skyndsamt i Skatteförvaltningen.
	23 §
	Skatteår
	Skatteåret är det kalenderår för vilket fastighetsskatt ska betalas.
25 §	25 §
Skatteförhöjning, rättelse av beskattningen och följdändring	*Skatteförhöjning, rättelse av beskattningen och följdändring*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Vid beräkning av tidsfristerna för ändring av beskattningen avses med skatteår det skat-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	teår som anges i 23 §.
	— — — — — — — — — — — — — —
26 §	26 §
Sökande av ändring i Skatteförvaltningens och skatterättelsenämndens beslut	*Ändringssökande*
Den som är skattskyldig enligt denna lag eller den som är ansvarig för betalningen av skatten liksom även Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt eller den kommun där fastigheten är belägen får söka ändring i beskattningen genom skriftligt rättelseyrkande. Rättelseyrkandet framställs hos skatterättelsenämnden. Ändring i ett beslut på ett rättelseyrkande söks genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hör. Om personer på vilka inkomstskattelagens bestämmelser om makar tillämpas har sin hemkommun inom domkretsen för olika förvaltningsdomstolar, söks ändring i skatterättelsenämndens beslut hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets hemkommunen för den äldre personen hör. Är personerna lika gamla, är förvaltningsdomstolen för den vars personbeteckning har ett lägre invididuellt nummer behörig förvaltningsdomstol. Kan nämnda grunder inte tillämpas, ska besvären lämnas till Helsingfors förvaltningsdomstol. I fråga om begäran om omprövning, besvär och prejudikatbesvär samt behandlingen av sådana gäller i tillämpliga delar lagen om beskattningsförfarande. Ändring i ett förhandsavgörande enligt 21 § söks genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hör. Om personer på vilka inkomstskattelagens bestämmelser om makar tillämpas har sin hemkommun inom domkretsen för olika förvaltningsdomstolar, söks ändring i ett förhandsavgörande hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets hemkommunen för den äldre av makarna hör. Är personerna lika gamla, är förvaltningsdomstolen för den vars personbeteckning har ett lägre individuellt nummer behörig förvaltningsdomstol. Kan nämnda grunder inte tillämpas, ska besvären lämnas till Helsingfors förvaltningsdomstol. Besvärsrätt har den som ansökt om förhandsavgörandet, Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och den	*Den skattskyldige eller någon annan som är ansvarig för skatten, den som ansöker förhandsavgörande samt Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt eller den kommun där fastigheten är belägen får söka ändring i beskattningen eller ett förhandsavgörande på det sätt som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.* *Vid beräkning av tidsfristerna för ändringssökande avses med skatteår det skatteår som anges i 23 §.* *Ett beslut med anledning av begäran om omprövning och ett förhandsavgörande överklagas genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hör. Om personer på vilka inkomstskattelagens bestämmelser om makar tillämpas har sin hemkommun inom domkretsen för olika förvaltningsdomstolar, söks ändring i skatterättelsenämndens beslut hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets hemkommunen för den äldre personen hör. Är personerna lika gamla, är förvaltningsdomstolen för den vars personbeteckning har ett lägre individuellt nummer behörig förvaltningsdomstol. Kan nämnda grunder inte tillämpas, ska besvären anföras hos Helsingfors förvaltningsdomstol.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
kommun där fastigheten är belägen. Besvärsskriften ska tillställas förvaltningsdomstolen eller Skatteförvaltningen inom besvärstiden. Besvären ska anföras inom 30 dagar från delfåendet av förhandsavgörandet. För Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och kommunen beräknas tidsfristen från det att beslutet fattades. I ett beslut genom vilket förhandsavgörande inte meddelats får ändring inte sökas genom besvär.	
27 §	(27 § upphävs)
Sökande av ändring i förvaltningsdomstolens beslut	
I förvaltningsdomstolens beslut får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökande tillämpas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Besvärstiden i fråga om förvaltningsdomstolens beslut om förhandsavgörande är dock 30 dagar från delfåendet. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt och den kommun där fastigheten är belägen har besvärsrätt.	
28 §	28 §
Skatteuppbörd	*Skatteuppbörd*
Uppbörd, indrivning och återbäring av fastighetsskatt verkställs enligt bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd (609/2005) *eller enligt vad som bestäms med stöd av den*.	Uppbörd, indrivning och återbäring av fastighetsskatt verkställs enligt bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd *(/)*.
31 §	31 §
Tillämpning av redovisningsstadgandena i lagen om skatteuppbörd	***Redovisning till skattetagarna***
Vid redovisning av fastighetsskatt iakttas, utom vad som stadgas i 30 §, stadgandena i lagen om skatteuppbörd som följer: 1) den debiteringsrelation som används vid redovisningen fastställs i enlighet med 17 § 1 mom., 18 § 2 mom., 18 a § 4 mom. och 22 § lagen om skatteuppbörd, 2) rättelseredovisning, slutredovisning och efterredovisning av fastighetsskatt görs och	*Fastighetsskatten redovisas till kommunerna på det sätt som föreskrivs i lagen om skatteredovisning (532/1998).*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
höjningar i anslutning till redovisningarna betalas och uppbärs i enlighet med 18 § 1 mom., 18 a § 1, 2 och 4 mom. samt 18 b § lagen om skatteuppbörd, 3) vid behandling av ärenden som gäller återbäring av fastighetsskatt iakttas i tillämpliga delar 18 § 3 mom. och 18 a § 5 mom. lagen om skatteuppbörd, 4) den tidpunkt då fastighetsskatt influtit avgörs i enlighet med de grunder som avses i 23 § 3 mom. lagen om skatteuppbörd samt 5) vid återkrav av redovisade belopp, rättelse av redovisning och beviljande av anstånd med belopp som skall återkrävas samt vid uppbörd av ränta hos skattetagaren i anslutning till dessa åtgärder iakttas 20 och 21 §§ lagen om skatteuppbörd.	
33 §	33 §
Preskription av skatt	*Preskription av skatt*
På preskription av fastighetsskatt tillämpas lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61), med undantag av dess stadganden om grundbesvär.	På preskription av fastighetsskatt tillämpas *lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007)*, med undantag av dess stadganden om grundbesvär.
36 §	36 §
Ansvar för skatt	*Ansvar för skatt*
Om skatteansvaret gäller i tillämpliga delar lagen om beskattningsförfarande och lagen om skatteuppbörd (611/78).	Om skatteansvaret gäller i tillämpliga delar lagen om beskattningsförfarande och lagen om skatteuppbörd *(/)*.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Denna lag träder i kraft den 20 . *Lagen tillämpas första gången vid den fastighetsbeskattning som verkställs för skatteåret 2017 och vid ändringssökande som gäller den.* *Vid den fastighetsbeskattning som verkställs för ett skatteår som gått ut före lagens ikraftträdande och vid ändringssökande som gäller den samt vid sökande av ändring i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat före ikraftträdandet tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.* *Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats efter ikraftträdandet och som gäller ett skatteår som gått ut före ikraftträdandet samt i andra beslut som Skatteförvaltningen meddelat efter*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	ikraftträdandet av denna lag tillämpas bestämmelserna i denna lag.

20.

Lag

om ändring av lagen om skattetillägg och förseningsränta

I enligt med riksdagens beslut

ändras i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) 1 § 1 mom., 2 § 1 mom., 3 § 3 mom., 6 §, rubriken för 7 §, 7 § 2 och 3 mom. samt 8—12 §,

av dem 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag 614/2009, 2 § 1 mom. sådant det lyder i lag 346/2002, 7 § 2 mom. samt 11 och 12 § sådana de lyder i lag 255/2008, samt

fogas till 4 §, sådan den lyder i lag 346/2002, ett nytt 2 mom. och till lagen nya 5 a, 5 b, 7 a och 11 a § som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	1 §
Tillämpningsområde	*Tillämpningsområde*
Vid försummelse att inom utsatt tid betala skatt som avses i 1 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005) beräknas skattetillägg eller förseningsränta på skatten enligt denna lag. Denna lag tillämpas också på andra skatter som ska betalas till stat och kommun och på prestationer som ska jämställas med skatter, om inte något annat föreskrivs om påföljderna av försummad eller fördröjd betalning i någon annan lag.	Vid försummelse att inom utsatt tid betala skatt som avses i 1 § i lagen om skatteuppbörd *(/)* beräknas *dröjsmålspåföljder* på skatten enligt denna lag. Denna lag tillämpas också på andra skatter som ska betalas till stat och kommun och på prestationer som ska jämställas med skatter, om inte något annat föreskrivs om påföljderna av försummad eller fördröjd betalning i någon annan lag.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2 §	2 §
Skattetillägg	*Skattetillägg*
Om skatt, som skall betalas på eget initiativ, lämnats obetald eller om betalningen fördröjts samt i samband med verkställandet av efterbeskattning beräknas ett skattetillägg på skatten. Skattetillägget motsvarar den i 12 § räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro.	*Om någon annan* skatt som *ska* betalas på eget initiativ *än en sådan som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd* lämnats obetald eller om betalningen fördröjts samt i samband med verkställandet av efterbeskattning *och rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995)* beräknas ett skattetillägg på skatten. Skattetillägget motsvarar den i 12 § *i* räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter, sammanlagt dock minst tre euro.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
3 §	3 §
Beräkning av skattetillägg	*Beräkning av skattetillägg*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
I samband med verkställande av efterbeskattning av andra skatter än sådana som skall betalas på eget initiativ beräknas skattetillägget från ingången av den tredje månad som följer på den månad då beskattningen slutförts till den förfallodag som satts ut för efterskatten.	I samband med verkställande av efterbeskattning av andra skatter än sådana som *ska* betalas på eget initiativ *och rättelse av beskattningen enligt 57 § i lagen om beskattningsförfarande* beräknas skattetillägget från ingången av den tredje månad som följer på den månad då beskattningen slutförts till den förfallodag som satts ut för *skatten*.
4 §	4 §
Förseningsränta	*Förseningsränta*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
	Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på skatt som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd.
	5 a §
	Dröjsmålsränta
	På obetald skatt som avses i 7 § i lagen om skatteuppbörd beräknas en dröjsmålsränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga förhöjd med sju procentenheter.
	Dröjsmålsränta beräknas inte på skattetillägg och dröjsmålsränta.
	5 b §
	Beräkning av dröjsmålsränta
	Dröjsmålsränta beräknas från den dag som följer på den förfallodag som avses i 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ till betalningsdagen för skatten.
	På förseningsavgift, skatteförhöjning och

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	försummelseavgift som Skatteförvaltningen påfört och på återbäring som ska återkrävas med stöd av 34 § i lagen om skatteuppbörd beräknas dröjsmålsränta dock från den dag som följer på den förfallodag som anges i beskattningsbeslutet till betalningsdagen för skatten eller avgiften.
6 §	6 §
Återbäring av förseningsränta	*Återbäring av förseningsränta* ***och dröjsmålsränta***
Om skatt genom beslut av myndighet i ett annat ärende än ett skattelättnadsärende har sänkts eller avlyfts, skall den förseningsränta som uppkommit på det sänkta eller avlyfta beloppet återbäras.	Om skatt genom beslut av myndighet i ett annat ärande än *befrielse från skatt* har sänkts eller avlyfts, *ska* den förseningsränta *eller dröjsmålsränta* som uppkommit på det sänkta eller avlyfta beloppet återbäras.
7 §	7 §
Avstående från uppbörd av skattetillägg och förseningsränta	*Avstående från uppbörd av skattetillägg****, förseningsränta och dröjsmålsränta***
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Skatteförvaltningen eller en annan myndighet som uppbär skatt ska lämna skattetillägg *och* förseningsränta helt eller delvis ouppburen, om betalningen av skatt har fördröjts på grund av någon myndighets förfarande. *I beslut som fattats i ett sådant ärende får ändring inte sökas genom besvär.* Finansministeriet kan bestämma att skattetillägg och förseningsränta inte skall uppbäras för den tid skattebetalning varit fördröjd på grund av hinder som inte berott på den betalningsskyldige.	Skatteförvaltningen *och* en annan myndighet som uppbär skatt ska lämna skattetillägg, förseningsränta *och dröjsmålsränta* helt eller delvis ouppburen, om betalningen av skatt har fördröjts på grund av någon myndighets förfarande. *Dröjsmålsränta som Skatteförvaltningen påfört kan lämnas helt eller delvis ouppburen, om betalningen har fördröjts av orsaker som inte berott på den skattskyldige eller av någon annan särskild orsak.*
	7 a §
	Närmare bestämmelser om skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta som inte tas ut
	Genom förordning av finansministeriet kan det utfärdas bestämmelser om att skattetillägg, förseningsränta och dröjsmålsränta inte ska tas ut för den tid skattebetalningen varit fördröjd på grund av hinder som inte berott på den skatteskyldige.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
8 §	8 §
Indrivning av skattetillägg och förseningsränta	*Indrivning av skattetillägg**, förseningsränta och dröjsmålsränta***
Vid indrivning av skattetillägg och förseningsränta i utsökningsväg iakttas lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/61).	Vid indrivning av skattetillägg*, förseningsränta och dröjsmålsränta* i utsökningsväg iakttas lagen om *verkställighet av skatter och avgifter (706/2007)*.
9 §	9 §
Redovisning av skattetillägg och förseningsränta till skattetagarna	*Redovisning av skattetillägg**, förseningsränta och dröjsmålsränta** till skattetagarna*
Skattetillägg *och* förseningsränta skall redovisas till skattetagarna i samma förhållande som den skatt vars försenade eller försummade betalning föranlett uppbörden av skattetillägget *eller* förseningsräntan.	Skattetillägg*,* förseningsränta *och dröjsmålsränta ska* redovisas till skattetagarna i samma förhållande som den skatt vars försenade eller försummade betalning föranlett uppbörden av skattetillägget*,* förseningsräntan *eller dröjsmålsräntan*.
10 §	10 §
Skattetillägg och förseningsränta i inkomstbeskattningen	*Skattetillägg**, förseningsränta och dröjsmålsränta** i inkomstbeskattningen*
Skattetillägg *och* förseningsränta är inte skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen, inte heller avdragbar utgift.	Skattetillägg*,* förseningsränta *och dröjsmålsränta* är inte skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen, inte heller avdragbar utgift.
11 §	11 §
Ändringssökande	***Återbäring***
Skatteförvaltningen eller en annan myndighet som uppburit skatt återbär på ansökan skattetillägg *och* förseningsränta som uppburits felaktigt. Skattetillägg *och* förseningsränta som myndigheten annars konstaterar vara obefogade återbärs utan ansökan förutsatt att skattetillägget eller förseningsräntan inte ska användas till avkortning av skatteskuld enligt lagen om skatteuppbörd.	Skatteförvaltningen eller en annan myndighet som uppburit skatt återbär på ansökan skattetillägg*,* förseningsränta *och dröjsmålsränta* som uppburits felaktigt. Skattetillägg*,* förseningsränta *och dröjsmålsränta* som myndigheten annars konstaterar vara obefogade återbärs utan ansökan förutsatt att *de* inte ska användas till avkortning av en skatteskuld enligt lagen om skatteuppbörd.
I beslut som fattats med stöd av 1 mom. får ändring sökas genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skatt- eller betalningsskyldiges hemkommun hörde då beslutet fattades. Vid sökande av ändring iakttas i övrigt förvaltningsprocesslagen (586/1996).	
I förvaltningsdomstolens beslut får ändring	

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. I detta fall iakttas 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995).	*11 a §* *Ändringssökande* *Den skattskyldige, någon annan som ansvarar för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som Skatteförvaltningen meddelat med stöd av denna lag. Ändring söks hos skatterättelsenämnden genom skriftlig begäran om omprövning. Begäran om omprövning ska framställas 60 dagar från det att den ändringssökande fått del av Skatteförvaltningens beslut. Beslutet kan delges den skatteskyldige eller den som ansvarar för skatten på det sätt som föreskrivs i 26 c § i lagen om beskattningsförfarande. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas dock från det att beslutet fattades. I övrigt tillämpas på förfarandet vad som i lagen om beskattningsförfarande bestäms om förfarandet för en begäran om omprövning.* *Den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som meddelats med anledning av begäran om omprövning genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skattskyldiges hemkommun hörde då Skatteförvaltningens beslut fattades. Besvärstiden är 60 dagar från delfåendet av omprövningsbeslutet. Besvärstiden för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att omprövningsbeslutet fattades. På förfarandet tillämpas i övrigt vad som bestäms om besvärsförfarandet i lagen om beskattningsförfarande.* *I beslut som någon annan myndighet än Skatteförvaltningen meddelat med stöd av denna lag får ändring sökas genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets den skatt- eller betalningsskyldiges hemkommun hörde då beslutet fattades. Vid sökande av ändring iakttas i övrigt förvaltningsprocesslagen (586/1996).* *Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. Vid*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	sökande av ändring iakttas då 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande. *Den skattskyldige och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i skatterättelsenämndens beslut enligt 2 mom. genom prejudikatsbesvär på det sätt som föreskrivs i 71 a—71 d § i lagen om beskattningsförfarande.*
12 §	12 §
Närmare föreskrifter	*Närmare föreskrifter*
Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid fastställande av skattetillägg *och* förseningsränta samt om beräkning av skattetillägg *och* förseningsränta.	Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid *påförande* av skattetillägg, förseningsränta *och dröjsmålsränta* samt om beräkning av skattetillägg, förseningsränta *och dröjsmålsränta*.
	————
	Denna lag träder i kraft den 20 . *Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats före lagens ikraftträdandet tillämpas bestämmelserna som gällde vid ikraftträdandet.*
	————

21.

Lag

om ändring av 8 och 43 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 8 § 1 mom. 19 punkten och 43 § 6 mom.,

sådana de lyder, 8 § 1 mom. 19 punkten i lag 490/2012 och 43 § 6 mom. i lag 879/2012, samt

fogas till 8 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 1001/1997, 661/1989, 1539/1992, 321/1997, 511/1998, 1168/2000, 1160/2002, 717/2004, 1077/2008, 471/2009, 938/2010, 490/2012, 183/2014, 645/2014, 1087/2014 och 1405/2014, en ny 20 punkt som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
8 §	8 §
Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro bland andra:	Ovan i 7 § avsedda avdragbara utgifter äro bland andra:
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
19) rundradioskatt för samfund som ska betalas med stöd av lagen om rundradioskatt (484/2012).	19) rundradioskatt för samfund som ska betalas med stöd av lagen om rundradioskatt (484/2012*),*
	20) apoteksskatt som ska betalas med stöd av lagen om apoteksskatt (/) samt apo-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	teksavgift som ska betalas med stöd av Ålands landskapslag om apoteksavgift i landskapet Åland (ÅFS 6/1947).
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
43 §	43 §
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
Bestämmelser om överklagande av ett beslut som avses 5 mom. finns *i 71 e §* i lagen om beskattningsförfarande *(1558/1995)*.	Bestämmelser om överklagande av ett beslut som avses i 5 mom. finns i lagen om beskattningsförfarande.
	————
	Denna lag träder i kraft den 20 .
	Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats före lagens ikraftträdande tillämpas bestämmelserna som gällde vid ikraftträdandet.
	————

22.

Lag

om ändring av läkemedelslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i läkemedelslagen (395/1987) 58 § 1 mom. och 84 b § 1 mom.
sådana de lyder, 58 § 1 mom. i lag 22/2006 och 84 b § 1 mom. i lag 595/2009, och
fogas till 89 §, sådan den lyder i lag 1112/2010, ett nytt 3 mom. och till 89 b §, sådan den lyder i lag 1200/2013, ett nytt 2 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
58 §	58 §
Priset i den läkemedelstaxa som utfärdas genom förordning av statsrådet är minutförsäljningspriset för ett läkemedel. Priset i läkemedelstaxan skall basera sig på det partipris för hela landet som innehavaren av försäljningstillståndet har uppgett enligt 37 a §, ett försäljningsbidrag beräknat enligt partipriset och mervärdesskatten. Det utgående från partipriset beräknade försäljningsbidraget på ett enskilt läkemedelspreparat kan vara mindre än den avgiftsprocent som fastställs enligt 2 § i lagen om apoteksavgift (148/1946).	Priset i den läkemedelstaxa som utfärdas genom förordning av statsrådet är minutförsäljningspriset för ett läkemedel. Priset i läkemedelstaxan *ska* basera sig på det partipris för hela landet som innehavaren av försäljningstillståndet har uppgett enligt 37 a §, ett försäljningsbidrag beräknat enligt partipriset och mervärdesskatten. Det utgående från partipriset beräknade försäljningsbidraget på ett enskilt läkemedelspreparat kan vara mindre än *den skatteprocent* som fastställs enligt *6 §* i lagen om *apoteksskatt (/)*.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
84 b §	84 b §
Apoteken, inberäknat Helsingfors universitetsapotek och Kuopio universitetsapotek,	Apoteken, inberäknat Helsingfors universitetsapotek och *Östra Finlands* universitets-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
partiaffärerna och läkemedelstillverkarna ska betala två tusendedelar av skillnaden mellan läkemedlens mervärdesskattefria försäljningspris och inköpspris till Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet för kontroller som hör till tillsynen över handeln med läkemedel och läkemedelssubstanser (*kvalitetskontrollavgift)*. Apoteksavgiften dras av från apotekens motsvarande försäljningsbidrag innan avgiften bestäms. Läkemedelstillverkarna ska betala avgift för den del av försäljningen där de utan förmedling av en läkemedelspartiaffär levererar varan direkt till ett apotek eller någon annan som har rätt till inköp.	apotek, partiaffärerna och läkemedelstillverkarna ska betala två tusendedelar av skillnaden mellan läkemedlens mervärdesskattefria försäljningspris och inköpspris till Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet för kontroller som hör till tillsynen över handeln med läkemedel och läkemedelssubstanser (*kvalitetskontrollavgift*). *Apoteksskatten eller a*poteksavgiften dras av från apotekens motsvarande försäljningsbidrag innan avgiften bestäms. Läkemedelstillverkarna ska betala avgift för den del av försäljningen där de utan förmedling av en läkemedelspartiaffär levererar varan direkt till ett apotek eller någon annan som har rätt till inköp.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
89 §	89 §
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Apotekare, Helsingfors universitetsapotek och Östra Finlands universitetsapotek ska till Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet lämna för centrets utvecklings-, planerings- och tillsynsuppgifter, bestämmande av kvalitetskontrollavgiften samt framställning av statistik behövliga uppgifter som gäller identifiering, inkomster och utgifter samt annars den ekonomiska ställningen när det gäller apoteksverksamheten samt annan affärsverksamhet som bedrivs i samma lokaler som apoteket. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas. Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet kan meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid lämnande av uppgifter.
	89 b §
	— — — — — — — — — — — — — — —
	Skatteförvaltningen ska trots sekretessbestämmelserna på begäran avgiftsfritt lämna Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet sådana uppgifter som behövs för tillsynen över apoteken och som gäller skatteskulder och betalningsarrangemang samt apoteksskatt för den som driver apoteksrörelse. Centret har rätt att få de uppgifter som avses ovan av Skatteförvaltningen också via en teknisk anslutning eller på annat sätt i elektronisk form.
	_____
	Denna lag träder i kraft den 20 .

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	Bestämmelserna i 58 b § tillämpas första gången på det minutförsäljningspris som ska användas 2017. Minutförsäljningspriset för år 2016 och tidigare år beräknas i enlighet med de bestämmelser som gällde då denna lag trädde i kraft. *Bestämmelserna i 84 b § tillämpas första gången på den kvalitetskontrollavgift som ska betalas för 2017. På den kvalitetskontrollavgift som ska betalas för år 2016 och tidigare år tillämpas de bestämmelser som gällde vid lagens ikraftträdande.* *Bestämmelserna i 89 § tillämpas första gången på uppgifter som ska lämnas för kalenderåret 2017.*

25.

Lag

om ändring av 9 § i lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skattelättnader för vissa allmännyttiga samfund (680/1976) 9 §, sådan den lyder i lag 880/2012, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
9 §	9 §
Det samfund som är sökande och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får överklaga beslut enligt 4 eller 7 § som fattats av Skatteförvaltningen. Ändring söks genom besvär hos den förvaltningsdomstol till vars domkrets samfundets hemkommun hörde när beslutet fattades. Besvären ska anföras inom 60 dagar från det att samfundet har fått del av Skatteförvaltningens beslut. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades. På förfarandet tillämpas i övrigt i tillämpliga delar 69 § i lagen om beskattningsförfarande samt förvaltningsprocesslagen (586/1996). Ändring i förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som avses i denna lag får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På överklagandet till-	*Bestämmelser om sökande av ändring i beslut som meddelats med stöd av 4 eller 7 § finns i lagen om beskattningsförfarande.*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
lämpas 70 och 71 § i lagen om beskattningsförfarande.	——— *Denna lag träder i kraft den 20 .* *Vid sökande av ändring i beslut av Skatteförvaltningen som meddelats före lagens ikraftträdande tillämpas bestämmelserna som gällde vid ikraftträdandet.* ———

26.

Lag

om ändring av lagen om skatteredovisning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skatteredovisning (532/1998) 1 § 1 mom., 2 § 2 mom., 3 § 2 mom., 5 § 1 mom. och 5 a § 1 mom.,

av dem 3 § 2 mom. sådan det lyder i lag 440/2013 samt 5 § 1 mom. och 5 a § 1 mom. sådana de lyder i lag 607/2009, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §	1 §
Tillämpningsområde	*Tillämpningsområde*
Till staten, kommunerna, församlingarna, Folkpensionsanstalten, skogsvårdsföreningarna och skogscentralerna (*skattetagarna)* redovisas de skatter och avgifter som avses i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) samt fastighetsskatter, arbetsgivares socialskyddsavgifter och skogsvårdsavgifter (*skatter*) på det sätt som föreskrivs i denna lag.	Till staten, kommunerna, församlingarna, Folkpensionsanstalten, skogsvårdsföreningarna och *Finlands skogscentraler* (*skattetagarna*) redovisas de skatter och avgifter som avses i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) samt fastighetsskatter, arbetsgivares *sjukförsäkringsavgift* och skogsvårdsavgifter (*skatter)* på det sätt som föreskrivs i denna lag.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
2 §	2 §
Redovisning enligt intag	*Redovisning enligt intag*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Från det belopp som skall redovisas till skattetagaren avdras före utbetalningen de av skattetagarna meddelade förskottsinnehållningarna, arbetsgivarnas socialskyddsavgifter och andra belopp som enligt bestämmelserna skall avdras, belopp som inte tidigare avdra-	Från det belopp som *ska* redovisas till skattetagarna avdras före utbetalningen de av skattetagarna meddelade förskottsinnehållningarna, arbetsgivarnas *sjukförsäkringsavgifter* och andra belopp som enligt bestämmelserna *ska* avdras, belopp som inte tidigare

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
gits samt till samma eller någon annan skatt hänförbara belopp som skall återkrävas.	avdragits samt till samma eller någon annan skatt hänförbara belopp som *ska* återkrävas.
3 §	3 §
Intagsperiod och redovisningstidpunkt	*Intagsperiod och redovisningstidpunkt*
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
De belopp som under intagsperioden för skatter som avses i skattekontolagen (604/2009) använts som betalning för skatter *på skattekontot och de återbäringar som bokförts på skattekontot* redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör. De belopp som under intagsperioden för andra skatter som ska redovisas enligt denna lag har bokförts som betalda på Skatteförvaltningens bankkonto och de återbäringar som betalats till de skattskyldiga redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör.	De *betalningar och återbäringar* som under intagsperioden för skatter som avses *i 7 § i lagen om skatteuppbörd (/)* använts som betalning för skatter redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör. De belopp som under intagsperioden för andra skatter som ska redovisas enligt denna lag har bokförts som betalda på Skatteförvaltningens bankkonto och de återbäringar som betalats till de skattskyldiga redovisas och redovisningarna betalas under den kalendermånad då intagsperioden upphör.
— — — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — — —
5 §	5 §
Utdelning och minimibeloppet av arbetsgivarprestationer vid förskottsuppbörden	*Utdelning och minimibeloppet av arbetsgivarprestationer vid förskottsuppbörden*
För att förskottsinnehållningar, kompletteringar av förskottet och förskott som betalas vid uppbörden samt kvarskatt som betalts innan beskattningen har slutförts ska kunna uppdelas i stats-, kommunal- och kyrkoskatt samt i den försäkrades sjukförsäkringspremie föreskrivs genom förordning av finansministeriet för varje skatteår om de relativa andelar (*skattetagargruppernas utdelning*) enligt vilka skattetagarnas motsvarande andelar beräknas utfalla vid beskattningen för skatteåret. Dessutom föreskrivs genom förordning av finansministeriet om det månadsvisa minimibeloppet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares socialskyddsavgift som ska betalas på eget initiativ (*minimibeloppet av arbetsgivarprestationer*) så att deras sammanlagda belopp så bra som möjligt motsvarar det faktiska totala skatteårsvisa utfallet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares socialskyddsavgift som ska betalas på eget initiativ. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs också om grunderna för beräkning av de andelar enligt vilka den andel som har	För att förskottsinnehållningar, kompletteringar av förskottet och förskott som betalas vid uppbörden samt kvarskatt som betalts innan beskattningen har slutförts ska kunna uppdelas i stats-, kommunal- och kyrkoskatt samt i den försäkrades sjukförsäkringspremie föreskrivs genom förordning av finansministeriet för varje skatteår om de relativa andelar (*skattetagargruppernas utdelning*) enligt vilka skattetagarnas motsvarande andelar beräknas utfalla vid beskattningen för skatteåret. Dessutom föreskrivs genom förordning av finansministeriet om det månadsvisa minimibeloppet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares *sjukförsäkringsavgift* som ska betalas på eget initiativ (*minimibeloppet av arbetsgivarprestationer*) så att deras sammanlagda belopp så bra som möjligt motsvarar det faktiska totala skatteårsvisa utfallet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares *sjukförsäkringsavgift* som ska betalas på eget initiativ. Genom förordning av finansministeriet föreskrivs också om grunderna för beräkning av de andelar enligt vilka

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
fastställts att utgöra kommunalskatt och kyrkoskatt beräknas fördela sig mellan kommunerna och församlingarna (*kommunernas och församlingarnas utdelning*).	den andel som har fastställts att utgöra kommunalskatt och kyrkoskatt beräknas fördela sig mellan kommunerna och församlingarna (*kommunernas och församlingarnas utdelning).*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
5 a §	5 a §
Garantiredovisning	*Garantiredovisning*
Om beloppet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares socialskyddsavgifter som ska betalas på eget initiativ under intagsperioden tillsammans är mindre än 90 procent av det minimibelopp av arbetsgivarprestationerna som fastställs för den månad som motsvarar intagsperioden, redovisas skillnaden till skattetagarna som garantiredovisning. Som garantiredovisning redovisas dock högst ett belopp som motsvarar det sammanlagda beloppet av betalningar som inte hänförts till skattekonton och oanvända krediteringar på skattekontona den dag då intagsperioden upphör.	Om beloppet av förskottsinnehållningar och arbetsgivares *sjukförsäkringsavgifter* som ska betalas på eget initiativ under intagsperioden tillsammans är mindre än 90 procent av det minimibelopp av arbetsgivarprestationerna som fastställs för den månad som motsvarar intagsperioden, redovisas skillnaden till skattetagarna som garantiredovisning. Som garantiredovisning redovisas dock högst ett belopp som motsvarar det sammanlagda beloppet av betalningar som inte hänförts till skattekonton och oanvända krediteringar på skattekontona den dag då intagsperioden upphör.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Denna lag träder i kraft den 20 .

27.

Lag

om ändring av 31 § i tonnageskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i tonnageskattelagen (476/2002) 31 § 2 mom., sådant det lyder i lag 90/2012, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
31 §	31 §
Verkställande av beskattningen	*Verkställande av beskattningen*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Tonnagebeskattning verkställs för ett sådant skatteår som avses i 3 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). På verkställande av beskattning, slutförande av beskattning, skattegranskning, skatterättelse, ef-	Tonnagebeskattning verkställs för ett sådant skatteår som avses i 3 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). På verkställande av beskattning, slutförande av beskattning, skattegranskning, skatterättelse, ef-

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
terbeskattning, skatteförhöjning, samfundsränta och följdändring tillämpas lagen om beskattningsförfarande. På uppbörd, indrivning och återbäring av tonnageskatt tillämpas lagen om skatteuppbörd (609/2005).	terbeskattning, skatteförhöjning, samfundsränta och följdändring tillämpas lagen om beskattningsförfarande. På uppbörd, indrivning och återbäring av tonnageskatt tillämpas lagen om skatteuppbörd *(/)*.

Denna lag träder i kraft den 20 .

28.

Lag

om ändring av 17 § i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skattelättnad för vissa aktiebolag som hyr ut bostäder (299/2009) 17 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
17 §	17 §
Tillämpning av skattebestämmelser	*Tillämpning av skattebestämmelser*
På debitering av skatt, skattegranskning, ändring av beskattningen, skatteförhöjning och samfundsränta tillämpas lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). På uppbörd av debiterat belopp tillämpas lagen om skatteuppbörd (609/2005).	På debitering av skatt, skattegranskning, ändring av beskattningen, skatteförhöjning och samfundsränta tillämpas lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). På uppbörd av debiterat belopp tillämpas lagen om skatteuppbörd *(/)*.

Denna lag träder i kraft den 20 .

29.

Lag

om ändring av 5 § i lagen om rundradioskatt

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om rundradioskatt (484/2012) 5 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
5 §	5 §
Tillämpning av annan lagstiftning	*Tillämpning av annan lagstiftning*
Bestämmelser om förskottsuppbörd av rundradioskatt finns i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), om uppbörd, indrivning och återbäring av skatten i lagen om skatteuppbörd (609/2005) och om redovisning av skatten i lagen om skatteredovisning (532/1998).	Bestämmelser om förskottsuppbörd av rundradioskatt finns i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), om uppbörd, indrivning och återbäring av skatten i lagen om skatteuppbörd *(/)* och om redovisning av skatten i lagen om skatteredovisning (532/1998).

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

30.

Lag

om ändring av 9 § i lagen om skatt för titlar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skatt för titlar (1388/2001) 9 §, sådan den lyder i lag 525/2010, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
9 §	9 §
Tillämpning av bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd	*Tillämpning av bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd*
Vid återbäring av skatt samt uppbörd och indrivning av skatt som ska betalas till Skatteförvaltningen iakttas bestämmelserna *i 22 §* i lagen om skatteuppbörd (609/2005), om inte något annat bestäms i denna lag eller med stöd av den.	Vid återbäring av skatt samt uppbörd och indrivning av skatt som ska betalas till Skatteförvaltningen iakttas bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd *(/)*, om inte något annat bestäms i denna lag eller med stöd av den.

———

Denna lag träder i kraft den 20 .

———

31.

Lag

om ändring av 47 § i punktskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i punktskattelagen (182/2010) 47 §, sådan den lyder i lag 964/2012, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
47 §	47 §
Skatteuppbörd	*Skatteuppbörd*
Om inte något annat föreskrivs i denna lag eller med stöd av den ska i fråga om uppbörd och indrivning av, ansvar för och återbetalning av punktskatt iakttas lagen om skatteuppbörd (609/2005) eller vad som bestäms eller föreskrivs med stöd av den, varvid Tullen är den skatteuppbördsmyndighet som avses i lagen om skatteuppbörd.	Om inte något annat föreskrivs i denna lag eller med stöd av den ska i fråga om uppbörd och indrivning av, ansvar för och återbetalning av punktskatt iakttas lagen om skatteuppbörd *(/)* eller vad som bestäms eller föreskrivs med stöd av den, varvid Tullen är den skatteuppbördsmyndighet som avses i lagen om skatteuppbörd.
	Denna lag träder i kraft den 20 .

32.

Lag

om ändring av 8 § i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket (603/2006) 8 § 3 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
8 §	8 §
Betalning av accisåterbäring	*Betalning av accisåterbäring*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Utöver det som bestäms i denna lag tillämpas lagen om skatteuppbörd (609/2005) på betalning av accisåterbäring och på debitering till följd av rättelse eller sökande av ändring.	Utöver det som bestäms i denna lag tillämpas lagen om skatteuppbörd *(/)* på betalning av accisåterbäring och på debitering till följd av rättelse eller sökande av ändring.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Denna lag träder i kraft den 20 .

33.

Lag

om ändring av 65 § i bilskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i bilskattelagen (1482/1994) 65 § 1 mom., sådant det lyder i lag 1073/2014, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
65 §	65 §
På skatt som ska återbäras som följd av ändringssökande eller skattemyndighetens rättelse betalas ränta enligt lagen om skatteuppbörd (609/2005).	På skatt som ska återbäras som följd av ändringssökande eller skattemyndighetens rättelse betalas ränta enligt lagen om skatteuppbörd *(/)*.

Denna lag träder i kraft den 20 .

34.

Lag

om ändring av fordonsskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fordonsskattelagen (1281/2003) 2 § 1 mom., 52 § 1 mom. och 62 § 3 mom.,
av dem 52 § 1 mom. sådant det lyder i lag 611/2005 och 62 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1065/2014, som följer:

2 §	2 §
Tillämpningen av andra lagar	*Tillämpning av andra lagar*
Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iakttas i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (611/1978) eller med stöd av den, samt bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).	Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iakttas i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd *(/)* eller med stöd av den, samt bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och *lagen om säkerställande av indrivningen* av skatter och avgifter *(395/1973)*.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
52 §	52 §
Ränta som skall betalas med anledning av ändringssökande	*Ränta som skall betalas med anledning av ändringssökande*
Om skatt med anledning av ändringssökande eller rättelse har avlyfts eller sänkts, skall till vederbörande återbetalas det överskjutande beloppet jämte årlig ränta från skattebetalningsdagen enligt vad som bestäms i lagen om skatteuppbörd *(609/2005)*.	Om skatt med anledning av ändringssökande eller rättelse har avlyfts eller sänkts, *ska* till vederbörande återbetalas det överskjutande beloppet jämte årlig ränta från skattebetalningsdagen enligt vad som bestäms i lagen om skatteuppbörd.
62 §	62 §
Minsta belopp som uppbärs, debiteras och återbärs	*Minsta belopp som uppbärs, debiteras och återbärs*
På debitering, uppbörd och återbäring av fordonsskatt tillämpas inte 47 § i lagen om skatteuppbörd.	På debitering, uppbörd och återbäring av fordonsskatt tillämpas inte *71 §* i lagen om skatteuppbörd.
	Denna lag träder i kraft den 20 .

35.

Lag

om ändring av 2 och 25 § i bränsleavgiftslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i bränsleavgiftslagen (1280/2003) 2 § 2 mom. och 25 §, av dem 25 § sådan den lyder i lag 1326/2009, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §	2 §
Tillämpningen av andra lagar	*Tillämpningen av andra lagar*
Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iakttas i fråga om uppbörden av bränsleavgift i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (611/1978) eller med stöd av den samt bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).	Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iakttas i fråga om uppbörden av bränsleavgift i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd *(/)* eller med stöd av den samt bestämmelserna i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och *lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973)*.

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
25 §	25 §
Räntebetalningsskyldighet på grund av ändringssökande	*Räntebetalningsskyldighet på grund av ändringssökande*
Om bränsleavgift har avlyfts eller sänkts på grund av ändringssökande eller rättelse, ska till vederbörande återbetalas det överskjutande beloppet jämte årlig ränta från avgiftsbetalningsdagen till återbetalningsdagen enligt 22 § i lagen om skatteuppbörd (609/2005). Om bränsleavgift med anledning av ändringssökande påförs eller avgiftsbeloppet höjs, driver Trafiksäkerhetsverket in bränsleavgiften jämte förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.	Om bränsleavgift har avlyfts eller sänkts på grund av ändringssökande eller rättelse, ska till vederbörande återbetalas det överskjutande beloppet jämte årlig ränta från avgiftsbetalningsdagen till återbetalningsdagen enligt *32 §* i lagen om skatteuppbörd. Om bränsleavgift med anledning av ändringssökande påförs eller avgiftsbeloppet höjs, driver Trafiksäkerhetsverket in bränsleavgiften jämte förseningsränta enligt lagen om skattetillägg och förseningsränta.
	Denna lag träder i kraft den 20 .

36.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar (1307/2007) 2 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §	2 §
Tillämpningen av andra lagar	*Tillämpning av andra lagar*
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
Om inte annat föreskrivs i denna lag, gäller i fråga om uppbörden av bränsleavgift i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd (609/2005) eller med stöd av den, liksom även vad som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).	Om inte annat föreskrivs i denna lag, gäller i fråga om uppbörden av bränsleavgift i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om skatteuppbörd *(/)* eller med stöd av den, liksom även vad som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —
	Denna lag träder i kraft den 20 .

37.

Lag

om ändring av 13 § i lagen om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om återbäring i vissa fall av skatt som betalats på dividend erhållen från Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (563/2005) 13 § som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
13 §	13 §
Tillämpning av lagen om skatteuppbörd	*Tillämpning av lagen om skatteuppbörd*
På skatt som skall återbäras med stöd av denna lag tillämpas lagen om skatteuppbörd (611/1978) och de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den.	På skatt som *ska* återbäras med stöd av denna lag tillämpas lagen om skatteuppbörd *(/)* och de bestämmelser och föreskrifter som har utfärdats med stöd av den.

Denna lag träder i kraft den 20 .

38.

Lag

om ändring av 20 § i banskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i banskattelagen (605/2003) 20 §, sådan den lyder i lag 1256/2009, som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
20 §	20 §
Ränta på återbäring	*Ränta på återbäring*
Om banskatt återbärs med anledning av rättelse av debiteringen eller sökande av ändring, ska på återbäringen betalas ränta enligt lagen om skatteuppbörd (609/2005) från betalningsdagen till återbetalningsdagen.	Om banskatt återbärs med anledning av rättelse av debiteringen eller sökande av ändring, ska på återbäringen betalas ränta enligt lagen om skatteuppbörd *(/)* från betalningsdagen till återbetalningsdagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

39.

Lag

om ändring av 7 § i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rådets direktiv om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder och om tillämpning av direktivet (1526/2011) 7 § som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
7 §	7 §
Bestämmelser som tillämpas på indrivning och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran	*Bestämmelser som tillämpas på indrivning och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran*
På indrivningen av fordringar och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran som avses i 3 § tillämpas lagen om skatteuppbörd (609/2005), lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007), lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973) och tullagen (1466/1994).	På indrivningen av fordringar och på åtgärder som hänför sig till säkerställande av fordran som avses i 3 § tillämpas lagen om skatteuppbörd *(/)*, lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007), lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973) och tullagen (1466/1994).
	————
	Denna lag träder i kraft den 20 .
	————

40.

Lag

om ändring av 2 § i lagen om ett system för betalningstjänst- och deklarationsservice för småarbetsgivare

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om ett system för betalningstjänst- och deklarationsservice för småarbetsgivare (658/2004) 2 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
2 §	2 §
Uppgifter som kan skötas med hjälp av servicesystemet	*Uppgifter som kan skötas med hjälp av servicesystemet*
Med hjälp av systemet kan serviceanvändaren sköta arbetsgivarprestationer och förskottsinnehållningar i anslutning till betalning av lön och annan motsvarande prestation, beskattning, medlemsavgifter till fackföreningar, det lagstadgade arbetspensionssystemet, det lagstadgade olycksfallsförsäkringssystemet, det lagstadgade arbetslöshetsförsäkringssystemet, i allmänt bindande kollektivavtal ingående grupplivförsäkring för arbetstagare, arbetsgivares socialskyddsavgift samt försäkrades sjukförsäkringspremie.	Med hjälp av systemet kan serviceanvändaren sköta arbetsgivarprestationer och förskottsinnehållningar i anslutning till betalning av lön och annan motsvarande prestation, beskattning, medlemsavgifter till fackföreningar, det lagstadgade arbetspensionssystemet, det lagstadgade olycksfallsförsäkringssystemet, det lagstadgade arbetslöshetsförsäkringssystemet, i allmänt bindande kollektivavtal ingående grupplivförsäkring för arbetstagare, arbetsgivares *sjukförsäkringsavgift* samt försäkrades sjukförsäkringspremie.
— — — — — — — — — — — — — — —	— — — — — — — — — — — — — — —

Denna lag träder i kraft den 20 .